

نُدهب و میژوو

ئەدەب مېژوو

چەپكى لىكۆلنەو ئەدەب
و
بەلگە نامەى مېژوویى كورد

محەمەد حەمە باقى

هەولێر - ٢٠١٣

خانه‌ی موکریانی بۆ چاپ و بلاوکردنه‌وه

● **ئەدەب و میژوو (چەپکی لیکۆلێنه‌وه له ئەدەب و بەلگه‌نامه‌ی میژوویی کورد)**

● نووسین: محەمەد حەمە باقی

● نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: رێدار جەعفەر

● به‌رگ: محەمەد قادر

● نرخ: (٥٠٠٠) دینار

● چاپی یه‌که‌م: ٢٠١٣

● تیراژ: ١٠٠٠ دانه

● چاپخانه: چاپخانه‌ی موکریانی (هه‌ولێر)

● له به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتێبخانه‌کان ژماره‌ی سپاردنی (١٥) سالی (٢٠١٢) ی پێ دراوه.

زنجیره‌ی کتیب (٧١١)

هه‌موو مافیکی بۆ نووسه‌ر پارێزراوه

مالپه‌ر: www.mukiryani.com

ئیمه‌یل: info@mukiryani.com

پیرست

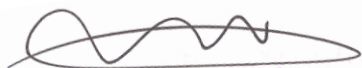
- ۷ وهك بهرايی
- ۹ نامه‌یه‌کی میژوویی بۆ شیخ بهزایی تالهبانی و هه‌والی تازه
- ۳۳ چه‌پکی نامه‌ی شیخ مه‌حمودی حه‌فید
- ۱۰۱ مزگینیی دۆزینه‌وه‌ی میژوویی مه‌رگی شاعیری ناودار
- ۱۰۷ دیسان مزگینیی تازه و به‌لگه‌ی تازه‌تر
- ۱۱۵ دوونامه‌ی نێوان شاعیری ناسراو (میسباح دیوان - ته‌ده‌ب) و دۆستیکی
- ۱۲۱ نامه‌ی یه‌که‌م:
- ۱۲۹ نامه‌ی دووه‌م:
- ۱۳۵ ده‌قی نامه‌که‌ی میرزا مه‌مه‌د سالح بۆ عه‌بدوڵلا به‌گی میسباح دیوان - ته‌ده‌ب
- ۱۴۱ ده‌قی وه‌لامنامه‌ی عه‌بدوڵلا به‌گی میسباح دیوان - ته‌ده‌ب بۆ میرزا مه‌مه‌د سالح
- ۱۴۵ وێنه‌ی نامه‌ی میرزا مه‌مه‌د سالح بۆ: عه‌بدوڵلا به‌گی میسباح دیوان - ته‌ده‌ب
- ۱۵۱ وێنه‌ی وه‌لامنامه‌ی عه‌بدوڵلا به‌گی میسباح دیوان - ته‌ده‌ب بۆ: میرزا مه‌مه‌د سالح
- ۱۵۵ دیتنه‌وه‌ی (۱۷) غه‌زه‌لی تازه‌ی (ته‌ده‌ب - میسباح دیوان)
- ۱۸۹ مه‌ستوره‌ی میژوونووس و مرۆڤ (۱۸۰۵ - ۱۸۴۷)
- ۲۱۱ نالی و مه‌ستوره
- ۲۳۵ نالی له‌سه‌فه‌رنامه‌ی بالۆزیی‌کی فره‌نسدا (۱۹۰۶ - ۱۹۰۷)
- ۲۴۹ ته‌غیام
- ۲۵۷ مه‌ولانا خالید (۱۷۷۹ - ۱۸۲۷ ز)
- ۲۵۹ به‌شی یه‌که‌م:
- ۲۷۵ مه‌وله‌وی! یان گه‌رانه‌وه بۆ سه‌رچاوه؟
- ۲۹۹ مه‌وله‌وی تاوه‌گوزی و موزیک و گۆزانی
- ۳۶۱ مه‌حو‌ی میراتگری په‌یام و هه‌لوێستی جوامیرانه‌ی مه‌لانا خالید

۳۷۵	بەدوۋادچوونى وتارىكى مامۇستا تۇفيق وەھبى
۳۸۹	ھەندى ئاشناى نامۇ
۴۰۳	ئەم كىتەپەم خوتىندەۋە (شارى سەيمانى - مەملەتتى گروپە كۆمەلەيتىيەكان: ۱۸۲۰ - ۱۹۲۰)
۴۳۱	ھېمەن موكرىيانى و رۇژنامەى كوردستان (۱۹۵۹ - ۱۹۶۳)
۴۴۵	دىيارى خوتىنەران نامەى (ھېمەن)
۴۵۶	كوپ: وەرگىراۋ لە كىتەپى ھەفتە - بەپىننوسى: مامۇستا ھېمەن
۴۶۱	ماناى وشەى كوپ
۴۶۴	شىنى گۇران
۴۶۹	بەرھەمى چاپكراۋى نووسەر
۴۷۱	بەرھەمى داھاتوو

وہك بهرایى

ئەم كۆمەللە بەلگەنامە و وتارانەى لەباوەشى ئەم كەتیبەدا جیگەى خۆیان كردۆتەوه، لە سەرەتادا لە چەند ریبوارىكى لە یەكتر دوور و دابراو دەچوون، كە مێژووى ھەنگاوهەلگرتنى پێشینهكانیان، بۆ زیاتر لە (۲۵) بیست و پینج سال دەگەریتەوه و پاشان لە درێژایى ئەم (۲۵) سالەدا، بەرەبەرە، بەلگەنامە و وتارى تریان شوپن كەوتوو، تا وایان لێتاتوو بەھەموویان کاروانیکیان پێكھێناوه. ھەرچەندە ھەر یەكەیان بەجیا، بۆنە و بابەت مێژووى نووسینیان لەیەكتر جیاوازه و ئەم جیاوزییەش، كەشووھەوى تاییەت و سەرەخۆى پى بەخشیون و ھەندیکیشیان، وەك بابەتەكانى: مەولانا خالید (۱۷۷۴ - ۱۸۲۷ز)، مەولەوى تاوگۆزى (۱۸۰۶ - ۱۸۸۲ز)، نالى (۱۸۰۰ - ۱۸۷۳ز)، ئەدەب - ميسباح ديوان (؟) - ۱۹۱۶ز)، سەرەپای ئەوئى نەفەسى بابەتەكانیشیان كورت و خیراشن، بەلام ھەریەكەیان رەگەز و كەرەسە و ھەوینى كەتیبى سەرەخۆیان لەخۆیاندا ھەلگرتوو. بۆیە ئەگەر مردن مەودا بدات، ھەریەكەیان وەك كەتیبى سەرەخۆ، دەگەنە بەر دەستان. ھەر بەو مەبەستەش لێردەدا، ئەم كەرەسە و رەگەزانەى ئەو چەند بابەتەم (بەر لەھەمووكەس زیاتر، بۆ بەرچاوى خۆم) بەرجەستە و یادداشت كردوون، تائەركى لە ئەستۆگرتن و بە ئەنجام گەياندیان، وەك كەتیبى سەرەخۆ، لەیاد و بیرەوھەرى ھەمیشەبیمدا بژین و نەچنە خانەى لە بیركردنەوھە. چونكە ئەگەر لەمەوداى نیوان نووسینى ھەریەكە لەم بابەتانەدا، كەتیبى ترم، نۆرە برپى لێكردبن، بەلام دیسانیش ھەرخۆم دەزانم كە چەند لەگەڵ كۆكردنەو و تەتەلەو تاوتوى پێكردنى ئەم بابەتانەدا ماندوو بووم و شەوئخوونیم لەگەڵدا كیشاون و چەند بەدژواری و ڕاكەراك و تەقەللای بى پشوو، ئەم کاروانى نووسینەم بەرپى خستوو. بەتاییەتى بۆ تەواوكردنى ھەندیکیان، وەك بابەتەى: چەكى نامەى شیخ مەھمودى حەفید و نامە و بەلگەنامەكانى شاعیری ناودارى موكریان: عەبدوللەبەگى ميسباح ديوان - ئەدەب (كە ئەم نمونانەى بەردەستان لەبارەى

ناوبراوهوه، مشتیکى زۆر کهمى ئەو خەروارەن، که لەسەر ئەم شاعیرە کۆمکردوونەتەوه) چەندان مالان و گوندانی خۆرهلەلاتى کوردستان بە دواياندا گهراوم و دەستەودامینى دۆست و نادۆست بووم و چەند رهنجى نەپساوم داوه و چەندیش تاسه و هەسرەتى چنگەستنیانم خواستووه!. چونکه هەریه که له کهرهسهکانى ئەم دوو بابەتەى ناوم هیئان، لەماوهى نزیکەى (۲۰) سالى تەمەندا، لەچەند سالى پىچرپچردا دەستم خستوون و سەریه کم ناو، که دنیام هیشتا کهرهسه و نامە و بەلگەنامەى بابەتى ئەمى دوايان (ئەدەب)، له زۆر لهو گوندانه و قەلەمپره‌وى موکریاندا ماون و بەردهستى من نه کهوتوون و به ئاواتى دەستخستیانەوه دەژیم و خەونیان پێوه دەبینم. هەر بۆیه‌ش ئەو کتیبەى بەناوى (نامە و بەلگەنامە جیماوه‌کانى ئەدەب – میسباح دیوان)، له دەمی کهوه ئاماده‌ى چاپکردنم کرهوه، بهو هیوايه دەستم راگرتووه و به‌دواى ده‌خەم ، تا به‌لکو هەندیکى تریشم چنگ بکه‌وى. جگه له ئاواتى له چاپدانه‌وى سەرله‌نوێ دیوانى (ئەدەب)، که خۆشبه‌ختانه، دواى دوو جار چاپکردنه‌وى دیوانه‌کەى، دیسانه‌وه شیعر و غەزەلى تریم دەست کهوتوون.

محمد هەمه بافی

هاوینی ۲۰۱۲ - هەولێر

نامه‌یه‌کی میژوویی

بو

شیخ رمزای تاله‌بانی و هه‌والی تازه

یه‌که‌م:

(که‌وشهر) نازناوی: قازی (مه‌لا مه‌حه‌مه‌د که‌ریم) ی سه‌قزی یه، که‌به (قازی که‌وشهر) ناسراوه، کورپی مه‌لامسته‌فای کورپی مه‌لا محمه‌د سه‌لیمی کورپی مه‌لا شهریفی قازی یه و سالی (۱۲۵۶) کوچی، به‌رامبه‌ر سالی (۱۸۴۸) ی زایین، له‌سه‌قز هاتوته دنیاوه.

له‌سه‌ره‌تای خویندنیدا، لای ماموستایان: مه‌لا محمه‌دی موده‌پرسی مزگه‌وتی سه‌قز و دواتر لای مه‌لا عه‌بدولسه‌لام موده‌پرسی (بانه) و ماوه‌یه‌کیش له‌(بوکان) لای مه‌لا محمه‌د شهریف و دووسالیش له‌(توتومیش) لای مه‌لا عه‌بدولای پیره‌باب و دووسالیش له‌(تورجان) لای مه‌لا عه‌لی قزلجی تورجانی خویندویه‌تی...

دوای ته‌واوکردنی خویندن له‌(سه‌قز) بوته قازی، ناوناوه‌ش ده‌رسی وتوته‌وه... له‌دوای ته‌مه‌نی (۶۲) سالی، له‌(۱۲) ی جمادی الاخری - ی سالی (۱۳۲۸) ی کوچی، به‌رامبه‌ر (۱۹۱۰/۶/۲۱ ی ز) کوچی دوایی کردوه. (که‌وشهر) له‌ بنه‌ماله‌ کوته‌کانی سه‌قز- ن، که‌ پشتاوپشت به‌بنه‌ماله‌ی (شیخ الاسلام) به‌

ناوبانگن. خویشی به خه‌تخوش و شاعیر و ئەدیب ناسراوه و دیوانیکی شیعی به فارسی له‌پاش به‌جیماوه، که هیشتا چاپ نه‌کراوه^(۱)

جگه له‌م دیوانه، کۆمه‌لێک نامه‌ی له‌دوا به‌جیماوه، که ئەمانیش هه‌موویان به‌زمانی فارسی و به‌په‌خشانیکی ئەدهبی زۆر بالا دارپێژاون و ئەم نامانه، وێه‌ی دووه‌می ئەو نامانه‌ن، که له‌ ژبانی خۆیدا بو‌ دۆستگه‌ل و شاعیران و رووناکی‌یران و لیپرسراوان و وه‌زیری قاجار و نامه‌یکیشی بو‌ (ناسره‌دین شای قاجار - ۱۸۴۸ز - ۱۸۹۶ز) نووسیونی...

ئەگه‌رچی له‌ دیوانه‌ شیعه‌که‌ی و له‌ ئەلبوومی ئەو کۆمه‌له‌ نامه‌ ئەده‌بیانه‌دا، که له‌ قازی که‌وشهر جیماون، چ شیعه‌کان و چ نامه‌کانیش هه‌یچیان به‌کوردی نین... به‌لام دیاره‌ که‌ کوردیه‌کی باشی به‌خوێندنه‌وه و نووسین زانیوه و شیعی شاعیرانی کوردی له‌بهر بووه و له‌گه‌ڵ هه‌ندیکیشیاندا سه‌روبه‌ندیکی هه‌بووه... چونکه‌ یه‌کیک له‌م نامه‌ ئەده‌بیانه‌ی بو‌ شاعیری گه‌وره (شیخ ره‌زای تاله‌بانی ۱۸۳۶ - ۱۹۱۰ز) نووسیوه..

ئەم نامه‌یه‌ی (قازی که‌وشهر)، بو‌ (شیخ ره‌زای تاله‌بانی) میژووی له‌سه‌ر نیه‌ “به‌لام به‌وه‌دا که‌ له‌ دووتویی نامه‌که‌دا، دێره‌ شیعیکی (شیخ ره‌زا) تیه‌هه‌لکیش ده‌کات، که‌ له‌م شیعی خواستوه‌:

خزمینه، مه‌ده‌ن په‌نجه، له‌گه‌ڵ عه‌شه‌رتی جافا
میرووله، نه‌چی چاکه، به‌گژ قولله‌یی قافا!

وه‌ک دواتریش باسی ده‌که‌ین، ئەم شیعه‌، له‌ هاوینی سالی (۱۸۶۵ز) دا نووسراوه، بۆیه‌ ده‌بی ئەم نامه‌یه‌، دوا‌ی ئەو ساله‌ نووسرابۆ.

(۱) تاریخ مشاهیر کرد - تألیف: بابا مردوخ روحانی، (شیوا)، انتشارات سروش - تهران ۱۳۶۶ ص ۱۱۸ - نامه‌که‌م به‌هۆی نه‌وه‌کانی بنه‌مائه‌ی به‌رپێژی (قازی که‌وشهر) ه‌وه، له‌ سه‌قز، ده‌ست که‌وت. سوپاسیان ده‌که‌م.

ئەم نامەيەي (قازى كەوشەر)، چەند لايەننىكى گىرنگى تىدايە، كەجىي سەرنجىن:

۱ - نامەكە لەبارەي دارشتن و ھەلچىنىي بناغەي رستەسازىي و ويىنەي شىعەريي و رەوانبىژىيەو، پارچە پەخشانىكى ئەدەبىي زۆر بالا و بەپىز و تۆكمەيە، كە نىشانەي شارەزايى و ئاستى تىگەيشتنى يەكجار بەرزى (قازى كەوشەر). لە جىھانى ئەدەب و دەنگوباسى ئەدەبىي و ئاگاداربوونى لە باسوخواسى شاعىرانى كۆن و سەردەمى خۆي.

۲ - لەنامەكەدا، نىشانەيەكى ئاشكرائى پىوھەندى توند و تۆلى نووسەرانى ھەردوو بەشى كوردستانى دابەشكرائى نيوان قاجارى و عوسمانى تىدايە...

۳ - نامەكە، ئەو دەسەلمىنى، كە شىعەر و شاعىرىتى و ئاوبانگى (شىخ رەزاي تالەبانى - كە ھىشتا خۆي لە زىيان و لە ھەرەتى لاويتى و شاعىرىتىدا بوو، لە كوردستانى بىندەستى قاجارىدا)، زۆر بەربلاو و لەسەر زاران بوو و شىعەرى دەستاودەست و گونداوگوند و شاران گەراو. بۆيە بۆ رووناكىي خستەسەر ئەو زانىيارىيانە، بەچاكام زانى لەناو نامەگەلە جىماوھەكى (قازى كەوشەر)دا، ئەم نامە گىرنگەي لى بىكەمە كوردى، كە زۆرى پىوھە ماندوو بووم و ھەوليشم داوھ بناغەي رستەكان و مەبەستى ئەدەبىي و پەيامى (قازى كەوشەر) وەك خۆي بەيلىمەو... ئەمەش دەقى نامەكەيە:

بۆ خزمەتی جەنابی زمانپاراوترینی شاعیران: شیخ رەزا
بەسەرگەردی و جووودی بەختە وەرت بۆم.

دوای پێکەشکردنی ئارەزوومەندیی بێ برانەوه، لەبیری درەوشاوەی ئێوەی
پایەبەرەزدا، ناشکرا بێ و نادیار نەمیئێتەوه...

لەو رۆژەوه ئەم کەمینهیه، توانای ئەوەی بوو، مرواری شایستەیی شیعەرەکان
و وتەیی تەپ و تازەیی گەوهەری بیری دەست بۆنەبراوی ئێوەی بەرپێز (خواتەمەنیان
دریژ بکات) لەسەدەف دەربهێنێ و لەگوێجکەیی دڵدا بیکاتە گوارە و لەلاپەرەیی
دڵی خەمیندا ببنە مایەیی سەردانەواندن و بەخشین و لەکۆشکی باخی بیری کەم و
کورتیدا، ببنە حوور و غیلمانی بەهەشت و خزمەتگوزارانی سەردارانی تاجدار..
سەرومپی سالا و مانگ و سەعات و رۆژ و شەو، ئارەزووی ئەم چاوە
فرمیسکاوییه، دیتنی روخساری ئەو زاتە داوینپاکەیه.. دڵخوازی ئەم
ستەمدیدەیهی رۆژگار، بۆ هەمیشە، خۆندنەوهی شیعیی ئەو پیرۆزتارەیه، کە
بەزمان و گیان و دیار و نادیار، لە پیشگای یەزدانی پەروردگار، لە سینەیی پێ
بلیسەدا، مایەیی هیۆربوونی کلپەیی ئاگری دووری و هاوڕاز و هاوخەمییه...

بەئێ ئەم ماوەیهدا ئەوەی توانای لە ئەستۆگرتنی باسی ژانی دووری و باری
ئاوات و تاسەیی ئەم کەمینهیهی لەباردا بوو، لە پالەوانی دەوران، برای میهرەبان،
مەلا عەبدوللا^(۲)، زیاتر بە چاک نەزانرا... بۆیه هەلی لەدەست نەدا و بەناردنی
ئەم کورتە ئاوات نامەیه، کەوتە پەله و بەکیلی دەروازەیی خستەپرۆوی سکالا و
پوختەیی ئەم رازەوه، قفلی سنووقی ئاواتی میژینهیی خۆی کردەوه و بە پشتیوانی

(۲) بە داخەوه نەزانرا ئەم (مەلا عەبدوللا) یە کێیه!

کردگار، جوڻاڻي بالاڻي سروسٽڪار، تانوپڙي سڄي غهزلي^(۳)، له پالاوتهي پيري
خڙي، دارپشت و چني:

سازم مگر سياهي چشمان خود مداد
تا در لباس نامه ببينم جمال دوست^(۴)

هه ڇڏند پيشڪه شڪردني ٿم غهزله لانه و ناردني ٿم ديارپيانه، پڙ مه ٿبند و
هه ڙيمگه لي دهولته تي عوسماني، وه ناردني ورده (زير) هو (شال) ه، پڙ (کرمان)^(۵)،
يان وه لافي خه تخوشيه لاي هونه رمنداني ٿه سفه هاني^(۶) به تايه تيش پڙ ولا تي
(كه رکوک)، كه به بوني ته شريفی موباره کي ٿيوه (خوا دهوامي گه وره پيتان
بدات)، وه زڙي ڦاڻي كه معه پياري بيڙه وه، كه شايسته ي به کاره پيتان نه بي...
به لام رهنه گه له کاتي ناوردني ٿم كه مينه يه دا، بيٽه مايه ي يادگار و له کاتي
خويندنه وه شدا، به گوڙهي ٿايه تي: (لا يکلف الله نفساً الا وسعها)... بيٽه
مايه ي يادکردنه وه، پڙيه ناردمه خزمه تتان... چونكه وتو ويانه:

(۳) ٿم سڄي غهزله ي (قازي كه وشهر) ڀش نه زترا کامانه، چونكه له ناو شيعره جيماوه کاني
ناوبراوا، شيعري وايان تيا نه بو، كه تاماڙه يان پڙ ٿم مه به سته له سه ريڇ.

(۴) واته: مه گهر له ره شايي چاوي خڙم، قهله ميڪ ساز بکه م، تا له دووتويي نامه كه دا، جواني ٿو
دڙسته م ببينم، كه پيشتر ويٺي ٿو دڙسته له ره شايي چاومدا بووه.

(۵) ٿمه په نديکي فارسويه، چونكه شاري (کرمان) ي ٿي راني، له (زيره) و (شال) دا به ناوبانگه. واته:
کاري بيٺه ورده کردن، وه چڙن بلين: خورما پڙ شاري به سره ده با! "سالم" هه رله م باريه وه ده ٿي:

زيره، سه رمايه يه پڙ "سالم" و "کرمان" ي ده با

شيعري کوردي، کي بدا جيلوه؟ له لاي شيخي که بر!

ديواني سالم، ل ۶۹

(۶) ٿمه ش هه وه پهندي سه ره وه وايه، چونكه هونه رمنداني و خوشنوساني (ٿه سفه هان) ويٺه يان
که مه.

طاعت ار هیچ نباشد، گنهی باید کرد در دل دوست بهر حیلۀ رهی باید کرد^(۷)

منیش به ناردنی ئەم شیعرە نارێکانە، رێگەی دۆستایەتیم لە دڵی ئێوەدا کردۆتەووە..
جەنابیشتان بەوپەڕی سۆز و وێژدانی خواپیداوی خۆتانەووە، چاوپۆشیی و پەسندی چەشی
گەوهەرباری بفرمۆن... داخواز و تەکاکاریشم چەند لاپەرەییەك، لە مرواری شیعرە
خۆتان، كە لە بەردەستدان و ئامادەن، لەهەر بابەتێك بن، چ لە بابەت ستایشی خوا و چ
پیاھەڵدان و چ قەسیدە و چ لاقرتیی و توانج و داشۆرین و چ پارچە غەزەل و چوارینە، كە
لەم هەریمانە لەبەردەڵن و داواکارییان یەكجار زۆرە، بە تاییبەتی لای ئەم كەمینهیە، وەك
گۆگردی سوور وایە، بەناوی دیاری و خەڵاتەووە، كە لای چاو و دڵپوونەكان، دیارییەكی
بێھاوتایە و لەگەڵ وەلامنامەكەدا، بە مەلا عەبدوللادا بۆمی رەوانە بفرمۆن، تا بۆ
بلاوكردنەووە و برەوپێدانیان، كەسانێكی زۆر لە وێژەیی ئێوەی بەرپێز و دەستپەرەنگینیتان
ئاگادار بكەمەووە... چونكە خۆت واتەنی (حەیفە برزێ تیغی مەوهەر لە غیلافا)^(۸)

(۷) واتە: ئەگەر خوا پەرستیی هیچ دادێ نەدا، دەبێ گوناھێك بكەیت، تا بەهەر فێلێك بێت،
رێگەییەك بۆ ناو دڵی دۆست بكەیتەووە.
ئەم بەیتە، شیعرە، (نەشاتی ئەسفەهانی ۱۷۶۱ز - ۱۸۲۸ز) یە، بەلام بەیتەكە لە دیوانی (نەشاتی
ئەسفەهانی)دا بەمۆرەییە:

طاعت ار دست نیاید، گنهی باید کرد

در دل دوست بهر حیلۀ رهی باید کرد

بروانە: گنجینە دیوان نشاط اصفهانی - با تصحیح و مقدمە دکتەر حسین نجفی - چاپ دوم - چاپ
تابش - ۱۳۶۲ شمسی - انتشارات شرق - ص ۹۶.

(۸) ناماژدیە بۆ شیعرێکی شێخ رەزای تالەبانی كە سەرەتاكەیی ئەمەییە:

خزمینە مەدەن پەنجە، لەگەڵ عەشرەتی جافا

میروولە، نەچی چاکە، بەگۆ قوللەیی قافا

له‌کۆتاییدا خوا ته‌مه‌نتان درێژ بکات و هه‌میشه‌ش چاوه‌روانی مژده‌ی سه‌لامه‌تی و فره‌مانتانم...

بدون سابقه ابلاغ گفته‌اند خطا است
ولی بسوی هنرمند و اهل فضل، روا است
سؤال کردم، ازین نکته از وزیر خرد
جواب داد: که آری جناب شیخ رضا است^(۹)

کۆ بۆ له‌ دڵێرانی عه‌شایر، که نه‌چووبی
وه‌ک تیری ته‌جه‌ل، نووکی رمی جافی به‌نافا!
چونکو ره‌سه‌نن، ورد و درشتیان هه‌موو جه‌نگین
مه‌ی سارییه نه‌ششهی، چ له‌دوردا، چ له‌ سافا
وابێ خه‌م و په‌روا ده‌چنه عه‌رسه‌یی هه‌یجا
تو ناچییه سه‌ر دۆشه‌کی بووکی له‌ زه‌فافا
خوێنپێزو شه‌ره‌نگیزو عه‌دوومه‌ندو زه‌فه‌رمه‌ند
کامیان که گه‌نه، وه‌ک شێره له‌ مه‌یدانی مه‌سافا
عوسمان به‌گیان، ئامره، وه‌قتی که ده‌لی: ده‌ی(*)
دینه جه‌وه‌لان، هه‌روه‌کو ((حاجی)) له‌ ته‌وفا
یأتون الی الحرب صغاراً و کباراً
یسعون الی الامر ثقالاً و خفافاً
خواهم زخدا هرکه شود دشمن جاهت
کۆتی له‌ده‌سا، ده‌س له‌ملا، من له‌ ته‌نافا
ره‌همی بکه با ((شیخ ره‌زا)) بیته‌وه گوشتار
حه‌یفه‌ بپزێ تیغی مچه‌وه‌هر، له‌
غیلافا

بروانه: دیوانی شیخ ره‌زای تاله‌بانی، چاپی یه‌که‌م - ۱۹۴۶ز، ل ۳ و ۴.

(۹) ئه‌م دوو به‌یته‌ی دوایی، شیعی (قازی که‌وپه‌ر)ه‌.

واته:

به‌بۆ پێشه‌کی، ئاگادار کردنه‌وه، خه‌تایه به‌لام بۆ هونه‌رمه‌ندان و به‌هره‌وه‌ران،
ره‌وايه
له‌م باره‌یه‌وه پرسیارم له‌وه‌زیری هزر کرد وتی: به‌لێ قه‌یناکه، جه‌نابی (شیخ
ره‌زایه)

* * *

سه‌رنج: وشه‌ی (که‌مینه‌م)، له‌ جیاتی وشه‌ی (حقیر)ی عه‌ره‌بی به‌کاربردووه، به‌ پێودانی: سه‌نگین،
دێرین، شیرین... تاد، دام‌پشتووه، ته‌گینا ده‌زانم وشه‌ی (که‌مینه‌) له‌ دیوی کوردستانی ئێراندا بۆ
(میینه‌) به‌کار دێ.

(*) ئەم نیوه به‌یته له‌تێک‌ڕای دیوانه چاپ‌کراوه‌کانی شیخ ره‌زادا، به‌هه‌له‌و به‌جۆرێتر نووسراون.

دووه م:

هەر ئەو شیعردی شیخ رەزا، کە لە نامەکەى (قازى کەوشەر)دا، نیوه دیرپکى هاتبوو، واتە ئەو شیعردى، کە سەرەتایەکەى بەم بەیتە دەست پێدەکات:

خزمینه، مەدەن پەنجە، لە گەڵ عەشیرەتى جافا
مێروولە نەچى چاکە، بە گۆ قوللەبى قافا

پێشتر، دەمیك بوو، هەمیشە لەخۆم دەپرسی: ئاخۆ مەبەستى شیخ رەزا لەم شیعەرە و رووى دەمى و واژەى (خزمینه)ى بۆ كى بى؟ لە وەرامدا جارجارە ئەوهم بە بیردا دەهات، کە دەبێ مەبەستى لەخزمانى خۆى، واتە (تالەبانى) بێت... و تەکیان لى بکات، کە لە گەڵ عەشیرەتى ئازا و سەرکەشى (جاف)دا تێک هەلنەچن... تا ئەم سالانەى دواى، کە ژيانى ئاوارەبى، لە شارى جوانکیلهى (سەقز)دا گلى دامەو. رۆژى لە گەڵ هاوڕێیه کى ئەدەبدۆستەدا، (سەرەهەنگ: رەشیدخانى ناهید)، لە هۆزى بەناوبانگ و بەربلاوى (فەیزوللا بەگ)^(١٠) لە

(١٠) فەیزوللا بەگ (؟ - ١٨٨٢ز) کۆرە گەورەى ئەو پەرەمان بەگ بوو. بەو هۆیهوه کە منداڵى زۆر بوو، لە ناو بەگزادەکاندا لە هەموویان بەرچاوتر بوو. هەر بۆیه لەناو بەگزادەکاندا وەك تیرەیه کى تازە و جیاواز، پێیان وتوون: فەیزوللا بەگى. نووسەرى ئەرمەنى: ئەسکەندەر غۆریانس، کە دۆستایەتى نزیکى لە گەڵیدا هەبوو، دەلى: (١٥) پازدە کۆرى هەیه و (١٠٠٠) سوارە و تەفەنگچى هەیه. ئەمە ناوى (٩) کۆرى فەیزوللا بەگن: حاجى محەمەد، سالىح بەگ، حاجى محەمەد حەسەن بەگ، شێر بەگ، حاجى سەلیم خانى سەرتیپ (کە شاعیریش بوو)، ئەمانوللا بەگ، کە یخسەرەو بەگ، عەبدولرەحمان بەگ.

بۆ زیاتر زانیاری لەم بارەیهوه بنواڕە: محەمەد حەمە باقى: (شۆرشى شیخ عوبەیدوللا لە بەلگەنامەى قاجاریدا، چاپەمەنى موکریانى، هەولێر، سالى (٢٠٠٠)، ل ٥٥٩)

سەقزەو بە ئۆتۆمبیل بەرەو (بۆکان) دەچووین.. لەنیوەرپیدا لە ئاستی (پیر یوونس)دا ھاوڕێکەم لایەکی بۆ لای راستی رینگە کە کردەو و پێمی وت:
ئا لێردا عەشیرەتی (جاف) و ھۆزی (فەیزوللا بەگ)، شەرپە سەختەکیان کردوو.

وتم: کامە شەرپ؟!

وتی: ئەو شەرپە کە (شیخ رەزای تالەبانی) شیعەر بەناوبانگەکی بۆ وتوون...

وتم: کام شیعەریان؟!

وتی: ئەو شیعەریان کە دەلێ:

خزمینە! مەدەن پەنجە لەگەڵ عەشیرەتی جافا...

ئێتر ھاوڕێکەم کەوتە گێڕانەوێ چۆنییەتی روودان و ئاکامی شەرپە کە، وەک دەزانن: عەشیرەتی کۆچەری (جاف) لە دێرزەمانەو، تا سەرەتای ھەلایسانی شەرپی یەکەمی جیھان، بەو ھۆیەو کە ئازەلدارییان کردوو و ئەم پیشەییەش چونکە پێویستی بە دۆزینەوێ لەوەرگەیی بەردەوام ھەیە.. بۆیە ھەموو ھاوینان لە دەشتی (شارەزور) و (کفری) و (کەلار) و (شاکەل) و ئەمبەرئوئەوبەری رووباری سیروانەو، روویان لە ناوچە کوێستانەکانی خۆرھەلاتی خۆیان کردوو و بە بناری (ھەورامان) و (مەریوان) و (شلێر) و (ناوخوان) و (بانە) و (نەکەرۆز) و (سەر شیوی سەقز)دا ھەلگەراون و گەیشتوونەتە ناوچە ساردەسێرەکانی وەک: (چل چەمە)ی (سەقز) و (بۆکان) و (ھۆبەتوو)ی نیوان سەقز و (دیواندەرە) و ناوچەیی (سارال) و تا (بان لیلان)ی خۆرھەلاتی شاری سنە، پەرت و بلاو بوونەتەو و بەھەزاران ھۆبە رەشالیان بەم ناوچە بەرین و زۆزانەدا ھەلداو و بەدەم کۆچ و رەوت و گوزەرانیاوە، لەم ھەریمانەدا، تووشی ماندوو بوونیکی زۆر و دەستە و یەخەبوونیکی ھەمیشەیی دانیشتووانە رەسەنەکانی ئەو ناوچانە بوون، کە لەوەرگەیی سەوزی تیدا بوو و بەلگەنامەکان و رێکەوتننامەکانی نیوان ھەردوو دەولەتی قاجاری و عوسمانیش پڕن لە باسی گێرە و کیشەیی ھۆز و تیرە پەرت و بلاوەکانی (جاف) و گازندە و ھاواری کۆچ و رەوی ئەو ھۆزانەیی ھەمیشەیی جاف پێشیلی کردوون.. لاپەرەکانی زنجیرە کتیبی (رشتەیی مرواری)ی مامۆستا (عەلەدین سەجادی)ش. پڕن لە باسوخواسی زۆر شیرین و دەولەمەندی ئەو

رۆژگارانهی (جاف).. له بهرته مه، ئهم داروباری ژيانه پڕ له رووداوهی جافه كان، گيانىكى سه رچل و توورپهی داونه تی، كه ناچار بوون لهو كۆچه بهردهوامه ياندا، چهكى پيويست بۆ شهپر و بهرنگارىی، له گهڵ خوياندا هه لگرن و له گهڵ زۆر هۆز و خيلى نيشته جيڤا، تووشى شهپر و بهر هه لستى بيژن و بهم هۆيه وه ناوبانگيان به ئازا و شهپانىي ده ربچي! كه دياره ئهم شهپه شيان له گهڵ هۆزى گه وره ی (فهيزوللا به گي) دا، كه له ده ميكه وه له ناوچه كانى ده وره برى (سه قز) و (بۆكان) و (موكریان) دا نيشته جيژن - يه كيكه لهو شهپر و رووداوانه ی له ميژووى (جاف) دا به سهريان هاتووه.

شايانى وتنه هۆزى (فهيزوللا به گي)، جگه له پياوى ئازا و جوامير و ناودار، گه لى شاعير و هونه رمه ندی ده نگخۆش و گۆرانيبيژى ناسراو يشيان تيدا هه لكه وتوه، كه ده توانم بلژم: زۆربه يان شاعير و هونه رمه ندن و ئه وه ی وهك تاقى كردنه وش له باره يانه وه ده زانرئ، له ده ميكه وه له كوردستانى ئيراندا، هونه رى نىگار كي شيان، له سه ر ده ستى هونه رمه ندانى ئهم هۆزه دا په روه رده ده بي كه به سه ركردنه وه ی يه كه يه كه ی ئه وه هونه رمه ندانه، جيگه يه كه تايبه تى بۆ وتار و ليكۆلینه وه يه كه سهر به خۆ، پيويسته. بۆيه ده گه رپيمه وه بۆ كاكلى مه به سته كه و ده لژم: كاتى جافه كان له ناوچه كانى سه قز و بۆكاندا، له گهڵ هۆزى (فهيزوللا به گي) دا تپهه لچوون و به گژ يه كدا چوون، شهپه كه يان خاياندوويه تى و هه ردوو لايان هيژ و له شكريان بۆ سه ربه كتر كۆكردۆته وه.. كه بهم كاره، هه والى له شكركيشى و عه شيره ت كۆكردنه وه، بۆ شهپه كه، كه رهنگه چه ند مانگيكي خاياندى، به ناوچه دووره كانى كوردستاندا بلا بوته وه و (شيخ رهزاي تاله بانى) ش وهك زۆربه ی خه لكى ئه وه رۆژگاره، به په رۆشه وه به هه واله كه سه لميه وته وه و به نه فه سيكي زۆر كوردانه و جگه رسۆزانه، له پارچه يه كى ترى كوردستانى بنده ستى ئيمپراتۆريه تى عوسمانيه وه، به واژه ی (خزمينه)! رووى ده مى له هۆزى (فهيزوللا به گي) ده كات و داويان لى ده كات له گهڵ عه شيره تى (جاف) دا تپهه لنه چن..

هه رچه ند هه لويسته كه ی (شيخ رهزا) زۆر دل سوژانه شه، به لام له هه مان كاتدا جۆزى لايه نداربى و ئاماژه ی سووكه هه ربه شه يه كيشى بۆ ئه وانه (هۆزى فهيزوللا به گي) تيدا يه، كه ده يانه وي له گهڵ (جاف) دا بجه نكن. چونكه (شيخ رهزا) ش، وهك

خه لکی تر، وهك له سه رووتريش وتمان، ناوبانگی (جاف)ی به ئازا و دلیر بیستووه.. کهچی دیاره جوامیرانی (فهیزوللا بهگی)یش رادهی بیزاریی و توورپه بوونیان له دهستدریژی و بیپهروایی هه میشهی جافهکان (وهك دهلین) گه یشتوته سهر ئیسقانیان و ئهوپه پری سنووری ددان به خۆداگرتن و ناچار بوون بۆ سنووردانان، بۆ زیاده روویی و پێ له یاسا نانی جافهکان، که به هۆی ئه وهی له نیوان ههردوو سنووری قاجاری و عوسمانیدا ژیاون، له ههر پارچهیهکی ئه وه دوو دهوله ته دا، بی یاساییهك بکهن، خۆیان بگهیننه پارچه کهی تر و نه کهونه بهر سزا و تۆله لیسه ندنه وه.. له گه لیاندا بجهنگن و له ئاکامیشدا به سهر جافهکان دا سهر بکهون و بیانکیشنن. بۆیه سه روۆکیکی ئه وه سه رده مه ی هۆزی (فهیزوللا بهگی)یش، که ناوی (حاجی سه لیم خان) و له هه مان کاتدا شاعیر و نازناوی (حاجی سه رتیپ) بووه،^(۱۱) دوا ی پرانه وهی شه رکه و سه رکه وتنی هۆزی (فهیزوللا بهگی)، به شیعرێکی جوان و پر له نه زاکه ت، که به هه مان کیش و قافیه ش ده ست پێ بکات.. وه لامی شیعه رکه ی (شیخ رهزا) بداته وه، که تی کرای شیعه رکه ی (شیخ رهزا) وهك له لاپه ره کانی (۳، ۴) ی دیوانه که ی و زۆر جیگه ی تر و دواتر له ژماره (۲۰) ی مامۆستای کورددا بلا بوۆته وه، (۹) نۆ به یته.. به لام ئه م وه لامه ی (حاجی سه رتیپ) له هه موو ئه وه سه رچاوانه دا، که بلاویان کردۆته وه، هه ر ته نیا (۷) به یته و ئه مه یه که مجاره هه موو شیعه رکه ی حاجی سه لیم خانی سه رتیپ، که (۹) به یته و له ریگه ی مالبا تی فهیزوللا به گی یه وه چنگم خستووه، به ته واوی و وهك خۆی بلا و ده بیته وه، که ئه مه یه:

(۱۱) سه فه رنامه یه کی هیشتا چاپ نه کراوی به فارسی لی به جی ماوه و تاییه ته به سه فه ری ئه و روژگاره ی

(حه ج)...

نهیبیستووہ چند سائلہ، لہمہویدر، لہ مہسافا
 ہدر جافہ، دہچوو نووکی رمی موکریی بہ نافا
 حازر نہبوو تہو دہم، کہ بہرم حاجی سلیم خان
 دہیکرد جہوہلان ہدر وہکو توفیٰ لہ تہوفا
 تیپی عدوو، وہک پۆلی قولنگ، تہو وہکو شہمقار
 تیکی دہشکاند، یہک یہک و دہیخت لہ مہسافا
 (شیخ) بیخہبہرہ، لہم قسہ مہشہوورہ، لہ ئافاق
 حہریہی رمی تہو بوو، کہ بہجیما لہ غیلافا
 ہدر وا کورہ جاف بوو، لہبہر زہری دلیران
 نالینی دہہات، ہدر وہکو بووکیٰ لہ زہفا
 یرمون من البأس تلالا و جبالا
 یکنون من الرّوع شعاعاً و کففا
 زور کہس، لہجہوانانی تہوان بوو، بہ تہسیر ہات
 دہست بہستہو و تہن خہستہو و گہردہن لہتہنافا
 چاک وایہ، نہکات مہدحی تہوان، نہک بلّی مونسیف
 تہم مہدحہ، کہ (شیخ) فہرموویہتی، لاف و گہزافا
 بۆ مہدحی تہوان، کافیہ (شیخ) بیّت و نہزہر کات
 مہعلومہ کہ مہعنای لہ لوغہتدا چییہ: (جافا)

* * *

وہک وتمان، بہو ہویہوہ کہ کۆچ و رہوی گہرمیان و کۆیستانی سالانہ و
 بہردہوامی (جاف)، بہو ناوچہ بہرینانہدا، گیروگرفتیی زۆری بۆ دروستکردوون و
 ماوہیہک زۆریانم لہو بہلگہنامانہ لہ بہردہستدان و زۆریانم بۆ کوردی تہرجہمہ
 کردوون و پرن لہ سنووربہزندانی جافہکان. بۆیہ گہورہ لیپرسراوانی ہہردوو
 دہولہتی ناوبراویش، لہدہست (جاف) بیزاربوون و سہرئیشہیان بہدہستیانہوہ زور

تووش بووه و پٲٲٲان خۆش بووه جافهكان تووشى تٲٲكشكان و زىان بٲن، ههر له بهرئه مه شه له دواى ئەم شه په ى نٲوان ئەم دوو خٲٲله گه وره په ى كورد (جاف و فهيزوللا به گى)، (ناسره دٲن شاى قاجار ١٨٤٨ز - ١٨٩٦ز)، فهرماننامه په كه له شٲوه ى سوپاسنامه په كدا بۆ (فهيزوللا به گى) موكرى ناردووه.. تٲايدا دهستخوشانه ى (ناسره دٲن شاى قاجار) دهرده بٲٲ، بهرام بهر بهو سهركه وتنه ى لهو شه ردا كه له گه ل جافه كاندا كر دوو په، وهك خه لا تٲٲكش بهو سهركه وتنه، فهرمان دها، كه مانگانه ى (١٠٠) تمه ى ئەو رۆژگار، به سهرا ى هۆزى (فهيزوللا به گى) بدرٲ.. كه تا ئٲستا (فهرمانه كه) ههر وهك خۆى له شووشه گٲراوه و له به گزاده مالىكى (فهيزوللا به گى) دا له شارى (بۆكان) به دٲوارى ژوورٲٲكٲانه وه هه لواسراوه و ئەوه ى له گه ل ئەم چهند دٲره دا (فۆتۆ) م كر دووه، وٲنه ى ئەو فهرماننامه - سوپاسنامه ى (ناسره دٲن شا) په، كه ئەگه رچيش فهرماننامه كه، دواى فۆتۆ كرده كه ى من، به باشى ناخوٲندٲٲته وه، به لام مٲژووى سالى (١٢٨٢ى كۆچى، بهرام بهر ١٨٦٥ز) ى پٲوه په. به مه شدا دهرده كه وٲٲ، كه شٲعه ئاماژه بۆ كراوه كه ى (شٲخ رهزائى تاله بانى): خزمٲنه مه ده ن په نه... له سالى (١٨٦٥) ى زانٲدا و له جه نكه ى شه ٲى ناوبراودا وتراوه و ئەمهش هه والٲكى تازه په، بۆ زانٲنى مٲژووى شٲعه ى ناوبرا^(١٢)، كه به داخوه شٲعه ى زۆربه ى زۆرى شاعٲرا ى پٲشٲنه مان، بۆنه و مٲژووٲان نازانٲن و مه گه ر له مجۆره بۆنه و به لگانه دا بٲوانٲن رووناكى بجه ٲنه سه ر ته مه ن و بۆنه ى شٲعه ى رابوردوومان. به لام دٲاره شٲعه كه ى (حاجى سه رٲٲپ) ى فهيزوللا به گى، دره نكتر و داوى شٲعه كه ى (شٲخ رهزا) وتراوه.

(١٢) ههروهها بۆ زانٲنى مٲژووى ته مه نى شٲخ رهزا (١٨٣٦ - ١٩١٠ز) ش، كه شٲخ رهزا له كاتى نووسٲنى ئەم شٲعه ى بۆنه په دا، هٲشتا ته مه نى نه گه په ده ته (٢٠) بٲست سال! و شاعٲٲٲى گه په ده ته لووتكه.

دهقی (فارسی) نامه‌های هازی (که‌وپهر)، بو شیخ رهزای تاله‌بانی

سواد کاغذیست که جناب مستطاب آقای ملا محمد کریم قازی خدمت جناب
مستطاب أفصح الشعراء آقای شیخ رضا سلمه‌الله نوشته

فدای وجود مسعودت شوم. پس از عرض سلام واشتیاق بی اختتام در ضمیر
منیر جناب مستطاب‌عالی دام فضله مکشوف باشد و پوشیده نماند
از روزی که حقیر ارادت تخمیر لآلی کلام آبدار و در شاهوار اشعار و نتایج افکار
آبکار جناب‌عالی را دام بقاءه در گوش دل گوشوارو و بر صحیفه ضمیر اندوده‌بار جای
تعظیم و نثار قصور ریاض طبع پر قصور را حورعین و غلمان شهریار و نفوس
سلاطین تاج دار قرار داده در عموم سال و ماه و ساعات لیل و نهار، آرزوی این دیده
اشکبار بمشاهده جمال آن وجود فرخنده‌تبار و تمنای قلبی این ستم‌دیده روزگار
باستدامت مطالعه اشعار آن خجسته شعار زبانا و جاناً و پوشیده و آشکار از حضرت
خالق پرودگار در لوح سینه پر شرار و مسکن التهاب نایره فراق و ندیم و غمگسار
خود ساخته‌است.

و در اینمدت کسی را که شرح درد فراق و بار آرزوی حقیر را حمل توان کرد بغیر
پهلوان زمان برادر مهربان ملا عبدالله کسی را نیافت، لهذا روی ارادت از عنیمت
وقت تنافت و بابلاغ این مختصر آرزو نامه شتافت و بمفتاح تصویر این شکایت و کلید
تحریر این مختصر حکایت قفل حقه آرزوی بسته دیرینه را شکافت باسنان نساج
طبیعت شایقه به نسج تار و پود دو سه غزل از نتایج افکار خود پرداخت و دریافت.

سازم مگر سیاهی چشمان خود مداد
تا در لباس نامه به‌بینم جمال دوست

* * *

هرچند اهدای این قطعات غزل وارسال ارمغانی به نقاط و مراکز بلدان در نواحی دولت عثمانی صورت ریزه زیره و کرمانی شال و ادعای حظ خط هنرندان اصفهانی دارد (علی الخصوص در ناحیه کرکوک باوجود جنابعالی دام فضله چون زرّ غیر مسکوک کم عیار و بی رواج محکوک مینماید). لکن چون امکان آن دارد که گاه بحث از حقیر یادگاری و هنگام مطالعه موجب تذکّاری شود بمنطوق: لایکلف الله نفساً إلّا وسعها، اهدای خدمت شدند. یقین است چنانکه گفته‌اند:

طاعت از هیچ نباشد، گنهی باید کرد،

دل دوست بهر حیلۀ رهی باید کرد). حقیر که بارسال این اشعار بی هنجار در دل جنابعالی راه دوستی را اختیار کرده، جنابعالی نیز در کمال مرحمت و انصاف خداداده خودتان از پستی پایه ابیات و نقص ارکان آنها صرف نظر فرموده و مقبول طبع گهربار خواهید فرمود)

مستدعی و خواهشمندم چند صفحه از لآلی منظومه کلام خودتان از هر قبیل که حاضر و نسخه‌اش موجود است خواه توحید و خواه نعت و خواه قصیده و خواه سخریه و خواه قطعه و خواه غزل و خواه رباعی که در این صفحات بسیار مرغوب و مطلوبند خاصه در نزد حقیر صورت گوگرد آهمر دارد در صحابت ملا عبدالله برسم هدیه و ارمغانی که در نظر ارباب بصیرت تحفه بی بدلند با جواب حقیر ارسال فرمایند، تا به نشر و ترویج آنها اکثری را در این صفحات بلفظ جنابعالی ممنون و بدیع صنایع آنها بیدار نمایم چنانکه خودتان در مدح ایل جاف فرموده‌اند:

حیفه برزی تیغی مجه وهه رله غیلافا)

زیاده تطویل مهربان تحویل باد همه وقت منتظر مژده سلامتی وجودتان وارجاع خدماتم والسلام علیکم ورحمة الله.

بدون سابقه ابلاغ گفته‌اند خطاست ولی بسوی هنرمند و اهل فضل رواست سؤال کردم ازین نکته، از وزیر خرد جواب داد، که آری جناب شیخ رضا است

* * *

سواد کا غزیت کہ جناب مستطاب آقای حاج محمد کریم قاضی
خدمت جناب مستطاب افصح الشعراء آقای شیخ رضا سلمه
نوشته

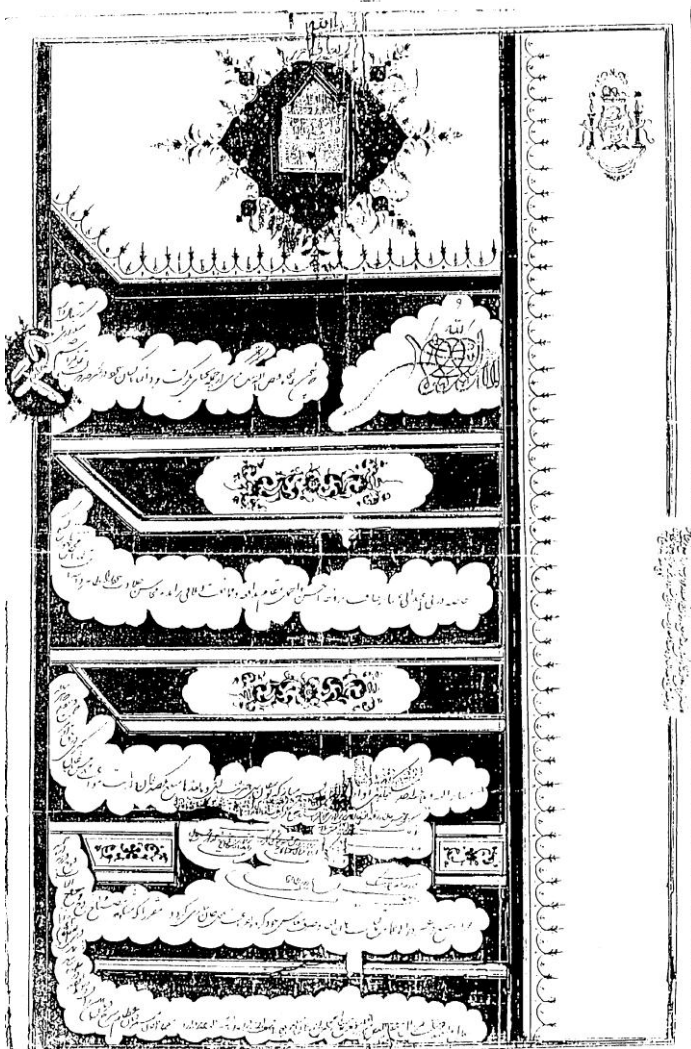
قدی وجود معبودت شوم پس از عرض سلام و استیصال بی انتقام و تمیز
جناب مستطاب عالی دامن فضیلت بشود پوشیده نماند
آرزوی که حقیر ارادت تحمیر لای کلام آید و در بار اشعار و نیاج افکار یکجا جناب عالی
دام بقائه در کوشش که کوشا و در صمیمیت ضمیر زنده بار جای تسلیم و نشاء تصور ریاض طبع پر
تصور احمر عین و غلمان شهر یار و نفوس سلاطین تاج دار قرار داده در عموم سال و ماه و عطا
لیل و نهار آرزوی این دیده اشکبار بشا به جمال آن وجود فرخنده تبار و غمناکی قلمی
ستمیده روزگار با ستم است مطالعه اشعار آن نجمه شعرا زبانا و جانا پوشیده و اشک
از حضرت شایق پروردگار در لوح سینه پشتر از کنایات ناب یون و فراق و غم و غمک
ساخته است
و در این مدت کسی را که شرح و بار آرزوی حقیر امل تو آن کردی بجز پهلوانان

ما حسب الله کمی را یافت کمزاری ارادت از غنوتی تفاوت و با بلای این مختصر آرزو نام
 شستافت و مفتح تصویر این کشایت و کلیه تحریر این مختصر حکایت فصل عقد آرزوی
 بسته و دینیه را شکافت و با سنان نواج طبیعت شایسته نسج تا رود و در غزل نواج
 افکار خود پرداخت و دریافت (

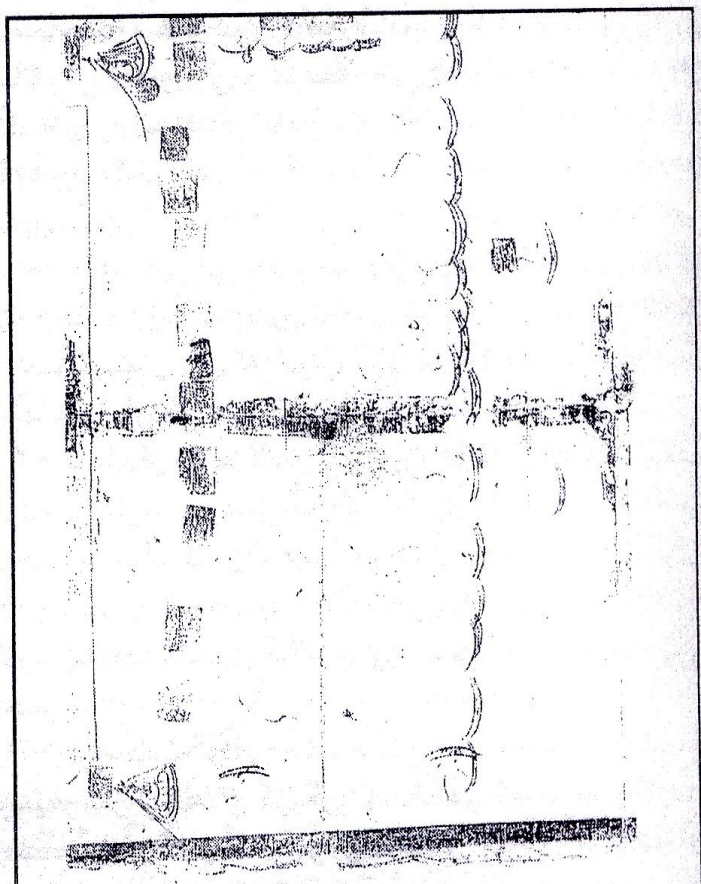
سازم مکر سبای چشمان خود داد تما در لباسی بیرون هم جلال است
 هر چند بدای این قطعات غزل را این در معانی به تعاط و مکر گردان و در نوحی
 دولت عثمانی صورت ریزه زیره و کرمانی شان از دعای خط خط منبر من در ان صفائی
 علی الخ صومع ناحیه کرکوک با وجود جن بعلی دام نضد چون زر غیر مسکوک کم می روی رواج
 و محکوک بنیاید (مکن چون مکان آن دارد که گاه بحث از قصیده و کاری و حکام مطاعه
 موجب بدکاری شود بمطوق لا یكلف الله نفلا الا وسعها ادبی
 خدمت شدند یقین است چنانکه گذراند طاعت ای سوچ نباشد کنی باید کرد
 در دل دوست بهر جلدری باید کرد (حیرت که با سال این شعاری بنجا رود دل خبابی
 راه دوستی را افتاد کرده جن بعلی نیز در کمال حرمت و انصاف نفع داده خود تان از پستی
 ایست و نقصان رکان آنها صرف نظر فرموده و قبول طبع گهر با نوا میسر فرمود
 نمدی و نوا شنیدم چند مصحح از کالی متطوع کلام خود تان از بر قبیل که حاضر و نوا شنید
 خواه تو حیرت و نوا نرفت و نوا تحسین و نوا تحریر و نوا خط و نوا غزل و نوا ریاضی که در

کتابی نامه‌های: قازی کهوسر - ی شیخ الاسلامی
 سه قز
 بو: شیخ رهزای تالدهانی

صفی است برین مرغوب مظلوم بند فاضله در ذوق حقیر صورت گوگرد احمد دارد و صحابست ملا علی
 برسم درین باره معانی که در نظر ارباب بصیرت تحفه بی بدینند با جواب حقیر ارسال فرموده
 تا به نشر و ترویج آنکس اکثر برادران صفی است بلفظ جناب عالی محزون و درج صنایع آنها
 پیدا نمایم چنانکه خودتان در مدح این عارف فرموده اند حیفه بزرگی تیغ مجوهر اخلافا
 زیاده تامل صحرایان تجوین باد بموقت منظر شرده سلامتی و جودتان وارجاع خدمت ناموسم بیکم
 بدون سابقه ابلاغ کشف اند خطاست ولی بسوی بنهرند و اعلیٰ فضل و است
 سوال کردم ازین نکته از وزیر خسرو جواب داد که آری جناب شیخ حقیر است

فرماننامه‌ی ناسره‌دین شا سه‌بارت به برپنده‌وی موچه بو
سهرانی فیزوللابه‌گی و ده‌ستخوشانه‌کردنیان

مۆر و ئىمزاى سەدرانى ئىلىلى فەيزوللا بىگى، بۆسپاسى ناسرەدەين شا
 (رووبەرى ئەم دوو بەلگە نامەيە، زۆر لەم قەوارە فۆتۆگراۋەى ئىيستا
 گەورەترە)

چه پکی نامه‌ی شیخ مه‌حمودی هه‌فید

(۱)

وتهیه‌کی پتویست:

سه‌ره‌تای به‌هاری سالی ۱۹۸۸ز، له‌به‌ر شالای ئیقلیم‌گیری ته‌و هی‌رش و کیمیاوی بارانه‌ی له‌لایه‌ن هی‌زه‌کانی (سه‌دام حسین) ده‌و بو‌ سه‌ر ناوچه‌ ئازادکراوه‌کانی کوردستانی عی‌راق کرا، ناچاربووین به‌ هه‌ر ده‌رده‌سه‌ری و دژواری و لی‌پ‌رانی‌ک بو‌و، له‌ بناری چیا‌ی (ئاس‌وس) ده‌و ده‌ربازبووین و چووینه‌ کوردستانی ئی‌ران و له‌ویش له‌ شاری (سه‌ق‌زی شیرین و جوانکیله‌دا گیرسامه‌وه‌و له‌سه‌ره‌تادا هه‌ر زوو به‌ه‌وی هه‌ندی‌ دۆستی دێ‌رینه‌مه‌وه‌، له‌گه‌ل‌ بنه‌ماله‌ی شی‌خه‌کانی گوندی (دۆزه‌خده‌ره‌) ناسی‌اویم په‌یدا‌کردو ته‌وانیش لوتفی‌ان نواند، نه‌وازشی‌کی زۆر کوردانه‌و جگه‌رسۆزانه‌یان کردین و له‌ سنووری توانای خۆیان به‌ده‌ر، یارمه‌تی‌یان دا‌ین.

(دۆزه‌خده‌ره‌)، گوندی‌کی زۆر بچکۆله‌ی سه‌ر به‌ شاری سه‌ق‌زه‌و نزیکه‌ی (۵) کیلۆمه‌تریک له‌ خۆره‌لاتی باکووری سه‌ق‌زه‌و دوور ده‌بی. گونده‌که‌ له‌ ده‌می‌که‌وه‌ به‌ه‌وی مال‌ه‌باوانی بنه‌ماله‌ی سه‌بید عه‌بدولقادره‌ (۱۸۷۳- ۱۹۵۷ز)، له‌گه‌ل‌ بنه‌ماله‌ی کاک ته‌همه‌دی شی‌خ (۱۷۹۲- ۱۸۸۷ز) ی

سلیمانییەو، دۆستایەتی دێرین و راستەقینەو پتەویان پەیدا کردووە، ئیتر نەو
دوای نەو تائێستاش ئەم دۆستایەتیە هەر بەردەوامە.

ئەم دۆستایەتیە لە سەرەدەمی شیخ مەحمودی حەفید (١٨٨١-
١٩٥٦/١٠/٩)دا، زیاتر گەشە کردووە، کە هاوتەمەنی (سەید عەبدولقادر)
بوو. دۆستایەتیەکیان ئەوەندە توند پتەو بوو، زۆر جار لە سنووری پێوەندی
نیوان شیخ و خەلیفەیی تیپەراندوووە وەک نەوکانیان دەگێژنەو، لە هەموو
کات و سەرەدەمیکی خوشی و ناخۆشیدا، لە سەرەدەمی ئەوپەری دەسەلاتی
شیخ مەحموددا، کە حوکمداری کوردستان بوو، تا ئەوپەری بێدەسەلاتیی
شیخی نەمر، کە لەدوای ژبانی ئاوارەیی و دەست بەسەرییەکی، لە بەغداد
هەڵاتوووە بۆ نیشتمان گەڕاوەتەووە لە گوندی (داریکەلی) گۆشەگیر بوو،
هەمیشە بەسەر سنووری توند داخراو قایمکراوی هەردوو دەولەتی عێراق و
ئێراندا، نامەی بەردەوام و هاوچۆڵەنیوانیاندا بەردەوام بوو، هەر نەوکانی
سەید عەبدولقادر دەگێژنەو، کاتی کە هەوایی کۆچی دوایی شیخی نەمر، بە
شیخ عەبدولقادر گەیشتوو، ئیتر لە سوپی شیخ مەحمود، زۆر نەژیاووە
نەخۆش کەوتوووە دوو مانگ دوای کۆچی شیخ مەحمود لە
(١٩٥٧/١٢/٢٣ ز= ١٣٤٩/١٠/٢ هەتاوی) کۆچی دوایی کردووە، هەر لەبەر
ئەمە، ئەوانەیی لە نزیکیی (شیخ)ووە ناگاداری دۆستایەتی هەمەلایەنەیی شیخ
مەحمود بوون، چاکتر شارەزایی ئەم پێوەندیی دۆستایەتیە قوولە بوون، بۆیە
شاعیریکی میللی وەک: بەنگینە - حاجی باقی (١٩٠٨-١٩٧٢ ز)، کە شیخی
نەمری خۆشەویست، لەو شیعەرە بلۆهیدا، کە بۆ کۆچی دوایی شیخ مەحمودی
نووسیوە و سەرەتاکەیی بەمۆرە دەست پێدەکات:

ئەي دَل! کۆستی وا، هەر نەبێراو
بۆ هەڵناقرچیی بەدەم جەفاو!
هاوار! بەندی دَل، برا بە جاری
قەلای قەومی کورد، پڕوخایە خواری

له بهیتیکیدا ئامازهی بو ئه و دۆستایهتییه توندهی نیوان شیخ
مهحمودو مالباتی شیخانی (دۆزهخدهره)ی کردووه دهلیت:

پادیۆ بانگی دا، له دۆزهخدهره
(شیخ) وهفاتی کرد، بو کورد خهتهره^(۱)

* * *

لهماوهی تهمهنی دۆستایهتی (شیخ مهحمود) و (سهید عهبدولقادر)دا،
گهلی نامهی شیخی نهمر، لای نهوهکانی سهید عهبدولقادر پارێزراون، که
شیوهی پارێزگاریی ئهم نامانه، ئهوهنده به پیرۆزیی و پێزهوه ههڵگیراوان،
تهنانهت زهرف (پاکهت)ی نامهکان وهک خۆیان ماوان، بهجۆرێکیش ههڵگیراوان،
که ئهگهر ههر سهیری پشتی زهرفهکان بکری و سهیری میژووی سهر نامهکانی
ناویان نهکری، وا دهزانری ههر چهنده مانگیکه نیردراوان، لهکاتیکدا دوو
نامهیان، که هی سهردهمی حوکمداری کوردستانه، میژوویان نزیکهی (۸۰-
۹۰) سالیک لهمهوبهوه.

سهیر لهوهدایه، شیخی نهمر ئهوهنده گوندی (دۆزهخدهره)ی لا شیرین
بووه، دلێ نههاتووه لهسهر پشتی زهرفهکان و سهردپی سهرهتای نامهکان
بنووسی: (دۆزهخدهره)، بهلکوو لای خۆیهوه به (جهننهت دهره)ی ناوناوه
تکای له نزیکانی خۆشی کردووه، تا ههر وای ناوبهرن^(۲).

شایانی باسه، پێوهندیی شیخی نهمر و مالباتی شیخانی (دۆزهخدهره)، له
سنووری ئهم نامانه بهربلاوتر و چرته و (وهک پێشتر وتمان) دهگهڕێتهوه بو
سهردهمی (کاک ئهحمده) شیخی باپیری شیخ مهحمود و دواتریش، که وهک

(۱) دیوانی حاجی باقی (بهنگینه)، کۆکردنهوه و ئامادهکردنی عوسمان محمهد ههورامی، سلیمانی،
چاپهमेنی دیلان، چاپی یهکه، ۱۳۷۶.

(۲) بو دلنیایی زیاتر، بنواړه نامه میژووی (۱۳/۶/۱۹۲۲ز)

نەوێکانی بنەمالە (سەید عەبدولقادر) دەیکێرنەو، لەکاتی جەنگی یەکەمی جیهانی، کاتی لەشکری ڕووسی لە خۆڕاواڵی ئێرانەو، ڕووە (مەریوان) و (پێنجوین) بەرەو کوردستانی باشوور هاتوون، شیخی نەمر بو بەرپێگرتیان بە لەشکری کوردەو هاتۆتە نزیک پێنجوین و ژمارەیهکی زۆر لە جەماوەری کوردستانی ئێران، لە لەشکری (شیخ) دا پێشمەرگە بوون، کە ئەندامان و خزماتی مەلای شێخانی (دۆزەخدەر) ش لەم هەلۆیستەدا بە دڵ و بە گیان لەگەڵی بوون... دوا ئەمەش وەک بیرەو هەریهەکانی زیوهر (١٨٧٥-١٩٤٦ز)^(٢) ی شاعیر لە (گەنجینهی مەردان) و شیخ لەتیف حەفید (١٩١٧-١٩٧٢)^(٣) دەیکێرنەو، لە تیشکانەکی شەری (دەریهەندی بازیان) دا، کە ژمارەیهکی زۆری لەشکرەکو بنەمالە شیخی نەمر، ئاوارەبوون و ڕوویان لە کوردستانی ئێران کردووە و لە مەریوان و بانەو سەقزدا گیرساوێتەو، لەلایەن بنەمالە دۆزەخدەرەو پێشوازیی شایان کران و دالە دراوان و حەسێنراوێتەو سەرلەنوی بو مەیدانی خەبات ئامادەکراوێتەو.. دواتریش لەکاتی حوکمداریهەکید، ڕووناکبیری ناسراوی وەک (سەید ڕەئوفی ضیائی)، کە ئەویش هەر (سەقز) یهەو لەگەڵ شێخانی دۆزەخدەرەدا خزمە، لە سلیمانی لای شیخ هەمەکارە بوو.

ناوڕۆکی ئەم چەپکە نامەیهی شیخ مەحمود بو سەید عەبدولقادر دۆزەخدەرە، کە (١٧) نامەن، هەموویان باس و بابەتی دۆستایهتی ئامیژن و

(٢) مەلا عەبدوللای زیوهر، گەنجینهی مەردان و یادداشتی رۆژانی دەریهەری، محەمەدی مەلا کەریم پێشەکی پەرانی بۆ نووسیه، ئەمێنداریتی گشتی رۆشنبیری و لاوان، چاپخانهی (شرکه مطبعة الادیب البغدادیة)، بەغدا، ١٩٨٥، ١٧٤، ١٨١، ١٨٩.

(٣) یادداشتەکانی شیخ لەتیف حەفید لەسەر شوێشەکانی شیخ مەحمودی حەفید، شیخ مەحمودی کاوێ حەفید پێشەکی بۆ نووسیه. ساگردهوێ کەمال نوری مەعرف، لە بلاوکرارهکانی مەکتەبی ناوێندی رۆشنبیری و راگەیانندی پارتی دیموکراتی کوردستان، چاپی یەکەم، سلیمانی

بریتین له کاروباری تایبەتی هەردوو دۆست. بەلام ئەوەی جیسی سەرنج و دڵخۆشییە، (٦) شەش لەم نامانەی (شیخ) بە کوردی، بۆ دۆستیکی وەك عەبدولقادر، لە پارچەیه‌کی تری کوردستاندا نووسراون، کە لەو سەرده‌مه‌دا زمانی کوردی تێدا قات و قەر کراوە و نیشانه‌ی ئەوەشە، کە سەهید عەبدولقادر زانیویتی کوردی بخوینیتەوه.

هاوکات (٤) نامەشیان لەکاتی حوکمدارییه‌که‌ی شیخ مه‌حموددا نووسراون، کە لە دامینی هەر نامەیه‌کیاندا، لەسەر و ناوی خۆیه‌وه‌ ده‌نووسی: **مه‌لیکی کوردستان**. ئەم چه‌پکه‌ نامەیه‌ی بۆ سەهید عەبدولقادر دۆزه‌خده‌ره‌ نووسراون، میژووێان لە (١٩٢٠-١٩٥٦ز) ده‌خایه‌نی. هه‌رحه‌نده‌ لێره‌دا ده‌بی ئەوه‌ش بلێم، کە چ ئەو نامانەی به‌ فارسی و چ ئەوانه‌ش به‌ کوردی بۆ بنه‌مائه‌ی دۆزه‌خده‌ره‌ نووسراون، (جگه‌ له‌نامه‌ی ١١/٣/١٩٤٣، کە به‌دنیاییه‌وه‌ شیخ مه‌حمود خۆی نووسویه‌تی)، نووسیاره‌کانیان کوردی و فارسی زان نه‌بوون و ئاستی خوینده‌واریشیان زۆر بالا نه‌بووه‌.

وه‌ك له‌سەر ووتریش ئاماژه‌م پێدا، له‌به‌رئه‌وه‌ی ناوه‌ڕۆکی زۆربه‌ی ئەم نامانه‌، تایبەتن به‌ کاروباری دۆستایه‌تی هەردوولاوه‌ به‌ پێویستم نه‌زانی سەرنج و له‌نگه‌ری زۆریان له‌سەر رابگریم، به‌لام دواتر سه‌رنجیکی گشتی له‌سەر پوخته‌ی ناوه‌ڕۆکیان ده‌رده‌بێم.

هەر لهو ماوهیهدا که له سهقز بووم، زۆر زوو له گهڵ بنه ماله‌ی به‌پێژان کاکه سه‌یید عه‌بدولقادی (سیادهت)ی شاعیر و کاکه سه‌یید مسته‌فای تورجانی، کورانی خوالیخۆشبوو: حاجی بابەشیخ (۱۸۷۶-۱۹۵۹ز)ی سه‌رۆک وه‌زیرانی کۆماری کوردستاندا، ناسیایی و دۆستایه‌تی به‌تین و به‌تایبه‌تیش له‌گه‌ڵ کاک سه‌یید مسته‌فادا په‌یدا کرد، که به‌هۆی پله‌وپایه‌ی دێرینه‌و ناوبانگ و پێوه‌ندی کۆمه‌لایه‌تی به‌ربلای جه‌نابی باوکیانه‌وه‌، به‌لگه‌نامه‌یه‌کی هه‌مه‌جۆره‌ی زۆریان له‌لا کۆبۆته‌وه‌، له‌ناو ئه‌و به‌لگه‌نامه‌یه‌دا، وه‌لا‌نامه‌یه‌کی شیخ مه‌حمود بوو بۆ "حاجی بابەشیخ" که به‌ می‌ژووی (۱۹۳۰/۹/۱۳ز) نووسرا‌بوو. نامه‌که به‌ زمانی فارسی و خه‌تیکی خۆش و په‌خشانیکی به‌تین و چڕ درێژراوه‌.

له‌م وه‌لا‌نامه‌یه‌دا ده‌رده‌که‌وی، که پێشتر له‌لایه‌ن ده‌ولته‌ی شاهه‌نشایی ئێرانه‌وه‌، تکه‌له‌ جه‌نابی حاجی بابەشیخ کرابی، تا به‌هۆی دۆستایه‌تیانه‌وه‌ له‌گه‌ڵ شیخ مه‌حموددا، دا‌وای گرتن، یان به‌ده‌سته‌وه‌دانی (حه‌مه‌ ره‌شیدخانی بانه: ۱۸۹۷ - ۱۹۷۸/۲/۴)^(۴)، له‌ شیخ مه‌حمود بکات، که له‌و کاته‌دا (۱۹۳۰) له‌ ده‌ست ئێران هه‌لا‌توو. له‌م کاته‌ش دا ئه‌م هه‌ردوو که‌سایه‌تییه‌ کورده‌، پله‌و پایه‌یه‌کی ده‌ولت و پێکخرا‌و و حیزبێکیان نییه‌، چونکه وه‌ک ده‌زانین له‌و سالانه‌دا (شیخ) ده‌سه‌لاتی حوکمداری کوردستانی نه‌ما‌وه‌ به‌ تایبه‌تیش له‌کاتی نووسینی ئه‌م نامه‌یه‌دا، سلێمانی جێهێشتوو‌وه‌ له‌ نا‌وچه‌کانی شاربازێرو پێنج‌ویندا ده‌ژی

(۴) بۆ زانیاری له‌باره‌ی هه‌مه‌ ره‌شیدخانی بانه - وه‌، بنوا‌ره: که‌یوان ئازاد ئه‌نوه‌ر، هه‌مه‌ ره‌شیدخانی بانه، چاپ و بلا‌وکردنه‌وه‌ی به‌رپێوه‌به‌راتی رۆشنییری - سلێمانی، چاپی یه‌که‌م ۲۰۰۱، ل ۳۹،

و ئەم نامەيەش پێکەوتە لەگەڵ هەلچوون و ورژانی جەماوەری دەقەری سلیمانی و دەورووبەری بە تاییبەتی و زۆربەیی ناوچە کوردنیشینەکانی کوردستانی عێراق، چونکە ئەم نامەيە هەفتەيەك دواي خۆپیشانندان و پاپەرپینی بەردەرکی سەرای سلیمانی (١٩٣٠/٩/٦ز) نووسراوە، بەلگەی ئەوەیە، کە شیخ مەحمود لەم کاتەدا دەسەلاتی ئیداری و یاسایی بەسەر دەولەتی عێراقدا ناروات تا داوا لە هیڤو بەرپرسیانی عێراق بکات (حەمە رەشیدخانی بانە) یان بۆ رادەست بکات و بە دەسەلاتدارانی ئێرانیان بداتەو. هاوکات (حاجی بابەشیخ)یش هیشتا نەبۆتە سەرۆک وەزیرانی کۆماری کوردستان. لەبەر ئەوە بەرپرسیانی دەولەتی شاهەنشایی ئێران ئەم هەلومەرجەیان هەڵسەنگاندوو و زانیویانە لەم سەرووبەندەدا شیخ مەحمود لە دەولەتی عێراق توورپەو داخ لەدۆڵەو خۆسازدانیشتە بۆ تۆڵەکردنەوی قوربانیانی پاپەرپینی بەردەرکی سەرای سلیمانی و ئەگەر لەم کاتەدا سەرۆک خێڵیکی کوردی وەك (حەمە رەشید خانی بانە)یش بە ناوی ئەوەی لە دەولەتی ئێران یاخی ببی و بچیتە پال دەولەتی عێراق، ئەوا شیخ مەحمود بە چاوی ناحەزو دۆژمەنی کورد سەیری ئەو سەرخێڵە دەکات و تۆڵەیی ئەم هاوکاریکردنە دەولەتی عێراقی لێدەکاتەو. بۆیە دەولەتی ئێران بەزیرەکییەو ئەم هەلە دەقۆزنەو و لەم دەرڤەتەدا داویان لە حاجی بابەشیخ کردوو، تا تکای دەستگیرکردنی (حەمە رەشیدخانی بانە) یان لە شیخ مەحمود بۆ بکات، کە لەم سەروو بەندەدا بە خۆی و لەشکرەکییەو لە ناوچەکانی شارباژێرو پێنجوین دایەو ئەو هەردوو ناوچەيەیش سەرەرپێی هاتوچۆی دەرەزبازبونی (حەمە رەشید خانی بانە)یە، لە سنوورەکانی هەردوو دەولەتی عێراق و ئێرانەو.

نامەکە جگە لەوەی بەلگەيە بۆ پلەوپایەو دەسەلات و ناوبانگی ئەم دوو کەسایەتییە گەورەيە هەردوو کوردستانی عێراق و ئێران، لای گەورە بەرپرسیانی دەولەتی ئێران، هاوکات بە ناوەرپۆکەکیدا دەرەدەکەوی، کە شیخ مەحمود هەر لەبنەرەتەو دەزانی کە ئەم داوایە لەلایەن دەولەتی ئێرانەو بەرەو پووی (حاجی بابەشیخ) کراوەتەو، هەر لەبەر ئەمە دەزانی

که وه لآمه کەشیشی بهرچاوی کاربه دهستانی ئیـران ده گاتهوه، بۆیه به گیانیکی دیپلۆماسیانه، سه ره پای شه وهی گلهیی زۆر له ده ولته تی ئیـران ده کات، له هه مان کاتدا خۆی و (حاجی بابەشیخ)یشی له و داوایه ده رباز کردوه:

"سه بارهت به بابته تی نامه که و محمدهد ره شیدخانی وینهیی و سه ره له بهری به گزاده ی (بانه)یش، ورده کارییه کی واتان فره مووه، که به گوێره ی بۆچوونی هیژاتان بی، ده بی ناوبراو له عه مرو نۆی منی خزمه تگوزارتاندا هه لسوکه وت بکات! هه ر له بهر نه مه شه هۆی نه وازشی نه وتان، له من داوا فره مووه! په نا به خوا له م بوختانه گه وره یه، که ده بی لای ته م دلسۆزه ی خۆتانه وه راستیی بیستن و به دلسۆزییه وه عه رزتان ده که م، که به و هۆیه وه له جه نابی هیژاتان دۆستتر، که متر گومان ده که م، بۆیه ده بی باوه رفه رموون، که هه رچییان عه رزکردوون، هه مووی ده ست هه لبه ستی ناحه زان و ناپاکان بووه و هه رگیزو بۆ هه یج کاریکیش پوو ی له ئیمه نه ناوه، تا ببمه راویژکاری، یان بهرپرسیان، نه گینا گومان ده بری، که پیشتریش و دواتریش خزمه تی هه مه جوهره م به حکومه تی مه زنی ئیـران کردبی و به (با)ی بده م! خۆشتان ده زانن که هه یج پاداشتیکی کاری چاکه م له حکومه تی مه زن و هه رنه گرتۆته وه، له کاتی که دا هه میشه ییش ته قه للای نه وه ده ده م تا سه ره پای شه وه ی په زامه ندیی ده ولته تی مه زن به ده ست به ینم، که چی پاداشته که ی هه ر به گه وه رترکردنی ناحه زانی من و نزمترکردنه وه ی دۆستانی من شکاوه ته وه. له پال ته مانه شدا هیشتا تا گیان له جه سته مدا بی، له چاکه ی ده ولته تی مه زن سه ره پای شه وه ی نه و ئامۆزا بهرپێژه م ده یلێت، که هه رچی له و باره یه وه فره مووی، ده بی به گیان ته نجامی بده م و به شانازییه وه جیبه جیتی بکه م. به لآم له م بابته وه ته م دۆسته تان پۆزش ده خوازی، که نه گه ر هاتوچۆی خه لکی، به هۆیه ک بزانی، نه و نه خێرو خانه دانی کاک ته حمده (خوا پوو ی موباره ک بکات)، له هه موو جیهانی ئیسلامیه وه زیاره تی ده کری و شه وه ش پێچه وانیه ی په وشت و ئایینه، نه گه ر پێگه له خه لکی بگرین، جگه

له‌وه‌ی که ناویراو، ناویه‌ناویک هه‌ر به مه‌به‌ستی زیاره‌ت هاتوو‌ه‌و ئه‌مه‌ش نه‌بۆته مایه‌ی پێوه‌ندیی ئی‌مه‌و ئه‌وان و له‌ عه‌قلیشه‌وه‌ دووره‌، که به‌بی سهردانی راسته‌وخۆی ئه‌وان، خۆمان به‌ ئامۆژگاریکارو به‌رپرسی ئه‌وان دابنێین. هیوادارم له‌م پوه‌وه‌ گله‌یی نه‌فه‌رموون و به‌نده‌ی موخلیسیشتان بۆ هه‌میشه‌و بۆ به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی کاروباری هیژاتان ئاماده‌م. تکه‌او خۆزگه‌شم ئه‌وه‌یه‌، به‌لکه‌و به‌ سۆزه‌وه‌ عه‌رزتان ده‌که‌م، که ئه‌و پله‌و پایه‌و پێزه‌ی له‌ سایه‌ی خواوه‌ ئیستا هه‌تانه‌، بیه‌قۆزنه‌وه‌و کاروباری موسلمانانی پی‌رپه‌رینه‌ن و نه‌بنه‌ سۆنگه‌ی ته‌نگ پیه‌ه‌لچنینتان، که من پی‌م وایه‌ ره‌زانه‌ندیی خوای مه‌زن، ده‌بیته‌ هۆی به‌رزبوونه‌وه‌و مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌. ئیتر (لوقمان)یش پی‌ویستی به‌ فی‌رکردن نییه‌".

(۳)

له سه‌رنجیکی گشتیی ناوهرۆکی ئەم چه‌پکه نامەیه‌دا، ده‌گه‌ینه ئەو ئەنجامه‌ی، له سه‌رومپی رسته‌و کۆپله‌و په‌ره‌گرافی ئەم نامانه‌دا، گیان و باوه‌ری شیخ مه‌حمودی هه‌فید، به‌ ئایینی ئیسلامگه‌رابی، په‌نگ ده‌داته‌وه، که ئەم باوه‌ره له ته‌مه‌نی چاره‌که سه‌ده‌ی ئەم نامانه‌و له قۆناغه‌کانی ته‌وپه‌ری ده‌سه‌لاتی شیخ مه‌حموددا، له حوکمداری کوردستانه‌وه، بو‌ ژيانی گو‌شه‌گیری، له گون‌دیکی وه‌ک (داریکه‌لی‌دا، هه‌مان هه‌ست له یه‌که‌مین ئەم چه‌پکه نامەیه‌دا، تا دوايه‌مین نامه، به هه‌مان جریوه ده‌دره‌وشیته‌وه، که ئەم باوه‌ره چه‌سپیوه، ده‌شی بکریته ده‌لاقه‌یه‌ک بو‌ ئەوانه‌ی فیکری ئەم سه‌رکرده کورده بخویننه‌وه و بزانی ئەم فاکته‌ره‌ی ئایینه، زه‌برو کاردانه‌وه‌ی چه‌ند له‌سه‌ر چاره‌نوسی کوردو ناسنامه‌ی بزوتنه‌وه‌که‌ی بو‌وه له‌م بواره‌شدا ئەم رستانه، له ده‌قی چه‌ند نامه‌یه‌کی شیخ‌دا، وه‌ک نمونه ده‌هینینه‌وه:

"هه‌موو ئاوات و کو‌ششیکی من، له‌پیناوی پاراستنی ئایین و ئەم کۆمه‌له کورده ئیسلامه‌دايه، به هیمه‌تی پیشینانی خو‌مان، که هه‌ر به‌مجۆره‌یان کردووه، ته‌قه‌للای پارێزگاریکردنی موسلمان له‌ژێر په‌نجه‌ی کافراندا ده‌ده‌ین. خوای مه‌زن سه‌رتان بخت و به‌ پیشتیوانی خوا ناو‌می‌د نه‌بین. ئەوانه‌ش که‌وا رێبازی ته‌ریقه‌ت ده‌شی‌وێنن و له‌گه‌ل ئەم زنجیره‌ی به‌نچه‌ پاکه‌دا، دو‌ژمنایه‌تی دروست ده‌که‌ن، پیرانی ته‌ریقه‌ت، به‌گویره‌ی هه‌ق، هه‌قیان لی‌ ده‌سین‌ی و به‌سزای خو‌انیان ده‌گه‌یه‌نن و له‌ باوک و باپیریانه‌وه له‌ دین بی‌به‌شیان ده‌که‌ن"^(۳)

(۳)- نامه‌ی ۷ی مارتی ۱۳۴۰.

یان:

"ههروهك چۆن ئىمه بۆ بوژاندنه وهى ئايين تىده كۆشين، يان چۆن جه نابى
هيژاتان له م دنيا، كه وتوونه ته ناو دۆزه خه وه، به پشتيوانى خوا له دنياى دواييدا
له بهههشتدا ده بى، له دوعاى خيڤيش نابى له يادم بههه رموون".
به پشتيوانى خوا هيواخوازم به دوو ركاعه تى نوڤىزى سوننهت، له سهه
بههه رماله موباره كه كه تان، به پلهى دهرويشى بگهه م".^(٤)

يان:

"قوربان، بههوى ئه وه خه ونه وه، كه پيشتىر ديووم، كاتى خوى به
خزمهت هه زه ته تى سههروه رى جيهان گهيشتم، ئيتر لاي خومه وه هيچ
گومانىكم له سههبيدايه تى و نه جابه تى هيژاتانه وه نه ماوه".^(٥)

* * *

(١)

خالى مدام مهربان شيخ عبدالقادر دام فضله

بعداز سلام و تحيات وافره محبتنامه اتان رسيد از مژده سلامتى ان خالى مسرور
و متشكر شدم حمدا له نعمت صحت موجوداست ارجو جناب دارم دائماً از ادعیهى
خيريه غافلمان نفرمايند و همه وقت به مژده سلامتى خودتان تسرمان سازند.
وضعيت اينجا دائماً كمى مجاهده با اعد درميدان كارزارى ديانت استاده ايم خداوند
عظيم عالم اسلامتيرا موفق ساز ديگر به خداوند عالم مى سپارم

م

محمود

۱۷/شوال/ ۱۳۴۰

۱۹۲۲/۶/۱۳

(٤) - نامه‌ی ۳ نیسانی ۱۹۴۷.

(٥) نامه‌ی ۱۳ تیریلوی ۱۹۳۰.

پهراویزی نامه‌ی سهر به میژووی (۱۷ی شه‌والی ۱۳۴۰ک)

به قوریانت بم.

درین شبها از بارگاه کاکه احمد (دیدم) خیلی ان بارگاه علی (عالی) و شخصی معتدیل (معتدل) القامه ایستاده سراپاش سبز مرا خواست چنان معلومم گردید حضرت خضرا لیا س است فرمود خبر چنان می باشد که (؟) سی کنم اشاره فرمود (؟) گل (؟) جمع فهموده درین مرقد و بسیار خلق (؟) جمع شره بودند و دران حالت دیدم تجدیدی شجره می فرمود عدد شجری تجدید نمود شجری حضرت علی بود خیلی اسمی بزرگ یعنی (؟) احسان فرمود اما افسوس درخاطرم نمانده (؟) شجره به پنجه مبارکش می نوشت. اما اینقدر درخاطرم مانده شیخ قادر جنت دره هم فرمودند پس قبول ندرام کسی بگوید دوزخ دره إلا بجنت دره نباشد

م

محمود

خاڭۇي ھەمىشە مېھرەبان شېخ عەبدولقادر

سېبەرى ھەمىشەى بېت

دواى سەلام و سالاوى زۆر. نامە خۆشەويستەكەتان گەيشت و مزگىنى سەلامەتتى
ئەو خاڭۇيەمان بوو ەمايەى دلخۇشىى و سوپاستان دەكەم. سوپاسىش بۇ خدا
تەندروستىم باشە (؟) داواخوازم ھەمىشە لە دوعاى خېر، لەيادمان نەفەرموون
(؟) لەم كاتەدا بە مژدەى سەلامەتتتان (؟) ساز. دەنگوباسى ئېرە ھەمىشە
پشتىنى جىھادمان لەبەرامبەر دوژمندا بەستووەو لەمەيدانى جەنگى ئاينىدا
راوہستاوين. خواى مەزن و ئاگادار، ئىسلام سەر بخت و بىپارېزى (؟) بەخواى
ئاگادارت دەسپېرم.

خۆشەويستتان

مەحمود

۱۷ى شەوالى ۱۳۴۰ك

۱۹۲۲/۶/۱۳

(۲)

بخدمت جناب شیخ عبدالقادر دام مجده

قوریان دمستت ماچ نه کهم

کاغذت رسید از مژده سلامتی آن محب خیلی مسرور شدم از خصوص رفع
حرج هرچندی ممکن باشد سعی خواهم کرد این کاغذ را برای معتمد خودم
جناب یوزباشی ماجد افندی نویسته که در حکومت سقز سعی و تسهیلاتی
بکند پاکترا بلا تأجیل روانه فرمائید. حال پاره برای خریدن املاک ندارم آن پاره
که (؟) املاک صرف می‌کنم در راه جهاد اکبر و برای مجاهدین صرف میکنم.
زیاده درحفظ خدا باشید محبم.

ملك كردستان

۲۵ تشرین اول ۳۹

بۇ خزمەتى جەنابى شېيخ عەبدولقادر^(۶)، خواھەر سەرودەرىي بەردەوام بکات

نامەكەتان گەشت لە مژدەى سەلامەتیی ئەو خۆشەویستە، زۆر دلشاد بووم. سەبارەت بە لا بردنی خەرجیەكەش ئەوئەندەى لەتوانامدای، دريغیم نەکردوو. ئەم نامەیهشم بۆ جی متمانەى خۆم، جەنابى یوزباشى ماجد ئەفەندى^(۷) نووسیوه، كە لە فەرمانرەوايەتیی (سەقز)دايە، تا تەقەللا بدات و ئاسانکاری لەو پرووه بکات. نامەكە بەبێ راگیرکردن پەوانە بفەرموون. ئیستا بۆ کپینی زەوى وزار، پارەم نییه و ئەو پارەيەى كە بۆ کپینی زەوى وزارى سەرف دەكەم، لە پیناوى جیهادی گەورە بۆ موحاهییدینی سەرف دەكەم. لەو زیاتر، لە پەناى خوادا بن. خۆشەویستم.

۲۵ ی تشرینی یەكەمى ۱۳۹۸^(۸) مەلیكى كوردستان

(۶) سەبید عەبدولقادرى دۆزەخ دەرە كۆرى سەبید محەمەد كۆرى سەبید ئیسماعیلی دوو دەمە. پێوەندیی دۆستایەتیی لەگەڵ شێخدا هی پۆژانی شەرى پرووسە لە یەكەم جەنگی جیهانیدا. دواى بەدیل گیرانی شێخیش، كە بنەمالە و كەس و كارو لایەنگرانی ئاوارەى ئەو دیو بوون، سەبید عەبدولقادر بەدەنگیانەو هات و هاوكاری و كۆمەكى كردن. دۆزەخدەرەیش، دنیەكى سەر بە شارى سەقزەو نزیك بە باكوری پۆژەهەلاتیەتی. شێخ لەبەر خۆشەویستیی سەبید عەبدولقادر و بۆ وەفادارى نواندن ناوەكەیی گۆرپیو بە جەننەتدەرە.

(۷) مەبەست ماجد مستەفا (۱۸۹۶ – ۱۹۷۴/۸/۲) ی ئەفسەریكى لەشكرى شێخ مەحمودە.

(۸) سالاكە رۆمییه و دەكاتە ۲۵ ی تشرینی یەكەمى ۱۹۲۳

(۳)

خدمت رشادت و سعادت می ب جناب شیخ عبدالقادر دام بقائه

بعد از عرض سلام و احترامات رقیمهء زیبا مرقم اینجانب فرموده بودید واصل دست تعظیم گردید از انسانیت و الطاف و مژدهء عافیت آن جناب عالی بسیار مسرور و ممنون شدم امیدوارم دائما در کمال عافیت و صحت بوده باشید، غایه و کوشش من صرف برای محافظهء دیانت و این کتلهء کورد اسلام است ما به همت اجداد خود (بدین گونه؟) بمحافظهء مسلمان از زیر پنجهء کفار تشبث کرده ام (امل) است؟ خدای لایزال موفق تان فرمایند و محروم نشویم انشاء الله آنانکه از خط طریقت تجاوز و با این سلالهء طاهره عداوت پیش آورد پیران طریقه (?) حق و اورا به مجازات خود می رساند و جدالجد دردنیاء قیامت از دین محروم می فرماید.

چون ما برای احیای دیانت سعی میکنیم دیگر چون جناب عالی دردنیاء به دوزخ (دوزخ) افتاده اید انشاء الله در قیامت جنت مکانت می باشد باید از دعای خیر غافلم نفرماید.

۷ مارت ۳۴۰

ملك كردستان

بۆ خزمه تی جوامیر و بنه چه به خته وهر

جه نابی شیخ عه بدولقادر خوا بیپاریزی

دوای پیشکه شکردنی ریزو سلاو. نامه جوان و رازاوه که ی بۆ ئەم لایه نه تان
فه رمووبوو، به دهستی سوپاسگوزاریم گه یشت، له پیاوه تی و لوتفو مژده ی
چاکبوونه ی ئەو جه نابه، یه کجار دلشاد بووم و قه درزانیم کرد، هیوادارم هه میشه
له و په ری له ش ساغی و سه لامه تیدا بن. هه موو ئاوات و کۆششیکی من، له پیناوی
پاراستنی ئایین و ئەم کۆمه له کورده ئیسلامه دایه و ئیمه ش به هیممه تی
پیشینانی خۆمان، که هه ر به م جۆره یان کردوو، ته قه للای پارێزگاریکردنی
موسلمانان، له ژێر په نجه ی کافراندا ده ده یین. خوای مه زن سه رتان بخت و به
پشتیوانی خوا ناو می د نه یین. ئەوانه ش که وا رێبازی ته ریه قه ت ده شیوین و له گه
ئەم زنجیره ی بنه چه پاکه دا دۆژمنایه تی دروست ده که ن، پیرانی ته ریه قه ت،
به گوێره ی هه ق، هه قیان لی ده سیی و به سزای خۆیان یان ده گیه نن و له باوک و
باپیره وه له دین بی به شیان ده که ن.

هه روه ک چۆن ئیمه بۆ بوو ژانده وه ی ئایین تی ده کۆشین، یان چۆن جه نابی
هیژاتان، له م دنیا که وتوونه ته ناو دۆزه خه وه ^(۹)، به پشتیوانی خوا له دنیای
دواییدا، جیگاتان له به هه شتدا ده یی. له دوعای خیریش نابی له یادم به فرموی.

۷ ی مارتی ۳۴۰^(۱۰)

(۹) مه به ستی له لایه که وه له وه یه، که له گوندی (دۆزه خ ده ره) دا ده ژی و شیوه گالته کردنیکی
برایانه یشی تێدایه، له لایه کی تریشه وه ستایشی ئەو خوا په رستییه ی ده کات، که له هه موو خۆشی و
به خته وه ری ئەم دنیایه، دهستی داشته وه ئازار له خوا په رستییه که یدا ده چیژی.

(۱۰) رۆمییه وه ده کاته ۷ ی مارتی ۱۹۲۴

(۴)

خدمت یادگار پیر روشن ضمیر شیخ عبدالقادر دام برکاته

با دو دست احترام (احترام) واعزام زیبا مکاتبه‌ی پر مودت گرفته و مطالعه نمودم حقیقت مژده‌ی سلامتی و زیادی مرحمت حضرتعالی موجب ممنونی و تشکر است گردید. از بارگاه احدی تمنی دارم در دنیا و آخرت موفق باشید. امیدوارم از دعای خیر فراموشم نفرماید، ۳ سه پارچه شال و یک جانماز ابعاث فرموده بودید واصل شد زیاده بدین و سیله تقدیم احترامات و دعاویخر طلب خواهم کرد. امل است از سایه فیض خدا (مجید؟) بشمردی مساعی با احیای دین مبین و موفقیت اسلام قریبا نائل شویم.

محب

حمود

۳ تموز ۱۹۲۶

بۇ خزمەت يادگارى پىرى رۆشن دل: شېخ عەبدولقادر

بەرەكەتى بەردەوام بىت.

بەدو دەستى رىز و بەگەرە گرتتانه، نامە شىرىن و پر دۆستانەكە تانم بەدەست گەشت و خویندەمە. بەراستى مزگىنى سەلامەتتان و دىل سۆزى زۆرى ھەزەتلى بالاتان، سوپاسگوزارى کردووم. ھىوادارم لە دوغای خىر، لە يادىم نەفەر موون. (۳) سى پارچە شال و بەرمالیکتان ناردبوو، گەشتن. بەم بۆنەيە، رىزى زۆر ھەرز دەگەم و داواى دوغای خىرتان لیدەگەم. ھىوا ھەيە بە پشتىوانى خوا () و بەرى تىكۆشانە، تايىنى رووناكى ئىسلام زىندو بەگەينە و بەزووى سەرکەوين.

خۆشەويستان

مەحمود

۳ى تەمووزى ۹۲۶

61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

بادور است احقرم و اعز ام زما سگشته بر صفت کرمه و
 حقیقت هم سلاطین و زباید رحمت خوفاً و خوف منون
 و فداست کرمه از بارگاه الهی من دارم
 در دنیا و آخرت سرفراز باشد امید دارم از داری
 خیر و بگویم تو مایه به یاری سال و یک جا کار
 است و هیچ بود و است ز بیم بدین وسیله
 تقدیم احقران است و در خیر طلب خواهم کرد
 امیر است از سائیه حق خدا عید بزمه معر
 یا حار دین مملکت و موقوف اسلام و مائیل هم

۹۵۷

(۵)

جناب خالوی محترم خود عرض ارزومندی دارم

پس از عرض تفحص احوال مبارك ان جناب، كاغذی كه ارسال فرموده‌بوند رسید. اولاً چون مشعر بر صحت ان خالوی بود خیلی مسرور شدم. چگونگی احوالات ماها كه عرض نموداند انشاء موافق دلخواه جنابتان میشود. فقط تا حال نتیجه مذكره ومراجعه تمام نشده قریباً انشاءالله وکیل ماها عودت و به امال خیریه نائل خواهیم شد. () از خبر سلامتی خودتان فراموشمان نفرمایند واز دعای خیر و موفقیت دایما یادمان فرمایند. نورچشمان رؤف و باباعلی و لطیف دست مبارك میبوسند. انشاءالله بزودی تبشرتان خواهیم نمود. جناب خالوی شیخ محمد عربی دست بوس است.

محمود

۳/۲۹ ربیع الاخر ۱۳۴۵

(۱۹۲۶/۱۱/۵ن)

جەنابى خالۋى بەرپىزى خۆم عەرزى ئارەزوومەندىم ھەيە

دوای عەرزى ھەوالپىرسى موبارەكى ئەو ھىژايە، نامەكەتان گەيشت. سەرەتا بەو ھۆيەو ھە زانیم تەندروستی ئەو خالۋىەم باشە، يەكجار دلشاد بووم. دەنگوباسى ئیمەتان پىرسىبوو، بە پىشتیوانى خوا بەدلى جەنابتان دەبى. بەلام ھىشتا ئاکامى گەتوگۆ و ھاتووچۆ تەواو نەبوو. خوا يار بى بەم زووانە نوینەرمان دەگەریتەو ھە ئەنجامى خیرى دەبى. () لە ھەوالى سەلامەتیی خۆتان لەیادمان مەفەرموون و لەدوعای خیر و سەرکەوتنیشمان لە بیرمان مەكەن. رووناكى چاوان: رەئوف و باباعەلى و لەتيف دەستى موبارەكتان ماچ دەكەن. بەپىشتیوانى خوا بەم زووانە مزگینیتان دەدەینى. جەنابى خالۋى شىخ محمەد عریبى دەستان ماچ دەكات.

مەحمود

۳/۲۹ ربيع الاخر ۱۳۴۵

(۱۹۲۶/۱۱/۵ن)

جناب خالوس محترم خود عفی از اینم دارم
 پس از عفی نظری بر حال مبارک آن جناب گمانم که در این مرتبه بوده
 رسیده ادلا چون منتهی بر حکمت آن خالوس بود چنانچه سرور شما
 جلدت بر حالت ما که عفی گفته است است موافق و مجواب
 خاتم بلک فقط نامی نیمه برادر در اجماع تمام شده
 و بنا بر این دیگر با عودت در آمال خیر ما سر خواهیم
 شد البته از خود من و حقان را خودی گفته ما به و این نیز حال
 خود و صفت دایما با و معاشه در جهات و در بیاید
 و لطف و مهربانی بکنه است بر هر بشری و عالم
 که جناب خالوس بنی محمد و عیسی است و است
 ۵۰/۴۹ (۱۴۵۰)

این عفی نظری بر حال مبارک آن جناب گمانم که در این مرتبه بوده
 رسیده ادلا چون منتهی بر حکمت آن خالوس بود چنانچه سرور شما
 جلدت بر حالت ما که عفی گفته است است موافق و مجواب
 خاتم بلک فقط نامی نیمه برادر در اجماع تمام شده
 و بنا بر این دیگر با عودت در آمال خیر ما سر خواهیم
 شد البته از خود من و حقان را خودی گفته ما به و این نیز حال
 خود و صفت دایما با و معاشه در جهات و در بیاید
 و لطف و مهربانی بکنه است بر هر بشری و عالم
 که جناب خالوس بنی محمد و عیسی است و است

(۶)

خدمت یادگار حضرت پیری روشن ضمیر شیخ عبدالقادری جنت دره دامه

(دام) اقباله

پس از عرض اخلاصیت و دست بوسی التفات نامچه تان باجناب برادری سید محمد امین هردو رسیدند بوی گل را از که جویم؟ از گلاب. باعث تسلاي قلب خزین محمود (عبد) گردید امیدوارم که بدین نزدیکی بدی هدایت شعله ور گردد رو بوطن عزیز آوریم دیگر بنده وهمه ها بعرض دست بوسی مصدعند وه (و) مخلدومان را دست بوسم.

محمود

۲۹ رجب ۱۳۴۸

۱۹۲۹/۱۲/۳۱

له التفاتی ایوهوه (ئیوهوه) گزهریم له پیّ کرد اما (تهما) دعا (دوعا) فرمون
(فهرمون) له دهست نهچم.

بۆخزمەتی یادگاری ھەزرەتی پیری روژن دل: شیخ عەبدولقادر جەتەت ھەرە — تەمەنی درێژی

دوای عەرزى دڵسۆزى و دەست ماچکردن، ھەردوو لوتفنامەكەتان، لەلایەن جەنابی سەبید محمد ئەمینی بڕامانەو ھەگەشتن. بۆنى گول لای كى پەیدا بکەم؟ لای گولەو. نامەكان ئۆخزنیان بەدلى تەنگى مەھمود (ی بەندە) بەخشی. ئاواتە خواز بەم نزیکانە ھەرگای ھیدایەتمان لى رووناك ببیتەو ھەروە لە نیشتمانی شیرین بکەینەو. ئیتر ئەم بەندە (مەھمود) عەرزى دەست ماچکردم ھەیه و دەستی دەستاتیش ماچدەکەم.

مەھمود

۲۹ رجب ۱۳۴۸

۱۹۲۹/۱۲/۳۱

لە ئیلتیفاتى ئیو ھەو ھەرەم لى پى کرد. ئەمما دوعا فرموى لە دەست نەچم.

قدت بایگ رحمت پری روش خیر شیخ فارسی
جنت دره دامه اقباله

بس از عرض اخلاصیت و دست بوس التقات ناچهار آمان چنان
ب برادری سید محمد آیین هر دو رسیدند بوی گل از که جویم
از کلب یا عشق تندی قلب حزین مجید کردید امیدوارم که بدین
نزدیکی بدری هدایت نمود و برگردد و بوطنه عزیز او رسم دیگر
بنده فخرها بفرستد بوسی مصدعنه و محمد و مان را دست بوسم

محمد

۹ رجب ۱۲۴۸

له القاتی ایوه ده گوره
له چکر داما دعا فرمود له دست
نم

(۷)

۳۰/۹/۱۳

خدمت حضرت مستطاب عموی زاده و محترم آقای حاجی بابا شیخ دام فضله

العالی

پس از عرض سلام واحترام لایقه دستخط مبارك واصل و خواندن
سطورش موجب ستر همه ألم و رفع همه غم گردید قربان سبب به رؤیای که
سابق دیده‌ام وجناب سید عبدالحکیم میدانند بلکه براتب بیان نموده‌ام وقتی
بخدمت حضرت فخر عالم (ص) رسیدم شك از سیادت و نجابت جنابعالی
ندارم مع هذا هرگز از صداقت و دوستی آن جناب بلکه هرچه اظهار
فرموده مطابق واقع دانسته و میدانم و ازینطرف نیز مخلص را بدوست
حقیقی و ارادتمند صمیمی محسوب فرمایند راجع به مسئله مرقومه محمد
رشید خان وینه و سایر بگزادهای بانه شرحی بیان فرموده مبنی باینکه
بزعم جنابعالی در تحت امر و نهی ارادتمند حرکات مینمایند و ازاین جهت
اظهار فراح جویی و نوازش ایشان از من فرموده‌اند سبحانك هذا بهتان
عظیم از مخلص خودتان راستی بشنوند و صداقتاً عرض مینمایم زیرا از
جنابعالی دوستی کمتر گمان میبرم باور بفرمایند هرچه عرض کرده‌اند
بسته مغرضین و مفسدین است و هرگز برای هیچ کاری مراجعت به ما
نکرده‌اند تا که مستشار ویا آمر ایشان شوم والا گمان میرند که سابق و
لاحق خدمتی متعدده به حکومت علیه ایران رسانید به باد دهم و
باوجود خودتان میدانند هیچ جزای نیکی از حکومت علیه ندیده‌ام دائماً
درصد رضامندی حکومت علیه هستم وجزایش ترقی مغرضان اینجانب
و پستی دوستان من است بهر حال تا جانی در بدن دارم از خیرخواهی دولت
علیه باوجود اظهار ان عموی زاده محترم که ما طالبم هرچه
راجع به من در انجام آن بجان منت دارم لیکن از این قضیه مخلص

معذرت مینمایم اگر آمدشده عامه را سبب میدانند خیر خاندان حضرت
كاك احمد قدس الله روحه عالم اسلامي قصد نمایند و خلاف ديانت كه مانع
شویم غير از اين كه گاه گاهی محض زیارت آمده اند وسیله ارتباط ما
وایشان نیست و از عقل دور است بدون مراجعه ایشان خود را به ناصح و
آمر ایشان محسوب نمایم امیدوارم گله نفرمایند مخلص دائما برای ارجاع
امورات به جنابعالی ما حاضریم. رجا و خواهشی دارم بلکه مشفقانه
عرض مینمایم همین موقع احترام كه حالا الحمد لله بدست دارند فرصت
غنیمت شمارند و از اصلاح كار مسلمین مضایقه نفرمایند به خیالم رضای
خدای تعالی واسطه ترقی پاینده و بی‌زوال خواهد بود دیگر لقمان را
آموختن نشاید.

محب

(تیمزای مه‌حمود)

بۆ خزمەتی حەزرەتی بنەچە چاک، ئامۆزای بەرپۆرم جەنابی حاجی بابەشیخ،

چاکەو پیاوەتی هەر بەردەوام بێ

دوای پیشکەشکردنی عەرزى سلاو و پىزى شایان، نامەى دەستنوسى موبارەكتان گەيشت و خوێندنەوێ دێرەکانى بوونە مایەى بارکردنى هەموو ئازارو بارکردنى هەموو خەمێک.

قوربان. بەهۆى ئەو خەونەو، کە پىشتەر دىووم و جەنابى سەید عەبدولحەکیمیش دەیزانى و تەنانت چەند جارێکیش گىراومەتەو، کاتى بە خزمەتى حەزرەتى سەرورەى جیهان گەيشتم، ئیتەر لای خۆمەو هەچ گومانیکم لە سەیدایەتى و نەجابهتى هیژاتان نەماوە "بۆیە هەرگیز لە راستگوییى و دۆستایەتى ئەو جەنابە گومانیکم نییە و هەرچییان فەرموو، هەمووی راست بوو و وەك خۆى دەرچوو. دەزانم لە بەرامبەردا منى دلسۆزىشتان بە دۆستى راستەقینە و خزمەتگوزارى بێچەندو چوونى خۆتانم لەهەژمار دەفەرموون.

سەبارەت بە بابەتى نامەکەو محەمەد رەشىدخانى وینەبى و سەرلەبەرى بەگزادەى (بانە)ش، وردەکارییهى واتان فەرموو، کە بەگۆڕەى بۆچوونى هیژاتان، ناوبراو لە عومرونۆى منى خزمەتگوزارتاندا هەلسوکهوت دەکات! هەر لەبەر ئەوەشە هۆى نەوازشى ئەوتان لە من داوا فەرموو! پەنا بە خوا لەم بوختانە گەورەیه، کە دەبێ لای ئەم دلسۆزەى خۆتانەو راستى بیستەو بە دلسۆزییهو عەرزتان دەکەم، کە بەو هۆیهو لە جەنابى هیژاتان دۆستەر، کەمتر گومان دەکەم، بۆیە دەبێ باوەر بفرەموون، کە هەرچییان عەرز کردوون، هەمووی دەست هەلبەستى ناحەزان و ناپاکان بوو و هەرگیزو بۆ هەچ کارێکیش رووى لە ئیمە نەناوە، تابمە راویژکار، یان بەرپرسیان. ئەگینا گومان دەبرێ کە پىشتیش و دواتریش خزمەتى

ھەممەجۆرەم بە ھۆكۈمەتى مەزنى ئىران كەربىي و بە (با)ى بىدەم ! خۆشتان
 دەزانن كە ھىچ پاداشىكى كارى چاكەم لە ھۆكۈمەتى مەزنى
 ۋەرنەگرتۆتەۋە، لە كاتىكىدا ھەمىشەش تەقەللانى ئەۋە دەدەم تا سەرەپراي
 ئەۋەى رەزامەندى دەۋلەتى مەزنى بەدەست بەيىنم، كەچى پاداشتەكەى
 ھەر بەگەۋەرەتر كەردى ناھەزانى من و نەزەركەندەۋەى دۆستايەتى من
 شكاۋەتەۋە. لەپال ئەمانەشدا ھىشتا تا گيان لەجەستەمدا بى، لە چاكەى
 دەۋلەتى مەزنى سەربارى ئەۋەى ئەۋ ئامۇزا بەرپەزەم دەيلىت،
 كە دەبى ھەرچى لەۋ بارەيەۋە بفرەمۇي، دەبى بە گيان ئەنجامى بىدەم و
 بەشانازىيەۋە جىبەجىيى بىكەم. بەلام لەم بابەتەۋە ئەم دۆستەتان پەزىش
 دەخۋازى، كە ئەگەر ھاتۇچۇ گشتى خەلك، بەھۆيەك بزانن، ئەۋا نەخىرو
 خانەدانى كاك ئەھمەد (خۋا رۇخى موبارەك بىكات)، لە ھەمۇ جىھانى
 ئىسلامىيەۋە زىيارەتى دەكرىۋ ئەۋەش پىچەۋانەى رەۋشت و ئايىنە، ئەگەر
 رىگە لە خەلك بگرىن، جگە لەۋەى كە ناۋبراۋ، ناۋبەناۋىك ھەر بە
 مەبەستى زىيارەت ھاتوۋە ئەمەش نەبۆتە مايەى پىۋەندى ئىمە ئەۋان
 لەعەقلىشەۋە دوۋرە، كە بەبى سەردانى راستەۋخۇ ئەۋان، خۇمان بە
 ئامۇزگارىكارو بەرپەرسى ئەۋان دابىننن. ھىۋادارم لەم رۋەۋە گلەيى
 نەفرەمۇۋن و بەندەى موخلىسىشتان بۆ ھەمىشەۋ بۆ بەسەركەندەۋەى
 كاروبارى ھىژاتان ئامادەم. تىكاۋ خۆزگەشم ئەۋەيە، بەلكو بەسۆزەۋە
 عەرزتان دەكەم، كە ئەۋ پەلەۋپايەۋ رىزەى لەسايەى خاۋە ئىستا ھەتانە،
 بىقۇزەۋەۋ كاروبارى مۇسلمانانى پىراپەرپىنن و نەبنە سۆنگەى تەنگ
 پىھەلچىنىيان، كە من پىم وايە رەزامەندى خۋاى مەزنى، دەبىتە ھۆى
 بەرزبۇنەۋەۋ مانەۋەى ھەمىشە. ئىتر (لوقمان)ىش پىۋىستى بە فىركەردن
 نىيە.

دەسۇزتان

مەھمۇد

۳۰/۹/۱۳

درست حضرت سید محمد زاده محمدرضا حاجی بابا شیخ دامنه

بنی در عرض سلام و احترام بدلیقه دست مبارک و مهر و خواندن سطوح و صبر است
در رفع همه غم کردید قربانی سبب رویا کردی دیده ام و صاحب سید عبدالحکیم بیدار بیدار
باید زده ام رقیق به نیت حضرت خیر عالم رسیدم شک از سیادت و نجابت خفا ندارد
عنه بزرگ از صداقت دوستی آن جناب بکجه بر چه انچه فرموده مطبق واقع دانسته و بدو ام و انچه
نیز مخلص است به استحقاق و از انکه صبر محب فرمایند راجع بسکله موقوفه محمد شریف و درین
سایر بزرگان و بانه شرمزین فرموده عینی باینکه بزم خفا در وقت امر دینی ارادت و محلات
نمیاید و از احسان همه انچه را زاجر در ذرات این درین فرموده اند باینکه این غلط
در بعضی وقتها بهتر بگویند و صدقه عرض میایم زیرا از جناب در دستر گران میهم با و بفرمایند
بر چه عرض کنم از بجه کشفین و فسادین است و هرگز با شیخی کاری مرحمت بر ناکند اند تا که
ست و دیار ایران شرم و الله گران بفرزند سببی و دلیقه فتنی متعده به حکومت علی ابن شریک
به هر دو هم و با وجه و خفا می میدانند هیچ جزای نیکی از حکومت علیه ندیام را در رسد و
در فتنه حکومت علیه هم در جزای رقی سرکش اینان است و دست از سر نه است به حال و با در بدن دارم
در غیر خواهم و است علیه

در انجام آن بی غفلت دارم لکن از این قضیه فکری مندرت نیامد اگر آید نه عامه را بیست میانه خبر
خدا بی حضرت کارگاه تدبیر بر روی علم سهری قصد نیامد و غرض نیست آنکه مانع شود
من از این که گاه گاهی زاریت آید و در سلب ارتباط با او این نیست و در آخر هر است بدون برآورد
این خود را به نفع و آمر این محسوب می آید و دارم که لغزانیه فکری دائم برای ارجاع احوالات
جنابا حضرت ... رجاء و خیر دارم بکلمه شفا نه عرض نیامد یعنی موقع احترام که عاقل الله به است
فرستاده از اصلاح کارساز مصطفی نفرماند به خیال مندرت را و بهر ترقی پائینه
و به زوالی خواهد بود دیگر آنگاه را انقضی شد

(۸)

دوست کامکار جناب شیخ عبدالقادر به‌عای خیر یادآورم

بعد از اظهار اتحاد و بیان یکجہتی و مودہ مطلب اصلی کہ یافتن صحت شما بود ایندفعہ دستگیرما (لجانب؟) گوید موجب محظوظیت خاطر شد و اینجانب نیز بمرام دوستان کمال عافیت و تندرستی داریم گذشتہ از ان بابت توصیه واگہداری محمد رشید نامان اظهار نمود بودند البتہ برای مخلصان خاندان کاک احمدی و مریدان بجان می کوشیم و برای بعضی کاروبار کہ در میان عشیرت روغزادی داشتند کاغذ محصص نزد رئیس عشیرت مذکور نوشتم کہ تا در ان اطراف باشند اگہداریشان بکنند و در وقت رجعت ما نیز انشاءاللہ از رعایت و چشم داری قصور نخواہیم کرد. زیادہ سلامتی را نگرانیم

حفیدزادہ

محمود

سہرنج: وەك دیارە ئەم نامەییەش تاییبەتە بە کیشەیی نامەیی پیشوو: ژمارە (۳)ی (محەمەد رەشیدخانی بانە)و، کەوەك چۆن داوا لە جەنابی حاجی بابەشیخ کراوە، تا تکای رادەست کردنەوێ نایوان لە شیخ مەحمود بکات. بەهەمان شیوێ کاربەدەستانی ئێران، داویان لە شیخ عبدالقادی دۆزەخ دەرە — ش کردووە، تا هەمان تکا لەو بارەییووە لە شیخ مەحمود بکات. لەبەرئەووە ئەم نامەییەش، کە میژووی پیوێ نییە، دەبی لە دەورووبەری هەمان میژوودا نووسرابی، بەلگەش بۆ ئەمە، شیوێ نووسین و جۆری خەت و نووسیارەکەشی، هەر یەکیکن

دۆستی کامکار جه نابی شیخ عه بدولقادر به دوعای خیر یادی ده کم

دوای سه لماندن یه کیستی و روونکردنه وه یه کلایه نیی و خوشه ویستی، خواستی سه ره کی، که به دهسته یانی زانیاری ته ندروستی جه نابتان بوو، ته نجارهش به گیان به دهستمان هیئا و مایه ی دلخوشتی بوو. منیش به پی خواستی دۆستان، له پهری ته ندروستی و باشیدام. جگه له م باسهش، پی سپیری و ناگاداری محمه د رهشید نامان- تان باس کردبوو، که بیگومان نه وهنده ی پیوهندی به دلسوزانی مالباتی کاک نه حمه د و مریدانی نه وانه وه هه بی، به گیان تیده کوشین و بو هه ندی کاروبار، که له نیوان عه شیره تی رۆغزادی دا بوو، نامه ی تایبه تمان بو سه رۆک عه شیره تی ناوبراو نووسی، که تا له و ده ور به ره دابن، ناگادارییان بکه ن و له کاتی گه رانه وه شاندا، به پشتیوانی خوا، نه وهنده ی پیویستی به چاودیری و سه ره پرشتیه وه هه بی، دریغی ناکه یین و په ژاره م بو سه لامه تیتانه.

حه فید زاده

مه حمود

(۹)

مقام محترم خلیفه حجت پیر روشن چمیر

سید عبدالقادر دام عمره

پس از ادای احترام لایقه، لطف نامه‌ی حضرت عالی رسید یعقوب اسا بر دیده‌ی اشتیاق مالیدم، سبب ازدیاد نور دیده و احیای قلب مرده گردید. امیدوارم به خدا برای امثال ما محتاجان پایه‌دار و برقرار الی مرید زمان به‌زیور (عهره‌ب؟) مراتب دینی بگذارد، جهت بعضی احوال اصدار فرموده بودند عاقبت للمتقین. ۳ روز قاصد را تأخیر گردانیدم تا که به‌نامه‌ی نه‌ای مطلب آگاه‌داری نمایم. مع تأسف تأخیر گردید. قاصد هم عجله نمود. اگرچه او گناهی نداشت. خود او را رخصت دادم. امید به حضرت رب منان دارم که قاصد با قاصد مختص مژده‌ی مطلب به‌عرض حضور رسانم. باقی چشم مخدومان می بوسم. خدا برقرشان فرماید.

باقی حرمت

مخلص

محمود

۹۴۱/۹/۲۸

پینگهی ریژدار خهلیفه‌ی هه‌زه‌تی پیری روشن دل سه‌بید عه‌بدولقادر – ته‌مه‌نی

دریژی

دوای پیشکه‌شکردنی ریژی شایان، لوتفنامه‌ی هه‌زه‌تی بالا گه‌یشت. یه‌عقوب
ئاسا به‌چاوی تاسه‌بارمدا هینا، بووه‌ مایه‌ی زیادکردنی رووناکی چاوم و
زیندووکردنه‌وی دلی مردووم. له‌ خواده‌خوایم بو‌ هه‌میشه‌ بو‌ نمونه‌ی وه‌ك ئیمه
مانانتان پایه‌دار و راوه‌ستاو بکات و به‌ زیوه‌ری (عه‌ره‌ب؟) پله‌کانی ئایین بپریت-
له‌م باره‌یه‌وه‌یه‌ که‌ فه‌رموویانه‌: العاقبة للمتقين. سی (٣) رۆژ نامه‌هه‌لگره‌که‌مان
راگیرکرد، تابه‌نامه‌یه‌كه‌ له‌هه‌موو کاره‌کانتان ئاگادر بکه‌ینه‌وه‌. له‌م باره‌یه‌وه‌
نیگه‌رانین بو‌ دواکه‌وتنی. نامه‌هه‌لگره‌که‌ش په‌له‌ی بوو. هه‌رچه‌نده‌ ناوبراو خه‌تایی
نه‌بوو، بۆیه‌ ئه‌ومان ره‌وانه‌کرده‌وه‌. پشت به‌خوا، به‌م زووانه‌ به‌ نامه‌به‌ریکی
تایبه‌تدا مزگیننی راپه‌راندنی کاره‌کان به‌حزورتان ده‌گه‌یه‌نین. له‌ کو‌تاییدا چاوی
دۆستان ماچده‌که‌م، خوا به‌رقه‌راتان بکات.

باقی حورمه‌ت

دڵسۆزتان

مه‌حمود

٩٤١/٩/٢٨

محمود ترا ده م عاشق بهر صفت دوست بود که مهر صفت
 سحر و لایحه مقامی عاشق خافه صر سانه
 دور تا بحدوده اهدا تر زورده لید تند رسید
 اسیر و اسیریم بهر کت مبارکی عالی
 طاعت قبول کرد در هر طاعتی که بودی که کردی
 بی کینه صفت لای مقبول بارگاه صفت
 باری کرد

چند
 الف

۹۹/۹/۲۵

مقام ختم خلیفه حضرت سیدی رکن الدین

رامش

پس از آن احترام لایق لطف آمدی حضرت العالی رسیده
 بعبودت اس بر دیردی استیفات مالیه بسیر از دیار و نو
 دریده و اصرای قلب سرور کردید اسیر دارم بجزای
 اشالی ما محتاجا که ما سر دار و برقرارانی مدبر زمانه
 به زیور سحر و ترفیع کیکار در - - - بهت بعبودت احوال
 اهدا فرموده بودند العاقبت التفتین هم روت شد
 تا خبر گردانیدم تا که بنامه ی نهایی طلبه اگاه هدایت
 غایب مع توفیق تا خبر گردید تلمذ هم عجب شکر اگرم
 او گاهی ندانست ختم در رخت داد اسیر بخت
 ریت نشان دارم که فریب با قاصدی مخصوص موده ی طلب
 بفرغ حضور رسانم باقی حتم خدایان می بودم خدا
 بر فراز راه که فرمود باقی حضرت ~~صلوات~~

(۱۰)

بو مقامی بهرز و خهلیفه ی پیری روشن ضمیر
جهنابی سهیید عهبدولقادر جهننهت دهره (جهننه دهره)

له دواى بهیانی ئیخلاصیهت کاغه زی موپاره کتایم وهرگرت. خویندمه وهو
بووه سه بهی زیادی نووری چاوم ئه حوالته پرسیبووین، واین له داریکه لی وه
له طیفیش و له به غدا. به کهره می خواوه چاوه پتی هاتنه وهین. طه له بی
دوعای خیر ئه کهین و ثانییهن به واسیطه ی دهر ویش که ریمه وه جووتی گوره وی و
جووتی دهستکیشتان ناردبوو، پییم گه یشت. چاوی کوره کان ماچ ئه کهم.
ئیظهاری ته نه سوفتان فهرمووبوو له به عضی ریگه وه، بلیم چی ته بیت:

یارب ســــتدی ملک زدستی چومه‌نی
 دادی به عـنشی نی مـــــردی نی زنی
 از گردش روزگار بنده معلوم شـــــد
 پیش تو چه ده‌فزی، چه شمشیرزنی^۱

دووباره به فه‌حوای (لاتقنت - لاتقنط) ... نابی مه‌ئیوس بین. ان الله
 معنا: باقی ته‌مه‌ننای مه‌سرووریه‌تی دین و (دینو) دنیاو ناخیره‌تتان ته‌که‌م.^۲

مه‌حمود

۱۹۴۱/۱۲/۲۱

^۱ - شه‌ چوارینه فارسییه، زۆر به‌هله‌وپه‌له‌ نووسراوه و دواى هندی ته‌قه‌للا، به‌مجوزه‌مان راست کرده‌وه.

یارب ســــتدی ملک زدستی چومه‌نی
 دادی به عـنشی نه مـــــردی نه زنی
 از گردش روزگار بنده معلوم شـــــد
 پیش تو چه ده‌فزی، چه شمشیرزنی

واته:

خوايه! ده‌سه‌لاتت له‌ده‌ست يه‌کيکی وه‌ک من ده‌ره‌ینا
 له‌ده‌ستی نیره مووکیکی ناپیاوت دانا
 چه‌پگه‌ردی گه‌ردوون پپی سه‌لماندم
 که‌لای تو، میرخاس و چاوه‌ش، وه‌ک يه‌که

^۲ - نامه‌که له‌بنه‌ره‌تدا به‌ پیتووسی کوردی شه‌و سه‌رده‌مه نووسرابوو. بۆ زیاتر تیگه‌یشتنی خوینهران به‌مجۆرم نووسییه‌وه.

بو مقامی برزی خلیفہ ی پیری روتنا ضمیر

جنابی سید عبدالقادر جہانگیر

لہ دوائی بیانی اخلاصیت کاغزی صبار کائنات وہ رگرت

خونیندہ وہ بوجہ سببی زیادتی نوری چاوم

احوالت پر سببونی وانی لہ داریکلی وہ لطیفی والہ بقدر

بہ کرمی خواہ چاودہری ہائے رہن طبعی دور عای خیر

اکہ نی و ثانیاً بہ واسطی دروہیشی کریمہ وہ جوتی گورہ ویا

وجوتی دستکشتا نارد بو پیم کہ یست چاوی کورہ کاشماچ

اکہ م اظہاری تا سفا فر صوبہ لہ بعضی ریلہ وہ

بلیم جی بیت :

یارب سنادی ملک زدستے چومانی

دادی بہ سختی فی مہ ردی فی زنی

از گدشی روزگار بندہ معلوم شد

پیشی تو چہ رہ فزنی چہ شمشیر زنی

دوباره به فحوائی لا تقنّت... نایباً بر سر بیتی
 اِنَّ اللّٰهَ هُنَا : باقی تنهای سر و ریه تی دینو
 دنیا و افرتنش اکه

کلی

۹۴۱
 ۱۰
 ۱۰

(۱۱)

قوربان خالۆ سه یید عه بدولقادر دهسته کانت ماچ ئەکەم

کاغەزت گەیشت، خۆیندمهوه، له سه لامهتیتان مه سروورو به ئەحوالپرسی مه منوون بووم. بۆ جیههتی بهندهزاده: لهتيف ئیظهارتان فەرمووه ئەوا حکومهت وهعهدهی داوه بهم نزديکانه (نزیکانه) بیهینیتتهوه، ئەما پەنا به خوا. جووتی جوارب (گۆرەوی) ت هه دییه فەرمووبوو، گەیشت، تەشە ککورو دوعای خیرتان ئەکەم، چاوی مه خدوو مان ماچ ئەکەم، خوای عاله مییان بهرقه راریان بهرموی. له سه ر ئەمری ئیوه کاغه زمان نووسی بۆ سه لیم خان. ئەمڕۆ ههشت رۆژه جهلال^(۱۱) چووه بهد(وای) لهتيفدا، بزانی خوا تهقدیری چۆنه. باقی ئیحتیرام

موخلیستان مهحمود

۱۹۴۲/۳/۴

ئەبێ دائیمه بهچاوی لوتفهوه تهماشای کاک عه بدوللا بکەن (بهکەن!) کورێ بهئەدهبه.

(۱۱) جهلال، مه بهست له شیخ جهلال (۱۹۰۷-۱۹۶۲/۱۰/۱۰) ی شیخ ئەحمەدی برای شیخ

مهحمودو (دواتر زرکوری شیخ مهحمود)ه.

قریان خالوسید عبید القدر دست کانت مایع الم

لاخذت لست خندم و نه لست خندم
 به چینه بند زاده لطیفه آرا
 داده نژاد سلیمان به تنه کوه
 همه به فرو بردیست ز کوه
 مانع اکم خوی عالمیان
 لاخذت ان نوکس به سلیم خاکی
 به و لطیفه و نژاد نهن خا
 تقدیری چون بانی احصای

مخلصان

الحفده قاضي الحاج عبيد الله
ابو الحاج قاضي الحاج عبيد الله
محمد

(۱۲)

مهقامی موحتهره پیری (پیری!) پۆشن چه میر جه نابی ئه سسهید

عه بدولقاد جه ننه تدهره

له دوا (ی) عهرزی دهست ماچکردن، پیاوه کافمان گل دایه وه، تا
(له طیف) دیته ئیره وه جه نابی کۆلۆنیل (لاین) ته شریف بیرن (بیـرن!)،
ئهره که ی (ئهری که) لی وه گرین بو سه ر حاکمی سیاسی (سفه)، تا
ئیسیرادی ئه ملاکه کان بکاته وه. ئهرتان فه رموو تیغ به ند بو مه خدوو می
مه خدوو مزاده (وه) برازات کاکه حه مه، شهش دانهمان ته قدیم یه عنی
هه دییه کرد. شیخ عه لی له خوشه ویستانی (نه!) ئیمه یه، وامان به چاک
زانی له خزمهت ئیوه (ایوه) دابی، تا جواب ئه گیرمه وه (اگیرمه وه). باقی
ئیحتیرام!

مه حمود

۱۹۴۲/۳/۲۹

نقام محرم خلیفه یاری روی خمد جناب السید محمد نقدر

جنت دره

به دو عوفی دست مایه کردن پیاده کافان گل دایه ده تا الحیف دینه ابره
و جناب کولوشیل لایه تشریف به رن امری که لی درگیری بوسه حاکم سبایی
سمنه تا استر داری املاکه کان بکاتوه امرتان فرمود بوبو تیغ بید
یو محمد و محمد زاده ده برزات کاکه هم شس دانه مان تقدیم بفر
حدیه کرد - - شیخ علی لم خرم و بیتانه ایمید و امان بکا
زانی نه خدمت ابره دایه جناب الگیده ده یا فنی اصطدام

۱۲۹۰ / ۳ / ۲۴

(۱۳)

حضورى اقای محترم

السید عبدالقادرى یادگارى حضرت پیرى روشن ضمیر حضرۃ کاک احمد

پس از عرض اخلاص و آرزومندى (آرزومندى)، لطف نامه‌ی (لطفنامه) مبارکتان (مبارکتان) رسید زیارت نمودم اظهار گله از تکاهل نمودند مخلص فرموده حاشا در حین مراسله (مراسله) به اول یا اولیای اموری بریطانیای عظمی مراجعت شد وعده گرفتم که قصور از نیکی ننمایند. قریان بحسب حقوقی دولی و (وه) معاهده‌ی بین دولتین اولیای امور بریطانیا (باید!) دست تصرف به اموری حکومت علییه ایران نمى برند امر بسفارت از طهران و (وه) او بحکومت پارسیان التماس میفرمایند دولتین عظمی برای شخصی یا عمر و زید معاهده‌ی (!) دولی برایشان (بریشان) نمى نمایند ... دیگر حضرت خجسته صفات (تان!) مسلکی شیخی التماس برای فقرا وه (!) تن دادن تکیه (تون داوهن) وه شکری حضرت باری جله (وه!) علی کاری دیگر ندارند بى شک اولیایانی (اولیاهای) امور بنا بخاطری مسلک هیچ نوع ید معامله‌ی بیفراز نیکی نمیفرمایند. لطیف و (وه) کاکه حسین و شیخ محمد بعرض دست بوسی مصدعند!

و (وه) نوری چشمان شیخ بهالدین (بهاءالدین) و (وه) کاکه حسین و حسام الدین و (وه) محی الدین و (وه) علاالدین (علاءالدین) دیده بوسانم و برادرزاده کذا دیگر همرا بحضرت منان سپردم. باقى احترام

مخلصتان

محمد

لاحقه: مخلص خدای حضرت تان شیخ علی بعرض دست دامن بوسی

مصدع است (مصدعست!)

۱۹۴۲/۵/۲۴

بۆ خزمەتی جەنابی بەرپرز عەبدولقادرى يادگارى پىرى دەروون پروناك

هەزرەتى كاك ئەحمەد

دواى پېشكەشكردنى ئىخلاىس و ئارەزوومەندى، لوتفنامە موبارەكە كەتەن گەشت و زيارەتم كرد. گلەبىتان لە تەمەلى بەندەى موخلىستان فەرمووبوو، نەخىرو حاشا، چونكە هەر لە سەرۆختى نامەكەدا، پېتوهندى بە بەرپرس يان بەرپرسانى كاروبارى دەولەتى مەزنى برىتانىاوە كراوە بەلېنم وەرگرتووە كە ئەوانيان هەرچى كاريكى باشيان لە دەست دىت، درىغى نەكەن. قوربان ! بەگوێرەى ياساى نۆدەولەتى و پەيماننامەى نۆوان هەردوو دەولەت، بەرپرسانى كاروبارى برىتانىا دەست لە كاروبارى حكومەتى ئىران وەرنادەن و كارەكەى بالۆزخانە، يا لەرپگەى تارانەو، يان داوا لە حكومەتى پارسيان (ئىران) دەفەرموون و دەولەتەنى گەورەش لەبەر خاترى كارى شەخسى، يان فلان و فیسار پەيماننامەى نۆدەولەتى پىك ناهین. ئیتر هەزرەتى رەوشت موبارەكەتەن بۆ رېيازى شىخايەتى و بۆ راپەواندنى كارى هەژاران و پشت پىبەستەن و سوپاسى هەزرەتى يەزدان تەرخان فەرموون و ئەو شتەنى تر، كارى خەلكانى ترەو بىگومان بەرپرسانى كاروبارەكانىش، لەبەر خاترى هېچ جوړە رېيازىك، لە چاكە زياتر، لە كارى كەس وەرنادەن.

لەطيفو شىخ حسين و شىخ محمەد، عەرزى دەست ماچكردنيان بۆ نوورى چاوان شىخ بەهادىن و كاكە حسين و حىسامەدىن و محىدىن و عەلادىن هەيه و چاويان ماچ ئەكەم و ديسانىش بۆ برازاكام بە هەزرەتى خواى گەورە دەسپىرم. باقى ئىحتىرام.

موخلىستان مەحمود

٩٤٢/٥/٢٤

پاشکۆ: موخلیس و فیدای حەزەرەتتان: شیخ عەلی، عەرزی دەست
ماچکردنتانی ھەیه.

* سەرلەبەری دەقی نامە کە، بە زمانیکی فارسی زۆر شپرزەو
بی سەرۆبەرو بی هیچ بناغە یەکی یاسا و پێسای پێژمان نووسراوە و لە زۆر
شویندا، خۆم بە زۆرو بە بۆچوونی خۆم پستە سازیم بۆ پێک خستوو.

ده نوری چشمی که بیخ بلال الدین ده که که صیحه وحام الدی ده و می الدین
 ده و علا الدین دید و بهر ساس و بار در زده که دیگر چه را به حضرت نهاد

چشم دوم یا فی اقصای
 خلاصه

محمد

۱۴۰۰

لا حق فی حق حضرت آقا شیخ علی
 بهر دست و سه بهی معشیت

مفتی اعظم ارسطو فیلهادی بیاد که در ده بیست و سه در ده
 مفتی کمال الله

این از غنی اصفانی دارد نه صدی لطیف نامه میبارد که در رسیدن زیارت
 نمودم اظهار می کند از حکایتان خود نه خلقتی فرموده حاشا در جبهه مرسله
 به ادای او ای اموری بر بیلی نیای غلطی و حاجت شد و عده که رقم شد
 ایشان قصه را از بیلی نمی بیند ترای بحسب حقوقی دولی ده معاصره ای
 همین دولتی او ای اموری بر بیلی نیای غلطی و حاجت شد و عده که رقم شد
 علمت می ارایان نمی برند امیر سفارت از طهران و ده ایام ده ادب کجاست
 با سیاست انهم میفرماید دولتی غلطی برای تحکیم با عو و زو
 معاصره می دودلی بر ایشان نمی نمایند -- دیگر حضرت خجسته صفات
 تا آن مسلکی شیخ استادی برای تقوا ده تون داده و تکیه و شکلی
 حضرت باری چاک ده علی کار می دیگر ندارند با شک او ای اموری
 بنای بخاری مسلک حق نوع به معاصری بهفران نیکی شیطانی
 لطیف ده شیخ صفتی و شیخ محمد بعضی درش لبوی معصیتند |

۹۴۳/۳/۱۱

قوربان هه رچه نده موحیبه تی فارسی دارم ئەما به کوردی نووسینم به فهرض
ئەزانم.

مامه گیان دەستت ماچ ئەکەم. جەنابی خالۆ شیخ تەشریفی هینا به به شارەت
و هەداياوه، قوربان نەختی دڵم عاجز بوو بوو، تەمام بوو قبول ئەکەم من برده
به رمالم، وام تەمابوو پی له به رمالت نەنیم، سەر له به رمالت نەدەم. ئەما نە
به هاری تۆ به (شکن) می رسد، چه چاره کونەم! خالۆ شیخ محمەد ئەمین تەجدیدی
ئیمامنی پی کردمەوه. زین تۆبه ی نادروست. یارەب تۆبه و وامان به مونسایب
زانی. خۆم کاغەز بنووسم بۆ عەلی خان. چاوی جەنابی کاکه به هاتەددین و شیخ
محمەد و شیخ حسام الدین و کەشکەدین^(۱) ... و زۆر سەلامی کاکه حەمه
ئەگەیهنم. خۆی عەلمیان و عەلم قبول کا له خوا طەلب ئەکەم هەمیشە
پرسوور و مەسووری () و هەرکەس تەعەرضی ئەو خانەدانە بکا ()
به جاهی

محمد (صلی علیم و سلم)

برازات

محمد

(۱) کەشکەدین: وهك دياره بۆ گالتەو پێکەنین به کەسێکی بنەمאלەکه وادەلێ، که خوشی دەوێ.

۱۱۳/۳/۹۵۳

قرینه هر چنده حیت فای دارم اما به کوردی نویسم
به فرقی از انم

همینکه دست عاج الک جناب خاوند شیخ شریف بهای بابا تو
صدا داده قرینه ختمی دلم عجب بویو غام بود قبول نم کنم
برده بر عالم و ام تا بویو بی لیر مات تم قسم له بر عالم
ندم اما خطا بهاری تو به شکوه می رسد چه چاره کو فرم
خاوند شیخ محمد اعلی یحیی مدیری عالی پیکر درده زین توئی نالایی
یا رب تدبیر و اما ان بنیاد سبب نانی خرم بخند بنوسم
بوی علی خاوند چادی جناب لاکه بهای الدین و شیخ محمد و شیخ
صام الله و ده کنگ الدین -- و نزد سید کاکه که انم
خوای علیه دعای قبول کار خوا طلب الک چشم پر سر در سرور و
دایره بن و هر کس تعویذ خانه دانه بکا اله هر نیوی
بجاء محمد صلاه... و سلم
بازات

در سبکی کا صلیه داره کلام تادی
در سبکی کا صلیه داره کلام تادی
در سبکی کا صلیه داره کلام تادی

(۱۵)

بۆ یادگاری ھەزرەتی پیری پۆشن ھەمیر سید عبدالقادر دام عمرە

لەدوا(ی) عەرضی ئیحتیرامی لائیکە، کاغەزی پەر دوعا و بەرە کەتان گەشت. لە ھیمەت و لوفتان تەلەب ئەکەین دائیما بۆ ھەموومان لە دوعا (دوعای؟) غافلەمان مەکەن وەکوو نەتان کردووین. ھامیلی کاغەز(ز) سەبید ئەجمەد بەیانی ناساگی کرد، خوا لە ئیمە (ایمە) ت نەستین. ھەدیەتی دەرۆشانەتان کە زیاترە لە کەرەمی پادشایەك گەشت. بۆ جیھەتی مۆلکەکان تەشەبوٹ بێ شک ئەکەم بە قونسوڵی سلیمانی.

عەرضی سەلام لە جەنابی خاڵۆ شیخ ئەمین تەقدیم ئەکەم. چاوی کۆرەکانی ماچ ئەکەم. دوعای خێریان بۆ ئەکەم و لەطیف و باباعەلی دەستان ماچ ئەکەن. والسلام.

ھەفید زادە مەھمود

۹۴۴/۴/۱۹

بویارگار هفتی بر سر رشتن خیمه سید عبدالقادر در دام عمره

در راه عرفی اقرامی لائقه کاغذی بر روی درختان گریخته است
و لطیفان حلب اکین را با همومان دروغای غافلان زن و کو
نه تان کرورین . حاصلی کاغذ سید احمد بیانی ناساخی کرده
که اینه نه سخی . هدی بر روی نه تان که زیاده که کرمی
یار شایع گشت بر جوی مکه کان نشانی شد الم
به قونوسی بیانی .

عرفی سیدم در حبابی فالو شیخ امیه تقدیم کنم . هیدر کرده کان
سایح اکرم روغای خبریان بوالکم
مبدل و لطیف و بابایی رشتان مایح اکین ایزه السلام

مضی زاده

۱۹-۴-۱۳۴۶

(۱۶)

مقامی منیع خیلفی پیروشن ضمیر خالوی شیخ عبدالقادر افندی
جنت دره انشاءالله فی جنت عالیہ

پس از اهدای اخلاصیت و محبت خویشاوندی (خوی شاوندی!) و ارثیت
التفات نامہ را بدو دست اعتزاز گرفته و بدیدہی اشتیاق خواندہ ہمہ وقت
دعا (ل-؟) دوام بقاتان از حق تعالا (تعالی) تمنا (تمنی) دارم امیدوارم
هیچ وقت در حین حضور داعی را فراموش نفرمایند و بحضوری قلبی
(ارتد) چشمی (چشم) مخدومان می بوسم از رب منان در طلبم بردوام
بطول عمر (محشم!؟) رانی مرتبی درویشی (دروی یشی!) و سرافراز گردید.

انشاءالله امیدوارم بخدا بدو رکعت ادای سنت بر سری سجّادہی
مبارکتان بمرتبی درویشی (دروی یشی) برسم. بہ کوردی عہرضت نہ کہم
گۆرہوہیہ کانت لہ پیئہ کہم، لہ دست نہ چم پشت بہ خوا.
عہرضی اخلاصیت و محبت در خدمت بہالدین (بہاءالدین) پرہیا
دارم.

کاکہ بہالدین ناگادار (ناگاہداری) عالی! با کاک عہدوللا رجادارم

محمود

۱۹۴۷/۴/۳

مقامی بیع خلیفہ پیرردن صیر خالوی شیخ عبدالقادر قادری
جنت درہ انشا ۹۱ فی جنت عالیہ

پس از اهدای اخلاصیت و محبت و خوی شاد و تندی دارشیت التماس نامہ
بد دست اعتنا از گرفتہ ویدیدہ ی استیای خواندہ ہر وقت دعا
و دایم و یقیناً لہ از حق تعالی اعتنا دارم . امید دارم جمع وقت
در حقیقت حضور داعی را قرا مولیٰ نعم نمایند و بخوری قلبی از رتد
جسمی نخلد دعا و بر بوسم از رب متان در طبعم بردوام بی طول عمر
بحکم رانی مرتبی در وی می ~~تکلم~~ و سرافراز گردند .

انشا ۹۱ امید دارم بخندید و رکعت ادای سنت بر سر بجادہ ی
سبا رکعتہ بحر تبتی در وی می برم . بہ کوری عرفت الخ
گورہ ویدیدہ کانت نہ ی کم نہ دست نخم بہت بخوا ~~محمود~~

عفی اخلاصیت و محبت در خدمت بہ الدین رہا دارم
کا کہ بہ الدین الکاھداری عالی با کالہ عبداللہ رجاء دارم

۱۶۷
۳

* ۱۹۵۶/۱/۲۷

قوربان خالە شیخ عەبدولقادر

عەرزی حورمەت و ئیخلاصم ھەییە و ھەمیشە تەمەننای صیحت و سەعادتتان ئەکەم. بەلێ پرسینەوێتان لەم نەخۆشییەمدا زۆر مەسوور بووم و بەدیارییە موبارەکەکتان دڵخۆشبووم. ئومیدەوارم کە خوا ھەموولایەکتان مەسعوود (?) و بەرقەرار کات. الحمدلله ئیستە صیحتەم بە ئارەزووی ھەموو دۆستیەکە و جاری وام لە بغداد، بەینی ئیستراحت ئەکەم پێش گەرانەوێم بۆ سلیمانی (?) . ئیتر خۆشیی ئێوە قوربان. بە ئیشتیاقەوێ چاوی کاک بە ھائەددین ماچدەکەم و دوای خێر بۆ ھەمووتان دەکەم . بابا عەلی دەستت ماچدەکات و دوو شووشە دەرمانی چاوی تەقدیم کرد. لە پێش ئیستیعمالدا ئەم دەرمانە ئێبێ بە شووشەکەوێ باش بشلەقی، تاکو ھەموو تیکەل بێی دوا (ی) ئەوێ لە ھەفتی ئازاردا ھەر جاری دوو قەترە (تەخریتە) ^(۱) ئەو چاوەوێ کە ئازاری ھەییە

عەرزی سەلامم بە جەنابی خالۆ شیخ ئەمین
پیشکەش ئەکەم. ئەجا بە خوام سپاردن

موخلیستان
مەحمود

* ئەم نامەیە نزیکەی (۹ - نۆ) مانگ بەر لە مەرگی شیخ مەحمود نووسراوە

(۱) ئەم وشەیەم لە دەقەکەدا بۆ ساغ نەکرایوە، بەلام بەگوێرەی شیوەی بەکارھێنانی مانای رستەکە، دەبێ ھەر ئەو وشەیە بگەینی.

۹۵۲/۱/۷۷

قوله خاله شيخ عبد القادر

حضرت و اخوند هم هي و هيست تن صحت و سعادت اكم

بلى بر سينه تانم خوشه بد نذر سرور بوم و به دياري
صبار كه تانم دلخوش بوم ايده دارم كه خواهد لا يكناك قصور
و برقرار است

الحمد لله ايست صحتم به آره نون كه در دستيك و جاري
واسم له بنه دارين استراحت اكم ايست گمان ده هم بر بيان
ايست شايه موريان به استقامت ده جلوي تان
بسم الله به بنه دارم كه در دعای خد بوضو تان اكم

با با خالي دست حاجه است و در خوش در ماني جلوي
نقتم كرد. له ايست استعماله ام در ماني ايست به خوشم كرد به ده
با شاي خلق تا كه كهوي تيكلي به دوايه له رفتن آزار دا
هر جاري دو قطره اخيره آرد و ده ده كه الاري هم
ايست صحت

عفی الله بجنابه خالو حج و عیبه
مخلصان

يشك اكم ايجانجام بيارون

(۱۸)

بشرف حضور مبارك حضرت مستطاب عالی^(۱)

بعد از عرض بندگی و ارادت که در خدمت دارم چند مدتی می شود از احوال ان جناب مقدس بی خبر بودم تا امروز یکشنبه این ماه مبارك خبری وحشت (۲) که دلم به هم خورد که افاضاده روسیاه حق پرستاری چند ساله را به حضور مبارك تقدیم کرد. قربان! خدا رحمتش کند شیخ رضا، که فرموده: اولاد أم عصره^(۳)..! قربان! حالا دنیای دیگر است. امیدوار بکرم خداوند و همت مشایخان بزودی افاقه حاصل شود. قربان بنده چنان میدانم که دنیا را برسر بنده زده اند باور فرمایید به هیچ خبری به اندازه این خبر متأسف نشده ام وین است حاجی عبدالله را حضور مبارك اعزام کردم به بهبودی خودت بنده را ارشاد فرمائید.

زیاده سلامتی انحضرت از خداوند و همت
حضرت رسول صلی الله می خواهم
محمد

(۱) ثم دونامیهی دوابی: (۱۸) و (۱۹)، که میژوشیان پیونیه، وک دیاره بۆ جهنابی شیخ عهبلوقادری دۆزهخ دهره نهووسراون و ناوی نهویشیان لهسهر نییه. به لآم چونکه له گهل نهو چهپکه نامیهی پیشوودا که بۆ شیخ عهبلوقادر نووسرابون و لای جهنابی (شیخ نازادی نهوی ناوبراووه چنگم خستبون، پیده چی بۆ یه کینک له دۆستانی گوندی دۆزهخ دهره سی نووسین. بۆیه پییم باش بوو نهمانیش له تک (۱۷) نامه کی پیشوودا بلاو بکریتهوه.

(۲) نهو وشهیه نه خویندرایهوه.

(۳) ناماژهیه به شیعره بهربلاوه کی شاعیری ناودار: شیخ رهزای تاله بانی (۱۸۳۶ - ۱۹۱۰) که سه بارهت به بی وه فایی مندالی رۆژگاری خۆی، وتوویه تی:

تپری تهولادی ثم عهسره، به

ته گهر مردم، مه گهر گوو بکات به خیرم

بۆ شەرەفى حزوورى موبارەكى حەزەرەتى پاك و ھېژا

دواى پېشكەش كردنى ئەو ھەستى بچووكىي و دۆستايەتییەى لە خزمەتتанда ھەممە، ماوہیەكە لە دەنگو باسى ئەو جەنابە پیرۆزە بى ھەوال بووم، تا ئەمپرو ىەكشەممەى ئەم مانگە موبارەكە، ئەو ھەوالە بەسامەى ()^(۱) دلمى لەرزاند، كە كورە روورەشەكەتان، چاكە و ئەجرى سەرپەرشتى كردنى چەندىن سالەى بەو جۆرە بە حزوورى موبارەكتان دایەوہ. قوربان! شىخ رەزا، خوا لىي خوشىيت، كە فەرموویەتى: "ئەولادى ئەم عەسرە"^(۲)...! "قوربان! ئىستا رۆژگار جۆرىكى ترە. ئاواتم ئەوہیە بەكەرەمى خوا و ھیمەتى مەشایەخان، بەزووبى چاك ببیتەوہ. قوربان! ئەم دۆستەتان وادەزانى دنیای بەسەردا رووخواوہ. باوہر بفەرموون ھیچ ھەوالىك بە ئەندازەى ئەم ھەوالە، داخى نەداومەتى. بۆیە حاجى عەبدوللا- م ناردە حزوورى موبارەكتان و لە سەلامەتى و چاكبوونەوہى خۆتان، ئەم دۆستەتان رینوینى بفەرموون.

لەوہزیاتر، سەلامەتیی ئەو حەزەرەتە، لە خواو
ھیمەتى حەزەرەتى پەيامبەر (د. خ) داوادەكەم

مەحمود

(۱) ئەو وشەىە نەخویندرايەوہ.

(۲) ئامازەىە بەشيعرە بەربلاوہكەى شاعیرى ناودار: شىخ رەزای تالەبانى (۱۸۳۶ - ۱۹۱۰) كە سەبارەت بە بى وەفایى مندالى رۆژگارى خۆى، وتوویەتى:

تپى ئەولادى ئەم عەسرە، بە

ئەگەر مردم، مەگەر گوو بكات بەخیرم

(۱۹)

بشرف حضور مبارك حضرت مستطاب عالی می‌رساند

خیلی وقت است از احوال حضرت عالی بی خبر بودم صوفی سعید را حضور مبارکت اعزام دادم برای احوال پرسى وجود مبارك عالی امیدوار بکرم خداوند وجودت سلامت و برقرار باشی ()^(۱) گاه گاهی احوال این بنده ارادت می‌پرسید.

بنده از مرحمت خداوند و همت حضرت حسام الدین روحنا فداه و همت حضرت عالی امسال حالم خوب تراست هرچند ارزوی این زمانه ندارم ولی خداوند عالم بیل خود میکند غیر شکر چاره‌ای نیست. عرض دیگر یک‌هزار تومان به‌وسیله صوفی نامبرده حضور مبارك فرستادم. به جناب برادر مهربان شیخ ()^(۲) و از قول بنده بنفراست بفرمایید. باقی را ()^(۳) خدمت می‌فرستم.

زیاده منتظر دعای خیر برای آخرت هستم

محمود

(۱) ثهو وشهیه نه‌خویندرايه‌وه.

(۲) ثهو وشهیه نه‌خویندرايه‌وه.

(۳) ثهو وشهیه نه‌خویندرايه‌وه.

بگاته شهره فی حزووری موباره کی هزاره تی پاک و بالا

دهمی که له دهنگوباسی ئەو هزاره ته بلنده، بی هه وال بووم. سو فی سه عید بو هه والپرسی موباره کی هیژاتان، ده نیرمه لای هزاره تی موباره کتان. هیوادارم به که رمی خوا، ته ندروستیتان باش و سه قامگیر بی. (^(۱)) یش جار جاره هه والی کی ئەم دۆسته دل سو زهی بیرسی.

ئه مسال، ئەم دۆسته تان له سایه ی خواو هیمه تی هزاره تی حیسامه ددین (رۆحمان به قوربانی بیّت) و هیمه تی پایه به رزتانه وه، ته ندروستیم باشتره. هه رچه نده ئەم بچو و که تان ئاره زووی ئەم رۆژگارم نه ماوه، به لām خوا خۆی ده زانی چی ده کات و به خواستی خۆی ده کات و له سوپاسیش زیاتر، ده سه لاتی کی ترمان نییه و شتی کی تریش نییه تا عه رزتان بکه م. هه زار تومام به (سو فی) ی ناوبراودا بو حزووری موباره کتان نارد. به جه نابی برای میهره بانیش (^(۲)) و له زمانی ئەم بچو و که تانه وه، به وانیتز بفه رموون. پاشا وه که ی به (^(۳)) بو خزمه تان ده نیرم.

له وه زیاتر چاوه نواری دو عای خیرم، بو ئەوه دنیا م

مه محمود

(۱) ئەو وشه یه نه خویندرایه وه.

(۲) ئەو وشه یه نه خویندرایه وه.

(۳) ئەو وشه یه نه خویندرایه وه.

مزگینیی دۆزینه‌وه‌ی میژووی مهرگی شاعیری ناودار

عه‌بدوللا به‌گی میسباح دیوان (ئه‌ده‌ب)

سالی به‌دنیا هاتن و مهرگی (ئه‌ده‌ب-عه‌بدوللا به‌گی میسباح دیوان)، له دووتویی سه‌رجه‌می ئه‌و نووسینانه‌دا، که تا پیش چاپی یه‌که‌می دیوانی (ئه‌ده‌ب)، که له‌لایهن ئیمه‌وه چاپکرا،^(۱) به‌پیی به‌لگه‌یه‌کی ناشکرا، هیشتا ته‌ماویی بوو، بۆ نمونه: مامۆستا حسین حوزنی موکریان، له یه‌که‌مین چاپی دیوانی (ئه‌ده‌ب) دا، به‌بی هیچ به‌لگه‌یه‌ک، سالی (۱۹۱۲ز) ی بۆ مهرگی (ئه‌ده‌ب) ده‌ستنیشان کردووه! دواي ئه‌مه‌ش له‌و روانگه‌یه‌وه که بیستویه‌تی، یان زانیویتی (ئه‌ده‌ب) له قوناغیکی ته‌مه‌نیدا، تووشی نه‌خۆشی ئیفلجی و له‌رزۆکی (شه‌پله) بووه‌و هه‌ر به‌و نه‌خۆشییه‌ش مردووه، ئه‌وسا وای بۆچووه، که ده‌بی (ئه‌ده‌ب)، هه‌ر (۵۰) په‌نجا سالیکی ژیاپی، بۆیه و توویه‌تی: ئه‌ده‌ب نزیکي په‌نجا سالیکی ژیاوه.^(۲)

به‌دواي ئه‌مدا، مامۆستا عه‌لاه‌ه‌دین سه‌ججادی، هه‌مان قسه‌که‌ی حوزنی موکریان، واته: سالی (۱۹۱۲ز) ه‌که‌ی بۆ سالی مهرگی (ئه‌ده‌ب) دووپات کردۆته‌وه! بۆ ئه‌مه‌ش، هه‌مان قسه‌که‌ی حوزنی موکریان، له‌مه‌ر (نزیکه‌ی) په‌نجا سال ژیانه‌که‌ی (ئه‌ده‌ب)، به‌گویره‌ی میژوویه‌ک پیاده بکات و بیگونجینی، به‌مه‌زه‌نده ئه‌م (نزیک په‌نجا) ساله‌ی کردووه به‌ (۵۳) په‌نجاو سی سال و بۆ ئه‌وه‌ش (۵۳) په‌نجاو سی سالیکی بۆ میژووی پیش مهرگی (ئه‌ده‌ب) بگه‌رپته‌وه، هاتووه سالی (۱۸۵۹ز) ی بۆ میژووی هاتنه‌ دنیاي (ئه‌ده‌ب) دیاری کردووه.^(۳)

دواي ئه‌مان، مامۆستا گیوی موکریان هه‌مان سالی (۱۹۱۲ز) ی هه‌ر حوزنی موکریان و ه‌رگرتووه، به‌لام ئه‌م، بۆ ئه‌وه‌ی سالی له‌دایکبوونه‌که‌ی (ئه‌ده‌ب)،

کتومت بکاته تھو (۵۰) پھنجا سالھي، کہ حوزنی موکریانی باسی کردووه،
هاتووه سالی (۱۸۶۲ز) ی بو سالی هاتنه دنیای (تهدهب) دیاری کردووه.^(۴)

دوای تھمان، ماموستا تھبو به کر خوانچه سپههره دین، سالی (۱۹۱۸ز) ی بو
مهرگی (تهدهب) دیاری کردووه.^(۵) به لام دکتور عیژه دین مستهفا ره سوول، به بی
هیچ به لگه و سه رچاوه یه ک ده لی: (قاسیلی نیکیتین) سالی (۱۹۱۷ز) له مه هاباد
چاوی به (تهدهب) که وتووه.^(۶)

دکتور مارف خه زنه دار-یش، به بی هیچ به لگه یه کی زانستی ده لی: (تهدهب) له
نیوان سالانی (۱۹۱۵-۱۹۱۸ز) دا مردووه.

ههروه ها دکتور عه بدوللا نامیدی، به پیه یه وی له گیوی موکریانی، هه مان
سالی (۱۸۶۲ز) ی بو سالی هاتنه دنیای (تهدهب) دووباره کردووه و به بی
دیاری کردنی سه رچاوه یه کیش، سالی (۱۹۱۷ز) ی بو میژووی مهرگی (تهدهب)
داناوه.^(۸)

مستهفا ئیلخانی زاده-ش، که خوی خه لکی ناوچه ی بوکانه، واته: زیډو
مه لبه ندی له دایکبون و ژیان (تهدهب) ه، که چی بو نووسینه وه ی ژیننامه ی
(تهدهب)، زانیاری ناکوکی له نووسینه کانی حسین حوزنی موکریانی و گیوی
موکریانی و عه لاته دین سه ججادی، بو کتیه که ی خوی گواستوتته وه و دیسانه وه
تھمیش سالی (۱۸۵۹ز) ی بو هاتنه دنیا و سالی (۱۹۱۲ز) ی بو مهرگی (تهدهب)
دیاری کردووه.^(۹)

دواین نووسهر له م بواره دا، ماموستا محمده سه عید نه جاری (تاسو)یه، که
به گومانه وه نیوان سالانی (۱۹۱۲-۱۹۱۶ز) ی بو گرمانی مهرگی (تهدهب)
داناوه.^(۱۰)

* * *

وہك دہر دہكہوئ تہو سالانہی لہ سہرووتر ٹامازہمان پیٲكردن و بؤ میٲووی
 ہاتنہ دنیاو مہرگی (تہدہب) دیاری کران، ہیچیان وہك (میٲوو)، ناکرینہ
 میٲووی ژیننامہی (تہدہب) و میٲووش چونکہ بہر لہہمووش (زانست) و
 زانستیش پیٲویستی بہبہلگہ ہہیہ، بؤیہ ناتوانرئ تہو میٲووانہ بسہلمینرئ.
 ہہرچہندہ لہ کاتی نہبون و دہست نہکہوتنی بہلگہی میٲووید، وہك کاری
 ناچاری، پنا بؤ (مہزنندہ) بردن و (گرمیان) دہبری، بہتایہتیش تہگہر (یہکینک لہ
 سالی ہاتنہ دنیا، یان: مہرگی بزانی)، بہلام دیسانہوہ (زانست) بہگومانہوہ
 وہریان دہگری و نایان سہلمینئ، بہتایہتیش ہہردو سالی میٲووی مردنی
 (تہدہب)، کہ حسین حوزنی موکریان و دکتور عیٲزہدین مستہفا رہسول دیاریان
 کردوہ، واتہ: سالانی (۱۹۱۲ز-و-۱۹۱۷)، چونکہ:

۱. لہناو تہو دہیان نووسین و نامہ تایہہتیانہی (تہدہب) دا، کہ بہدہم گہران و
 پشکین و سوراخماندا، بؤ کوٲکردنہوہی بہرہمہمی (تہدہب)، لای نہوہ و نزیکان و
 بہتایہتیش لای (مہلا قادری کوٲی میرزا سالحی کیانی) ی نووسیاریو میرزای
 تایہہتی بہردہستی خودی (تہدہب)، لہگوندی (تہرمہنی بلاغی) ی باکووری
 خورہہلاتی (بوکان) چنگمان کہوتون، چہندان نامہیان بہخہتہ خوٲشہکہی خودی
 (تہدہب) تیدایہ، کہ ہہموویان دوا سالی (۱۹۱۲ز)، واتہ: لہ نیوان سالانی
 (۱۹۰۹-۱۹۱۴) دا نووسراون.

۲. لہو دیدارو یہکتر ناسینہی نیوان (تہدہب) و کوردناسی ناودار (قاسیلی
 نیکیتین: ۱۸۸۱-۱۹۶۴ز)، کہ لہ شاری سابلاخ (مہباہاد) سازیان داوہ، نیکیتین
 بہروونی دہلئ: سالی ۱۹۱۵ز- لہ سابلاخ یہکتریان دیوہ.^(۱۱)

۳- ہہر لہ تہرشیفی قاسیلی نیکیتیندا، نامہیہکی (عہلی بہگ سالار
 سہعید) ی برای (تہدہب) ہہیہ، کہ بہمیٲووی (۲۶ ی زی حہجہی سالی
 ۱۳۳۵ ہیجری) نووسراوہو تیایدا دہلئ: (بعداز عرض ارادت و بنگی ہنگام
 مرخص از خدمت عالی کہ بہساو جبلاخ مراجعت کردم اشعار مرحوم (مصباح-
 دیوان) اخوی نمودہ کہ حضور حضرت عالی بفرستم).^(۱۲)

واته: (دواى پيشكه شکردنى ريزو بچووكايتيم، شه دهمه لى له خزمه تتان موله تم خواست، بو سابلآخ گه پرامه وه، شيعره كانى خوالى خوشبوو (مصباح ديوانى) برامم ناماده كړدن، تا بو پايله بهر زتانى بنيرم).

بهم پييهو به گوږه لى شه نامه يه، كه له كاتى گوږينى ميژووى (۲۶ لى زى حه جبه لى ۱۳۳۵ هيجرى) دا، بو ميژووى زايين، دهبيته (۱۴ لى تشرينى يه كه مى ۱۹۱۷ ز)^(۱۳)، كاتى عه لى به گ سالار سه عيدى لى (شه ده ب)، ناوى (عه بدوللا به گ- شه ده ب) دپنې، به (خوالى خوشبوو) لى ناو ده باو دهرده كه وى كه (شه ده ب) له پيش شه ميژووه دا، كوچى دوايى كړد بى.

۴- ديسان له سه رچاو هيه كى خودى (نيكيتين) دا، كه (بیره وه ريهه كانيته)، باسى شه ده كات كه له پاينى (۱۹۱۵ ز) دا، واته: له كوتايى سالى ۱۹۱۵ دا، سهردانى سابلآخى كړد وه. بهم پييه ش، ده بى مهرگى (شه ده ب)، له نيوان پاينى (۱۹۱۵ ز) و (۱۰/۱/۱۹۱۶ ز) دا بو بى.

مزگينى تازه:

له دواين سهرداندا (پيش چاپى يه كه مى ديوانى شه ده ب) بو (بوكان) له كوتايى مانگى نيسانو سه رته لى مايسى ۲۰۰۵ دا، هاورپم: كاكه يونسى شه مين پوور، به خوشييه وه ناگاداريكردم له وه لى كه كاك (جه عفر) لى نه وه لى (ميرزا سالى كيانى) لى ميرزاو نووسيارى تاييه تى به رده ستي (شه ده ب)، كاتى زانيبووى له گوږارى (سروه) دا كله ييم له بنه ماله كه يان (مه لا قادري كيانى) لى كورى ميرزا سالى- لى شه رمنى بلاغى كړد وه، له سه رته وه لى به ره ه و پاشا وه لى نووسراوى (شه ده ب) يان به لاويه وه نامانده نى، به كاك (يونس شه مين پوور) لى وتبوو: ده بى بو قهره بوو كړدنه وه لى شه كله يان، مزگينى و به لگه يه كى گرنگتان له باره لى (شه ده ب) وه بده مى. مزده كه ش شه ده بى: كه (ميرزا سالى كيانى) له كاتى مهرگى (شه ده ب) دا خهريكى خويندنه وه لى كتيبيكى ميژووى بووه و به ده ستييه وه بووه، ميژووى مهرگى (شه ده ب) لى له دامپنى لاپه ريهه كى شه كتيبه ميژووييه دا نووسيوه، شه كتيبه ش شستا به لاي (جه عفر) وهويه و به لينيشى دابو، كه ده بى به ده ستي خوى كتيبه كه مان له مه ه باد وه بو بهينى. بو شه مه ش كاك يونس

هاوئاھەنگىيى لەگەڭدا كوردبوو، تا رۆژى (۱۵/۲/۱۳۸۴ هەتاوى - ۵/۵/۲۰۰۵ زايىنى) كىتېبى ناوبراومان بۆ (بۆكان) بۆ بهيىنى.

دەمەو نيوەرپۆى ھەمان رۆژ، كاك جەغفەر ھەندى لەخزمەكانى، كىتېبەكەيان بۆ (بۆكان) بۆ ھىناين و بەئامادەبوونى كاكە ناسرى وەحيدى (چېرۆكنووس)، كاك يونسى رەزايى (شاعىر) و كاك يونسى ئەمىن پوور (نووسەر)، بەئەمانەت لىمان وەرگرت و بەتاسەو ھەسەرى دامىنى ئەو لاپەرەيەمان كەرد كە مېژووى مەرگى (ئەدەبى) بەقەلەمىكى مۆر (كەمىك كەلەو ھەبو) و بەمچۆرە يادداشت كەردبوو: (وفات مرحوم عبدالله خان مصباح ديوان شب شنبه ۱۹ جماد الاخر ۱۳۳۴). واتە: (كۆچى خوالىخۆشبوو ھەبدوللا خانى مېسباح ديوان، شەوى شەممە: ۱۹ى جەمادى دووھەمى ۱۳۳۴ ھىجرى).

ئىتر ھەر دواى دىت و خويندەو ھى مېژووە ھى، بەپەلەو خورپەو خۆشپىيەكى زۆرەو، لەگەڭ كاكە ناسرى وەحيدىدا چووينە بەرپۆەبەرايەتى (ثبەت احوال) ى شارى بۆكان و لاي كاك ھەبدولپەرەمان سالىح زادە (۱۹۶۴ز) ى بەرپۆەبەرو كاك جەغفەر سەلىم زادە (۱۹۵۸ز) ى كارمەند (كە ھەردووكيان ھاورپى دىرەنە ى كاك ناسرى وەحيدى بوون)، تا لەشپۆە يادداشتكەردنى مېژووى مەرگە كە بنوارن و لە ھەمان كاتىشدا تا مېژووى مەرگى (ئەدەب)، كە بە مېژووى (ھىجرى) يادداشت كرابوو، بۆ سەر مېژووى (ھەتاوى) بگۆرن. ئەوانىش دواى دلىابوون لە چۆنىتى يادداشتكەردنە كە، بەگۆرە ى لىستى رۆژرمىرى تايبەت بەو كاروبارانە، كە لە شپۆە كىتېبى چاپكراودا بەلايانەو ھەبو، مېژووى (۱۹ى جەمادى دووھەمى ۱۳۳۴ ھىجرى)يان بەمچۆرە بۆ مېژووى (ھەتاوى) و (زايىنى) گۆرى:

- ۱۹۱۶/۴/۲۳- زايىنى^(۱۴)

- ۱۲۹۵/۲/۲- ھەتاوى

دواى ئەم ئالوگۆرەش، يەكسەر چووينە مالى ھاورپمان كاك عەبدولخالق يەعقوبى (رەخنەگرو نووسەر) و لەوئىش كاكە رەشىد كرمانج (نووسەر)، بەكۆمپيوتەرەكەى كاك عەبدولخالق، لاپەرەى مەبەستى ئەو كتيبە ميژووييە و داميني لاپەرەكەى، بەچەند جورتيك بۆ (سكيين) كردين و ھەر لەوئىش، ھەمان لاپەرەمان خستەسەر (C.D) و ھەمان رۆزئىش كتيبەكەمان بەسوپاس و پيزانينەو ھە بۆ كاك جەعفەرى كياني گەراندەو ھە.^(۱۵)

بەمجۆرە ئەم بەلگە زیندوو ھەمان لەسەر ميژووي مەرگی (عەبدوللا بەگى ميسباح ديوان-ئەدەب) چنگخست، كە وەك وتان ريکەوتى (شەوى شەممەى ۱۹ى جەمادی دوو ھەمى ۱۳۳۴ ھيجرى-۲۳/۴/۱۹۱۶زايين)ى کردوو ھە، دەكەويته نيوان دوا دیدەنى (قاسیلی نيکيتين) لەگەڵ (ئەدەب - پاييزى سالى ۱۹۱۵ز) و نامەكەى سالار سەعیدی برای (ئەدەب)دا، كە وتان لە (۱۴/۱۰/۱۹۱۷ز)دا، واتە: نزیکەى سالو نيويك دواى مەرگی (ئەدەب) بۆ (قاسیلی نيکيتين) نووسرابوو.

* * *

ديسان مزگینى تازه

و

به لگه‌ی تازه‌تر

ئەم تەقەللایەمان سەبارەت بە گەڕان بەدوای میژووی ژیننامەى (ئەدەب)دا، تا پێش ماوەى چاپى یەكەمى دیوانى (ئەدەب) بوو، بەلام دوای لەچاپدانى دیوانەكەو گەياندننى بەدۆستانو ئەو هاوڕێیانەى ھەریەكەیان بەجۆرێك لە جۆرەكان لە ئامادەکردنى دیوانەكەدا ھاوکارو یارمەتیدەربوونو لە ناویشیاندا: بەشى نەوەكانى (ئەدەب)و تەنانەت بۆ ئەو (مەلا قادر)ەى كۆرى (میرزا سالیح كیانى)ى نووسیارو میرزای (ئەدەب)یش، كە پێشتر ئاماژەمان پێكردو وتمان گەلى شیعرو نامەو نووسراویكى زۆرى (ئەدەب)ى بەلاوھىو زۆر نەخویندەوارانە لە ناویان دەبات...!

ئیتەر چ دۆستانى قەدرزانو چ نەوەكانى (ئەدەب)یش، كە قەدرى رەنجو ماندوووبوونو لەھەمان كاتیشدا زیندوو راگرتنى یادی (ئەدەب) یان زانیبوو، سەركۆنەى زۆرى (مەلا قادر)یان كردبوو.. ھەر لەو سەرۆبەندەدا خۆشم چەند مانگى دوای چاپى یەكەمى دیوانەكە، سەردانى ناوچەى موكریانو نەوەكانى (ئەدەب)و لەگەڵ كاكە ناسرى وەحیدى و مەولوودى حەیدەرى (نەوەى ئەدەب)دا، سەردانى (مەلا قادر)یشمان لە گوندى (ئەرمەنى بالاغى) كەردەو، مەلا قادر حەسەرەتو پەشیمانى زۆرى لەھاوکارى نەكردنى پێشووترى خۆى دەرپى و پۆزشى ھینایەووە بۆ قەرەبوو كەردنەوھى ئەو سەركۆنەو گلەبیانەش، كە لەم بارەىوھە لێى كرابوو، ھەندى شیعەرى تری بلاونەكراوھى (ئەدەب)و لەگەڵیشیاندا بەلگەىەكى میژوویى زۆر گرنگى لە بارەى میژووى مەرگى (ئەدەب)وھە داينى، كە ئەم بەلگەنامەىەش بریتى بوو لە شیعەرىكى (ئەحمەد)^(١٧)ى كۆرى خودى (عەبدوللا بەگى ميسباح ديوان)، كە تايبەت بوو بۆ بۆنەى مەرگى (عەبدوللا بەگ-

ئەدەبى باۋكى نووسىبۇۋى و ئەم بەلگە نامە يەش وەك دەيان و سەدان بەلگە نامەى ترى بەجىماۋى (ئەدەب)، كە (مىرزا سالىح)ى باۋكى مەلا قادر و مىرزاى بەردەستى (ئەدەب)، بەدئسۆزىيەكى زۆرەو پاراستىبۇونى و دواتر كەوتبۇونە لای (مەلا قادر). پاراستىنىشى تا ئەۋكاتە (لە چاۋ ئەو ھەموو سامانە كىلتۇورىيەى ئەدەب - مىسباح دىوان دا، كە زۆريان بەھەدەر لە ناۋەردبۇون) جىي سەرسۇرمان و لەھەمان كاتىشدا جىي بەختەو ەربى مىژۋوى ئەدەبى كوردى بو.

ئەگەرچى ئەم بەلگە نامە گىرنگە، زۆرىش باش ھەلگىرابو، بەلام بەو ھۆيەو كە تەمەنى نىك (۹۰) نەۋەد سال دەبو، بۆيە كاغەزەكەى زۆر ناسك و تەنك و خەرىكىش بو دەپواۋ ھەلدەۋەرى. لەبەرئەۋە ھەر لەگەل چىڭخستنىدا، بەپەلە لەگەل دوو ھاۋرىي ناۋبراۋدا، گەراينەۋە بۆكان و خۇمان گەياندە مالى ھاۋرىي نووسەر: كاكە ئىبراھىمى ھەسەنى و بەئامىرى (سكىن)ەكەى ئەۋان، بەھەمان رەنگى خۇى (زەردىكى مەيلەۋ قاۋەيى)، كۆپىيەكى رەنگىيمان لىگرت و ئەسلەكەيمان بۆ مەلا قادىرى كىيانى گەراندەۋە.

لەم بەلگە نامە يەدا (كە روۋبەرەكەى ۲۷سم × ۱۹سم - ۵)، شىعرەكەى (ئەھمەد)ى كۆرى عەبدوللا بەگ - مىسباح دىوان، كە بۆ مىژۋوى مەرگى باۋكى نووسىۋىتى، بەزمانى فارسىيەۋ برىتىيە لە پىشەكى و (۴) چوار بەيت شىعرە:

(قۇتەبى است كە در تاريخ وفات مرحوم عبدالله خان مصباح ديوان مكرى طاب ثراھ حقير سروده است وتمامى مصرع مقطع منظور است. كاتبە: احمد حيدرى يوم شنبه نوزدهم شهر جمادى الاخر تحرير شده، لوى ئىل^(۸) ۱۳۳۴ھ - حرره ابن المؤرخ احمد العاصى الحيدرى^(۹) مكرى مصباح زاده).

ۋاتە:

قطعه ایست که در تاریخ وفات مرحوم عبدالشیر خان
 مصباح دیوان لکری طاب شاه خیر سروده است
 و تمامی مصرع مطلع منظور است کاتبه احمد
 حیدری در یوم شنبه نوزدهم شهر جمادی الاول
 تحریر شد لوی شیل ع ۳۳ ۳۳ ۱۳۳
 تخریج ابن النور احمدی مددگار
 مصباح زاده

از چادری دوم نوزدهم رفت تمام در شب شنبه که ساعت نهم بود
 همدرا آن سال همانا که هنگام آمدن هم آفاق پر از ظلمت و تاریکی

لغه روح مصباح تنگ شده بدو سال تاریخ وفاتش زخم و
 باغ فردوس خرامید و آنکه در مقام از نمان خلد برین قلب در باغ مقام

(پارچه شیعیکه بۆ میژووی وهفاتی خوالیخۆشبوو عهبدوڵڵاخان-میسباح دیوان موکری- گۆره کهی پر نووری- له لایهن ئەم که مینهیه وه نووسراوه وه موو نیوه بهیتیکیشی مه بهستیکێ تیدا ههیه. نووسهره کهی: ئەحمەد ههیدهری. له رۆژی شه ممه، نۆزدهیه می مانگی جه مادی دووه مدا نووسراوه. سالی نه ههنگی ۳۳۴ کۆچی، نووسیاره کهی: کوپه میژوو راگره کهی: واته: ئەحمەدی یاخی ههیدهری موکری میسباح زاده).
 ئەمهش (۴) چوار بهیته شیعه کهیه:

۱. از جمادی دوم نوزده چون رفت تمام
 همد انسال همانا که نهنگ امده نام
۲. در شب شنبه که ساعت شش ونیم بود زمان
 همه افاق پر از ظلمت شب گشته ظلام
۳. لمعه روح ز مصباح تنش گشته جدا
 تا بفردوس خرامید در ان کرد مقام
۴. سال تاریخ وفاتش ز خرد جستیم وگفت:
 از همان خلد برین قلب ادب جلی مقام.

واته:

۱. که نۆزده رۆژی تهواو، له جه مادی دووه م تیپه پری
 لهو ساله دا که ناوی (نه ههنگ) ی لیّ نرا
۲. له شهوی شه ممه دا، که سه عات شه شو نیو بوو
 تاسۆ، هه مووی رهش هه لگه پراو تاریکی شهوی داگرت
۳. بروسکه ی رۆح، له جهسته ی (میسباح) جیا بووه وه
 تا به ره وه به ههشت بچی و لهوی جیهه ک بگری
۴. سالی میژووی مه رگیم له عه قلم پرسی و وتی:
 ههر له به ههشتی به ریندا، دلی (ته ده ب) نیشته جی بووه.

بەم پێیە نیوەی دوووەمی دوا بەیت (واتە: بەیتی چوارەم)، کە میژووی مەرگی
(ئەدەب)ی تێدایەو بریتییه لەم رسته فارسییه: (از همان خلد برین قلب ادب جای
مقام).

بە گۆڕەوی لێکدانەوێ بەیتی ئەبجەد، ئاوا دەکات:

-از همان = ۱۰۴

-خلد = ۶۳۴

-برین = ۲۶۲

-قلب = ۱۳۲

-ادب = ۷

-جای = ۱۴

-مقام = ۱۸۱

کۆی هەمووی = ۱۳۳۴ هیجری قەمەری

ئەم میژووی (هیجری)یەش، کە کردییە سەعات شەش و نیوی شەوی شەممە
بەرامبەر (۱۹ی جەمادی دوووەمی ۱۳۳۴ی هیجری)، لە کاتی گۆڕیندا بو
میژووی (هەتاوی) و (زایینی)، ئاوا لێ دەردەچێ:

-۱۲۹۵/۲/۲ هەتاوی

-۱۹۱۶/۴/۲۳ زایینی

ئیتەر ئەم بەلگە زیندوووە بەلگە پێشووتریش، کە لەلایەن نەوێکانی (میرزا سەلح کیانی) ی نووسیارو میرزای خودی (عەبدوللە بەگمی میسباح دیوان) ەوێ چنگمان خست و لە چاپی یەکەمی دیوانی (ئەدەب) دا بڵاومان کردەووە پێشووتریش ئامازەمان پێکرد، چ لەرووی یاسایی و چ لەرووی زانستەو، دڵنیایی یەکجاری و ئەرخیەنی تەواون لەبارە ی میژووی مەرگی (ئەدەب) ەوێ، کە نزیکە ی (۹۵) نەوێدو پێنج سەلێک بوو، لای میژووی ئەدەبی کوردی، بەشاراوەیی مابووێ.

پهراویزه‌گان:

۱. چاپی یه‌که‌می دیوانی (ئه‌ده‌ب) که (کۆ‌کردنه‌وه، به‌راورد، ساغ‌کردنه‌وه و فره‌ه‌نگ نووسینی له‌لایهن ئی‌مه‌وه ئاماده‌کرا، ده‌زگای چاپ و په‌خشی (ئاراس)، له‌سالی ۲۰۰۵ ز-دا، چاپ و په‌خشی کرد.

۲. دیوانی ادب، عبدالله بگ مصباح، روواندز ۱۹۳۶، ل(۱)، پێشه‌کی حسین حوزمی موکریانی.

۳. عه‌لاه‌ه‌دین سه‌ججادی، میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، به‌غدا چاپی دووهم ۱۹۷۱، ل ۴۳۷-۴۴۱

۴. دیوانی ئه‌ده‌ب، یادگاری عبدالله به‌گی مصباح‌الدیوان، چاپی سی‌یه‌مین، هه‌ولێر ۱۹۶۶، پێشه‌کی گیوی موکریانی.

۵. ابوبکر خوانچه سپهرالدین، زندگینامه‌ی عارف ربانی حضرت شیخ یوسف ملقب به شمس‌الدین برهانی، انتشارات صلاح‌الدین ایوبی، راومیه، چاپ اول ۱۳۶۸ ش، صص: ۳۶۲-۳۷۲

۶. د. عزالدین مصطفی رسول، الواقعية في الادب الكردي، بیروت ۱۹۶۷، ص ۸۱، حاشیه ۳.

۷. دکتۆر مارف خه‌زنه‌دار، عه‌بدوڵڵا به‌گی میسباح دیوان، چاپخانه‌ی ئیرشاد، به‌غداد ۱۹۷۰، پێشه‌کی، ل ۷-۸.

۸. د. عه‌بدوڵڵا یاسین ئامیدی، په‌یدا‌بوونی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی له‌ شیعرێ کلاسیکی کوردیدا، هه‌ولێر، ئاراس، چاپی یه‌که‌م ۲۰۰۳، ل ۱۰۹.

۹. دیوان مصباح‌الدیوان ادب، مسته‌فا ئیلخانی زاده، انتشارات محمدی، سقز، سال چاپ؟ پێشه‌کی، ل ۶-۱۰.

۱۰. دیوانی مصباح‌الدیوان ئه‌ده‌ب، شه‌رح و لی‌کدانه‌وه: مه‌مه‌د سه‌عید نه‌جاری (ئاسۆ)، انتشارات صلاح‌الدین ئایوبی، چاپ ۱۳۸۱ ش، پێشه‌کی: ل ۱۱.

۱۱. واسیللی نیکیتین، کرد و کردستان، ترجمه (فارسی) محمد قاضی، چاپ اول، تهران ۱۳۶۶ ش، انتشارات نیلوفر، ص ۵۸۳-۵۸۴. دیسانیش ته‌رجه‌مه‌ی

عه‌ره‌بی هه‌مان سه‌رچاوه، که به‌م ناو‌نیشانه‌یه: باسیل نیکی‌تین، ال‌کرد و‌کردستان،
دراسة سوسیولوجیة و تاریخیة، نقله من الفرنسیة الى العربیة الدکتور نوری
طالبانی، منشورات ئاراس، الطبعة الاولى ۲۰۰۴، ص. ۳۴۳

۱۲. دکتۆر مارف خه‌زنه‌دار: عه‌بدووللا به‌گی میسباح دیوان، شاعیری گه‌وره‌ی
خاکی موکریان، چاپخانه‌ی ئیرشاد، به‌غداد ۱۹۷۰، پیشه‌کی، ل. ۸

۱۳. دکتۆر مارف خه‌زنه‌دار، دیسانه‌وه ئه‌م میژووی هیجریه‌یشی به‌هه‌له‌ بو
میژووی (زاین) گۆڤیه‌و راستیه‌که‌ی ئه‌وه‌ی سه‌رووتره‌، که ئیمه‌ گۆڤیومه‌انه‌، نه‌ک
گۆڤینه‌ هه‌له‌که‌ی ئه‌و، که کردوویه‌تییه‌ (۱۳ی تشرینی یه‌که‌می ۱۹۱۶ز) و
جیاوازی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی ئیمه‌دا (سالیڤ و رۆژیکه‌!).

۱۴. له‌ چاپی یه‌که‌می دیوانی (ئه‌ده‌ب) دا، به‌هۆی هه‌له‌ی چاپه‌وه‌ - که
به‌سه‌رماندا تیپه‌پریبوو - به‌ته‌نیا ئه‌م میژووی زاینه‌، ئاوا نووسرابوو:
۱۹۱۶/۵/۲۲ز - که راستیه‌که‌ی ده‌کاته ئه‌وه‌ی سه‌رووتر، واته: ۱۹۱۶/۴/۲۳ز.

۱۵. کتیبه‌که‌ ئه‌گه‌رچی زۆر جوان هه‌لگیرابوو، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی زۆر کۆن بوو،
چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌کی به‌روپیشی، پیوه‌ نه‌مابوو، بۆیه‌ نه‌مانزانی ناوی چیه‌.

۱۶. (ئه‌ده‌ب) چوار کۆری بووه‌: محمه‌د که‌ریم، محمه‌د ره‌حیم، ئه‌حمه‌د،
عه‌زیزخان. به‌م پێیه‌ (ئه‌حمه‌د) یان سییه‌مین کۆری عه‌بدووللا به‌گه‌، که به‌ (تاغا
چکۆله‌) به‌ناوبانگ بووه‌.

۱۷. لوی ئیل: دوو واژه‌ی لی‌ک‌دراوی تورکییه‌، به‌مانای: سالی نه‌هه‌نگ.
فره‌نگ ده‌خدا، جلد ۱۳، ص ۱۹۸۴.

دوو نامەى نىوان شاعىرى ناسراو

(مىسباح دىوان — ئەدەب)

و

دۆستىكى

رونکردنه و میه کی پټو پست

سالی (۲۰۰۵ ز)، دواي گهړان و ماندو و بونځي پشوو دريژ و هاو کاريي دلسوزانه ي چندان هاوړي نووسه له خوره لاتي کوردستان، توانيم ديواني شيعري شاعيري ناوداري موکريان: عه بدوللا به گي ميسباح ديوان — ته دهب (؟) - ۱۹۱۶/۴/۲۲ ز)، به ليکدانه وه و به راورد و په راويژه وه ساغ بکه موه و له ده زگاي (ناراس) به چاپي بگه يه نم.. سهير له وده دا بوو هه ندي له نه وه نزيکه کاني ميسباح ديوان (ته دهب)، بهر له وه ي چاپي ديوانه که، بهو شيوه جوان و قهواره (۹۲۰) لاپه رهييه چاپ بيت، زور سهخت و به چله ميه، شيعر و نامه و نووسينه کاني هم شاعيريان له چنگ دهرده هيترا. به تاييه تيش (وهک له پيشه کي ديوانه چاپکراوه که دا تاماژهم پي کردووه، ل ۱۹)، مه لايه که به ناوي مه لا قادر (۱۹۴۱ ز) ي کوري ميرزا صالح، له گوندي (نهرمه ني بلاغي — گونده که ي ته دهب)، شيعر و نامه و نووسراويکي زوري (ته دهب) ي به لاهيه. چو نيش هم شوينه واره به نرخانه ي (ته دهب) ي که وتوته لا، به سه رهاته که ي ناوايه: باوکی هم مه لايه، واته: ميرزا صالح (؟ - ۱۹۷۸ ز) ي کوري محمده ته مين کوري عه بدولپه جاني کياني، هر به لاييتي له به رده ستي (ته دهب) دا په روه رده بووه و بهو هويه وه که زيره که و خه تخوش بووه، زوري خوش ويستوه و برازيه کي خويسي لي ماره کردووه. هم ميرزا صالحه، کاري نووسياري — ميرزايي له به رده ستي (ته دهب) دا کردووه و زورينه ي شيعر و نامه ي تاييه تي و شوينه واري ته دهيي و هونه ريي و کتي بخانه که ي (ته دهب) ي به لاهو بووه و دواي مهرگي (ته دهب) يش، هه موو تهو شيعر و نامه و شوينه وار و بهر هه مانه ي (ته دهب)، هر لاي هم ميرزا صالحه ماونه ته وه و به شيويه کي زور جوان و به ته مانه ته وه لاي خوي پاراستووني و وهک سه رمايه يه کي پيروز و به هادار، نرخياني زانيوه و نه يه يشتووه ته نانه ت له ته کاغه زيکيشي لي بفه وتي.. به لام محابن! دواي مهرگي ميرزا صالح، هه موو تهو شوينه وارانته که وتوونه ته لاي هم (مه لا قادر) ه خوينه واره ي کوري و هه ندي له خزم و نزيکاني هاو شيوه ي هم مه لا قادره.

ئەم مەلا قادىرە، كە نىرخى ئەم شۆيىنەوارانە نازانى، لە بەرامبەر ھەندى دەستكەوتى زۆر كەمدا، بەم و بەويان دەفرۆشى و لەناويان دەبات و جۆرى لەناوبردەكانىشيان ئەودەندە دلتەزىنەنە، ھىچ كەلكىيان بۆ فەرھەنگ و ئەدەبى كوردى و تەنانت بۆ كۆپارەكەش نامىنى، چونكە (بۆ وىنە) ئەگەر شىعر، يان نامەيەكى (ئەدەب)، برىتى بن لە چەند لاپەرەيەك، ئەوا ھەر تاكە لاپەرەيەكيان بە كەسەك دەفرۆشى و تەنانت روودەدات، ھەر لەناو تەنيا لاپەرەيەكدا، كە نامەيەك، يان شىعەركى لاپەرەي پىشووئى تىدا تەواو دەيىت، بە دوايدا چەند دىر لە نامەيەك، يان چەند بەيتىكى سەرەتاي شىعەركى تىدا نووسرابى و ھەر بەم شۆيەيەش كاك يونس ئەمىن پوور-ى گوندى (رەھىم خان)ى ھاوسىي گوندى (ئەرمەنى بلاغى)، تەوايىبووى ھەندى شىعر و نامە و تابلۆ نىگاركىشى (كارى خودى - ئەدەب)، لە مەلا قادىر وەرەگرى و بە لوتفەو ھەندىكيانى بۆ من ھىناو منىش چەند جارىك لەگەل ناوبرا و ھاوئىياندا: كاكە ناسرى وەھىدى چىرۆكنووس و يونس رەزايى شاعىردا، بۆ لاي مەلاقادىر لە ئەرمەنى بلاغى چووين و بەھەر شۆيەيەك بووبى، ھەندى شىعەرى بلاونەكراو و چەند نامەيەكى تايبەتى (ئەدەب)مان لە چىنگ دەرھىنا، كە دىسان ھەر بە شۆيەى پىچر پىچر و نىو و ناچل بوون.

بەلام دواى چاپى ديوانەكە و لەو قەوارە جوان و شايانەدا (كە وتمان)، زۆر لەو كەسانەى دلخۆش و سەراسىمە كرد، كە ھىشتا شۆيەوارى نووسىنى (ئەدەب)يان لاي خۆيان گل دابوو و خۆيان لى ئەبان دەكرد. كە خۆشەختانە بە دنە و ھاندانى ھەمان ھاوئىيانى دلتۆز، كەوتنە دەرخستنى چەندان نامە و شىعەرى نەدىتراوى (ئەدەب) و بەلگەنامەى گرنگ و لە ناوياندا بەلگەنامەى ميژووى راستەقىنەى رۆژ و سەعاتى مەرگى (ئەدەب)، كە (ئەحمەد)ى كۆرى خودى (ئەدەب)، بە شۆيەى شىعر نووسىبووى و پىش ماوہەك كەردمانە و تارىك و لە گۆقارى (نايندە)ى ژمارە (۸۲)دا بلاومان كەردووە.

لەم نامەيەدا لەلایەكەو ئەو ھەمان بۆ دەرەكەو كە (ئەدەب)يش پىش سالى (۱۹۱۴ ز) سەردانى توركيای بەتير و تەسەلىي كەردووە لە لایەكى تەرشەو، زانىارىي ئەو ھەمان دەست دەكەو، كە (ئەدەب) لە سەروەندى نووسىنى ئەم

نامەيەدا (مانگی مایسی ۱۹۱۴ ز)، نیشته‌جیی گوندی (ئەرمەنی بلاغی)یە.. لە سەر و ئەمانەشەو، گیان و ھۆشی کوردپەرورانە (ئەدەب)مان بە زەقیی و بە ئاشکرا لە رۆژگارێکدا بۆ دەردەکەوئ، کە ھیشتا جەنگی یەکەمی جیھان روی ئەداوە ھیشتا ئەو جۆرە ھۆشیاریی و بیروباوەرپانە لە خۆرھەلائی ناوھراستدا بلاونەبوونەتەو، کە دواتر بوونە ھۆی زەمینە خۆشکردن بۆ کرانەووە گەشانەووەی بیروباوەری زۆرینەیی خەلک، بۆ ئازادی و ژيانی سەربەستیانە.. کە (ئەدەب) ئەم ھەستەیی بەر لە (۹۵) نەو دە و پینچ سال دەربەرپووە.

بە مانایەکی تر: لە رێگەیی ئەم نامەییەووە بۆمان روون دەیتتەو، کە (ئەدەب) ھەر بە تەنیا خەریکی (شیعر) و خەیاڵ کردنەووە لە وینەیی شیعریی نەبوو، بەلکە ھاوکات پروناکبیریکی ھۆشیاری رۆژگاری پێش یەکەمین جەنگی جیھانەو پێش میژووی ئەم نامەییە(ئەدەب)یش، نامەیی شاعیریکی تری کلاسیکی کوردمان لە بەردەستدا نییە، تا بەمجۆرە و لە رێگەیی (نامە — پەخشان)ەو، ھەستی کوردانەیی خۆمان بۆ دەربەری.

نامہ ی یہ کہم

نامہ ی میرزا صالح کیانی - بؤ:

عہ بدوئلا بہ گی میسباح دیوان (ئەدەب)

بؤ: ئەرمانی بلاغی - مەریمی موکری

میژوو: ۱۸ ی مانگی جەمادی یە کہمی ۱۳۳۲ کۆچی (۱۹۱۴/۴/۱۴) ز

نمره: ۲

له دهوړی دهرکهوتن و درهوشانهوهی پر سؤزتان گهرېم دواي پېشکهشکردنی دوعای ته مهنی درېژو بهرزیی و شکومه ندیی و دهسه لاتداریی، ثم بهندهیهی هزره تی هیژا و پایه بهرز و رهسنتان، دهست پېشکهیری و پرکیشیی دهکات و ثم پوخته نامهیه تان پېشکهش دهکات.

هرچه نده هفته ی پېشو، هر که گه یشته کوشکی به خته وهیری: ئیسلامبول، باسیکی تیرو ته سلم سه بارهت به داروباری خؤم و چؤنیتی رېنگه و بان بؤ نووسین و هاوپېچ له گهل نامه کی جه نابی حاجی میرزا عه بدولله تیفدا ناردمه خرمه تتان و به پشتیوانی خوا تا ئیستا گه یشتوه و ئیوهی پرشنگذاری رازی کردوه و دیسانه وهش به پپی به جیه پنانی نوکړدنه وهی ئهرکی نوکه رایه تی، ئه گهر لوتف بفهرموون، سه رنجیک به دهنگوباسی نوکه ردا ده گیرن، چونکه ههروهک پېشتریش عهرزم کردبون، بهو هوپوه که به دهم ریوه، سه رمام ببوو و جلوبه رگیشم گوریوو، ثم یهک دوو رۆژه، هه لامه تیکی درېژخایانم تووش هاتوه و به که لکی چوونه دهره وه و دهرچوون نه هاتووم. به لام ئیستا له سایه ی خوی گه وروه به خشنده وه، چاک بوومه ته وه و له گهل جه نابی هیژا و قیبلهم: مه لا عه بدوللا ئه فهنی برامدا، سه رقالی به سه رکړدنه وهی قسه و باسی سالانی رابووردوین و دوعاگؤی له ش ساغیی و سه لامه تی، ئیوهی به خته وهر و پرؤزین. له راستیشدا ناوبراو له باری پیاده تی و سؤز و میهره بانیی خودا پیداویی جه نابتانه وه، که به رامبه ر بهم نوکه ردتان نواندوتانه، سوپاسگؤتانه و له سایه ی خواشه وه، په ژاره یه کمان نییه و له هیچیشمان کهم نییه، جگه له په ژاره ی بی تویی، که له ته کماندا نیت.

ئه گهر دهنگوباسی تری به نده تان و جه نابی کاکی ناوبراوم، لوتف ده فهرموون، هرچه نده روونکړدنه وهی (...)(۱)، یان له سایه ی نه فه سی پیران و لوتفی تاییه تی پایه به رزتانه وه، له هیچ روویه که وه له هیچمان کهم نه بووه و نییه و له وپه ری کامه رانیی و رابواردنی خو شداين. به لام هوگرېوون به نیشتمانه وه، شتیکی تره. له

خوای گه وهره م داوايه، ته وهی بووه سۆنگه ی له بهر يه ك هه لته كاندنی خێزان ه كه مان و ئاواره بوونی جه نابی برا كه م (٢) و كوژاندنه وهی چرای بنه ماله ی باوام و په كخستن و چۆلكردنی ئەم هه موو كتيب خانه يه ی كه پشتا و پشت له باپيره وه بۆ باوك مابوونه وه وه مووشيان كتيبی زانایانی ناوداری رۆژگاری خو یان بوون، هه ر به راستی سۆنگه ی هه موو ئەمانه ش: نا حاجی! (سه یید میرزا) بایه زیدی خالۆم بوو، خوا هه قی لی بسینی.

لەم په له په ل هه شدا شتيك له باره ی ئەم قسانه وه، له گه ل جه نابیاندا باس نه كرا وه جار ی په ناش بۆ شتيك نه برا وه، تا بزانی له داها تودا به پشتیوانی خوای مه زن، چ چاره نووسیکی له پشتی پهرده ی غه ییه وه، دیاری فهرمو وه گه لاله ی ئایینه ی ئیمه، له لایه ن هه ل سوری نه رانی قه زاو قه ده ره وه، به چ جور یکیان دارشتوه!. هیوادارین به پشتیوانی خوا، به م زوانه ئەم له مپه ری غه ربایه تییه به یه كجاری لایچی و به کامی دل و به گویره ی ئاره زوو، ئەم چهند رۆژه ی ته مه ن، به ده م دوعا گوگردن بۆ سه لامه تی جه نابتان، به بی په ژاره به سه ر به رین و بیگومانی ش هه میشه و هه موو كات، جه نابتان له هه والی ئەم به نده یه تان و ده نگوباسی كا كیشم بیبه ش ناكه م و گه ره كیشمه له هیه ك كاتیکدا، در یغیم له مه رج و ئه رکی نۆكه رایه تیمدا نه كرد ی.

له پال ئەمانه شدا، پی یست بوو پوخته یه کی ده نگوباسی دنیای شارستانی و پی شكه وتوو ی ئیسلامی ئیره تان به رچا و بجه م، تا له گه ل داروباری ئیستای خۆماندا سه رنجی بفرموون، كه هه ریمه كه ی ئیمه و ئەم (كورد) ه ناریك و شپزه و كلۆله ی ئیمه، چۆن له چالی نه زانیندا گیر ی خواردوه و له تاریكیدا، سه رلی شیاو ماوه ته وه!. به و هۆیه شه وه كه روونكردنه وه ی ئەم شتانه، به نووسین نه ده تانرا، بۆیه بۆ ئەمه، سی رۆژنامه تان پی شكه ش ده كه م. هه رچه نده تورکی ئیره، له گه ل تورکی (٤) ته ویدا، جیاوازی هیه، به لام سوپاس بۆ خوا، به هۆی سه لیقه ی هه میشه ئاماده و زیره کیی زگماگیی خودا پیدای تانه وه، به لاتانه وه گرنگ ناب ی.

دوای ئەمانه ش، كه بیگومان خۆتان پی شینه تان لەم باره یه وه هیه و دل یان، ده بی له بیر ی ئاماده كردنی جه نابی (ئاغازاده ی چكۆله) (٥) دا بن، تا به لكو به پشتیوانی خوا، له نیوان ئەو كرمانجانه دا ون نه بی و هه رچۆنێك بیت، ده بی له

تەوریز خویندەوارییەك بە دەست بهێنی، تا وەك ئیمە چاوبەستراو نەمینی و سوپاسیش بۆ خوا، كە سیبەرێكی وەك جەنابی موبارەكتانی بۆ بەرزکردنەوی ئاستی ژانیان بەسەرەوه هەیه و خواش پلەو پایەیی پێ دەبەخشی. ئەی ئیتر بۆچی بۆ خویندن نەچی و نەبیته مرۆڤ؟! كە ئەگەر ئیستاكە نەچی، لە دوایدا، واتە: لە نێوان ئەم یەك دوو سالەدا، بۆی دەرەكەوی كە دەبی بەرد بە ئەژنۆیدا بدات^(۶). حەزرەتی پایەبەرزیشان بۆ دەبی بە قسەیی ئەو بکەن و گوێی لی بگرن؟! لەبەرئەوه بە هەر شیوەیهك بی، دەبی هەتا زووه، چاکتر وایە رەوانەیی بفرمەوون. لە راستیشدا من لاپرەسەنیم کرد و داوای لیبووردن دەخوازم و لەبەر بەرژووەندیی، پرکیشیم کرد و چاکەیی مەملەكەتیش، خودی دەسەڵتدارانی دەیزانن^(۷)

سەبارەت بە مائەوهی نۆكەریشتان، پێویست بەوه ناکات لەم بارەیهوه شتی روون بکەمەوه. بەلام خودی حەزرەتی پایەبەرزتان ئاگادارن، لە کاتی بەرپێكەتنەدا، بۆ ئەوهی مائەوهەمان و خوشکەكەم نەگرتن و دلتەنگ نەبن. تا رادەیهك لەوهم دلتیاکردن، كە سەفەری ئیسلامبول ناکەم و لای ئەوان هەر تەنیا باسی سەفەری ساوجبلاغ (سابلاخ) م کردووه و ئەم سەفەری بەندەتان، هەر بە تەنیا حەزرەتی پایەبەرزتان دەیزانی، لەبەر ئەوهیه دەزانم کاتی بۆیان دەرەكەوی بۆ ئێرەوه هاتووم، خوشکم و خێزانەكەم، زۆر پەژارەیان دەبی، بەتایبەتیش خوشکم، كە دەزانم چ حالەتیکی بەسەردا دیت. لەبەرئەوه لەم ڕووهوه لە بەرامبەر پیاوێتی جەنابی پایەبەرزتاندا تەکاكارم، بەلكو كەسیك لای ئێوهی دلسۆزەوه، بچیتە لایان و دلتەوااییان بكات. چونكە ئافرەت بە دلدانەوه ئارامی دەبنەوه و سەلامەتی بەندە و جەنابی هیژای كاكیمان بگەیهنیت و دلتیایان بكات و وایان بێنیتە پێش چاو، چۆن چوار سال لەمەوبەر، بۆ ماوهی چوارده مانگ، لە خزمەت پایەبەرزتاندا لە سابلاخ، خەریکی خزمەتگوزاری جەنابتان بووم، ئیستاش هەر وازان لە سابلاخ و لە بارەیی منەوه پەژارە نەبن و لە سایەیی خواوه، بەندە، بە سەلامەتی، بە شەرفی دیدەنی و دیداری جەنابی كاكی بەرپریم گەیشتووم و پەناش بە خوا، لەمەودوا دلتیشانێك روو نادات.

لە بارەیی خەرجیی مائەوهەمان، هەرچەندە بەهۆی میهرەبانیی هەمەلایەنەیی جەنابتانەوه، بێ خەرجیی نەبوون و نابن، بەلام بۆ ئەوهی لە ڕووی پۆشاك و قەند و

چایی و شتی تره وه، که موکورییه کیان نه بی، با "محمد ته مین" ی کورم، که به لای خوشکه که مه وهیه، ته مر بهرموون بجیته خزمهت ئاغازاده ی مه زن: جه نابی محمد که ریم خان (۳) و له و پارهی به لایانه وهیه، به په له (۳ - ۴) تمه نیک بداته خوشکم و خودی جه نابی به خشنده شتان، پسو له یه کی له بهرام بهر پاره که دا لی وهر بگرن. دیسانیش ته مر بهرموون با سولتان کوپخا ئیبراهیم، شه وان بجیته مالی ئیمه و له وی بخه وی. ئیتر پیویست ناکات هیچی ترتان عهرز بکه م.

سالی پاریش ماله وه مان نه خوش که وتبوو، هه تا دههات لاواز و بی هیژ ده بوو. جه نابی خوشتان چه ند جاریک لوتفتان فهرموو (دژه تال) و هه ندی شتی ترتان بو راسپارد بوو. ته و کاته ش که به نده تان به ری ده که وتم، هه ر باسی بی هیژی خوی ده کرد. منیش هه رچی جار ی به خزمه تتان گه یشتووم، نه خوشییه کانیم به وردی عهرز کردوون و ته و ده رمانانه ش که ده بوایه له سه ر ته مری جه نابتان به کاریان بهینی، نازانم تا ئیستا ئاماده کراون، یا نا؟ داواکارم ته و ده رمانانه ی بو چاره ی ده ست ده دن، لوتف بهرموون له ریگهی (کاکه مه م) وه بیده نی.

هه رچه نده شایانیشی نییه، به لام هه ر بوئه وه ی نامه که م ته نیا نه بی، چواره دانه کارت پوستان م له پاکه تیکدا پیچایه وه و پیشکه ش حزووری موباره کتانی ده که م. له بهر ته وه ش له م په له په له دا، له گه یشتنی ته مانه دلنیا نه بووم، بویه جار ی زیاترم پیشکه ش نه کردن. به لام جه نابی هیژا: مه لا عه بدوللا برپاری داوه له مه و دووا هه ر جاره ی چه پکی وینه ی گه وره و کارتی چاک و نایاب، که شایانی بهر یزتان بن، به ناوی دیارییه وه، به پوستان ره وانه فهرمووه ئیستاش که هیچ یه کیک له مانه تان پینه گه یشتوون، ته و له م باره دا به نده تان وای به چاک زانی، تا ته و کاته ی بو م ده رده که وی که ته وانه ی تر گه یشتوون، یا نا! له راستیشدا به نده تان زوړم خه می نه گه یشتن و له ناوچوونی ته وانه خواردووه.

یه کیکی ش له و کارتانه، که به ناوی جه نابی (ئاغا چکوله) وه پیشکه شم کردووه، لوتف بهرموون پیی بگه یه نن و به مه ش به نده تان سوپاسگو و پیزان ده بی.

له پال ته مانه شدا داواکارم ده نگوباسی کی شه ی گوندی گوگته په، تا ئیستا که به کو ی گه یوه! پیمی بهرموون، تا په ژاره م بره ویته وه. به پشتیوانی خوا تا ئیستا

دهبى مشتومړى له سهر دوايى پيښنرابى و گه رايتته وه ژير دهسه لاتى خوتان.
 ته گهر جه نابى بهر پرېز (شه مسه) ش له وييه، ريز و بچوكيى و عه رزى ته دهب له
 خزمه تياندا پيشكه ش ده كه م. خوا ياربى مه سه له ي (كانى مه ملي) ش خراو ته بهر
 باس و دانوساندى.

هر به م ناو نيشانه ش نامه م له سابلآخه وه بو (ميانداوا) ره وانه بفهرمون. به
 پشتيوانى خوا به جه نابيان ده گات و ته وانش بو مى ره وانه ده كهن. منيش كه
 نامه دهنووسم، ده سپيرمه ته وانه ي له سابلآخه وه دين و ده ياننيرمه وه خزمه ت
 قازى له تيف و حاجى سالحيش بچى و هريان بگرى و به خزمه ت جه نابتاني
 بگه يهن.

به نده تان

مه مه د سالح

نامہ ی دووہم

نامہ ی عہدوللابلہ گی میسباح دیوان (ئەدەب)

بۆ: میرزا محەمەد سالح

بۆ خزمەت حەزەرەتی سەرورەم

میرزا محەمەد سالح – سەرورەیی زیاتر بێت

۱۸ ی جەمادی دووہمی ۱۳۳۲ ھجری (۱۹۱۴/۴/۱۵) ز

سهرتا سوپاسی ئەم نیعمەتە بۆ وێنەیی خۆی مەزن دەکەم، کە کەلکەلەمی
 دڵمی هینایەدی، تا ئێوە بۆ ئەم سەفەرە خێرە بنیڕم و جەنابتانیشی بۆ ئەمە
 رێنۆینی کرد، کە دیارە بە هۆی دڵ و دەروون پاکیتانەوه بوو، تا ئەم
 سەفەرتان بۆ کۆشکی بەختەوه رێی: ئیسلامبول (ئەستەموول) بۆ برەخسینی
 و بە دەمیشییەوه شەرفی دیدار و دیدەنی جەنابی بن و بنەچە سوپاسکراو:
 حاجی مەلا عەبدوللا ئەفەندی براتان (خوا بیپاریزی) بکەن، کە سالانیەکە لە
 تاو ئارەزووی دیداری ئێوە، هەر بە تاسەتانەوه هەڵدەقێ و پێی شاد دەبێ
 و هاوکاتیش ئەوەندە هەلتان بۆ هەڵدەکەوی، گەشت و گوزار و سەیرانی
 گیانبەخشی هەر سێ شاری (ئاستانە)، یان بە واتە یەکێ تر: (قوستەنتەنیە)
 دەکەن، کە بریتین لە (ئیسلامبول) و (بەگ ئوغللی) و ئۆسکۆدار) و
 بەدیتنیشیان بەختەوهر و دلشاد دەبیت.

وەک دەزانین سەردانی (ئیسلامبول)یش، لەو سەیران و گەشتانەییە، کە وەک
 مانگی مایەیی رۆشنایی چاو و رووناکایی گۆی زەوی دێتە ئەژمار، بێگومان خۆتان
 بەهای ئەم لایەنە دەزانن و سەیران و دیتنی هەندێ لەو جوانییە پڕ لە شادی
 بەخشانە، لەو بە چاکتر دەزانن، کە کاتە کانتان لە مالهەو بەسەر بەرن.

لە ناو ئەمانەشدا، سەردانی چەندان جاردی (بوغاز) لە دەست مەدەن و رۆژانەش
 هەر بە سەیری (بوسفۆری) بەسەر بەره و تیپەرپێنە. (بوسفۆر)یش واتە هەمان
 زەریاچەیی گەردن و مل ئاسا، کە (زەریای رەش) بە زەریای (داردەنیل)، یان
 (زەریای مەرمەرە)، یان (زەریای سپی) بە یەک دەگەیەنێ و هێلی جیاکەرەوهی
 نێوان هەرسێ شاری (ئاستانە)یەو لە هەمان کاتیشدا، ئەو سنوورە ئاوییە نێوان
 هەردوو بەشی (ئاسیا) و (ئەوروپا) (٨)یەو دەبێ تێر لە سەیرکردنی نەخۆیت،
 چونکە ئەو رۆژە کە رێبوار پێدەنێتە ئەمجۆرە جیگا تاییبەتانە، ئاستی
 خۆیندەواری، هەرچەند بالابێ و سەرنخیشی چەند تیز و ورد بێت، کەچی هێشتا
 وەک ئەو کەسە وایە، کە نابینا، یان چاوبەستە بێت.

بۆیە بۆ کەسیکی وەک جەنابتان، کە خۆتان خاوەن قەلەم و نووسین و
 لێکدانەوهن، لە سەرتان ئەرك و پێویستە، کە ئەگەر هەر رۆژێک بۆت رێکەوت، بە
 (٩٠٠) (٩) بگەرێت، یان ئارەزووی گەشت و گەرانت نەبوو، ئەوا هەر دوو، یان سێ

رۆژ جارېك، دوو سعات، يان دوو سعات و نيو بهر له خورثاوابون، به سواری
 ټهو ټامپره بچوكانه ی که تایبه تن به گهشت و گهړان، له خزمهت جه نابی حاجی
 مه لا عه بدوللا ټه فنه ندیدا، يان يهك دوو كهسی تری شاره زاو ټاگاداردا، كه جی
 متمانه و بر وای ناوبراوبن و له م چهند ساله ی مانه وهی خویدا له ئیسلامبول به
 دهستپاکیی و دیانه ته وه، تاقی کردبته وه وه ټه لیبژاردبن، بچنه سهردان و گهړان و به
 چاوی کراوه و سهرنجه وه، لهو هه موو کۆشك و ته لاره رهنګاو رهنګه ورد بېنه وه، كه
 سهر له ټاسمان دهسوون و ټهو هه موو دارو درهخته بهردار و گول و باخه له ټه ژمار
 نه هاتووه ببینن، كه به درېژایی رۆخ و لیواری زه ریادا نیژراون و چیژ له دیتنیان
 وهرېگرن و له بهرامبه ریاندا سوپاسی په روهردگار بکهن و بلین: ټهی ټهو
 په روهردگاره ی که كهس نهیدیویت، ئیمه ی (كورد)، له گه لا خه لكی ټهم ولا ته،
 هه ردوولا مان، كه دهستكردی خۆتین، ټهی بۆچی بهشی ئیمه ی داماو، ههر كلۆلی
 و سزادان بی و بهشی خه لكی تریش، كه ههر دهستكردی خۆتن، چ سهرانګه یه كت
 پی به خشیون؟. ئیمه ت چۆن خولقاند و چیت به ئیمه رهوا بینی و به خه لكانی
 تریش، چیت پی رهوا به خشین؟ چ دامایی و ته نګانه یه كت به ئیمه به خشی و چ
 ژیانیکي پر سهره ربی و شكۆمه ندیت به خه لكی تر به خشی؟. ئیمه خراینه بهر چ
 ته قه لایه کی دژوار و خه لكانی تریش، له چ ژیانیکي خۆش و ټاساندان؟ ئیمه ت له
 چ دواكه وتوویی و خه لكانی تریشت له چ ژیار و پیشكه وتندا ټه فراند؟ چ ټاكاریکی
 رهق و دژیو، بهشی ئیمه و بهشی خه لكانی تریش، چ نه رمیی و لیبورده بیهك؟.
 بهشی ئیمه، چ نرمیی و سووكایه تی و بهشی خه لكی تریش، چ سهره ربی! بهشی
 ئیمه، چ كه له ره قبییه کی زګماك و بهشی خه لكی تر، چ خۆشه ویستییه کی
 سروشتیی؟! بهشی ئیمه ، چ ناكۆکی و بهشی ټه وانیش، چ ته بابییه کی گشتیت پی
 رهوا فهرموون؟! الحکم لله واحد القهار.

دهبی ټه وهش بزانت كه ټهم هه موو هه سرته، به دوا ی سامان و دهسه لاتدا،
 رووكهش و روا ټه نییه، چونكه ټهمه له هه موو دنیا دا هیه و زۆره. به لام ټهم
 هه سرته و مخابه، كه رۆژ و شهو، له قولایی دلدا ده كولی، بۆ ټهو جیاوازی و
 بهراورده ی نیوان دنیای پیشكه وتن و شارستانیت ی هه مه جوړه ی میلله تانی تره، له
 چاو ټهم (كورد) ه كه مه دا (۱۰)، كه له دواوه ماوه ته وه و له هه موو جوړه

پیشه‌سازی و داهینانیکی نوی چيژ و کام له زانست و هونەر وەرگرتن بیه‌شه، که هه‌لبه‌ته لهم ماوه کورته‌ی مانه‌وه‌ی خۆتاندا، ئەمەتان بۆ تاقی بۆتە‌وه‌و کهم تا کورتیک، دنیای ئی‌ره‌تان له چاو دنیای ئەویدا به‌راورد کردووه.

ئەگەرچی خۆشتان پێشتر شارە‌زایی‌تان له دارو باری ئی‌ره‌ش هه‌یه، به‌لام به‌ گوێره‌ی ئەو قسه‌یه‌ی که ده‌لی: (قسه، قسه‌ دینی)، منیش هەر به‌دهم نووسینه‌وه، ئەمەم به‌ یاددا هات، تا لایه‌نیکی ژیا‌نی (کورد) به‌ یادی جه‌نابتان به‌ی‌نمه‌وه.. بۆ فونه‌ش: ئەگەر لای ئیمه، خیزانی یه‌کی‌کی سامانداری ده‌گمەن (جیاواز له‌و خاوه‌ن زه‌وی و زار و داراییه له راده‌به‌ده‌رانه)، دوا‌ی یه‌ك سا‌ل ئازار چه‌شتن به‌ ده‌ست نه‌خۆشییه‌وه، بیه‌وی بچ‌یه‌ لای پزیشك، یان به‌ ناوی میوانییه‌وه سه‌ردانی جی‌گه‌یه‌ك بکات، که ماوه‌ی نیوانیان نزیکه‌ی پینج – شه‌ش (قوناغ) فرسه‌خ‌یک ده‌بی، ئەوا له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا که ئافره‌ته‌که‌ی، له‌سه‌ر خواست و ئاره‌زووی خۆی، به‌پیی په‌تی له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌بات و ده‌بی ئەو قوناغه ریبه‌ش هەر به‌ پیاده‌ پروات، به‌لام سه‌رباری ئەوه‌ش، ده‌بی به‌پیی داب و به‌لای که‌مه‌وه، هه‌ندێ دیارییش بۆ خزم و خویشان و دۆستانی، ببات، که ئەمانه‌ش هەر به‌ ئافره‌ته‌که‌ی، وه‌ك کاره‌که‌ریك هه‌ل‌ده‌گرێ!

پهراویزهکان:

- ۱- شویینی ئەو واژەیه دراوه.
- ۲- مەبەستی لە حاجی مەلا عەبدوڵلای براهیەتی، کە لەو کاتەدا سەری خۆی هەلگرتوو و لە ئەستەموول دەژی.
- ۳- ئەمیش هەر کۆری عەبدوڵلا بەگی میسباح دیوان-ه (دووهمین کۆرپیتی)
- ۴- مەبەستی زمانی تورکی ناو قەڵەمڕەوی عوسمانی و ناوچەیی موکریانە.
- ۵- ئاغاچکۆلە: مەبەست لە (ئەحمەد)ی کۆری (ئەدەب)ە، کە (ئاغاچکۆلە)ی پێ و تراوه و سییەمین کۆری (ئەدەب)ە.
- ۶- لە کوردیدا دەڵێن: کالەك بە ئەژنۆ دەشکیینی.
- ۷- ئەمە پەندیکی فارسییە و لە دەقەکەشدا ئاوايه: صلاحی مملکت خویش خسروان دانند.
- ۸- لە دەقەکەدا ئەو شوینانە لە کەوانەدا بوون.
- ۹- شویینی ئەو واژەیه لە دەقەکەدا، درابوو.
- ۱۰- لە دەقەکەدا (مشتیک کورد) نووسراوه.

دهقی نامه‌کھی میرزا محمدهد سالح

بو

عہدوللا بہگی میسباح دیوان - ئہدہب

الی ارمنی بلاغی ولایت مکری

۱۸ شہر جمادی الاولی ۱۳۳۳ ق.ہ

تصدقی حضور مرحمت ظهور مبارکت شوم... بعداز عرض دعای بقای عمر و شوکت و دولت بندگان حضرت مستطاب اجل امجد بمقام عرض این مختصر مبادرت و جسارت میرود هرچند هفته قبل لدی الورد دار السعاده اسلامبول شرح مجملی را مبنی بر کیفیت احوال خود و وضع راه عرض و در لف پاکت جناب حاج میرزا عبداللطیف قازی روانه داشته و انشاءالله تابحال رسیدہ و خاطر انور مستحضر شدہ مجددا باقتضای وضایف چاکری تجدید مصادعت^۲؟ مینماید مرحمتا حالات چاکر را تفقدی فرمایند چنانکہ سابقا عرض شدہ بود بواسطہ سرماخوردگی راه و تغیر البسہ این یکی دو روزہ بزکام مزمنی مبتلا و حالت بیرون آمدن نداشت لیکن حالاها از

۱- ئہم میژوہ بہ (زاین) دہبیته: ۱۴/۴/۱۹۱۴ز

۲- لہ ساغکردنہوہی ئہم وشہیہ بہ گومان بووم.

یمن توجه بندگان اجل اکرم افاقه دست داده و باجناب مستطاب قبله‌گاهی ام ملا عبدالله افندی اخوی مشغول صحبت‌هایی از سنه‌ی سوابق دعاگویی وجود مسعود مبارک هستیم حقیقتاً جناب معزی الیه نیز از آقائی و مرحمت‌های بندگان اجل اکرم که نسبت بچاکر مبذول فرموده‌اند متشکر میباشند و لله الحمد نگرانی بسوای محرومی از استفاضه حضور سعادت صدور صورت وقوع ندارد.

سایر احوالات چاکر و جناب اخوی معزی الیه را مرحمتا بخواهند هرچند از توضیح (.....)^۲ و یا من انفاس پیران و توجه خاص حضرت اجل عالی از هیچ ممری قصوری نداشته و ندارد و در نهایت کامرانی و خوشگذرانی است لیکن الفت وطن چیز دیگر است از حق تعالی مسئلت است که باعث تفرقه‌ی خانه‌ی ما و اختیار نمودن غربت جناب اخوی خاموش شدن چراغ خانواده‌ی ابوی و تعطیل و خالی شدن آن همه کتبخانه‌ی یک دودمان که ابا عن جد (عنجد) از مشاهیر علمای زمان و عصر خودشان بوداند حقیقتاً باعث هم ناحاج (سید میرزا؟) بایزید خالوی ام بوده خدایش جزا دهد.

عجالتاً ازین مقوله چندان با جناب ایشان صحبت ننموده و موقتاً بچیزی تشبث نشده تا در آتیه بنام خدا تعالی در پس پرده‌ی غیبت چه تقدیری فرموده و لایحه‌ی آینده ما را کارگزاران قضا و قدر به چه (بچه) منوال صحه گذاشته‌اند امیدوار است که انشاءالله عن (عما) قریب حجاب فرقت و غربت از میان بکلی برچیده و باجناب ایشان حسب المرام در نقطه‌ی آمال این چند روز عمر را بدعاگویی وجود مبارک صرف نموده بدون نگرانی و خیالی بگذرانیم بدیهی است که همه وقت خاطر مبارک از وضعیت چاکر و جناب صاحبی ام بی اطلاع نبوده و مسحضر خواهم بود و هیچوقت در ادای شرایط چاکری کوتاهی نمیشود.

۳- نه‌م وشه‌یه نه‌خوینرایه‌وه.

علاوه لازم است از مختصری از وضع عوالم ترقی و مدنیت اسلامی مسبوق گشته و بنظر دقت بوضع حاضره ملاحظه فرمایند که همین ولایت ما (واکرده؟) چشم بسته (نی تربیت؟ بی ترتیب؟) بیچاره ما در قعر چاه جهالت مانده در تیه ضلالت سرگردان میباشند چون کتبا عرض آن ممکن نبود لهذا این است سه جریده غزته یعنی روزنامه تقدیم داشت. هرچند ترکی اینجا بانجا تفاوتی دارد لیکن لله الحمد در نظر فطانت استعداد و ذکاوت فطری حضرت اجل اهمیتی ندارد.

بعد از اینکه خاطر مبارک کاملاً مسبوق بدیهی است که در فکر تهیهی جناب آقازاده محترم (آقا کوچولو) بوده که بلکه انشاءالله در میان کرمانجها ضایع نشده و لامحاله در تبریز تحصیلی بنماید و مثل ماها چشم بسته واقع نشود خداوند لله الحمد چنین سایه‌ی مثل وجود مبارک برای ترفیع احوال ایشان که خداوند پایدارش فرماید عطا فرموده چرا باید از رفتن بتحصيل و آدم شدن نکول نماید حالا که نمیرود در آخر یعنی همین اثنای یکی دو سال معلومش خواهد شد که باید سنگ بزانو بزند حضرت اجل عالی چرا باید گوش بحرف او بدهد بهر قسمی باشد زودتر او را روانه فرمایند اصلحتراست حقیقتاً فضولی نمودم عفو میطلبم باقتضای دولخواهی جسارت نمودم صلاحی مملکت خسروان دانند.

در باب خانه‌ی چاکر هرچند لازم نیست در آن باب چیزی عرض نماید لیکن خود حضرت اجل مسبوقند که حین عزیمت بملاحظه‌ی اینکه خانه و همشیره‌ام گریه نکند و نگران نباشند تا یک درجه از سفر اسلامبول آنها را اطمینان داده و فقط در نزد آنها ساوجبلاغ را ابراز داده و عزیمت چاکر بسلام فقط ذات‌الحضرت اجل عالی مسبوق بوده‌اند از آنجا که میدانم بعد از اطلاع از عزیمت چاکر همشیره و خانه از طرف چاکر نگران همشیره و خانه از طرف چاکر نگران شده‌اند اجل علی‌الخصوص همشیره‌ام که میدانم حالش چه طور است در این صورت از آوایی حضرت مستطاب اجل عالی استدعا مینمایم که یکنفر از طرف ذیرآف نزد آنها رفته و استمالت که اقتضای حالت

طایفه‌ی نسوان است داده و سلامتی چاکر و جناب مستطاب اخوی را بانها رسانیده را اطمنانشان بدهد و چنین تصور نمایند مثل چهار سال قبل چهارده ماه در ساوجبلاغ مشغول خدمتگذاری حضرت اجل عالی بودم و از طرف چاکر نگران نباشند لله‌الحمد چاکر که سلامة بشرف ملاقات جناب مستطاب اخوی ام نایل آمده من بعد انشاءالله تکرری نخواهم داشت

در باب مصارف خانه اگر چه از مرحمت شامله بی خرجی نبوده و نخواهند بود لیکن بنده زاده محمدامین که در نزد همشیره‌ام مییاشد محض اینکه در لباس و قند و چایی و غیره کسری نداشته باشند بجناب آقازاده معظم آقای محمد کریم خان قدغن فرموده از پولی که در خدمتشان مییاشد عجاله سه چهار تمانی بهمشیره‌ام تسلیم فرموده و خود بندگان اجل اکرم باید قبض رسید آنرا مرحمت و روانه فرمایند و علاوه بسلطان کدخدا ابراهیم نیز قدغن فرمایند که شبها خودش در آنجا بخوابد در هیچ ممر لازم نیست چنیری عرض نمایم.

و خانه‌ی چاکر از پارسال مختضر ناخوشی داشتند که ضعیف و بی قوت واقع شده و خود بندگان حضرت اجل چند دفعه (دژه‌تال) و غیره بایشان مرحمت میفرموده‌ند حالت عزیمت چاکر از ضعف خود تشکی داشت چاکر هر دم که حضور آمده تفصیل را عرض نموده دوی که تجویز میفرمایند بخورد نمیدانم آمده یا خیر مستدعی است بتوسط کاکه مهم دوی که مستشفی است باو مرحمت فرمایند.

هرچند قابلیت ندارد لیکن محض خالی نبودن عرضه چهارده (۱۴) دانه کارت پوستال در لف پاکتی تقدیم حضور مبارک داشت چون عجالتا و در نرسیدن آنها نگران بودم زیادت‌ر تقدیم نشد زیرا از قراری تقریرات جناب مستطاب ملا عبدالله افندی بدفعات متعدد رسمهای بزرگ و کارتهای خوب و اعلا برای آقائی دست میدارد بعنوان سوقات با پست روانه فرموده و حال آنکه هیچ یک از آنها نرسیده در اینصورت چاکر باینملاحظه از تقدیم داشتنی این قبیل چیزها عجالتا خود داری نموده‌ام تا ببینم آنها میرسند یا

خیر حقیقتاً چاکر خیلی افسوس میخورم که آنها نرسیده‌اند و در میانه رفته‌اند.

و یکی از کارتها را که باسم جناب آقازاده‌ی محترم (آقا کوچولو) تقدیم نموده‌ام مرحمت فرموده باو عطا فرمایند که موجب امتنان و تشکر چاکر خواهد بود.

و علاوه مستدعی است مسئله‌ی قریه (گوکته‌ی) که تا حال بکجاها رسیده محض رفع نگرانی مرقوم فرماید انشاءالله تاکنون ختم گفتگو شده و در تصوف خودتان مییاشد در خدمت جناب آقای شمسه اگر آنجا است عرض بندگی و ادای ادب دارم انشاءالله مسئله‌ی (کانی مملی) را نیز مطرح و مذاکره فرموده‌اند.

بهمین عنوان مرقوم از ساوجبلاغ با میاندوآب روانه فرماید انشاءالله خدمت ایشان رسیده و ایشان نیز بچاکر میرسانند و چاکر نیز که عریضه عریضه مینویسم آدمها که از ساوجبلاغ میایند هم خدمت قاضی لطیف هم حاجی صالح بروند عریضه گرفته حضور مبارک برسازند. چاکر محمد صالح.

دهقی وه لامنامه‌ی عه‌بدوئلا به‌گی میسباح دیوان - نه‌دهب

بو

میرزا محمدهد سالح

۱۸- جمادی الثانی ۱۳۳۲ ه. ق.^۱

مقرب الحضرة اعزى میرزا محمد صالح زید عزه

اولا شکر میکنیم بنعمه بی مثال خداوند متعال که مرا ملهم و موفق باجازه آن سفر خیریه شما نمود چنانکه بصرافت طبع و طیب نفس شما را رخصت عزیمت به دارالسعاده اسلامبول داده که ضمناً هم بشرف ملاقات جناب محامد نساب حاجی ملا عبدالله افندی اخوی سلم الله که سالهاست در آرزوی دیدار شما در سوز و گداز است شاد و خرم گشته هم بقدر وقت و فرصت از سیاحت روح افزای مداین ثلثه (آستانه) یا بعبارت دیگر (قسطنطنیه) که متشکل است:اسلامبول و (بگ اوغلی) و (اسکودار) است محظوظ و مسرور شده باشید. و از آنجا که سفر اسلامبول از جمله سیاحت‌های قماره‌ی دیده گشای بهجت افزای کره ارض بشمار می‌آید البته شما هم قدر این (.....)^۲ را جمیل

۱- نهم میژووه به (زایین) ده‌بیته: ۱۴/۵/۱۹۱۴ ز

۲- نهم وشه‌یه نه‌خوینرایه‌وه.

شمرده انزوا و نشستن منزل را بر سیاحت فرح بخش غمزدای بعضی نقاط ترجیح ندهید.

از جمله از سیاحت مکرره‌ی (بوغاز) نگذرید و بتماشای روز عبور از (بسفور)، یعنی همان دریاچه‌ی گردن مانند که (بحر سیاه را) با بحر (دردانیل) یا (بحر مرمره)، یا (بحر سفید را) بهم وصل نموده و خط فاصل در بین مداین ثلثه‌ای (آستانه) و همچنین حد مائی در بین قسمتین (آسیا) و (اوروپا) است اکتفا ننموده زیرا که روز ورود مسافر بجائی خاص اینچنین سواد اعظم هر قدر دقیق و فهیم باشد باز بشخص میماند که چشمهای او را بسته باشند.

پس بر شما که فی الجمله صاحب قلم و خط و ربط هستید واجب و حتمی است که اگر هر روزه را بر سپهر ستار فرصت نکرده یا راغب بگردش نبوده باشید اولادر دو، یا سه روز یک مرتبه بجهازچه‌های کوچک که مخصوص سیاحت است دو ساعتی یا: دو نیم بغروب مانده در خدمت جناب حاجی ملا عبدالله افندی، یا یکی دو نفر دیگر صاحب بصیرت و اطلاع که طرف وثوق و محل اعتماد جناب حاج معزی الیه بوده و در مدت توقف چندین ساله‌ی خود در اسلامبول ایشان را بامانت و دیانت ممتحن و آزموده باشد بگردش و تفرج بروید و با چشم بینا بآن همه قصور رفیع سر به فلک کشیده رنگارنگ مشجر باشجار و بساتین مستطر از ازهار و مغاریس مجوهر باثمار و طریق بیشمار واقع در امتداد ساحل و شاطی را ببینید و حظ ببرید و ظمنا خالق پروردگار را شکرها گذارده و بگوئید ای آفریننده‌ی که ترا کسی ندیده ما اکراد و اهل این بلاد را حکمت صانع تو آفریده بما بیچارگان چه مقام سزاوار دیده و باینها نیز که مخلوق تواند چه نزهتگاهها بخشیده بما چه خلقی روا، به اینها چه خلیقی عطا فرموده، بما چه ذلت و عشرتی داده، باینها چه معیشت با عزتی نهاده، ما را چه سان بزحمت تلاش

انداخته و اینها را تا چه درجه (....)^۳ معاش پرداخته و همچنین ما را در چه سببت و اینها را با چه مدنیت آفریده‌اید. بما چه قباحت اطوار، به اینها چه سماحت آثار بما چه حقارت، به اینها چه امارت، بما چه عناد فطری، به اینها چه وداد طبعی، بما چه نفاق نزومی، باینها چه اتفاق عمومی عطیه فرموده‌اید الحکم لله واحد القهار.

و دانسته باشید که اینهمه حسرت برای ثروت و مکنّت ظاهری نیست، زیرا که ثروت و مکنّت فقط در هرجای عالم بفرخور موجوده است بلکه اینهمه حسرت و افسوس که شبانه روز در کانون قلب میجوش تباین و تفاوت عوالم ترقی و تمدن ملل مختلفه نسبت باین یک مشّت (کرد) در پشت درمانده‌ی محروم از هر گونه صنایع و بدایع جدید و لذایذ علم و هنر است که البته در این قلیل مدت توقف بر خود شما هم واضح و مبرهن گشته کم و بیشی عوالم اینجا را بانجا میزان کرده‌اید،

هرچند خود شما از وضع ولایت کاملاً مسبوقید ولی بمصدق الکلام یجرالکلام حین تحریر چنین بخاطرم رسید که یک شق زندگی ملت (کرد) را بشما یادآوری نمایم. مثلاً اگر در ولایت ما عیال یکی از متمولین باستثناء (معدودی از ملاک و صاحبان املاک و ثروت بیحد) بمطب طیبی بعد از یک سال گرفتاری بمرض، یا برسم مهمانی بجائی که تقریباً پنج و شش فرسخی مسافت داشته عزیمت نماید. پس ضعیفه مسافره پا برهنه علاوه بر اینکه پیاده‌روی این یک منزل راه را باکمال میل و رغبت بر خود هموار و ملایم شمرده بر حسب آداب دانی که اقلاً مختصر سوقاتی برای اقوام واحبا برده باشد با حالت کلفت حمل هم

۳- نهم وشهیه مان بؤ ساغ نه کرایه وه.

وینہی نامہ ی میرزا محمہد سالح

بو :

عہ بدوئلا بہ گی میسباح دیوان - ئہ دہب

باب خانه چاکر چرب و لذت در آفتاب خیر عرض نماید یکم خف حضرت هر وقت
می خیمت بلا خطه ایست خانه میسرده که می کشند رنگش باشد تا یکم زلف بکشد
آنها را اطمینان دهم فقط در نزد آنها با جمیع را در روز دهم و خیمت چاکر بعد بول
فقط ذات حضرت هر یک سبوق بعد از این که می دانم بعد از اطلع در خیمت چاکر میز
دفعه در ظرف چاکر بکشد نه می انحصار میسرده ام در سیدان حاضر می شود
در آن حضرت از آن حضرت خطاب می رسد می نام که می زلف در ظرف نزد آن
داتما تر در ظرف طایفه نسوان است دهم و بعد چاکر در خطاب با خواهر او باشد
را میزد و اطمینان بهم در خیمت تصور نمایند که می رسد چاکر هر چهار ماه در با جمیع
مشغول می کشد از حضرت هر یک با بولم در ظرف چاکر بکشد که می چاکر سدا
برف است خطاب با خواهر او نماید آمده میز ۹۰ که در خیمت است
باب سرف خانه اگر در هر چه نام به خیمت در خیمت می کشند در خیمت می کشند
در نزد میسرده ام باشد میسرده در بوی در قدر می میز ۹۰ که در خیمت می کشند
مطمئن که می کشند در ظرف در ظرف می کشند چاکر می کشند چاکر می کشند
تیم فرموده در خیمت می کشند بهر کلمه می کشند می کشند در در دونه می کشند
در دونه بلبل که قدر او را می کشند می کشند که کتب می کشند در آنجا بخوابد می کشند
لذت نیست خیمت می کشند
دفعه چاکر زلف می کشند در ظرف می کشند در ظرف می کشند در ظرف می کشند
حضرت می کشند در ظرف می کشند در ظرف می کشند در ظرف می کشند

در ظرف می کشند در ظرف می کشند در ظرف می کشند در ظرف می کشند

[illegible]

وئەنى ۋەلا مەنى

عەبدوللا بەگى مىسباح دىۋان - ئەدەب

بۇ: مىرزا مەھمەد سالىھ

مکتب کفره اخوی میرزا محمد صالح

اولاد شکر سیکم بغت پشانی خداوند سال که مرا علم دیش با خانه از غیر غیره تا نمود چنانکه بعد از طبع و نفس
شماره هجده خربت بار الساده اسلاد بر دل داده گشتا ام شرف شکات خاب حمانه نصاب حاج مدینه
افندی اخوی سلمانه که سالهاست در آرزوی و بارش در روز گذراتش و در خرم گشته هم بعد از وقت
از سیاحت روح افزای مداین شده (هستاده) یا عبارت دیگر (قطعی) که مکتب از (اسلاد بر دل)
و یک ادغی (و اسکو در) است مکتب و مهر و شده باشد.

و اما آنکه مکتب اسلاد بر دل از جمله سیاحت های شماره دیده گشت رحمت افزای کرد از حق شادمانه است و در
جمله کرده از دانشستن نزل را به سیاحت فرج بخش خودی بعضی شاطو جسیج ندیده.

از جمله از سیاحت مکتبه (خوار) گذارید و به آتشی روز خور از (دوسفر) میران در راه گذر نه مانند که (کج)
با کج (داروین) یا (کج سره) یا (کج سفید) را هم و مهر نموده خط خاهر مداین مداین شده (هستاده) و سیاحت
درین قسین (کسیه) و (از دپام) است گفتا نموده زیرا که روز دوسر و کمالی خاصه چنین کرد و خط هر کرد
و نسیم باشد باز نشانی اند که چشمهای او بسته باشند.

پس آنکه نه آنکه صاحب تم و خط و خط است و حاجت حرمت که اگر هم روز را بپسند و وقت مکتب را
گوش نموده باشد آهده در آنکه روزی که به کج که مکتب سیاحت است و حسی با چه درین مکتب
در خدمت خاب حاجی مدینه اند افندی یا یا خط و کج صاحب هدایت و اطلاع که طرف شوق و مهر و خاب حاج
مکتب که آمده در مدت توقف خدین ساله در اسلاد بر دل این باب است و دینت معین دانمده باشد که در

و شوق بود و با چشم پنا بسته تهنید زنده بر هلاک کشیده زلف رنگ شیر به شکار و باین مسطر از انار و ناز
 مجرب با نثار و هدایای شمار داده و دست او سحر و شامی را به پندیده و خط به بر و ضعیف خلق پروردگار را کسر
 گدازده و بگرمیند ای از خفته که مرا که خنده ما کرد و این بد در حکمت صافه نه از خنده با چه کاران
 معافی نرود دیده و اینها نیز که مخلوق تواند خدایت که با چه کشیده با چه خلقی روا و اینها چه خلقی خطا فرموده و با
 دلت و دهره داده و اینها چه نیست با غرّه نهاده ما را چه سان بخت آیدش انداخته و اینها را چه در خفته
 معاش بدو انداخته و سخن ما را در چه نیست و اینها را با چه بدعت آفریده با چه حاجت اظهار و اینها چه
 چه حاجت آثار با چه حشرات و اینها چه امارت با چه خفا و نظری و اینها چه در او طبعی با چه نفاق نزدی و اینها
 چه افاق جزوی عظیمه فرموده اند **الحکم لله الواحد القهار**

دو سینه باشد که اینها هر است به برای ثروت و کثرت ظاهری نیست زیرا که ثروت و کثرت فقط در دهر و در حرام است
 معبود است بلکه اینهمه حرمت و اوقوس که شبانه روز در گذران قهر و عجز است بای تاین و افادت حرام برده و کثرت
 چه حلقه نسبت باین نیست (گردد) در پشت در مانده هر دم از راه گنه منسایع و دایع جدید و دانه علم و دهر است
 که البته درین قدر است کوفت بخود شام و اضع و درین گشته و که دیشی حرام را با اینها میزن که

هر چند خود را از وضع و دلالت کلام مستبقه و به بصدق **الکلام یجوز الکلام** حین تحریر چنین بنظر
 رسید که یک شش زند که علت گردد از او آوری نایم مشد اگر در دلالت عیال یا ندرت باین است
 (صده روی از بیک و هجا جان الیادک ثروت چند) بمطبت طبعی بعد از کمال گرفتاری برض یا برستم
 بسا که که تقریب پنج دیشی و نسی سافت داشته خرمیت نماید پس خیفه سافه یا برسته عوی بر نیکه
 چایه روی افع غیری از او با کمال میرو و خفت بخود و سوار دلمه می شمرد و بحسب ادب و افاده که آفته و شمر
 سقاة بای اتمام واجب برده باشد بحالت کثرت صحت

دیتنه‌وه‌ی (۱۷) غه‌زه‌لی تازه‌ی

(ئه‌ده‌ب - میسباح دیوان)

ئه‌م چه‌پکه شیعره تازه دۆزراوده‌ی (ئه‌ده‌ب)م له‌سه‌ره‌تای مانگی حوزه‌یرانی (۲۰۱۰)، له‌ ریگه‌ی بنکه‌ی هه‌میشه پر به‌خشین و خۆشه‌ویستی (بنکه‌ی ژین - سلیمانی)یه‌وه ده‌ست که‌وت، که نووسه‌ری دل‌سۆز: د. ئه‌فراسیاب هه‌ورامی، ماوه‌یه‌ک به‌ر له‌مه‌رگی کتوپر و چاوه‌نوارنه‌کراوی، بۆ بنکه‌ی ناوبرای ناردبوو.

ئه‌م چه‌پکه شیعره، (ئه‌ده‌ب) خۆی و به‌ ده‌ستنوسی خۆی و به‌زه‌خه‌فه‌یه‌کی ره‌نگاو‌په‌نگی زۆرجوان و هونه‌ری رازاندۆته‌وه، که بریتییه له ژماره‌ی (۱۷)هه‌ڤده غه‌زه‌لی خۆی بۆ کونسول‌ی رووسیا له سابلاغ (مه‌هاباد) ناردوو له کۆتایی غه‌زه‌له‌کاندا، بۆنه‌و میژووی نووسین و ناردنی ئه‌م غه‌زه‌لانه‌ی به‌مۆژه نووسیوه :

(در شب سه شنبه دویم شهر ذیحجه الحرام مطابق سیچقان^(۱) نیل^(۲) سنه و یکهار و سی هجری قمری تسوید این اوراق که عبارت از هفده غزل اشعار کردی و گفته‌ء این بنده عبدالله مکرری متخلص ب (ادب) است باقمم رسیده و تقدیم حضور مبارک جناب جلالتماب کاپتان دوپلاس کونسول مقیم ساوجبلاغ مکرری گردید انشاءالله مطبوع طبع اجل عالی خواهد شد. فی تاریخ فوق).

واته : (له‌شه‌وی سی شه‌مه: دووه‌می مانگی زیججه‌ی حه‌رام، ریگه‌وتی سالی مشک: هه‌زارو سی سه‌دو سی - ۱۳۳۰ هیجری قه‌مه‌ری - که به میژووی زاین ده‌کاته : ۱۹۱۲/۱۱/۱۲ -، له نووسینه‌وه‌ی ئه‌م رووپه‌رانه بوومه‌وه ، که بریتین

۱- سیچقان: واژه‌یه‌کی تورکی یه، به‌مانای (مشک)

۲- نیل: واژه‌یه‌کی تورکی یه، به‌مانای (سال) و هه‌ردوو وشه‌که‌ش پێکه‌وه به‌مانای (سالی مشک).

له هه‌قده (١٧) غه‌زله‌ی شیعرى كوردی و له‌لایهن ئهم به‌نده‌یه‌وه: عه‌بدوللای موكرى و ناسراو به : ئه‌ده‌ب — بیژراون، پیشكه‌ش به‌ حوزورى موباره‌كى جه‌نابى جه‌لاله‌تمه‌تاب كاپتان دوپلاس، كونسولئى نیشه‌جیى^٣ ساوجبلاغى موكرى كراون. پشت به‌ خوا، لای ئهو پله‌ بالایه‌وه جیى په‌سند ده‌بى. له‌ میژووى سه‌رووتر ئاماژه‌پێكراودا^٤.

ئهم چه‌پكه‌ غه‌زله‌ی (ئه‌ده‌ب)، له‌كاتى سه‌رله‌نوێ چاپكرده‌وه‌ی دیوانى (ئه‌ده‌ب)دا، به‌راوردیان له‌گه‌ڵ نسخه‌ چاپكراوه‌كانى دیوانى (ئه‌ده‌ب)دا پێدكرى و لێكۆڵینه‌وه‌و په‌راوێزى پێویستیان بۆ ده‌نووسى.

٣- ئه‌گه‌رچى (ئه‌ده‌ب) ئهو‌ی لێرده‌ ئاماژه‌ پێنه‌كردوه‌، كه‌ كاپتان دۆبلاس — كه‌ له‌ سابلاخ نیشه‌جی یه — كونسولئى كامه‌ ولاته ! به‌لام به‌وه‌دا كه‌ ئهم چه‌پكى (١٧) هه‌قده‌ غه‌زله‌، د. نه‌فراسیاب هه‌ورامى له‌ ئه‌رشیفى رووسیاوه‌، بۆ (بنكه‌ی ژین)ى ئاردووه‌، بۆیه‌ ده‌بى كاپتان دۆبلاس، له‌ سالى (١٩١٢ز)دا، كونسولئى نیشه‌جیى (رووسیا) بووبى له‌ سابلاخ.

٤ - له‌ناو ئهو (١٧)هه‌قده‌ غه‌زله‌دا، شیعیان تێدايه‌، كه‌ له‌ هه‌یج یه‌كێك له‌ دیوانه‌ پێشتر چاپكراوه‌كانى (ئه‌ده‌ب) و له‌ هه‌یج ده‌ستنوسێككى تری (ئه‌ده‌ب) و تاییه‌ت به‌ (ئه‌ده‌ب)دا به‌رچاو نه‌كه‌وتوون. جگه‌له‌وه‌ی به‌وه‌یه‌وه‌ كه‌ ئهم (١٧)هه‌قده‌ غه‌زله‌، به‌ خه‌تى خودى (ئه‌ده‌ب) و وه‌ك هه‌لبژاردەى خۆی، له‌ناو تێكراى شیعره‌ غه‌زله‌كانى تریدا، نووسیونی و به‌دیاری ئاردوونى، ئیمه‌ش هه‌ر ئهم ده‌ستنوسه‌ی (ئه‌ده‌ب)مان كرده‌ بنه‌مای پێداچوونه‌وه‌و راستكرده‌وه‌ی ئهو غه‌زله‌لانه‌ی تری (ئه‌ده‌ب)، كه‌ هاوكات له‌م چه‌پكه‌ ده‌ستنوس و له‌م لاپه‌ڕانه‌ی ئیستای به‌رده‌ستتان‌دان.

ئەى ھەددى كېريات، ۋەراى فەھمى ماسىوا
 ۋەى ھەصرى ئىعتىلات لە ۋەھمى مە، ماۋەرا
 چىكەم! ئەگەر نەكەم سەرى نامە، بەنامى تۆ
 چ بلىم! ئەگەر نەلىم سەرى دەفتەر: ھُوَ الْعُلا
 ئەوۋەل ئەتۆى و ئاخىر ئەتۆى، ھەرچى ھەى، ئەتۆى
 نەت ئىبتىدا لە ئەوۋەل و نەت ئاخىر، ئىنتىھا
 خەللاقى ئىنس و جانى يوپرەزاقى دام و دەد
 سەتتارى عەدىب پۆش وخەتا بەخشى (ذُو الْعَطَا)
 تۆى سانئىعى بەدئىع، لە يەك قەترە ئاۋى خام
 چەندىن ھەزار چىھەرە، دەكەى: يەك لە يەك جودا
 تۆى موبدئىعى موحىتى سەماۋاتى سەرنگوون
 تا كەشتى بى كەواكىبى تىدا بىكەن شەنا
 سەتھ و فەزا، ئەگەر بەنەزەر پېر مەئائىن
 (لَا شَيْءَ غَيْرَ ذَاتِكَ فِي السَّطْحِ وَالْفَضَا)
 گەر دوو جىھان بەضدى قەزا، مەشۋەرەت بىكەن
 ئانى بە غەيرى ھوكمى قەدەر، ناگەرې قەزا
 گەر نۆ سىپەر و ھەفت زەمىن بىنە يەك زىان
 يەك زەرە، كەى سەنابى سىفاتت دەكەن ئەدا!

خوانیکه نیعمەتت، بەسەرپایای دوو جیهان
 لەو خوانە، ھەرکەسێ بەقەدەر قیسمەتی دەبا
 تۆی خالیقی غەفوور و ئەمە عەبدی پر قسوور
 تۆی واھیبی عەتا و ئەمە: ساحیبی خەتا
 گەر تۆ، گوناھێ ئێمە نەبەخشی، بەمە غەفرەت
 کێی دی ھەیە بچینە پەناھی بەئیلتیجا؟
 غەیرەز ئەوێ موقپەرە، بەحەققییەتت (ئەدەب)
 کوا تاعەتێ کە بیبێ بەرۆژی جەزا، سزا!
 خۆت دەستگیری گومرەھ و عاسیی، بەرەھمی خۆت
 ھەر خۆت مەگەر ئەمە، لە مەعاصی بھەیتە: لا

ئەگەر تووبايە وەك تۆ، جەننەت ئارا
 لە سايەى قامەتى تۆيە، نىگارا
 چە سىحرىكە! بەدوو زولفى چەلىيات
 كە مەقبوولتى، بەئىسلام و نەصارا
 لە دلدە: ئاتەشىكى عالەم ئەفرۆز
 لە ديدە: گولشەنىكى عالەم ئارا
 ھەتا دوورم، دەلېم دەتگرمە باوەش
 كە دېمە پروپەرۋى تۆ، نيمە: يارا
 نەھانىي بوو لە دلدە سوزى عىشقت
 لە دوودى سەرمەوہ بوو ئاشكارا
 بەديدارت، ئەگەر تارى لە زولفت
 بەمولكى (كەى) بەدەم، يا تەختى (دارا)
 بەخوينى من، ئەگەر سەرخۆش دەبى تۆ
 وەكوو جامى صەبوحى بى گەوارا
 لە جەۋرى تۆ، دلم نەشكاوہ، قەت من
 عەجەب لەو شىشەيەى نەشكا، بەخارا
 دەلېم: جانا، مودارايەك، دەفەرموى!
 دەگەل عاشق، ئەگەر بووبى مودارا
 (ئەدەب)، بەو غايەتى تۆ پاى بەندى
 بە فريادت بگا شاھى بوخارا

ته برۆیی که شیده ت له په نا طور په یی سهودا
 ماهیکی نه وه، گۆشه یی کیشاوه له شهودا
 فەرمووته: ده بێ گیان به فیدای تیغی برۆکه م
 نه ی ماهی دوو ههفته، به مننت موژده یی نهودا
 خال و خهتی رهنگینی بهر نهو گهردهن و سینده ت
 شایسته یه سه د ته عنه، له خال و خهتی که و دا
 نه مشه و، که گوتم: ده ردی دلّم، چی هه دیه ده یلیم
 حه یفی، که ده می وه سه له تی تو، کورته له شهودا
 نه مزانی چیه سپری ده هانی وه کوو نوخته ت
 خۆی نوخته یی مه وه ووم و جیهان قه یدییه لهودا
 هه مده رس که نین: به ختی من و چه شمی سیاه ت
 بوچی وه کوو یه ک پۆژ و شهون، هه ردوو ده خهودا!
 سوّفی، که دوی مه نعی نه مه ی کرد و مه لامه ت
 نه مپۆ له خه راباته، عه مامه ی له گرهودا
 هه رچه نده مه تاعی سوخن، نه م عه ده ده که ساده
 نه ما گوهری شیعی (ته ده ب) هه ر له به رهودا

قەت بوو دلبەرى مە، جارئ لەمە یاد نەکا؟
 بەسەلامئ، بەپەيامئ، دلتى مە شاد نەکا؟
 ئەى خودا عەشقى بەچە دل خۆزگە بەوئە
 کەس خەرابەى دلتى خۆى قەت بوو ئاباد نەکا؟
 رەھرەوى بادىيەى عىشق، بەپىئى شەوق ئەوئە
 فیکرەتتى رەحمەتتى پئى و راحیلە و زاد نەکا
 عاشق و مەنزل و مەئوا! ئەمە لافیکە درۆ
 عاشقى سادق ئەوئە: خانە لە بونیاد نەکا
 وەك دەلتىن مەیلی بەئازادىی بەندانە، گوئم
 گەر منم بەندە، خودایە قەتم ئازاد نەکا
 چى دەبئ جارئ ئەگەر پئى بختیە خەستە دلان
 با لە دوورى، دلتى هئند نالە و فەریاد نەکا
 سایەبئ لەو قەد و بالایە بخت سەحنى چەمەن
 تا چ کەس سەیرى قەد و جیلوئەى شمشاد نەکا
 جەورەکەت خارىجى قانونە ، دەفەرموئى: مەکە داد
 چى بکا جەورەکەشت ، جارئ ئەگەر داد نەکا
 تا نەسیمی لەسەرى زولفەوہ دئى، چاترە سوز
 بۆیە سووتاو دەبئ، پروو قەت بەتەرەف باد نەکا
 ھەر کەسئ دیدەبئى وەك شەتتى منى دیبئ (ئەدەب)
 رەنگە قەت سەیرى (کۆپ) و (دیچلەبئى بەغداد) نەکا

گەر مەتلەھ بۆ ماھى موقەننەھ، چەھى نەخشەب
 ماھى مە، تلوووعى لە چەھى غەبغەبە ھەر شەب
 گولزاري جەمالە، موشەككىل بەدوو سونبول!
 يا بەدرە درەخشەندە، لە مابەينى دوو عەقرەب؟!
 ئەى سەروى چەمانى قەمەرى نوورى، قەمەر پروو
 ۋەى خونچە دەھانى شەكەرى نوتقى شەكەر لەب
 تاكەى بەجەفا، ئىمە خەتابار و گونەھكار
 تاكەى بە ستم، ئىمە گرفتار و موعەززەب؟
 گەر لوتفە، ھەتاكەى دەگەل ئەغيارە خىتابت!
 گەر قەھرە، ھەتاكەى منى بېچارە موخاتەب
 سەد حەيفى كە بۆ دەردى دلى مە، دەمى ۋەسلت
 فرسەت كەم و شەو كورته و توولانىيە مەتلەب
 گەر بادە، فەرحبەخشە، بەيادى لەبى تۆيە
 نەشەى چىيە، بى شەھدى لەبت: جامى لەبالەب؟!
 گەر لۆمەيدە، گەر مەنە، ئەگەر كفرە، گەر ئىسلام
 گەر تابعى قانونە، ئەگەر خاريجى مەزھەب
 تا جان لە بەدەندايە، (ئەدەب) تۆ دەپەرستى
 زوننارى ملەم: زولفى خەمت، قىبلە مە: غەبغەب

ئەى شەككەرىن دىھانى شەكەر نوتقى، لىۋ نىھات
 شىرىن ھەموو شەمايل و شىرىن ھەموو ئەدات
 جارى لىھالى خەستە دىلانت بە نازەو
 بۆچى دەبى نەپرسى، كە چۆن لىھالى خاكى پات!
 جان و سەرم بەبادى فەنادا لىھالى خاكى رىت
 نەمزانى تا سەرت نىيە، ئەى بى بەقا: وەفات
 عومرىكى بى لىھەت گوزەرا، بۆ مە مردنە
 وەك مردنى بەرابەرى تۆ، بۆ مەيە ھەيات
 يارەب! دەبى ھەر ئەمن و ئەتۆ بىن و بى پەقىب
 بگرم، لىھەردنى بگرم، ئەو زولفى تا بەتات
 وەعدەت بەوھەسل بىننىيە جى، ھاتى دەولەتە
 چ بگرم ئەگەر نەھاتى! چ دەكرى دەگەل نەھات!
 بۆ ئىمتىيازى بەينى من و جەمەى عاشقان
 يەك بووسە كافىيە، كە كەرەم كەى بەئىلتىفات
 خوينى منت ھەلەلە، بەشەرتىكى خوت بلىي:
 ماچى لىھەكوفجى دوو لىھەى خوينىمە، خوين بەھات
 شام و سەھەر دوغاتە (ئەدەب) بۆ ويسالى يار
 جارىكى وا نەبوو، بەئىجابەت بگا: دوغات

ساقیا! جانم فیدای جیلوهی قەد و ئەندامە کەت
 تا سەحەر گاهان پەیاپەیی بیۆ لەبالەب جامە کەت
 چاوە کەت جامی شەراب و ماچی لەب: بادام و قەند
 جامە کەت دا، یدە مەزەش لەو گۆلشە کەر بادامە کەت
 جامی مەدی لەب ریزکە، با تێی کەوی عەکسی جەمال
 تا ببینی چۆن لە هەنیت، جەمە: سوێح و شامە کەت
 خالە کەت مەحوە لە تیشکی تەلەتە مەه، ئەلە جەب
 ئیحتیراقی زوهره واقعی بوو، لە ماهی تامە کەت
 کە دەبی شو تا سەحەر، هەمبەستەری من بی و ئەمن
 بیکەمە بالین: شەدە زولفی حەریری خامە کەت؟
 مودەتیکە مەیلی جارانت نییه جانا بەمە
 گەرنە، جارێکم دەدی، یا نامە، یا پەیغامە کەت
 خالی تۆ، دانە فەریب و زولفە کەت: دامی بەلا
 مورغی دل، چوو دانە بچنی، کەوتە حەلقە دامە کەت
 گەرچی بی شیرینی نامت، مەزە نابی کەلام
 هەر لەبەر تەعەنە پەقیبانە، کە نابەم نامە کەت
 پێش ئەوێ بۆرم، وەرە دیداری ئاخر لێت بکەم
 مەیحە دیدار ئاخیرەت، ئەو بەندەیی ناکامە کەت
 بۆ بەتیری غەمزە کانت، زەخمی دیکەم لێدەدە؟
 خەستە یە وێستا (ئەدەب) سەرتۆژی نەبوو زام ————— کەت

عومر گه بییه ئاخو و ماچیکی جانانم نه کرد
 یهك نه زهر تیژم ته ماشای ماهی تابانم نه کرد
 دامه نم پر خونچه بی فرمیسکی گریانه و قه تم،
 خونچه بی لهو گولشه نی خندان له دامانم نه کرد
 نه شته به خشی رۆحه باده ی له علی جانان، یا العجب
 بۆچ نه من قهت لهو مه یه م، قه تریک له فنجانم نه کرد
 کی شه ویکی هه مده می نه منی نزاری خهسته بوو
 تا به ئاه و ئالوه، تا رۆژ هه راسانم نه کرد؟
 نه ی نیگاری بی وه فا، چه ندیم جه فای تۆ دی و نه من
 یهك سه ری موو، قهت خیلای عه هد و په یمانم نه کرد
 تا له بی له علی نه تۆم دی، بهو له بی له علت قه سه م
 قهت چ جار ان یادی یاقووتی به ده خشانم نه کرد
 سو بده م هاتم به شانیه کی کم، سه ری زولفی سیات
 چونکه (با) نامه حره می تۆ بوو، په ری شانم نه کرد
 تیری موژگانته له دلدا، غه مزه که ی تۆیه، ده وای
 ئینتیزاری مه ره مه می تۆ بوو، چ ده رمانم نه کرد
 لهو ده مه ی چاو م به گولزاری جه مالی تۆ که و ته قهت خه یالی گولشه ن و یادی
 گولستانم نه کرد

وه سلێ تۆم نه و وه لا که دی، نه مزانی هیجرانی له دوون
 له زه ته ی خولدی به رین بوو، یادی نیرانم نه کرد
 نهو ده مه ی ماچی له بت، خه و فی عیتابی تۆم نه بوو
 خاته م م پی بوو، که من یادی (سه لی مان) م نه کرد
 تۆ گوته: مه رجانیه لیوم، من گوتم: جانا، به های!
 غه یری نه م سه و دایه جانا، من چ تاوانم نه کرد
 چه نده واعیز، وه عزی دا و فره مووی: که (العشق جنون)

چ پادەبى، كە بېرسى دەمى لى ھالى نزار!
 فېداى خونچەبى زارت، ھەزارى ۋەك مەنى زار
 دلى مەن ۋ سەرى زولفت، دوو تەۋنە مەن ھەمزاد
 نە ئەۋ دەمىكى سكوونە، نە ئەم دەمىكى قەزار
 چ پەۋنە قىكى ھەيە گول، بەپىنج رۆژە دەۋام!
 بەھارى تەلەدەتى تۆيە، گوللى ھەمىشە بەھار
 بەدەۋرى گولشەنى ھوسنت، دوو خال ۋ دوو گىسوو
 دوو زەنگبار غولامەن، دوو غەنبەرىنە ھەسار
 بەخاكى پات، مەگەر ئەۋ دەمە بگا: سەرى مە
 غوبارى پەيكەرى خاكى، بگاتە چەرخى چەھار
 مەماتى دەرگەھى تۆ، دۆزەخە ئەگەر! ئاسان
 ھەياتى بى لىبى تۆ، جەننەتە ئەگەر! دىۋار
 ئەۋەندەبى كەۋا، پەقىب لى ئىمە دىگىرە
 ھەزار ئەۋەندە بەدىدارى تۆ، لەۋم بىزار
 لىقايى يارى موافىق، غەزائىكە بۆرۈچ
 ھەرا، لى سوحبەتى ناكەس، پەفىقى ناھەموار
 لى نىشى ئەفعى ۋ ئىشى موساحبەى نادان
 موخەببەرى كەن: (ئەدەب) گەر، بەسەر دەچى بۆمار

ئەى يادى لەبت، ھەمدەمى شەوگارى درازم
 ۋەى زولفى خەمت، يەك بەيەكى مەحرەمى رازم
 شەوگارە دە خەودا، بەخەيالى پوخ و گيسوت
 گا مەجمەرە ئەفروز و دەمى چەنبەرە سازم
 تېرى موزە دلدۆز و غەمى ھىجرە جگەرسوز
 تۆ خۆت بەدە ئىنساف، دەگەل كېھە بسازم!
 ھەرچەندە برا پاى ئومىدەم لە جەنابت
 ديسان بەسەرى زولفەۋەيە: دەستى نیازم
 مېھرى پوخى زىيات بەئەفسانەيى زاھىد
 دەرنەچى لە دل، زەحمەتى بېھوودە، چ لازم!
 مەحكومىي بەندە، بەشەھان پەسمە، بەلا من
 مەحموودم و بەندەى سەرى دوو زولفى ئەيازم
 كەعبەى ئەمدەلى ئەھلى ۋەفا، تۆى بەحەقىقەت
 بنوارە من و پەنجى بىابانى (حىجاز)م
 بەم تەرەزە، كە تىرت لە دللى مە گوژەرى كرد
 زىبەندەيە بەو شەست و كەماندارە بنازم
 ھەر تاۋە بەرپەنگى بە (ئەدەب) خۆ دەنوئىنى
 ھاۋارە لە نەپرەنگى بوتى شوعبەدەبازم

جانا ! وەرە تا جانى غەزىزىت بەفېداكەم
 جارىڭكى ئەدا و سەد كەپرەتېشىت بەقەزاكەم
 لايى كەششى غەمزەتە، لايى يۇرشى مووت
 لەو نېۋەو داماوم، ئەمن پوو لە چ لاکەم!
 تا مەحرەمى ھەر چىن و خەمى طورپەيى تۆبم
 پېتوھم قەدەرئ ھەمنەفەسى بادى سەبا كەم
 رەنجوورىى من، دوورىى گول قەندى لەبى تۆن
 بېھوودەيە خۆم رەنجە بەحەبب و بەدەواكەم
 فەرمووتە لە پاش مردنى من، دېيە مەزارم
 مردم بەخودا، ھېندە بە ئەو وەعدە دوعاكەم
 خەيمەى دلى مە، تەنگە بەلەشكرگەھى عېشىقت
 پېتوھم كە فەراخور بەسوپەھ، بارە بېناكەم
 ھەر نامە سىيا جەننەتییە، گەر وەكوو زولفت
 چاتر كە بەعدەمدەن ئەمنېش نامە سىياكەم
 مەعلوومە كە تەئسىرى نىيە، ئالە لە لای تۆ
 چ بلىم ! چ بکەم ! بۆچى فەغان! بۆچى ھەراكەم؟
 مەعشوقە لە لا، جام بەكەف، مەنزلى خەلۋەت
 چىدى ھەيە نىعمەت ! كە تەمەننا لە خوداكەم؟
 شەرتى (ئەدەب)ە، جانى فېداى ئەو كەفى پاكا
 بتوانم ئەگەر لەوسەرى گيسووتى پەھاكەم

خاڵی سیهی تۆ، لهسەر ئەو عاریزی مینوو
 داغێکە لە حەسەت، بەجگەر لالهیی خود پوو
 ئەبرۆ و روخ و دیدە و خاڵی خەمی گیسووت
 قەوسە و قەمەرە و زوهرە و پەروین و تەرازوو
 شێری دەشکێنن نیکەهی چاوی غەزالت
 نیرووی غەزەنفەر، کە بەسەر پەنجەیی ئاهوو
 مەنظور لە عومری مە، ئیمپڕۆیە: کە تۆم دی
 عومریکی بەبێ تەلەعتی تۆ، چوو، بەهەدر چوو
 هێندەم نییه فۆرسەت، شەوکی وەسلێ جەمالت
 بتوانم ئەدا کەم غەمی هیجرانت، ئەوی بوو
 پێی طورپەیی خوێنخوار مەدە، هێندە بەروخسار
 ئەو جەننەتە، حەیفی کە دەیتەسپیری بەهیندوو
 ڕەنجووری هیجرانی (ئەدەب)، بێ لەبی شەهەت
 باوەر مە کە گەر بێتو شیفای بێ بە: ئەرەستوو

من له دنیادا ھەر ئەو یاری وەفادارم بەسە
 ئەو دلارامەم بەسە، ئەو یار و خەمخوارم بەسە
 بۆکەنە موختاری گەنجی عالەم و کونجی لەبی
 خەندەیی ئەو دوو لەبی لەعلی گوھەریارم بەسە
 دەردی بێ دەرمانی عیشقت، بۆ دلی زارم بەسە
 جەور و میحەنت تا بەگەنگی، پەنج و ئازارم بەسە
 دەردی بێ دەرمانی عیشقی، گەر دلی کردووم نزار
 غەمزەیی ئەو چەشمی بیماری پەرستارم بەسە
 با نەبم مەحرەم وەکوو بۆلبول، بەھەر ئەسەری گۆل
 لەحزەیی سەیری گۆلی گۆلزاری پوخسارم بەسە
 با نەبێ ئەمسالە کەت غەیری ستەم، دەرەق بەمن
 یادی شەوگاری ویسالی لوتفەکە یارم بەسە
 بۆ بەتەحریکی رەقیبت، زەخمی دیکەم لێدەدەیت؟
 بەو خەمی ئەبرۆت قەسەم، زەخمی ئەو لە جارم بەسە
 بۆچمە میننەت لە ئاھووی کیشوهری چین و خەتا!
 راپەڕی ئەو طورپەیی وەك میشکی تاتارم بەسە
 دلبەرا! فەرمووتە: بێ قەندی لەبی تۆ، چۆن دەژیم؟
 زیکری قەندی لیوت و تیکراری گوفتارم بەسە
 ماتەمی کوژرانی خۆم ناوی، ئەقاریب بیگرن
 زولفی میشکینی سیەھپۆش و عەزادارم بەسە
 ئاشنای بیگەنە ناچم، تۆ کە لیم بیگەنە بووی
 تەعەنەیی ئەعدا و لۆمە یار و ئەغیارم بەسە
 تازە من دەرەندی نام و نەنگی خۆم بۆچی بێم
 ئیسمی رسوایی، سەری کۆلان و بازارم بەسە
 تا(ئەدەب) بەستە ی کەمەندی زولفی مەفتولت نەبوو
 ئەی شەکەر لەب، بۆچی نەت فەرموو: گرفتارم بەسە؟

ئەو جەعدى موسەلسەل، كە لەسەر چىهرە بلاۋە
 ھەر دانەبى سەد سىلسىلە، سەد ھەلقەو داۋە
 حىرەت نىيە پابەندىيە، بەو خەتى زىباي
 پۆڭزى ئەزەلى ئەو خەتە، وا بۆمە كشاوە
 گريانى بەيانانى منە، عىللەتى خەندەت
 مەعلومە كە پشكووتنى خونچە، بەشەواۋە
 قەترەى عەرەقى جەبھەتە، نەقشى قەمەرى پروو
 يا تەلەتتى خورشىدە، موجدەدەر لەسواۋە!
 فەرمووتە نەلىم نوكتەبى عىشقت بەرەقىبان
 ئەم ئاتەشى سوزەندە بەمن چۆن دەشەراۋە!
 ئاشوفتەگىي خۆم بەسە، ئەو زولفى سىيەھ فام
 بۆچى بەشەو و پۆڭز، دەگەپى لىم، بەچراۋە!
 تەرغىبى عىلاجەم دەكەى و بىخەبەرى لىم
 چارەى دلى بىچارە، نەماۋە بەدەواۋە
 سەردان و گەيشتن، بەويسالى لەبى لەعلت
 نرختكە لە بازارى ۋەفا، بۆ مە براۋە
 بۆ شەككەرى خامت، كە نەبوو چارى بكا خەم
 ئەم جىسمى نزارەم لە غمى دىدە تواۋە
 بىستوومە، كە: شىرىنە بەرى سەبر لە ئەنجام
 ئەمما بەمن، ئەو دارە، بەرى لى نەچناۋە
 كى بىت و بكا جىلوە، لە لای تۆ، كە نەزاكەت
 جامىكە دەلىتى بەو قەدد و بالاىيە براۋە
 سەوداىى سەرى طورپەرەتە، جانا لە سەرىدا
 مەنعى مەكە ئەمپۆكە (ئەدەب) فەكرى بلاۋە

ئەو زولفى تابه‌تا، كە پەريشانى شانەيە
 ھەر داوھ، بۆ خەرايىي دۆ، يەك نيشانەيە
 مەمەكت: ھەنارى نەورپەسى بى دانە، ئەلەجەب
 غەبغەب: تورنجى كال و لەبت: نار دانەيە
 خالى سىيەھتە، نەقشى دەمى دورجى گوھەرت
 يا: ھىندوھ، قەراولتى دەورى خەزانەيە؟
 سەد مەرحەلەي تەفاوھتە، وەعدەي ويسالى تۆ
 تا ئەو بەھەشتى وەعدە، كە ھەر جاويدانەيە
 مەيدە بەدەم بادى سەباوھ، سەرى زولفى تابه‌تا
 با تىك نەچى لە مورغى دۆ: ئەو ئاشيانەيە
 كىشتى ئومىد ھاتە بەر، ئەمما چ فايە!
 دايم پەقيىبى تۆ، لەمە، داسى پەمانەيە
 تىكەل نەبى ھەتا غەمى: تازە و قەدىمى تۆ
 جەعبەي دۆم، كە جىي غەمتە: خانە خانەيە
 جانم بەھاي ماچى لەبت دا، گوتت: كەمە
 قەسەت كەمىي (بەھا) نىيە، بەلكە بەھانەيە
 بەعدەز لەئىم: سىم و زەرە، يادگار و بەس
 بەعدەز مە، يادگارى ئەمەش: ئەم قسانەيە
 ساحىب ھونەر: لە زاويەو و بى ھونەر: بەكار
 چبەكم خودا! لە كەچ نەزەرىي ئەو زەمانەيە!
 جەورى زەمانە خوۋشە، (ئەدەب) تەعنە لى گەپرى
 تىرى جگەر، مەلامەتى ئەو ناكەسانەيە

خزمه! لهو دنيایه دا، بۆ قهت كهسى يارم نه دى!
 هه مده ميكي مه حهره م و قابيل به نه سرارم نه دى!
 ههركه سى لافى له يارىيى دا، كه تيفكرىم نه من
 باطنى وهك زاهيرى مەزموونى گوftarم نه دى
 هه ر فریشته ته لعه تىك فه خرى به زيبايى ده كرد
 ته رزى ره فتارى موطابق حوسنى روخسارم نه دى
 كامه بوو نه و يارى جانيى مه، ده گه لا مه عاقیبه ت
 بى حقوق و سپله و و حهق ناننگه هدارم نه دى!
 كامه شه هبازه، كه پهروازى به بالى سه فوه ته
 تا به چاوى خۆم له سه ر سه د لاشه مردارم نه دى!
 كامه زاهيد بوو له سه ر سه ججاهيى ته قوا، كه من
 سه د كه رپه ت په نهان قه ده ح، په يما و مه يخوارم نه دى!
 كى وهكو (مه نصوور) گهييه مه رته به ي سوكر و فه نا!
 تا به ئيغواى عامه وه، ناحهق له سه ر دارم نه دى
 واعيزى وا، ده چته سه ر مينبه ر، به قه سدى مه وعيزه
 يهك سه ره ده رزى موافيق وه عزی كردارم نه دى
 سه عد و نه حسه، گه ر قرانى سه بعه ي سه يياره، بۆچ
 قهت نه من غه يري به لا، چى ديكه ئاسارم نه دى!
 موخته سه ر هينده ي له دنيا دا، كه تيفكرىم (ته ده ب)
 كه س به وه جه ي ته سميه يى ئيسى سزاوارم نه دى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ایک کبریات ورافصم مایه
چکم اگر نگم سیر نامه بنام تو
اول انوی و آخر تو هر چه هست
خلاق نسین جانی و زرق ام و
توی صانع بدیع له یقطره او حام
توی مبدع محیط سموات نیرنگون
سطح و فضا اگر بنظر بر مآثر ن

و یکهر اعتلات لوهمیمه ما ورا
چبیم اگر بنیم سر دوش بر هوا
نت ابتداله اول و نت آخرش
ستار عیب پوش و خطا بی دوا
چندین هنر ارجمه و کی یک یک حب
ناکشی کو اکی تید اکی شن
لاشی غیر ذلک فی ارض و فضا

گرد و جھان بضد قضا مشورت
گرنہ سپہر و ہفت زمین بنہ کربا
خوانیکہ نعمت بر اپای دوجھان
نوی خالی غفور و امہ عبد پر
گر تو گناہ ایمہ بخشی مغفرت
غیر از وی مقہر بخشیت ادب

آنی بغیر حکم قدر ناگرے قضا
یکذره کے شای صفات دکن ادا
لو خوانہ ہر کے بقدر قسمتی دبا
نوی داسے جے خطا و امہ صاحب خطا
کی دی ہیہ بچنیہ جانی با تجا
کوا طاسے کسپی برور خراسنا

خوت دستگیر گمرہ و عاصی بر جہنم خوت
ہر خوت مگر امہ لعاصی نخبیہ لا

اگر طوطیہ دک تو جہت آرا
چہ سحر کہ بدوز نفی حلیت
دل دا آتشیکے عالم افروز
ہتا دُورم دلیم دگر مہ باوش
نسائی بو دل دا نور عشقت
بدیدارت اگر تارے زلفش
بسجھینے من اگر نہ خوش دبی تو

سیاہ قاسمی تو یہ نگارا
کہ مقبُولی باسلام و نصارا
لدیدہ گلشنیکے عالم آرا
کہ دیمہ رُو بروی تو نیمہ یارا
لہ دودی سر مہوہ ہوا شکارا
بملکی کے بدم یا سخت دارا
و کو جام صبوحہ بی گوارا

بجور سے تو دلہم نکاح وہ کھن
دلیم جاندار ایسے دور کھن

عجب لوشیہ بی نکاح بخارا
دگل عاشق اگر بوبے مدارا

ادب بو غایتی تو پای بنک
بفرادت بگاش ہی بخارا

قط بوہ دلبریمہ جاری لمہ یاد نکاح
ایسدا عشق سخارہ سچہ دل خور کبہ نکاح
رہروی باد یہ عشق بہ پے شوق نکاح
عاشق منزل ماوی امہ لافیکہ نکاح
وک دلین میسے بازادی بندانہ نکاح
چہ دلی جاری اگر ری بنجہ خستہ نکاح
سایہ نیک لو قدو بالایہ بنجہ صحن نکاح
تانیسی کیری زلفوہ د چارہ بوز نکاح

بلا جی بہ پیاجی دلیمہ شاد نکاح
کہ خسر ابہ دلیجی قط بوہ آباد نکاح
فکر تے رحمتی ریو واحدہ ذرا د نکاح
عاشقی صادق اوہ خانہ لپنہ نکاح
گر منم بندہ خدا یا قطع آزاد نکاح
بالہ ور سے دل مند مالہ وفرا د نکاح
تاچہ کس سیر قدو جلوه شمشاد نکاح
بویہ سوتا و دلی رولطرف آباد نکاح

ہر کسی دیدہ وک شعلی منی مدلی
رنگہ قط سیر کرد و جلہ بغداد نکاح

امروہ بطی بادوہ ثانی کہ سردا

ہینا توہ ہرجان سفر کردہ لڑا

لَو خَشْتِه سِرُّ وِیصفا دَسْتِه گِیو
 یک حلقه و صد حسره سِرِ چَرِب
 بو طرزِه که جان پرورده نطقِ کَرِب
 او طلع غمگانه و شیوۀ ملکی تو
 زلف و سِرِ کلمات بنویند مجسم
 قدری چه خورشید له لایرِ جُست
 دو صورت زیبات که رُوحیکه مجسم
 نور و ژوه جانا نظرت بیمه کلا کرد
 سینه ام سِرِ ناوک دلد و مَرَد

و عده و طنیکت بفرسان نفردا
 دیا نوه داخو چه خیا لیکه سردا
 انفاس مسیحا به بنا و درج کردا
 حاشا که کسی دیویر تکرپ نشردا
 حکمی چه عقرب لمخا ذات قمر دا
 جلوه چه دکا قطره لدر باغ دا
 وک صورت دیواره اوی رولر دا
 چونی سیر و عالم بخدا هر له نظر دا
 نمرانی که نادستی خدمت سپردا

او ماچی شویدی مینت نجی لصدنا
 امرو که لذوقی ادب لے طعم شکر دا

اگر مطالعه بو ما بهی مقنع چه شرب
 گلزار جمال تشکل بدوشنل
 اید و جهانی قمری نور قمر د
 تاکی بجفا ایمه خطا بار و گنه بار

ما سیمه طلوعی له چهی غنیه شرب
 یا بدره درخنده لما بین و عجب
 و یغنیه د ثانی شگری نطق شکر لب
 تاکی بیستم ایمه گرفتار و معذب

گر لطف هست کی دگل اغیاره خطبات
صد حیف که بود و دلیمه دم و صلت
گر باده فرج بخشه بیا دی لبویه
مگر بومیه گر منعه اگر کُفره گر اسلام

گر فحشه هتاکی من بچاره خطبات
فرست کم و شو کوته و طولانیه مطلب
نشاء چه بی شهت جام لب
اگر تابع فانونه اگر خارج مذهب

تا جان دیدن دایه ادب تو در تن
ز نار قدم زلفی خسته و قبله غم

ساقیا جانم فداجلوه قد و اندام
چاکت جام شراب باغ لب
جام می لبریز که با تیکوی عکس جبار
خاکت محوه له تیشکی طلعت یا به
کی دبی شو تا سحر هم بتری من پو
مدتیکه میل جبارت نیه جانابه
خال تو دانه فرپ زلفکت دایم
گر چه بی شیرینی نامت نزه ای غایب
پیش روی بهم درو دیدار آخر نیست

تا سحر گامان پیانی بیو لب لب
چاکت دایمزه اش لو گلشکریه
تا به پنی چون له منیه ت جمع صبح
احراقی زهره واقع بولماهی
سکه بالین شرف زلفی حرارت
گر نه جبار یکم ددس یا نامه یا پیغ
مرغ دل چو دانه بخی کوته حلقه
هر لب طعنه قیسانه که نا بهم ناکت
میخه دیدار آخرت او بنده ناکت

بویه تیری غمزه کانت زخم دلم کم لید
خسته نه دیستاد ب سر توری بیهوش

ایشکرین دبان شکر نطق بشت	شیرین هموشامیل و شیرین همواست
جاری لحال خسته دلانت بناروه	بوچی دبی نپرسه که چون لکلمت
جان و سیرم بباد فنا دالحاکت	نمزانی تا سیرت نیه ای بی بقاوت
حرم کی بی لبست گذرا بومه مردنه	وک مردن برابر تو بومیه حیات
یارب دلی هرامن و اتوپن بی پر	بگرم لگدنی بخشم اوز نفی تابست
و عده ات بوصول پنه جی مازوت	چبکم اگر نه ماتی چه دگری دگل هاست
بو اسیار پن من و جمع عاقل	یک بوته کافیه که گرم کی شبت
خونی منت حلاله بشرطیکه خوت	ماچی له کنج ددک خونیمه خوت

شام و سحر دعائه ادب نو وصال

جاریکی و انبوا جابت بگادعات

ای باد لبست همدم شوکار درازم	وزلف خمت یک بکی محرم رازم
شوکاره و خود انجیل رخ و گیت	گاجمهره افسه و زو دمی جنبه سازم
تیری شه دلدور و خسی بهر بگرور	توخوت بده نصاف و کل کبیر سازم

هر چنده بر ا پای سپیدم لاجبات
مهری رخ زیست با فانه زهر
محکومی بنده بشهان رسنه بکن
کعبه املی اهل وفاتوی تحقیق
بم طسره که تیرت لدیمه گذری کردی

دیان ببری زلفویه دست نیارم
در ناچی لذل رحمت پچوده چلازم
محسودم و بنده سیر دوزلفی ایازم
بنواره من ورنج سپایان حجام
رنسندیه پوشیت و کماذره بنام

هر تاوه بر سگی بادب خود نونی
داره له نیر کنی تنی شعبده بازم

جانا دوه تا جان عنزرت بقدام
لانی کشش فخره ته لانی پیشرفت
تا محرم هر چین و خمی طره تو بم
رنجوری من دوری کلفد لبی کو
فرموده پاش مردن من و بیم
خیمه دلیمه تنگه باشکر که حقت
هر نامه سیا جنتیه گرد و کوز لغت
معلومه که تا شیکر نیه ناله لدایم

جاریکی ادا صرگر تیشی بقضاکم
لونیووه داما دم امن رولچه لاکم
پیوم قدری همنفس باد صبا کم
پچودیه خوم رنجبه سجب بدواکم
مردم نجد امینده باد و عده دعاکم
پیوم که فراخور بسیه باره بناکم
چا تر که بعد انش نامه سبایکم
چبدیم چکیم بوچی فغان بوچی هر کم

معتوقه له لا جام بکف منری خلوت | چی دی هیه نعمت که متن لخد اکم

شرطی اوبه جان بفسد او کف پاک
بتوانم اگر کوبه گینوتی رها کنم

چه راد بی که بر پسی دخی لجال نرا
دلی من و سیر زلف و تو من
چه رونقیکه هیه گل به پنج وره دوام
بدور گشت خجسته دو خال و دو
بنجاکت مکر او دمه بگا سه مه
مات در گهی تو دوزخه اگر آن
اوندی واکه قیبت له ایمه دلگیر
لقای یار موافق غدا یکه بود
فدای غنچه زارت هزاری و کنی
نه او دمیکی سکونه نه ام دمیکی
به بر طلعت تو یه گلی هشیه بهار
دور نگبار خلا من دو غب نه صفا
غبار سیکر خاکی بگاته صخر چهار
حیات بی لب تو خفته اگر دشوار
هزار او نده بدید از تو کوم نیر
همه اله صحبت ناکس رفیق ناهموار

نه نیشی انعی و ایشی مصاحبی نادان
خجسته کن ادب گر بسردخی بوبان

عمر گیسیه آخر و ما چکی جانا نم کرد
دامنم بر خنچه فریسه کی گراینه و قطم
بک نظر تیرم تماشای و ما بانم کرد
خنچه لو گاشنی خندان لدا مانم کرد

نشاء بخشی روده باده لعل جانایعجب
 کی شو یکی بسد می امنی نزاری خسته بو
 ای نگاری پیوفا چندم خجای تو دیوان
 تا بعلی اقوم دی بولبی لعلت قسم
 صبح دم تا تم بشانه کم سیری زلفی
 تیر شکرانت لدل داغ خنده کی تو به دو
 وصل قوم اول که دی نزاری بجزانی لدن
 اود می ماچی لبست خوفی حجابی تو نمبو

بوج امن قط لومیم قطریک له فجم نکر
 تاباه دنا له ده تارور هر اسیم نکر
 یکسری موقط خلا فی جلد پنجم نکر
 قطچه جاران یاد یا قوتی بخشیم نکر
 چونکه بانا محرمی تو بو پریشیم نکر
 اشطک کر مر بهی تو بو چه در مانیم نکر
 لذتی خلد برین بو یاد نیر انیم نکر
 خاتم پی بو که من یاد سیلیم نکر

چنده واعظ و خطی داو فرموی که لغت جو

عاقلم کرد ای ادب بو پند نادانم نکر

ناواره لبر گردش دور و ستمی تو
 تا خطه سیک سائیه تو پسته سیر همه
 صر محنت قوم دی لشکا شرط و قرار
 مدحی خط تو ز نیت دیوانه که دستر
 بی عیب سیر ایا قدر اندام لطیف

فسر یاده له پمهری ایام غسبی تو
 دک زلف کجت بویه دکومه جوت
 کوانی بقدات او همو جلد قیمی تو
 گنجایش بی بو خط مشکین رقی تو
 عیبی که هسته لیمه کی زود ریحی تو

صد خورگه با و دقت که تو م بارو ^{منش} تو م	محرم بهم چو چینی سیر زلف خنی تو
عاشق نه بهر کس لجنای یاری بها ^{سند}	ارام دلی امیمه رنج و آلمی تو
جانم به بهای حاج ببت حاضر و با ^ن	منواره کم دروری کی سو کر می تو

امکان ادب مهر سرد جانیکه و گزین
حدی چه جان پنه بهای حاج دخی

خالی سیهی تو سرا و عارض ^{نیو}	دایم که لحریت بجزر لاله خور و
ابر و رخ و دیده و خال و خیم ^{گیت}	قوت و قهر و زهره و پروین و زور
شیری دشمنین گهی چشم غمت	نیز و غی غصه نف که بر پنجه اهو
منظور که غم می مه امرویه کت ^ت	غم کی بی طلعت تو چو بهر چو
هنرم نه فرصت شو کی وصل ^{لت}	توانم ادا کنم غم هجرت او پو
ری طره خوشنوار دده بنیده خا ^ر	او خسته جفی که دیسیری نه بد

رنجوری هجران ادب بی لب بهت
باور مکه گریه شقای بی بار شو

من لدنیا دایم و یاری فادار ^م	اودلا را مم به او یار غمخوار ^م
بکنه محشر گنجی عالم و گنجی لب	خنده لود و لبی لعلی گهر بار ^م

درد پسران عشقی گردی کردیم
 بانیم محرم و کو ببل بهار گل
 بانیا ای لکی خیری ستم نسبت
 بوجه منت به آهوی کشور چین
 دبر افرموت بی قندی بی تو چو ندیم
 ماتم کران خوم نادی آقا رب سکر
 اشنای پیکانه نام تو که بیم بیکانه
 تازه من در بند نام و سنگی خوم بیک
 زخم دیکم بو تبحر کی رفقت لید و

غمزه لو چشم بهاری پرستاریم
 لحظه سیری گلی گلزار رخساریم
 باد شوکار وصال لطفکی باریم
 رایحه لوطه وک مشک تاریم
 فکر قندی لیوت تکرار گشتاریم
 زلف مشکینت سیه پوش فخر داریم
 طعنه اعدا و لومه یار و غیا باریم
 اسم ریسوئی سر کولان دمازاریم
 بو خسی ابروت فیض زخمی هو جاریم

تا ادب بسته کنی زلفی مستقیم
 ای شکر لب بوجی شفر موگوشاریم

او زلف تابنا که پریشان شایه
 مکت انار نورس پدانه یعب
 خال سیسته نقش دمی درج گوهرت
 صدم حله ثفا وده و عده و صائر

هر داده بو خرابی دل یک شایه
 غنچ ترنج کال و دبت ناردایه
 یاهند و فراولی دور خندانیه
 تا ادبشت و عده که هر جا ودانیه

میدد بدم صبا ده سیری رفتن
 کشت امید نماند بر آقا چه فایده
 تیکل نبی هست غم نازد و قدر تو
 جانم بجای ماچ لبست داکت
 بعد از نسیم نسیم دزد یادگار
 صاحب منظر نرا وید و پهنر بکار

بایک نچی لمرغ دل او شنایه
 دایم رقیب تولمه دایسی رمانیه
 جعبه دلم که حی غمته خانه خانیه
 قصدت کی بجای نیه بلکه بهانه
 بعد از مه یادگار امش ام قصایه
 چکم خدا له کی نظرسه اوزمانیه

جوری زمانه خوشه ادب طعنه لیکری
 تیری جگر ملامت اونا کانه

اد جعد میل که لیر چهره بلا
 حیرت نیه پابندی منه بو خط نیا
 گریانی بیانی منه علت حده
 فرمونه ندیم نکته عشقت بر قیاس
 اشک غم بیه اوزلف سیف
 ترغیب علاجم دکی و پنجره لیم
 سیردان و گشتن بوضالی لبست

هر دانه صد سله صد حلقه و ده
 ردی ازلی او خطه و ابومه کشاو
 معلومه که پشوتن غنچه بشو او
 ام آتش سوزنده بمن چون دشر او
 بوچی بشو و رور دگر که لیم کشاو
 چاره دل بچاره نماده بدو او
 زرخیکه له بازار و فابومه بر او

پستومه که شیرینه بر صبر له انجام
کی بتوب بکا جلدوه له لای نوکه نرت

اما بمن اوداره بری لی نچف وه
جامه یکه دلی بو قد و بالایه براده

یودای سیری طره ته جانا لیردا
منعی مکه امر دکه ادب فکری بلاؤ

خزمه لو دنیا یه دا بو قط کس یارم
هر کسی لانی له یاری اکه تیفریم
هر فرشته طلعتیک فخری بزبانم کرد
کامه بواو یارب انیمه دگله عفت
کامه شهبازه که پروازی بیانی
کامه زاهد بولیر سجاده تقوی
کی وگو منصور گیسیه مرتبه سکر فنا
واعظی دادچه سیر فرقیصه عطف
سعد نحیه گر قرانی سعه سیاره

همد میکی محرم و قابل با سیر ارم
باطنی دکت ظاهر مضمون گفتارم
طرز رفتاری مطابق حسن خیارم
پحقوق سپله و حق ناگله دارم
تا بچادی خوم لیر صد لاشه مردارم
صد گرت پنجهان قدح پیاؤ بخوارم
تا باخوای عا موده ناحق لیر دارم
یکس درزی موافق و خطی کر دارم
قط امن خیر بلا چید که امارم

محضر هندی لدریاد که تیفریم ابد
کس بوجهی تسمیه ایسی سیر ادرم

در شب شنبه دوم شهر ذیحجه الحرام مطابق چهل و پنجم
 سنه یک هزار و سیصد و سی و هجری قمری تسوید
 این اوراق که عبارت از مفرد و غزل اشعار کردی و کشف
 این بنده عبده الله مکرری مشاخص بادبست با تمام رسیده
 و تقدیم حضور مبارک جناب جلالتیاب کاتبان
 و نویسندگان قونیون مقیم و جلاله مکرری
 تسوید انشاء الله مطبوعه طبع
 اجل غایه خواهد شد
 ۲ بار خ

مہستوورہ
میٹروونووس و مروّف
(۱۸۰۵ – ۱۸۴۷)

سەرئەنج:

وەك تا ئیستا زانراوه مەستووڕە ئەم بەرھەمانەى بوو:

١ - شیعەر - كە دواتر سەرجه می شیعەرەکانی بە ناوی "دیوانی مەستووڕە" وە ٤ جار چاپکراوه.

- جاری یەكەم، سالی ١٣٠٤ هه‌جری هه‌تاوی (١٢٩٥ز) له سنه، له لایه‌ن حاجی یحیی معرفت کردستانییه‌وه چاپ و بلا‌وکراوه‌ته‌وه.

- جاری دووهم، سالی ١٣٦٢ هه‌جری هه‌تاوی (١٩٨٣ز) له تاران "نشرما" له لایه‌ن احمد کریمییه‌وه.

- جاری سییه‌م، سالی ١٣٧٧ هه‌جری هه‌تاوی (١٩٩٨ز) له تاران "انتشارات امیر بهادر" له لایه‌ن سدیق سه‌فی زاده (بۆره‌که‌یی)یه‌وه.

- جاری چوارهم، سالی ٢٠٠٦ز، له لایه‌ن ده‌سگای (ئاراس)ه‌وه چاپکراوه‌ته‌وه. شیعەرەکانی ناو چاپی یەكەم و دووهمی دیوانه‌که‌ی فارسین. به‌لام چاپه‌که‌ی "بۆره‌که‌یی"، جگه له شیعەرە فارسییه‌کانی، ٤٦٢ به‌یتی کوردی تێدایه، که زۆریه‌ی شیعەرە کوردییه‌کانی به‌ دیالیکتی "گۆرانی"ن. هه‌ندی شیعری تری به‌ دیالیکتی کرمانجی خواروو به‌پال دراون، که زمانه‌که‌ی و جۆری دارپشتنی و سۆزه‌که‌ی له شیعری مەستووڕە ناچن.

٢- مجمع الادباء، که بیژگرافی شاعیرانی کورده.

٣- عقاید - سالی ١٩٩٨ له لایه‌ن عه‌بدوڵلا مه‌ردۆخییه‌وه له سوید له چاپ دراوه.

٤ - شه‌رعیات - سالی ٢٠٠٦ز، ده‌سگای چاپ و په‌خشی ئاراس چاپی کردووه.

٥ - تاریخ اردلان - سالی ١٣٤٣ هه‌جری هه‌تاوی (١٩٦٤ز) له لایه‌ن ناصر آزاد (پور) له چاپخانه‌ی به‌رامی له سنه له چاپ دراوه. دواتر دکتۆر هه‌سه‌ن جاف و مامۆستا شکور مسته‌فا، کردوویانه‌ته کوردی و به‌ناوی "میژووی

ئەردەلان" ھە، لە ساڵی ۱۹۸۹ لە بەغدا لە لایەن (دەزگای پۆشنیبری و
 بلاوکردنەوێ کوردی) یەوێ چاپ و بلاویان کردۆتەوێ. دیسانیش بۆ دووھمین جار،
 دەسگای چاپ و پەخشی (ئاراس)، ساڵی ۲۰۰۶ ئەم بەرھەمە لە چاپدا یەوێ.
 ئەم تەقەلایە ئیمە لەم چەند لاپەرەیی بەر دەستان دا، خۆیندەوێکی ئەم
 بەرھەمە میژوووییە مەستورەییە، کە بەناوی (میژووێ ئەردەلان) ھەوێ ناوی
 دەبەین.

* * *

میرنشینی (ئەردەلان) دووھەمین میرنشینی کوردە، کەدوای میرنشینی (بتلیس) میژووی فەرمانرەوایانی خۆی بەرێکوپێکی تۆمار کردبێ. خۆ ئەگەر (بیرەورییەکانی مەئموون بەگی کۆری بێگەبەگ) ٤، وەك "میژووی فەرمانرەوایانی ئەردەلان"، بەیەكەمین سەرچاوەی میژوویی وەرەگرین، کەسالی (٩٨٥ کۆچی - ١٥٧٧ زایینی)، واتە: (٢٠) ساڵ پێش تەواوکردنی "شەرفنامە - ١٥٩٦ز"^٥ نووسیویتی، ئەوا میرنشینی ئەردەلان دەبێتە یەكەمین میرنشینی کوردی، کە میژووەکە لە لایەن میژوونووسانی ئەردەلانەو، سەرلەبەر و بەسەریەکەو نووسراوەیە.

مەستووری کوردستانی: ماھشەرف خانم (١٨٠٥ - ١٨٤٧ز) شەشەمین میژوونووسی دوای ئەو پۆلە میژوونووسە، کە میژووی فەرمانرەوایانی ئەردەلانیان نووسیوەتەو، واتە: مەستوورە دەکەوێتە دوای: مەئموون بەگ، شەرفخان، مەلا محەمەدی شەریف^٦، محەمەد ئیبراھیمی ئەردەلانی^٧ و خوسرەو بەگی ئەردەلان^٨.

١- بیرەورییەکانی مەئموون بەگی کۆری بێگەبەگ، پاپۆرتیکە ناوبراو مانگی رەبەعی ناخری سالی ٩٨٥ کۆچی (سەرەتای مانگی گۆلانی ١٥٧٧ز) لە ماوەی زیندانیکردنیدا، لە زیندانی "حیللە - کە ١٢ ساڵ و ١٠ مانگ تیایدا هیلراوەتەو"، لە شیوەی سکالانامەدا بۆ سولتان مורادی عوسمانی نووسیوە.

ئەم نامەیە - کە میژووی میرانی ئەردەلانە - لە حەفتاکانی سەدە پابوردوودا، لە لایەن لیکۆلەری تورک: عیصمەت بارماقز ئۆغلۆ دۆزراوەتەو و سالی ١٩٧٣ز، لە گوڤاری "بولتن"دا بڵاوی کردۆتەو و دواتر مامۆستایان: محەمەد جەمیل رۆژبەبانی و شکور مستەفا لە تورکییەو کردوویانە بە عەرەبی و پەراوێز و لیکدانەویان بۆ نووسیوە و سالی ١٩٨٠ز لە بەغدا چاپ و بڵاویان کردۆتەو.

٢- شەرفنامە سالی ١٠٠٥ک - ١٥٩٦ز نووسینەوێ دواپی هاتوو، بەلام زۆر پێشتر دەست بە نووسینەوێ کراوە.

٣- مەلا محەمەد شەریف (قازی ئەردەلان) میژووی "زبدە التواریخ" (پوختە میژووەکان)ی لە سالی ١٢١٤ کۆچی ١٧٩٩ز نووسیوە.

له ناو ته مانده شدا جگه له مه تمون بهگ و شهرفخان - که ههردووکیان خوځیان
 فه رمانپهوا و میرزاده بوون - ټیتر مه لا محمه د شهرف، محمه د ټیبراهیمی
 ئه رده لانی، خوسره و بهگی ئه رده لانی له سهر پاسپارده و داخوایی راسته وخوی
 میرانی بهرودوای ئه رده لانی: خوسره و خانی ئه رده لانی (؟ - ۱۷۹۱ز)، ته مانولالاخانی
 ئه رده لانی (۱۷۷۵ - ۱۸۲۴ز) و خوسره و خانی ناکام (۱۸۰۰ - ۱۸۳۴ز)،
 دهستیان به نووسینه وهی میژووی فه رمانپه وایانی ئه رده لانی^۹ کردووه، که دیاره
 ده بی بزاین (مه ستوره ی کوردستانی) یش، له سهرده می "محمه د ئاغا" ی باپیری
 خوځیه وه، که خه زوور و فه رمانده ی له شکر و باوه رپینکراوی نزیک ی ته مانولالاخانی
 گه وړه بووه، تا رۆژگاری "ته بولحه سه ن بهگ" ی باوکی، که ژنبرای ته مانولالاخان و
 جیی متمانه ی بووه، تا ژبیانی راسته وخوی خودی مه ستوره - که هاوسه ری
 خوسره و خانی دووهم (ناکام) بووه - له گه ل سهرله به ری مام و خزمه کانیدا، له
 ناوجه رگه ی داوده سگای فه رمانپه وایه تی ئه رده لاند، هه مه کاره و نووسه ر و

۴- محمه د ټیبراهیم ئه رده لانی میژووی "ذیل شرفنامه" (باشکوی شهرفنامه) ی له سالی ۱۲۲۵
 کۆچی (۱۸۱۰ز) له سهر پاسپارده ی ته مانولالاخانی گه وړه ی ئه رده لانی نووسیوه.

۵- خوسره و بهگی ئه رده لانی "لب التواریخ"، (کاکله ی میژووه کان) ی ۱۲۴۹ کۆچی (۱۸۳۳ز) له سهر
 پاسپارده ی خوسره و خانی دووهم - ناکام (۱۸۰۰ - ۱۸۳۴ز) - به زمانی فارسی نووسیوه. مه ستوره
 له کتیه به کی خویدا (تاریخ اردلان) ته م کتیه به، به "تاریخ الاکراد" ناو ده با و دواتر دکتور
 ټیسماعیل ئه رده لانی، له میهر مانگی سالی ۲۵۳۶ ی شاهه نشاهی له تاران به ناوی "لب التواریخ"
 چاپ و بلاوکردوته وه. دوا ی نه ویش "فاسلیقا" په راویژ و پیترستی بۆ رپنکخستوه و پشه کی به
 زمانی ټینگلیزی بۆ نووسیوه و سالی ۱۹۸۴ز له مۆسکۆ، به ناوی "تاریخ خسرو بن محمد بنی
 اردلان" چاپ و بلاوکردوته وه

۶- مسته فا ته مین، نه ویشیروان، له په راویژی میژووی ئه رده لاند، ده سگای چاپ و په خشی سهرده م،
 سالی چاپ ؟، ل ۱۵.

کاربه دهستی بالابوون و له سه‌رچاوه‌ی هه‌وال و فه‌رمان و برپاره‌کانی فه‌رمان‌په‌وایانه‌وه نزیك بوون ۱۰.

كه‌واته مه‌ستوره جگه‌له‌وه‌ی پشتا‌پشت و به‌بنه‌ماله، له ده‌سگا بالا‌کانی فه‌رمان‌په‌وایه‌تی ته‌رده‌لاندا بوون. له‌هه‌مان كاتدا خو‌یشی له‌ناو خ‌یزان و كه‌ش و هه‌وايه‌کی خو‌ینده‌واری و پروونا‌ک‌ب‌یریدا په‌روه‌ده بووه و له‌كت‌یب‌خانه ده‌وله‌مه‌نده‌کانی ته‌رده‌لان‌یشه‌وه نزیك بووه و ته‌مانه‌ش هه‌موویان، یارمه‌تی و پشت‌یوانی مه‌ستوره‌یان داوه، تا "میژووی ته‌رده‌لان" ده‌کی به‌به‌راورد له‌چاو میژوونووسانی به‌ر له‌خ‌ویدا، تی‌روته‌سه‌لت‌ر و ده‌وله‌مه‌ند‌تر بی‌.

میژوونووسه‌کانی ته‌رده‌لان (به‌مه‌ستوره‌شه‌وه - جگه‌له‌مه‌ئموون به‌گی بی‌گه به‌گ)، هه‌موویان له‌و کاته‌وه میژووی میرانی ته‌رده‌لان و میرنشینه‌کیان و پرووداوه‌کانی کوردستان ده‌نوسنه‌وه، كه‌پ‌یش‌تر شه‌ره‌فخانی بت‌لیسی (۱۵۴۳ - ۱۶۰۴ز)، له‌ (شه‌ره‌فنامه) دا، میژووی میرانی ته‌رده‌لانی تا سالی ۱۵۹۶ز باس‌کردووه، واته: هه‌موویان له‌باسی میژووی ته‌رده‌لاندا، زانیارییه‌کانی "شه‌ره‌فخان"یان دووباره‌کرد‌وته‌وه، كه‌تا سالی ۱۵۹۶ز. باس‌کردووه.

له‌پال ته‌مه‌شدا، له‌كات‌ی‌ك‌دا هه‌موویان پرووداوه‌کانی میران و میرنشینی ته‌رده‌لان و کوردستان، به‌جیا له‌پرووداوه‌کانی ئ‌یران، تو‌مار ده‌كه‌ن و وه‌ك میژوویه‌کی سه‌ربه‌خ‌و ده‌ینوسنه‌وه. ته‌مانه‌ش هه‌مووی نیشه‌نی هه‌ستی نیشه‌مانی و نه‌ته‌وه‌یی ته‌م پ‌ۆله میژوونووسه‌یه، به‌وه‌ی به‌شانازییه‌وه باسی سه‌ربه‌خ‌ویی کاروباری ناو‌خ‌ویان و ستایشی جوام‌یری و تازایه‌تی و به‌خ‌ش‌نده‌یی میر و مه‌زنه‌کانیان ده‌كه‌ن و داستانی قاره‌مان‌یتی شه‌ره‌کانیان ده‌گی‌رنه‌وه" و ده‌یانه‌وی به‌ر‌پ‌چ‌كه‌ی (شه‌ره‌فخان)دا (میژووی کوردستان) بنوسنه‌وه.

له‌مانه‌ش له‌به‌رچاو‌تر و سه‌رباری ته‌و په‌یامه‌ش، مه‌ستوره پ‌ی‌چه‌وانه‌ی میژوونووسه‌کانی پ‌یش‌خ‌وی و ته‌وانه‌ش له‌دوای مه‌ستوره‌وه میژووی میرانی

۱۰ سه‌رچاوه‌ی پ‌یش‌و، ل ۱۴.

۸- مه‌ستوره، میژووی ته‌رده‌لان، وه‌رگی‌پ‌انی له‌فارسییه‌وه ب‌و کوردی: د.حه‌سه‌ن جاف و ش‌کور مسته‌فا، وه‌زاره‌تی ر‌ۆشن‌ب‌یری و را‌گه‌یان‌دن چاپی یه‌كه‌م، چاپ‌خانه‌ی دار‌الح‌ریه، به‌غدا ۱۹۸۹، ل ۱۴.

ئەردەلانیان نووسیوەتەو، تاقانە میژوونووسی، کە بنەچەى میرانى ئەردەلانی، بۆ سەر بنەچەى "ئەردەشیری بابەکان" دەباتەو^۹. کە دیارە ئەمەیشی لەو برۆایەو هیناوە، گوایه زنجیری دەسەلاتدارانی "ساسانی"، لە کوردانی "شوانکارە"ن.

ئیتەر هەر لیڤەو لە ڕەهەندەکانی پیری مەستوورە دەگەین، کە لەلایە کەو پیمان دەلی: لە بەرنامەیه کدا لە ئاکامی گەڕان و پشکنینەکانیدا، بە شوین ڕەسەنترین ڕەچەلەکی کورددا چوو و لەلایەکی تریشەو پیمان دەلی: دەبی بە چاویکی جیاواز و تایبەت سەیری بیرکردنەو و کەسایەتی مەستوورە بکەین، ئەک وەك ئافەرەتیکی سیبەری ئەو پۆلە "پیاو" ه میژوونووسەى، بەر لە مەستوورە، میژووی ئەردەلانیان نووسیوە.

بەلام ئەمە بەو مانایە نییه، کە لە نووسینەوێ "میژووی ئەردەلانی" هەکید، سەرپێچی لە ڕێباز و بەرنامەى میژوونووسانی پێش خۆی بە گشتی و لە "شەرەفخان" بەتایبەتی کردبێ، چونکە ئەمیش وەك ئەوان و ئەوانیش پەڕەویان لە ڕێبازەکەى "شەرەفخان" کردووە^{۱۰} و هەموویان ڕێبازەکیان بریتی بوو لەوێ: سەرباسەکانیان بەناوی "میرەکان"، یان "کەسەکان" دەست پێبکەن و لەوێو، لەژێر ناوی ئەواندا ڕووداوەکانیان گیراوەتەو.

جگە لەمەش لە هەمان کاتدا ئاماژە بەو سەرچاوانەش دەکات، کە لە نووسینەوێ "میژووی ئەردەلانی" دا، کەلکی لی وەرگرتوون. بەتایبەتی هەردوو میژووەکەى "زبەدە التواریخ" ی مەلا محەمەد شەریف (قازی ئەردەلانی) و "الب التواریخ" ی خوسرەو بەگى ئەردەلانی^{۱۱}. جیا لەوێ لە زۆر پەرەگرافدا، کە بە پێویستی زانیبێ، شیعری فارسی، شیعری شاعیرانی تر، پەندى عەرەبى و ئایەتى

۹- هەلبەتە بۆ ئاگاداریی خوینەر، دەبی بلیم کە (شەرەفخان)یش پەڕەویی لە رێچکە و شیوازی

میژوونووسانی (سەفەوی) کردووە.

۱۰- سەرچاوەى پێشوو، ل ۱۴ - ۱۵.

۱۱- سەرچاوەى پێشوو، ل ۱۱.

قورثانی له گهڵ گێڕانهوه کاندای گونجاندوه. که ئه مانهش هه مووی، به لگهی ئه وهن مه ستوره، خاوهن پلهیه کی بالای پۆشنیری بووه.

مه ستوره له مه پ چۆنیتی ده ستپیک و نووسینه وهی "میژووی ئه رده لان" وه، له به راییه وه هه ندی وشه ی برووسکه ئاسا ده نووسی، که بۆ ئاگاداری له سه ر به رنامه ی نووسینه که ی، ده بی ئاوپی خیرایان لی بدهینه وه.

۱- مه ستوره ده نووسی: "پاش متالا و نامه گۆرینه وه..."^{۱۵}، واته به ره وهی قه لēm بجه مه سه ر کاغه ز و تاکه وشه یه کیش بنووسم، دهستم به خویندنه وهی سه رچاوه و که ره سه ی

نووسینی میژووه که م کرد، ئه وسا که و ته

نامه نووسین و پرس و راویژ گۆرینه وه له گهڵ شاره زایان و ئاگاداران و پروناکبیراندا^{۱۶}، تا زۆرتین زانیاری له زۆرتین سه رچاوه وه کۆبکه مه وه و لییان هه لبژیرم. که ئه م به رنامه یه ی مه ستوره، له هه مان کاتدا فراوانتر کردنی ئه و روانگه و ئاسۆیه یه، که میژوونووسانی به ر له مه ستوره، لییان وه نواریوه و زانیارییه کانی یه کتریان دووباره کردۆته وه.

هه لبه ته که ده لی: (پاش متالا و..)، مانای وایه مه به ستی خویندنه وهی سه رچاوه یه له سه ر که ره سه ی خا و بابه تی میژوویی، ئه گینا مه ستوره زۆر پیش ده ستپیک کردنی نووسینه وهی (میژووی ئه رده لان)، به رده وام له کتیبخانه ده وله مه نده کانی خۆیان و سه رانی ئه رده لاندا خه ریکه ی خویندنه وه و موتالا بووه و هه ر دوا ی فیروونی نووسین و خویندنه وه، وه خۆی ده لی: "که دهستم خامه ی

۱۲- خۆزگه له م بواره دا مه ستوره ناوی چه ندانیکی له و مامۆستایانه ببردایه، که له م باره یه وه نامه ی له گه لدا گۆرینه ته وه و راویژی پیکردوون، تا له و پێگه یه وه زانیان و نووسه رانی ئه و رۆژگاره مان چاکتر و ئاسانتر بناسیایه.

۱۳- مه ستوره، میژووی ئه رده لان، ل ۱۱.

تاشنایی گرت ... مهیلی سروشتیم و ئاره‌زووی زگماکم، به متالای کتیبان ده‌بزووت...^{۱۷}.

۲- مه‌ستوره له‌باردی به‌رنامه‌ی میژووه‌که‌یه‌وه ده‌نووسی: "به سروشتی بلیسه‌دار و زهینی په‌خنه‌گرانه‌وه...^{۱۸}"، واته: به شه‌وق و تاسه‌یه‌کی ئاگرینه‌وه که‌وتمه‌ سه‌ر که‌لکه‌له و خولیای نووسینی میژووی ئه‌رده‌لان. به‌لام له‌کاتی نووسیندا، سنوورم بۆ ئهم تاسه و په‌رۆشه ئاگرینه دیاری کرد و نه‌مه‌یشت سنووری هۆش و زهینی په‌خنه‌گرانه‌م به‌ته‌نیته‌وه، به‌لکو به‌گیانی په‌خنه‌گرانه‌وه، په‌خنه‌م له‌ئهم‌وونی نووسه‌رانی پیش خۆم و هه‌لسه‌نگاندنه‌کانی خۆمیش ده‌گرت و هه‌میشه به‌گیانی په‌سیار له‌خۆ کردن و توژیینه‌وه‌وه، له‌گه‌ل‌پووداوه‌کاندا ده‌ژیام. بۆیه له‌کاتی نووسینه‌وه‌ی میژووه‌که‌یدا و له‌به‌رامبه‌ر هه‌ر پووداویکدا، که زۆر لیبی دُنیا نه‌بووبی و بۆی بوویته جیی له‌سه‌ر وه‌ستان و دله‌پراوکه، ده‌نووسی: "ئه‌قلی بی‌خه‌وش و چیژ و سه‌لیقه‌ی راست، ئهم قسه‌یه ناسه‌لمینی"^{۱۹} یان: "خودا هه‌ر خۆی له‌پراستی هه‌موو شتی ئاگاداره"^{۲۰} یان: "خودا بۆ خۆی ده‌زانئ"^{۲۱} "زانست هه‌ر لای خودایه"^{۲۲}.

ئهم هه‌ست و هۆشه پر له‌رامانه‌ی مه‌ستوره، له‌ نووسینه‌وه‌ی میژووی ئه‌رده‌لاندا هه‌ر به‌ته‌نیا لهم چه‌ند پرسته‌ خیرایانه‌دا ده‌رناکه‌ون، به‌لکو له‌یه‌که‌مین خویندنه‌وه‌ی میژووه‌که‌یدا، هه‌ست به‌وه ده‌کری که مه‌ستوره، هه‌ر له‌سه‌رده‌می مندالیی و هه‌رزه‌کارییه‌وه، به‌چاوی سه‌رنج و توژیینه‌وه‌وه، پووداوه‌کانی نزیک و

۱۴- سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۱۲.

۱۵- سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۱۵.

۱۶- سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۱۵.

۱۷- سه‌رچاوه‌ی پیشوو، لاپه‌ره‌کانی: ۳۰، ۵۰، ۶۶.

۱۸- سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۳۴.

۱۹- مه‌به‌ستی له: ئه‌مانول‌الاخان (۱۷۷۵ - ۱۸۲۴ز) ی گه‌وره، واته: باوکی خوسره‌وخانی هاوسه‌ریتی.

دووری خۆی هه‌لسه‌نگاندووه و ده‌رکی به‌وه کردووه، که ته‌و جوگرافیا و پله‌و پایه‌یه‌ی خۆی و بنه‌ماله‌که‌ی تیایدا ده‌ژین، له‌ لووتکه‌ی داوده‌سگا‌کانی میرنشینه‌که‌وه‌ نزیکه‌ و ده‌بی‌ سهرنجی وردیان بدری‌تی.

له‌م بواره‌دا مه‌ستوو‌ره‌ له‌باسی ناوبانگی قه‌لای "حه‌سه‌ن ئاوا"دا ده‌نوسی: (باسوخواسی له‌ هه‌موو دیرۆک و می‌ژووی دنیا‌دا تۆمار کراوه‌ و په‌سن و وه‌سفی له‌ په‌رتووک و ده‌فته‌ری زۆرینه‌ی جیهان‌دا نووسراوه‌.. من ته‌م که‌مینه‌یه‌، به‌چاوی خۆم دیت‌م بالیۆزی پرووس و ئینگلیز، له‌سه‌رده‌می فه‌رمان‌په‌وایه‌تی ته‌مانول‌لاخانی^{۲۳} والیدا به‌ناوی دیتنی ته‌م قه‌لایه‌وه‌ به‌سه‌ر کوردستان (سنه‌)دا تی‌په‌رپین و له‌گه‌ل ته‌وه‌شدا، که‌ قه‌لاکه‌ و پیرانه‌ بوو، سه‌ردانی شوینه‌وار و که‌لاوه‌که‌یان ده‌کرد^{۲۴}.

ته‌م بیره‌وه‌رییه‌ی مه‌ستوو‌ره‌ ده‌ی‌گی‌رتیه‌وه‌، یادگاری سالانی پێش چوونی‌تی بۆ هه‌ره‌مه‌س‌ه‌رای خوسره‌وخانی هاوسه‌ری، که‌ له‌ ته‌مه‌نی ۲۵ سالیدا، واته‌: له‌ ۱۸۲۸ز.دا بۆته‌ هاوسه‌ری، که‌ دیاره‌ مه‌به‌ستیشی له‌ بالیۆزی ئینگلیز هه‌ر ده‌بی: جان مال‌کو‌ل‌م (۱۷۶۹ز - ۱۸۳۲ز)^{۲۵} بی‌ت که‌ ۳ جار سه‌ردانی شاری سنه‌ی کردووه‌، به‌لام ۲ جاریان پێش سه‌ده‌ی نۆزده‌ و جاری سی‌یه‌میش سالی ۱۸۰۸ز چۆته‌ سنه‌ و له‌م سالانه‌شدا دیاره‌ مه‌ستوو‌ره‌ ته‌مه‌نی هه‌ر نزیکه‌ی ۴ سالانه‌ بووه‌ و بۆ ته‌و ته‌مه‌نه‌ش، مایه‌ی زیره‌کییه‌، ته‌گه‌ر بزانی ته‌و گه‌ریده‌یه‌ بالیۆزه‌، یا نا!

به‌لام ته‌و کاته‌ی (کلۆدیوس جیمس ریچ) له‌ هاوینی سالی (۱۸۲۰ز)دا، سه‌ردانی شاری سنه‌ی کردووه‌، ته‌مه‌نی مه‌ستوو‌ره‌ له‌ ده‌ه‌ریه‌ری (۱۶ - ۱۷) سالاندا بووه‌. (ریچ)یش که‌ چۆته‌ "سنه"، باسی ته‌وه‌ ناکات سه‌ردانی "قه‌لای حه‌سه‌ن ئاوا"ی کردی‌ت. له‌به‌ر ته‌وه‌ - وه‌ک وتمان - هه‌ر ده‌بی مه‌ستوو‌ره‌، مه‌به‌ستی له‌ بالیۆزی ئینگلیز، (جان مال‌کو‌ل‌م) بی‌ت، نه‌ک "کلۆدیوس جیمس

۲۰- سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ۴۲.

۲۱- سه‌رنج ته‌م قه‌لایه‌ که‌وتۆته‌ ۶ کیلۆمه‌تری باشووری شاری "سنه‌"وه‌.

۲۲- بۆ زیاتر زانیاری بنوا‌ره‌: "گه‌شتنامه‌ی ریچ بۆ کوردستان وه‌رگێ‌ترانی له‌ عه‌ره‌بییه‌وه‌ بۆ کوردی حه‌مه‌باقی، محمه‌د، چاپی سی‌یه‌م، ل ۲۰۱، هه‌روه‌ها: فره‌نگ ده‌خدا، به‌رگی ۱۴، ل ۲۱۴۶۹.

رپیچ^{۲۶} "خۆ ئەگەر (رپیچ) لەو سەردانەیدا، کە لە ھاوینی ساڵی ۱۸۲۰زدا، بۆ شاری (سەنە)ی کردوو، چووێتە سەردانی (قەلائی حەسەن ئاوا) و دواتر لە (گەشتنامە)^{۲۷} کەیدا باسی نەکردبێ، ئەمەیان شتیکی ترە و دەکرێ گریانی ئەوەش دابنێن، کە مەستوورە، مەبەستی لە بالیۆزی ئینگلیز (کلۆدیوس جیمس رپیچ) بووبێ، کە لە هەردوو بارەکەدا، (جان مالکۆم) و (رپیچ)یش، هەردووکیان نوێنەری ئینگلیز بوون و لە هەر دوو گریانەکەشدا، سەرئەنجامی وردی (مەستوورە)مان مەبەستە.

هەر لەبەلوازی گێڕانەوهی بێرەوه‌ری سەردەمی منداڵی خۆیدا، بێرەوه‌رییەکی گەرم سەبارەت بە ناکۆکی و ناتەبایی نیوان میرنشینێ ئەردەلانی و بابان دەگێڕێتەوه، کە لەکاتی خۆیندەوه‌یدا دەم و دەست خۆینەر هەست بە پەژاری مەستوورە دەکات و لە دوتویی گێڕانەوه‌کەدا خۆزگەیه‌کی شاراه‌ی مەستوورە هەست پێ دەکات، بۆ ئەوه‌ی ئەنجامەکه‌ی بەجۆریکی تر بکەوتایەته‌وه، کە ئەنجامی براییه‌تی و تەبایی نیوان میرانی ئەردەلانی و بابان بوایه‌ و پوخته‌کەیشی بەم‌جۆرە بووه:

ساڵی (۱۱۳۶هـ - ۱۷۲۳ز)، خانەپاشای میری بابان هێرش دەکاتە سەر شاری "سەنە" و دەیگرێ و دواپیش وەك مەستوورە دەلی:

"لەو جینگایه‌ی کە ئیستا باخیکه‌ و نمونه‌ی بەهه‌شتی به‌رینه‌ و نزیکه‌ی کۆشک و تەلاری مەڕکەزی میرنشینە و بە فێردەوس بەناوبانگه‌، قوتابخانه‌یه‌کی بنیات نا و لەم‌ه‌ودایه‌کی کورتدا، مناره‌یه‌کی جوانیشی لی دروستکرد، تا سەردەمی فەرمانڕه‌وایی پر شانازیی ئەمانوللاخانیش هەر مابوو و منیش دیتم، ئەمانوللاخان لەبەرئەوه‌ی بوونی ئەم مناره‌ و ئاسه‌واره‌ی بە مایه‌ی سەرشۆڕی

۲۳- گەشتنامە (رپیچ)، لە لایەن نووسەری ئەم دێڕانەوه‌ کراوه‌ته‌ کوردی و تانیستا (۳ سی) جار چاپکراوه‌ته‌وه.

۲۴- مەستوورە، میژووی ئەردەلانی، ۸۹ - ۹۰.

ئەردەلەنەكان دەزانی، ویران و خاپووری کرد و داری بەسەر بەردییەوه نەهیشت...^{۲۸}.

مەستووڕە سالی ۱۸۴۵ز دەستی بە نووسینی (میرنشینى ئەردەلەن) کردوو، کە لەم کاتەدا تەمەنى مەستووڕە ۴۲ سالە و ئیتر دلتیایە لەوێ لەو تەمەنەدا زەخیرەیهکی زۆری ئاگاداریی راستەوخۆی لە پرووداوەکانی سەرۆمیری نیویدی یەكەمی سەدهی نۆزده ههیه و ئەم نیو سەدهیهش بۆ هەموو میرنشینەکانی کورد، ناسکترین قۆناغی وەرسوورانە، لە هەموو پروویەکی سیاسی، کۆمەڵایەتی و پرووناکیری و دیاریکردنی چارەنووسیانەوه.

مەستووڕەش وەك نووسەرانی پیش خۆی، هەر لە شاری سەنەدا دەستی بە نووسینی "میژووی ئەردەلەن" کردوو. کە شاری "سەنە" نزیکەی (۲۱۰) سال پیش ئەم میژووی مەستووڕە، وەك دوایین پیتەختی ئەردەلەن بنیات نراوه. بەلام شاری "سەنە" یەكەمین پیتەختی میرنشینەكە نەبووه، بەلكو لە ماوهی نزیکەی (۱۵۰) سالێكدا، (۴) جار مەلەبەندی دەسلەلات و پیتەختیان لە شوینیكەوه بۆ شوینیکی تر، جیگەگۆرکی پیتکردوو.

لە سەرەتادا لە (قەلای زەلم) (۵۶۴هـ - ۱۱۶۸ز) و دواتر لە (قەلای مەریوان) (۹۶۹هـ - ۱۵۶۱ز) و دواییش لە (قەلای پلنگان) و دواى ئەمیش بۆ (قەلای حەسەن ئاوا) و دوایین جاریش شاری (سەنە) ی ئیستانیان لە (۱۶۳۶ز) دا دروستکرد و بە یەكجاریی تیایدا مانەوه.

میژوونووسەکانی ئەردەلەن دەلێن: نیاز لە پرووچاندنی قەلایەکانی (زەلم)، (پلنگان) و (حەسەن ئاوا) لەبەر ئەوه بووه، تا ئیتر هیچ کام لە میرەکانی ئەردەلەن، نەتوانن لەکاتی سەرپیچی و یاخیبووندا، لە پاشاکانی ئێران، خۆیانی تیدا قایم بکەن.

۲۵- حەمەباقی، محەمەد، میرنشینى ئەردەلەن، بابان، سۆران، لە بەلگەنامەى قاجاریدا، چاپ و پەخشى ئاراس، چاپى یەكەم، هەولێر، ۲۰۰۵، ل ۳۰ (پەراویژ). هەروەها: مستەفا ئەمین، نەوشیروان: لە پەراویژی میژووی ئەردەلەندا، ل ۶۶.

بەلّام ئەم قىسانەيان بۇ دۆلەتوایى و دۇنياکردنى پاشاكانى ئىران نووسىو، ئەگىنا
نیاز لەم جیگەگۆرکى و خو گەياندەو، ناو باو، شى ئىران، خو دەر بازکردن بوو، لە
سنوورى دەسلەتتى عوسمانى و دەستدریژیەکانى پاشەپوژى^(۲۶) و خو پاراستن بوو
لەو چەرمەسەربى و کارەساتە پر مەینەتییانەى بەسەر (و، ەك نمونە) میرنشینى
"بابان"ى هاوسنوورى میرنشینى "ئەردەلان" ياندا هینا.

چونکە ئەگەرچى ھەلکەوتى جیۆپۆلیتیکی قەلەمپەوى ئەردەلان، شیو
نزیکایەتیەکی لەگەڵ قەلەمپەوى "بابان" بوو و لە ماو، ەى حوکمرانى میرەکانى
ئەردەلاندا، تووشى گەلى شەر و کیشەى گەرە و خویناوبى بوون، بەلّام بە دريژايى
چەند سەدەیهك لە زۆر لایەنى کۆمەلایەتى، ئابوورى، سیاسییەو، لە چاو (بۆ
نمونە) میرانى باباندا، ناوچەکەيان پارێزراوتر و ئارامتر و گەشەکردووتر بوو،
لەبەر ئەو، ەى:

۱- میرنشینى بابان زۆرجار لەگەڵ ناو، ەندى ھەردوو دەولەتى ئىرانى و
عوسمانیدا بە شەر ھاتوون.

۲- میرنشینى ئەردەلان بەلای زۆرەو ھەر لەگەڵ دەولەتى عوسمانیدا بە شەر
ھاتوون و لەمەشدا ھەلکەوتى ناوچەکەيان، ئەو، ەندى ناوچەى میرنشینى بابان
نەدەکەوتە سەرەپى لەشکرکیشى شەر و بەیەکدا ھەلپژان.

۳- میرەکانى ئەردەلان لەدوای خو خزانەو، ناو قەلەمپەوى ئىران، ھەمیشە
و راستەوخو لە لایەن شایەکانى دەولەتى ناو، ەندیەو، ەفرمانى بەرپو، ەردنى
میرنشینەکەيان بۆ دیاریکراو، کە ئەم شاھانەى ئىران - کەم تا کورتیک -
شتیکيان لە میژووى گەلانى ئىران و کلتورى ناوچەکانى گەلانى ئىران زانیو،
بەپێچەوانەى میرنشینگەلى کوردی ژیر دەسلەتتى عوسمانى، کە ھەمیشە لە لایەن
یەکیک لە والییەکانى مووسل و بەغداو، میرنشینیان بۆ دیارى دەکرا و زۆرینەى
ئەو والییانەى مووسل و بەغداش، نەك ھەر پێشتر لەناو کۆمەلگای عوسمانیدا
پەرورەدە نەبوون و ئاگادارییان لە دابونەريت و کلتورى گەلانى ناو قەلەمپەوى
ئیمپراتۆرى عوسمانى نەبوو، بەلکو خەلکانى دەرەو، ەى قەلەمپەوى عوسمانى بوون

(۲۶) میرنشینى ئەردەلان، بابان، سۆران ل ۳۰ (پەراوێز)، ھەر، ەا: لە پەراوێزى میژووى ئەردەلاندا، ل ۶۶.

و به هه موو کلتوریکی گهلانی عوسمانی، نامۆ و نهشارهزا بوون. که دیاره ئهم دوو جور بهرپوهبردنهش، له ههردوو باره کهی ناو ئییران و عوسمانیدا، کاردانهوهی خۆیان ههبووه و له باری یه کهمدا: شایه کانی ئییران، راستهوخۆ پردی پیوهندی ههمله لایه نهیان له گهڵ میرانی ئهرده لانییدا ههلبهستوه و هاتوچۆ و خزمایهتی و ژن و ژنخوازیشیان له گهڵ یه کتردا کردوه، به لām له باری دووه مدا: والیه کانی عوسمانی، له ئاکامی که متر له یه که گه یشتنیان له گهڵ میرانی کورددا، هه میسه شهپر و ئاژاوهیان له گهڵ یه کتردا ههبووه، هه ر له بهرته مهش بووه، ئهو شهپر و شالاوهی که له سه ره تای دروستبوونی ده ولته تی سه فه وی (۱۵۰۲ - ۱۷۳۶ز) ی شیعه مه زه به به وه، بۆ سه ر ناوچه کانی سوننی مه زه به ب و ده ولته تی عوسمانی ده کران و له مه شدا زۆریه ی کوردانی خۆرئاوای ئییران و قه له مپه وی ئهرده لانیشی ده گرته وه و زیانی زۆری سه رومال، له کوردانی سوننی مه زه به ب ده که وت. به لām دواتر و به تیپه ربوونی پۆژگار، له سه رده می شا عه بباس (۱۵۸۷ - ۱۶۲۹ز) به دواوه، هه ندی له میران و سه رانی ئهرده لان، بۆ دلنه وایی ده ولته تی سه فه وی و دواتریش بۆ دلنه وایی ده ولته تی قاجار، خۆیان و هه ندی له ده ست و پیوهندیان، ده بوونه شیعه مه زه به ب و هه ندی جاریش ژن و ژنخوازیشیان له گهڵ بنه ماله کانی هه ردوو ده رباردا ده کرد^{۲۷} و به مهش خۆیان له شه پر یه کێک له و دوو ده ولته ته (واته: ده ولته تی ئییران) ده پاراست و لهم باره شدا ده ولته تی عوسمانی، که متر توانا و ده رفه تی ده ستپوهردان و ئاژاوه نانه وهی له کاروباری ناوخۆی میرنشینی ئهرده لاندای بۆ ده مایه وه.

۲۷- به تاییه تیش له خان ئه جمه د خان (۱۶۱۶ - ۱۶۳۶ز) ی کۆری هه لۆخان کۆری سولتان عه لی به گه وه ده ست پی ده کات، که جگه له وهی مه زه به بی شیعه ی په سه ند کرد و بووه شیعه، هاوکات "سه ییده به گم" ی کچی شا عه بباسی سه فه وی خواست، هه روه ها: ئه مانوللاخان ی گه وره ی ئهرده لان، که خۆی "سه رونا ز خان" ی کۆنه ژنی فه تح عه لی شای ماره کردوه و "حوسن جیهانی خان" ی کچی فه تح عه لی شای قاجاری بۆ "خوسره و خان" ی کۆری خواستوه... دیسانیش "توبا خان" ی کچی عه بباس میرزایان بۆ "رهزا قولیخان" ی کۆره گه وره ی "خوسره و خان" - ناکام - خواستوه.

ئەم نەرىتەش وردە وردە و بەكاوہخۆ، گرژىي نىوان دەولەتى ناوہندى ئىيران و مىرنشىنى ئەردەلانى خا دەكردەوہ و لىرەوہ راگرتن، يان تىكچوونى تارام و ئاسايشى قەلەمپەوى ئەردەلانى (زۆرتەر) پابەند دەبوو بە ھەلومەرجى شەر و ئاشتى خودى دەولەتى ناوہندى ئىرانەوہ، چ لە ناوہخۆ، لەسەر دەسەلات، يان لەگەل ھەردوو دەولەتى عوسمانى و پروسىادا، نەك شتى تر.

بۆيە پەيرەوكردى ئەم سىياسەتە، لە لاين مىران و سەرانى ئەردەلانىوہ، بوو نەرىتىكى چاولىكەرىي بۆ (زۆربەي) مىرانى ئەردەلانى و بەدرىژايى ئالوگۆرەكانى دەسەلاتدارىتى دەولەتى ناوہندى ئىران، مىرانى ئەردەلانى بە رەزامەندىي شاهەكانى ئىران دادەنران و لادەبران، تەنيا بۆ ماوہىەكى كەم نەيىت، كە لەگەل كەرىم خانى زەند (۱۷۰۵ - ۱۷۷۹ز)دا نىوانيان باش نەبووہ و دواتر ئەوہشيان چارەسەر كرددو^{۲۸}.

بە واتەيەكى تر، ئەم سىياسەتى خۆگونجاندىن و خۆسازكردى مىرانى بەردوای ئەردەلانى، لەگەل دەسەلاتى ناوہندى ئىراندا، تەقەللا بووہ بۆ گەران بەردوای تارام و ئاسايش ھىشتەنەوہى مىرنشىنەكەياندا. كە ئەم تەقەللا پشوو درىژە لەدوای دروستكردى شارى "سنە"وہ بۆ ماوہى نزيكەي چەند سەدەيەكە بتوانن زەمىنەى دابىنكردى ژيار و ئابوورى و خويندەوارى و پرووناكبرى و تەلارسازىي خۆش بكەن و لە مەيدانى پرووناكبرىشدا مىرنشىنى ئەردەلانى، لە دواى مىرنشىنى "بتلىس"وہ، دووہمىن مىرنشىنى كوردىن، كە مېژووى مىرنشىنەكەيان، بە تەقەللای چەند مېژوونوسىك بنوسرىتەوہ.

ھەر لە ئاكامى ئەم ھەلومەرجەشدا مەستورە لەناو تەلارە ھەرە جوانەكانى سەرتاسەرى كوردستاندا، دەستى بە نووسىنەوہى "مېژووى ئەردەلانى" كرد، كە تەلارە شىرىن و نازدارەكەى مەستورە، ھىشتا لە تەلارە قەشەنگ و بەرچاوہكانى ئىستای شارى سنەيە.

بەلام مىرنشىنگەلى كوردى بىندەستى عوسمانى، ببوونە مەيدانى پر لە دەستپورەدانى والىيەكانى عوسمانى و سەرانى قاجارى لە كاروبارى ناوہخۆ ھەردوو

۲۸ - مىرنشىنى ئەردەلانى، بابان، سۆران ۳۱.

میرنشینى بابان و سۆراند (بەتایبەتى) و ئاژاوه و دووبەرەكى و شەرى براكوژى نانەوه لەنێوان سەران و ئەندامانى بنەمالەى بابان و شەرى میرنشینى بابان لەگەڵ میرنشینى سۆراند و بە ھەموویشیانەوه ئۆقرە و ئاسایشیان لە قەلەمڕەوکانیاندا نەھێشتبوو، بۆیە لە کاتیڤدا (وەك نمونە) ئەمانوللاخانى گەورەى ئەردەلان، داخوازى نووسىنى مێژووى میرانى ئەردەلان لە: "مەمەد ئىبراھىم ئەردەلانى"^{٢٩} دەکات، ھەر لەم سەرۆبەندەدايە، کە گەڕیدەيەكى وەك "کلۆدیوس جیمس رېچ" کاتى لەبارەى مێژووى بنەمالەى "بابان" ەوه، لەگەڵ "مەحمود پاشاى میرى بابان" دا دەدوێن، ئاواى دەگێڕتەوه:

"ئەمڕۆ: ٧ تشرینی یەكەمى ١٨٢٠ز، لەگەڵ مەحمود پاشاى باباندا، کە باسى مێژووى كوردستانمان كرد، پێم بە جەرگى خۆمدا نا و سەرسامى خۆم بۆ باسكرد، كە بۆچى ئاگادارى تەواوى لە مێژووى بنەمالەكەیان نییە! ئەویش بە نەزاكەت و سەنگینییهوه پێمى وت:

ئەو مێژووه شایستەى نووسینهوه نییە، چونكە مێژووى بنەمالەيەكى دەسەڵاتدارە.

منیش پێم وت: بەلام بنەمالەكەیان مێژوویەكى دووری ھەيە و شەرەفمەندن^{٣٠}. ھەلبەتە وەلامەكەى مەحمود پاشا، "رېچ" ی ئەو سەردەمە و ئێمەى ئەم سەردەمەمەيشى قایل نەكردوو، چونكە "رېچ" دەزانى مەحمود پاشا و سەرانی بابان، بەھۆى سەرقاڵیبانەوه بە شەڕ و ئاژاوەى ناوخۆیان و دەرەوه، ناپەرژێنە سەر ئاوەدانکردنەوى ھەریەكەیان و نووسینهوى مێژووى میرنشینەكەیان، بەتایبەتى دواى مەرگى ئەورەحمان پاشا (١٨١٣ز) ی باوكى مەحمود پاشا، كە پێشتر "رېچ" ناسیویتى و ئاگادارى زۆرى لەبارەى فراوانخوازى و ھێرش و ھەلمەتە سەركەوتووەكانییەوه ھەبوو و ئیستاش نیشانەكانى لاوازبوونى و لەبەرەك ھەلۆشانى دەرکەوتوو.

٢٩ - واتە: خواھنى: ژیل شرفنامە.

٣٠ - گەشتنامەى رېچ، ل ٢٧٤.

به لّام لیّره دا بۆ به بیرهینانه وه، ده بیّ بلیّین: ئەم پرسیاره ی "رپج" له مه حموود پاشای ده کات، دوا ی ئەو سه ردان و دیده نییه ی "رپج" ه، بۆ شاری "سنه" و دیداری تی له گه لّ ئەمانوللاخان و سه راسیمه بوونی "رپج" ه، به بینینی ته لاره ناوازه و نازداره کانی ناو شاری "سنه"، که ههر له م سه فهره درپژهیدا، بۆ میرنشینی ئه رده لانی کردووه و ههر له م سه فهره شدا لای ئەمانوللاخان، نوسخه یه کی "شه رهنامه" ی وه ک "میژووی کورد" وه رگرتووه^{۳۱} و ههر له م سه فهره ی شیدا پیچهنانه ی ئەم لاوازییه ی مه حموود پاشا، له ده سه لّات و توانای هه مه لایه نه ی ئەمانوللاخاندا ده بینیی و ده لّی:

"ئەمانوللاخان... خۆی سه رداری وه خت و خاوه ن بریار و سیاسه تی ئیرانه ...^{۳۲} که دیسان ئەم ده سه لّات به هیژه ی ئه رده لانی ش، له سالی (۱۸۲۴ز) دا به مه رگی ئەمانوللاخان و له جی دانیشتنی خوسره و خانی کوپی و هاوسه ری داها تووی مه ستووره^{۳۳} دوا یی دیت و لیّره به دوا وه، سه رته کانی لاوا یی و له به ریه ک هه لّو ه شانی ئەم میرنشینه ش ده رده که و ی، به تایبه تی دوا ی مه رگی خوسره و خان (۱۸۳۴ز) و ده ستیوه ردانی (حوسن جیهان) ی ژنی یه که می خوسره و خان و نا کوکی

۳۱ - سه رچاوه ی پیشوو، لاپه ره کانی: ۱۸۹، ۲۰۶، ۲۰۳.

سه رنج: ئیستا نوسخه یه کی تورکی "شه رهنامه" له کتیبخانه ی به ریتانیا پارێزرا وه (Add.7860)، که زه مانیک هی "رپج" بووه و نوسخه یه کی تری فارسی لییه (Add.22698)، که "عه باس میرزا" ی وه لیعه هدی "فه تح عه لی شای قاجار" به دیاریی بۆ ئەمانوللاخانی گه وره ی ئه رده لانی ناردووه. به لّام روون نییه ئەو نوسخه یه کی که "رپج" له ئەمانوللاخانی وه رگرتووه، یه ک له و دووانه یه، یان نوسخه یه کی تره!. (بۆ زیاتر زانیاری له م باره یه وه بنوا ره: سولتانی، ئه نوهر: دوو ذیلی شه رهنامه ی بتلیسی، چاپه مه نی بنکه ی "ژین" سلیمانی، چاپی یه که م، ۲۰۰۵، چاپخانه، شقان، ۸۵ ل (په راویز).

۳۲ - گه شته نامه ی رپج، ل ۱۹۹.

۳۳ - مه ستووره سالی ۱۸۲۸ز بۆته هاوسه ری "خوسره و خان" و ماوه ی ۶ سالّ هاوسه ری بووه و مندالیشی لیّی نه بووه و دواتر ماوه ی ۱۳ سالّ به بیوه ژنی له حه ره مه سه رای خوسره و خاندا ماوه ته وه.

نیوان هەردوو کۆرە که یان: ڕەزا قولىجان و غولام شاخان له کاروبارى مېرئىشینه که، له سەر د ههسلاتى مېرأیه تی گرتنه دهست، که مهستوره کاتى به دووربینیه کی هوشیارانهوه، ڕووداوه کان تاوتوى دهکات، دهگاته ئەو ئەنجامه ی له مېژوووه کهیدا دهلى:

"ئیدی ئیدی و نهخته نهخته ئەم سەربزىویی و سەرسەختی و گوینەدانه، بوو به هوى ئەوهی شا (محمد شا: ۱۸۳۵-۱۸۴۸ز) پشتیان تیكا و ڕویان لی وەرگیرى و گوێیان ڕاکیشى، تهنانهت دهتوانین بلىن: "شا هاته سەر ئەو ڕپاره ی، که بناغه ی ئەم بنه ماله یه، تیكددا و دارى به سەر بهرده وه نه هیلى"^{۳۴}.

به لام هەر لهو سەروبه ندهدا و پىچه وانە ی لاوازبوونی ئەم دوو مېرئىشینه ی بابان و ئەرده لان، له سەرەتای (۱۸۲۰ز) به دواوه، سەرەتاکانى دره وشانه وه و فراواخوایى هەردوو مېرئىشینی "سۆران" و "بۆتان" به فەرمانده یی مېر محمدی ڕهواندز (۱۷۸۸ - ۱۸۳۸ز) و مېر به درخان (۱۸۰۳ - ۱۸۶۹)،^{۳۵} بۆ ڕزگارى له دهست زولمى عوسمانى دەرده کهون، که دهولەتى عوسمانى، تهقه للای هەردوو مېره که به مهترسى گه وه بۆ سەر خوى دهزانى و له ڕپگه ی له شکرکیشى و هېر شه وه، بهرودوا (۱۸۳۸) و (۱۸۴۷) له ناویان دهبات.

ئەم ڕووداوانه و گه لى ڕووداوى تری گرنگ، ده کهونه قوناعى ژيانى مهستوره. بۆیه ئەزموونى ژيانى مهستوره، ئەزموونى قوناعى ناسک و ڕپ له کاره سات و وەرسووران و چاره نووسسازى سياسى کورده. به تايه تی که هەردوو ڕپکه وتننامه ی يه کهم (۱۸۲۳ز) و دووهم (۱۸۴۷ز) ی "ئەرزۆم" ی نیوان ئيران و عوسمانى، ده کهونه قوناعى نيوه ی دووهمى ژيانى مهستوره.

ئەم دوو ڕپکه وتننامه یه، له ده مېکه وه به ناوژيى ڕووسيا و ئینگلستان، زه مینه ی بۆ خو ش دهکرا و دواى تهقه للایه کی زۆر، گه یانديانه ئەنجام، تا به

۳۴ - مهستوره، مېرئىشینی ئەرده لان، ۲۳۱.

۳۵ - بۆ زیاتر زانیاری لهم باره یه وه، بنواړه: اماره بوتان في عهد الامير بدرخان، صلاح هروري، مطبوعات مؤسسة موکرياني اربيل، الطبعة الاولى، ۲۰۰۰.

هۆيەو زەمىنەش بۆ لەناوبردنى مىرنشینهكانى كورد خۆش بكەن. لەم بوارەدا ئەم نمونەيە دەگێڕێنەو:

سەرەتای سالى ١٨٤٢ز عەلى پەزاي والى بەغدا، مەحمود پاشای میرى بابان لادەدا و ئەحمەد پاشای كۆرى سلیمان پاشای برازای مەحمود پاشای لە جى دانا. مەحمود پاشاش لە پاییزی هەمان سالدا بە خۆى و خاوخیزان و دەستوپێوەندەکانییەو، پەنای بۆ ئێران، بۆ لای رەزا قولىخانى میرى ئەردەلان برد. دواى ماوهیهك و هەر زستانی ئەو سالە، بردیانە تاران و سەردانى محمەد شای قاجاریان کرد. (شا)ش پیشواز و خەلاتى کرد و فەرمانى بە رەزا قولىخان کرد، تا لەشکر ساز بکەن و مەحمود پاشا بە خورتى بۆ سلیمانى بگێڕنەو.

بۆ ئەمەش، هیڤى چەند قۆلى و بەربلاویان بۆ سەر قەلەمپەوى بابان و ناو شارى سلیمانى دەست پێکرد. بەلام هیڤى کەیان سەرنەگەوت و مەحمود پاشا و والى ئەردەلان، لە بەرامبەر هیڤى گەشتى غافلگیرانەى عەبدوللا پاشای والى سلیمانى دا، بۆ سەر بارەگای هیڤى کەیان لە "مەریوان" تێکشکێنرا.

دواتر، ئێران لەسەر ئەم هیڤى عەبدوللا پاشا، کە دەستدریژی بۆ سەر خاکی مەریوان کردووە و پێشیلی ماددەى یەكەمى پەیماننامەى ئەرزەرومى کردووە، شکاتى لای سەرانى عوسمانى، لە عەبدوللا پاشا کرد. ئەوانیش بۆ بەغداد بانگیان کردووە و ئەحمەد پاشای برايان لە جى دانایەو و دواى ماوهیهكى تر و چەندان ئالوگۆڤ و پرووداوى تر، نەجیب پاشای بەغداد - کە لە جیى عەلى رەزا دانرابوو - لە ڕێگەى لەشکرکێشى و هیڤى، دەسلەتتى میرایەتى بابانیان لى سەندن و لە جیى ئەوان، کاربەدەستى خۆیان دانا.

هاوکات لەولاشەو لە ئێران، لەسەر تێکشکانەکەى رەزا قولىخان - لە دەشتى مەریوان - محمەد شای قاجار بیانوى لابردن و هەڵتەکاندنى میرنشینى ئەردەلانى چنگ کەوت و دواى زنجیرەیهك ئالوگۆڤ، بریاریاندا خوسرەوخانى گورجى، وەك فەرمانرەوای راستەوخۆى قاجارى، بۆ "سەنە" بنێرن.

ئەویش بەگەشتنى بۆ شارى سەنە، رەزا قولىخانى بە زنجیرکراوى بۆ تاران نارد. بەدوایدا دەستوپێوەندەكانى رەزا قولىخان و ئەمانوللاخانى برا بچکۆلەى، هەریەکەیان بەلایە کدا ئاواره و پەرتەوازه بوون. کە مەستووڕە و نزیکەکانیشى، لە

سەروپەندى تەواۋى كىردى "مىژۋى ئەردەلەن" دا - بەر ئەم پەرتەۋازەبۇنە كەۋتوون
 ۋە لەگەل كۆمەللىكى نىك ھەزار كەسىدا - بە ناچارىي پرويان لە شارەزور و دواتر
 لە سىلمانى كىردوۋە ۋە ھەر مەستورەش خۇي، وردەكارىيەكانى ئەم پروداۋانەي
 سالانى دوايى قۇناغى ھەرەسەينانى ھەمەلايەنەي ژيانى سىياسى، پروناكبرىي،
 كۆمەلايەتەي ھەردوۋ مىرنشيني ئەردەلەن ۋە بابانى، زور زىرەكانە ۋە ئاگادارانە، بۇ
 مىژۋى ئەردەلەن ۋە بابان تۆمار كىردوۋە ۋە ەك راستگۆترىن شايەتھالىكى ئاگادار ۋە
 ھوشيارى پۇژگارى خۇي، دوا لاپەرەكانى "مىژۋى ئەردەلەن" ەكەي، بە دەم ئەم
 دوا كۆچە پر لە كارەساتەۋە تۆمار كىردوۋە^{۳۶}.

گىرپانەۋەكانى مەستورە لە "مىژۋى ئەردەلەن" دا، ھەروەك سەدان جار لەۋ
 گىرپانەۋە ۋە يادداشتكىردانە بە نىختەن كە لە بەلگەنامەكانى قاجارى ۋە عوسمانىدا
 ھاتوون، لە ھەمان كاتىشدا چارەنوسى مىرنشينيەكەي خۇيشيان: (ئەردەلەن)
 ھەروەك ئەۋ جۆرە كەۋتەۋە، كە پىشتەر ھەر مەستورە خۇي پىشبينى بۇ دەكرد ۋە
 لە مىژۋەكەي خۇيدات نووسىبۇي:

"شا، واتە: مەمەد شاي قاجار، ھاتە سەر ئەۋ باۋەرى، كە بناغەي ئەم
 بنەمالەيە تىكدا ۋە دارى بەسەر بەردەۋە نەھىللى^{۳۷} .

۳۶ - بۇ زياتر زانىبارى لەبارەي وردەكارىيەكانى ئەم پروداۋانە، بنوارە:

- مىرنشيني ئەردەلەن، بابان، سۆران لە بەلگەنامەي قاجارىيدا، مەمەد ھەمەباقى.

- مەستورە، مىرنشيني ئەردەلەن.

۳۷ - مەستورە، مىرنشيني ئەردەلەن، ل ۲۳۱.

* گۆقارى كۆرى زانىبارى كوردستان، ژمارە (۶)

نالی

و

مەستوورە

مەستوورە (۱۸۰۵ز — ۱۸۴۷ز)، کە ناز ناوی ماھشەرەفخانم، کچی ئەبولخەسەن (محەمەد بەگ)ە و ئەگەرچی دیوانیکی شیعریی بە زمانی فارسی و چەند کتیییکی میژوویی، لەربارە میژوویی ئەردەلان و شەریعتی ئیسلام لە دوا بەجیماوە^{۲۹}؛ کەچی تا ئیستاش لای زۆربە کوردناسانی خۆرەللات و خۆرئاوا و میژوونوسان و نووسەرانی کوردش، زۆرتر ھەرەك شاعیر باسەدەکری. لە کاتیکادا شانازی میژوویی ھەرھەنگی کوردی، لەوہدایە کە نزیکە (۱۸۰) سال لەمەوبەر، لە سەرتاسەری خۆرەللاتی ناوەراستادا، تاقانە ئافرەتیکە، میژوویی نووسیبن. ھەرچەندە لە پال دیوانە شیعەرە فارسییەکەیدا، بڕە شعریکی عروژنامیزی بە زمانی (کوردی)ش، بە ناوی مەستوورە — وە، بلاوبۆتەوہ. وەك نمونە ی ئەمجۆرە شیعرانە ی، کە ئەمە سەرەتایە کەتی:

۲۹ لە وتاری دواتردا ناوی بەرھەمەکانی مەستوورە دەنوسین.

گرفتارم، به نازی چاوه‌کانی مه‌ستی فه‌تتانت بریندارم، به تیری سینه سووزی نیچی موژگانت^{۳۰}

له کاتیڤکدا ئەم شیعەر، غەزەلێکی (۷) بەیتی شاعیری ناسراو: ئەمین ئاغای
هەوێزی، واتا: ئەخەتەر (۱۸۳۹ — ۱۸۸۸ز)^{۳۱}، بۆیە من دێنیام ئەو شیعەر
کوردییە عەرز نامیژانەی تریش کە تا ئێستا بە پال مەستووَرە دراوَن، شیعەری
مەستووَرە نین؛ چونکە لە لایەکەوە ئەمجۆرە شیعەرانه، جگەلەوێ (پیاو) وتوونی،
لەلایەکی تریشەوێ مەستووَرە خۆی، لە میژوووەکەی خۆیدا، کە لە ئاخ و ئۆخەری
ژیانی شیدا نووسیویتی، کەم و زۆر باسی ئەو ناکات کە شیعەری کوردی نووسیوی،
لە هەمان کاتیشدا، کە باس دیتە سەر مەستووَرە و ئەدەبی کوردی، لە سەر دەمی
مەستووَرە و لە ئەدەبی باوی ئەو سەر دەمی میرنشینێ ئەردەلانی؛ دەبی ئەو هەمان
لە یادبێ کە ئەو ئەدەبی لەو رۆژگارەدا بە زمانی کوردی، لە جوگرافیای
میرنشینێ ئەردەلانی دا سەقامگیر بوو، ئەدەبی دیالیکتی گۆران بوو، کە بە
کێشی خۆمالیی، واتە: کە بە وەزنی هێجا (برگەیی) بوو، لەبەر ئەوەی ئەم
دیالیکتە گۆران، زۆر لە پێش دروستبوونی شاری (سەنە) شادا، زمانی (تایین)یش
بوو. چونکە ئەگەر کوردناسانی وەکو: (ئەلیکسەندەر ژابا، مارتەن، هارتمان،

سەرنج:

ئەگەر هەندێ فاکت و پەرەگرافی ئەم وتارە و وتاری پێشوو لە یەکتەر بچن، پێویستی وتارەکان وا
بوو.

۳۰ میژووی ئەردەلانی — نووسینی: مەستووَرە کوردستانی — گۆڕینی بۆ کوردی: دکتۆر حەسەن
جاف و شکور مستەفا — چاپی یەکەم — بەغدا — دەزگای رۆشنبیری و بلاوکردنەوی کوردی
کوردی لاپەرە (۷) — هەرەها: تەریخ مشاهیر کورد — جلدی یەکەم — تالیف بابە مردوخ
رۆحانی — چاپ اول (۱۳۶۴) — انتشارات سروش — ص (۳۶۷ — ۳۷۲).

۳- بۆ زیاتر زانیاری لەم بارەییوە بنواڕە: ئەخەتەر، شاعیری جوانیی و دلداری، نامادەکردنی ئازاد
عەبدولواحید، هەولێر، چاپخانەی شارەوانی، ۱۹۷۶، لاپەرە ۱۶ — ۲۳، ل. ۵۱.

روژەلیسکۆ، لێرخ، فیلچیفیسکی، روژدینکۆ و ... هتد)، ئەو بەسەلمینن کە ئەدەبی کوردی، لە سەرەتای دەست پێکردنیەوە، بە دیالیکتی باکوور دەستی پێکردبێ و بە تاییبەتیش لە عەلی حەریری (سەدە یانزەیه می زاین)، ئەوا لەم دیالیکتەدا، (لە سەدە یەهیه می زاین) و رەنگە پێشتریش، کتیبی (ماریفەت و پیرشالیاری زەرەتوشتی)^{۳۲} پێ نووسراوە، کە لە بارە یایینی (زەرەتوشت)وەیە و دوای ئەمیش کتیبی یایینی (سەرئەنجام)ی پێ نووسراوە، کە لەناو خەڵکدا، بە سروودی (یارسان)ناسراوە و کتیبی یایینی (ئەهلی هەق)ە^{۳۳}. لە پال ئەمانیشدا وەك لە ئینسکلۆپیدیای ئیسلامی چاپی ئینگلیزییە کەیدا هاتوو، (باباتاهیری هەمەدانی)ش، شیعری بە دیالیکتی گۆران، بۆ بلاوکردنەوێ بیروبەرێ ئەهلی هەق، لە ناو گۆرانە نەخویندەوارەکاندا نووسیوە^{۳۴}. جگە لەو (۳۹) شاعیرە کە ئی. بی. سۆن، لەو وتارەیدا سەبارەت بە شیعری گۆران، لەسەری نووسیون و نمونە ی لە (۲۷) شاعیران هێناوتەو، کە کاتی خوێ (د. سەعید سەهیی)، ئەم دەستنووسانە ی پێشکەش کردون و ئیستا لە مۆزە ی بەریتانی پارێزاون و هەمووشیان پێش سالی (۱۷۸۸ز) ژیاون^۷.

ئێتر ئەم ئەدەبە، لە تەمەنی ئەم هەزار سال بەخشینەیدا، بێ پشوو، بە تەوژم و تین و درەوشاوێی هاتوو و بە دەم رەگ داکوتانی زیاترە وە هەر لە بەخشیندا

۴- دانای هەورامی — پیرشالیاری زەرەدەشتی — بەغدا (۱۹۶۸ز).

۵- سەراخام (ماشەلای سووری) چاپ اول، تاران (۱۳۴۴ش) هەروەها سەراخام (ایین یارسان)، پۆهش و نوشتە طیب طاهری، انتشارات انستیتو فرەنگی کرد، سلیمانی، چاپی اول، چاپخانه اراس، ارپیل. ۲۰۰۷

۶- لیری کای شاعیری گەورە ی کورد (مەهلەوی) ئەنوەر قادر مەمەد، ستۆکھۆلم (۱۹۹۱) لاپەرە (۳۲).

۷- مینۆرسکی (گۆران) وەرگێڕانی ناجی عەباس (گۆفاری گەلاوێژ)، ژمارە (۵ تا ۱۰) بەغدا (۱۹۴۴ز).

سەرئەنجام: ئەو (۲۷) شاعیرە کە (ئی. بی. سۆن) لە بارەیانەو نووسیویتی، لە بنەرەدا لە دوو تۆی کەشکۆڵێکدا، کە نمونە ی شیعری (۳۹) شاعیری تێدا ی، ئەم کەشکۆڵە سالی (۱۹۹۸ز) لەلایەن کاک ئەنوەری سولتانی یەو، لە بەریتانیای ئامادە و چاپ و بلاوکرایەو و دووبارە لە سالی (۲۰۱۰ز)دا، لەلایەن (بنکە ی ژین) لە سلیمانی چاپکراوەتەو.

بووه، كه كۆمهڵێك شاعیرانی گهواره و ناوداری ئه‌دهبی كوردی، هه‌ر به‌م دیالیکته شیعیان نووسیوه، وه‌ك: مه‌لا په‌ریشان (سه‌ده‌ی چواره‌یه‌می زایین) بی‌سارانی (١٦٤١ — ١٧٠٢ز)، سه‌یدی هه‌ورامی (١٧٨٤ — ١٨٣٥ز)، میرزا شافیعی جامه‌پۆزی (١٧٨٥ — ١٨٤٨ز)، ئه‌حمه‌د به‌گی كۆماسی (١٨٣٥ — ١٩٠٧ز)، مه‌وله‌وی تاوه‌گوزی (١٨٠٦ — ١٨٨٢ز)، میرزا قادری پاوه‌یی (١٨٣٥ — ١٩٠٧ز)...هتد، كه ئه‌م به‌رده‌وامییه، پێچه‌وانه‌ی ئه‌دهبی دیالیکتی باكووره، چونكه ئه‌گه‌ر له قۆناغه‌كانی ده‌ركه‌وتنی شاعیرانی وه‌ك: فه‌قێ ته‌یران (سه‌ده‌ی چواره‌یه‌می زایین) و مه‌لای جزیری (سه‌ده‌ی پانزه‌یه‌می زایین) و ئه‌حمه‌دی خانی (١٦٥٠ — ٦٢ز) دا له لوتكه‌دابووبی؟ ئه‌وا دوا‌ی ئه‌حمه‌دی خانی، ئیتر وزه‌ی به‌رده‌وامی و دره‌شاه‌یی، وه‌ك تین و تاوی پێشینه‌ی نه‌ما.

به‌لام ئه‌دهبی دیالیکتی گۆران، جگه‌ له‌و ته‌مه‌نه درێژه‌ی و به‌رده‌وامییه‌شی، ژماره‌یه‌کی زۆریش داستان و چیرۆکی دلداری پێ نووسراوه؛ كه له چاو داستان و ئه‌دهبی دیالیکته‌کانی تری زمانی (كوردی) دا، یه‌كجار زۆرن و كه‌م وینه‌ن. بۆیه ده‌لێین ئه‌م دیالیکته، ره‌گ و ریشه‌ی له می‌ژینه‌یه‌کی زۆر كۆندا داکوتاه و هه‌ر ئه‌میش بووه، بۆته یه‌كێك له‌و هۆکارانه‌ی له ته‌مه‌نی زیاتر له شه‌ش سه‌ده‌ی میرنشینی ئه‌رده‌لان دا، كر‌دوویه‌تی به‌ زمانی ره‌سمی و ئه‌ده‌بیی ئه‌م میرنشینه و (هه‌ر ده‌سه‌لاتی سیاسی ئه‌م میرنشینه‌ش، ئه‌ده‌بی به‌ دیالیکتی گۆران پێش‌خست و گه‌یان‌دیه‌ی لوتكه‌ی داهینان و گه‌شه‌سەندن)^{٣٥}، به‌ راده‌یه‌ك كه زه‌بر و ده‌سه‌لاتی داهینه‌رانه‌ی ئه‌ده‌بی ئه‌م دیالیکته، هه‌میشه له سنووری میرنشینی ئه‌رده‌لانی‌شی تیپه‌راندوه و وه‌ك (گۆران)ی شاعیر ده‌لی: (له کاتی شکویدا، جار بووه سی کوچکه‌ی ناوه‌ندی که‌رکوک، هه‌مه‌دان و کرماشان هه‌مووی بگرێته‌وه)^{٣٦}.

له کاتی‌کدا شیوه‌زاری ئاخوتنی دانیشتوانی ناوچه‌کانی که‌رکوک و هه‌مه‌دان و کرماشان، هه‌ردووکیان به‌ جیا، له دیالیکتی گۆران جیاوازه‌. که‌چی ئه‌ده‌بی

٣٥ محمد أمين زكي (تاريخ الدول و الامارات الكردية في العهد الاسلامي — ترجمة: محمد علي عوني القا‌ه‌رة) (١٩٤٥) صف‌حه (٢٧٦).

٣٦ يادی پیره‌می‌رد — وتاری مامۆستا (گۆران)، به‌غدا سالی (١٩٤٥)، لا‌په‌ره (٧٨).

دياليكتى باكور، لهوپهري درهوشانهوه و دهسهلاتيشيدا، له سنوورى ناوچهى دياليكتى خۆى تينهپهپاندوه.

ئەم بەراوردەشمان ئەگەر ھەر بەرامبەر دياليكتى كرمانجى باكور بووبى، ھى ئەو بوو، كە دياليكتەكانى ترى زمانى كوردى، يان بەرھەمى ئەدەبىيان زۆر كەم پى نووسراو، يان زۆر درەنگانى كەوتنە بەخشين و درهوشانهوه؛ وەك ئەدەبى دياليكتى باشوور (شيۆەى سليمانى)، كە بەرھەمى شيعيرى، شاعيرانى سى كوچكەى بابان: نالى و سالم و كوردى و ھاوپړكانيان؛ واتە لە سەرەتاي سەدەى نۆزدەيەمى زايينهوه، كەوتە بەخشين و خۆناندن. و كەوتە رەواندەنەوه و تەنگ پيھەلچيني سيبەرى جوگرافىاي ئەدەبى دياليكتى گۆران، كە چەندان سەدە بوو، دەنگى دياليكتى كرمانجى باشوورى كپ كردبوو، كە وەك بەلگە ميژووييهكان و دەقگەلى ئەدەبى ديريەنە بۆمان دەسەلمين، ئەم دياليكتەى كرمانجى خواروو لە كاتيكيشدا كە ئەدەبى نووسراوى دياليكتى گۆران، لەو تەمەنە دريژەشدا سيبەرى بەسەرەوه كردبوو، بەلام ئەدەبيكى دەولەمەندى لە فۆلكلورى بەيت و شيعرى سەرزار، بە كيشە خۆمالييهكان پى نووسراو.

بۆيە كە نالى و ھاوپړكانيان بۆ يەكمجار ئەم دياليكتەيان بۆ قوتابخانە عەرز ئامەزەكەى خويان رام كرد؛ ئيتەر ئەم دياليكتە لە ماوەيەكى زۆر كورتدا، وەك ئاگرىكى بەتين، بە ئاقارى خويدا تەنييهوه و زۆر خيرا بۆ گەرميان و كويستان پەرييهوه. كە ليڤەدا پيوست دەكا ئەوە بليين: ھۆى خيرا تەنييهوه و گەشەنەوهى ئەم دياليكتە بەر لە ھەموو شتيك و لە سەروو ھەموو شتيكەوه، (وەك چۆن دەسەلاتى سياسى ميرنشينى ئەردەلان، ئەدەبى بە دياليكتى گۆران پيشخست و گەيانديە لووتكەى داھينان؛^{۳۷} ھەر بەو جۆرەش پشتيوانى گەورە و بە ھيڙى ميران و سەرانى ميرنشينى بابان بوون، كە دراوسىي نزيك و تيگەلاوى ھەمەلايەنە و راستەوخۆى ئەردەلانەكان بوون و بۆ چاويلكەريش لە ميرنشينى ئەردەلان، لەویدا كە وەك وتمان: نزيكەى شەش سەدە، زمانى رەسمىي و ئەدەبىيان، شيۆەزارى گۆران بوو؛ بۆيە ميران و سەرانى (بابان)يش، بۆ تەواوکردنى پيوستىيەكانى

۳۷ ليريكاى شاعيرى گەورەى كورد (مەولەوى)، لاڤەرە (۳۸).

هاوسه درده مانه ی پټه ختی تازه که یان، که تازه له (قه لاجوالان) هوه، بۆ سلیمانی گواستبوویانه وه (۱۷۸۴ز) و له بهرته وهش که ئاخوتنی جه ماوه ری میرنشینى بابان تیڅرا، به شیوه زاری کرمانجی خوارو بوو؛ بویه پیکهینانی شیوه زمانیکى هاوسه درده مانه ی، بۆ ته وه ی بیته زمانى ته ده بیى و ره سمی، تایهت به میرنشینى بابان، بووه پیداو یستیه کی فرههنگی و کۆمه لایه تی و ته وه بهرنامه یه ی که بۆ پیشخستنی میرنشینه که یان، له م پیناوه دا رهنگیان بۆ رشتبوو؛ هه ر له بانگه یشتنی زانایانی ئایینی و ته دیبانی به ناوبانگه وه، بۆ نیشته جیبوون له سلیمانی تازه پایته ختیاندا، تا خانه قا و قوتابخانه کردنه وه بۆیان، که ته م پشتیوانیه، هانده ریکی به گور بوو، بۆ سه رخستنی ته م بهرنامه یه .

هه رچه نده له پال ته م پشتیوانیه شدا، قوتابخانه شیعریه که ی نالی و هاوریکانی و به تایه تیش نالی، که هاته مه یدانه وه، به ده سه لاتیکی به هره مه ندانه ی شاعیرانه وه، به شاره زاییه کی بهر بلا وه وه له ره وان بیژی عه ره بیدا. به ورده کاری و وشه ئاراییه کی پر په رداخ و ئارایشی تازه کرا وه وه، به لیژانی له زمانى کوردی و ده سه لاتی به سه ر شیوه زاره کانی تری ریژمانى کوردی و هونه ری مو توره کردنیاندا، به ته ندازه یه که جیه نجه و کاری نالی له دیالیکته ی خوارو دا، که یشتوته سنوریک، به خۆ ره وا بیینی و به م دیالیکته بلێ زمانى خو کرد!.. ته مانه هه مووی بوونه هۆی ته وه ی له ماوه یه کی میژووی زۆر کورتدا، بیته شیوه زمانیکى مه ودا بهرین و ئیقلمگیر و سه رمه شق، بۆ تیڅرای نو سه رانی باشوور، به جۆریک که سه ره رای ته وه ی ته م شیوه زمانه، له چاو شیوه زمانى گۆران دا، زۆریش ساوا بوو؛ به لام به پیچه وانیه دیالیکتی (گۆران) هوه، که به هه رهس هیئانی میرنشینى ته رده لان، زۆر به خیرایی پووکایه وه، که چی ته ده بی دیالیکتی باشوور، دواى هه رهس هیئانی میرنشینى (بابان) یش، که له گه ل هه رهس هیئانی ته رده لان دا هاوکات بوو، نه که هه ر نه له قی؛ به لکو له تین و ته وژم و هه لچوونی خۆی نه که وت و به سه رانه ری ته و ناوچانه شدا ته نییه وه، که پیشتر ته ده بی دیالیکتی گۆران، ده سه لاتی میژینه ی به سه ریاندا هه بوو. ته نانه ت به جوگرافیای گۆران نشینه کانی شدا به راده یه که ته نییه وه، که وه ک ئیستا ده بیینین، نو سه رانی ناوچه ی (هه ورامان) یش، هه ر به دیالیکتی باشوور ده نووسن.

بەلەم لە رۆژگاری ژيانى مەستورە دا، هېشتا ئەدەبى دىيالىكتى گۆران، لە گۆر و گۆرمى خۆيدا بەردەوام بوو و بە تاييەتەش كە ژيانى مەستورە، هاوسەردەمى پۆلىك لەو شاعيرە گەورەى ئەم دىيالىكتە بوو، كە پېشتەر ناومان هېنان و لە ناويشياندا مەولەوى تاوگەوزى، كە بە دەسلەلتى شاعيرانى خۆى، ئەدەبى دىيالىكتى (گۆران)ى گەيانە چلەپۆيەى داھىنان و زياتر گەشانەوى و لە هەمان كاتيشدا كە مەولەوى و مەستورەش هەردووکیان هاوجوگرافىيائى ئەو هەريەمەن، كە دەسلەلتى ئەدەبى دىيالىكتى گۆران؛ ئەك هەر سېپەرى بەسەرەو كەردوو، بەلكو هەر لەو بنەمالەيەشدا، كە مەستورەى تيدا ژياو، شاعيرى وەك:غولامشاخانى (١٨٢٢ — ١٨٦٧ز) زەر كۆرى مەستورە، شيعرى بە دىيالىكتى گۆران نووسيوو و نامەى شيعرىيە لەگەل مەولەوى دا ئالگۆر كەردوو.

بۆيە بى سى و دوو دەليين: ژيانى مەستورە دەكەويەتە سەردەميەكەو، كە دوو قوتابخانەى ئەدەبىي تىكرا جياواز، بە دوو شيوە دىيالىكتى جياواز، لە دوو ناوچەى هاووسنوردا، كەوتوونەتە مەلەلانى و بگرە گەرمەى سەرەتاي تەنگ پېتەلچىنيەكى ئاشكرا؛ كە دياردەكانى مەلەلانى و تەنگ بە يەكتر هەلچىنيەكە، لەسەرورى بنچىنە و روخسار و ناوەرۆكى هەردوو قوتابخانە ئەدەبىيەكەدا، بە زەقى و بە تاييەتەش لە شيعرەكانى مەولەوى و نالى دا، رەنگيان داووتەو؛ كە هەر يەكەيان نموونەيەكى زۆر بالائى هەردوو قوتابخانە جياوازهكەن. چونكە ئەگەر بۆ بەلگەى سەلماندى ئەم بۆچوونە، لە نامە شيعرىيەكانى مەولەوى، كە لە ديوانە چاپكراو كەيدان، و لەو (٣٨) نامەيەى وردىينەو، كە لە بەرگى دووەمى يادى مەردان دا، چاپكراون، بۆمان دەردەكەوئى كە مەولەوى بەم هۆيەو كە ميراتگرى ئەدەبىيەكى تەمەن دريژى تان و پۆ خۆماليە، بە هېچ جورىك دۆستايەتى و نامە گۆرپەنەوى لەگەل ئەو شاعيرە كوردانەدا نيە، كە شيعرەكانيان بە كيشى عرووز نووسيوو و نالى سەردەستەيانە.

تەنانەت مەولەوى لەگەل شاعيرىكى گەورەى سۆفى و نەقشى مەشرەبى وەك:مەحوى (١٨٣٢ — ١٩٠٦ز)يشدا، هېچ سەروەنديكى نيە، لە كاتىكدا كە هەردوو كيشيان سەر بە رىبازگەى (نەقشەندى)ن و خەليفەى بنەمالەى شىخ

عوسمانی سیراجوددین (۱۷۸۰ — ۱۸۶۶ز)ی ئەوێلەن. ھۆیە کەش ھەر ئەو ھەیکەلێکە (مەوحوی)ش شاعیریکی سەر بە قوتابخانە شیعرییە کە ی نالی و ھاوڕێکانیتی. بە ھەمان پێودانیش، کە لە سەرتاسەری شیعەرەکانی نالی ورد بینەو، بۆمان دەردەکەوێ کە پلار و توانج و تەشەرێکی زۆر دەگریتە ئەوانە ی بە درۆ! سەر بە (تصوف)ن. کە وەک دەشزانین زۆرینە ی شیعری شاعیرانی دیالیکتی گۆران، بە روالەت! شیعری (تەسەوف و عیرفان)ە. جگە لە چەندان نمونە ی تر، لە شیعری ھەردوو قوتابخانە ئەدەبییە کە بەرامبەر بە یە کتر؛ وەک ئەو ھەموو ھەلوێست و وەرگرتنە وە ی مەوحوی، بەرامبەر ئەوانە ی کە ھێرش دەکەنە سەر تەسەوف و عیرفان، یان ئەو لاقرتی و گالته پیکردنە بێ پەردە یی سالم (۱۸۰۰ — ۱۸۶۶ز)، بە دیالیکتی گۆران و لەشکری (ئەردەلان)یش، کە ئاخوتنیان (گۆران)ە؛ وەک نمونە ی ئەو قەسیدە درێژە ی بە بۆنە ی لە ئەستەموڵ ھاتنە وە ی عەبدوللا پاشای کوری سلیمان پاشا (۱۷۹۰ — ۱۸۳۸ز)ی بابان، بۆ بە دەستە وەرگرتنە وە ی میرنشینی بابان، لە سلیمانی پایتەختدا، کە ئەمە سەرەتاکیەتی:

تیرە وەش دێمە گوزەشت و عەھدی نیسان ھاتە وە
 بلبلی بێ دل لە دەوری گول با فیغان ھاتە وە

تا دەگاتە:

کە پروفەر با کەم بکا، (والی)^{۳۸} بە فەوجی (چیش کەرۆ!)
 پشت بەندی لەشکری وەندات و جافان ھاتە وە^{۳۹}

۳۸ والی: مەبەست لە (رەزا قولیخان)ی والی ئەردەلانە.

۳۹ د. فوئاد، کەمال شیعری بلاونە کراوە ی سالم، گۆفاری نووسەری کوردستان، ژمارە ۲، سالی یە کەم ۱۹۸۱، ل ۴۱ تا ۵۲.

له به سه رکړنه وهی پېښینه یی هم دوو قوتابخانه ته ده بییه جیاوازه و ناو هیښانی مه ستورده، یه کسه ر تهو قه سیده یه شمان بیر ده که ویتته وه، که نالی (۱۸۰۰ — ۱۸۷۳ز) له سه ر مه ستوره نووسیویتی. چونکه هر که ناوی مه ستوره، یان (نالی) مان دیتته یاد، دهم و ده ست تهو قه سیده یه شمان دیتته وه یاد.

هم قه سیده یه ش له سه رده می نووسینه وه تا نیستا، هر جیی باس و خواص بووه و هر زووش شاعیری گه ورده ی سابلانخ؛ وه فایی (۱۸۴۷ز — ۱۹۱۶ز) و دواتریش عه بدوللا به گی میسباح دیوان (؟ — ۱۹۱۶ز)، چاویان لینکر دووه و هریه که یان شیعریکي به پښودانی هم قه سیده یه ی نالی نووسیوه؛ که شیعره که ی وه فایی، قه سیده به ناوبانگه که ی (شیرین ته شی ده ریسی) ^{۴۰} و (میسباح دیوان) یش شیعریکي دریتی پېنج خسته کی نووسیوه؛ که هم سه سه رده تاکه یه تی:

دوئ شو، شوی شهنه، که له شه مع و مه هو ته خته ر
ناراس ته بوو سه تحی سه راه رده ی ته خزه ر ^{۴۱}

شایانی باسه، شیعره که ی مسباح دیوان ته و ونده ویستویه تی شوین پیی نالی هه لبرگی و لاسایی بکاته وه؛ جگه له وه ی هر به خه ون ده ست پیده کات، دیسان به هه مان وه زن، ناوی مه ستوره شی تاخیه ته شیعره که یه وه:

گه فچینه ی (مه ستوره) به بی خازن و گه فجوور
تایینه ی بلووره، به بی سه نه ته ی مزدوور ^{۴۲}

۴۰ دیوانی وه فایی، لیکولینه وه ی محمد علی قه رداخی، چاپی یه که م، چاپه مه نی کوری زانیاری، به غدا ۱۹۷۸، ل ۱۹۲ تا ۱۹۸.

۴۱ دیوانی ته دهب (میسباح دیوان)، کوکړنه وه، به راوورد، ساغرکړنه وه و فره هه نگ بو نویسنی: محمد هم سه باقی، بلاکراوه ی ده زگای ناراس، چاپی یه که م، هه ولیر، ۲۰۰۵، ل ۱۰۸.

تا ئەو رادەيەي لە ھەندئ جیگەي تری ئەم قەسیدەيەدا، وێنەي شیعری و قافیەکانی ھەمان (شیعری مەستورە)ی نالی بە کاردێنی:

وەك تازە ھەلۆژئ كە لە ناو دوو لقە دابی
وا رێك گۆشراي، كە لە دوو لاوہ قوپاي
ھیندیكي قوپاي و كەمیكي قەلەشاي
قەلشانی، نەوا بێ كە بە چاو فەرقی كرابی^{٤٣}

لەم یەك دوو سألەي دوايشدا، كاك رێبوار سیوہیلی، بە بۆچوونی خۆي، لێكۆلینەوہیەكي لە دوو توێی نامیلکەيەكدا^{٤٤}، سەبارەت بە ھۆي نووسینی ئەم قەسیدەيەي نالی نووسیوہ.

ئیمەش، بۆ ئەوہي بتوانین لە نزیکترەوہ بروانینە ئەم قەسیدەيەي نالی و ھۆي نووسینی؛ پێویستیمان بە زیاتر نزیکبوونەوہ ھەيە، لە میژووی ژيانی مەستورە و لە نزیکەوہ ناسینی سەردەمەكەي.

وەك لەسەر ووتریشەوہ وتمان سەردەمی ژيانی مەستورە، ھاوسەردەمی مەولەوی بوو، كە (مەولەوي)ش، ھاوسەردەمی نالی بوو، كە بە ھەمان شیوہ مەستورەش دەبیئتە ھاوسەردەمی نالی. بەلام مەستورە، (٥) سال لە نالی بچوكتەر، چونكە نالی سالی (١٨٠٠ز) لە دایك بوو و مەستورە، سالی (١٨٠٥ز) لە دایك بوو و ھەر لە شاری سنەشدا، لە باوہشی بنەمالەيەكي بەرێژ و ناودار و دەسەلاتداردا گۆشكراوہ؛ كە محەمەد ئاغای باپیری مەستورە، لە

٤٢ ھەمان سەرچاوہ، ل ١١٦.

٤٣ ھەمان سەرچاوہ، ل ١١٧.

٤٤ رێبوار سیوہیلی، کتیبی نالی، چاپەمەنی دەزگای موکریان، چاپخانەي وەزارەتی پەرەردە، ھەولێر، ٢٠٠١.

سهردهمی دهسه لاتداریتی ئەمانوللآخان (۱۷۷۵ — ۱۸۲۴ز) ی گه ورده دا، هه مه کاره و راویژکاری ئەمانوللآخان و ناظری صندوقخانه ی میرانی ئەرده لآن بووه، که جار جارەش به هۆی ناکۆکی و ناتەبایی ریزه کانی ناو میرنشینه که و بنه مائه ی (ئەرده لآن) هوه، له ئاکامی هه راو ئاژاوه که وتنه و هدا، محهمەد ئاغای باپیری (مهستوره) ش، لهو هه رایانه گلاوه و زۆر جاریش بوته دهستی نه یارانی ئەمانوللآخان و دووباره ناشتبه و نه وه یان، که دوا ی مردنی ئەمانوللآخان و هاتنه سه رکاری (خه سه ره و خان) ی کوپی (۱۸۰۰ز — ۱۸۳۴ز)، ئیتر ده لاقه ی ئەو ناکۆکیانه گه وره تر بوون و بنه مائه ی (مهستوره) ش وه ک جاران که وتونه ته ناو یه کیێک له به ره کانی ئەو پشیوپییه و به تایبه تیش به ره ی مملانی و سه نگه رگرتن له ده سه لاتداریتی خه سه ره و خان! که له ئاکامدا و بو دئنه وایی کردنی بنه مائه ی (ئەبولحه سه ن) ی باوکی مه ستوره و بنه رکردنی هه ولۆیستی دوژمنانه یان و ناشتکرده و ی یه کجارییان، له سالی (۱۸۲۸ز) دا، مه ستوره له ته مه نی (۲۳) سالییدا به خه سه ره و خان دراوه^{۴۵}. به لām ته مه نی پیکه وه ژانیان له گه ل (خه سه ره و خان) ی هاوسه رییدا، (که مندالیشی لیی نه بووه) هه ر شه ش سالی خایاندووه، چونکه خه سه ره و خان له ته مه نی (۳۴) سالییدا، به نه خۆشی (جه رگ) کۆچی دوا یی ده کا، که ئیتر دوا ی جوانه مه رگبوونی، ناوی ده نین، خه سه ره و خانی ناکام و مه ستوره ش هه ر له هه ره مه سه رای به جیماوی خه سه ره و خان دا، ماوه ی (۱۳) سالی تر، به بیوه ژنیی ده میێتته وه. تا له سالی (۱۸۴۷ز) دا، دوا ی ئەوه ی چرای میرنشینه که یان به ره و کوژانه وه ده چی و بنه مائه ی ئەرده لآن ده سه لاتیان لی زه وت ده کړی، ناچار له گه ل کۆچیکی به کۆمه لی زیاتر له هه زار که سیدا، به ریگه ی مه ریوان و شاره زووردا روو له میرنشینی بابان ده کهن، به لām هیشتا به ده م ریگه وه ده بن، که نه خۆشی رشانه وه یان تییدا بلاو ده بیته وه و نه خۆش ده که و ی و پاش ئەوه ی ماوه یه کی کورت له شاری سلیمانی ده میێتته وه؛ ئەمیش وه ک

۴۵ مه ستوره، میژوویی ئەرده لآن، سه رچاوه ی پیشتەر ناوبراو، ل ۱۹۴ — ۲۰۴، ۲۳۶ — ۲۳۸،

۳۳۷. هه روه ها تآریخ مشاهیر کرد، جلد یکم، ص ۳۶۷ — ۳۷۲.

هاوسەرەكەى جوانەمەرگ دەبى و لە تەمەنى (٤٢) سالىدا كۆچى دوايى دەكا و لە گردى (سەيوان)ى شارى سليمانى دەنيژرى^{٤٦}.

* * *

قەسىدەكەى نالى دوو بەشە؛ كە بەشى يەكەميان داخوازي و پرسىارى (مەستورە)يە و بەشى دووەميشيان ھەلۆيست و ھەلامى (نالى)يە بۆ مەستورە. لە يەكەمين مەسرەعى سەرەتاي قەسىدەكەدا نالى ھەك (ئەديب)ىك، نەك شاعىرىك، ناوى مەستورە دىنى، كە بەمچۆرە دەست پى دەكا:

مەستورە، كە ھەسنا و ئەديبە، بە ھىسابى!
ھاتە خەوم ئەمشەو، بە چ نازىك و عىتابى^{٤٧}

كە ئەمەش بەلگەيەكى زىندوو، دژى ئەو بۆچونەى مەستورە، ھەك شاعىرىك ناودەبەن. چونكە (مەستورە)ش، خۆى، لە مېژووەكەى خۆيدا (مېژووى ئەردەلان)، كەم و زۆر باسى ئەو نەكا، كە شىعرى بە كوردى نووسىبى. بەلام دواى ئەو نالى ھەك (ئەديب)ىك، ناوى مەستورە، دىنى؛ ئىتر دواى خويندەوەى يەكەمىنجارى ھەموو قەسىدەكە، بۆمان روون دەبىتەو، كە مەستورە، ھىشتا كچە! لە كاتىكا ھەك مەستورە خۆى بۆمان دەگىریتەو، لە تەمەنى (٢٣) سالىدا، پىي ھاويشتۆتە ھەرەمسەراى (خەسرەوخان)ەو!.. و تەمەنى (٢٣) سالىش بۆ تاقىكردنەوەى ئەدەبىي و بە تايبەتەش بۆ كچە كوردىكى ھەك (مەستورە)ى (پتر لە ١٧٠ سال لەومبەر، لە شارىكى لە

٤٦ مەستورە، مېژووى ئەردەلان، سەرچاوى پىشتەر ناوبرا، ل ٢٣٦ — ٢٣٨، ھەرەھاتتارىخ مشاھىر كرد، جلد يك، ص ٣٦٧ — ٣٧٢.

٤٧ ديوانى نالى، مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس، بەغدا ١٩٧٦، ل ٦٠٣.

راده‌به‌دهر، داب و نه‌ریت راگر و سه‌رپۆش له‌سه‌ری وهك (سنه) ^{٤٨}دا... كه
 ته‌گه‌ریش سه‌روبه‌ندیكى له‌گه‌ل كاروبارى ته‌ده‌ب دا هه‌بووب، كه هه‌شتا كچه و له
 ماله باواندایه؛ كه‌متر ده‌نگى ده‌گاته ده‌ره‌وى مالى باوكى. بۆیه هه‌شتا بۆ ته‌وه
 ناشى كه شاعیرىكى گه‌وره‌ی وهك نالى پێى بلێ: ته‌دیبا!

كه‌واته ده‌بێ گه‌شانه‌وه‌ی گوڵی ته‌ده‌بى مه‌ستوره، له دواى ته‌و قۆناغه‌وه
 بووب، كه بۆته هاوسه‌رى خه‌سه‌ره‌وخان؛ یان به واتایه‌كى تر، ده‌بێ له دواى ته‌و
 كاته‌وه بێت كه ده‌بێته میر كچىكى میرنشینی ته‌رده‌لانی و میرانی ته‌رده‌لانی و
 به تاییه‌تى (خه‌سه‌ره‌وخان)ى هاوسه‌رى مه‌ستوره‌ش، یه‌كێك بووه له‌و میرانه‌ی كه
 دۆستى نزیک و راسته‌قینه‌ی شاعیران و هونه‌رمه‌ندان بووه و هه‌میشه
 دیوه‌خانه‌كه‌ی پر بووه له‌ ته‌دیبان و هونه‌رمه‌ندان و شه‌وانه، تا دره‌نگانى كۆرێ
 ته‌ده‌بى و هونه‌ری، له ماله‌كه‌یدا سازكراوه ^{٤٩}.

له‌به‌رته‌وه من دلنایام ته‌م قه‌سیده‌یه‌ی نالى، هى قۆناغى دواى شوو‌کردنى
 مه‌ستوره‌یه. كه ده‌بێ هه‌رواش بێ، چونكه نالى له كاتیكا كه باسى كچینی و
 رابردووی مه‌ستوره ده‌كا، ده‌لێ:

ده‌عوای ئومه‌را، چه‌نده له‌سه‌ر ته‌ختى كرابێ
 چه‌ند خوین كه رۆایی و چ خوینی نه‌رۆایی^{٥٠}

له‌م رووه‌وه، كاك (فاتیحى مه‌لا عه‌بدولكه‌رىمى موده‌ریس)یش، رازیكى
 شاراوه‌ی له دوو توێ به‌یتىكى به‌توێكلى ته‌م قه‌سیده‌یه‌ی نالى دا هه‌ست

٤٨ دیوانى نالى، ل ٦٠٣.

٤٩ تحفه‌ی ناصرى — تاریخ و جغرافیای كردستان، تألیف میرزا شکرالله سنندجی (فخر الکتاب)،
 مقابله و تصحیح دکتر حشمت الله طبیبی، انتشارات امیر کبیر، چاپ اول، تهران ۱۳۶۶ش،
 ص ۲۰۲ — ۲۰۳، ۳۱۰.

٥٠ دیوانى نالى، ل ۶۱۹.

پیکردووه، که ده بیته به لگه بۆ ئەم بۆچوونه مان و به لگه کهش نیشانی ده دات که مهستووره، له کاتی نووسینی ئەم قهسیدهیه دا، شوی به (خهسرهوخان) کردووه، نهك هيشتا كچ بيت^{۵۱}. که ئەم بهیته کهیه:

شهو، نائیم و قائیم، عهله می (بابی رهزا) بۆ
بۆ دیده هه لستی، به مه تهل، عهینی عهسابی^{۵۲}

که بابی رهزا، باوکی (رهزا قولیخان) یش ده گهیه نی، که کورپه گه وهری خهسرهوخان بووه، له ژنه فارسه که ی: (حوسن جیهان) ی کچی فته تی عه لی شای قاجار. که واته؛ کو کردنه وهی ناوی مهستووره، له گه ل رهزا دا، ئەوه ده گهیه نی که مهستووره له و سه رده مه دا ژنی خهسرهوخان بووه. له هه مان کاتیشدا ده بی ئەوه بزاین که (رهزا قولیخان) ی کورپه گه وهری (خهسرهوخان) یش، له سالی (۱۸۲۳ز) دا له دایک بووه^{۵۳}. چونکه که (خهسرهوخان) ی بابی رهزا قولیخان کوچی دوایی کردووه، رهزا قولیخان، ته مه نی (۱۱) سالان بووه. که وهك له قهسیده که ی نالی دا، ده رده که وێ، هیشتا (خوسرهوخان) یش له ژیا ندایه. واته هیشتا خوسرهوخان، بابی رهزایه. که به گوێره ی ئەم میژوووه، ده بی کاتی نووسینی قهسیده که ی نالی، له نیوان سالانی (۱۸۲۸ — ۱۸۳۴ز) بیت.

دیسان که نالی له هه ندێ به شی ئەم شیعره دا، شیوهیه کی ناته واوی (ته رجیع به ند) و (ده وری)، به دووباره کردنه وهی وشه ی (قله شابی)، به کاره ی ناوه^{۵۴}، پشتیوانیه کی تره بۆ ئەوه ی بلێن له کاتی نووسینی ئەم قهسیدهیه دا، مهستووره (ژن) بووه، وهك نمونه ی ئەم چه ند به یته:

۵۱ دیوانی نالی، ل ۷۳.

۵۲ دیوانی نالی، ل ۶۲۳.

۵۳ دیوانی نالی، ل ۶۰۳.

۵۴ دیوانی نالی، ل ۶۰۵.

وهك خهيمه، به پهرديكي دوو نهستوونه به پابى
 سه رتيله كي نهختى به نه زاکهت قله شـابى
 ۶۰۹ل

کاسيكي بلووريني نخوونیی له سـه رابى
 نهختيكي له بهر مهوجی له طافهت قله شـابى
 ۶۱۰ل

لهو کانيه دا چوزهره ريواسـى رووابى
 به وچوزهره ريواسه، که ميكي قله شـابى
 ۶۱۱ل

يا قورصی نمک ههروه کو مه پمەر به ضيابى
 جيى قه طرهيه ناويكي له نيودا قله شـابى
 ۶۱۳ل

حوققيكي زه پى صافى له سـه ر بانى نرابى
 نهختيكي به سه د صه نهعتى (مانى) قله شـابى
 ۶۱۴ل

چه سپيده و خر ههروه کو بهر قالبى دابى
 نهختيكي له بهر توندى يو سفتى قله شـابى
 ۶۱۵ل

خرچینکی موده وهر، به عهسه ل ناوی درابن
نهختیکی له بهر حوسن و حهلاوت قله شابی

ل ۶۱۷

بو ته جره به، تا له ذهته شیری نی نه دا بن
نهختیکی وه کو دیده بی ده رزی قله شابی

ل ۶۱۸

* * *

هر چه نده له وهشدا که نالی وه که دیبیک ناوی مهستوره دینی، به لام جوره
لاقرتی و گالته پیکردنیکیشی تیدایه. چونکه نالی وای له قه لاه ددهات که
گوايه؛ خه لک وای داده نین که مهستوره نه دیبه!!

به لام له گهل نه وهشدا که نالی گالته! به نه دیب بوونی مهستوره دهکا؛ له
همان کاتیشدا له سهرتاسه ری قه سیده که و بگره له هه موو بهتیکیشدا ستایش
و گوره بی و دهسه لاتداریتی و شکوی که سایه تی مهستوره باس دهکا و نه وانهش
که دهستووسی که شکوله دیرینه کانی دیوانی (نالی) یان نووسیوه و خوالیخوشبوو
(فاتیحی مه لا عه بدولکه ریمی موده ریس) یش، که دیوانی نالی ناماده ی
چاپکردوه، هه ر پییان وایه که قه سیده یه کی ستایش نامیزی مهستوره یه، چونکه
(تیکرا له چوارچیوه ی پیا هه ل وتن و شان شکو پیدانا دارپژراوه) ^{۵۵}.

ده عوای تومهر، چه نده له سهر تهختی کرابن

چه ند خوین که رزایت و چ خوینی نه رزاین

ل ۶۱۹

۵۵ هه ندی له و ماموستا به ریزانهش که دیوانی دهستووسی (نالی) یان بهلاوه بووه و له سهر هه ر یه کی
له شیعره کان، سهرنج ناماژه یه کیان له سهر نووسیوون، پییان وایه ته م قه سیده ی نالی، له (ستایش) ی
مهستوره دا نووسراوه. بو زیاتر زانیاری له مباره یه وه، بنواړه: دیوانی نالی، ل ۶۰۴.

كهواته دهبي ميژووي نووسيني قهسيدهكه، ههروهك چۆن وتمان هي دواي شووكردي
(مهستوره)يه؛ له ههمان كاتيشدا هي پيش تهوه سهردهمهيه كه بنه ماله مي رنشينى
ئهردهلان، دهسهلاتيان له دهستدا نهماوه و به ناچارى و به كوهمل، روويان له
ميرنشينى بابان كر دووه، كه دياره تهه سهردهمهش زور كورته و تهوهندى به بهره وه
نه بووه مهستوره ماوهيه كه له سليمانى پي تهختى (بابان)هكاندا بژى و لهوى له ديوه خانى
ميران و كوړ و دانيشتنى ته دهبيدا، له گهل نالى دا سهر و پيوه نديكيان هه بووي. بهلكو
وهك زانيمان مهستوره، لهه كچه زور ناله باره دا، نه خوڤ و تاوارة و ليقه وماو بووه، كه
داب و نه ريتى كورده و اريش، ريگه بهوه نادا له مجوره كاتانه دا قهسيدهى وا له باره
تافره تيكي بي دهره تان و ميوانى وهك مهستوره وه بنووسرى، چونكه مهستوره وهك
خوى له ميژووه كهى خويدا دهگير پي تهوه: ههر كه گه يشتبوونه شاره زور و پييان ناوه ته
سنووي ميرنشينى بابانه وه، عه بدوللاي پاشاي كوري سليمان پاشاي ميرى تهو كاته
بابان (ري و ره سمى پيشوازي ليكرديانى به جي گه ياندوه) ^{٥٦}.

كه وتيشمان ميژووي نووسيني قهسيدهكه، له نيوان سالانى (١٨٢٨ز تا پيش
١٨٣٤ز)يه، تهوا مهستوره، ميرژنه و له لووتكهى دهسهلات و ناز و نيعمه تدايه.
ههر بويه ش سهرتاسه رى قهسيدهكه (وهك خوپاراستنيك لهو دهسهلاته) باسى
خهونيك دهكا .. خهونيش گومرگى له سهر نيه...
به ههمان شيوه، (نالى)ش له قهسيدهكهيدا، كه باسى خوى دهكات، وهك
كهسيكي گه وه و به توانا و بليمهت و به دهسهلات، تامازه بو خوى دهكا:

ههر مهسته له بيكرى، كه به تو شهرحى كرابى
مومكين نيه كهس دهخلى بكا، چين و خهتابى
تهه شارمى ته شريمه، دهبي ههيه تهى چابى
ههم شارمى و ههم جارمى و موضيحه گوشابى
٦٠٦ل

٥٦ مهستوره، ميژووي ئهردهلان، سهرچاوهى پيشتر ناوبراو، ل٢٣٧. ههروهها: تحفهى ناصرى، ص٢١٠.

رېښې حورمهت و بڼې حومه تېږې هدرگيز نه کوتابڼې
چهنډ ناوې رږا بڼې و چ ناوې نه پږا بڼې
ل ۶۲۵

* * *

له بهرته وه ده بڼې (نالی) یش کاتې ته م قه سیده یه ی نووسیږې، که له وپه پرې له خو
رازیوون و ده سه لاتی شاعیرانه و به خو نازیندایه و .. هر ته و سه رده مه بیت، که
(نالی) ش هیشتا ناوړه بوون و لیقه و مان و دوور که و تنه وه ی له خاکی نیشتمان
نه چه شتووه و له نیشانه کانی به خو نازینه کانیشیدا دهرده که وې که نالی وه ک
ته مه نیش، هیشتا له هه پړه تی لاویتی و له خو راپه رمون و گه شه و هیوای ژیاندا یه .
به پیچه وانه ی ته و چهنډ شیعړه وه، که له ناوړه بییدا نووسیونی و به ناسانی بوون و
به رامه ی په ککه و تن و بڼې دهره تانیان پیو دیاره . وه ک نمونه ی ته م چهنډ شیعړه ی:

وه ی که روو زهر دی (مه دینه) و روسیاهی (مه ککه) خو م
دهر کړاو و دهر به دهر، یار په ده خیلې عه فووی تو م
ل ۲۹۹

ته ی تازه جوان! پیرم و نو فتاده و کسه و تووم، تا ماوه حه یاتم
دهستی بدهره دهستی شکسته م، که به سه رچووم، قوربان ی وه فاتم
ل ۲۶۴

یان که له شام — وه بو سالم — ی هاوړپې ده نووسی:
زارم وه کو خیلال و نه حیفم وه کو خه یال
ثایا ده کهومه زار و به دلدا ده کهم خوتور؟
ل ۱۹۶

بۆيە بۆ بهراورد راگرتنى ھەردوو سەردەمى ژيانى نالى و مەستورە — كە
ھاوسەردەمى يەكترن — و ئەو رۆژگارەش كە وەك وتمان (نالى)ش ئەم قەسىدەيەى
تیدا نووسىو، سەردەمى گەشەنەو شاعىرىتى (نالى)يە، كە وەك تاكام، خودى
قەسىدەكە ئەو پرسیارەمان لا بەجى دەھىلى:

بۆچى نالى ئەم قەسىدەيەى لەسەر مەستورە نووسىو؟!

لە وەلامدا، بەو ھۆيەو كە باس و خواسەكانى ناو دیوہخانان و دانىشتنە
ئەدەبىيەكانى ئەو رۆژگارەمان لەبەر دەستدانىيە! بۆيە ھەر ئەوندەمان لە دەست
دیت، شوین لیكدانەو و بۆچوونى خۆمان بكەوین و بلیین پيش ھەر لیكدانەو و
بۆچوونىك، دەبى ناسینەوہى نالى، لە پەنجەرەى شیعەرەكانى خۆيەو ديارى بكەين
و لە سەرلەبەرى شیعەرەكانىشیدا، ئەم ئەنجامگىرىيەمان دیتە بەر ھەست، كە نالى
سەرەراى شاعىرىتى و دەسلالتى داھینەرانەى دەگمەن و كەم ویتەى، لە ھەموو
بوارەكانى شیعردا، بەلام نالى؛ مەزۆقىكى خوين گەرم و دل و ھەست زۆر ناسكە؛
بە رادەيەك كە بچووكترین و ناسكترین ئازاردانى؛ گەورەترین ئازارى پىگەشتووہو
ھەلچووہ و ھاتۆتە دەنگ. كە ئەم دياردەيە لای (مەحوى)ش ھەروايە. بەلام لای
شاعىرىكى گەورەى وەك مەولەوى بە پىچەوانەوہيە. واتە نالى بچووكترین نىشانەى
درشت و زبرى دەورويشتى، ھەستى رووشاندووہ و ئازارى پىگەياندووہ و بە دەم
ئازاريشەوہ ھەستى خۆى بە شيعر دەربريوہ؛ بە تايبەتیش بەرامبەر ئەوانەى دلە
پر شيعەرەكەيان رەنجاندووہ و ويستويانە لە شكۆى شاعىرى و لە شكۆى كەسايەتى
كەم بكەنەوہ:

ئەم سەرسەرى بازانە، كەوا ھەمسەرى بوومن
موشكىل بگەنە ساعىدى شاھىكى وەكو من

۳۳۱ل

شیعری خەلکی کە ی دەگاتە شیعری من بۆ ناسکی!
کە ی لە دیققەتدا، پەتک دەعوا، لە گەڵا هەودا دەکا؟

ل ۱۰۷

کەس بە ئەشعارم نەلێ خۆ کوردی یە، خۆکردییە
هەر کەسێ نادان نەبێ، خۆی تالبی مەعنا دەکا

ل ۱۰۷

ساییدی پایە وەکو بالێ هوما و بازی ســــپیم
نەو وەکو بوومی قەدەم شووم و نەهەمپەنگی قەلەم

ل ۲۸۹

ئەو گەوهەری نوکته، کە لە نالی دەدزن، خەلق
ئاوی نییە، وەک ئاگری بێ شەوقی دزانە

ل ۴۸۱

لێم حەرامە دانە و ئاوی حەماماتی حەرەم
من کە بازی دیدە بازم، نەک شەواری دەستەمۆم

ل ۳۰۱

* * *

ئەم نمونانە و نمونە ی زۆرتری لەم بابەتە ی نالی، ئەو دەسەلمێنن کە ئەگەر
چەند وەلامێک بۆ هۆی نووسینی ئەم قەسیدە یە هەبێ؛ ئەوا (یەکیک) لەو
وەلامانە، (کە بەلای منەو وەلامێکی لاوازه) ئەو یە کە بلیین: دەشی نالی لە
ئاکار و قسە و توانجیکی مەستووڕە بێزار بووبی و بەو جوۆرە نالی وەلامی
دابێتەو!...ئێتر ئەو ئاکار و قسە و توانجە ی مەستووڕە، چۆن بووبی و لە کوێ و

کهی له چ دیدار و کۆر و کۆمهڵیکدا، له گهڵ نالی دا، یه کتریان دیبێ.. یانا؟!.. ته مانه هه مووی جیی پرسیاری بێ وه لامن. چونکه وهك پێشتر وتمان: دیوه خانی (خهسرهوخانی) ئه ده لانی و دواتریش (دوای مردنی خهسرهوخانی)، هه مان دیوخانی، هه ر مه لبه ند و ژووانگهی کۆری ته دیبان و هونه رمه ندان بووه و دیسانیش هه ر له شاری (سنه ی) پێته ختی ئه ده لانی دا،، مزگه وتی به ناوبانگی (دارالاحسان)یش، که له سه ر فه رمان و له سه ر ده می ته مانو لا لانی (١٧٦٤ — ١٨٢٤ز) گه وره و خه زووری مه ستووره دا دروستکراوه؛ مه لبه ندیکێ دره وشاوه ی ئایینی و زانستی بووه و زانایان و ته دیبان و رووناکبیران، له هه موو لایه کی کوردستانه وه روویان تێکردووه. ئیتر ته گه ر (نالی)ش وهك زۆر له و ته دیب و شاعیرانه، ریی که وتبێته دیوه خانی خهسرهوخانی، یان مزگه وتی دارالاحسان و له لایه ن خهسرهوخانی، یان (مه ستووره) وه ریزی شیاوی خۆی، وهك پێویست لێ نه گیرایی و دلی ره نجیندرا بێ؛ ته مه شیانی جیی لێ وردبوونه وه یه. یان وه لامی تره بۆ پرسیاره زۆره کان، که له م بواره دا به لگه و نمونه ی شیعی (نالی)مان له به ر ده ستدا نییه؛ ئاماژه بۆ ته وه بکه ن که له سنه دا ژیا بێ. به پێچه وانهی (سالم)ی هاوڕیی (نالی)یه وه، که وهك له دو تویی شیعه ره کانیدا ده رده که وێ، ماوه یه که به ئاواره یی له (سنه) دا ژیا بێ و به خه مینکی زۆره وه، له زۆر شیعه ریدا، باسی ته و رۆژانه ده کا^{٥٧}، وهك نمونه ی ته م شیعه رانه:

فه ره ح دینێته خاتر، گه (سه نه ندو ج)
له دلامیه خه فته، وهك ش — اخی (تاریژ)
چ بلیتم! حاله تی دل چۆنه له هیجرانا (سالم)
سه حنی گو لزاری سه نه ندو ج، وه کو زیندانی منه

دیسان وه لامی به هیژی تریش به لای منه وه، بۆ به رده م ته م پرسیارانه ته وه یه، که وهك به شیعه ره کانی (نالی) دا بۆمان ده رده که وێ، نالی له سه ران و میرانی

٥٧ دیوانی سالم، چاپی دووهم، چاپخانه ی کوردستان، هه لویژ، (١٩٧٢) — لاپه ره (٧٢ — ١٣١).

(بابان)یش نزيك بووه و دوستايه‌تی له‌گه‌ل سلیمان پاشا (۱۷۹۰ — ۱۸۳۸ز)^{۵۸} ی کورپی ئه‌وره‌جهان پاشای بابان و دواتریش له‌گه‌ل ئه‌حمده پاشای کورپی سلیمان پاشای بابان دا هه‌بووه. چونکه شیعی زۆر به‌کول و به‌سۆزی بۆ کۆچی دوایی یه‌که‌میان و له‌سه‌ر ته‌خت دانیشتنی دووه‌میان نووسیوه، که ئه‌مه سه‌ره‌تای نمونه‌ی ئه‌و شیعرانه‌یه:

تا فەلەك دەورەى نەدا — سەد كەوكەبى ئاوا نەبوو
كەوكەبەى میهرى موبارەك، تەلەغەتى پەیدا نەبوو
ل ۳۷۰

هودهودی دل، حەپسى بەلقیسی سەبای دیوه یه‌قین
خۆی که دامپن گیری شاهى ئاسەفی ثانی ده‌کات
ل ۱۰۵

* * *

هه‌روه‌ها شیعی بۆ سوپاکه‌ی ئه‌حمده پاشای کورپی سلیمان پاشای بابان
نووسیوه، که به‌مجۆره ده‌ست پێده‌کا:

۵۸ گه‌ڕیده‌ی ناسراوی به‌ریتانی: کلودیوس جیمس ریچ، که سالی (۱۸۲۰ز) سه‌ردانی شاری سلیمانی کردووه و له‌ نزيكه‌وه چاری به‌ سلیمان پاشای بابان که‌وتووه، ده‌لی له‌وکاته‌دا (سلیمان پاشا)، ته‌مه‌نی (۳۰) سالان بووه. هه‌روه‌ها (نالی)ی شاعیریش که به‌ بۆنه‌ی کۆچی (سلیمان پاشا)ه‌وه شیعی نووسیوه، میژوویی مه‌رگی ناوبراوی له‌ سالی (۱۸۳۸ز) نووسیوه. بۆ زیاتر زانیاری له‌مباریه‌وه بنواره: که‌شتنه‌ی ریچ بۆ کوردستان، وه‌رگێڕانی له‌ عه‌ره‌بییه‌وه بۆ کوردی: مح‌مه‌د حه‌مه باقی، چاپی سییه‌م، چاپه‌مه‌نی ئاراس، هه‌ولێر ۲۰۰۲، ل ۱۳۲. هه‌روه‌ها دیوانی نالی، شعیری: تا فەلەك دەورەى نەدا، سەد كەوكەبى ئاوانەبوو — ل ۳۷۰.

ئەم تاقىمە مومىتازە، كەوا خاسسىيە شىھان ئاشوبى دۆلى مەملەكەت و قەلبى سوپاھن ل ۳۴۰

* * *

ئەم دوستايەتچىيەش لەگەل ئەم مىرانەدا، ئەو ھەمان بە پىردا دىنى، كە زۆر جار لە كاتى ھەلۆيىست و ھەرگرتنى ئەم مىرانەدا، بەرامبەر بە رووداويك، يان بەرامبەر بە مېرىكى تر؛ بە تايەتەش بەرامبەر مىرانى ئەردەلان، كە ھەندى جارىش بەيە كدا ھەلپژاون، واين لە نالى كىردى، بۆ پىشتىوانىيە لە مىرانى بابان، بە نيازى سووكايەتى كىردن بەرامبەر بە مىران و سەرانى ئەردەلان، ناوى ئافرىدەتەكى ناودارىان بەيىنى؟! چۈنكە لەم بوارەدا، نەك ھەر نالى، بەلكو ھارپىكانىشى لە روانگە بەرگىيە و خۆشەويستىيە مىران و مېرىشىنى (بابان) ھە، كەوتۈنەتە سەنگەرى بەردى بابان و ھەلۆيىست و ھەرگرتن لە تىكپاى رووداۋەكانى ئەو رۆژگارە؛ ھەك نمۇنەي ئەو شىعەرى سالم، كە پىشتەر نووسىمان و ئەو شىعەرى شىخ رەزى تالەبانى (۱۸۳۱ — ۱۹۱۰ز)، كە سەبارەت بە شەرىكى نيوان عەبدوللا پاشاى بابان و (رەزا قولخان) كۆرى (خەسرەوخان) مىرى ئەردەلان، نووسىۋىتى و بە لاقتىيە ھە باسى تىكشكانىكى لەشكرى ئەردەلان و بە ستاشەۋە سەركەۋىتىكى سوپاى بابان بەسەر سوپاى ئەردەلان دا دەكا:

كە عەبدوللا پاشا لەشكرى (ۋالى سەنە) شىر كىرد
(رەزا) ئەو ۋەختە عومرى پىنج و شەش، طيفلى دەبوستان بوو^{۵۹}

بەلام ۋەلامى لە بارتەر، بۆ سەرجەمى ئەو پىرسىارانە، لەو بوارەدا كە لە پىشەكى ئەم چەند لاپەرەيەدا ئامازەمان بۆ كىرد؛ ئەۋىش بواری مەلمانى و تەنگ بە يەكتر ھەلچىنى ھەردو قوتابخانە جىۋازىي ئەدەبىي گۆزان و دىيالىكتى باشۋورە؛ كە لە قوتابخانە شىعەرىيەكە نالى

۵۹- دىۋانى شىخ رەزى تالەبانى، ساغكىردنەۋە و شەرحى شوکور مستەفا، چاپەمەنى ئاراس، چاپخانە ۋەزارەتى پەرۋەرەدە، ھەلۋىر ۲۰۰۰، ل ۸۷.

و هاوړپکانيډا خوی دهنوینې و نالی سهردهستهی ټهو قوتاځانهیه و ټهو ململانی و زوړانبارییه دژواریه، که سهردهمی ژيانی مهستورهش، هاوکاتی سهرهه‌لډان و گهرمی باس و خواسی ټهم قوتاځانه شیعرییهی نالی بووه و هه‌لېژاردنی ناوی مهستورهش، له‌لایم نالی یهوه، بۆ سووکایه‌تی پیکردنی میران و سهرانی ټهرده‌لان بووه؛ که باوهش و په‌ناو سیبهری دیرینه و راسته‌وخوی ټهدب و ټهدیبانی دیالیکتی گوزان بوون و.. له‌مەش زیاتر، بۆ نابرووردنیان بووه، که راسته‌وخو سووکایه‌تی به ناوی تافره‌تیکی به ناوبانگ و به شان و شکوی وهک مهستوره بکا، که به‌رای من مهستوره، ره‌مزی سهرلندی و ناوبانگی ټهو کاته‌ی میرانی ټهرده‌لان بووه؛ چونکه جگه‌له‌وه‌ی بڼه‌مالی مهستوره ههمیشه ناودار و ده‌سه‌لاتدار و سهرکه‌ش بوون. له ههمان کاتدا مهستورهش خوی، خانگی هیژا و هه‌لکه‌وتوو بووه. ههر بویه‌ش به‌سهر (حوسن جیهان)ی کچی فتح‌علی شای قاجاردا، که یه‌که‌مین هاوسهری خه‌سره‌وخان بووه؛ بۆته دوو‌مین هاوسهری خه‌سره‌وخان، به‌مه‌شدا دیاره ټه‌گهر مهستوره، شایانی ټه‌وه نه‌بوایه، ټه‌وا له‌ککردنی پله‌وپایه‌ی (حوسن جیهان)، هه‌روا شتیکی ټاسان نه‌بووه؛ که له‌و روژگارده‌ا فتح‌علی شای قاجار (۱۷۹۸ — ۱۸۳۴ز)، تاقانه شایهک بووه، له سهرتاسهری خوړه‌لاتی ناوهراستدا، حسابی گه‌وره و تاییه‌تی له‌سهر کراوه.

جگه له‌وه‌ی لایه‌نی گرنگیش له کرداری نالی دا، ټه‌وه‌یه که زوړ به ده‌گمن و دژوار، ناوی که‌سینک له شیعه‌کانیدا بهیښی، مه‌گهر ټهو که‌سه زوړ ناودار و گرنگ بیټ. چونکه له‌و قه‌سیده دريژه‌شدا، که له (شام)وه بۆ (سالم)ی نووسیوه؛ ټه‌گهر سالم خوی، به‌و قه‌سیده‌یه دريژه، وه‌لامی نالی نه‌دابایه‌ته‌وه، نه‌مانده‌زانی که ټاخو قه‌سیده‌که‌ی نالی، بۆ (سالم)ه، یانا؟!.. ټه‌گینا نالی خوی له قه‌سیده‌که‌دا، ناوی که‌سی نه‌هیټاوه. بویه ټه‌گهر مهستورهش، زوړ گه‌وره نه‌بوایه، نالی ناوی نه‌دهیټا. کاتی‌کیش ناوی هیټاوه (وهک له سهروتریش وتمان)، له ویناکردنی (خه‌وینکدا) ناوی هیټاوه، چونکه وهک وتمان نالی زوړ باش مهستوره دهناسی و ده‌زانی که:

ده‌عوای ټومهر، چه‌نده له‌سهر ته‌ختی کرابی

چه‌ند خوین که رژیټ و چ خوینی نه‌پراژی!

سه‌قز

زستانی/۱۹۹۴

نالی

له سه فەرنامه ی بالیۆزکی فرهنسادا

(۱۹۰۶-۱۹۰۷)

سالی (۱۸۵۳) هیشتا (نالی) خۆی له ژیان و نیشته جیی شام (سووریا) بووه، که: ئەلیکساندر بۆریژۆ ئاخۆدزکۆ (۱۸۰۶-۱۸۹۱) ی شاعیر و دیپلۆمات و زمانه وانی پۆلهندی^(۱)، لهو کاته دا که له وهزارهتی کاروباری دهره وهی فرهنسادا کاری کردووه، ویستوویهتی لیۆکۆلینه وهیه کی فیلۆلۆژی له باره ی زمانی کوردی - دیالیکتی سلیمانی- یه وه بنووسی^(۲)، پیوهندی به: ئەحمەد پاشای بابان (?- ۱۸۷۵) وه کردووه وه له پێگه ی ئەحمەد پاشای بابانیش هه زانیویتی که (نالی) لهو ساله دا (۱۸۵۳) نیشته جیی شام (سووریا) یه وه له هه موو دیالیکته کانی زمانی کوردی دا، زانیه کی به ناوبانگه^(۳) و به تایبه تی خۆی بۆ دیالیکته هه مه چه شنه کانی نیشتمانه که ی (کوردستان) ته رخان کردووه و پێشتریش کتییکی رێزمانی عه ره بیی وه رگێرا وه ته سه ر زمانی کوردی. بۆیه (ئاخۆدزکۆ) بۆ ئەنجامدانی ئەم کاره ی، به تاسه وه ئاواتی دیداری (نالی) خواستوه. به لām وه ک دواتر دهرده که وی ئەم ئاواته ی دیداری (نالی) بۆ نه ره خسا وه کاره که ی به شیوه یه کی تر، له گه ل ئەحمەد پاشادا ئەنجام داوه.^(۴)

ئەم هه واله ی ئەحمەد پاشا، له باره ی شاره زایی و زانایی (نالی) یه وه، له دیالیکته کانی زمانی کوردی دا، که به (ئاخۆدزکۆ) ی داوه، باس و خواس و پرسیا ری زۆر و تازه وه هه مه جۆر ده ورۆژینی، وه ک ئەوه ی که:

۱- ئەحمەد پاشای دوا میری میرنشینی بابان^(۵)، هه روه ک چۆن له ما وه ی فه رمانروایه تییه که یدا، ناسیا ویی و دۆستایه تی له گه ل (نالی) دا هه بووه^(۶) و

(نالی) یش دۆستی نزیکى (سالم) و (کوردی) بووه، که چى ئەحمەد پاشا لەنیوان ئەم دەستە شاعیرانەدا، هەر تەنیا ناوی (نالی)، وەك زانای بەناوبانگ، لەبوارى زمانى کوردی دا، بە (ئاخۆدزکۆ) دەگەیهنێ.

۲- لەو سالەدا (۱۸۵۳)، که ئەحمەد پاشا ئەم زانیاریانە لەبارەى (نالی)یەوه بە (ئاخۆدزکۆ) دەدات، میرنشینى بابان رووخواوە ئەحمەد پاشا چەند سالیکیە نیشتهجێی ئەستەموولەو (نالی)یش پێش رووخانى میرنشینەکە، کوردستانی جێهێشتووه. بەم پێیە چ ئەحمەد پاشا و چ (نالی)یش، هەردووکیان لەدەرەوهى کوردستان و ئەگەرچی بە جوگرافیاى لەیهکتر دوورو دابراون، بەلام بەهۆى دۆستایەتیی پێشتر و دیرینهیانەوه، لە هەوالی بەردەوامى یەکتر دانەپراون. ئەى ئاخۆ ئەم زانیاریانەى ئەحمەد پاشا، سەبارەت بەزانایی و خۆتەرخانکردنى (نالی) بۆ دیالیکتەکانى زمانى کوردی، زانیاریى سەردەمى پێش رووخانى میرنشینى بابان و دەرچوونى (نالی)ن، لەکوردستان؟! یان دواى سەردەمى دەرچوونى (نالی)ن لەکوردستان!؟

۳- ئەو لیکۆلینەویەیهى که (ئاخۆدزکۆ) دەیهوى لەسەر (دیالیکتى سلیمانى)ى بنووسى و لەو کاتەدا (۱۸۵۳)، که هیشتا تەمەنى دروستبوونى شارى سلیمانى خەریکە دەبێتە (۶۹ شەست و نۆو سال)، ئەو شیوەزار، یان وەك (خۆدزکۆ) لەو کاتەدا پێى دەلێ: (دیالیکتى سلیمانى)، ئاخۆ ئەو شیوەزارە، وەك (دیالیکتیک)، خەمڵیوه و چەسپیوه و بلاوبۆتەوه و بۆ ئەوه دەبێ پێى بوتری: دیالیکتى سلیمانى!؟.

۴- ئەو دیالیکتەکانەى زمانى کوردی، که لەو سەردەمەدا (نالی) خۆى بۆ تەرخان کردبوون و کارى لەسەر دەکردن، بۆچى یەکیک لەو دیالیکتەکانەى نەکرده بنەما و سەرەشقى کارى زمانەوانیى خۆى و دەولەمەندکردنى ئەو دیالیکتە، بە فەرەهنگى واژەگەلى نوێ؟! وەك ئەوهى مەولهوى تاوهگۆزى (۱۸۰۳-۱۸۸۲)ى ھاورۆژگار و سەردەمى (نالی)ى، بۆ دیالیکتى (گۆران)ى کردو بەدەم داھینانى لیریکا جوانەکانییەوه، دیالیکتى (گۆران)ى گەيانده لووتکەى گەشەنەوه و ئارایش و رازاندنەوه و تەنینهوهى سەرلەنوویی ئەو دیالیکتە دیرینهیەى زۆرتەین و دەولەمەندترین ئەدەبى نووسراوى پێشکەش بە سامانى فەرەهنگى کوردی کردووه و خودى (نالی)یش لەو رۆژگارەدا، لەقەلمەرەوى یەكجار فراوانى ئەو

دیالیکتەدا چاوی ھەلھینا و توانای دیالیکتەکە ی لە داھینانی شیعری بەرزدا، ھەست پێکرد. بەلکو (نالی)، لە کاتی کدا خۆی نوقمی کەش و ھەوای دیالیکتی (گۆزان) بوو، بەلام لە کۆی ئەو کەرەسە ی دیالیکتانە ی، کە خۆی بۆ تەرخان کردبوون و کاری لە سەر دەکردن، کاری مۆتوربەسازیی پێکردن و دیالیکتییکی ترو تازەتری پێکھینا و داھینا، کە وەك ھەر لە پرۆژگاری (نالی)دا، زمانەوانییکی وەك (خۆدزکۆ)، پیتی وتوو (دیالیکتی سلیمانی) و خودی (نالی)یش، بەر لە ھەموو کەس و بەر لە (خۆدزکۆ)ش، خۆی لە شیعەرەکانیدا ئاماژە ی بەم شانازییە ی خۆی کردوو، کە داھینانیکی نوێی لە زمانی کوردی دا کردوو و وتوو یەتی: (کەس بە ئەشعارم نەلی: خۆکوردی یە، خۆکردی یە...).

به‌لām ئەم داهێنانه نوێیهی (نالی) له زمانی کوردیدا کردوویهتی، بهر له هه‌موو دیالیکته‌کانی تر، ده‌سته چێله‌ی زۆری له دیالیکتی (موکریان) بو‌ خواستوو و له دیالیکتی (موکریان) نزیکه، (دیالیکتی موکریان) یش له دووسه‌ری شیوه‌زار و قه‌له‌م‌په‌وشه‌وه، له شیوه‌زار و قه‌له‌م‌په‌وی (پشده‌ری زی‌دی میرانی بابان نزیکه و تی‌که‌له. . به‌م پێیه‌ ئەو دیالیکته‌ی (نالی) کردی به سه‌رمه‌شقی کاری زمانه‌وانیی و شیع‌ره‌کانی خۆی، لای میرانی بابانی‌ش جێی به‌سه‌ند و رازیبوون بوو.

ڕەنگە هەر ئەم نزیکایەتیە زامانی شیعری (نالی)، لە دیالیکتی موکریان،
 (یەکیک) بۆ ئەو ھۆیانە، هەر دوای بلابوونەو و تەننەوێ شیعری شاعیرانی سێ
 کوچکە (بابان)، بۆ دەرەوێ قەڵەمڕەو (بابان)، هەر زوو شیعری (نالی) لای
 شاعیرانی موکریانەو باوەشی گەرمتری لەچاو شاعیرانی وەک نمونە (سالم) و
 (کوردی) دا، لەلایەن عەبدوللا بەگی میسباح دیوان: ئەدەب (?-۱۹۱۶) و مەجددی
 (۱۸۴۹-۱۹۲۵) و بەتایبەتیش لای وەفایی (?-۱۹۰۲) یەو بۆ کرایەو و
 ڕەنگدانەو وێنە شیعری و جێبەجێی هەندێ لە شیعەرکانی، کرایە سەرەشق و
 چالۆتیکەری و بەمۆزە لەدەمێکەو شیعری (نالی)، لە هەرێمی موکریان، جێگە

سەقامگىر و شىرىنى ھەيە و لە ئەزمونى مانەو و ژيانى زياتر لە (١٦) شازدە سالى نووسەرى ئەم لاپەرەنەشدا، لە خۆرەلەتتى كوردستان (سەفز)، بۆى دەرکەوتووە، كە شىعرى (نالى)، لای زۆرىنەى پروناكبيرانى موكریان، جىي پەسەند و ئاوپلیدانەوێ تايبەت و ئەزبەرکردن و خۆشەويستىيە.

ھەموو ئەو پرسىيارانە و گەلى باس و بابەتتى تر، كە داھىنانەكانى (نالى)، لامان دەورووژىن، بوونەتە كەرەس و ھەويىنى بەرھەمى كىيىكى ئايىندەم، كە ئەگەر مردن مەودا بدات، چاوى خويىنەران و دلدارانى (نالى) پى پرووناك دەكەمەو.

لەم بۆنەيەشدا، كە لەرپىگەى داھىنانە مەزنەكانى (نالى)يەو، پردى نىوان (نالى) و ھەريى موكریان دىتەگۆرى، با بزانی كاتى بالیۆزىكى (فرەنسا)ش، لە سالى (١٩٠٦)دا، سەردانى (موكریان) دەكات، چۆن باسى (نالى) دەكات!.

ئەم بالیۆزەى فرەنسا كىيە؟

ناوى (كۆلار دىسكۆ)يەو بە نازناوى (يۆژىن يۆبىن) نووسىنەكانى بلاوكردۆتەو. نابراو سالى (١٨٦٣) لە شارى (پۆيىن)ى فرەنسا بە دنيا ھاتووە و لە تەمەنى (٢٠) سالىدا كۆلىژى (ياسا) تەواوكردووە و دوايى لە ھەزارەتى كاروبارى دەرەوێ فرەنسا بە فەرمانبەر دامەزراوە و لەو مۆژووە بە دواو، چەند پلە و ناوئىشانىكى دراوھتى و بۆ چەند جىگە و لايتىكى وەك: (ئەسىنا - يۆنان) و ئەستەمبول و (كاراكاس - قىنزويلا) و (پەكىن - چىن) و (قىيەنا - نەمسا) و (قاھىرە - مىسر) و دواتر بۆ (پارىس - فرەنسا) گۆيزراوھتەو. سالى (١٨٩٨) پلەكەى بەرزتر كراوھتەو بۆ (بوخارست) و (تەنجە) و (مەراكىش) نىردراو. ئەم سەفەرەى بۆ مەراكىش، بوو ھەويىنى دوو كىتب لە بارەى مەراكىشەو و سالى (١٩٠٦) چاپ بلاوئۆتەو.

سالى (١٩٠٤) بە پلەى دووھى (وھزىر موختار - بالىوز) بەرزكراوھتەو بە نوێنەرايەتى و لاى كەى، لە (ھايتى) جىگەر دەبى و بەدەم كارووە كىيىك لەبارەى رەش پىستەكانى ئەويو دەنووسى.

له (۸ی تشرینی ۱۹۰۵) دا، بۆ (تاران) ده‌گوێزریته‌وه و تا سالی (۱۹۰۷) له ئیран ده‌بی، که کتیبی (ئیڕانی ته‌مړۆ)، یادگاری ته‌م ئه‌رکه‌یه‌تی. ناوبراو که له سالانی پڕ له هه‌للاه‌وه‌رای (مه‌شرووتیه‌ت) دا له تاران بووه و ته‌و راپۆرتانه‌ی له‌م باره‌یه‌وه بۆ وه‌زاره‌تی کاروباری ده‌ره‌وه‌ی فره‌نسای ناروون، به‌یه‌کیک له‌و سه‌رچاوه‌ گرنگانه‌ داده‌نرێن، که جیبی سه‌رنجی لی‌کۆله‌رانی ته‌م ر‌ووداوه‌ گرنگه‌ن.

سالی (۱۹۰۷) بۆ (به‌ل‌گراد) ده‌گوێزریته‌وه و له سالی (۱۹۱۰) دا، که پله‌ی یه‌که‌می (بال‌تۆزی) ده‌دری‌تی، به‌ره‌و پاريس ده‌گوێزریته‌وه و له‌دوا‌یدا سالی (۱۹۱۴)، که مێک پێش هه‌لایسانی یه‌که‌مین جه‌نگی جیهانیی، کارکه‌نارد ه‌بی. ناوبراو جگه‌ له‌و به‌ره‌مه‌مانه‌ی ئاماژه‌مان پێ‌کردن، ته‌م کتیبانه‌شی نووسیون:

۱- ئینگلیزه‌کان له هیندو میسر

۲- پێشه‌نگه‌کانی تووریستی جیهانیی له مه‌راکیش

به‌لام له‌ناو به‌ره‌مه‌کانی (یوژین یۆبین) دا، ته‌و سه‌فه‌رنامه‌یه‌یمان مه‌به‌سته، که سالانی (۱۹۰۶-۱۹۰۷) نووسیوی‌تی و دواتر به‌ناونیشانی (أیران امروز) کراوه‌ته‌وه فارسی^(۷) و له‌به‌شی چواری ته‌م سه‌فه‌رنامه‌یه‌دا، گه‌شته‌که‌ی ده‌که‌وی‌ته‌ ناوچه‌ کوردنشینه‌کانی نازه‌ربایجانی خۆئاوا و موکریان و له‌به‌شی (۱۴) و (۱۵) شدا، به‌ ناوچه‌کانی (کرماشان) و (خانه‌قین) دا تی‌په‌رده‌بی، که جاری ته‌مه‌ی ئیستا مه‌به‌ستمانه^(۸)، هه‌ر به‌شی (۴) چواره‌مه‌یانه.

ته‌م گه‌شته‌ی ناوبراو، له مانگی ته‌مووزی (۱۹۰۶) داو له‌سه‌ر داوای ده‌وله‌ته‌که‌ی خۆی (فره‌نسا) ده‌ستی پێ‌کردوه، که (۷) هه‌وت هه‌فته‌ی خایاندوه و سه‌ره‌تا له (تاران) ه‌وه، به‌شار و شارۆچکه‌کانی: قه‌زوین، زنجان، سولتانییه، پل-دوخته‌ر، میانه، گه‌رمارود-دا گه‌یه‌وته (ته‌وریز) و له‌وێشه‌وه به: مه‌ره‌ند، خۆی، سه‌لماس دا گه‌یه‌وته (ورمی) و له ورمیشه‌وه به: دیزه‌ج، محه‌مه‌دیار-دا گه‌یه‌وته سابلاخ-مه‌هاباد و دوا‌ی ته‌م سه‌ردانه‌ش به‌ره‌و باشوورتر، بۆ ناوچه‌کانی (سه‌قز) و (بانه) ناچیت و هه‌ر له سابلاخه‌وه به‌رپێ: ته‌وریز، ئه‌رده‌بیل، سه‌راب، ئاستارا، ته‌نزله‌ی دا بۆ (تاران) گه‌راوه‌ته‌وه.^(۹)

(موكرى) و (دييوكرى) يه كان: (۱۰)

(بوداق سولتان) دوو كورپى بووه: (عه بدولعه زيز سولتان) و (عه بدوللا بهگ). له كورپى يه كه ميان (خانزاد) هكان به جيمان، كه له شاردان نيشته جيئن. له كورپه كه ي ترى (به گزارده) كان ماونه ته وه، كه له زوزاندا به بلاويى ده ژين. ثم دوو لقه، چيني ئه عيان و پياو ما قوولانى خيئل پيكدئين، كه سه ركرده و به رپوه بهر له م چينه هه لده بژيردريت.

به لام سه ره راي دابونه ريتى باوى ته و سه رده مه، له نيوه ي سه ده ي رابووردو ودا كورد يكي ئاسايى (موكرى)، به حاكمى سه رتاسه رى تازه ربايجان دانرا و هه لى قوسته وه و پله و پايه و هيژى خوئى بو له ناو بردنى ته وانه ته رخا ن كرد، كه به هوى پله و پايه و ناو بانگى بنه ماله كان يانه وه ده كر ينه حاكم، بو يه له و كاته وه ئيتر (موكرى) يه كان حاكم بو شار دانانين، به لكو له لايه ن ده ولته تى ئيرانه وه، حاكم بو سابلآخ ديارى ده كرى.

ئيسـتا سى سائه، يه كيكي ته وريژى به ناوى (ره شيدولمولىك) ئه ركى به رپوه بردنى حكومه تى ثم ده قه رى به ته ستو گرتو وه. خوئى و ده سته يه ك له كارگيرانى خواره وه ي ميرى، وهك روخسارو ده سه لاتى ده ولته تى ناوه ندى، له لايه ن خه لكه وه سه ير ده كر ين. هيچ بنكه يه كى سه ربازييش بو پشتيوانى ليكردى له ناوچه كه دا نييه، ته نانه ت له كو مة لانى ته شه يوعيش دووره. له مانگى موچه رهم و ره مه زاندا، چهند ره وزه خوئينيك به تاييه تى بو سابلآخ دينن، بو ته وه ي ره وزه ي بو بخوينن. خه لك له وه به خشا ران سه رباز بده ن و باجيكي كه ميش ده دن. ته گهرچى ثم خيئل، ريكخستنه سه ره تاييه كانى خيئل كه شيان له ناوچو وه، به لام هوزه چكوله كان هه مان نيشانه و دابونه ريتى ديژينه يان هه ر ماوه. به رپوه بردنى خيئل، رى و شوئينى تاييه تى و كارزانيى گه ره كه، پيوهنديى خه لكى ده شتنشين و كو يستانيى، ده بى به جو ريك بى، كه دانيشتوانى زوزان، به ره و لاي تورك نه بات.

برينه وه ي مووچه و دابه شكردنى نازناو و ناوى ئيفتبخارى و هه ر به خشينيكى ترى پله و پايه ي سه ربازيى، به شيوه يه كى گشتيى، له و شتانه ن، كه ده ولته ده يه وئ دلى خيئل پيخوش بكات و دليان رابگرى.

(موکری)یه‌کان نزیکه‌ی (۵۰۰۰۰ په‌نجا هه‌زار) مالّو (دی‌بوکری)یه‌کانیش (۱۰۰۰۰ دهه‌زار) مالّیکن. دی‌بوکرییه‌کان چاکترین پشتیوانی ده‌وله‌تن. ئەمانه له‌سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌مدا له‌به‌ر هه‌ژاری و نه‌داری و به‌ناچاری، ناوچه‌ی (دی‌اربه‌کر)یان جیه‌پشتوو ده‌وای ئه‌وه‌ی به‌ناو خاکی (موکری)یه‌کاندا تی‌په‌ریون، له‌ ئاقاری زه‌ریاچه‌ی (ورمّ) نی‌شته‌جّی بوون. به‌هۆی لی‌وه‌شاوه‌ییانه‌وه سه‌رانسه‌ری ده‌شتی (شاروپران) بۆته موّلکیان. ئی‌ستاکه (۲۰۰ دووسه‌د) ئاغای گوندیان هه‌یه. یه‌که ده‌وله‌مه‌ندترینیان (قادر ئاغایه‌ی، که سه‌رله‌به‌ری ئەم دۆله‌، تا دەم ده‌روازه‌ی شاری سابلاخ، بی‌سی‌ودوو، موّلکی ئه‌وه. پی‌وانه‌ی ملکه‌چکردنی (موکری) و (دی‌بوکری)، بۆ ده‌سه‌لاتی ناوه‌ندی، هه‌رچه‌ندیک بی‌ت، به‌لام زۆر به‌توندی ده‌روه‌ستی وه‌فادارین بۆ ره‌گه‌زی کوردانه‌یان. هه‌زیش ده‌که‌ن هه‌میشه به‌ زمانی تاییه‌تی خۆیان بئاخیون. له‌به‌رئه‌وه‌ش که (کوردی)، زمانیکی ئیرانی یه‌، بۆیه زیاتر ده‌خوازن (فارسی) فی‌ربن، نه‌ک (تورکی).

نزیکه‌ی شەش مالّیکی ئه‌رمه‌نی و چەند مالّیکی کلدانی، به‌وپه‌ری ئه‌رخایه‌نی و بی‌په‌ژاره، له‌ناویاندا ده‌ژین. ئەمانه به‌تایبه‌ت له‌ (سایه‌ن قه‌لا)^(۱۱) و (میانداو) و (سه‌رده‌شت)دان، که به‌ ورده‌واله‌ فرۆشتن و کار و کاسبی، بژیویی دابین ده‌که‌ن. له‌ سابلاخ دا بازار به‌ده‌ستی کوردو جووله‌که‌وه‌یه، چەند که‌سیکی (ته‌وریزی)یشی تی‌دایه‌، ژماره‌یه‌کی تری خه‌لکی وه‌ک، مووسلی، عه‌ره‌ب، کلدانی و (ژاکۆبیت)^(۱۲) یشی تی‌دایه‌، که خه‌ریکی کرین و فرۆشتن.

(ژاکۆبیت)ه‌کان له‌ریگه‌ی (ره‌واندز)ه‌وه کوتالی خوری و ئاوریشمی ده‌ستکردی (سووریا) بۆ سابلاخ دینن. هه‌موو پی‌ویستییه‌کانی تری سابلاخ، له‌ ته‌وریزو هه‌مه‌دان و به‌تایبه‌ت له‌ (ئه‌رده‌بی‌ل)ه‌وه دابین ده‌کری.

کو‌ی‌ستانه‌کانی نی‌وان‌بانه‌ و (سه‌رده‌شت)، لی‌په‌ه‌واریکی گه‌وره‌یه، جیوه‌و مازووی ئەم دارستانه‌ چه‌یه، که بازرگانه‌ی خۆمالی _ بۆ ده‌روه‌ی ولاتی ده‌نیرن، له‌ ریگه‌ی (ناستاره‌)وه بۆ رووسیا ده‌جّی. هه‌روه‌ها ئه‌و شتانه‌ش که له‌ دروستکردنی (ره‌نگ)دا به‌کاری ده‌هینن، هه‌ر له‌م دارستانه‌ دابین ده‌کری، که بۆ بازاری پیشه‌سازی ته‌وریز و هه‌مه‌دان ده‌نیرن.

(موكرى) و (ديبوكرى) يش وهك كوردانى تر، سوننى شافيعين. ئەمانە كەمتر گوى بەو مەلایانە دەدەن، كە لەلایەن دەولەتەو دەدەنرین. (مەلا محەمەدى موكرى، كە موفتى ئەم ناوچەییە، دەلیت: باوباپیرانیشى سەرۆكى ئایینی سەرومى كوردستان بوون، بەلام وردەوردە دەوریان بەسەرچوووە و تەنیا ناوچەى سابلاخیان بۆ شەرع و دادوهری لەژێر دەسەلاتدا ماو. سەرەرای ئەمەش كە دانانى قازى شەرع و پيشنوویژى مزگەوتەكان، بەدەست حاكمە، بەلام هیشتا (مەوقوفات) هەر لەژێر دەسەلاتى (مەلا محەمەد) دایە، كە مەسرهفی مزگەوت و فیڕگەكانى پى دەكات.

لە ولاتانى سوننى دا، تەریقەتەكانى (سۆفیگەری) باو. . (سەبید كەرىم نەقیب) ریبەرى تەریقەتەكانە. دوو تەریقەتى (نەقشبەدى) و (قادرى) پيشپرکى وەرگرتنى مرید لەدەورى خویان دەكەن. لەبەرئەوێ ژمارەى مریدەكانى نەقشبەندى زۆرترە، دەولەت لایەنگرى لە (قادرى) یەكان دەكات و پشتیوانى لە ریبەرى ئەم تەریقەتە دەردەبرێت.

زۆربەى سەبیدەكان، پيشینەى خویان بۆ سەر سەبید عەبدولقادرى گەیلانى^(۱۳) دەبەنەو. دەستەیه كیش بۆ ئەوێ خەلك بچنە ریزی مریدەكانى (شیخی بوخارا) نەقشبەندى^(۱۴)، پلەو پایەى ئەو پیاو موقەدەسە بەغدايیه رەت دەكەنەو. لەلایەكى ترەو كەسێك هەر تەنیا لەبەرئەوێ خۆى بە وەچەى پەيامبەر بزانی، نابێ خۆى لە خاوەن دەسەلات و دەشترویشتوو بژمیرێت.

كوردەكان پشیمان خۆشە هەر گوێراپەلێى شیخانى خویان بن، كە لە قوتابخانە بەناوبانگەكانى كوردستان، یان لە قوتابخانەكانى دەرەوى (فورات) دەرەسیان خوێندوووە بە نیشانەدانى زانیاری و زانست، جیى خویان لە دلى مریدەكاندا كردۆتەو. گەشتن بەپلەو پایەى ئاوا بالا، پێوەندى بە خزم و كەس و نەژاد و شتى واو نیه.

لەم رۆژەدا دوو كەسایەتیی مەزن، لەم مەلەبەندەدا هەن، یەكێكىان پیرێكى نابینایە، ناوى (شیخ شەمسەددین شەریف كەندى) و ئەوێتر (شیخی زەنبیل - حاجى سەبید عەبدولكەرىم) ه^(۱۵). یەكەمیان (۳۰۰۰۰ سى هەزار) كەس و دووهمیان (۵۰۰۰۰ پەنجە هەزار) مریدی هەیه، هەردوو كیشیان سەر بە تەریقەتى

نه قشبه ندين. دهسته كيش له مريدان، كه له گهڼ سهيده كاندا ناسازن، له دواى مهرگى هم دووانه و به پيودانى ئيمامزاده، مهزارو باره گايان بۆ دروست كړدوون و زياره تيان ده كهن.

(رهبشيدولمولى) حاكمى سابلاخ، ميوانداريتى كړم^(۱۶). پياوړى كېم ته مهنه. زور ته پيوش و جواغاس و قوزه. خانوه گه وړه كې له كهنار چه مهنه كېدايه. دهسته يه ك له (قادري) يه كان، له گهڼ سهردهسته كېاندا بۆ مالى حاكم هاتوون، تا له باخچه ي ماله كېدا، كه راماتى خويان بنوين. چوار دهر وېش دهستيان به ته پل كوتان كړد، ټاگرې كې گه وړه يان كړدوه، دهر وېشيك زهرگي كې سووره وه كراوى به ددان گرت، يه كې كې تريان نوو كې خه نجه ركه كې له سهر روومه تى توند كړد. واى ده نواند كه خه نجه ركه كې پيدا ده كات.

دواى نيورې، به وهويه وه كه ثافره تى كورد، پييان شهرمه له بهرام بهر بيانيدا هه لپه رن، دهسته يه ك لوى ئيسرائيلى، له جياتى نه وان، به دل دهستيان به هه لپه رينى (چوپى) كړد. هم هه لپه ركي ميللييه، به دهنكي دهول و زورپناوه دهست پيده كات، كه بريتيه له شه كانه وهى له سهرخوى له ش، له گهڼ هه نكاويك بۆ پيشه وه هه نكاويك بۆ دواوه، به پي كوپي كې، ژن و پياو دهستى يه كتر ده گرن و به وجره په پتا په پتا دووباره ده كنه وه. هه موو جل و بهرگى (كوردى) يان له بهر كړدبوو، كراسى ژنان، چين چين و كولونجه ي زهرى، يان قهيفه (مه خه ل) يان له بهر دايه. سهرپوش و رووسه رى سپى... گول وورديان به سهره وهيه، كه توند به سهر يانه وه گري ده دهن. هه وري، يان مليچي كې ره شى ئاوريشم، له شيوه ي خاجدا (چهپ و راست) له نه ستو دتالينن. گواره ي گه وړه له گوي ده كهن، گه رڼه نديش، كه له (تاكه و جوتيه - جوړه سكه وپاره يه ك بووه) دروست ده كهن، له خواره وه به ژيړچه نه و له سهر يشه وه به (رووسه ركه كانيانه وه) هه لده واسن. جگه له (ژيړچه نه)، (به رسره) ش ده به ستن. روومه تيان سووراووسپياو ده كهن. جوت برويان به خه تى به يه كه وه ده گه يه نن. دهسته يه كى ترى له مان شوختر، به قوماشي كې ره شى سى گو شه، تا خوار چاويان داپوشيبوو.

بۆ شه وى، بۆ نه وهى من خوشم لى بگوزهرى، حاكم (رهبشيدولمولى) داواى كړد به زمى گوزانى و موزيك ساز بكړى. دوو گوزانييژى به نوابانگى شار: (سه عيد) و

(ئەحمەد ئەمىن) ھاتىن. ھەردووكيان خەنجەريان لەبەر پشتىندا بوو. شە دەى شىنيان لە دەورى كلاًو قوچەكانيان ئالاندبوو. بەتارو دەمبگەوہ چوونە لای سەرەوہو وەژوور كەوتن.

شيعر و موزىكى كوردى:

كورد، بەھۆى بنەماى نەژادى خۆرھەلاتىيانەيانەوہ، زەوق و توانايەكى تايبەتيان بۆ فيربوونى شيعر و موزىك ھەيە. گۆرانىيىژ، يان(قۆرانىيىژ)، بەيتگەلى شاعيران، مائەو مال دەگيرن. ئەمانە لەپۆژدا، ھەريەكەيان خەريكى كاريكە... بەلام ھەر كەشەو داديت، ھەريەك لەمانە دەبنە موزىكژەن و گۆرانىيىژ. بەرپالەت و ديارە كورد لەپاڤردوودا گۆرانى و موزىكى تايبەتیی خۆى ھەبوو، كە ئاوازەكانيان كرزو شيعرەكانيشيان، شيعرى نەتەوہيەكى دلپرو جەنگاوەر بوو. يەكجار ھەست بزوين و ئاگراوييە، بەلام لە ھەلومەرجى ئەمپۆدا، ھيرشى موزىكى عەرەبى، زەبرو جىپەنجەى خۆى لەسەر داناوہ و تين و تاوى ڤەسەنايەتیی لى دامالپوہ. ئاوازەكان بىئەوہى شەوق و زەوق ببزوينن، بوونەتە ئاخ و ئوفى بى پراڤەوہ. زۆريەى شيعرەكانيش، باسى ژن و شەراب و گولن و ھىچ جۆرە باسىكى نوو و جوانيان تيدا نەماوہ. ئەدەبى ئىستانيان لاسايى كردنەوہيەكى كوئرانەى غەزەلە عاشقانەكانى عەرەبە، كە لەناوياندا جگە لە وشەى كوردى بەولاولە، ھىچ جۆرە گيان و سيمايەكى نەتەوہيى و ناوئيشانى لە (گەل)يان و ڤەسەنايەتیی كوردانەيان تيدا بەدى ناكەيت... سەرەپاى ئەمەش، ھەموو زمانىك، گەنجينەيەكى پىر بايەخى گۆرانىيى مىللى خۆى ھەيە.

ئەمەش وەرگيردراوى دوو نمونەيە، لەو گۆرانىيانەى كە لاوانى (موكرى) بۆمانيان چرپوہ:

تهختی سینەت، پرتهقالی تەپرو تازەییە
 جۆ خەوی شیرین و دلنشین و دلنیاییە
 عاشقی چاوی جوانی تۆ بووم
 دڵم دەیهوێ بە زمانی تارم
 سەبارەت بەو جوانییانە، گۆرانییەك بچرم
 خودایە! فریای دڵم بکەو
 دلارامی شیرینم لە دەست چوو
 عاشقی ئەو ئەبرۆ و بالابەرزی تۆ بووم
 ئەم مانگە، مانگی مەولودی پیڤە مەبرە
 مانگی بووکینی و دلارامی منیش، هەر لەم مانگە دایە

قوڵپی گریان گەرووی گرتووم
 عەرەق و شەراب مەستی نە کردم
 بە تەنیا چاوی کالی تۆ، مەستی کردین

لە (سلیمانی) وەدەرکەوتم
 لە گۆلەزەردان وەسەرکەوتم
 بە شوین کۆچی لەیلا کەوتم
 ناخ، هات پابوورد، گەردن بە خال^(١٧)

لە سلیمانی، پەشەبا و تۆزو بایە
 بەتەختی سینەتا (دۆلی کاروان کوژە) تێدەپەرێ
 بەر لەوێ بمر، بەخەنجەرە کەت بکوژە، با پزگارم بیت

نالی: (۸)

له دهووروبه ری نیوهی سدهی پابردوودا، شاعیریکی گهوره له ناو کورددا هه لکهوت، که ناو و ناوبانگی له چوارچیوهی هۆزو خیل و زیده کهی خوی زۆر پتر تیپه پاند. ئەم شاعیره ناوی (نالی) و مه لایه کی خه لکی (سلیمانی)یه، که له قه له مپوهی کوردستانی تورکیادایه، که ئەمپۆ شیعره کانی له دوورترین خر و شیو و دۆله کاند، وێردی سه ر زمانی هه موو کوردانه .

ئەم شیعرا نه ی ژێره وه (ه ی ئەون - نالی) و (موفتی) ی سابلاخ له بهر ئیمه، بۆی وه رگیراین: (۹)

زولفت به قه تدا که په ریشان و بلاوه
ئه مپۆ له منی شیفته ئالۆزو به داوه
ئەم عومره عه زیزه که له بۆت نه قلدو دراوه
سه د حه یفو درێغا که موسولمانی نه ماوه
عومریکی درێژه به خه یالی سه ری زولفت
سه وداوو په ریشانم و سه ودایه کی خاوه
هه رچه نده که پو وتم، به خدا مائیلی پو وتم
بی به رگییه عیله ت، که هه تیو مه یلی هه تاوه
(مانی) نییه تی قووه تی ته صویری برۆی تو
ئەم قه وسه به ده ستی موته نه ففیس نه کشاوه
بوچی نه گریم، سه د که ره تم دل ده شکیننی!
بو مه ی نه پرژی، شیشه له سه د لاوه شکاوه؟
بی فائیده یه مه نه ی من ئیستا که له گریان
بو عاشقی بی چاره زووه م ئاوه پرژاوه
هه ر جوگه و جیگیکی که واه سوورو سویر بی
جیی جو ششی گریان منو خوینه پرژاوه

سۆزی دلمه باعیثی تاوو کوئی گریان
 مه‌علومه که تاگر سده‌بی جۆششی ئاوه
 (نالی) وه‌کو زوڤت که موطیعی به‌ری پیته
 تیکی مه‌شکینه، به‌جده‌فا مه‌یخه‌ره لاهه^(۲۰)

دووهم پارچه شیعریکی که وتیان، ئەمه‌ بوو:

سهری زوڤت که پرشته‌ی عومری خضره، نیوه هه‌ودایه
 چ هه‌ودایه؟ که هه‌ر ده‌لقه‌ی دووسه‌د زنجیری سه‌ودایه
 برۆت تیغیکه وسمه‌ی صدیقه‌ل و مه‌سلوول و مووکاره
 که عیشه‌ی جه‌وه‌ره، په‌مزو ئیشه‌ری ئاوی مه‌ودایه
 به‌نه‌شته‌ی سستی یو مه‌ستی وها مه‌ستوو و مه‌خمووره
 نزانم! خه‌و له‌چاوتدایه، یا چاوت له‌خه‌ودایه!
 له‌ سایه‌ی کوفری زوڤت، دلّ (فنا فی النور)ی ئیمانه
 مه‌لّین ظوڤمه‌ت خراپه، وه‌صلی په‌روانه، له‌شه‌ودایه
 هه‌ناسه‌م زوڤه‌که‌ی لادا و مه‌یلپکی نه‌کرد چاوی
 نه‌سیم نه‌نگوت و شه‌و رابوورد و نه‌رگس هه‌ر له‌خه‌ودایه
 له‌دوویری تۆیه نه‌ی خورشیدی پرته‌ویه‌خشی شه‌وگه‌ردان
 که (نالی) وا له‌ حالاتی میحاتی ماهی نه‌ودایه^(۲۱)

هەر ئەم بایۆزە، لەتەك ناوھێنانی (نالی)دا، پەراوێزیکی داناو و لەدامیندا
 ئەمەیشی لەسەر (نالی) نووسیوە:
 (نالی) شاعیریك بوو، نازناوی خۆی لە کرداری (نالاندن)^(۲۲) ھەلبژاردووە و
 لەپاڵ ئەوەشدا كە شیعری بە زمانی كوردی نووسیوە، وەك دەلێن ھەندیکیش
 ئەدەبیاتی فۆلكلۆری كوردی كۆکردوونەتەوە.^(۲۳)

شاعیری ناسراویش ھێمن موکریانى (۱۹۸۶-۱۹۲۱) ئەم سەفەرنامەییە
 دیو و دواى خویندەوێ، نووسیویتی:
 ئەم دیپلۆماتە لە سالانی (۱۹۰۶-۱۹۰۷)دا، بە سابلاخ دا تیپەریو و چەند
 لاپەرەییەکی ناشیانە لەسەر ژيانى كوردی ئەم مەلبەندە نووسیوە، كە سەرنج
 راناكێشن. تەنیا ئەوەندەى سەرنجراکێشە، كە لەبارەى (نالی)دا نووسیویتی.^(۲۴)

ئەنجام:

وەك سەرنج دەدەین لە پێگەی سەفەرنامەى ئەم بەلیۆزەى فرەنساوە، دوو زانیاریی سەرئێخراکیشمان پێدەگات، کە بریتین لە:

١- هێشتا (نالی) خۆى لە ژياندا بوو، کە ناو و ناونەنگى، لە چوارچێوەى هۆزو خێل و زێدەكەى خۆى زۆر پتر تێپەراندوو.

٢- (نالی) لە پال ئەوەشدا کە شیعری بە زمانى کوردی نووسیوە، هەندیکیش ئەدەبیاتی فۆلكلۆرى کوردی کۆکردۆتەو.

هەلبەتە دەبێ بزانی کە سەرچاوەکانى زانیاریی ئەم بەلیۆزەى فرەنسا لەمەر (نالی)، هەر (مەلا محەمەد)ى (موفتى) سابلاخ، کە بێ هیچ سۆ و دووێك ئەم مەلا محەمەدەى (موفتى) سابلاخ، نالی ناس و نالی دۆستێكى زۆر شارەزا و ئاگاداربوو لە شیعەر و ژيانى (نالی) و تەرەجەمە کردنى شیعری ئەم گۆرانیبێژانەش بۆ بەلیۆز، کە شیعری (نالی)ن، نیشانە و بەلگەى ئەوەن، کە (مەلا محەمەد)ى (موفتى) سابلاخ، هاوڕێی بەردەوامى شیعری (نالی)یە و بەو پێشەش کە وەك هەر خۆیشى (مەلا محەمەد) بۆ بەلیۆزى گێراوەتەو، کە باب و باپیرانىشى، سەرۆكى ئایینى کوردستان بوون، ئەوا دیسان (مەلا محەمەد) هەر لە منداڵییەو پەرەردەى زانیاریی و باسو خواسەکانى ناو مزگەوتە، کە بێگومان باسو خواسى شیعرو داھێنانە جوانەکانى (نالی)ش، لەو رۆژگارەدا، کە (وەك وتمان) سنوورى ناوچەو زێدەكەى خۆى تێپەراندوو، لای شیعردۆستانى (موکریان)یش، کە زۆرینەیان خۆیندەوارى ناو مزگەوتەکانى کوردستان بوون، لای (مەلا محەمەد)ى (موفتى) سابلاخ)یش لەدەمی ئەو ناسراو. بەتایبەتیش ئەگەر لێردا ئەوەمان لەیاد بێ، کە مەلا محەمەد، (موفتى) سابلاخ، ئەوا دەبێ تەمەنیشى هەلکشو بێ و لەکاتى سەردانى ئەم بەلیۆزەى فرەنساşدا بۆ سابلاخ (١٩٠٦)، مەودای نێوان کۆچى دواى (نالی: ١٨٧٣)، تا (١٩٠٦)، هەر نزیکەى (٣٣ سى و سى) سال دەبێ و ئەم نزیکەى (٣٣) سالەش، بۆ تەمەن و بێرەوهرى، کە سێكى بەتەمەنى وەك مەلا

محەمەد، زۆر نىيە و خالى دووھى ئەو زانىارىيەش، كە (ئالى) لەپال ئەو دا
 شىعرى بە زمانى كوردى نووسىوھە ھەندىكىش ئەدەبىياتى فۆلكلورى كوردى
 كۆكردۆتەو، ئەمەيان يەكجار تازەو گرنگەو ئەم زانىارىيەش (وەك لەسەر ووتر
 وتمان)، ھەر سەرچاوەكەى (مەلا محەمەد) ھەو دەبى ئەو ھەندە ئەدەبى فۆلكلورەش،
 كە (ئالى) كۆيكر دوونەتەو، ھەر ئەدەبى فۆلكلورى دەقەرى (موكریان) و
 بەتايبەتیش ژانى (بەیت) ھەكانى موكریان بى، كە ئەگەر لەم زانىارىيانەدا، باس لە
 ئەدەبى فۆلكلورى موكریان نەبووبى، بەلاى (مەلا محەمەد) و خويندەوارانى
 موكریانەو، جىيى بايەخ و گرنگى پىدان نەبوو... ھەرچەندە ئەم جۆرە گریمانانە،
 بەلگەو نمونەو لىكۆلینەو ھى زۆر قوولترو فراوانترى دەو، كە وەك لەسەرەتای ئەم
 لاپەرەنەدا وتمان: ئەم بابەتە، بۆتە كەرەسەو ھەوینى بەرھەمى كىتیبكى داھاتووم.

پەراوین:

۱. ئەلیكساندەر بۆریژكۆ خۇدزكۆ: لە ۶ تەمووزی ۱۸۰۶، لە پۆلەندە بە دنیا هاتوو. یەكەمین ئەوروپاییە كە لە فۆلكلوری فارسی كۆلیوەتەو. سالانی ۱۸۲۰-۱۸۲۳ لە زانكۆی (wilho/vilna) ی ناوهندی خۆره‌للاتناییی زمان و ئەدەب لە پۆلەندە خویندوویتی. سالانی ۱۸۲۴-۱۸۳۰ لە سان پیتەسبورگ، زمانەکانی عەرەبی، فارسی، تورکی دەخوینی و دواتر وەك وەرگێڕ، پەوانە ی ئێران دەكړی و لەگەڵ میسیۆنی رۆوسی لە تەوڕیز و تاران كار دەكات و پاشان وەك كونسلی رۆوسیا، لە كونسڵخانە ی رۆوسیا لە (رەشت) كار دەكات و تا سالی ۱۸۴۱ لە ئێران دەمیڤیتەو و دواتر لە یۆنان و ئیتالیا كار دەكات. هەر لەو سالەدا واز لە كاروباری دیپلوماتی رۆوسیا دەهینی و سالی ۱۸۴۸، لە زانكۆی (كۆلیژ دوفرانس)، كۆرسی زمانی فارسی و لە كتیبخانە ی شاهانەش پۆستی (تورکی) وەر دەگری. لەیۆان سالانی ۱۸۵۲-۱۸۵۵، لە وەزارەتی هەندەرانى فرەنسا، وەكو پەسپۆڕی كاروباری خۆره‌للات كارى كردوو. سالی ۱۸۵۶ لە ئەنستیتۆی زمانەکانی خۆره‌للات لە پاريس، داواى لێدەكەن زمانی فارسی بلیتەو. (خۇدزكۆ) زۆر بە زمان و ئەدەبیاتی فارسی سەرسام بوو، بەتایبەتیش بە شانۆی فارسی و سالی ۱۸۴۴-۱۸۴۵ كتیبی (شانۆنامە ی ئێرانى: هەلپژاردە یەك لە پرسەنامە) ی نووسیوو و كۆمەلێكیش شانۆنامە ی فارسی كردۆتە زمانی فرەنسی، كۆمەلێكیش بەرھەمى لەبۆاری زمانەوانی و فیلۆلۆژی زمانەکانی خۆره‌للات نووسیوو. جگە لەمانە، خۇدزكۆ كۆمەلێك وتار و لێكۆلینەوێ لەبارە ی خۆره‌للاتەو نووسیوو.

سەرچاوه: بە دەستكارییەو: لە: ئەلیكساندەر خۇدزكۆ، چەند لێكۆلینەوێەكى فیلۆلۆژی دەربارە ی زمانی كوردی (دیالێكتی سلیمانی)، وەگێڕانی دكتور نەجاتی عەبدوللا، چاپەمەنى بنكە ی ژین، سالی ۲۰۰۵، ل ۴۲-۴۴.

۲. ئەم بەرھەمە ی خۇدزكۆ، بوو ئەو كتیبە ی لەسەر ووتر ئامازەمان پێكرد.

۳. سەرچاوه ی پەراوێزی ژمارە (۱)، ل ۳۲.

۴. خۆدزكۆ كه نەيتوانىيە دەستى بە (نالى) بگات، بەشىك لە بەرنامەكەى، لەتەك (ئەحمەد پاشا)دا ئەنجامداوە. بۆ زیاتر زانیاری لەم بارەییەوه بنواړه سەرچاوەى پەرەوێزى ژمارە (۱)ى ئاماژەپێکراو.

۵. ئەحمەد پاشا: کۆرە گەورەى سلیمان پاشای کورێ ئەرپەرهمان پاشای بابانەو دواى مردنى سلیمان پاشای باوکى (۱۷۹۰-۱۸۳۸)، بۆتە فەرمانپەرەوانى بابان و تا سالى ۱۸۴۰ و دوايش له ۱۸۴۱ تا خاكەليۆه ۱۸۴۲ فەرمانپەرەوانى ميرنشينى بابان بووه و دوايش له تيارى ۱۸۴۲ تا ۱۸۴۶ فەرمانپەرەوايى کردووه و دواتر بۆ ئەستەموول دوورخراوتهوه و سالى ۱۸۵۳، لەسەر بانگهێشتى (خۆدزكۆ) بۆ (پارىس) چووه و هاوکارى ليكۆليينهوه ناوبراوهكەى (خۆدزكۆ) کردووه و تا سالى ۱۸۵۵، لە پاریس ماوهتهوه و پاشان بۆ ئەستەموول بانگ کراوتهوه و سالى ۱۸۵۵ کراوته والى (یەمەن) و تا سالى ۱۸۶۳، والى یەمەن بووه و هەمان سال کراوته والى (وان) و سالى ۱۸۶۴ دووبارە کراوتهوه و والى یەمەن (بە پلەى وەزیر) و سالى ۱۸۶۷ کراوته والى ئەرزرۆم و سالى ۱۸۷۵ کراوته والى (ئەدەن) و لە کۆتایى هەمان سالدا کۆچى دوايى کردوه. (سەرچاوه: بەدەسکارییهوه پاگوێزراوه، لە کتیبى ئاماژەپێکراوى پەرەوێزى ژمارە (۱)، (۴۹-۶۰).

۶. دۆستایەتى (نالى) و بنەمالەى ئەحمەد پاشا، دەگەرپێتەوه بۆ پيش پرووخانى ميرنشينى بابان و بەلگەى ئەو دۆستایەتییەش ئەو دوو شیعردى (نالى)یە، كه یەكەميان بۆ مەرگى سلیمان پاشا (۱۷۹۰-۱۸۳۸)ى باوكى ئەحمەد پاشا و لەجى دانیشتنى ئەحمەد پاشاوه نووسيويتى و بەم بەيتەش دەست پێدەكات:

تا فەلەك دەورى نەدا، سەد كەوكەبى ئاوا نەبوو
كەوكەبەى ميهرى موبارەك، تەلەعتى پەيدا نەبوو
ديوانى نالى، ل ۳۷۰

شیعری دووه‌میشیان، دواى ته‌وهى ته‌حمده پاشا بوته فهرمانه‌واى بابان و خه‌ریکی نوژنه‌نکردنه‌وهى سوپای بابان بووه، (نالی) ته‌م شیعه‌رى بو ته‌م سوپایه‌ش نووسیوه، که ته‌مه سه‌ره‌تای ته‌م شیعه‌ریه:

ته‌م تاقمه مومتازه، که‌وا خاصه‌یی شاهن
 ناشووبی دلای مه‌مله‌که‌ت و قه‌لبی سوپاهن
 دیوانی نالی، ل ۳۴۰

۷. ته‌م کتیبه سالی ۱۳۶۲ هه‌تاوی (۱۹۸۳) به‌م ناویشانه، له تیژان چاپکراوه:
 ایران امروز (۱۹۰۶-۱۹۰۷) نوشته‌ی اوژن اوبن، ترجمه و حواشی علی اصغر سعیدی، چاپ نقش جهان، کتابفروشی زوار، تهران.

۸. تیمه هه‌موو به‌شه‌کانی (۴) و (۱۴) و (۱۵) ی ته‌م سه‌فه‌رنامه‌یه‌مان کردوته کوردی و له ده‌رفه‌تیکی نزیکدا به چاپ ده‌گات.

۹. به‌ده‌سکارییه‌وه له کتیبی (ایران امروز)ی ناماژه پیکراو، ل ۱۳، ۱۷.

۱۰. ته‌م راگواستنه‌وه‌یه‌ی سه‌فه‌رنامه‌که، بو تیژه، سه‌ره‌تای سه‌فه‌رنامه‌که نییه، به‌لکو چه‌ندین لاپه‌ره و باس و بابته‌ی تری له پیشه‌وه‌یه، که تیمه هه‌ر به ته‌ندازه‌ی بابته‌که‌ی (نالی) و که‌می‌کیش رۆژگاری ته‌وسای سابلخ، بو تیژه‌ی راده‌گو‌تیزین.

۱۱. سایه‌ن قه‌لا: شاهین دژ- یشی پیده‌لیین.

۱۲. ژاکوبیت: Jacobites: ده‌سته‌یه‌کن سه‌ر به یه‌کیک له رپیازه‌کانی ئایینی دیان (مه‌سیحی) ی شام (سووریا)، که له سه‌رده‌می شه‌شه‌مدا له لایه‌ن (ژاک باراد)ه‌وه دامه‌زراوه.

سه‌رنج: له‌عیراقدا (یه‌عقوبی) یان پیده‌لیین (و. کوردی).

۱۳. عه‌بدولقادی گه‌یلانی (۱۰۷۸-۱۱۶۶ز)، زانای مه‌زن و دامه‌زینه‌ری رپیازی (قادی)یه، سه‌ره‌تا لای ته‌بو زه‌که‌ریای ته‌وریزی زانسته‌کانی عه‌ره‌بی فیرووه و دواتر له به‌غدا (فیقه و ئوسول) فیرووه.

۱۴. شیخی بوخارای نه‌قشبه‌ندی: مه‌به‌ست له خواجه به‌هائه‌ددین محه‌مه‌دی بوخارایی نه‌قشبه‌ندییه (۱۳۱۸- ۱۳۸۸ز) خواناسی ناسراوی سه‌ده‌ی هه‌ژده‌می کوچی و

203

ظاهیر و باطین له سهر له وحی حه قیقهت یا مه جاز
ناشنای سپیری قه لهم بی غهیری (نالی) کس نه ما

له سایه ی قه ددی مهوزوون و دوو زولفی
له نالی و شیعر و تهسویدی نه ما باس

له گه ل مورغی چه مدن (نالی) ده نالی
که یانی: عاشق هه مفرده و فهدین

روخی تو گوئی که صهده و هه هوزاری عاشق نه ما
له هه موو چه مدن دیاره به ئوصوولی ناله (نالی)

(نالی) و مه ده لی حالی له ته شکه غه بی غه مدا
وهه ناله له نهیدا، وهکو ناله له قه لهدا

بۆ زولف و روخ و ته برووی چون زلفی سیاتان
عالم وهکو (نالی) هه موو با ناله و ئاهن

نهظمی (نالی) میثلی ئاو ئاوینه رهنگی نییه
دوو رووه بۆ سهیری خاطر: یهک خه فیهی و یهک ئاشکار

بۆ زیاتر زانیاری بنواری: دیوانی (نالی)، لیلۆلینیهوهو لیكدانهوهی مه لا عهبدولكهريمی
مدریس و فاتح عهبدولكهريم، چاپه مه نی کۆری زانیاری کورد، به غدا، ۱۹۷۶، ل ۴۱ –
ل ۵۱.

۲۳. ایران امروز (۱۹۰۶-۱۹۰۷) نوشته ی اوژن اوین، ترجمه وحاشی علی اصغر
سعیدی، چاپ نقش جهان، کتابفروشی زواری، چاپ اول تهران، ۱۳۶۲ش، ص ۱۱۸.
۲۳. پیشه کیی چاپی دووه می دیوانی نالی، که: انتشارات صلاح الدین ایوبی - مرکز
نشر فرهنگ و ادبیات کردی - ۱۳۶۴ش له ورمی چاپی کردۆتهوه و هیمن موکریانی
پیشه کی بۆ نووسیوه.

مهولانا خاليد
(۱۷۷۹ — ۱۸۲۷ز)

پووناكبيرىكى نوى بۇ سەردەمىكى نوى

سەرنج:

ئەم وتارە لە فيستىقالى نىۋدە ولەتتى (مهولانا خاليدى نەقش بەندى) دا
خويندرايەو، كە لە پۇژانى (۲۷ تا ۲۹/۴/۲۰۰۹) لە شارى سليمانى سازكرا بوو.

به‌شی یه‌که‌م:

دووسه‌د سال له‌مه‌وبه‌ر، واته: سالی (۱۸۰۹ز)، خوینده‌واریکی هه‌لوه‌داو شه‌یدای زانیاری و خۆپیی‌گه‌یاندن، بێ گویدانه مه‌ترسی و چه‌له‌مه‌کانی رێگه‌یه‌کی دوورو نادیده، چاوقایانه له‌ شاره‌زووره‌وه به‌پری که‌وت و دوا‌ی رێکردنی ماوه‌ی نزیکه‌ی سالیك (۱)، له‌به‌ره‌به‌یانی رۆژی (۲۶ی ژێ الحجه‌ی ۱۲۲۴هـ- ۱/۲/۱۸۱۰ز) دا (۲)، گه‌یشته به‌ر ده‌روازه‌ی خانه‌قاکه‌ی شاعه‌بدو‌ل‌لای ده‌له‌وی (۱۷۴۵-۱۸۲۴ز) له‌ هیندستان و دوا‌ی هه‌سانه‌وه‌ی له‌ ژووریکه‌ی خانه‌قاکه‌دا، داوا‌ی کرد به‌قوتابی وهر‌بگیرێ، به‌لام پێشه‌کی و سه‌رچالانه، داوا‌ی له‌ مامۆستاکه‌ی کردووه، که‌ ته‌گه‌ر ته‌م (۳) تکایه‌م په‌سه‌ند نه‌که‌ن، ته‌وه‌ نیشانه‌ی ته‌وه‌یه که‌ به‌قوتابیم وهر‌ناگرن:

یه‌که‌میان: به‌و هۆیه‌وه که‌ نیشتمانی خۆم به‌ (مه‌ولانا خالید)م بانگ ده‌که‌ن، ده‌بێ نازناوی (مه‌ولانا)م لی دامال‌ن و هه‌ر به‌(خالید) بانگم بکه‌ن.

دووهمیان: خۆراکم له‌گه‌ل خۆراکی ده‌سته‌ی خزمه‌تگوزاران و نو‌که‌رانی خانه‌قاکه‌دا بێ و به‌چاوی له‌وان جیاوازتر سه‌یرم نه‌کری.

به‌پاکه‌وانی خانه‌قاکه‌ رابگیریم و ئاو‌کێشیی (شه‌قای) خانه‌قاکه‌ش به‌ته‌ستۆی من بسپێرن (۳).

سێیه‌م: به‌لام له‌ یادمان بێ، ته‌و کاته‌ی (خالید) گه‌یه‌وته هیندستان، هیشتا تازه‌ ته‌مه‌نی پێی ده‌نایه (۳۰) سالی و نازناوی (مه‌ولانا)ش، بو‌ ته‌مه‌نه‌ کورته، زۆر جیی لی رامانه، که‌ ده‌بێ ره‌وشت و پله‌وپایه‌ی زانیاری و کو‌مه‌لایه‌تی (خالید)، زۆر پێش ته‌مه‌نی که‌وتبێ. بۆیه به‌زوویه‌کی زووه‌وه ته‌و نازناوه‌ی لای خه‌لکه‌وه‌ پێی ره‌وا بینراوه. له‌م رووه‌وه (مه‌لا حامیدی کاتب-بی‌سارانی) له‌

یادداشتەکانی خۆیدا لەبارەى (خالیڤ) هەو دەلی: مەولانا خالیڤ بۆ ئەوێ بەئاواتی
ئەم سەفەرەى هیندستان بگات، دەستبەردارى هەموو پلەوپایەو دارایی خۆی
بوو (٤).. که لیڤەدا دەپرسین: کام پلەوپایەو دارایی؟!

بۆ وەلامى ئەم پرسیارە، هەر یادداشتەکانی (مەلا حامید) وەلام دەداتەو و
لەچەند جێگەیه کدا، جگە لە نازناوی (مەولانا)، نازناوی (سەرخیل)یشی لەگەڵدا
بەکاردهیانی (٥).. که دیارە مەبەستى لە (سەرخیل)، دەبێ هەر سەرخیلی
تیرەکهى خۆی (میکاییل) لە هۆزى (جاف) بێ.

مەبەستیشى لە (دارایی) مەولانا خالیڤ، دەبێ ئەو مان لە یادبێ، که
مەولانا بەرلەوێ یەکه مەین سەفەرێ بۆ (حەج) بکات، ماوێ (٨) ساڵ لە
جیى مامۆستاکەى خۆی: شیخ عەبدولکەرىمى بەرزنجەیی، لە مزگەوتى
ئەو پەیمان پاشای بابان (?-١٨١٣)، لە گەڕەکی (سەرحیمەن) ی سلیمانى،
مامۆستایەتى کردووە، که داهاى ئەم کارەى، بەشى ئەو ناکات
پاشەکەوتى زۆرى لى بکەوێتەو، که چى (مەلا حامید) ئەو دەگێڕێتەو،
که (مەولانا) بۆ ئەم سەفەرەى هیندستان، (٣) ئەسپ بۆ خۆی و دوو
هاوسەفەرەکهى و برى (٣,٠٠٠) سى هەزار قرۆشى گیرفانى خۆى پى بوو و
ئەمانەى بۆ ئەم سەفەرە تەرخان کردووە (٦). که بێگومان برى (٣٠٠٠)
سى هەزار قرۆش، لەو پۆژەدا، سەرمايەیهکی زۆرەو دەبێ پاشەکەوتى
بنەمالەکیان بێ و بۆ ئەم سەفەرەى (مەولانا)یان ئامادەکردبێ، چونکه
بنەمالەکیان خۆیندەواربوون و بەتەنگ داخواییهکانى خۆیندەى بالائى
مەولاناو بوون. هەرچەندە لە زۆرینهى ئەو سەرچاوانەى سەبارەت
بەبنەمالەى (مەولانا خالیڤ) ئاگادارییان نووسیوە، هەموویان هەر ئاماژە
بەو دەکەن، که بنەچەى (مەولانا)، ئایین پەرەربوون و دەچنەو سەر کام
خەلیفەوچى و.. چى.. بەلام لەمەر خۆیندەواربوونى بنەمالەى مەولاناو
بەگشتى و بەتایبەتیش لەمەر (باوکی مەولانا)و، جگە لە یادداشتەکانى
(مەلا حامید)، لە هیچ سەرچاوەیهکی تردا، باسێ خۆیندەواربوونى باوکی
مەولانا نەکراوە، بەلام (مەلا حامید) دەگێڕێتەو: ئەو کاتەى مەولانا
بەمنداڵی بۆ بەر خۆیندن نراوەو مامۆستاکەى سۆرەتى (فەتح) ی پى

ته و او کړدووه و به و قوناغه ده لېږن: مريشکه ږه شه و ته و کاته ش و با و بووه،
 ټيتر ده بې ته و منډالنه، مريشکي ږه ش به ديارى بې ماموستاکه ي ببات و
 ماموستاکه ي شي ته مه ي به ده مه ي به مه ولانا ږاگه ياندووه، مه ولانا ش
 به ماموستاکه ي و تووه: من له ږووم نايه ت ته مجوره دا و اiane به با و کم
 بگه يه نم، بويه تکا ي له ماموستاکه ي کړدووه، تا خو ي به (نوسين) ته م
 دا و ايه بې با و کي مه ولانا بنووسي و با و کيشي له ږيگه ي خويندنه و ده ي
 نامه که وه، له داخوازي ماموستاکه ي گه يشتووه (۷) .. له مه وه تيډه گه يين
 که بنه مالنه مه ولانا خويندنه و اربوون و په رو شي پيگه ياندني مه ولانا بوون.
 هه ږه چنده ته م سه فده ي مه ولانا بې هيندستان، له و ږوژده او له و ته مه نه
 کورته دا، له و جوړه گه ږان و سه ردانه ټاسا يiane نه بووه، که فه قيکاني ته و
 سه رده مه ي کوردستان، هه ر ته نيا له فه لمره ي کوردستاندا گړدو و يانه.
 بويه ته م سه فده ي مه ولانا بې هيندستان، بې ته و ږوژگاره، له سه فده
 ده گمه ن و ږي مه ترسييه کان بووه، به لام بې که سيکي وه که مه ولانا خاليد ي
 سه ر ږي له سه و دا و بهر نامه و خه ون ي گه و ره، که نه که هه ر خويندنگه و
 کتيب خانو و زانيار ييه کاني ته و ږوژگاره، تينو يتيان نه شکاندووه، به لکو
 وه که خو ي ده لي: ته نانه ت شو ينه پيروژه کاني وه که (مه که که و) (مه دينه) ش،
 گري ي دلي ته و يان نه کړدو ته وه (۸):

در شام و مکه ات گره از کار وانشد

من بعد صبح راه بره هند و شام کن (۹)

که ته م ږوچه بې ټوږه و نا تارام و دانه ساکاوه، بهرام بهر ته و واقيعه زامدارو
 چه قبه ستووه، هه مان ږوچه ياخي و ده سته مو نه بووه که ي هه لاج (۸۵۸-
 ۹۲۲ ز) مان به ياد ديني ته وه و ته و يش هه ر له باره ي ږوچه ياخي بووه که ي خو يه وه
 ده لي:

به مذهب صليب مي بيم، نه مکه جويم نه مدينه (۱۰)

سه مه ره له وه دایه هه مان تهو ماموستا (شاعه بدوللای ده هلهوی) یه، که مهولانا له سه ره تای چوونیدا بو خزمه تی له هیندستان، تکای لی کردبوو نازناوی (مهولانا) ی لی دابمالی، تا به هوئی تهو وه، خه لکانی تریش چاوی لی بکه و هه به (خالید) ی بانگ بکه، کهچی هه تهو ماموستایه، دواي سالیئو (۳) مانگ، که (خالید) له خزمه تیدا قوتابی بووه زانیارییه کانی خانه قاکه ی پی تهو او کردوه، له سه ره تای ئیجازه نامه که ی (خالید) دا، تاوا ده نووسی: بعد حمد وصلوات، فقیر عبدالله نقشبندی مجددی- عفی الله- گزارش می نماید که سرآمد علمای دین و گزیده طالبان راه حق الیقین: حضرت مولانا خالد- سلمه الله تعالی- برای طریقهء نقشبندی، از ملک کردستان ترد این فقیر رسید (۱۱)..

واته: دواي سوپاس و سه لاوات، عه بدوللای هه ژاری نه قشبه ندی موجه دیدی، راده گه یه نی، که سه رباشقه ی زانیانی ئاین و هه لئبارده ی خوازیارانی پښه ی راستیی و دنیایی: هه زه تی مهولانا خالید، بو به ده سه ته یانی ته ریه تی نه قشبه ندی، له خاکی کوردستانه وه بو لای تهو هه ژاره هات..

وهك سه رنج ده ده یین جگه له وه ی نازناوی (مهولانا)، به ناوی (خالید) وه ده لکیئیتته وه، نازناوی (هه زه ت). سه رباشقه ی زانیانی ئاین و هه لئبارده- ش به (مهولانا خالید) زیاد ده کات.. که دیاره تهو پی شیوا بینینه، له لایه ن که سیکی وهك تهو ماموستا ناودارو هوشیاره ی مهولانا خالیده وه، هه روا له خوړا نه هاتوه، به لکو له ئاکامی هه لسه نگانندی سهرومپی ئاکارو دانیی و لیها تووی (مهولانا خالید) وه سه رچاوه ی گرتوه.

هه ره له پال تهو ریژلیئانه ی که سایه تی (مهولانا) دا، ئاماره ش به نیشتمانی مهولانا خالید واته: کوردستان ده کات و ده نووسی: هه زه تی مهولانا خالید، بو به ده سه ته یانی ته ریه تی نه قشبه ندی، له خاکی (کوردستان) وه بو لای تهو هه ژاره هات.. که ناوی خاکی (کوردستان) یش لهو ئیجاره نامه یه دا، له ته نجامی تهو سوژو تاسه و هه سه ره ته فرمی سکاویانه ی مهولانا وه به دیکراوه، که مهولانا له ماوه ی تهو سال و سی مانگ دابرا نه ییدا له کوردستان، وهك دلداریک بو کوردستان ده نواری، که لیی دابرا وه و بی په روا له کوړو

کۆبۈنۈ ۋە ھەككەنى خانەقاكەى ھىندىستاندا، باسى دەكەت ۋە شىعەرى فرمىسكاۋىيە بەيادى نىشتمانە ۋە دەنوسى ۋە بۆ شىعەر دۆستانى ناۋ خانەقاكەى دەخوینیته ۋە. دىسان ھەر شاعەبدوللاى دەھلەۋى، لە ئەزمۈۋ ۋە ھەلسەنگاندنى ئەۋ ماۋەى سالۋ سى مانگەى، كە مەۋلانا لە خانەقاكەیدا بوۋە، بەجۆرىك دلبەستە ۋە ھۆگرى پرەۋشت ۋە لىزانىسى (مەۋلانا) بوۋە، كاتى مەۋلانا خویندن تەۋاۋ دەكەت ۋە ئىجازەنامە ۋەردەگرى ۋە برىارى گەرپانەۋى بۆ (كوردستان) دەدات، شاعەبدوللا دادەخورپى ۋە چەندان جار تكاى زۆرى لیدەكەت، تا لاى خۆى بىھىلئیتە ۋە.. تەنانەت تكاى ئەۋەى لیدەكەت بىكەتە جىگرو نویتەرى خۆیشى، بەلام مەۋلانا دللى ھەر لاى نىشتمان دەبى ۋە ناتوانى خۆى رازى بكەت ۋە بىئیتە ۋە.. كەچى شاعەبدوللا ھەر دەستبەردارى نابى ۋە بەبیانوۋى بەرىكەردىنە ۋە، كە تا قوناغەرپىيەك، بۆ ریزلىنەن لەگەلیدا چوۋە، بەردەۋام بەدەم رىگەشەۋە، ھەر تكاى گەرپانەۋەى لىكەردوۋە (۱۲).

جگە لەمانەۋ دۋاى گەرپانەۋەى (مەۋلانا)ش بۆ كوردستان ۋە لەیەكتر دوۋرەكەۋتەۋەى ئەم قوتابى ۋە مامۇستایە، شاعەبدوللا نامەش ۋە دەرگىشى لە (مەۋلانا) دانەبرپوۋە ھەتا لە ژياندا بوۋ، نامەى گەرم ۋە بەسۆز لە نىۋانىاندا بوۋە (۱۳).

مهولانا، له گهڙ گهړانه وهی خویدا له هیندستانه وه بو کوردستان، تهو شيعرانه یشی هیڼایه وه، که له ماوهی مانه وهیدا له هیندستان، بهیادی نیشتمانه وه نووسیږونی و دیسانه وهش له ولات، له ناو کوړوکو بوونه وه کانی شيعر دۆستاندا، به گهرمه وه له ټامیزگیران و دهستا و دهستیان پیکراو له لایهن شاعیرانیشه وه کرانه دهسته چيله و سه رمه شق^(۱۴)، بو هیڼانه کایه ی زه مینه ی بزووتنه وهیه کی تازدی ته ده بیی و شيعری، که دواتر به ته ده ب و شيعری قه له مره وی بابان ناسراو (سالم و (کوردی)، بیښه نگ و دامه زړېنره کانی بوون.

سەرۆه‌رییه‌کانی و شه‌هیدانی نووسیوه، که سه‌رله‌به‌ری شیعیی ته‌م قۆناغه‌ی، تاییه‌تن بۆ بۆنه‌ی گه‌وره‌ و کاره‌سات و پروودای چاره‌نووس‌سازو خه‌م و شادیی خه‌لکه‌وه، وه‌ک ته‌وه‌ی شیعیی بۆ ئیبراهیم پاشای بابان (?- ۱۸۰۲ز)^(۱۵) کی بناغه‌دانه‌ری شاری (سلیمانی) و بۆ کوژرانی (سه‌لیم به‌گی بابان- ۱۸۰۶ز) ی برای ته‌وره‌مان پاشاو میریکی تری بابانی، به‌ناوی: میر عوسمان (?- ۱۸۰۶ز) نووسیوه^(۱۶)، که ته‌م دوو میره‌ی بابان، سالی (۱۸۰۶ز)، له‌ نه‌به‌ردیکی زۆر جوامیرانه‌ و که‌م وینه‌دا، ه‌یرشیکی غافلگیرانه‌یان به‌سه‌رکردایه‌تی ته‌وره‌مان پاشا، کرۆدته‌ سه‌ر به‌شیکی زۆری سوپای والی به‌غدا، له‌ نزیک زه‌ریاجه‌ی (زریبار- مه‌ریوان) و له‌ ماوه‌ی ته‌نیا (۱۰ ده‌) ده‌قیقه‌دا تیکیان شکاندوون و فه‌رمانده‌ی سوپاکه‌یشیان (سلیمان که‌هیا) به‌دیل گرتوه^(۱۷).

ته‌م نه‌به‌رده‌ ته‌وه‌نده‌ ده‌نگیداوه‌ته‌وه‌ و ته‌وه‌نده‌ سه‌رکه‌وتنی سیاسی و سوپایی بۆ میرنشینی بابان و ته‌نانه‌ت بۆ میرنشینی ته‌رده‌لان و ده‌وله‌تی ئیرانی هه‌بووه، که دواتر چ ته‌مانوللاخانی ته‌رده‌لان (۷۷۵- ۱۸۲۴ز)، به‌سه‌رکه‌وتن و شانازیی خۆیانیه‌ن ته‌ژمار کردوه. ته‌نانه‌ت ته‌مانوللاخانی ته‌رده‌لان، وینه‌ی پرووداوه‌کانی ته‌م نه‌به‌رده‌ی له‌سه‌ر دیواری ژووری میوانی ته‌لاره‌که‌ی خۆیدا دروستکردوه^(۱۸) و له‌لایه‌ن گه‌شته‌ره‌انی بیانیشه‌وه‌ ئاماژه‌ی پیکراوه‌ و باسی کراوه‌ته‌وه^(۱۹).

به‌لام پیده‌چی مه‌ولانا خالید له‌ دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی له‌ ه‌یندستان، که‌مه‌تر خه‌ریکی نووسینی شیعر بووبی و زۆرتر سه‌رگه‌رم و سه‌رقالی ته‌و په‌یامه‌ی بووه، که ئیتر به‌تاییه‌تی و به‌یه‌کجاریی خۆی بۆ ته‌رخانکردو سه‌روم‌ری ناوبانگ و زایه‌له‌یشی هه‌ر به‌م په‌یامه‌ ناسرا.

ته‌م په‌یامه‌ی مه‌ولانا خالید، چی بوو؟!

بۆ وه‌لامی ته‌م پرسیاره، ده‌بی ئاورپیکی خیرا، له‌ دوا‌ین گۆرانه‌کاریه‌کانی بیروباوه‌ری ته‌و رابه‌رانه‌ی نه‌قشبه‌ندی بده‌ینه‌وه، که مه‌ولانا خالید، هه‌وینه‌ی بیروباوه‌ریانی بۆ کوردستان ه‌ینایه‌وه.. هه‌رچه‌نده‌ چه‌ند سه‌ده‌یه‌کیش به‌ر له‌ سه‌رده‌می (مه‌ولانا خالید)، ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی له‌ پێش پیکهاتنی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وییه‌وه (۱۵۰۱ز)، په‌لوپۆی له‌ کوردستاندا بلاوبوووه له‌ هه‌ندی قۆناغیشدا رووناکبیرانی کورد، له‌رابه‌ره‌ دیاره‌کانی ته‌م ته‌ریقه‌ته‌ بوون، وه‌ک نمونه‌ی (فه‌تح

عهلی کوردی)، که ئینسکلۆپیدیای ئیسلامی، به خه‌لکی (ئامیدی) یادداشتی کردووه^(۲) و له سه‌ره‌تای پیکهاتنی ده‌وله‌تی سه‌فه‌ویدا، له ده‌وره‌ی (قه‌زوین)، وه‌ک مریدیکی چالاکی (عوبه‌یدو‌للای ته‌حرار)، رابه‌رایه‌تی ئهم ته‌ریقه‌ته‌ی کردووه نه‌یاریکی نه‌ترسی سه‌فه‌ویییه‌کان بووه و ههر ته‌وانیش له کاتی هیترشی ره‌شه‌کوژیاندا بۆ سه‌ر سوننی مه‌زه‌هب و نه‌یاره‌کانیان، گرتوویانه‌و کوشتوویانه‌و ئهم کاری ره‌شه‌کوژیی سوننی مه‌زه‌هبیش، که سه‌فه‌ویییه‌کان له سه‌ره‌تای ده‌سه‌لاتگرتنه‌ ده‌ستیانه‌وه، له‌به‌ریان گرت زه‌نگی قه‌لاجۆکردنی مه‌زه‌هبی سوننی بوو، له باکوورو خۆرئاوای ئیێراندای له‌م شالوده‌دا، ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی-ش که‌وته به‌ر شالای راسته‌وخۆی سه‌فه‌ویییه‌کان و جیگه‌وییه‌کی له مه‌له‌بنده‌ دیرینه‌کانیاندا پێ لیژکردن و ناچاری کردن به‌ره‌ به‌ره مه‌له‌بنده‌کانیان بۆ (ته‌وریز) و (ورمی) بگوێزنه‌وه، که له (ورمی) و ئاقاری ورمیدا: له‌نگه‌ریکی درێژخایه‌نی گرتو له ورمیشه‌وه به‌هه‌موو ناوچه‌کانی کوردستاندا بلا‌بووه‌وه له ئاکامدا به‌و هۆیه‌وه که سو‌لتانه‌کانی (عوسمانی)ش، سوننی مه‌زه‌هب بوون و شه‌ری به‌رده‌وامی سه‌فه‌ویان کردووه، شاری (ئه‌سته‌موول) و هه‌ندی شوینی قه‌له‌مه‌روی عوسمانی، بکه‌نه‌ په‌ناکه‌و مه‌له‌بنده‌ی چالاکیی و دواتریش له زۆر جیگه‌ی ئاسیای ناوه‌راست و هیندستاندا بلا‌وبینه‌وه و چالاکییان تیدا بنوینن، که دای چه‌ندین قۆناغ و ئالوگۆری فیکری به‌رده‌وام به‌سه‌ر ئهم ته‌ریقه‌دا، یه‌کیک له شیوازه سه‌ره‌کییه‌کانی ئهم گۆرانه‌کارییانه، له هیندستان، له‌سه‌ر ده‌ستی شیخ ئه‌حمه‌دی سه‌ری هیندی (۱۵۶۳-۱۶۲۴ز)، ناسراو به (المجدد) دا، شه‌قل بگری و په‌لوپۆی بۆ (مه‌که‌که) و شوینانیتر لی‌ببیته‌وه له‌م قۆناغه‌ به‌دواوه، ئهم ته‌ریقه‌ته‌ پێی وتراوه: نه‌قشبه‌ندی موجه‌یدی، که ئایدیۆلۆژیایه‌کی جیاواز و خویێنکی تازهی به‌به‌ر ئهم ته‌ریقه‌دا کرده‌وه له‌هه‌مان کاتیشدا ئه‌و گیانی گۆشه‌گیری و ته‌ریکییه‌ی له‌ خۆی دامالێ، که رابه‌ران و په‌یره‌کارانی پیشووتری ئهم ته‌ریقه‌ته‌، به‌ته‌نگ کیشه‌کانی رۆژانه‌و خه‌م و خۆزگه‌کانی خه‌لکه‌وه نه‌بوون، چونکه ئهم رابه‌ره: (ئه‌حمه‌دی سه‌ری هیندی) پێی وابوو، بۆ کارکردنه‌ سه‌ر بیروباوه‌ری ده‌سه‌لاتداران و فه‌رمانه‌روایان و ریتوینی و ئامۆزگاریی و رازی‌کردنیه‌کان، بۆ چاکه‌و خزمه‌تی خه‌لک، ده‌بێ پرديک له‌گه‌ڵیاندا هه‌له‌ستری و له‌م پیناوه‌شدا، نامه‌یه‌کی زۆری بۆ ئه‌و فه‌رمانه‌روایانه‌ی مه‌غولییه‌

ناردووه، كه لهو كاته دا حوكمى هيندستانيان كردووه و له ئاكامدا بهبارى سهرنجى خوى قايلى كردوون. شان بهشانى ئهم نامانهش كه بو فهرمانرەوايان دهنوسران، هاوكات بيروباوهرو بارى سهرنجى خويانىش پوخت دهكردهوه و له شيوه (نامه) و (نوسين)دا، بهپهپهروكارانى خويانيان دهگهياندو بهمهشو له ريگهئى ئهم نامانهوه، مشتمرو ليكولينهوهى فيكرى تيروتهسهل دههاتهكوڤى.. بهمجوره ئهم تهريقهته، لهسهردهمى ئهممهدى سهرى هينديدا، روليكى گرنكو بهرچاوى بهخويهوه ديوه بهرهو كاملبونو و گهشانهوهو رهگوريشه داکوتانو خو ږگارکردن له سيپهري جيپههجي ريبازهكانيتر ههنگاوى ههنگرتووهو بهردهوام جهماوهري زورتري لى ئالاه، كه دواتر لهسهردهمى (شاعهدوللاى دههلهوى)، ماموستاكهى (مهولانا خاليد)دا، خانهقاهى له هيندستان، بوته مهلبهنديكى سيخناخ له قوتايانى ئاسياو تهفهرىقا^(۲۱).

مهولانا بو بهئهنجام گهياندى پهمامهكيشى، قهلهمهروى بابان بهگشتى و بهتاييهتيش پيتهخته تازهكهيان: شارى (سليماني) ههلبژارد. ههلبژاردنى شارى (سليماني) له لايهن مهولانا خاليدوه، بو ئهوهى بيكات بهنكهو مهلبهند، بو بلاوكردهوهى پهمامهكهى، كاريكى تهوپهري هوشيارانهو (شاري)يانه بووه، كه ئهگههجي شارى سليماني لهو كاتهدا (لهبارى تهمهنهوه) تازهترين پيتهختى نيوان ههموو ميرنشينهكانى كوردستان بووه، بهلام ههر لهبنهڤهت و مهبهستيش له دروستكردنى، بو ئهوه بووه بپيته پيتهختيكى بهماناي وشهى ئه و ڤوژگار: هاوچهرخ، چونكه له پال ئهوهدا، كه ههر زوو ناودارترين زانايان و ڤووناكيرانى ئه و سهردهمى كوردهواريان له ههموولايهكى كوردستانهوه بو بانگههشتن كردووه تهكيه و خانهقاو مهدرهسيان بو كردوونهتهوه، هاوكات خاوهن پيشه و جووتيارو سهربازيشيان له ههموو ناوچه و هوزى جياجياى كوردستانيان تيدا نيشتهجى كردووه.

بەلّام قەلەمپەرى بابان، لە پيش سەفەرى مەولانا بۆ ھىندستان و دواى گەرانه وەيشى، لە وەپەرى پشيوپى و داپژان و دواكە و تەووييدا بوو، چونكە شەرى چەندىن سەدەى شىعە و سوننى نىوان ھەردوو دەولەتى ئىران و عوسمانى و شەرى ئەم دوودانەش لە گەل دەولەتى ڕوس لەلايەك، كە لە ھەموياندا كوردیان بەناوى (جيهاد) و (غەزا) وە بۆ بردوون و لە پال ئەمانەشدا شەرى مەزنشەكانى ئەردەلان و بابان و ئازاوە و ناكوکى نەپساوى نىوان ئەندامانى بنەمالەى بابان لەسەر دەسەلات لەلايەكى ترەو، بېوونە سۆنگەى تىكدانى ژيانى كۆمەلايەتى و داتەپىنى ئابورى و بارىكى گران، بەسەر ئەستۆى دانىشتوانەو وە خەلكەكەى بەجۆرىك وەرس و بىزارو ھەراسان كەردبوو، كە بەدواى دەرەتان، چارەسەرىكدا دەگەرەن، بۆيە كە مەولانا خالىد بۆ كوردستان گەرايەو وە بانگەوازی بۆ رىيازە تازەكەى بەناو خەلكدا بلاو كەردەو، خەلكەكە وەك بانگەوازیكى رزگار كەر بەپىرىيە وە چوون و پيشوازىيان لىكرد، بەتايبەتیش چىنى جووتيارو توژى بازارپى و پيشەگەرەن، كە شەرى خويناوى و بەردەوامى ناوچەكە، ژيانى لى شىواندبوون و زيانى لەبەرژە وەندىيەكانيان دەدا.. بەمچۆرە مەولانا خالىد لە ماوہيەكى زۆر كورتدا، بنكەيەكى جەماوەرى زۆر بەربلاوى پىكەيتنا. بەتايبەتیش ئەگەر لىرەدا ئەو دەمان لە يادى، كە مەولانا لە ھۆزى (جاف) و ئەم ھۆزەش لە سالى (١٦٣٨ز) بەدواو، كە تيايدا سولتان مرادى چوارەم (١٦٢٣-١٦٤٠ز)، بەغداد و شارەزوورى گرت و پاشان بەگويرەى رىكەوتننامەى (زەھاو-١٦٣٩ز)، ئەردەلانى و پىرەوانى (ئەھلى ھەق)، چوونەو و ناو قەلەمپەرى ئىران، بەشىكى زۆر لە جافى (جوانرۆ)ش رژانە (شارەزوور)^(٢٢) و بەمەش ھۆزى جاف (بەئىستاشەو) بوونە تاقانە ھۆزى گەرەو بەدەسەلاتى شارەزوور، كە دواتر بوو پىتەختى بابان و ئەو پەرمان پاشاى بابانىش لە يەكەمىن قۇناعى گرتنە دەستى فەرمانپەرەيەتى باباندا و بۆزىاتر بەھىز كەردنى دەسەلاتى خۆى لە شارەزووردا، خزمایەتییەكى سياسى لەگەل يەكێك لە گەرەو سەرۆك ھۆزى جاف، واتە: لەگەل وەلەد بەگى جافدا دروست كەرد و خوشكىكى خواستوو^{٦٠} و بەھۆيەو و لىرە بەدواو ھۆزى جاف، چ لە كاروبارى

٦٠- ئەم ھەوالە، لە گەشتنامەكەى (رىچ)دا، دەلى ئەو پەرمان پاشاى بابان، خوشكىكى كەنجوسەرەو

میرنشینە کەو چ لە سوپای باباندا چاکترین جەنگاوەری ناو سوپاکە^{٦١} بەشداری هەمەکارە گەورەبوون^(٢٣) و بەپێی قسە (کلودیوس جیمس رېچ)، چوار هەزار پیادە جاف، لە سوپای باباندا بوون^(٢٤). کە بێگومان ئەم هێزە، بڕبەرە سوپای بابانیان پیکهیناوە و بۆ کاتی جەنگیش، (٢٠٠٠) دوو هەزار سوارەیان ئامادە بوو و^{٦٢} وەك رووداوەکانیش بۆمان دەگێرێنەو، هەر نەبەردیکی سوپای بابان، هێزی (جاف)ی تێدا ئامادەبووی، تیایدا سەرکەوتووبوو و هەر کاتیکیش ئەم هێزە جاف، پشتی لە بابان کردی، تیایدا تێکشکاوه. لەبەرئەو ئەم هێزە گەورە پشتیوانییەکی یەكجار بەهێزی (مەولانا خالید)یش بوو و ئەوئەندە ملکەچی فەرمانەکانی میرانی بابان بوون، ئەوئەندەش گۆڕاپایەڵی مەولانا خالید بوون و وەك زاناو رووناکبیریکی گەورە هۆزی خۆیان بۆیان نواریوە و شانازییان پێوە کردوو.

سەرباری ئەو هەموو شەڕ و ململانی و ناکوکییە (وتمان) لە ناوچە کەدا بوون، بەلام مێمل و بەربەستیکی تری پتەوی بەردەم تەریقەتی نەقشبەندی، کە پێشتر لە ناوچە کەدا بوو، تەریقەتی (قادری) بوو، کە زانای گەورە ناودار شیخ ماری نۆدی (١٧٥٣-١٨٣٨ز) راپەراییەتی دەکرد و بەو هۆیەشەو کە ئەم تەریقەتە زۆر دەمیك بوو رەگ و پێشە لە هەریجە کەدا بوو و لەگەڵ سەران و کاربەدەستانی بابانی و عوسمانیدا سەرپێوەندی بەهێزی هەبوو و هاوکاتیش گەرانەوێ مەولانا خالید و بلاو بوونەوێ خێراو بەفرارانی تەریقەتی نەقشبەندی، بەمەترسییەکی گەورە راستەوخۆ، بۆ سەر خۆی زانیو. بۆیە هەر زوو تەریقەتی (قادری) کەوتۆتە نەیاریی و زمان

بەگی جافی خواستوو، بەلام نووسەری هێژا و هاوڕێی بەرێزم: کاک عەلی بەگی جاف ئەم هەوالە بۆ راستکردمەو، کە ئەو رەحمان پاشا خوشکی وەلەد بەگی جافی خواستوو، نەك کە یخوسرەو بەگی جاف. لەم بارە یەو بنواری گەشتنامە رېچ، لاپەرە (١٣٢).

٦١- گەشتنامە رېچ، لاپەرە (١١٩).

٦٢- گەشتنامە رېچ، لاپەرە (١١٩).

لیڊان و راپۆرت نووسین، لای میرانی بابانی و عوسمانی و پیاوانی ثایینی و
 تهنګ پیپه لچنینی مهولانا و ناوزراندنی به کافرو مولخیدو زهنديق و هه ره شه و
 تهقه لای تاراده ی تیرۆرکردنی.. هه موو ته مانهش بوونه هاندهری ته وه ی
 ته ریه ته نه قشبه ندی، له لایهن جه ماوه ری دژ به و سیسته مه چه قبه ستوه،
 وهك تاقانه ته لته رناتیق و وهك هه لویستیکی دژ به زولم و بیادیی
 وه ربگیری. به تاییه تیش که (مهولانا)، لایه نگر و په پیره و کارانی خوی، به وه
 په روه رده ده کرد، تا راسته و خو نه بنه پاشکوی هیچ کام له و دوو دهوله ته ی
 عوسمانی و قاجاری و هه ر ته م هه لویسته ی مهولانا خالید، لای والیه کانی
 (عوسمانی) یش له مووسل و به سره و شام و به تاییه تیش له به غداد، پشتیوانیی
 لی بکه ن و به نزیك و هه لویستی خویانی بزنان و بینه دۆست و مریدی، چونکه
 ته وانیش که م و زۆر، هه زیان له جیبه جی کردنی کت و مت و بی سی و دووی
 فه رمانه کانی بابی عالی نه ده کرد و پییان خوش بوو جوړیک له سه ره خویی و
 نازادی خویان پیپه و بکه ن.. جگه له کو کردنه وه ی زۆرینه ی ناودارترین
 زانایان و ریپه رانی ثایینی له هیندستان و ئیران و نه فغانستان و تورکیا و
 عه ره بستانه وه^(۲۵) به گشتی و به تاییه تیش له هه موو ناوچه جیا جیا کانی
 کوردستانه وه، وهك: کوپه، کهرکوک، هه ولیر، ئاکری، شه مزینان، هه کاری،
 ئورفه، دیاربه کر، سنه، سابلاخ، هه ورامان.. له خانه قاکه ی خۆیدا که له و
 کاته دا خانه قاکه ی مهولانا خالید له (سلیمانی)، یان شاری سلیمانی به هوی
 خانه قاکه ی مهولانا خالیده وه، ببوو دره وشاوه ترین ته لبوومی کوردستانیکی
 بیچوک، به هه موو فرهه نگه جیا جیا و زاراوه و بن زاراوه کانیه وه و له
 ئاکامیشدا هه ر له م فرهه نگه و دیالیکته تی که له یهش، زه مینه و کهش و
 هه و، بۆ سه ره له دانی دیالیکتی ناوخیش ره خسا، واته: ته و دیالیکته ی که
 (نالی) و هاوړیکانی، شیعیان پی نووسی و ته میش وهك بانگه وازه که ی
 مهولانا، زۆر به خیرایی دهستی به ته نینه وه کرد.. سه رباری ته وه ی که هه ر
 له م خانه قایه ی مهولانا وه و له ریگه ی ته و زانسته خوانه ی له خانه قاکه ی
 مهولانا وه، بۆ هه رییم و شاره کانی خویان ده گه رانه وه، فرهه نگه زانسته ی
 نویی خانه قاکه ی مهولانا یان بۆ سه رتاسه ری کوردستان بر دۆته وه و

فیروخو زانی تریشیان پی پەر وەر دده و گوښ کردو و هو هندیکیشیان بوونه ته
 رابه ری میللی و شوږشگیږی به نامی، دژی زولم و ژورداریی فرمانه وایان..
 که هه موو هم کارانه ش، هر له سه رچاوه روون و له بن نه هاتو و ده کی
 خانه قاکه ی (مه ولانا خالید) ده هه لقولان و هه مووشیان له ماوه یه کی زور
 کورتی ته مه نی کارکردنی مه ولانا دا به ریخران.. به واتایه کیت: ته وه ی
 مه ولانا خالید، له دوا ی که رانه وه ی له هیندستان، وه رونا کبیریکی
 ریفرمحوازی ئیسلامی، له ماوه ی (۸-۹) سال کارو ئیرشادکردنی
 پچرپچریدا، له ناو قهله مره وی میرنشینی بابان و دهره وه ی میرنشینه که دا
 نه نجامیدا و چندان بزوتنه وه ی هاوته ریبی، وه: بزوتنه وه ی شیعو زمان و
 فیکرو ره خنه و دیالوگی نویی لیکه و ته وه، نه به هیچ زانکو و دام و ده زگایه کی
 فرهه نگی و زانستی ده کراو نه له هیچ سه رده میکی پیشووتری
 کوردستاندا، بزوتنه وه ی فیکری و فرهه نگی تاوا ئیقلیمگیرانه ی
 کوردستان پرویدا وه نه تاواش خیرا، رهنگدانه وه و نه نجامی به رچاوی
 هه بووه.. له کاتیکیدا ئیمه ده زانین خستنه ری و نه نجامدانی به رنامه و
 پرۆسه ی فیکری و فرهه نگی، زور درهنگ نه نجامیان دهرده که وی و
 نه که ریش سه ربگری و دهرکه وی، ده بی له کهش وهه واو کو مه لگه یه کی
 ئارام و سه قامگرتوودا، نه نجام بدری.. که چی ته وه ی له مانه ش زیاتر جیی
 رامان و سه رسورمانه، (مه ولانا) هم بزوتنه وه نوییه ی له کهش وهه واو
 داروباریکی زور سهخت و جه نجال و داپژاوو تیچکچرژاودا نه نجامدا وه، که
 تیایدا به رده وام له شکرکیشی و شهرو به یه کداهه لپژانی سوپای ئیران و
 عوسمانی و سه رانی بابانیش له ناوخیاندا، هه ریچه که یان شهراوی کردو وه
 بو بردنه وه ی هم شه رانه ش، هه میشه پیویستییان به زورترین ژماره و
 کو مه لی چه کداربووه، که هم ژماره چه کداره ش، هه میشه بریتی بوون له
 سه رانی عه شایه رو ده ست و پیونده ی نه خوینده وار (نهک خوینده وار) و هر
 نه مانیش له ئاکامدا بریان له سه ر چاره نویی شه ره کان و ته رازووی هیزه کان
 داوه و به مه ش هه میشه رۆلی خوینده واران و روونا کبیران، له خانه ی
 له بیرچوونه وه و په راویزو پاشکو یه تییدا بووه.. که چی مه ولانا له م هه لومه رجه

جه نجاله دا، توانی بییته حه قیقه ت و گوشاریکی تازه بابته و ره خنه ی
 بابته ییانه، له سیسته می بهر پوه بردن و دیدیان بگریته و پیشنیارو
 هه لویست و دیدی روونا کبیرانه یان پیشان بدات و دهسه لاتدارانی ته و
 سه رده مه ی وا لیگرد، به چاوی ریژو گوئی لیگرتنه وه، حساب بو دیدو
 هه لویست و پیشنیاری خوینده وار بکه ن و له به رده میدا بچه میهنه وه، که ته م
 ریژلیتانه، له پله و پاییه ی مه ولانا خالید، ریژلیتانه نه بوو له له شکر ی زورو
 چه کی مه ولانا خالید، به لکو ریژلیتانه بوو له پله و پاییه و روونا کبیرانه و
 نیشتمان پهروه رانه ی مه ولانا خالید. هاوکار ریژلیتانه نه بوو له پله و پاییه ی
 پرووتی رابه ریکی ثابینی وه که مه ولانا خالید. ته گینا هه ر له و رۆژگار ه دا،
 که دهسه لاتداران و فرمان په وایان، ریژی بی سنوور له مه ولانا ده گرن،
 رابه ری تری گه وه ی ثابینی، له سلیمانیدا ده ژی.. جگه له وه ی ته ونده ی
 پیوه ندی به ریژلیتانه ی سه رانی بابانه وه هه بی له مه ولانا خالید، ته ونده ش
 لیی دلنیا ن، که بارته قای هه موویان، دل سو زو خه مخو رو به ته نگه وه هاتووی
 یه کی تیی و سه رکه و تن و سهروه ری میرنشینی بابانه و له م بواره دا (بو وینه)
 له کاتی کدا میریکی بابانی وه که ته وره همان پاشا، که زورینه ی مملانی و
 شه ره کانی ته م قوناغه ی، له گه ل والیه کان و سوپای عوسمانی (واته: له گه ل
 له شکر ی ئیسلام و خه لیفه ی ئیسلام دا) بووه و ته گه ر مه ولانا به پیودانی
 لیکن دانه وه ی ئیسلامی یانه، هه لویستی و هه ر بگریته (که لایه کیان ئیسلام و
 لایه که ی تر: شو ر شگی ریکی یاخی کورده)، ده بوو پشتیوانیی له خه لیفه ی
 ئیسلام بکات، که چی مه ولانا خالید پشتیوانیی له شو ر شگی ره کورده که
 (ته وره همان پاشا) ده کات و شیعی شانه ی پیوه کردنی بو ده نووسی! (۲۶).

پهراویزه‌کان:

۱. بیسارانی، ملا حامد، ریاض المشتاقین، در بیان احوال مناقب حضرت مولانا خالد ضیاء الدین و حضرت شیخ عثمان سراج الدین. به تصحیح و مقدمه و حواشی و تعلیقات: أبوبکر سپهرالدین، چاپ اول ۱۳۸۶ ش، ص. ۱۱۳
۲. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی ناوبراو، ص. ۱۱۲
۳. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی ناوبراو، ص. ۱۱۴
۴. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی ناوبراو، ص. ۱۱۳
۵. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی ناوبراو، ص. ۱۱۱
۶. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو.
۷. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو.
۸. موده‌پیس، مه‌لا عه‌بدو لکه‌ریم، یادی مه‌ردان، به‌رگی یه‌که‌م، کۆری زانیاری کورد، به‌غدا ۱۹۷۹، ل. ۵۵۳
۹. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل. ۵۵۳
۱۰. بیژن إلهی، أشعار حلاج، تهران ۱۳۵۴ س، ص. ۷۰
۱۱. ملا حامد کاتب، ریاض المشتاقین، ص. ۱۲۹
۱۲. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو. ل. ۳۲
۱۳. حکمت عبدالمجید سیفی لاهور، مکاتیب شریفه (حضرت شاه غلام علی دهلوی، استانبول-ترکیا، ۱۹۹۲، صص: ۴۳، ۵۴، ۲۲۹.

سەرئە: سەرنج:

ئەم كۆتۈپ بىرىتىپە لە نامەكانى شاعەبدوللاى دەھلەوى.

۱۴. لەناو شاعىرانى رۆژگارى مىرنىشىنى باباندا، (سالم)ى شاعىر، زۆر راستگۆيانە لەو ئەگادارمان دەكات، كە خۆى (سالم) و (نالى) و (كوردى) و (مەشوى) و... دەستەچىلەى ھونەرى (شىعر)، لە (مەولانا خالىد) وەرەگرن:

لە رۆژى ئىمتحانا دىم، بەرەبەر طالب و مەعشوق
كە مەرىستەى ھونەر ھاتن، لە تىپى عەشقباژانا:
لەلایى: (نالى) و (مەشوى)، لەلایى: (سالم) و (كوردى)
لە ھەنگامەى ھونەر گەرمىي، تەكاجۆ بوون لە: (مەولانا)

بۆ زىاتەر زانىارىي، بنواپە: دىوانى سالم، چاپخانەى كوردستان، ھەولېر، چاپى دووھەم ۱۹۷۲، ل. ۳۰.

۱۵. مەتمەدى، دكتەر مەىندخت، مولانا خالە نقشبەندى و پىروان گرىقت او، انتشارات پاژنگ، تەھران ۱۳۶۸ش، ص ۲۹، ھەروەھا يادى مەردان، بەرگى يەكەم، ۵۸۴، ھەروەھا: مەستەفا، نەوشىروان، مىرايەتى بابان لە نىوان بەرداشى رۆم و عەجەمدا، چاپى دووھەم، چاپەمەنى خاك، سەلىمانى ۱۹۹۸، ل. ۱۱۰.

۱۶. يادى مەردان، بەرگى يەكەم، ل. ۳۰، ۴۹۵.

۱۷. ھەمەباقى، ھەمەد، مىرنىشىنى ئەردەلان، بابان، سۆران لە بەلگەنامەى قاجارىدا، چاپەمەنى ئاراس ۲۰۰۲، ل. ۵۲.

۱۷. گەشتنامەى كلودىوس جىمس رىچ بۆ كوردستان، وەرگىرانى لە ھەربىيەو بۆ كوردى، ھەمەد ھەمەباقى، چاپى سەيەم، چاپەمەنى ئاراس، ھەولېر، ۲۰۰۲، ۱۸۱، ۱۹۶.

۱۸. سەراوەى پىشوو، ۱۸۱، ۱۹۶. ھەروەھا: پ.ام. ژوبەر، مسافرت بە ارمنستان و ايران، ترجمەى محمود صاح انتشارات چەر، تەبرىز، سال چاپ، ص ۲۵۰- ۲۶۲.

۱۹. دائره المعارف الاسلاميه، مجلد ۷، ص ۹۳۵، گبعه بريل هولندا ۱۹۹۳.
- ههروه‌ها: فتح الله جرجيس، مبحيان على هامش پوره الشيخ عبيدالله النهري،
الگبعه الاولى، ستوكهولم ۲۰۰۰، دار الشمس للگباعه، ص ۱۸۰.
۲۰. فتح الله، جرجيس، مبحيان على هامش پوره الشيخ عبيدالله النهري،
ستوكهولم، ۲۰۰۰، ص ۱۸۷.
۲۱. بۆ زياتر زانياريي له‌م باره‌يه‌وه بنواره: مشير الدوله، ميرزا سيد جعفر
مهندس باشى (رساله تحقيقات سرحديه)، به اهتمام محمد مشيرى، انتشارات بنياد
فرهنگ ايران، تهران ۱۳۴۸ ش.
۲۲. گه‌شتنامه‌ى ريچ بۆ كوردستان، ل. ۱۲۷.
۲۳. هه‌مان سه‌رچاوه، ل. ۱۱۹.
۲۴. يادى مه‌ردان، به‌رگى يه‌كه‌م، ل. ۲۳.
۲۵. پيشتر ئاماره‌مان به‌م شيعه‌ى مه‌ولانا كرد، كه بۆ ئه‌وره‌همان پاشاى بابانى
نووسيه‌وه.

مهولهوی!

یان

کهپانهوه بۆ سه‌رچاوه؟

کامه پهری و ته‌وینی نه‌یینی و ته‌فسانه‌یی بوو، ههر له سه‌ره‌تای ته‌مه‌نی (مه‌وله‌وی) یه‌وه ده‌ستیان له دله ئاسکه‌که‌ی وه‌شاند و هه‌موو عومری (مه‌وله‌وی) یان نو‌ق‌می ته‌وینیکی سه‌روم‌پ و بی پ‌رانه‌وه‌ی سه‌روشت و زی‌ده‌که‌ی کرد، که ههر به‌گ‌ر و کل‌په‌ی هه‌مان ته‌وینی‌شه‌وه، باوه‌ش به‌شیه‌ردا بکات و خۆی به‌میراتگری قه‌باله‌ی ته‌ده‌بیکی ته‌مه‌ن درێژی دیالیکتی گۆران بزانی و له ماوه‌یه‌کی کورتی تاقیک‌کردنه‌وه‌ی شیه‌ریدا، له‌یه‌ک کاتدا: له‌لایه‌که‌وه‌ توانی رووبه‌ری جوگرافیا‌ی جه‌ماوه‌ری ته‌م شی‌وه‌زمانه‌ فراوانتر و شیرینتر بکات و له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ له‌ناو ته‌م جوگرافیا‌یه‌دا نه‌خشه‌یه‌کی تاییه‌ته‌مند و جیاواز بۆ خۆی دیاری بکات، که شیه‌ری کوردی له‌سه‌ر ده‌ستی ته‌مدا، بال‌ا‌تر و هه‌ل‌چ‌ی و هه‌موو کۆله‌که‌کانی ئیستاتیکای شیه‌ر، تازه‌گه‌رییان به‌سه‌ردا بی‌ت و جوانیی و نه‌مریی هه‌تا هه‌تایی به‌شیه‌ر بدات؟!؟.

ته‌گه‌ر ته‌م په‌رسیاره‌ چ‌رانه‌، تا ئیستا له‌لایه‌ن ره‌خنه‌گران و تو‌یژه‌ره‌وان و شیه‌رناسانی کورده‌وه‌، به‌ته‌واوی وه‌لام نه‌درای‌ت‌نه‌وه‌ و په‌له‌وپایه‌ و شو‌ینی مه‌وله‌وی له‌ته‌ده‌بی کوردی و له‌بواری نه‌رخناسیدا ده‌ست‌نیشان نه‌ک‌راب‌ی، مانای وانیه‌ مه‌وله‌وی په‌یامه‌که‌ی خۆی به‌ناته‌واوی داوه‌ته‌ ده‌ست نه‌وه‌ی دوا‌ی خۆی، به‌ل‌کو به‌پێچه‌وانه‌وه‌، ته‌وه‌ی دوا‌ی مه‌وله‌وی و به‌تاییه‌تیش له‌م حه‌فتا ساله‌ی دوا‌ییدا، که کاروباری به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی شاعیرانی کلاسیک‌مان و ناساندنیان که‌وت‌ونه‌ته‌ به‌ر رووناکیی و له‌هه‌مان کاتیشدا، که گوژم و هه‌نگاو‌ی خێرای ره‌خنه‌ی باب‌ه‌تی و زانستیانه‌ی ته‌ده‌بیی، لای گه‌لانی دوورو دراوسێ‌ک‌ان‌مان، له‌به‌ره‌ و پێش‌چووندان “ته‌وه‌ی ده‌رباره‌ی مه‌وله‌وی بۆ نه‌وه‌ی نو‌ی ناساند‌راب‌ی، چه‌ند ته‌قه‌للایه‌کی ناوبه‌ناو

بوون^{۶۳} که له عۆدهی ئەم کورتە نووسینەى مندا نییه، ئەو نووسینانە بەسەر بکه‌مه‌وه و هه‌لیان سه‌نگینم. بۆیه‌ ته‌گه‌ریمه‌وه بۆ مه‌به‌ست و ته‌لیم:قه‌واره‌ی ئەو ناساندنەى له‌م هه‌فتا ساله‌ی دوااییدا، بۆ مه‌وله‌وى کراوه‌، هیشتا به‌ ته‌ندازه‌ و قه‌واره‌ی ئەو ناساندنە نییه‌، که‌ مه‌وله‌وى له‌ سه‌رده‌مى ژيانى خۆیدا، به‌ خۆیه‌وه‌ دیوه‌ و بۆی کراوه‌ چونکه‌ مه‌وله‌وى هیشتا خۆی له‌ ژياندا بووه‌، که‌ له‌ لایه‌که‌وه‌: وه‌ک شاعیریکی هه‌ره‌ گه‌وره‌ و دیار، له‌ لایه‌ن تیکرای شاعیرانى دیالیکتى (گۆزان)ه‌وه‌ به‌سەر کراوه‌ته‌وه‌ و لێی ئالان و وه‌ک رابه‌ریکی شیعیری و ناوه‌ندیکی ته‌ده‌بیى، خۆشیان و یستووه‌ و نامه‌ی شیعیریان له‌گه‌ڵدا ئالۆگۆر کردووه‌“ له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ وه‌ک مروڤ له‌ هه‌موو شاعیرانمان زیاتر پێوه‌ندى کۆمه‌لایه‌تى به‌ هێزبووه‌ و نامه‌ گه‌لیکی زۆرى لێ جێماوه‌، که‌ بۆ دۆستگه‌لیکی سه‌ر به‌ توێژ و چینه‌ جیاجیاکانى کۆمه‌ل نووسیونی و ده‌یسه‌لمینن که‌ چ لای جه‌ماوه‌رى هه‌ژارى ناوچه‌ دواکه‌وتووه‌که‌ی و چ لای پیر و پیرزاده‌کانى و چ لای زانایان و چ لای میرانى بابان و به‌ تایبه‌تیش لای میرانى ته‌رده‌لان و ته‌نانه‌ت لای سه‌رانى (قاجار)یشه‌وه‌، به‌

۶۳- ته‌قه‌للا دیاره‌کانى ئەم مه‌یدانه‌ ته‌مانه‌ن:

*رۆحى مه‌وله‌وى، به‌رگى یه‌که‌م: (۱۹۳۵)، به‌رگى دووه‌م: (۱۹۴۰)، پیره‌مێرد.

*دیوانى مه‌وله‌وى:کۆکردنه‌وه‌ و لیکۆلینه‌وه‌ و له‌سه‌ر نووسینی، (مه‌لا عه‌بدولکه‌رىمى موده‌رىس)، به‌غدا (۱۹۶۱ز)

*گۆزان، یادى پیره‌مێرد (لاپه‌ره‌ ۷۳ — ۸۳) به‌غدا (۱۹۵۱ز).

*میهره‌جانى مه‌وله‌وى، کتیبى ژماره‌ (۱) ی گۆڤارى رۆشنییری نوێ، به‌غدا، چاپخانه‌ی (الزمان) (۱۹۸۹ز).

*میژووى ته‌ده‌بى کوردی (عه‌لانه‌دین سه‌جادی) به‌غدا، (۱۹۵۷ز).

*ته‌ده‌بى کوردی و لیکۆلینه‌وه‌ی ته‌ده‌بى کوردی (عه‌لانه‌دین سه‌جادی، به‌غدا) (۱۹۶۸ز).

*ئه‌نوه‌ر قادر مح‌مه‌د (لیریکاری شاعیری گه‌وره‌ی کورد:مه‌وله‌وى، ستۆکه‌هۆلم (۱۹۹۱ز).

*مح‌مه‌د ئه‌مین ته‌رده‌لانى (دیوانى مه‌وله‌وى) وه‌رگیترانى بۆ سۆرانى (به‌رگى یه‌که‌م) به‌غدا (۱۹۹۱ز).

*کۆنگره‌ی مه‌وله‌وى، سه‌قز: (۸ تا ۱۰/۷/۱۳۷۲) هه‌تاوى، به‌رامبه‌ر (۲۹ تا ۳۱/۸/۱۹۹۲ز).

که سیکی زانا و ره‌وشت به‌رز و خاوه‌ن هه‌لۆیست و دڵسۆز، سه‌یری کراوه و جی‌گه و ریزی تایبه‌تی هه‌بووه و پله‌وپایه‌ی مه‌زنیان بۆ داناوه و له‌م مه‌یدانه‌شدا گه‌لێ جار تکای لی‌کراوه و هه‌ک ریش سپی و ناو‌بژیکار، بۆ برانه‌وه‌ی گه‌لێ کیشه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و ئایینی، بیته مه‌یدانه‌وه و قسه‌ی خۆی بکات و لای هه‌ردوو میرانی بابان و ئه‌رده‌لانیشه‌وه پێشنیاری بۆ کراوه، بجیته پایته‌خت و شاره گه‌وره‌کانیانه‌وه و له‌سه‌ر فه‌رمانی (غولام شاخان) ی میری ئه‌رده‌لانی‌ش، له ئاهه‌نگی‌کی پر ته‌داره‌کدا، به ره‌سمی له‌قه‌بی مه‌وله‌وی پێدراوه.^{٦٤} دیسان هه‌ر ئه‌م شازاده‌ی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که له باوه‌ش دایکی‌کدا گه‌وره بووه، سه‌دان فرسه‌خ له زێد و زمانی مه‌وله‌وی یه‌وه دووره،^{٦٥} که‌چی ئه‌وه‌نده عاشق و هوگر و سه‌راسیمه‌ی شیعر ی

٦٤- میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، عه‌له‌ئه‌دین سه‌جادی (چاپی دووهم به‌غدا) (١٩٧١)، لاپه‌ره (٢٨١).

٦٥- بۆ زیاتر رو‌نکردنه‌وه، ده‌بی ئه‌وه بلێم که: غولام شاخان یه‌کێ له‌دوا میرانی میرنشینی ئه‌رده‌لانه و له باوکه‌وه کور ی دووهمی خه‌سه‌ره‌وخانی کور ی ئه‌مانۆللاخان ی گه‌وره‌ی میری ئه‌رده‌لانه، که باوکی به خه‌سه‌ره‌وخانی ناکام به‌ناویانگه و دیسان هه‌ک شاعیری‌ش ده‌ناسرێ و شیعر ی به زمانی فارسی زۆره و نازناوی شیعر ی والی یه. له دایکی‌شه‌وه، کور ی حوسن (جیهان)ه، که (٢١)هه‌مین کچی فه‌تح عه‌لی شای قاجاره و ئه‌میش وه‌کو شاعیری‌کی فارسی زمان ده‌ناسرێ و نازناوی‌شی (ام القانون)ه، به واتا: له سه‌ری‌که‌وه ره‌گه‌زی دایکی فارسه و شیعه مه‌زه‌به‌یه و باوکی‌شی خه‌سه‌ره‌وخانی ناکام، هه‌ک وترا، هه‌ر به فارسی شیعر ی نووسیوه و له سه‌ری‌کی تریشه‌وه ماهشه‌ره‌فخام (مه‌ستوره‌ی ئه‌رده‌لان ١٨٠٥ — ١٨٤٧ز) شاعیر و میژوونووسی ناوداری کورد، زړ دایکی‌تی، که ده‌بیته هه‌وێی دایکی و ژنی دووهمی باوکی‌تی، که به‌سه‌ر دایکی هاتووه و ده‌به‌وایه ئه‌م چهند جیاوازی و هوێه، کار له هه‌ستی غولام شاخان بکه‌ن، تا زۆر هه‌ز له زمانی کوردی نه‌کات.. که‌چی شیعر ی مه‌وله‌وی، ئه‌وه‌نده جیپه‌نجه و زه‌بری له‌سه‌ر هه‌ست و ناخی غولام شاخان داناوه، که هه‌ک وترا: نه‌ک هه‌ر به دیالیکی (گۆران)، به‌لکو به شیوه‌ی زمانی ناوچه‌ی تاوه‌گۆزی، شیعر ی له‌گه‌ل مه‌وله‌وی دا، ئالۆگۆر کردووه!!

مهوله‌وی بووه، نه‌که هه‌ر به‌دیالیکتی گۆران، به‌لکو سه‌یر له‌وه‌دایه، به‌شیوه‌
 زمانی ناوچه‌ی تاوه‌گۆزی، شیعرێ له‌گه‌ڵ مه‌وله‌وی دا ئالوگۆر کردووه!^{٦٦}
 ئهم جیگه و ریزه ئه‌دهبی و کۆمه‌لایه‌تییه‌ی مه‌وله‌وی، دیاردیه‌کی ئه‌وه‌نده‌ پر
 سه‌روه‌رییه‌ بۆ ئه‌دهبی کوردی، که‌ پێشینه‌ی نه‌بووه و شاعیرێکی ترمان نییه
 ئه‌وه‌نده‌ی مه‌وله‌وی، ئهم شکۆ و مه‌زنایه‌تییه‌ی به‌ خۆیه‌وه‌ دیبێ. سه‌ره‌رای
 ئه‌مه‌ش، ئه‌وه‌ی جێی دڵخۆشییه‌، ئهم دیاردیه‌ ئه‌وه‌نده‌ی تاله‌موویه‌ک، شاعیرێتی
 و که‌سایه‌تی (مه‌وله‌وی)یان به‌ره‌و له‌ خۆبایی بوون و چاوپرینه‌ پله و پلیکانه‌ی خۆ
 به‌رزکردنه‌وه‌ له‌سه‌ر حسابی ناوبانگ و شاعیرێتی خۆی نه‌بردووه“ یان نه‌وی کردنی
 سه‌ری بلندی شیعر، له‌ به‌رده‌م ده‌باریکدا“ به‌لکو له‌ کۆکردنه‌وه‌ و هاوئاهاه‌نگی
 کردنی ئهم دوو جوړه‌ پێوه‌ندیه‌دا، رۆژ داوی رۆژ خۆشه‌ویستی خۆی و شیعرێ،
 زیاتر و زیاتر، له‌ بازنه‌یه‌کی به‌ربالاودا، قوولتر و داکوتاوتر بردووه“ به‌ جوړیک لای
 شاعیران و شیعردۆستانی، بۆته‌ ره‌مزیکێ دره‌وشاوه‌ی ئه‌دهبی، که‌ شیعر سه‌رباری
 په‌یامه‌ ئه‌ده‌بیه‌که‌شی، له‌ عاست به‌رزکردنه‌وه‌ی چیژێ چه‌شتنی رۆحیی و
 هونه‌ری، له‌ پالیشیدا له‌ خه‌م و خه‌ونی خه‌لک نزیك بپیته‌وه‌ و ده‌سته‌ ده‌سته‌ هۆگر
 و شیفته‌ی شیعر بن.

له‌ په‌یجور و تاوتوپێکردنی ئهم دوو جوړه‌ پێوه‌ندیه‌ی مه‌وله‌وی دا، هه‌ندی
 ئاکامان ده‌ستگیر ده‌بن، که‌ جێی سه‌رنج و لێدوانی تازه‌ن و بۆ ئه‌وه‌ ده‌شین بن به‌
 که‌ره‌سه‌ و هه‌وێنی زیاتر ناساندنی مه‌وله‌وی و شیعرێ کوردی له‌و سه‌رده‌مه‌دا.
 بۆ ده‌رگا خستنه‌ سه‌رپشت له‌سه‌ر ئهم رازه‌، سه‌ره‌تا ده‌بی ئه‌وه‌ بلێم که‌ ئهم
 دیالیکته‌ی مه‌وله‌وی شیعرێ پێ نووسیوه، سه‌دان سه‌ل به‌ر له‌ (مه‌وله‌وی)ش
 ئه‌ده‌بی پێ نووسراوه“ چونکه‌ کۆترین میژینه‌ی ئه‌ده‌بی شیعرێ، زمانی کوردی،
 که‌ له‌به‌ر ده‌ستدایه‌ و له‌ سه‌ده‌ی ده‌یه‌می زاینه‌وه‌ ده‌ست پێده‌کات، ده‌یه‌سه‌م‌لێن
 که‌ له‌ پاش داها‌تنی ئایینی ئیسلام و راسته‌وخۆش له‌ سه‌ره‌تای ها‌تنی ئایینی
 ئیسلامه‌وه‌ ده‌ست پێ ته‌کا، تا سه‌ده‌ی سیانزه‌هه‌می کۆچی، واته‌: نزیك کۆتایی

٦٦- یادی مه‌ردان: (به‌رگی دووهم، مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی موده‌رپس) به‌غدا چاپخانه‌ی کۆری زانیاری
 عیراق، سالی (١٩٨٣ز) لاپه‌ره (٣٨٥، ٣٨٨).

سەدەى نۆزدەىيەمى زايىنى، كە ئەم دىيالىكتە زمانى ئەدەبىي و ئايىنى ناوچەى ناوەندى و باشوورى كوردستان بوو.

بۆيە تەمەنى ئەم دىيالىكتە ، لە تەمەنى تىكپراى دىيالىكتەكانى تىرى زمانى كوردى درىژترە و ئەگەرىش خۆرەھەلاتناسانى وەكو: ئەلىكسەندەر ژابا، مارتەن، ھارتمان، ب. لىرخ، رۆژى بلىسكۆ، فىلچىفسكس و رۆدىنكۆ و..ھتد“ ئەو ەسەلمىنن كە ئەدەبى كوردى، لە سەرەتاي دەست پىكردىيەو، بە دىيالىكتى باكوور دەستى پىكردى و بە تايەتەش لە ەلى ەرىرى (سەدەى يانزەھەمى زايىنى)يەو. ئەوا لەم دىيالىكتەدا لە سەدەى دەيەمى زايىن و، رەنگە پىشتىرىش، كىتبى ماریفەت و پىرشالىيارى زەرتوشتى پى نووسراو،^{۶۷} كە لە بارەى ئايىنى (زەرتوشت)دەيە. دواى ئەمىش كىتبى (سەرئەنجام)ى^{۶۸} پى نووسراو، كە لەناو خەلكدا بە سروودى يارسان ناسراو و كىتبى ئايىنى (ئەلى ەق)ە.^{۶۹} لە پال ئەمانەشدا وەك لە ئىنسكلۆپىدىي ئىسلامى (چاپى ئىنگلىزىيەكەيدا) ھاتوو“ (بابا تاهىرى ەمەدانى)ش شىعرى بە دىيالىكتى گۆران، بۆ بلاوكرەنەو^{۷۰} بىروباوهرى ئەلى ەق، لەناو (گۆران)ە نەخویندەوارەكاندا نووسىو.

ئىتر ئەم ئەدەبە بە دەم رەگ داکوتانى زياترەو، ەەر لە بەخشىن و درەوشانەو، كە شاعىرانى ديار و ناودارى بەر لە مەولەوى و سەردەمى (مەولەوى)ش، ەەر بەم دىيالىكتە شىعريان نووسىو، وەك:مەلا پەرىشان (سەدەى چواردەيەمى ز)، بىسارانى (۱۶۴۱ — ۱۰۷۲ز)، خانای قوبادى (۱۷۰۰ — ۱۷۵۹ز)، مەلا خدرى روارى (۱۷۲۵ — ۱۷۹۰ز) صەيدى ەورامى (۱۷۸۴

۶۷- دانای ەورامى (پىرشالىيارى زەردەشتى، بەغدا) (۱۹۶۸ ز).

۶۸- ماشەللای سوورى (سەرئەنجام)، (تارنى) (۱۳۴۴)، ەتاوى.

۶۹- مامۆستا مەمەد ئەمىن ەورامانى سەبارەت بەم كىتبە دەلىل:شىوہى شىعەرەكان و ناوەرپۆكيان ئەيسەلمىنن كە دىيالىكتى ەورامى (۸۰۰) سال لەمەوبەر، زمانى ئايىن بوو. زارى زمانى كوردى لە تاي بەراوردا (بەغدا ۱۹۸۱ز)، لاپەرە (۱۷).

۷۰- لىرىكاي شاعىرى گەورەى كورد (مەولەوى) لاپەرە (۳۲).

(۱۸۳۵ز)، میرزا شافعی جامه‌پیزی (۱۷۸۵ — ۱۸۴۸ز)، ته‌حمه‌د به‌گی
 کۆماسی (۱۷۹۳ — ۱۸۷۶ز)، میرزا قادری پاوه‌یی (۱۸۳۵ — ۱۹۰۷ز)، ...
 هتد. ئەمانه و جگه لهو (۲۷) شاعیره‌ی که ئی.بی.سۆن، لهو وتاره‌یدا سه‌باره‌ت
 به‌ شیعری گۆران له‌سه‌ری نووسیون و نموونه‌ی له (۷) شاعیریان هی‌ناوته‌وه “که
 کاتی خۆی دکتۆر سه‌عید سه‌ه‌یی ئەم ده‌ست‌نووسانه‌ی پیشکەش کردوون و ئیستا
 له‌ مۆزه‌ی به‌ریتانی پارێزاون و هه‌مووشیان پێش سالی (۱۷۸۸ز) ژیاون.^{۷۱}
 به‌م ئاوه‌ردانه‌وه‌ خێرایه‌، له‌ میژینه‌ی ئەده‌بی دیالیکتی گۆران، بۆمان
 ده‌رئه‌که‌وێ که ئەم شیوه‌ زمانه‌، له‌ دێرینه‌یه‌کی هه‌زار سال زیاتره‌وه‌، جگه‌ له‌
 زمانی ئەده‌بی، زمانی ئایینیش بووه‌. له‌ ته‌مه‌نی ئەم هه‌زار سال به‌خشینه‌شدا،
 بێ پشوو به‌ ته‌وژم و تین و دره‌وشاوه‌یی هاتووه‌ و زۆر که‌م وابوو له‌و ته‌مه‌نه‌یدا له‌
 به‌خشین که‌وتوو‌بێ. به‌ پێچه‌وانه‌ی ئەده‌بی دیالیکتی باکوورمان، که‌ ته‌گه‌ر له‌
 قوناغه‌کانی ده‌رکه‌وتنی شاعیرانی وه‌ک: فه‌قیی ته‌یران (سه‌ده‌ی چوارده‌یه‌می زاین؟)
 و مه‌لای جزیری (سه‌ده‌ی پانزده‌یه‌می زاین) و ته‌حمه‌دی خانی (۱۶۵۰ —
 ۱۷۰۶ز) دا، له‌ لووتکه‌دا بووبی، ئەوا دوا‌ی ته‌حمه‌دی خانی، ئیت‌ر وزه‌ی
 به‌رده‌وامیی و دره‌وشاوه‌یی، وه‌ک تین و تاوی پێشینه‌ی نه‌ما.
 به‌لام ئەده‌بی دیالیکتی گۆران، بێ پسانه‌وه‌ له‌ به‌خشیندا بووه‌ و ئەو چه‌ند
 شاعیره‌ (گۆران)‌ه‌ی ناومان هینان، نموونه‌گه‌لیکی که‌من، له‌ سه‌روم‌ری ژماره‌ی
 زۆرت‌ری ئەو شاعیرانه‌ی که له‌ ته‌مه‌نی ئەم هه‌زار ساله‌ی دیالیکته‌دا ده‌رکه‌وتوون.
 له‌به‌رئه‌وه‌ ته‌گه‌ر به‌ره‌می هه‌موو شاعیره‌ به‌رزه‌کانی ئەم شیوه‌ زمانه‌، به‌
 شیوه‌یه‌کی زانستیانه‌ به‌یژینه‌ ژێر توێژینه‌وه‌ و لیکۆلینه‌وه‌، ئەوا بۆمان ساغ
 ده‌بیته‌وه‌، که ئەده‌بی ئەم دیالیکته‌، له‌ ئەده‌بی دیالیکته‌کانی ترمان به‌ ته‌مه‌ن‌تر و
 ده‌وله‌مند‌تر و به‌ریلاوتره‌ و به‌ تایبه‌تیش ئەو ژماره‌ زۆره‌ داستان و چیرۆکه‌
 دل‌داریانه‌ی که به‌م دیالیکته‌ نووسراون و له‌به‌رده‌ست‌دان و چیرۆکه‌ ئەده‌بیی
 دیالیکته‌کانی ترماندا، یه‌کجار زۆرن و که‌م وینه‌ن.

۷۱- مینۆرسکی، گۆران، وه‌رگیرانی ناجی عه‌باس، گۆقاری گه‌لاوێژ، به‌غدا، ژماره‌ (۵)، ۶، ۷، ۸،
 ۹، (۱۰)، سالی (۱۹۴۴).

ئەم بەراوردەشمان ئەگەر ھەر بەرامبەر دیالیکتی کرمانجی باکور بووبی، ھی ئەوەبوو ھە بەرامبەر دیالیکتەکانی ترمان، یان بەرھەمی ئەدەبیان زۆر کەم پێ نووسراوە، یان زۆر درەنگانی کەوتنە بەخشین و درەوشانەو^{۷۲} وەک ئەدەبی دیالیکتی باشوور (شیوەی سلیمانی)، کە بەرھەمی شیعری شاعیرانی سێ کوچکە بابان:نالی و سالم و کوردی و ھاوڕێکانیان^{۷۳} واتە لە سەرھتای سەدە ی نۆزدەھەمی زایینەو، کەوتە بەخشین و خۆناندن.

جگە لەمەش، سیماکانی ئەدەبی دیالیکتی گۆران، لە چا و سیماکانی بەرھەمی ئەدەبی دیالیکتەکانی ترماندا، زۆرتر شەقل و ھەوینی خۆمائیانه و بۆن و بەرامە کوردە واریان پێوە دیارە، کە لە بەکارھێنانی کیشی خۆمائی (کیشی دە برگەیی)، لە تیکرای بەرھەمەکانی ئەم دیالیکتەدا دیاردە بە لگەنەویستە، کە بلێن ئەدەبی ئەم دیالیکتە، تا چ رادەیک یە لگەنەو و گۆشکراوی رەسەن و کوردستانیە... بۆیە دەلێن ئەم دیالیکتە، رەگ و ریشە لە مێژینەکی زۆر کۆندا داکوتاوە و ھەر ئەمیش بوو بۆتە یەکیک لەو ھۆکارانە لە تەمەنی زیاتر لە شەش سەدە ی میرنشین ئەردەلان دا، کردوویەتی بە زمانی رەسمی و ئەدەبی ئەم میرنشینە^{۷۴} و (ھەر دەسەلاتی ئەم میرنشینە، ئەدەبی بە دیالیکتی (گۆران) ی پێشخست و گەیانندیە لووتکە ی داھێنان و گەشەسەندن،^{۷۵} بە رادەیک کە زەبر و دەسەلاتی داھێنەرانی ئەدەبی ئەم دیالیکتە، ھەمیشە لە سنووری میرنشین ئەردەلانیشی تێپەراندوو و وەک (گۆران) ی شاعیر دەلی: (لە کاتی شکۆیا، جار بوو، سێ کوچکە ناوەندی کەرکوک، ھەمەدان و کرمانشان ھەمووی بگریتەو).^{۷۶} بۆیە دەبین لە نیوان ئەو (۳۸) نامە ی مەولەوی، کە تا ئیستا بە چاپ گەشتوون و ئەو شاعیرانەش کە شیعری لە گەلدا گۆریونەتەو،

۷۲- محمد أمين زكي: تاريخ الدول و الامارت الكردية في العهد الاسلامي، ترجمة محمد علي عوني، القاهرة/ ١٩٤٥ — صفحة (٢٧٦).

۷۳- ئەنوەر قادر مەمەد: لیریکی شاعیری گەورە ی کورد، مەولەوی، لاپەرە (۳۸).

۷۴- گۆران: یاد ی پیرەمێرد، بەغدا (١٩٥١ز)، لاپەرە (۷۸).

هەندىكىيان بۆ دۆستگەلىكن، لە دەرەوئى سنوورى ئەم مىرنشېنەن، بەلام لە هەمان كاتىشدا، نامەكانىش و شىعرەكانىش، بۆ ئەو دۆستانەن، كە ئەدەبى دىالىكتى گۆران شەرمەشقىانە و^{۷۵}، ئەوئەندەشى كە ئىمە مەبەستمانە، نامە شىعەرىيەكانى (مەولەوى)ن، كە لەگەڵ ئەم شاعىرانەدا هەيەتى: ئەحمەد بەگى كۆماسى، مەلا نىزام، شىيخ عەبدولرەحمانى داخى، شىيخ حەسەنى سازانى (بولبول)، مەلا فەتاحى جەبارى، شىيخ مۆمنى سازانى، مەلا عەبدولرەحمانى نەجار، مەلا يونس، شىيخ عەزىزى جانەوەرەبى، مەلا چراخ و زىبا خانم.

كەواتە مەولەوى هەلگەر و درىژەپىدەرى پەيامىكى رەسەنى دەستاو دەستكردووى نەو، دواى نەوئەيە“ كە ئەم دىالىكتە توئىشووئەتى. ئەم دىالىكتەش ئەوئەندەى ئەو شەقلگرتنە پىشكەوتووئەى كە بەو عومرە بە دەستى هېناوە و ئەوئەندەش كە لەگەڵ خەلك و زىدەكەياندا ژىاوە“ بۆتە پىناسە و مېژووئەى كە خەلكەكە. (مەولەوى)ش لەم مەيدانەدا كە هات، بە عەشقىكى قالى يەزدانى و ئەفسانەبىيەو، زۆر بە ئەمانەت و ئەمەكدارىيەو، بە دەسلەتتىكى شاعىرانەى كەم وئىنەو، شوورە و سنوورىكى خەيالىي بە دەورى ئەم دىالىكتەدا دروستكردووە، كە ئەگەر بكرى و بتوانىن، ناوى دەنيين: كۆمارى شىعەرى مەولەوى!، وەك چۆن ئىفلاتۆن كۆمارى خەون و ئاواتى خۆى پىكەيىناو، (مەولەوى)ش لەم كۆمارەدا، بەسەر كۆوى شىعەرى لەبن نەهاتووى خۆيەو، وەك ئاسكىكى سلۆك و بە پارىژ! بە چاوى هەمىشە زىت و بىدار و بى ئۆقرەو.

بە دله راوكە و بىرەبىرەيەكى بى ئەندازەو.

بەهەناوئىكى هەلۆدا و بى ئارام و شىرەو.

كە گىيان دەكەن بە تەنورى سوورەوئەبووى گرگانى ژانى شىعەرىژانى بەردەوام.

هەر سات و رۆژ و شەوئەى بەسەر رەوئەزىكى نەديوى ئەم كۆوئەو.

هەر دەمەى بەلای خەم و خەندەيەكى تازەى ناو ئەم كۆمارەو.

شارەزا و بە ئاگا، لە بچووكتەرين رووداوەكانى ناو ئەم كۆمارە،

۷۵- لەم (۳۸) نامەيە، تەنيا نامەيەك، كە بۆ كاك (ئەحمەدى شىيخ)ى نووسىو و تا ئىستا نازانىن كە

ناخۆ كاك (ئەحمەدى شىيخ)ىش، بۆ دلهئاوئەى مەولەوى، دىالىكتى (گۆران)ى خۆشويستو، يانا!؟.

هەر له شنینهوهی چله و نه وشهیه کی کاوانه وه، تا له رینهوهی چله
گیایهك، راجه نیوه و داچه له کیوه ..

..شوین فرینی بالندهیه کی کوچه ریی که وتوو و تا گه پراوته وه، په ژاره و
چاوه پروان بووه ..

..گوئی له خوړه و قهلبه زه ی ئاوی دوورترین و تهنگترین دهره بند و گهروو
بووه ..

.. له سه رما و سۆله ی زستانه سارده کاند، توئی دهر وونی خۆی، نهك هەر بۆ
مرۆقی نیشتمان که ی، به لکو بۆ نه سیم — ی نیشتمان کردوو به لانه و ژووری گهرم:

نه سیم! په نجه ی پات ئهر سه ردیی کیشان بدارهش نه توئی دل، دهر وون ریشمان

تاشنایه تی و ئه وینی مهوله و ی له گه ل سروشتی نیشتمان کهیدا، هه موو ته مه ن و
هه ست و شیعر ی داگیر کردوو و له یه کدا تواونه ته وه .. به جوړیك وهك چو ن ده لی ن
حه زه تی سلیمان، زمانی بالنده و گیانله به رانی زانیوه، (مهوله و ی) یش ئاوا، زمانی
بوونه وهرانی سروشته که ی خۆی زانیوه و یه که یه که، له گه لیاندا ژیاوه و دواوه ...
سه ری ناوه به سه ریا نه وه و رازی دلی خۆی بۆ هه لپشتوون ... پیاسه ی هه ردان و
سه ربه رزان و لای دۆستان ی له گه لدا کردوون ... تییری له دیده نی و تیروانی نی
به رده وامیان نه خوار دووه و له هه موو دیده نی و به سه رکردنه و یه کیشدا، جار دوا ی
جار، جوانتر و رازاوهر، هاتوونه ته به رچاوی .. وهخت و ناوهخت به سه ری
کردوونه ته وه ... له به ربه یاندا، که کازیوه ی نیشتمانی دیوه “ وهك دلداره که ی له ناو
نوینی خه ودا ببینی، ئاوا هاتو ته به رچاوی و به تاسه وه، سه ری له سنگ و به رۆکه
رووته که ی کازیوه، نزیك ده کاته وه و بۆنی ده کات:

بۆی یه خه ی سه هه ر، په ی ده ماخ دل
مانۆ و نه سیم، جیب جه مین گول

..له گهل کۆچی گهرمیان و کویستانی خیلاتی جاف دا، سهره پریانی لیگرتوون
و یهك یهك سهرژماری کردوون، تا بزانی کامیان که مه!..
ریشهی جهرگ و پهردهی دلی خوی بو کردوون به نووشتهی چاوهزار و به قوّل و
مه چه کی کچه جوانه کانی جافه و دی به ستووه..
له بچووکتین و دوورترین خهم و کۆستی نازیزانیدا، کسپه و زام گه یوته دلی ئهم و
فرمیسکی شیعریی، له خهمبار و کۆست که وتووهدکان، زۆرتتر و به سویتتر هه لپشتووهد...
که روومه ته سپی و سافه کانی شیخ عه زیزی جان هه وهریی (هاورپی)، ئاوول هه
دهرده کهن، وشه کانی ئهم، روومه تی خویان ده رن...!
له گهل (مه جموودی یاروهیس)ی کوپ کوژراودا، گریان و شیوه نامه ی شیعر
چه ندان جار گریاوی ئهم، بی برانه وهر بووه..
له پرسه ی ناکامیی شیخ صه مه دی خانه گادا، زاوا رۆیه ی ئهم، به کۆلتر بووه...
له کۆته لی جافه کانی شیدا، شیعر ی ئهم، بو کوژرانی قادر به گی که یخوسره و به گ،
به جۆشتر بووه...
...ئه گهریش خوی نه ییتوانیی سهردانی دۆستیکی بکات، یه کیك له
بوونه وهره کانی سروشته که ی راسپاردووهد، که کاره که ی بو بکات... له مه شدا
زۆرتترین راسپارد هه کانی به (بـ) دا ناردووهد، که له م بواره دا مه وه ی، تاقه
شاعیری که، به ئه ندازه یه کی که م وینه، جۆره کانی (بـ) ی زیده که ی بناسی و
شیعر ی زۆریان بو بلّی.^{۷۶}

۷۶- بروه ئهم نمونه، که باسی جۆره کانی (بـ) یان تیدا یه، به تایبه تی نه سیم:

نه وهخت هیجران، ویداغت فاما
نه وه شه مالا دا، په یامت ئاما!

۱۳ل

ئاماره وه هار، وه هار شادی
بو ی عه تر نه سیم، خونچه ی نازادی

زایفیم هدریدن جه حهد بهرشی یه
نه سیم ئه ر بارۆم عه جایب نیه
٤٩٧

رجام هه ن فهدا نهو گهرده لول دا
بويهري نه ژير سايه ي ره سوولدا

گاچوون بۆی نه سیم وه رووی شه تاودا
گاچۆن گول نه پای چۆر ه ی به فراودا
۱۴۶۱

ئەو، سەبەون سەفتەى پەر داخ بى پەرداخ
تۆ، بۆى شەنۆى باى ئىلاخ نە دەمماخ

۱۴۱۱

نه‌سیم! به‌س بویه‌ر وه‌کۆساراند
وه‌سه‌ن شـانای وه‌لگ وه‌دیـاراند

١٤٣٧

شــنۆی رەشەبای زوسان هـیجــــــــــــــران
سـەر چـلەـی عـەشـم کـەـرـدەـن وە بـۆـریـان
١٢٩٧

...يان كه دوستيكي به سهر ده كاته وه، يه كسهر له پاليشيدا، ناوى تهو جيگايه،
يان ره مزيكي تهو جيگايه ناو دهب، كه زينگه دۆسته كه يه تي“ وهك تهو دى به هه لى
بزاني و به تيريك دوو نيشان پيكه وه پيكي و بلي نيري ههر دووكتان“ بيري هه مووتان
ده كه م و ههر دووكتان لاي من، تهواو كه ري يه كترن و يهك شتن... له مه شياندا ديسان
وهك مه به ستي بي، زۆربه ي تهو جيگايانه ناو دهبات، كه له ناو كۆماره كه يدان!... واته
تهو شوينانه كه دياليكتي گۆران ده يانگريته وه، وهك: (بان، ناربه با، سهقه لا، كيوي
تاته شگه ي پاوه، خانه گا و پاوه، قولله ي قه زاله، كيوي شاهو، شاكه ل، چه مي زه لم،
رووباري سيروان، تهرده لان، كيوي تاويدر — ي لاي شاري سنه، مهريوان، زريبار،
كوستانى سارال، هه زاركانيان، قولله ي وهيس^{۷۷}... هتد).

چۆن وه لگ شادي من واي دورى له يل

وهيشوم بهرد تهو ههر د، نهو رشتي سوه يل

ل ۱۶۰

پوش ئايريچم جاي نه سيم نيهن

هوركه رده و بهرديم تا وه لاش شيهن

ل ۲۷۵

چ شيرين زه پگهر، تۆف هه واي سه ههر د

گۆشراوه نه گۆش نه ونه مامان كه ههر د

ل ۲۷۸

شه ما! نه رجوم هه ن هه ي وه فيدات بهام

وه سه رگهر د بال شاناي هه وات بهام

ل ۳۰۳

۷۷- بړوانه ته م نمونه نه:

دیدهم ریژاوه، روخســــــــارم زهردهن
جهداخ یاران، پیران — م کهردهن
ل ۳۵۴

ثانا دهوړ مډو وه شـــــــــاهو کو — وه
وه ســـــــــزای دووری دیدار تټوه
ل ۳۰۹

فهضای سایی عدرش دانای جهلیلن
یا باره گای پاک سدید خلیل — هن
ل ۳۵۷

وادهی خاو نییهن، وادهی شـــــــــکارهن
دهشته کوی پای هرد شاکهل دیارهن
ل ۳۷۳

گیچ مهدا سببون شـــــــــاره زوور دل
ســـــــــیروان هوناو، دهروونش گول گول
ل ۴۱۸

واژواش مهویدرد، نهو دهماخ، دهم دهم
تاف مهوهدست ســـــــــهراو، چهرخ زهلم چهم
ل ۴۱۸

خاو خاو پەي نەچەر، چەم وە نگاوه
تەك مەداین وە لای كۆی ئاتەشگاوه
ل ٤٩٠

من مات و بێدەنگ، بێ صددا و نـاااا
یەكی بییم چون سەنگ قوللە قەزااا
ل ٤٩١

ئیسە و ئەلماس دووری دڵ كـااوام
مەلال بەدحال، ئەردەلان ماوام
ل ٤٩٢

دەي سا شۆ بویەر نەو سوب سەرحەردا
چۆن دووی هەناسەم وە ئاویدەردا
ل ٤٩٣

ها نە بانە دا، بێكـەس كەفتەبێ
دیاری ئازار تۆ شـەنەفتەبێ
ل ٤٩٧

ئایر سەندەبێ، جە گردین لاوه
پووشەكەي جەسـتەش وە ئاریەباوه
ل ٤٩٨

گیچ زریوار هەرسەم مەوج وەردەن
سارای مەریوان تەمام هەپ کەردەن
ل ۵۰۰

شەوان ھام رازەن، روان ھاوم — ئالەن
(قلب الاسد) م، قەوس سارال — ە ن
ل ۵۱۸

ھەوای سەر سارال وەخسوس وەتەن بۆ
ئەرچی صەفای رۆح، راحەتیی تەن بۆ
ل ۵۲۶

وہ ھەر جا تەش — ریف تۆ ئەرزانییەن
ھەر دیدە پەی تۆ، ھەزار کانی یەن
ل ۵۲۹

ھال بەدھال بەدەن، ھالێ و ھەوالە
یانی ھای چۆن سەنگ قوللە قەزالە
ل ۵۳۲

ئارۆ مەن دەردم سەرمەشق قەیس — مەن
نەجد سارای صاف پای قوللە وەیس — ەن
دیوانیکی دەستنوو سی مەولەوی — لای خۆم)

ئەمە ئەو دەمان لا دووپات دەكاتەو، كە مەولەوى ھەر ئەم كۆمارەى خۆى پى
 كۆمار و نىشتمانە و ھىچ جىگايە كى ترى پى نىشتمان نىيە، بۆيە كە ئەھمەد
 بەگى كۆماسى، بۆ ناوچەى رەشت و گىلان دوور دەخريتەو، بە شىن و شەپۆرەو،
 ھانا بۆ سروسەت دەبا و گلەيى لە دۆستەكانى خۆى و ئەھمەد بەگ (بۆنەوەرەكانى
 سروسەت) دەكات، كە ئىتر خۆيان نەپازىتنەو و ماتەم بن، چونكە كەسيكى ناو
 كۆمارەكە، جىيان دەھىلى:

ملان! سەربەرزان! كۆساران! ھەردان!
 بى شەرتان، جەداخ وەفاتان مەردان
 چىشەن ئارايىش سەرتا وە دامان!
 مەر خالۆم، وەعەزم سەيرتان ئامان؟
 مەشنيە چىن چىن چنور نەكـاوان
 توخوا ماتەم بە، ھاژەى وەفراوان!
 ١٤١ل

ئەمە لە كاتىكدا، كە ناوچەى رەشت و گىلان، ئەو شوپنە ناخۆشە نىيە، دلى تىدا
 تەنگ بى.

بەلام بە پىچەوانەو، كە دۆستىكى دووركەوتەى، پى دەنيتەو سەنورى
 كۆمارەكەى، دل و دەروونى ئاوەدان و رۆشن دەبيتەو و شاگەشكە دەبى و رۆحى
 دەكەويتە شايبى... وەك چۆن بۆ ھاتنەوەى شىخى بەھادين لە سەفەرى جەج، دەلى:

ئايىنەى كامل! ئازىزەكەى فەرد،
 فىداى ئامات بام سەفايىت ئاوەرد
 خەيلپن گەرد پات، نەدەدەم دووربى
 يانەى چەم وىران، تەمام خاپووربى
 خاس بى تەشرىفت ھەم ئاوەردەو،

گەرد پات، وەتەن ئاوا کەردەو

٤٧٧

ئەم لكان و نووسانە پەر ئەوینە، پیناسەیه کی تایبەتەند و دەگەنیان بە مەولەوی داو، کە لەناو سەرجه می شاعیرانی کورددا، شیعری هیچیان ئەوەندە شیعری مەولەوی، بۆنی نیشتمانیان لێ نایەت... شیعری مەولەوی نوقمی خەم و خەندە نیشتمانە... بۆنی نیشتمانە... وەك چۆن بەدیتنی گۆلی نیرگز، بۆنی بەهار دەکەین، بە شیعری (مەولەوی)ش، بۆنی خاکی مەولەوی دەکەین... ئەو بۆنەیه شی ئەوەندە شاعیرانە و هونەرماندە، ئاویتە و ئاخینراوی شیعەرەکانی کوردو، رووخسار و ناوەرۆکی شیعەرەکانی پیکەو جۆشداو... لە رووخساری هیچ شیعریکیا ئایدیا هاوار و ژاوەژاوی دروشم و پێدا هەڵدان ناکات... بۆیه لە شیعری سەرورمپی ئەو شاعیرانە کوردیشدا، کە لە ریزی پیشەوای دڵدارانی نیشتمان، شیعری کەسیان، ئەوەندە شیعری مەولەوی، عەشقی نیشتمانیان لە هەناویاندا هەلەگرتووە... ئەگەریش هەلیان گرتبێ، لە رووخساری شیعەرەکانیاندا... ئەک لەسەرلەبەری ناوەرۆکدا... چونکە مەولەوی یە کجار شارەزای خەم و خەونی نیشتمانە... چونکە مەولەوی لە نزیکەو سەری بە دلی خاکەو ناو، تا لێدانهکانی دلی بژمیرێ...

بۆ وینە، شاعیریکی پیشینە و سەودای نیشتمانی وەك ئەجمەدی خانی (١٦٥٠ز — ١٧٠٦ز)، سەرباری ئەوەش کە هەموو خەون و ئاواتی، سەرفرازی گەلەکە بوو و لەم بوارەدا شاعیرانی تری کورد لەمەو فیڕی دڵداری خاکی بوون، کەچی لە تیکرای داستانی (مەم و زین)ەکە دا، کە داستانیکی خۆمالیانەشە، بەلام لە باس و خواسی پێوەندی کۆمەڵایەتی و داب و نەڕیتی خۆمالیانەدا، ئەگەر لەگەڵ شیعری شاعیرانی داروسییەکانی کورددا، تیکەڵ بکری، نانسریتەو... یان شاعیریکی وەك حاجی قادری کۆبی (١٨٢٤ — ١٨٩٧ز)، کە قوتابییه کی قوتابخانەکە خانی یە و بەبولبولی نیشتمان ناسراو و سەرەرای ئەوەش کە (گۆران)ی شاعیر پێی دەلی: (ئەو نیشتمان پەرستە، دڵسۆزە، کە هەر

هاوارێکی شیعری، بەشی شوڤرشێک ئاگر و جۆشی لە گەروو دەهینایە دەری^{۷۸}،
 کەچی ئەگەر وەک بەراورد، چەپکە گوڵی شیعری، لەگەڵ شیعری مەولەوی، بە دوو
 دەستەوه بگێرین، بۆ هیچ دوو دلیەک، هەست دەکەوێ شیعری مەولەوی، زیاتر بۆنی
 نیشتمانیان لێ دیت... یان شاعیرێکی وەک نالی (۱۸۰۰ز — ۱۸۷۳ز)، کە
 ئاواره و سەرھەڵگرتووی هەتاھەتایی و راستەقینەیی پێناوی داروبەردی سلیمانی و
 قەرەداخ و خاک و خۆل و ھەبیبە یە و (لەم شەرحی دەردی غوربەتە) ایاندا، گەییەتە
 تینی و دلی وەختە (ببۆ بە ئاو و بە چاودا بکا عبور)، دیسانەو لەم دلی بوونە بە
 ئاوەشدا، شیعری ئەوەندە شیعری مەولەوی، ھەنسکی تەر و بە سۆز و
 خۆمالییانەیی تێدا نییە.

یان شاعیرێکی وەک سالم (۱۸۰۰ — ۱۸۶۶ز)، کە دەتوانی ناوی
 بنرێ شاعیری جاومی و سوارچاکی بابان و لە ھەموو نەبەردەکانی نیوان بابانی
 و عوسمانیدا، ئەگەریش راستەو خۆ، خۆی بەشداری نەکردبۆ، شیعری شیوەننامەیی
 بۆ قارەمانیتی بابان نووسیوە و بە داگیرکردنی میرنشین بابان، گریانیک گریاوە،
 وەک گۆزان دەلی: کە ھەرگیز جۆش و کۆلی دانەمرکیتەو^{۷۹}. کەچی ئەمیش،
 فرمیسکەکانی، ئەوەندە فرمیسکە درشتەکانی مەولەوی، لە ئاوی زەلم و سیروان
 ناچن... لەم بارەییوە دکتۆر عززەددین مستەفا رەسول رایەکی نزیک بەم
 بۆچوونەمان ھەیە، دەلی: (ھەرچی وەسفی سرووشتە، لای خانی و نالی و شاعیرانی
 کلاسیکیان، دیەنیکی گشتی سرووشتان دیتە بەرچاو، بێئەوێ جیای
 بکەینەو، کە ئەمە، سروشتی کامە ولاتە" بەلام ھەرچی نەخشەیی سرووشتە لە
 شیعری (مەولەوی) دا، تەواو کوردستانیە،^{۸۰}.

بۆیە ئەگەر عەقداڵی دیتنی رۆی راستەقینەیی خۆمان بێن" ئەگەر شەیدای
 دیتنی سەرپای نیشتمان بێن" دەبۆ سەیری ئاوی شیعری مەولەوی بکەین" وەک

۷۸- یادی پیرەمێرد، وتاری مامۆستا گۆزان، بەغدا (۱۹۵۱ز)، لاپەرە (۷۵).

۷۹- ھەمان سەرچاوەی پێشوو.

۸۰- میھرەجانی مەولەوی بەغدا (۱۹۸۹ز)، لاپەرە (۱۰۳)،.

چۆن ئەگەر بۆ روخساری (شەمسى تەوریزی) بگەرێین، دەبی دووتویی شیعری (مەولانای رۆمی) بۆ بگەرێن...!

شیعری مەولەوی، لە گەڵ ئەوەشدا کە زۆر عارفانە و صۆفیانە، بەلام بە پێچەوانەی هەموو شاعیرانی سەرتاسەری ئەم رێبازگەییە، کە ئەگەر جوانیی و خۆشەویستی خوا (کردگار)، لە شیعەرەکانیان دەرهبێن، هیچیان تێدا نامی نیتەوه^۸ “کەچی لە شیعری (مەولەوی) دا، ئەگەر ئەم کارەش بکەین و هەرشێکی تریش دەرھاوێژین، هێشتا نیشتمان، بە هەموو کەژ و کوێستان و گەرمیان و رووبار و قەلبەز و گۆل و سروە و درەخت و مەرقییه، لە هەموو شیعریکی مەولەوی دا، لە هەموو بەیتێکی مەولەوی دا، بەلکو لە هەموو پیتێکی مەولەوی دا، بانگمان دەکەن و هاغان دەدەن، خۆشیاغان بوین” چونکە لای مەولەوی، هەموو جوانییەکانی کردگار، لە کوردستاندا، لە سرووشتنی رەنگینی خاکی مەولەوی دایە... هیچ شتێک، هیچ جوانییەک، لە دەرەوی خاکی مەولەوی دا نەبوو و نییە... ئەو جوانییانەش بە جوړێک لە نیشتماندا دەبین، کە تایبەتمەندی خۆمالییانەیان پێوە بێ... یان بە واتای (گۆران)ی شاعیر: مەولەوی ئەو شاعیرە بەرز و نەمرەیه، کە هەموو بەیتێکی دیوانەکە، کچە کوردیکی شۆخ و نازدارە، بە بەرگ و پۆیلانە خۆمالی تەواوە.^۸

* * *

لەم دیدەنیە کورتە کۆمارەکە مەولەوی دا، بە شوێن سەرەداوی ئەو رازەدا دەچینەوه، کە پێشتر دەرگامان لەسەر کردەوه و وتان ئەو دوست و شاعیرانە و ئەو چیا و گوند و شارانە ناویان لە نامە و شیعری مەولەوی دا بوو، هەموویان ئەوانە بوون کە کۆمارەکە مەولەوی دەگرتەوه! ئەمەش پرسیارێکمان لا دروست دەکات، کە ئەگەر

۸۱- یادی پێره میترد (وتاری مامۆستا گۆران، بەغدا (۱۹۵۱ز)، لاپەرە (۷۸).

پیشتریش کرابی،^{۸۲} لاوه کین بوون و خوځان بو سؤراخ و وهلامدانه وه، ماندوو نه کردووه. منیش رهنکه وهلامی بنېرم نه بی. بویه هر تهوئنده توخنی ده کهوم، که دهره قهتی دیم و ده لیم: لم نامه گه لهی که مهولهوی، بو دوستان و به تاییه تیش بو شاعیرانی نووسیون، نه که هر نامه بو نالی، یان بو مه حوی، که ته می دوا بیان له چاو تهوانی تر دا، به گیانی (مهولهوی) ش نژیکه و له گهل مهولهوی دا، سهر به یه که ریبا زگهی ئایینیشن“ به لکو تاقه نامه یه کیان تیدا نییه، بو شاعیریکیان نوسرابی، که شیعی به کیشی عروز نووسی بی...! ته مه له کاتیکدا له پال کوماره کهی مهولهوی دا، واتا: له میرنشین بابان دا، که دراوسی نژیک و تیکه لای وهی هه مه لایه نهی له گهل میرنشین ته دره لان دا هه بووه و به هو ی گواستنه وهی پایه ته خته که شیانه وه، له (قه لچوالان) وه، بو سلیمانی و ده سه لات پهیدا کردنی زیاتر و به هیژ بوونیان و بو چالیکه ریش له میرنشین ته دره لان، که شیوه زمانیکی شه قل گرتوویان هه بووه“ پیوستی بوونی شیوه زمانیکی تازه یان له قوتابخانه شیعی کهی نالی و هاوړیکانیدا دیووته وه و سهرومړی ژیا نی (مهولهوی) یش، هاوکاتی سه ره لدان و گهر مهی باس و خواسی تهو قوتابخانه شیعی بهی نالی بووه... که چی بو وینه: مهولهوی، که چهند جار نامه له هه ورامانه وه، بو به غدا، بو (مه محمود پاشای جاف)^{۸۳} دهنووسی، یان که مهولهوی خو ی له به غدا بووه و لهو یوه نامه بو ته حمده پرسی بو بناری هه ورامان ته نووسی^{۸۴} به سهر سلیمانی تازه پیته ختی بابان و شاری نالی و هاوړیکانیدا، باز ددها و له ناوهی نانی تهو جیگایانه شدا، له دووتوی شیعه کانیدا به سه رمان کردنه وه“ ناوی تاقه چیا و گوند و شاروچکه و شاریکیش ناهین، که له جوگرافیای میرنشین باباندان...! ته مه ته وه مان لا ده سه لیمین، که مهولهوی کهم و زور پیوئندی ته دهیی له گهل شاعیرانی تهو قوتابخانه

۸۲- میهره جانی مهولهوی، وتاری فاتح عهبدولکریم، لاپه ره (۴۷)، ههروه ها لیری کای شاعیری کهوردهی کورد مهولهوی لاپه ره (۷۵، ۷۶).

۸۳- یادی مهردان، بهرگی دووه، لاپه ره (۴۶۱، ۴۶۴، ۴۶۵، ۴۶۷). ههروه ها: دیوانی مهولهوی، لاپه ره (۱۵۵، ۱۸۵).

۸۴- دیوانی مهولهوی، لاپه ره (۳۱۵).

تازەيەدا نەبوو و نەيويستووە ييبى و... بە نامەكان و بە ناوھينانى شوينە جوگرافىيەكانيشدا دەردەكەوى، كە لەسەر چەمى (زەلم)ى خۆراواى مېرنشيني **ئەردەلانەو**، تا قوللەى (وھيس)ى، سنوورى خۆرھەلاتى مېرنشيني **ئەردەلان دەينى**!

وھلامى ئەم پرسیارە سەختە و بەو ھۆيەشەو، كە تا ئیستا بەلگەيەكمان لەم بارەدا لەبەردەستادا نىيە و ئاگادارى ئەو باس و خواسانەش نین، كە لە دانىشتنە ئەدەبىيەكانى ناو مزگەوت و دیوہخانەكانى ئەو رۆژگارەدا، لەمەر شيعر و زمانى كوردییەوہ كرانب“ بۆيە ناچار ھەر پەنا دەينەوہ بەر دەقى شيعرى، شاعیرانى دیالیکتى **گۆران** و دەلین ئەم قوتابخانەيە، ھەموویان پابەندى پێرەوکردنى ئەم سیمایانە بوون، كە لەمێژووە لە شيعرى ئەم **دیالیکتەدا** ھەبووہ بە گشتى و بە تايبەتیش کیشى خۆمالیيانە و رەسەنى (۱۰) برگەيى)، كە زۆرتەرين ئەدەبى میللى و فۆلكلۆرى كوردى پى نووسراوہ... لەسەر ووشیانەوہ **مەولەوى**، كە لە ھەموویان زیاتر دلبەستەى ئەم کیشە بووہ و پيشى وابووہ كە شيعرى كوردى، دەبى بەو کیشە **خۆمالیيە** بنووسرى و، چونكە خۆى كە دوو كتيبی باوہرنامەى بە زمانى بيانى، واتە: (الفضيلة و الفوائج) ەكەى^{۸۵} بە زمانى عەرەبى و فارسى نووسیوہ“ كە کیشىكى عروزة و بریتیيە لە شەش جار: **مستفعلن** كە چى (عەقیدەى مرضیة) كەى^{۸۶} بە كوردى نووسیوہ“ لەگەل ئەوہشدا كە پەيامى ئەم كتيبەش، ھەمان پەيامى: (الفضيلة و الفوائج) ە، بەلام چونكە ئەمیانى بە كوردى نووسیوہ“ بە کیشى (۱۰) برگەيى)ى خۆمالى داپرشتووہ. جگە لەمانەش، چونكە شیوہزمانەكەشیان، بەرى رەنج و شەونخوونى دەیان و بگرە سەدان شاعیر و رووناكبیر و زانای ناسراو و گومناوى ناو ئەو تەمەنە دريژەى میژووى كلتوورى ناوچەيەكى بەرىن بووہ“ بۆيە من پیموايە كە: **مەولەوى** ئەو قوتابخانە شيعریيە عروز ئامیزەى نالى، بە كودەتايەكى نامۆ و ناوہخت بۆ سەر شیوہزمانى (گۆران) زانیوہ و بە ھیچ شیوہيەك لە كۆمارەكەى خۆیدا، تەنانەت وەك **پرزى** باسکردنیش، باسى نەكردوون و جینگەى نەكردوونەتەوہ. چونكە وەك وتمان ھەر نیشتمانى شيعرى رەگ داکوتای دیالیکتى (گۆران)ى پى نیشتمان بووہ. بۆ پشٹیوانیش لەم بۆچوونەمان خۆشەختانە،

۸۵- بڕوانە (الوسيلة في شرح الفضيلة) بغداد (۱۹۷۲ز)

۸۶- بڕوانەعەقیدەى مرضیة، مەولەوى، شەرح و لیکناوہى مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس، بغداد، (۱۹۸۸ز).

ماوهیهك بهر له نووسینی ئەم چەند لاپەرەیه، له مایێکی شیعر و هونەر ئامیزی شاری سنه^{۸۷} شیریندا، دیوانیکی دەستنووسی (مەولەوی) مان دییهوه، که روونووسی دەست خەتی مەولەوی خۆیەتی و پێشکەشی مامۆستاکی خۆی: حاجی مامۆستا (مینەبری) کردووه و له پێشکەش کردنه کهشدا ئەوه دەسەلمیانی که دیارییه کهی، واتە شیعەرەکانی، به شیوه زمانی (گۆران)نن، که به مجۆره به فارسی، پێشکەشی دهکا:

(در خاطر محبان جانی سوزش مشتاقان وارزومندان جنانی، چه در لباس تازی و چه در کرباس گورانی تفاوتی نخواهد فرمود، و بر بی التفاتی نخواهد افزود. اری هر یکی را اصطلاحی داده‌ایم) هر یکی را سیرتی بنهاده‌ایم.^{۸۸} پس فقرات گویای خاموش نایب فقیر مدهوش است، یسلم علیکم و علی من لدیکم، عبدالرحیم المعدم.

۸۷- مەبەست له مایێ باوکی هونەرمەندانی ناسراو، هاوڕێیانم! کاکە هادی و کاکە مەهدی (زبانه‌دینی)یه، که باوکی کۆچکردوویان شاعیر شیخ محمد جەمیل زیانه‌دینی، (۱۹۲۵ — ۱۹۸۳ز)، کۆری شیخ محمد شەریف، کۆری شاعیری گەوره و ناسراوی کورد (شیخ محمد سەلیم) ناسراو به سالمی سنه، له ژبانی خۆیدا، به خەتیکی ژۆر خۆش، روونووسی دیوانیکی مەولەوی تاوه‌گۆزی کردووه، که مەولەوی ئەم دیوانە به خەتی خۆی، پێشکەش به مامۆستاکی خۆی!! حاجی مامۆستای مینەبری کردووه. مزگینی ددهم به خوینەرانی شیعردۆستانی مەولەوی، که ئیستا ئەم دیوانه، لای منە و توێژینه‌وه‌یه‌کی ورد و قوولم لەسەر کردووه و ئاماده‌ی چاپه. ئەوه‌ی جێی مژدیه له دیوانه‌دا، نزیکه‌ی (۴۰) چل شیعر له دیوانه‌یه‌دا، که له دیوانه چاپکراوه‌کی مامۆستا مه‌لا عەبدولکەرمی مودەریس دا نییه.

۸۸- هر یکی را اصطلاحی داده‌ایم... هتد، به‌یته شیعیکی (مه‌ولانای رۆمی)یه: مەولەوی له نیازده‌کی خۆی هیناویه‌تییه‌وه، تا لای مامۆستاکی، پاکانه بۆ ئەوه بکا و بلی من، که به شیوه‌ی (گۆران)ی شیعر ده‌نوسم، به‌هره‌یه‌که خوا پێی دارم، له‌مه‌شدا لای خوا، جیاوازی نییه، به‌هر زمانیک بنوسم.

***سەرئەنجام:**

ئەم وتاره به‌شیکه له کتێبیکی سەر به‌خۆ، به ناوی (خویندنه‌وه‌یه‌کی تازه‌ی مەولەوی)، که له ئاینده‌یه‌کی نزیکدا به چاپی ته‌گه‌یه‌نم. له هه‌مان کاتیشدا، هه‌ر ئەم وتاره، له کۆنگره‌ی (مەولەوی)دا خویندراوه‌وه، که له شاری (سه‌تۆ)، له رۆژانی (۲۹ تا ۳۱/۸/۱۹۹۲ز) سازدرا.

مەولەۋى تاۋەگوزى

ۋ

موزىك ۋ گۆرانى

(۱)

موزیک و گۆرانی به گشتی و موزیک به تاییه‌تی له شیعی مهوله‌وی تاوه‌گۆزی (۱۸۰۶ — ۱۸۸۲ز)دا، دیارده‌یه‌کی شه‌ونده زه‌ق و به‌رچاوه، که ده‌توانین ب‌لێن نه‌ک هه‌ر له‌ناو زنجیره‌ی شاعیرانی دیالیکتی (گۆران)دا، به‌و شه‌ندازه‌یه‌ ئاوه‌ری لێنه‌دراوه‌ته‌وه، به‌لکو لای شاعیرانی دیالیکته جیاوازه‌کانی تری کوردیش، به‌و چه‌ندایه‌تی و هوشیاری و پێژ و شکۆیه‌وه، باس له موزیک و گۆرانی نه‌کراوه. له‌م رووه‌وه که‌م شیعر و قه‌سیده‌ی مهوله‌وی هه‌یه، ئاماژه‌ی به موزیک و ئامیژه‌کانی موزیک نه‌کردبێ. ئامیژه‌کانیش شه‌ونده ورد و شاره‌زایانه باس ده‌کات، مه‌گه‌ر هه‌ر شه‌و که‌سانه‌ بیزانن، که به تاییه‌تی له‌ بوارێکی موزیکدا کاریان کردبێ، یان راسته‌خۆ خۆیان یه‌کیک له ئامیژه‌کانی موزیکیان ژهنده‌بێ.

ئه‌م تاییه‌تمه‌ندییه‌ی مهوله‌وی تاوه‌گۆزی، له‌و کاتانه‌دا ئاشکرا‌تر ده‌رده‌که‌وێ، که بۆ ئه‌م مه‌به‌سته به‌راوردێک له‌ نێوان شیعی مهوله‌وی و شیعی شاعیرانی هاو‌دیالیکت و هاوسه‌رده‌م و هاونا‌چه‌که‌ی خۆی، وه‌ک نمونه‌ی: **ئه‌حمده‌ به‌گی کۆماسی و مه‌لا مسته‌فای بی‌سارانی** دا بکه‌ین، که ئه‌گه‌ر چی شه‌وانیش وه‌ک مهوله‌وی له‌ که‌ش و هه‌وای کۆمه‌لایه‌تی و ئابووریدا ژیا‌ون و دۆستایه‌تی به‌تین و نامه‌ی شیعی‌ریش له‌ نێوانیاندا هه‌بووه، به‌لام ئاماژه‌کانی شه‌وان بۆ موزیک و گۆرانی، نه‌ک هه‌ر به‌ شه‌ندازه‌ی ئاماژه‌کانی مهوله‌وی نییه، به‌لکو به‌ ئاسته‌می‌ک هه‌ست به‌ بوونی هه‌ندێ ورد و ئاماژه بۆ موزیک و گۆرانی ده‌که‌ین.. ئه‌مه له‌ کاتی‌کدا که دیالیکتی گۆران، خۆی له‌ خۆیدا جۆره‌ ئاواز و تریه (ئی‌قاع)ی‌کی موزیکی زۆر شیرن و شاراهه، له‌ هه‌وین و دووتویی واژه‌کانی خۆیدا حه‌شارداوه و شیوه‌زاری‌که، هه‌ر ده‌لێی هه‌ر له‌ بنه‌رته و بنا‌واندا بۆ شه‌وه‌ دروست بووه، تا شیعی پێ بنووسێ. بۆیه ئاوێته‌بوونی ئه‌م هه‌وینێ ئاوازه‌ی ناو هه‌ناوی

واژه‌کانی ئەم دیالیکتە، لەگەڵ ئەو هەموو ئاماژە جوانانەیی مەولەوی دا بۆ موزیک و گۆرانی، ئەوەندە تر جوانیی و شیرینی بە شیعری مەولەوی بەخشیوە و بە هەردووکیان شیعری (مەولەوی)یان پڕ کردووە لە ترپە و تاڤگە و شەپۆڵی لە بن ئەهاتووی ئاوازی موزیکی شیعەر.

بۆ گەڕان بە شوێن ھۆیەکانی ئەم تاییبەتەندیی و جیاوازییەیی شیعری مەولەوی دا، کە ئێمە مەبەستمانە و بریتییه لە ڕەگەزی موزیک و گۆرانی، بە لە سەرەتاوە بە شوێن کەرەسەکانی ئەم ڕەگەزەدا بگەرێین و بەسەریان بکەینەو.

مەولەوی لە بواری ناوھێنانی موزیکدا، ناوی ئامێرەکانی: دەف، سەمتوور، چەنگ، نەیی، روباب، تەموور، کەمانچە، تار، چل چەنگ... دینی، کە وەک دەزانین ھەندێ لەم ئامێرانە لەسەر دەمی رمین و برەوی ئایینی (زەرتوشت) لە کوردستان دا بە کاربراو، بە تاییبەتیش: چەنگ، چل چەنگ، سەمتوور، کە بیگومان (مەولەوی)ش لەگەڵ ئێمەدا ئەم راستییە دەزانێ، بۆیە ھەر لە موزیکژەنانی رۆژگاری دەولەتی ساسانی (٢٢٧ — ٦٣٣ز)، کە پەڕەوی ئایینی زەرتوشتیان کردووە، ناوی بەنامترین جووتە موزیکژەنی وەک نەکیسا و باربەد دینی:

کەف بدە لە دەف، پەنجەت لە رووی نەیی
وینەیی باربەد، بەزم ئارای کەیی
نەکیسا ئاسا، دەس دەروە سەمتوور
دەف و نەیی و چەنگ، باروەر وە جزوور^{٨٩}

بەلام ئایینی زەرتوشت، تا ھاتنی ئایینی ئیسلام و بڵاوبونەوی بە ناو کوردستان (٦٥١ز)دا، پەڕەوکران و دواتر کە ھەر لەلایەن دەسەڵاتدارانی ئایینی ئیسلامەو، دەولەتی ساسانی لەناوبراوە، ئیتەر زۆر لە ڕیبەران و مووغەکانی ئایینی زەرتوشتی، ھۆیان لە ناوچە سەختەکانی ھەورامان دا قایم کردووە و دواي تێپەڕبوونی رۆژگارێکی

٨٩- دیوانێکی دەستنوسی ھێشتا چاپ نەکراوی مەولەوی (لای خۆم).

دریژ، ئالۆگۆریان به سهر ئایینی زه‌رتوشت دا هی‌ناوه و ئایینیکی تریان لێ پێکهێناوه، که به ئایینی **ئه‌ه‌لی هه‌ق** = یارسان ناسراوه و به‌رنامه و رێسای ئایینه‌که‌یشیان، له کتیییکی تایبەت به‌م ئایینه، به‌ زمانی کوردی دیالیکتی **گۆران** و **کرمانجی خواروو**، به‌ ناوی **سه‌رئه‌نجام**، به‌ شیعری دوو به‌یتی (مه‌سنه‌وی) داناهه، که کیشی شیعره‌ دوو به‌ییتییه‌کانی **سه‌رئه‌نجام** بریتییه‌ له‌ کیشی **په‌نجه** = **هیجا** و دواتریش سه‌رله‌به‌ری شاعیرانی دیالیکتی گۆران، هه‌ر به‌ هه‌مان کیش شیعریان نووسیوه^{٩٠}.

ئه‌وه‌ی ئێمه‌ سه‌باره‌ت به‌م ئایینه‌ی ئه‌ه‌لی هه‌ق = یارسان مه‌به‌ستمانه‌ و وه‌ک میراتگریکی ئایینی زه‌رتوشت ها‌ته‌ کایه‌وه‌ و له‌ ناوچه‌کانی هه‌وراماندا سه‌ری هه‌لداو دواتر له‌ هه‌ریمه‌کانی کرماشان و لو‌رستاندا بلا‌بووه‌ و وتیشمان په‌ی‌ره‌وکارانی ئه‌م ئایینه‌ش، وه‌ک ئایینی زه‌رتوشت، ئامیری (موزیک)یان له‌ سرووت و ترادیسیۆنه‌کانی خواپه‌رستی خۆیاندا، تیکه‌ل‌ راز و سکا‌ل‌ایان ده‌کرد، بۆیه‌ لای ئه‌مانیش **موزیک** بووه‌ هه‌وین و کۆله‌گه‌یه‌کی پی‌روزی پێکهاته‌ی ئایینه‌که‌یان.

به‌لام مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی، له‌گه‌ل‌ ئه‌وه‌شدا، که به‌ زێد و جوگرافیا و (شی‌وه‌زار)یش، له‌ ناوچه‌رگه‌ی قه‌له‌مه‌ره‌وی پی‌ره‌وانی ئه‌م ئایینه‌ی (ئه‌ه‌لی هه‌ق = یارسان)یشدا، نییه‌ و وه‌ک موسلمانیکی بی‌روبا‌ه‌ر قایم و تۆکمه‌ و په‌ی‌ره‌وکار و ته‌نانه‌ت خه‌لیفه‌یه‌کی به‌رجه‌سته‌ و دره‌وشاوه‌ی رێزازی **ئه‌قه‌شه‌بنده‌ی**، سه‌ر به‌ رابه‌ری ناسراو: **شی‌خ عوسمانی ته‌وله‌**؛ شی‌خی سیراجه‌ددین (١٧٨٠ — ١٨٦٦ز) و زانیاری و شاره‌زاییه‌کی زۆریشی له‌ فقه‌ی ئیسلامیدا هه‌یه‌ و چه‌ندان کتییی وه‌ک: **العقیده المرجیه** و **الفجلیه** و... هه‌یه‌، که‌چی دلبه‌سته‌بوون و سه‌راسیمه‌ بوونیکی سه‌یر و ئاشکرای به‌ بنه‌ما و گه‌ل‌ی لایه‌نی ئه‌م ئایینه‌ (ئه‌ه‌لی هه‌ق) وه‌ هه‌یه‌، که هیماکانی ئه‌م سه‌راسیمه‌یی و دلبه‌سته‌بوونه‌ی به‌م لایه‌نانه‌وه‌، له‌ شیعره‌کانیدا رهنگیان داوه‌ته‌وه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی لایه‌نیکی بنه‌رته‌یی و به‌رچاوی ئه‌م ئایینه، بر‌وا‌ی به‌ جێگه‌گۆرکی (رۆح = گیان) هه‌یه‌، له‌ جه‌سته‌یه‌کی

٩٠- سه‌رئه‌نجام: بریتییه‌ له‌ ٦ به‌رگ: ده‌رده‌ی هه‌وته‌وانه، بارگه‌ بارگه‌، گلیم و کول، ده‌رده‌ی چل ته‌ن،

ده‌رده‌ی عاب‌دین، ورده‌ سه‌رئه‌نجام.

مردووهوه، بۆ جهستهيهكى تازه له دايكبوى زيندوو، واته: (تناسخ^{٩١})، يان: (دۆنادۆن)هيه و ماناشيان به روونى ئهمهيه كه ههموو بوونهوه و ئهفرينراوهكانى ئهم گهردوونه، رۆحيان لهبهردايه و ئهم (رۆح)هش، نامرئ و دواى مردنى جهستهيان، دووباره و سههرلهنوئ رۆحيان له كات و سهردهمى تردا، بهبهرجهستهى تردا دهكرتتهوه و ئهوهندهش پيوهندى به مرۆقهوه ههبي، ئهگهر مرۆقه كه چاك و پاك بىت، ئهوا رۆحى بهبهرجهستهى گيانلهبههه و مرۆقى چاك و پاكي دواتردا دهكرتتهوه و پيچهوانهكهشى، ههرا دهكهوتتهوه.

مهولهوى له ههندئ شيعريدا، ئاورى له فەلسەفەى ئهم ئايينه داوتهوه، وهك نمونهى ئهم دوو پارچه شيعرهى كه له ههردوو شيعرهكهدا، له زمانى پارچه شوشهيهكى شكاهوه بۆ مهولهوى دهوئين و چيرۆكى رۆحى به (تناسخ) بووى خويان، بۆ مهولهوى دهگيرنهوه، كه چۆن له پارچه بهردىكهوه، بوونهته شوشه و دواتريش كراونهته پهرداخ (ليوان)، كه ئهمه سههرتا و چهند بهيتىكى ههريهكه لهو دوو شيعرهيه^{٩٢}:

(١)

روئ فكر بهخت سيايى وىم مهكهرد:
پهى چيش ههر پهستى پهرئ من ئاوهرد!
ياران گشت كهيف وهش، سهفا فراوان
يهك يهك وه ئهعلاى مهقامان ياوان

٩١- لهم بارهيهوه پهپهوانى (ئههلى ههق)، له جياتى واژهى (تناسخ)، واژهى ترى وهك:(پۆشاك پۆشى)، يان: (دۆنادۆن) يش بهكاردهبن، كه (دۆنادۆن)، له (دۆنى) توركييهوه هاتوو و ههمان ماناى (پۆشاك) دهگهينهئ. لهم روانگهيهوه پيروهوانى ئهم ئايينه پتيان وايه (خواس) بۆ خۆى پۆشاكى خۆى دهگورئ و له شيوهى مرۆفدا دهردهكهوئ. بۆ زياتر زانبارى لهم بارهيهوه، بنواره:چهند باسك دهربارهى ئههلى ههق، و. له فهرنساويهوه:د.نهجاتى عهبدوللا، چاپهمنى موكرىانى، ههولير، ٢٠٠٥، لاپهه١٥٧.

گرد سهرشار مهی، لهقا نماوه
 ههر من بهستهی خاک، چهه تهو دماوه
 جهو فکرها بيم، يهك هاودهرد ویم
 ریزه بلووری قه دیمش دا پیم
 ئاماوه جواو، ریزهه قه دیم سال
 به زوبان حال فهسیح تهر جهقال
 وات: من سهنگی بيم، كهفتهه ههواران
 بی قه در و قیصهت، نارهواي شاران^{۹۲}

(۲)

نه تیجهی پاک دین، شیخ سازانی
 خاس وهتهن نه دل (مهعدووم) سازانی
 په رسام حسب الامر، گوزه شتهه ته حوال
 جواو دا ریزهه شیشهه قه دیم سال
 زهرفی بيم، نه تهوی وهخت شامهوه
 چون ستارهه سویح، مهدهره وشامهوه
 پهی گولاو پاشی و نه شتهه بهزم (كهی)
 گا پر گولاو بيم، گا سهرشار مهی^{۹۳}

* * *

جگه لهه لایه نه، مهولهوی لایه نیکی تری شانازی پیړهوانی ئایینی (ئههلی
 ههق = یارسان) به سهه رکردوتهوه، كه شانازی کردنیانه به رابه رانی گهوره و

۹۲- (دیوانی مهلهوی، کۆکردنهوه و لیکۆلینهوه و لیکدانهوه و له سهه نووسینی: مهلا عهبدولکه ریمی

موده ریس، به غداد، چاپخانهه نه جاح ۱۹۶۱ز، لاپه ره ۲۵۶)

۹۳- (دیوانی مهولهوی، ل ۴۲)

کوچکردووی خۆیانەوه. یەکیکیش لەو رابەرانیان، کە لەپلە ی (فریشتە ی
هەوتەوانە)دا، دایدەنی (باوەیادگار) ه .

(باوەیادگار)، نازناوی ئایینی (سەید ئەحمەدی عەلەوی بەرزنجی سەرانی ی) یه،
کە لە سەدە ی هەوتەمی کوچیدا ژیاوه و سالی (٧٩٥ك — ١٣٩٢ز)، بە دەستی
لەشکری تەیمووری لەنگ کوزراوه و لای پێرهانی ئایینی ئەهلی هەق، یەکیکە لە
فریشتەکانی (هەفتەن)، یان (هەوتەوانە) و گلکۆیەکە ی لەسەر چیا ی (دالەهۆ ی
سەرانی) یه و مەزاری پیرۆزی ئەهلی هەقەکانە^{٩٤}.

بۆ ئەوەش خۆینەری هیژا هەندیک زانیاری ی لە بارە ی (فریشتەکانی هەتەوانە) ی
ئایینی (ئەهلی هەق) هەهەب، دەبی بلیین: بنەمای سەرەکی لە سیستەمی
ئایینی (ئەهلی هەق) دا، بریتییه لە باوەرپوون بە دەرکەوتنی یەک لە دوا ی
یەک (بەرودوا) ی خودایەتی (Divinite) ، یان (پاشای جیهان)، کە هەر وەکو خۆ ی
دەمینیتەوه و تەنیا (پۆشاکەکانی)، یان: (دۆن = don) هکانی، یەک لە دووی یەک
دەگۆردرین و دەتوانین هەند ی لەوانە بژمیرین:

یەکەمین دەورە: Cycle، دەورە ی ئەزەلە: Pretemite، ئەو ی خاوەندگار، کە
حوار فریشتە ی لە دەورە: جوبرایل، میکایل، ئیسرائیل و عیزرائیل.
دووەمین دەورە: ئەو ی مورتەزا عەلی = عەلی) یه، کە فریشتەکانی بریتین لە:
دەستە یەک لە موسلمانانی ناسراو: سەلمان، قەمبەر، محەمەد، نۆچیر و دواتریش
فاتیمە.

٩٤- بۆ زیاتر زانیاری لەم بارەیهوه، بنواڕه:

— چەند باسێک دەربارە ی ئەهلی هەق. سەرچاوه ی پێشتر باسکراو. لاپەرە (٤٤ — ٤٧).

— مەکی، دکتەر محمد: تحقیق دربارە ی یکی از پنجاهای تاریخی کردستان از قرن دهم هجری (قبالی انزله) در
مجله ی اسبابی پاریس، ١٩٦٣، ص ٢٢٩ — ٢٥٦. (ئەم زانیارییه لەم سەرچاوه یه وەرگیراوه: جەعفەر،
مامۆستا: میژووی بیر ی کوردی، لە بلاوکراوهکانی مەکتەبی بیر و هوشیاری (ی.ن.ک)، چاپی یەکەم،
سلیمانی/٢٠٠٩، ل ٢٠٤ تا ٢١٠.

ۋەك سەرنج دەدەين لەم دەورەدا شوین و پلە و پایەى مەزنایەتیی (عەلى) دەردەكەوى، كە لە پلەى یەكەمیانە.

سیەمین دەورە: بریتییه لە دەورەى (شاخوشین)، فریشتەکانیشی بریتین لە: بابا تاهیری ھەمەدانى (شاعیر)، بابا بوزرگ، كاكە پەزا، كۆرئى فەقى و مامەد جەلال. چوارەمین دەورە: بریتییه لە: دەورەى سولتان (سوهاك)، بەیادەری: بنامین، داوود، پیرموسى، مستەفا داوودان، خاتون دايرى، كە ھەندى جارىش (خاتوون رەزبار)، یان: (دایە رۆبار = دایە رەمزیار) شوینی دەگریتەو.

ھەلبەتە ھەر یەك لەم فریشتانە، رۆلى تایبەتى خۆیان ھەیه و بەپێى پرنسیبەکانى ئەھلى ھەق دیارى كراون، كە وردەكارییەکانى ئەو پرنسیب و زانیاریانە، بۆ ئەم بابەتەى ئێمە، لە مەبەستمان دوور دەخاتەو، بۆیە دەگەرێمەو بۆ كرۆكى مەبەستەكەمان و دەلییم: مەولەوى شیعریكى زۆر بە كۆل و بە سۆزى لەسەر گۆرپی (باوەیادگار) و بۆ خودى (باوەیادگار) نووسیو، كە ناوەرۆكى شیعەرەكەى مەولەوى، ئەوەندە زانیاریى قوولتى لەبارەى پلەو پایەى (باوەیادگار) و (دۆنادۆن) و (حەوتەوانە) و ھەندى لە فریشتەکانى حەوتەوانە و بە تایبەتیش (عەلى: مورتەزا عەلى) تێدایە، كە نیشانەى پاشخانێكى زۆر شارەزایانەى (مەولەوى)یە، لە بارەى ئەھلى ھەقەو. لەبەرئەو ئەوەردانەوێ مەولەوى لە (باوەیادگار) و بەسەرکردنەوێ ئەم كەسایەتییە مەزنەى ئەھلى ھەق، لەلایەن (مەولەوى)یەو، لەلایەكەو ئەوەردانەوێەكى ئەوپەرى ھۆشیارانەى مەولەوى یە ئەم ئایینە كوردییە و لەلایەكى تریشەوێ كرانەو و دیالۆگىكى خۆیندەوارانەى تاقانە شاعیریكى موسلمانە، لەگەڵ ئایینیكى ترى نەتەوێەكەى خۆیدا، كە ئەمە ئەك ھەر بۆ شاعیریكى موسلمانى ئەو سەردەمە، بەلكو بۆ نزیكەى (١٥٠) سال زیاتر بەر لە ئێستا، زۆر ئەستەم بوو، كە ۋەك دەزانین ئەم ئایینە لەلایەن زۆر لە موسلمانانى بێرتەسك و دەمار گرژ و تەنانەت خۆیندەوان و شاعیرانیشەوێ دژایەتى كراو و تانە و تەشەرى زۆریان لێدراو. خۆ ئەگەر لەم بۆنەدا ئەو شیعەرەى شاعیری گەورە: شیخ رەزای تالەبانى (١٨٣١ — ١٩١٠ز)مان بە یاد بێتەو، كە لەھەمان رۆژگارى ئەم شیعەرەى مەولەوى دا، دژى پێرەوانى ئەھلى

هەق (کاکەیی) نووسیویەتی و چ سووکایەتییه کی به پیرۆزییه کانی ئەم ئایینه کردووه^{٩٥}، یان شاعیریکی سەر به هه مان (ریباز و شیخ و پیر) ی مهولهوی، وهك (مهحوی: ١٨٣٢-١٩٠٦ز)، كه توانج و سووکایهتی به یه کیك له ره مزه پیرۆزه کانی پیرۆهانی ته هلی هەق، واته : (دایه ریزار) ده کات^{٩٦}، ته وسا ده زانین كه ئەم شیعره ی مهولهوی، لهو رۆژگاره دا و بگره بو ئیستاش، وه پسرانیکی چهند نوێیه لهم بواره دا، چونكه ئەم شیعره ی مهولهوی بو (باوه یادگار). هه روا رووداویکی شیعره ی و بیرۆکه یه کی سۆزداری و راگوزاریانه نییه، به تایبه تی كه وهك له ناوه پۆکی شیعره كه دا ده رده كه وئ، مهولهوی له ته مه نیکی ته واو کامل و پیگه یشتوودا له گه ل رۆحی (باوه یادگار) دا ده دوئ، كه هه ر لهم ته مه نی پیری و کاملبونه یدا، نامه یه کی بو شیخ عه لی حیسامه ددین (١٢٧٨ — ١٣٥٨ك) ی کوری شیخ به هائه دین نووسیوه و ناوه پۆکی نامه كه له زۆر رووه گرنگه و تیایدا زۆر به شکۆه داوا

٩٥- شیعره که ی شیخ رهزای تالهبانی درێژترین شیعره ی سه ره له به ری دیوانه که یه تی و بریتیه له (٦٠) بهیت، که (٥٩) بهیتیان کوردیه و تاکه بهیتی سه ره تای شیعره که ش به زمانی تورکی و عه ره بییه و ناوا ده ست پێده کات:

بابان باشند بر باگمان یشیل وار

امام القوم فی تقسیم شلوار

بو زیاتر ناگاداریبون لهم شیعره ی شیخ رهزا، بنواره دیوانی شیخ رهزای تالهبانی، ئومید کاکه رهش، پیاچوونهوی (همه بۆر)، چاپه مه نی پرۆژه ی هاوسه ر، سلیمانی، چاپی دووه (٢٠٠٥)، لاپه ره (٩٧ — ١١١).

٩٦- وهك نمونه ی ئەم دوو بهیتە ی مهحوی، كه له ل٢٦ ول ٣٢٧ی دیوانه که یدايه :

١- دنیا به حيله، مهیلی به نه بنای نه گه ر ببی

ئەم (دایه ریزار) ه، به فرزند ی شوو ده کا

٢- نه کده شی خینزیر و سه گ، مهعجونی بهنگ و خه نده ریس داکی دایه (ریزار) ی، بابی (بابی) ی قه حبه باب.

له شیخ عه‌لی حیسامه‌ددین ده‌کات، تا هاواری (حه‌زده‌تی عه‌لی) بکات و له هه‌مان کاتدا شیخ عه‌لی، له ره‌مز و جیهانی میتۆلۆگیا نزیك ده‌کاته‌وه:

ناد علیاً مظهر العجائب تجده عوناً لك في النوائب^{٩٧}

ئهم ئاماژه‌کردن و خۆبه‌ستنه‌وه‌یه‌ش به جیهانی میتۆلۆدیا‌وه، ناچیتته‌خانه‌ی وه‌رگه‌ران له رێبازی ئایینی، به‌لکو برۆابوونه به یه‌کی‌تی ئایین و یه‌کی‌تی ئایینه‌کان، که لای زۆریه‌ی سۆفیگه‌لی گه‌وره باو بووه. ئه‌وانه به گیانی ده‌مارگیریی و ته‌عه‌سووبه‌وه سه‌یری بیروباوه‌ری خۆیان نه‌کردوه. (هادی العلوی) سه‌باره‌ت به‌م هه‌لۆیسته‌ی ئهم سۆفیانه و به‌تایبه‌ت (أبن العربی) ده‌نوسی:

(أن عقیده المسلم و اليهودی و النصرانی سوا)^{٩٨}.. گه‌ر که‌سی‌کیش له‌م بۆچوونه‌ی (أبن العربی) تینه‌گات، قه‌ت ناتوانی له (مه‌وله‌وی تاوه‌گوزی) یش تیبگات، که بۆ: حاجی مه‌همودی یاره‌یس ده‌نوسی:

(چه‌گونه حتی خودم از گبر و یهودی بهتر نمیدانم)^{٩٩}.

زۆرینه‌ی سۆفیگه‌لی مه‌زنیش ئهم هه‌لۆیسته‌یان به‌رامبه‌ر ئایینه‌کانی تر هه‌بووه.

له‌به‌رئه‌وه‌ش که شیعره‌که‌ی مه‌وله‌وی بۆ باوه‌یادگار، ورده‌کاریی و زانیاریی زۆری له‌باره‌ی ئایینی (ئه‌ه‌لی هه‌ق) وه‌ تێدایه، بۆیه پیمان باشه هه‌موو شیعره‌که به‌رچاوی خوینه‌ران بجه‌ین:

٩٧- موده‌ریس، مه‌لا عه‌بدوڵکه‌ریم، یادی مه‌ردان، به‌رگی دووه‌م، کۆری زانیاری عێراق (ده‌سته‌ی کورد)، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری عێراق، به‌غدا ١٩٨٣، ل ٤٢٧.

٩٨- العلوی، هادی: مدارس صوفیه، دمشق، ١٩٩٧، ص ٨٢.

٩٩- موده‌ریس، مه‌لا عه‌بدوڵکه‌ریم، یادی مه‌ردان، به‌رگی دووه‌م، (هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو) ٤٧٠ ل.

سەرشار صەهبای بەزم مونا جات
 مەلجەى ئىلتىجای ئەرباب حاجات
 جاي رجاى جەرگەى پادشا و دەرویش
 بارەگا و پەنا، پەى بێگانه و خویش^{۱۰۰}
 ئاھووی خوتەنىی فەيچ ئیلاھى
 ئافەى ئاف راھى، جەمەھ، تا ماھى
 شکۆفەى وەش بۆى رەیحانەى رەسوول
 نەبواوہى نەمام، گىبھى (بەتوول)
 سەرو سایەدار، نیشان دەى وەلى
 یەعنى یادگار: مورتەزا عەلى
 وە رەوزەتانا ھەر نوور واران بۆ
 تا دەفع زولمەت، دیدەى یاران بۆ
 ھەواى سایەتان، ھەر مەمدوود مانۆ
 سەبوون بوردەى جورم، ئەك زەرەر سانۆ
 ناپوختە کاریى و شەرمەسارىی من
 خەجەلەت غەفلەت، گوناھکاریى من
 کەفتەن وە ھەمدا، یەند زۆر ئاوەردەن
 رووی رجام، وە پای بارەگات کەردەن
 تۆ چون جە ئەولاد ئەمجاد مەولای
 پەى رجا وەجا، پەى ھیممەت ئەولای
 زارى و زکاریى و زویریى کەردم
 وە بارگەى پاکت پەنا ئاوەردم
 ئامام، سەر نیام وە بارەگاوە

۱۰۰- مەولەوى دڤنیاپه که جگه له کورد ، کەسانی تری سەر بەنەتەوێکانی تریش، زیارەتی گلکۆی

(باوەیادگار) دەکەن.

غەریو، موو سفید، وه رووی سیاوه
 تهن:مهعصیهت بار، دهروون: پر جه دهره
 دیده: تهر، لهب: خوشك، دل: گهرم، نهفس: سهره
 های چهند پلهی سهخت، هانه ریমে دا
 جه رووی ئیلتیفات، بدیه پیমে دا
 به لکم جه رووی نهو ئیلتفات هوه
 مهولام حارز بو، وه نه جاته هوه
 دهس شای مهردان، مهدهد کارم بو
 پله نهو پله، نهو دهس وارم بو
 مه عصبیهت نییهن، چون هیچ سهدهمه تی
 خه یلی مه لوولم، یا پیر! هیممه تی
 هیممه تت باعیپ رستگاری بو
 یار بو، دیار بو، یادگاری بو^{۱۰۱}

* * *

وهك پيشتريش وتمان:مهزار و باره گای (باوه یادگار)، له سه ره چيای (داله هو)یه و
 نه م زنجیره چيايه ش، زۆر له زید و جوگرافياي مهوله وی، واته:له ناوچه ی
 (تاوه گۆری)یه وه دووره و بو ته مه نیکی پیر و به سالآچووی وهك (مهوله وی)یش،
 كه خو ی له م شیعه ده، باسی (ریشی سپی) خو ی کردوه، ده بی دوا ی
 ماندوو بوونیکی زۆر دژوار، توانییتی زیاره تی گلکۆی (باوه یادگار) بکات.. که چی
 وهك له نمونه ی شیعی تری مهوله وی دا ده بینن: مهوله وی ئه وینیکی قوولی
 له گه ل شوینه پیرو ز و مه زاره گرنگه کانی ئایینی (ئه هلی هه ق) دا هه بووه و وهك
 له و نمونه شیعی یانه یدا به دیارده کهوئ، مهوله وی نهك هه ر ته نیا خو شی ویستوون
 و زیاره تی زۆرینه یانی کردوه، به لکو شیعی شی بو وتوون.

۱۰۱- (دیوانی مهوله وی لاپه ره (۲۸۸ — ۲۹۱).

زۆرترین و گرنگترین شوپنه پيرۆز و زيارهتگهكانى ئايىنى ئەھلى ھەق، لە ناوچە شيرين و جوان و لەھەمانكاتدا، زۆر سەختەكانى (ريژاۋ)دان و لە نزىك و دەورى گوندى (ريژاۋ)يش، چەند گوندىكى دڭگير ھەن وەك: زەردە، ياران، پيران، .. لەناو ئەمانەدا گوندى (زەردە)، وەك قىبلەى پېرەوانى ئەھلى ھەقە و بە دريژاۋى رۆژانى ھەفتە، پيچكەى زيارەتكاران، دەستە دەستە، سەردانى دەكەن.

مەولەوى ناوى ئەو چەند گوندى بە جۆريك لە بەيتە شيعريكيذا گونجانوون، وەك ئەوھى ھەريەكەيان بەشيك بن لە ئەندامەكانى جەستەى خۆى و ديدەكانى و فرميسكى چاۋى و روخسارى خۆى:

ديدەم: (ريژاۋ)ە، روخسارم: (زەردە)ن

جە داخ: (ياران)، (پيران)م كەردەن^{۱۰۲}

ھەر لە بوارى ناوھينانى ئەو رەگەزانەى لای پيرەوانى ئايىنى (ئەھلى ھەق)، زۆر پيرۆز و گرنگن، مەولەوى ناوى سەرەكيترين ئاميڤى موزيكيى ئەھلى ھەق ديڤى، كە ئاميڤى (تەموورە)يە و ھەويڤن و بنەماى ئايىنى ئەھلى ھەقە و ھەموو بۆنە و سرووتگەلى ئايىنى و كۆمەلايەتبيان، لە مال و لە (جەمخانى) كانياندا، ھەر بە ئاميڤى (تەموور) ھوہ ئەنجام دەدەن و بە ھەمان ئەو ناوھشەوہ، ناوى ديڤى، كە ئيستا خودى پيرەوانى ئەھلى ھەق، ھەر پيى دەلڤن: تەموورە^{۱۰۳}

لوولەى تەراۋيچ، وەش وەش مدۆ دەنگ

بى ئاھەنگەن (تار)، (تەموورە)ى ئاھەنگ

۳۹۴ل

۱۰۲- ديوانى مەولەوى لاپەرە (۲۸۸ — ۲۹۱).

۱۰۳- لە كاتيڤكدا دراوسىڤكانى قەلەمپەوى ئايىنى ئەھلى ھەق، بە ناوى ترى وەك: تەميرە، تەنبير، تەمير، تەنبير، تەنبور... ھتد. ناوى دەبەن.

ئەم پەنجەرە كۆرۈنۈش ۋە ئاسۇ بەرپەن رۈيۈش مەۋلەۋى تازەگۈزى، بۇ ئايىنەكانى تىرى جىيا لە ئايىنى ئىسلام ۋە بۇ جۇگرافىيەكى فراۋانتر لە جۇگرافىيە زىدى خۇي ۋە ئەۋ ھەموو گەران ۋە سەردانە بەربلاۋانە مەۋلەۋى، لەۋ ھەرىمە بەرىنەدا، گەلى تىرۋۇزى رووناك ۋە پىرىنگداريان لەسەر شىئىرى مەۋلەۋى كۆرۈنۈش ۋە فەرھەنگى واژەگەلى شىئىرى (مەۋلەۋى)يان دەۋلە مەندىر كۆرۈش ۋە لە ھەمانكاتدا لە خەم ۋە خۇزگەى جەماۋەرىكى فراۋانترىش نىزىك كۆرۈش، كە زۆرىنەى ئەۋ جەماۋەرى بە گشتى ۋە جەماۋەرى پىرەۋانى (ئەھلى ھەق) بە تايىبەتى، كە لە دىۋرەمانەۋە ((لەبەر زۆرھۇ)، كە ئىرە جىيى نىيە) تەنگىيان پى ھەلدەچنرا ۋە پەراۋىز دەخران ۋە دەچەۋسىنرانەۋە، كاتى دەيانزانى ھەندى لە پىرۋىزى ۋە سەۋەرىيە گەمارۋەراۋەكانى خۇيان لە شىئىرى مەۋلەۋى دا دەبىنىيەۋە، ھەستىيان بە بەسەركۆرۈش ۋە نىمچە ئابلۋوقە لەسەر لاپردن ۋە رىۋىلىتان ۋە شانازىي بەخۇۋە كۆرۈش دەكرد ۋە باۋەشى رىز ۋە گەرمىيان بۇ شىئەرەكانى مەۋلەۋى دەكردەۋە ۋە ۋەك خۇراكىكى گىيانىي بۇ شىئىرى (مەۋلەۋى)يان دەۋارپى. لەم روۋەۋە ھىشتا مەۋلەۋى خۇي لە ژياندا بوۋە، كە لە كۆر ۋە كۆمەل ۋە قەلەمپەۋى خۇياندا، رىمىن ۋە برەۋيان بە شىئىرى مەۋلەۋى دەدا ۋە ھەندى جارىش (تاكە بەيت) ۋە ھەندى شىئىرىيان دەكردنە سۆز ۋە سۈرۈد ۋە لە مەقامى بەناۋبانگى (قەتار = گاتا) تايىبەت بە پىرەۋانى (ئەھلى ھەق)دا جىگەيان دەكردنەۋە (كە تا ئىستاش ئەم نەرىتە ھەر بەردەۋامە) ^{۱۰۴} ۋە ھەموو ئەمانەش واپان دەكرد بە چاۋىكى تايىبەتى ۋە

۱۰۴- لەم بواردە لە جىيى خۇيدايتى نمونەيەك لەم بارەيەۋە بەيادى خۇيەران بەيئەۋە، كە خوالىخشىبو: سەبىد ئەھمەدى غازەبانى، بۇ جەنابى زاناي نەمر: مامۇستا عەبدولكەرىمى مودەپىسى كىرپاۋەتەۋە:

ریژره وه، بۆ خودی (مهولهوی) بنوارن، که نووسه‌ری شه دیرانه، له زۆر له و
 سه‌ردانه مه‌یدانییه‌یه‌ی خۆمدا، بۆ ناوچه‌کانی شه‌هلی هه‌ق^{١٥} و دیدارم له‌گه‌ڵ
 پێره‌وانی شه‌هلی هه‌ق دا، هه‌میشه‌ راسته‌وخۆ سه‌باره‌ت به‌ (مهولهوی)، لی‌م
 بیستوون، که پله‌وپایه‌ی مهولهوی و ته‌نانه‌ت (عه‌نبه‌رخاتوون)ی هاوسه‌ریشی،
 وه‌ک به‌شیک له‌ خۆیان شه‌ژمار ده‌که‌ن و به‌ پێودانی شه‌و نازناوی (باوه‌)یه‌ی بۆ
 رابه‌ره‌کانی خۆیانی داده‌نی‌ن، به‌ (مهولهوی)یش ده‌لی‌ن: باوه‌ مهولهوی و به‌
 (عه‌نبه‌رخاتوون)یش ده‌لی‌ن: دایه‌ عه‌نبه‌ر !.

سه‌یید هه‌سه‌نی موختی داوای هه‌بیه‌ خامی کچی شیخ عه‌لی عه‌بابه‌یلی ده‌کا و ده‌یده‌نی. که له‌ (سلیمانی)
 یه‌وه‌ ده‌رۆن بۆ عه‌بابه‌یلی به‌ شوێن بووکدا، شیخ عه‌لی باوکی بووک، به‌مهولهوی ده‌لی: مهولهوی من که‌سم
 نییه‌ له‌گه‌ڵ هه‌بیه‌ بینێرم بۆ سلیمانی و له‌ تۆ مه‌هره‌م ترم نییه‌ به‌ مائی ئیمه‌، له‌گه‌ڵی برۆ. شه‌ویش له‌گه‌ڵ
 بووک ده‌روا.

له‌ رێگادا به‌ عاده‌تی برا زاوا، ده‌ست ده‌که‌ن به‌ گۆرانی وتن: یه‌کێ له‌ کۆمه‌له‌که‌ ناوی **هه‌مه‌ی ئامین**
 بووه‌، ده‌نگی زۆر خۆش بووه‌، ده‌ست ده‌کا به‌ **قه‌تار و ئای ئای** وتن به‌ شیعرێ مهوله‌وییه‌وه‌. مهولهوی
 به‌ سواری ولاغه‌وه‌ له‌ به‌ر خۆشیی ده‌نگی هه‌مه‌ی ئامین جه‌زبه‌ ده‌یگرێ و به‌جۆرێ له‌حالی ته‌بیعی
 ده‌رده‌چێ، ده‌که‌وێته‌ خواره‌وه‌. خه‌لکه‌که‌ داده‌به‌زن و راستی ده‌که‌نه‌وه‌ و سواری ولاغه‌که‌ی ده‌که‌نه‌وه‌ و
 له‌ (هه‌مه‌ی ئامین)یش توره‌ ده‌بن، ده‌لی‌ن: خه‌تای تۆ بووه‌، وا مهولهوی که‌وته‌ خواره‌وه‌.

(هه‌مه‌ی ئامین) یش دێ به‌لای مهوله‌وییه‌وه‌، پێی ده‌لی: (قوربان! بۆچی وات پێهات؟. خۆ من هه‌ر
 شیعره‌کانی خۆم ده‌خوێنده‌وه‌!). شه‌ویش ده‌لی: (کو‌ره‌! که‌ی شیعرێ من شه‌وه‌نده‌ خۆش و به‌ته‌ئسیره‌؟
 به‌ خوا خه‌تای "ناواز" ده‌کی تۆ بوو ...)

بۆ زیاتر زانیاری له‌م باره‌یه‌وه‌ بنواره‌: موده‌ریس، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم، یادی مه‌ردان، به‌رگی دووه‌م،
 چاپخانه‌ی کۆری زانیاری عێراق، به‌غدا ١٩٨٣، ل ٣٧٦.

١٠٥- به‌هار و هاوینی (١٩٩٣ز)، که‌ خه‌ریکی نووسین و ئاماده‌کردنی کتێبی (میژروی موزیکی
 کوردی)بووم.

(۲)

به لّام وەك پيشتر وتمان ئەو ئاميرانهى موزيك، كه مهولهوى ناويان ديئى، به تاييه تيش: چەنگ، چل چەنگ، كەمان سەمتوور، تار... كەمتر لە سنوورى جوگرافىيە پيرەوانى ئەهلى هەق و خودى ناوچەكەى مهولهوى (جوانرۆ) شدا بەكار دەبرين و زۆرتر لە رۆژگارى دەسەلاتى دەولەتى ساسانى و زۆر پيشتريشدا بەكاربراون، بەواتايەكى تر: زانبارييه كانى مهولهوى لەسەر موزيك و ئاميرەكانى موزيك، هەر تەنيا لە رپگەى ئەو خۆشەويستى و دۆستايەتييه وه نەبووه، كه لەگەڵ پيرەوانى ئەهلى هەق و موزيكە كەياندا هەيووه، چونكه (وەك پيشتر وتمان) ئەو ئاميرە موزيكەى كه ئىستا پيرەوانى ئەهلى هەق بە شيوەيەكى گشتى، زۆر لايان پيرۆزه و لە جەمخانه و لە ماله كانى خوياندا، بۆ دەربرىنى راز و سۆز و سكالای ئايىنيان بەكارى دەبن، زۆرتر هەر ئاميرى (تەمووره = تەميرە) يە، كه هەر بە تەنيا دەژەندرى و بە دەميشييه وه كە لّام = شيعر دەخويندري. لە كاتێكدا ئەو چەند ئاميرە موزيكەى پيشتر ناومان هينان، مهولهوى بە جۆريك باسيان دەكات، كه هەندى جار سى، تا چوار ئامير پيكه وه وەك تيپيكي موزيك، لە كۆر و كۆنسيرتيكي موزيكيدا بەشداربن:

(۱)

شيعر ويّم تهغواي (سهمتور) ســــازى
ليدهر سا (نهچى)! هەر ئاريش گــــازى
چنگ پيڭز نه جهرگ نهغمهى ســــازهكەت
بهراز تۆتۆ، ميقراز گازهكــــهت
سا دهرويش! كــــهفى بده نه روى (دهف)
گيان مونتهزيرهن پهرى رىــــزى دهف
(موغهننى)! ليدهر، يهك ئيمشهو ســــازان
بهشقى ئەو كهسه، تۆش ئــــاوات وازان^{۱۰۶}

واته: ئەي شىمالژەن! شيعرهكانى خۆم له باتى ئامپىرى سهمتور، به شىمال
بژەنه! با هەر ژييهكى (سهمتور)هكه، وهكو گازيك وابى، بۆ دهركيشانى ريشهى
جهرگم و نهغمهى سازهكەت، چنگ له جهرگم گير بكات و چين چين وهك گازى
مقهست، دهري كيشى.

دهرويش! تۆش لهپى دهستت بۆ (دهف)هكەت ببه و رۆحم چاوهنوارى لهرينهوهى
ئەو ئەلقانەن، كه به كهمهى دهفهكهوهن.

تۆش ئەي گۆرانيبيژ (موغهننى)! ئيمشهو ئاههنگيكممان بۆ ساز بكه، چونكه
ئەوينى من، بۆ كهسيكه، به ئاواتى گۆرانى وتنى تۆوهيه.

* * *

۱۰۶- ديوانى مهولهوى، كۆكردهوه و ليكدانهوه و لهسهه نووسينى:مهلا عهبدولكهريى مودهريس،
بهغدا، چاپخانهى (النجاح)، سالى (۱۹۶۱ز)، لاپهړه (۳ — ۴).

(۲)

موغەننى! كۆكەر: سازانت وه هـــــــم
 (سەمتوور) ئى، (تار) ئى، وه هەم كەرە جەم
 (نەيچى)! سا لىدەر، قەزات وه مالىم
 دەمى دەر وه (نەى)، دەر وون زوخالىم
 ھۆشى دەر، ھام فەرد! سازان بسازە
 بالات وه كاللى خەمـــــان بوورازە
 باوەرە، بسات تەمـــــام تەياركە
 شەوخەفتەن شووم، بەزار ماركـــــە
 قەزاي پەنجەكەت دەك لـــــەمن كەفى
 خەيلى عاجزم، سا لىدەر: (دەف) ئى^{۱۰۷}

واتە ئەى گۆرانىبىژ! ئامىرەكانى موزىكات: (سەمتوور) و (تار) ەكەت، بخەرە
 تەك يەك و تۆش ئەى شمشالژەن! دەردت لە مالىم بكەوئى، دەم بە شمشالەكەتەو
 بنى، سووتاوم و خەرىكم بىم بە خەلۆوز، ھۆش بەبەر خۆتدا بىنەو و ئامىرەكانى
 موزىك، بۆ بەكارھىنان لە پال يەكدا دابنى و ئامادەى بەكارھىنانيان بىبە و بالات
 لەگەل كاللى خەم بەيەكەو بەدوورەو. پىيوستى و كەرەسەكانى رابواردن ئامادە
 بكە و خەوم لى بزرپنە، با ئەم خەو شومە ، بەرم بدات و بە ئاوازی دەفەكەت،
 دل بە جۆش بىت.

۱۰۷- دیوانى مەولەوى، سەرچاودى پىشتەر باسكراو، لاپەرە (۲۰ — ۲۱).

(۳)

ئاوازه‌ی مه‌ینه‌ت، نه‌ ده‌روون ســـــــــــــه‌د ته‌رز
 چون (چل چه‌نگ) وه‌ چنگ، خه‌مان بیه‌ن به‌رز
 بی‌هۆشی جیه‌هۆش، کـــــــــــــه‌م فامیی جه‌ فام
 وه‌ هه‌زار مه‌قام، مـــــــــــــده‌ران جه‌فام
 سا (نه‌یچی)! ده‌خیل، بی‌ دێر و دره‌نـــــــــــــگ
 موتریب! فیدات بام، (نه‌ی) باوه‌ر وه‌ ده‌نـــــــــــــگ
 که‌ف بده‌ نه‌ (ده‌ف)، په‌نجه‌ت نه‌پرووی (نه‌ی)
 وینه‌ی (باربه‌د)، به‌زم ئارای (کـــــــــــــه‌ی)
 (نه‌کیسا) ئاسا، ده‌س ده‌ر وه‌ (ســـــــــــــه‌متوور)
 (ده‌ف) و (نه‌ی) و (چه‌نگ)، باوه‌ر وه‌ حـــــــــــــزوور
 (چل چه‌نگ) نه‌سه‌ر چه‌نگ، په‌نجه‌ت ده‌ر قه‌رار
 وه‌ هه‌زار ده‌سان، بنوازم ئه‌بجـــــــــــــار
 ویت به‌ حه‌قیقه‌ت، مه‌ست بکه‌ر جه‌ مـــــــــــــه‌ی
 سازان بســـــــــــــازه‌، په‌ی واوه‌یلای وه‌ی
 که‌ف بده‌ر نه‌ (ده‌ف)، (چه‌نگ) باوه‌ر وه‌ نه‌ی
 هیچ مه‌واچۆ: که‌ی! توخودا ســـــــــــــاده‌ی
 به‌و ئاواز به‌رز، خاس بکـــــــــــــه‌ر رازان
 به‌ عه‌شق ئازیز، نـــــــــــــازک ئه‌ندازان^{۱۰۸}

۱۰۸- دیوانیکی ده‌ستنوووسی هیشتا چاپ نه‌کراوی مه‌وله‌وی (لای خۆم)، لاپه‌ره‌ (۸۹ — ۹۰).

واته: ئاوازی کویره و هری له دهرووندا، بهسه د جور سهریان هه لداوه و وهك دهنگی چل چهنگ، دهنگی (خهم)م لی بهرز دهیتهوه و بیهوشیی له هوشدا و کال و کرچیم وهك دهنگی تهو (مهقام)ه به سۆزانهی دل لهت لهت دهكهن، به ههزار جور مهقام، ئازارم دهدهن. له بهرتهوه كاکی شمشالژهن! خیرا که شمشالژهت بژهنه و تۆش كاکی گۆرانیبیژ! دهستم دامیئت، تۆش ههر خیرا که، به قوربانتان بم، تۆش تهی دهفژهن و گۆرانیبیژ و شمشالژهن! ههروهك (باربه د) و (نهکیسا)ی جووته موزیکژهنی بهناوبانگی سهردهمی ساسانی، که بهزم و ئاههنگیان بۆ که یخوسره و ساز دهکرد و موزیک و (سهمتور)یان دهژهنده، دهست بۆ (سهمتور)ه کهت ببه و به ههمووتان ئامیرهکانی: دهف و نهی و چهنگ و چل چهنگ و سهمتور بهیینه مهیدانهوه و دهسته کانتان بکهن به ههزار دهست و سازه کانتان بژهن و ههرگیزیش مهلین: کهی دهست به ژهندهن بکهین و ههر ئایستا به دهنگی ئاوازی بهرز، دهست پیبکهن و به یادی تهوینی یاری ناسک و نازدارهوه، رازی دلتان بجۆشی.

(٤)

پیتم دهر تا پهردهی یهخ کهردهم بوو گهرم
 موتریب! وه(پهرده)ی (روباب)، بی شهرم
 فیدات بام (نهیچی!)، کهسم ههر تۆنی
 حهکیم زامان کۆنه و ههم تۆنی
 لیدهر مهقامی، دل بـارۆ تهو دهره
 ئازیز سلامهت، من هاکو چهم کهرد^{١٠٩}

واته: سۆزیکى وا گهرم بدهری، تا پهردهی به سههۆل و به شهخته بووی جهسته م، گهرم بیئت و بتویتهوه. له بهرتهوه تهی كاکی گۆرانیبیژ! ئامیری (روباب)ه کهت، به بی شهرمیی کۆک بکه و تۆش تهی كاکی شمشالژهن! که له جیی ههمو که سیکمیت و شارهزای زامی کۆنه و تازهم ههر تۆیت، تۆش مهقامیکى وا

١٠٩- دیوانی دهستنووسی هیشتا چاپ نهکراوی مهولهوی (لاى خۆم)، لاپه ره (١١٢).

بژهنه، تا ئەم دەردەم لە بن دەربهێنئ. ئەوسا تێتر هەرچیم بەسەردیّت، با بەسەرم
بیّت، هەر یار سەلامەت بئ، قەیناکە.

(٥)

یا:نوله‌له‌ی (ده‌ف)، شا ده‌رویش! جۆشی
به‌و سه‌دای ریشه‌ی دل‌ ئاشـــــــناوه
یا:جۆش (سه‌متوور)، موتریب! خرۆشی
چه‌نی ئە‌ی دوو فەرد، چه‌سره‌ت مه‌عناوه^{١١٠}

واته‌:ئە‌ی ده‌نگ و ئاوازی شای ده‌رویشان! به‌و ده‌نگه‌ خۆشه‌ته‌وه، که‌ له‌گه‌ڵ
ره‌گ و ریشه‌ی دل‌دا ئاشنایه، وه‌ره‌ ده‌نگ. تۆش ئە‌ی جۆشی ساز و سه‌متووری
گۆرانیبیژ (موتریب)! له‌گه‌ڵ ئە‌م دوو به‌یته‌ شیعره‌مدا هاواری بکه، که‌ باسی راز و
ده‌ردی دل‌م ده‌که‌ن.

(٦)

ساقی! مه‌ی، هه‌ی داد، (موغه‌ننی!)، (چه‌نگ)ئ
(نه‌یچی!) ه‌ای فەریاد، موتریب! ئاهه‌نـــــــگئ
گه‌رمیی مه‌ی، نه‌وا و کـــــــزه‌ی (ده‌ف) و (نه‌ی)
تیکه‌ڵ بۆ چـــــــه‌نی زایه‌له‌ی:ه‌ی وه‌ی^{١١١}

١١٠- دیوانی مه‌وله‌وی، لاپه‌ره (٧٠).

١١١- دیوانی مه‌وله‌وی، لاپه‌ره (٩٥).

واته: ساقى! تۆمەي بېنە، تۆش گۆرانىيىژ! دەنگ لە (چەنگ) دەكت بهيىنە،
تۆش شمشالژەن! با ھاوار و نالە لە شمشالکەتەو ھەلسى. با گۆرانىيىژيش
ئاهەنگىك ساز بکات. تا بە ھۆي گەرمىي مەي و کزەي دەنگي (دەف) ھو، کە
تيکەل بە يەك دەبن، ھاوار و گريانىك لە رۆھمدا دروست بکەن.

(۷)

برپيان تاي (روباب) قافيه خوانيم
نەمەندەن تاقەت عىبارەت زانيم
دەمەي ھەناسەي گەرم (تار) ەكەم
نەكوورەي دەروون پەر جە خارەكەم
ئايردان حوجرەي دلەي پەر دەردم
سۆچنان کتاو مەجموعەي فەردم^{۱۱۲}

* * *

ھەر بەمجۆرە، جاروبارىش داوا لە موزىکژەن و موتريپ (موغەننى) دەکات،
ھەمان ئەم سازانەي بە تەنيا بۆ بژەنن:

موتريپ! سازەکەت، تۆف چ وەش تەرز بى
ئەمجاريش وەك دەنگ مەجليس ھەر بەرز بى

تا کوورەي زاريم بليىسە ســـــــــــــــــانۆ
داخ لوى وىم، جە دل ئـــــــــــــــــانۆ^{۱۱۳}

۱۱۲- ديوانى مەولەوى، لاپەرە (۱۹۴).

۱۱۳- ديوانى مەولەوى، لاپەرە (۴۳۰).

موتريب! يه كارهن؟ مهر سياسهنگي!
من بهی حـالـه وه، تۆ: وه بيدهنگي!^{۱۱۴}

موتريب! مه قامي، دهر دم ناچـارهن
سـاقيا! جامي، دوست ئينتيزارهن^{۱۱۵}

هاي موغهنني! (تار)، حه نجه رهي وهش تهرز
وه سهر په نجهي ناز، باوهرؤ تهو لـهرز^{۱۱۶}

زرنگي سه داي سـاز، جه ريشه ي ته عزام
(كه مانچه) ده ستور، ماوهرؤ مه مقام^{۱۱۷}

(سه متور) سـينهم، وه زايله ي بهرز
مه ژهنؤ نهوای دووريت، وه سـهد تهرز^{۱۱۸}

شه مع شام شووم، ماتهم هؤر گريـسـا
تاي تهل (سـه متور) شادي و زهوق برپا^{۱۱۹}

۱۱۴- ديواني مه ولهوي، لاپهړه (۲۷۶).

۱۱۵- ديواني مه ولهوي، لاپهړه (۲۳۶).

۱۱۶- ديواني مه ولهوي، لاپهړه (۲۶۸).

۱۱۷- ديواني مه ولهوي، لاپهړه (۲۴۳).

۱۱۸- ديواني مه ولهوي، لاپهړه (۲۴۲).

۱۱۹- ديواني مه ولهوي، لاپهړه (۲۸۴).

له‌رزهی ریشه‌ی دل، (سه‌متوور) ده‌ستوور
وه‌زن ته‌بع (تار)، پر سۆزه‌ی (سه‌متوور) ۱۲۰

لووله‌ی ته‌راویح، وه‌ش وه‌ش مـدۆ ده‌نگ
بی‌ناهه‌نگه‌ن (تار)، (ته‌مووره‌ی) ئاهه‌نگ ۱۲۱

* * *

وه‌ك سه‌رنج ده‌ده‌یین ئاره‌زووی مه‌وله‌وی، بۆ ئاماده‌بوون و بیستنی ئه‌م
ئامیرانه‌ی موزیک پیکه‌وه، وه‌ك ئه‌وه وایه کۆنسیرتیکی موزیک ساز بکریت. که
سازکردنی ئه‌م که‌ش و هه‌وا (موزیک) بیه‌ش، زۆرتر له‌ که‌ش و هه‌وا (موزیک) یی
و سۆزی ئایینی پێره‌وانی ته‌ریقه‌تی شاعیر و عارف و هه‌کیمی به‌ناوبانگ و
خاوه‌نی مه‌سنه‌وی = دووبه‌یتی: مه‌ولانا جه‌لاله‌ددینی رۆمی، واته‌ مه‌وله‌وی
به‌لخی (۱۲۰۷ — ۱۲۷۳ ز) ده‌چی، که‌ پێره‌وانی ناوبراو، به‌م که‌ش و هه‌وايه
ده‌لێن: سه‌ماع = بیستن و مه‌به‌ستیشیان له‌ سه‌ماع = بیستن، هه‌ر بیستنی ئه‌و
ئاوازی (موزیک) انه‌یه، که‌ له‌ ترادیسیۆن و بۆنه‌کانی ئایینی دا، به‌کاریان ده‌به‌ن.
پێره‌وانی ته‌ریقه‌تی مه‌وله‌وی رۆمی، له‌م بۆنانه‌دا، له‌گه‌ڵ خۆبندنه‌وه‌ی شیعره‌ (مه‌سنه‌وی
= دووبه‌یتی) یه‌کانی مه‌ولانا جه‌لاله‌ددینی رۆمی دا، گوێ له‌ ئاوازی خۆش و شادی موزیک
ده‌گرن و به‌ ده‌م گوێگرتنی ئه‌و ئاوازان هه‌وه، ده‌ست و په‌ل راده‌ده‌شیین و (سه‌ما) ییشی له‌گه‌ڵدا
ده‌که‌ن. که‌ ئه‌م نه‌ریته، لای هه‌ندێ له‌ زانیانی موسلمان په‌سند نییه. ۱۲۲

به‌لام مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی، خۆی سه‌ر به‌ رییازی نه‌قشبه‌ندی بووه و ئه‌م رییازه‌ش
ره‌نگه‌ تاکه‌ رییازی سۆفی بی‌ت، که‌ ریگه‌ی به‌ (سماع) نه‌دابی و ده‌بی کۆره‌که‌یان به‌بی

۱۲۰- دیوانی مه‌وله‌وی، لاپه‌ره (۳۳۰).

۱۲۱- دیوانی مه‌وله‌وی، لاپه‌ره (۳۹۴).

۱۲۲- بۆ پتر زانیاری له‌م باره‌یه‌وه، بنواړه: فرهنگ اصکلات و تعبیرات عرفا، تالیف: سجادی،
ص: (۲۲۵ — ۲۲۳). هه‌روه‌ها: فرهنگ ده‌خدا، جلد ۹، ص: (۱۳۷۴۹ — ۱۳۷۵۰).

دەنگىيى بکەن. کەچى مەولەوى تاوۋەگوزى بى پەرۋا و بى گويدانە بىروراي تەو
 موسلمانانەى تەم نەرىتى (سەماع)ەيان بەلاوۋە پەسەند نىيە، بە ھەمان نەرىتى
 مەولەوى بەلخى، کە رىگەى بە (سماع) داوۋە و لە (خانەقا)کانياندا، سەما و گورانيى
 و بە کارھىنانى ئاميرى موزىك، رىگەى پىدراوۋە داوا لە گورانييىژ (موغەننى)
 دەکات، تا کەش و ھەواى (سەماع)ى بۆ سازىکەن:

(۸)

گۆشەى مزگى دەير، گۆشەى مزگى دەير
 ھانا (موغەننى!)، يادت بۆ ۋە خەير
 جەكۆن چرىكەى جەلەلای زەنگ روح
 (سەماع)ش پەيمان مدا سەد فتوح
 بەو لابەر ۋەسواس (... ۱۲۳) ھەواس
 ۱۲۵ ۋە كزەى گيان سۆز، مەقامەكەى (راس ۱۲۴) ۱۲۵

۱۲۳- تەو ۋشەيە جىگەكەى چۆل بوو.

۱۲۴- راس: مەبەست لە مەقامى (راست)ە.

۱۲۵- ديوانى دەستىنوسى ھىشتا چاپ نەكراوى مەولەوى (لاى خۆم)، لاپەرە (۱۱۱).

سەرئىچ:

(نالى) و (مەھوى)ش لە بارەى (سەماع)دو، تەم دوو بەيتەيان ھەيە:

۱ — (سەماع)ە، گەردشى عىشقە، ھەقىقەت

لە سۆفى و رەقسى تەقلىدى، نەما باس

(نالى، ۲۳۳).

۲ — (سەماع)ى سازى عىشق و رىگە بۆ پارانەوۋەت (مەھوى)

لەبەر قاپى گەلەب بى، گوى: دەبى كەر بى، زوبانت: لال

(مەھوى، ۲۰۴).

واته: وام له سووچی مزگه وتیځدا و هاوار له گۆرانیبیژ ده کهم و ده لیم نیادت به خیر، کوا تهو چریکه یهت، که لای زهنگولهی رۆحه وه دیت و (سه ماع = بیستن) یشی، سه د په یمان و سه رکه وتن ده به خشی. و هره و ئهم دله راوکه یه م لابه ره و به کزه ی مه قامی (راست) گیانم بتوینه وه.

* * *

له گهل داواکردن و تکای مهولهوی تاوه گۆزی دا، له موتریب و موغه ننی و موزیکژهن، هاوکات هه می شه ش داوایان لی ده کات، تا به دهم گۆرانی چرین و موزیکژهنده وه، شیعه (دووبه یتی = مه سنه وی) یه کانی خویشی له گۆرانی و مه قامه کانیاندا بو بکه ن به هه وین:

(۹)

شیعر ویم ته غوای (سه متوور) سازی
لیده ر سا (نه یچی)! هه ر تاریش گازی^{۱۲۶}

واته: نه باتی سه متوور و نه ی = شمشال و ده ف، شیعه رکهانی خو م بکه نه ناوازی موزیک و له گهل گۆرانی دا به کاریان بهینن.

* * *

۱۲۶- دیوانی مهولهوی، لاپه ره (۴).

(10)

سادهی سا نهیچی! ریشهدی دل کـــهر پدی
تالیم دهر نهدی فـــهر د، وه ندمه کهی (ندی):
نیمشه وه هه رحال، شـــه وه روژ بهروون
نهدی خوا! سا مەرگه، سه هه چیش کـــهروون^{۱۲۷}

واته: ئادەي شمشالژەن! ريشه و بهندي دلم بچره و به دەنگي شمشال، ئاواز بۆ ئەم تاکە بەيتە شيعرەي خۆم (بەيتي دواتر) دابنێ، کە دەلێ: ھەرچۆنێ بێ تيمشەو، رۆژ دەرکەمەو و بەرەبەيانيش خوا کەرەم و خۆي دەزانێ چي دەکات.

(1)

نهیچی! من په نځه‌ی پای نالهم سفته‌ن
تو، ده‌ی چون ته‌ئسیر وه نال‌ت جفته‌ن
چهند فدرد (مه‌عدووم)، د‌ه‌روون نه‌وه‌ی دا
باوهر جه ته‌غوا‌ی نال‌ه وه (ن‌ه‌ی) دا^{۱۲۸}

۱۲۷- هه‌مان سه‌رچاوه، لایه‌ره (۲۳).

۱۲۸- هه‌مان سه‌رچاوه، لایه‌ره (۲۵).

واته: کاکی شمشالژهن! من په نجهی هاوار و نالینم سووتاوه و نالهم ناروات، به لām
 نالهی تو، له گهل کارکردندا جووته، دهی ئەم چهند بهیته شیعره‌ی مه‌عدووم (که
 نازناوی شیعریی خودی مه‌وله‌وی یه)، بکه‌ن به ئاواز و به شمشالیش بیانژهنه.

* * *

(۱۲)

په نجهت بهو نه غمه‌ی بین وه تینه‌وه
 باوهره ئەی بهیست، وه حه‌زینه‌وه^{۱۲۹}

واته: کاکی شمشالژهن! په نجه کانت بجه سهر شمشال‌که‌ت و به هه‌موو هی‌ز و
 تینته‌وه، ئەم بهیته شیعره‌ی خو‌م به غه‌مناکی یه‌وه بو بژهنه.

* * *

(۱۳)

موغه‌ننی! ته‌نخوا‌ی من وه نه‌ه‌وایی
 وه‌ی چهند (فهرد) ه‌وه، هو‌ردهر سه‌دایی^{۱۳۰}

واته: ئەی گو‌زانیی‌ژ! له جیاتی من، ئەم چهند بهیت (فهرد) ه‌ی شیعره‌ی خو‌م به ده‌نگی
 به‌رز بو بخو‌ینه.

* * *

۱۲۹- هه‌مان سه‌رچاوه، لاپه‌ره (۲۱۶).

۱۳۰- هه‌مان سه‌رچاوه، لاپه‌ره (۲۲۷).

(۱۴)

موترب! یه کاره، مهر سـیا سـنگی؟
من بهی حالـهوه، تۆ وهی بیـدهنگی؟
جه تهغـوای نهی بهزم، خـم وهیلانهوه
هۆردهر نهی چـند (فـرد)، وه دیلانهوه^{۱۳۱}

واته نهی گۆرانیبیژ! ته مه چ کاریکه! من بهم حالهوه و تۆش ده لـیی بهردیت،
وا وشك و رهق وه ستاویت! تـکایه تهـم چـند بهیت (فـرد) هـ شیعـرهی خۆم بۆ بـکه به
مه قامی (دیـلان) ..

* * *

(۱۵)

له رزه ی ریشهی دل، (سهـمتوور) ی دهـستوور
وهـزن تهـبع تار، پر سۆزه ی (سهـمتوور)
واچه بهـو مهـقـام تهـلواناتهـوه
هه ی داد، هه ی بیـداد، (مهـعدووم) واته وه^{۱۳۲}

واته ستاخوا کاک ی گۆرانیبیژ! مه قامیکم بۆ بلـی، ببـی به مایه ی له رینه وه ی
ریشه ی دلـه کهـم، که هه میشه وهـك ئامیـری سهـمتوور دهـنگی لیـوه دیـت و
ئاوازه که یـشی لهـو ئاوازانـه دهـچـی، که به ئامیـری تار دهـژهنـدیرین و پر بـی لهـو جۆش
و سۆزه ی که له ئامیـری (سهـمتوور) دا ههـستی پیـده کـری.

۱۳۱- هه مان سهـرچاوه، لاپهـره (۲۷۶).

۱۳۲- هه مان سهـرچاوه، لاپهـره (۳۳۰).

* * *

(۱۶)

یا وه‌لوه‌له‌ی (ده‌ف)، شا ده‌رویش جۆشی
به‌و ســـــــــــــه‌دای ریشه‌ی دلّ ئاشناوه
یا جۆش (سه‌متوور)، موتریب! خرۆشی
چون ئه‌ی دوو (فهرد)، هه‌سه‌رت مه‌عناوه^{۱۳۳}

واته‌، ئه‌ی ده‌نگ و ئاوازه‌ی شای ده‌ویشان، به‌و ده‌نگه‌ خۆشه‌ی خۆته‌وه‌، که
له‌گه‌ل ریشه‌ی دلّدا ئاشنايه‌، دلّ به‌یینه‌ جۆش و کول. تۆش ئه‌ی جۆش و خرۆشی
ئامییری سه‌متوور، به‌م چه‌ند به‌یت (فهرد)ه‌ی خۆمه‌وه‌ بخرۆشه‌، که هه‌موویان له
مانای هه‌سه‌رتدا که‌یلین.

* * *

(۱۷)

سامان سام کـــــــــــــه‌رده‌ن، ده‌رد بێ ده‌وا
موغنی! داده‌ی، وه‌ نالـــــــــــــه‌ی نه‌وا
بوانه‌ ئه‌ی (فهرد)، به‌و هه‌نجه‌ره‌ی به‌رز
تا مینای فه‌له‌ک باوه‌رۆ ئه‌و لـــــــــــــه‌رز^{۱۳۴}

۱۳۳- هه‌مان سه‌رچاوه‌، لاپه‌ره (۷۰).

۱۳۴- دیوانی ده‌ستنورسی هیشتا چاپ نه‌کراوی مه‌وله‌وی (لای خۆم)، لاپه‌ره (۱۱۰).

واته: دهرديکي وام گرتووه، دهرمانی نییه و مروڅ سام وبیم له مجوره دهردانه دهکات. ئادهی کاکي گورانيبيژ! . ثم بهیت (فهرده) شيعرهی من، به چريکهيه کي نهونده بهرز بچره، تا بهلکو قوبههی گهردوون بلهرزيت.

* * *

هر لهواری نه مجوره نمونانه دا، که داوا له گورانيبيژ (موغهنی — موتریب) دهکات، تا فهرده (بهیت)ه، شيعره کانی خوۍ به ئاواز و مه قامه وه بخوينن. نمونه يه کي تري له مانه جوانترمان نيشانده دات. لهم نمونه يه دا له لايه که وه زانياری و شاره زاييه کي زوري مه وله وی، له باره ی موزیک و له لايه کي تريشه وه توانای مه وله وی له وينا کردنی تابلویه کي هونه ريی تاييه ت به ثاميری موزيکی تار، که ته نيا له نیو تاکه به يتي شيعريکيدا، زور خيرا، جهسته و بالای خوۍ: (مه وله وی) مان له شيوهی ثاميریکی (موزیک) يی که مان و تار، بو بهرجهسته دهکات. به لام بالايهک، که تهنگ و چه له مه و کاره ساته قورس و گرانه کانی ژيان، ماندوويان کردبی و بالايان چه ماندبيته وه و له دهستدانی زور له خوشه ويستان و پيروزی و به دی نه هاتنی خه ونه سه وزه کانیش، چاوه کانيان فيری فرميسک رشتنيکی بهرده وام و نه براوهی وه شيوهی تاله پلوسک و چوراوگه يه کي باريک و روون کردبی و له روخساره وه بو بهرپی برژی. يان وه خوۍ دهلي: کاره ساته دلته زينه کانی ژيان، ثم فرميسکه چوراوگه بهستوهی چاوی مه وله ويان (کوک) کردبی، که واژهی (کوک) له زانستی موزيکدا (وهک پيشتریش وتمان) هر نهو که سانه دهيزانن که خويان راسته وخو، موزيکيان ژهندي، يان له هواری زانستی موزيکدا کاريان کردبی.

ئاليره دا، خاوهنی ثم بالا چه ماوه فرميسک ريژه کوک کراوه: مه وله وی، داوا له گورانيبيژ (موتریب — موزيکژهن) دهکات تا بالا چه ماوه که ی، وهک ثاميریکی تار و تاله پلوسکه فرميسکه کانیشی، وهک (ژي) يه کي کوک کراوی (تار) که له بهرچاو بگري و بکه ويته ژهينی ثم جهسته به تار بووه. که دهبی بليم سه ليقه و دهسه لاتي شاعيرانه و هونه رمنده نهی مه وله وی، له وينا کردنی ثم جهسته يه ی

کویره وه ریه کانی ژیان، کردیانه تار و له تاکه نیوه بهیتی شیعریکدا، زۆر خیرا، به بهرچاوی خهیاڵمانی هیئا، زۆر له وه بالآتر و به توناتر بووه، که من بهم چهند رسته درێژ و پشووه سوارانه مه وه (له گهڵ داوای لیبوردرنم له گیانی بهرزى مهولهوى)، بتوانم تهقه لای نه زۆکانه ی لیكدانه وه ی ئه وه وینه شیعریی یه، بو خوینه ران رافه بکه م، له کاتییدا مهولهوى هه ته نیا له ساته وه ختیکی زۆر کورت و ته نانه ت له ماوه ی چاوتر و کاندنییدا وتوویه تی:

(١٨)

موترب! یه (که مان) بالای خه م وه رده م
یه (تار شه سرین)، خه م (کۆک) ئاوه رده م
ساده ی ته غوا ی من، وه ی ده م ده رده وه
لیده ر نه وایی، وه ی چه ند فه رده وه: ١٣٥

* * *

١٣٥- دیوانی مهولهوى، لاپه ره (٥٣٦—٥٣٥).

سه رنج: هه لبه ته ئه وه (فه رد — به تی) شیعرانه ی مهولهوى مه به ستیتی، له دوا ی ئه م دوو به یته وه ن و نیمه ته نیا مه به ستمان ئه م دوو به یته بو، که پیوه ندییان به موزیکه وه بو.

دەف:

ھەر لەم نمونەى قوولبۆنەوہ و لىپرمانانەى مەولەوى، لە ئاميرگەلى موزىك و خويىچوواندننى بە ئاميرى موزىك، نمونەىەكى ترى ھاووينەى پيشوو بەسەر دەكەينەوہ، كە لەمیاندا لەگەڵ ئاميرىكى تردا، كە ئاميرى (دەف) ە و سەدان ساللە لە كوردستاندا، ھەم لە كۆرى ئاھەنگى كۆمەلايەتى و ھەم لە كۆرى خواپەرستيشدا بەكاردەبرئ، خۆى بە ئاميرى (دەف) دەچوینى و ئەوندە شاعیرانە، لە ئاميرى (دەف) و كەرەسەكانى پىكھاتەى (دەف) ورد دەبیتەوہ (كە بریتىن لە پىست، كەمە، حەلقەى دەورى كەمە — كە)، تا جەستەى خۆى دەكاتە ئاميرى (دەف) و بە ھۆیەوہ بتوانئ لە رىگەى جەستەى بە (دەف) بووى خۆیەوہ، پەيامىكى تر بە دلدار و دل بەرەكەى (واتە:خو) رابگەنى، كە پەيامى ئەم لە پەيامى ئاسايى دلدارانى تر، جیاوازتر و گەورەترە و دەیەوئ لە رىگەى ئەم وینە سازىیە شیعرییەوہ، بە (یار — دلدار — دل بەر) ى بسەلمینئ كە ئەوینى یار، ئەك ھەر لە جەستە ئاساییەكەى خۆیدا جىگە دەكاتەوہ، كە خوین و گوشت و لیورپژە لە ھەست و ھۆش و سۆز و كۆلى ئەوین، بەلكو بۆ ھەموو ئەو شتانەش دەگوێزریتەوہ، كە لەم گەردوونەدا ھەن و گیان (رۆح) یان لە بەردا نییە و دەیانكاتە عاشق و ئەویندار و لە رىگەى ژەندنیانەوہ، بە دەنگیان دەھینئ و ئەوانیش باسى ئەوینى خویان بۆ یار دەكەن.

مەولەوى جگەلەوہى لەم وینەى جەستە بە (دەف) بووى خۆیدا، سۆزى دەرویشانە دەیگرئ و ناخى دلدارانەى بە دەنگ دیت (دەژەندرى)، ھاوكات راستییەكى تر لە بەرامبەر بەراوردكردنى خۆى و دلدارەكەیدا دەردەبرئ، كە رازى خۆ بچوككردنەوہى خۆیەتى لە ئاستى دلداردا، تا ئاستى ئەوہى (یار)، ئەوندە مەزن و شكۆدار و بە دەسەلاتە، ھەموو دەسەلاتەكانى تری لە خۆیدا تواندۆتەوہ.

بۆيە مەولەوى ھەموو دەسەلاتىكى خۆى لە (دلبەر)دا دەيىنى و وەك پەپرەوکاریكى ریبازى نەقشبنەدى، كە بەرگى خورى (صوف) لەبەر دەكەن و پىستى پى داپۆشراوى (دەف)یش، ھەر لە پىستى (مەر)ە، كە پىشتەر خورى پىوہ بوو، واتە: لە پىستى (بەرە دووگى مەر)ە، ئەوا ئەمىش:مەولەوى (دەف)، پىستى خۆ بچوكردەنەوہى لەبەرکردووە و بۆتە (كۆيلە)يەكى دلبەر و وەك بەلگەى ئەوہش كە كۆيلەكانى جاران، بۆ جياكردەنەويەيان لە كەسانى ئاسايى، (گوارە)يان لە گوئ دەكرا، ئەمىش (ئەلقە)كانى دەورى (كەمە)ى دەفەكەى، (كە كەمەى دەفیش، وەك گوئى مرۆف، شىوہى خەر و بازەنييە) لە باتى جووتى گوارە، چەندان گوارە (ھەلقە)ى لە گوئ كەردووە:

چون:دەف، بەرگ پۆس، ئىرادەت پۆشم
(غولام) بەردەس، (ھەلقە) نەگوشم^{۱۳۶}

* * *

ديسان ھەر لەم وینە شيعيرى و خۆ بچوكردەنەويەى مەولەوى دا كە بۆتە ئاميرى دەف و لەبەرەمبەر ئەوينى ياردا دەژەندرى، وینەى تريشى ھەيە، كە سەرەراى ئەوہى ئەم دەفە ژەندراوہ و سۆز گرتوويەتى، بەلام بۆ ريزلينان و ھيژا راگرتنى پلەوپايەى يار، ئەوہى لەياد نەچوہ، تا ئاداب و نەزاكەتى جوړى ئامادەبوون لە حزوورى ياردا رابگرئ و لە كاتى ژەندنيدا، كە دەجۆشئ و دەخروشئ، دەبئ ھۆشى لە خۆى بىت و ھەر بە ھۆى سۆز و نالەى دەنگى دەفەكەوہ، ھيژ و ھۆشى بەبەردا بىتەوہ و وەك (دەف)، رووى لای (يار) بىت و پشت لە دلبەر نەكات، كە نيشانەى ھەرزەيى و لەبىركردنى نەزاكەت و پلەوپايەى يارە:

۱۳۶- ديوانى مەولەوى، ۲۸ل.

دهف ئاسا، بهو سۆز نالە و سه‌داوه روو ئەو یاران بوو، پشت ئەو دماوه^{۱۳۷}

* * *

وهك وتمان دهف ئامیڤیكى موزیكى ته‌مه‌ن درێژه له كوردستان و له دێرزه‌مانه‌وه، له زۆربه‌ی بۆنه‌گه‌لی (كۆمه‌لایه‌تی) و (تایینی)شدا به‌كارده‌برێ، جگه‌له‌وه‌ی كه له ناوچه‌كانی هه‌ورامانی (ته‌خت)یشدا، له نزیكه‌ی هه‌زاران ساڵ له‌مه‌وبه‌ره‌وه تا ئێستا، هه‌موو سالێك له رۆژانی (۱۰ — ۱)ی مانگی به‌همه‌نی هه‌تاوی — سه‌ره‌تای مانگی شوباتی زاینیی و به‌فرانباری كوردی دا، یادی (پیرشالیار) ده‌كه‌نه‌وه، له‌م یادكرده‌وه‌دا ده‌یان ئامیڤی (ده‌ف) پێكه‌وه و له‌یه‌ك كاتدا، سرووتی یادكرده‌وه‌كه گه‌رم‌تر و خرۆشاوتر ده‌كه‌ن و هه‌ر هه‌مان ئەم (یادی پیرشالیار)ه، به‌شیوه‌یه‌کی تایبه‌ت تریش له‌لایه‌ن پێڤه‌وانی (ئه‌هلی هه‌ق)ه‌وه، له ناوچه‌كانی خۆیاندا ئەنجام ده‌ده‌ن^{۱۳۸}.

به‌بێ هیچ سی و دوویه‌ك، ده‌بێ ئەم ئاماده‌بوونه هه‌میشه و زیندووه‌ی ئامیڤی (ده‌ف)ی ناو خانه‌قا و ته‌كه‌یه‌كانی پێڤه‌وانی تاینیی ئیسلام و یاده‌كانی (پیرشالیار)، له هه‌ورامانی (ته‌خت) و ناوچه‌كانی (ئه‌هلی هه‌ق)نشیندا، ئاماده‌بوونیکی به‌رده‌وامی ئامیڤی (ده‌ف)ی له بیره‌وه‌ری و هه‌ستی (مه‌وله‌وی)یشدا راگرته‌بێ، بۆیه مه‌وله‌وی له‌گه‌ڵ شیعرێ تریدا، كه ده‌یه‌وێ ئاوازی شیعره‌كانی سیحراویی تر بن، په‌نا بۆ نالە‌ی رۆح داچله‌کیڤنی ئامیڤی (ده‌ف) ده‌بات و داوا له (ده‌فژهن) و ئامیڤی (ده‌ف) ده‌كات، تا ئاهه‌نگی شیعره‌كانی خرۆشاوتر بکه‌ن:

۱۳۷- دیوانی مه‌وله‌وی، ل ۳۱۹.

۱۳۸- بۆ زیاتر زانیاری له‌م باره‌یه‌وه، بنواړه: علی حصوری: سیاوشان، نشر چشمه، چاپ دوم، تهران، ۱۳۸۴ش، ص ۱۱۶ — ۱۲۰.

قەزای پەنجە کەت دەک لەمن کەفئ
خەیلی عاجزم، سا لیڤەر (دەف) ١٣٩

* * *

مایل کەر بالا، وەلادا چون نەئ
دەستیوت: (دەف) بۆ، ئەو دەس: جام مەئ ١٤٠

* * *

یانوئەلەئەئ (دەف)، سا دەرویش! جۆشئ
بەو سەدای ریشەئ دلا ئاش—ناو
یان: جۆش سەمتوور، موتریب! خرۆشئ
چەئەئ ئەئ دوو فەرد، حەسرەت مەعناو ١٤١

١٣٩- دیوانی مەولەوئ، ل ٢١.

١٤٠- هەمان سەرچاو، ل ٢٨.

١٤١- دیوانی مەولەوئ، ل ٧٠.

کاتیکیش که نالهی ئامیری (دهف)، رۆح و ههناوی مهولهوی به کول دینی و
خۆزگهی دامرکاندهوی قولپه قولپی رۆحی دهکات، دیسان ههر پهنا بو ئامیری
(دهف) دهبات، تا ههستی خرۆشاوی ئارام بکاتهوه:

پهی دیگ دهروون، جۆش کول و کەف
تەسکین نمەك کزەي کەف و دهف^{۱۴۲}

* * *

بهزم ههـام فەردان یهـار موبەت کیش
یهـك ئیمشهو (دهف)ی، دهرویش! های دهرویش!^{۱۴۳}

* * *

سهـدای (دهف) و (نهی)، مهـیۆ نهـگۆشت
نهـشتهـی مهـی بهـخشۆ حهـیات وهـ گۆشت
بویدەر جهـسای تهـرز، (دهف) و (نهی)یهـوه
وهـزات مهـستی نهـشــــتهـی مهـیهـوه^{۱۴۴}

* * *

۱۴۲- ههـمان سهـرچاوه، ل ۴۰.

۱۴۳- ههـمان سهـرچاوه، ل ۷۱.

۱۴۴- ههـمان سهـرچاوه، ل ۳۲۷.

هۆش نوه سه دای (دهف)، گۆش نوه نه وای (نهی)
دهس نوه شیشه وه، لیو: وه جـــــام مهی^{۱۴۵}

* * *

سا دهی سهرپه نجهت پهی (دهف) به ره وه
رووی یاد بالاش، مه خسه ل ده ره وه^{۱۴۶}

* * *

ساقی! سا ده خیل، جام مهی وه کف
ده رویش! ئامانهن، که فی نه پروی (دهف)
من: ناله، تو: (دهف)، ئه و: ساقی، یا دور
هه نی فهرد، ده رد مهینه ت گه رده ن ورد^{۱۴۷}

* * *

۱۴۵- هه مان سه رچاوه، ل ۲۳۰.

۱۴۶- هه مان سه رچاوه، ل ۲۴۹.

۱۴۷- هه مان سه رچاوه، ل ۱۸۴ — ۱۸۵.

مەقام:

ئالەم كاتانەدا، كە مەولەوى تاوۋەگوزى رۇخى پەر دەبىي لە نالە و خرۇشى دەنگى (دەف) و ھەست و جەستەى دەھەژى، ھەزدەكات (مەقام) زانىكى دەنگۇش، ھەلقولېنى ئىلھامى شىعرى بلاوېنى، تا بەھرى ئەفراندنى، لە ھەلقولېن و بەخشىنى بېرپانەو نەكەوى... لېرەو نەيىنىيەكى ترى ئەوین و زانىارىي (مەولەوى) مان لە بارەى زانستى (مەقام) ەو بۆ دەردەكەوى، كە چەند شارەزايانە باس لە (دەسگا) كانى موزىكى گەلانى ئارىيى نەژاد و مەقام و بەشەكانيان دەكات.

سەرەتا لەم (۵) بەیتە شىعرەدا، داوا لە موغەننى — گۇرانیبېژ دەكات، تا مەقامى (نەوا)ى بۆ بخوینى، كە (نەوا) يەككە لە (۷) دەسگا^{۱۴۸} بنەرەتییەكانى موزىكى گەلانى ئارىيى نەژاد:

بابەيۆ وەش وەش، سۆزى سەداكەت
لەرەى (نەوا)ى تەرز، شیرین ئەداكەت^{۱۴۹}

* * *

موغەننى! تەغۋای من، وە (نەوا) بى
وہى چەند فەردەوہ، ھۆردەر سەدایی^{۱۵۰}

* * *

۱۴۸- ئەو (۷) دەسگایە بریتین لە: ھومايون، ماھوور، سینگا، چوارگا، شوور، نەوا، راست، يان پېنجگا.

۱۴۹- دیوانى مەولەوى، ل ۴۰.

۱۵۰- ھەمان سەرچاوە، ل ۲۲۷.

فەلەك! داد جەدەرد بىڭ دەواكەى تۆ
موغەننى! فەرياد، ئەو (نەوا)كەى تۆ^{۱۵۱}

* * *

سامان سام كەردەن، دەرد بىڭ دەوا
موغەننى! دادەى، وە نالەى (نەوا)
بدانە ئەى فەرد، بەو حەنجەرەى بەرز
تا میناى فەلەك، باوەرۆ ئەو لەرز^{۱۵۲}

* * *

لەم تاكە بەیتە شیعەرەشدا، داوا لە مۆتەرىب (گۆرانىبەيز) دەكات، تا مەقامى
(حىجاز)ى بۆ بخوینى، كە مەقامى حىجاز — یش، (گۆشە)، يان (پەردە)یەكە لە
دەسگای (شور)^{۱۵۳} و (مەولەوى)ش زۆر ھۆشيارانە، ھەر بە ناوى (پەردە)و،
ناوى دىنى^{۱۵۴}:

۱۵۱- ھەمان سەرچاوە، ل ۴۲۸.

۱۵۲- دىوانى دەستىنوسى بلاونەكراوۋى مەولەوى (لاى خۆم)، ل ۱۱۰.

۱۵۳- ھەر ئەم مەقامە، بە ناوى (تەبوعەت)اش ناو دەبرى.

۱۵۴- ھەر لە بوارى ناوھىنانى (پەردە)ى موزىكدا، مەولەوى نمونەى تەرىشى وەك ئەم بەیتە ھەيە:

پىم دەر تا پەردەى يەخ كەردەم بوو گەرم

مۆتەرىب! وە (پەردە)ى (روياب)، وە بىڭ شەرم

ل ۱۱۲، دىوانى دەستىنوس لای خۆم.

موترب! بهو نه غمه‌ی شانازیته‌وه
یا بهو (په‌رده‌ی پاک (حیجان) یته‌وه^{۱۵۵}

* * *

له‌م دوو جی‌گایه‌شدا، ناوی مه‌قامیک دیتی، که له‌و رۆژگارهدا باوی بووه و
ئێستا شوینه‌واری نازانری، به‌لام وه‌ک مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌پریس،
ئاگاداری ناوچه‌ی هه‌ورامان بووه، ده‌لی ئاوازیکی کۆنی کوردی یه^{۱۵۶}:

بوڵه‌ند که‌ر مه‌قام (دڵسۆز) وه‌ راسی
ته‌نزیه‌ش فهدرگه‌ل: خالۆی (کۆماسی)^{۱۵۷}

* * *

بوڵه‌ند که‌ر (دڵسۆز)، سه‌دای دڵته‌نگی
به‌لکم بێدار بوو جه‌ی خاو سه‌ه‌نگی^{۱۵۸}

* * *

له‌ دوو جی‌گه‌ی تری شیعه‌ره‌کانیدا، ناوی دوو مه‌قامی کۆنی کوردی، به‌ ناوی
مه‌قامی (دیلان) و مه‌قامی (شانازی) دیتی، که‌ ته‌وانیش له‌ ئێستادا زانیارییمان

۱۵۵- دیوانی مه‌وله‌وی، ل ۴۶۰.

۱۵۶- دیوانی مه‌وله‌وی، ل ۴۲۸، ۴۶۰.

۱۵۷- هه‌مان سه‌رچاوه‌، ل ۴۲۸.

۱۵۸- هه‌مان سه‌رچاوه‌، ل ۴۶۰.

له سه‌ریان نییه، به‌لام دیسان و به گوێره‌ی زانیاری مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریی موده‌پیس، سه‌باره‌ت به‌یه‌که‌میان (دیلان) ده‌لێ: مه‌قامیکی کۆنی کوردی یه، له‌کاتی بووک گواستنه‌وه‌دا ده‌وتری^{١٥٩}:

جه ته‌نخوای نه‌ی به‌زم، خه‌م وه‌یلانه‌وه
هۆرده‌ر ئه‌ی چه‌ند فه‌رد، وه (دیلان) هوه^{١٦٠}

* * *

سه‌باره‌ت به‌ دووه‌میشیان (مه‌قامی شانازی) ده‌لێ: مه‌قامیکی کۆنه^{١٦١}:
موتریب! به‌و نه‌غمه‌ی (شانازی) یته‌وه
یا ئه‌به‌و په‌رده‌ی پاک حیجـازیته‌وه^{١٦٢}

* * *

مه‌وله‌وی به‌ ده‌م ئه‌م زانیاریانه‌یه‌وه له‌مه‌ر (موزیک و ده‌سگاکانی موزیک و مه‌قام و په‌رده) وه، ئاماژه به‌ دوو دۆخی موزیکی وه‌ک (زیل و به‌م)، یان (زیر و به‌م) یش ده‌کات: که‌ دوو واژه‌ی لی‌کدراوی موزیکن و یه‌که‌میان (زیر — زیل)، مه‌به‌ست له‌ ده‌نگی (ناسک) ه و دووه‌میشیان (به‌م)، مه‌به‌ست له‌ ده‌نگی (گر) ه:

١٥٩- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ٢٧٦.

١٦٠- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ٢٧.

١٦١- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ٤٦٠.

١٦٢- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ٢١.

سه‌دای (زیل و بهم)، مهینهت سه‌د تهرزن
خه‌فهت: شادیشهن، خه‌م: ده‌ماخ به‌رزن

* * *

سا‌گوش دهر ساتی وهی (زیر و بهم) دا
بویه‌ر وه نالین نه‌هل مـاـته‌م دا^{۱۶۳}

* * *

۱۶۳ - دیوانی مه‌وله‌ری، ل ۳۱۴.

نهی = شمشال:

به لّام ته گهر له ئاکامی ئەم رووماڵکردنە پێوەندی و ئەوینی مەولهوی، له گەڵ ئامیژگەلی موزیکدا، زۆرتر ورد ببینەوه، دەبینین لەناو تێکرای ئەو ئامیژە موزیکیانە پێشتر بەسەرمان کردنەوه و ناومان هێنان، ناوی ئامیژی (شمشال — نهی — لووله)، له چاو سەرله بهری ئامیژهکانی تردا، له هه موویان زیاتر ناوی دیت. یان به واتایهکی تر: مەولهوی له گەڵ ئامیژی (نهی = شمشال)دا، زۆر هۆگره و زۆریش به تاسه و کولهوه، ئارهزووی بیستنی دهنگی شمشالی ههیه و پتر له ئامیژهکانی تری موزیک، داوا و تکا له شمشالژهن (نهیچی) دهکات، تا به هانای بانگهوازی رۆحیهوه بێت و رۆحی بلاوینێ، که ئەم چهپکه شیعره و بهیته شیعرهی، له جهستهی شیعرهکانی مەولهوی به نمونهیان دههینینهوه، به لگهی ئەو نزیکیهتییهی مەولهوی و ئامیژی (نهی = شمشال)ن:

تا موتریب وه سـاز حهـنـجـهـرهـی بـیـگـهـرد
هۆردۆ مهـقـاـمـی، دهـوا کـهـرۆ دـهـرد
بهـلـ نـاـکـا (نـهـیـچی)، بهـیـژ جـهـ لاوه
وه مهـقـامـهـکهـی قـهـقـنـهـس ئاـسـاـوه^{١٦٤}

* * *

(نهیچی) ! سا لیڤدهر، قهزات وه مـاـلـم
دهـمی دهر وه (نهی)، دهـروون زوـخـاـلـم^{١٦٥}

* * *

١٦٤- هه مان سه رچاوه، ل ١٠.

١٦٥- هه مان سه رچاوه، ل ٢٠.

(نەپچى)! درەنگەن، سا مەككە درەنگ
 فیدای پەنجەت بام، (نەى) باوەر وە دەنگ
 ھەر تەرزى پەى ویش بکـ رازى
 گیرۆ نە دەروون ھەر سـازى، گازى
 بچۆشۆ ھەر کەس، وە قەد نالـەى ویش
 بنۆشۆ ھەر کەس، وە پیاـەى ویش
 جەلای ھەر گەردى، وە سـەدایىوھن
 دەوای ھـەردى، وە نەوایىوھن
 ھەر مەقامیوھن جگـ تاون بۆ
 گیفلى بیچـارەى دلان لاون بۆ^{۱۶۶}

* * *

سا دەى ساحیب (نەى)! ریشەى دل کەر پەى
 تالیم دەر ئەى فەرد، وە نەزمەکەى (نەى)
 ئیشەو وە ھەر حال، شەو وە رۆ بەروون
 ئەى خوا، سا مەرگى، سەحەر چیش کەروون^{۱۶۷}

* * *

۱۶۶- ھەمان سەرچاوە، ل ۲۲

۱۶۷- دیوانى مەولەوى، ل ۲۳.

(نەيچى)! من پەنجەي پاى ئالەم سفتەن
 تۆ! دەي چون تەئسىر وە ئالەت جفتەن
 چەند فەرد (مەعدووم)، دەروون نە وەي دا
 باوەر جەتەنخوای ئالەم، وە (نەي) دا^{۱۶۸}

* * *

(نەيچى)! وە بىي بىيەزم، ياران جانى
 كام سىمفا مەندەن پەي زىندەگانى!
 چون مەزاق تالەن، جىمە گەردىن لاو
 بۆ وە شىيىنى يەك دوو نەواو
 يەك: يەك جارىيى تاونۆمەو
 ئەو يەك: لاونۆم، ياونۆمەو^{۱۶۹}

* * *

۱۶۸- ھەمان سەرچاۋە، ل ۲۴ — ۲۵.

۱۶۹- ھەمان سەرچاۋە، ل ۴۶.

بزاندى خەم چۆن گەردەنم پامال
 دەخيلم ساقى! گەردن سيم قال
 جامى جەمەعجون دەرد ئەو گاران
 دورد وامەندەى بەزمەكەى جاران
 پيىم دەر، تا ريشەى ھەستىي كەرو پەى
 قوربان تۆيچ (نەيچى)! دەستى دەر پەى (نەى)
 ۋە تەرزەكەى ۋىت، مەن لاۋنەۋە
 ۋە مەقامى ۋەش، خەم تاۋنەۋە
 با خاس خاس ھۆشەم، ھىچ نەمەنۆ پيىم
 بەل تازىز ۋە خەير، رەھمى كەرو پيىم^{۱۷۰}

* * *

ويەردە ويەرد، ھەولتى پەى باقى
 ئەمجار يە دەرويش، يە (نەيچى) و ساقى
 ھۆش: ۋە سەدای دەف، گۆش تۈە نەۋاي (نەى)
 دەس: ۋە شيشەۋە، لىئونە جام مەى^{۱۷۱}

* * *

۱۷۰- ھەمان سەرچاۋە، ل ۱۵۰.

۱۷۱- ھەمان سەرچاۋە، ل ۲۳۰.

موتريب! يه كارهن! مـــــــــــــهر سياسه نگی!
 من بهی حـــــــــــــالده، تو وهی بیډه نگی!
 جه ته غخوای (نهی) به زم، خـــــــــــــم وهیلانه وه
 هۆردهر ئهی چنده فـــــــــــــهرده، وه دیلانه وه^{۱۷۲}

* * *

بی ئه مریی فهرمـــــــــــــان، ئازیز تا وه کهی؟
 های دهرویش! نهیچی! مهیچی! دهف، مهی، (نهی)
 بهلّ بالّ بهیداخ، تا قـــــــــــــهت ئه و پابۆ
 بۆی ته ئســـــــــــــیر به زم، به دره قهی رابۆ
 دهس گیروو نه سهر ســـــــــــــه دای (نهی)، پهی پهی
 تا وه ئینتیهای ئه و ســـــــــــــهر سه دای (نهی)
 چون پیالهی ســـــــــــــاف، دهروون جه مهی کهیل
 بمانوو خاس خاس، عه کـــــــــــــس چیه ره ی لهیل^{۱۷۳}

* * *

هۆردهر چهنی ســـــــــــــۆز، دهروون پر نیش
 فهریاد ئه و ساقی! و ئه و (نهیچی) و دهرویش
 ســـــــــــــه دای دهف و (نهی)، بهیۆ نه گوشت
 نه شتهی مـــــــــــــهی، به خشۆ: حه دیات وه هۆشت
 بویه ره جه ســـــــــــــای تهرز، دهف و (نهی) هوه
 وه زات مهستی نه شـــــــــــــتهی مهیده وه^{۱۷۴}

۱۷۲- دیوانی مهولهوی، ل ۲۷۶.

۱۷۳- هه مان سه رچاوه، ل ۳۱۹.

* * *

نەوای نالەى دڵ، وینەى سەدای (نەى)
پیاڵەى زووخا، مەنۆشوو چون مەى^{۱۷۵}

* * *

سا (نەىچى)! دەخیل، بى دێر و درەنگ
موترب! فیدات بـم، (نەى) باوەر وە دەنگ^{۱۷۶}
. . .

سازان بسا، پەى واوەیلاى وەى
کەف بەدەر نە دەف، چەنگ باوەر وە (نەى)^{۱۷۷}

* * *

هەستى و نەستى، وە بى تەوفیرەن
(نەىچى)! هەم تەرزى، یاها دڵگیرەن
لێدەر تا جەم بۆ، پەشپۆیى هۆشم
نالەى حەزىنت بەیۆ نەگوشـم
تەئسیرش چون سـم، تاوئۆمەو
وە ئەسل مەتلەب، یاوئۆمەو^{۱۷۸}

۱۷۴ - هەمان سەرچاوە، ل ۲۲۷.

۱۷۵ - هەمان سەرچاوە، ل ۴۴۶.

۱۷۶ - دیوانى دەستى نووسى بلاونە کراوێ مەولەوى (لاى خۆم)، ل ۸۹ — ۹۰.

۱۷۷ - دیوانى دەستى نووسى بلاونە کراوێ مەولەوى (لاى خۆم)، ل ۹۰.

(٤)

نه‌نجام:

هەر له به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی ئەم نمونه‌گه‌له‌ شیعرییانه‌ی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی دا، که سه‌باره‌ت به‌ موزیک به‌ گشتی و به‌ تاییه‌تیش به‌ ئامیڤرگه‌لی موزیک نووسیونی، ده‌توانین به‌ دنیاییه‌وه‌ ب‌ئێن: مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی له‌ناو سه‌رله‌به‌ری شاعیرانی کورددا، تاقانه‌ شاعیری‌که‌، له‌لایه‌که‌وه‌ به‌و ڕێژ و شکۆیه‌وه‌ باس له‌ موزیک ده‌کات و له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ به‌و ئەندازه‌ زۆر و به‌رچاوه‌وه‌، ئاوڤ له‌ موزیک و ئامیڤرگه‌کانی موزیک ده‌داته‌وه‌. له‌م ئاوڤدانه‌وه‌شیدا زۆر به‌ ئاگاداریی و شاره‌زاییه‌وه‌، دێرینه‌ی موزیکی ئایین و گه‌لانی ناچه‌که‌ به‌یاد ده‌هێنیتته‌وه‌ و به‌ هزرێکی هوشیار و شارستانیانه‌، ڕێژ له‌ موزیکی ئایین و ڕیایزه‌ کۆنه‌کانی ئایین به‌ گشتی و له‌ موزیکی ئایینی (ته‌هلی هه‌ق) به‌ تاییه‌تی ده‌گرێ و بنهما و فه‌لسه‌فه‌ و بیروباوه‌ری ئایینی (ته‌هلی هه‌ق) باسده‌کات و ڕێژ له‌ سرووت و رابه‌ر و مه‌زارگه‌ و شوێنه‌ پێرژه‌کانیشیان ده‌گرێ و زیاره‌تیشیان ده‌کات. ئەمه‌ش دیاردیه‌کی ناوازه‌ و ده‌گه‌منی رووناکبیرانه‌ی شاعیری‌کی هوشیار و موسلمانێکی هه‌ست و هۆش کراوه‌ی نزیکه‌ی سه‌ده‌ و نیوێک له‌مه‌وبه‌ره‌، که‌ ته‌وین و خۆشه‌ویستی راسته‌قینه‌ی خوا، هه‌موو سنووره‌ جیاوازه‌کانی نیوان ئایین و زمان و ره‌گه‌ز و جوگرافیاکانی به‌لاوه‌ ناوه‌ و له‌ناو سه‌رله‌به‌ری ته‌و جیاوازییانه‌دا، له‌ناو سه‌رله‌به‌ری هه‌موو کیشوهر و هه‌موو گه‌ردووندا، ته‌نیا و ته‌نیا، ته‌وینی تاقانه‌ یار = دلبه‌ری تاقانه‌: (خوا) و جوانیی ده‌دره‌وشیتته‌وه‌.

له‌ سه‌رومپی شیعی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی دا، هه‌موو شتی‌ک که‌ له‌م گه‌ردوونه‌دا هه‌ن، له‌ چاوی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی دا جوانن: دار، به‌رد، کانی، چه‌م، زێ، تافگه‌، قه‌لبه‌ز، بالنده‌، دره‌خت، گۆل، باران، به‌فر، با، سه‌هۆل، شه‌خته‌.. هه‌موو ئەمانه‌ش له‌ هه‌موو وه‌رزه‌کانی سالد، روخسار و دیمه‌نیان، له‌ روخسار و دیمه‌نی

وهرزه‌کانی پښترياندا جياواز و جوانتر دښنه‌وه. له روخساري هه‌ريه‌که‌شياندا، بريسه‌که و سه‌ره‌تاتکي و چاوېرکي يار — دلېهر (خوا)يان تبادا دده‌ره‌وشيته‌وه و به هه‌مووشيان رامن و سه‌راسيمه‌بوون و دلېه‌سته‌بوون، به مه‌وله‌وي تاوه‌گوزي ده‌به‌خشن، تا زياتر هه‌لوه‌دا و شه‌يداي ته‌وين و بوون و به‌رامه‌ي خوځياني بکه‌ن و ټاکاميش روخساري يار (خوا)، له هه‌مووياندا ده‌تويته‌وه و به هه‌موويان شويته‌گومي له مه‌وله‌وي تاوه‌گوزي ده‌که‌ن، بويه کاتي مه‌وله‌وي تاوه‌گوزي ده‌يه‌وي ته‌م رازه بو ته‌ويني بي سنووري ته‌م دلېهره (خوا) بدرکيځي، ده‌لي:

مه‌ترسوو جه‌حيفف ته‌قرير ته‌حوال
سوچو خه‌زانه‌ي خه‌يال شه‌مال
من خو شه‌و و رو، ټاره‌زووي تو‌مه‌ن
په‌ري ديده‌نت، نه‌زر و فتو‌مه‌ن
به‌لام يهنده به ياد بالا‌کسه‌ي تو‌وه
ده‌ورم دان وه ده‌ور سارا و سه‌ره‌کووه
بو بالات هه‌رزان، وه ده‌شت و هه‌ردان
مه‌ز راي لاي تو‌م وه کام گورزه‌دان^{١٨٨}!

واته‌تاسه‌ي ديدنتان ته‌وه‌نده به کول له دلدا په‌نگي خواردوته‌وه، ناوېرم هه‌والي خو‌متان به (با)ي (شه‌مال)دا بو بني‌رم، چونکه ده‌ترسم ته‌و کلپه‌يه‌ي له دل‌مدايه، گه‌نجينه‌ي (شه‌مال)يش بسوويځي. من عه‌قدال و سووتاوي ديتنتانم و هه‌ميشه و هه‌ميشه، به‌روژ و به شه‌و، ټاره‌زووي ديتنتان ده‌که‌م و له‌م پيناوه‌شدا، هه‌رچيم هه‌يه، ته‌رخان و نه‌زري ديتنتانم کردووه و بو ديداريشتان هه‌ر له‌گه‌ران و سوړاخ و پشکينندام و هه‌رچي ده‌شت و چول و هه‌ردان و چيا هه‌يه، گه‌راوم و له‌هه‌ر شويڼيکيش که ده‌چمي، هه‌ر بوون و به‌رامه‌ي گولي خو‌تي تي‌دا بوون ده‌که‌م! ده‌ ته‌ي گوله‌که! پيم بلې خو‌ت له کوي‌دايت؟! وا هه‌ر گولاوت بوون ده‌که‌م!.

له مجۆره ئهوينه بئى سنوور و رهها و بئى كۆتاييانهدا، يار = دلبهر (خوا)، له ههموو جىگهيه كه و له هيچ جىگهيه كيش نيه. له بهرتهوه ده بئى (دلدار)، ههموو سنوورهكان ببهزىنئى و ههميشه و ههميشه له گهپان و سوڤاخ و پشكيني بپهپانه وهدا بئى و له ههموو ئهم گهپانانهشدا، نهك ههر بپزار و ماندوو نه بئى، بهلكو به تاسهه گهرمتر و نه فەس و پشوو تازەوه، شهيداتر و پهروشتەر، به دواى يار (خوا) دا بگهپئى و چيژى ههنگوينى و ئهفسانهيى لهم ماندوو بوونه چهش بكات و لهم گهپانهشدا، هيچ جىگهيهك و هيچ قوناغه رپيهك، نه بئته نيشتمانى و له ههموو شوپنئى خوى به غهريب و گهپيده و نامۆ بزائى و بئى ههدادان، ههلهپه و دلپراوكه و پهژاره و گهپانى بۆ ئه و زىد و نيشتمانه ون و ئاشكرايه بئى، كه يار = دلبهر (خوا) ي تيدا ون و ئاشكرا و ديار ناديار و شاراو و له بهر چاوه!!

له ههموو ئهم دلپراوكه و گهپانهشدا، مهوداى نيوان له يار داپران و به يار گهيشتن، تا ديئ دوور و دوورتر دهكهوئتهوه... ئيتير (دلدار) شهيدا و ههلهوه، ههستى مهترسيكردن به تهنيايى و جودايى، داگيرى دهكات و دهيهوئى ئه و مهودا و قوناغى مهترسييه تيپهپنئى. ئهم قوناغه پر دلپراوكه و پهژارهيهش لاي خواناسانى گهوره و دلدارانى بههرهدار، به وهرزى داهيئان و پيت و بهخشين و ئهفراندنى مهزن دادهنئى.

مهولهوى تاوهگوزى، كه لهيهك كاتدا خواناسيكي گهوره و شاعيريكي بههرهداريشه، دريژترين وهرزى داهيئان و بهخشينه بالاكانى شيعرى، برىتى بووه لهم قوناغى نامۆيى و دلپراوكه و گهپانانهى، به دواى يار (خوا) دا و بۆ دامركاندنهوه و هيوركردنهوهى پهژاره ئاگرايى و نهپساوهكانى رۆحيشى، بئى پهروا له بيستنى بيروپراى داخراوى ههندى له رابهپانى ئايينى ئيسلام، هانا و هاوار بۆ موزيك و ئامپهركانى موزيك و (سهماع) بردووه و وهك له سهرووتريش ئاماره مان پيكرد، لهناو تيپكراى ئامپهركانى موزيكيشدا، هانا و هاوارى بۆ ئامپرى شمشال (نهى) بردووه و وهك دهشزانين ئامپرى شمشال، ههروهك چۆن ميژوويهكى ديپينهى له كلتورى كوردهواريدا ههيه و له زۆر (بهيت) و شيعرى فۆلكلورى و شيعرى شاعيرانى كورددا، ئامارهى جۆراوجۆرى پيكراره و لاي پهپهپوانى ئايينى (بهزىدى) يش، ئامپريكي رپيگيراو و بهكاربراه، بههه مان شيوه له كلتورى گهلانى ئاريابى نهژاديشدا، ديپينهيهكى شيرينى ههيه.

به لّام تاماژه کانی مهولهوی تاوه گۆزی بۆ ئامیڤی شمشال (نهی)، لهو نمونانهی بهرچاومان خستن، جیاوازترن و په یامی جیاوازیشیان له گهلا خۆیاندا پییه. لهو نمونه گهلهی ئامیڤی شمشالدا، که مهولهوی تاوه گۆزی هیمایان پییده کات، ئامیڤی شمشال هه ره به ته نیا ئامیڤیکی ئاسایی موزیک نییه، تا شاعیر په ژاره ی رۆحی نامۆی خۆی پێی بلاویینی، به لکو ئامیڤی شمشال، ئامراز و هۆیه که، شکۆدار و بالا و له جیاتی رۆحی خودی شاعیر، ده ژهندری و ده دوی. هه ره له بهرته مه شه گه وه ره خواناسان و مه زنه شاعیران، جوانترین راز و بالا ترین شیعیان له دهنگی شمشالدا ده برپیوه، که ئهم نه ریته له دوا ی شاکاره به نامیکه ی شاعیری گه وه ره: (مهولهوی رۆمی = مهولهوی به لخی) یه وه، له لایهن شاعیرانه وه کرایه سه رمه شق.

مهولهوی رۆمی له شاکاری (مپنوی معنوی) یه کهیدا، که بریتییه له شه ش به شی گه وه ره و به هه موویان (۹۰۷۲۰ — نو هه زار و هه وت سه د و بیست) به یته شیعرن^{۱۸۲}، له سه ره تای یه که مین به شیدا، به شیعی (نهی = شمشال) و بهم به یته ده ست پییده کات.

بشنو این نی چون حکایهت میکند از جداییها شکایت می کند^{۱۸۳}

واته:

گوئ له شمشال (نهی) بگره، بزانه چی ده لئ!
داد و گازه ندهی له ده ست جوداییه

* * *

۱۸۲- مهولهوی رۆمی جگه له کتیبی: مپنوی معنوی، ئهم چهند به ره هه میشی هه یه: غزلیات شمس تبریزی، رباعیات، فیه ما فیه، مکاتیب، مجالس سبعة.

۱۸۳- مپنوی معنوی، به تصحیح و پیشگفتار عبدالکریم سروش، شرکت انتشارات علمی و فرهنگی، چاپ ششم، تهران، ۱۳۸۰ش، ص ۵.

ئەم شیعەری (نەى = شىمال)ى مەولەوى رۆمى، ئەگەرچى ھەرتەنیا (۳۰) بەیتە، بەلام لەسەردەمى نووسىنيەوہ بى پسانەوہ و تا ئىستاش بۆتە جىي لىدوان و لىكۆلینەوہ و مشتومر و ھەلسەنگاندنى زۆرى ئەدەبىي و لەسەر نووسىنى دەيان وتار و كىتبى ھەمەجۆر.

مەولەوى رۆمى، لەم شیعەرى (شىمال)ەيدا، جەخت لەسەر ئەوہ دەكاتەوہ، كە ئەو نالە و بانگەوازەى لەم شیعەرى شىمالەيدايە، كڭپە و ئاگرە، نەك (با) و (فەو)! ھەركەسىكىش خاوەنى ئەم كڭپە و بلىسەيە نەبىت، لە نرخى نەبووانە!

اتشت اين بانگ ناى و نيست باد ھەركە اينش ندارد، نيست باد^{۱۸۴}

* * *

مەولەوى رۆمى لەم شیعەرى شىمالەيدا، ئەوہندە بە سۆز و نالەى گەرمەوہ، دەردى جودايى و لىك ھەلپرانى خۆى باسدەكات، لەھەر بەيتىكى ئەم شیعەردا، ھەست بە تىنى گەرمایى دل و دەروونى خروشاوى شاعىر دەكرى، بۆيە ئەو شاعىرانەى ئاستى ئەوين و خواناسىيان دەگاتە ئەوہى ھەست بە سووتانى خۆيان بکەن، لە ھەمان كاتيشدا ھەست بە دابارىنى پرشنگ و تيشكى (خوا) دەكەن، بۆ ناو جەستەى خۆيان و تەننەوہى ئەم پرشنگ و تيشكەى خوا، بۆ سەرۆمپى جەستەيان، تا ئەو سنوورەى ھەست دەكەن تىتر جەستەيان دەبىتتە چەپكى پرشنگ و رووناكىي خوا و ھەر بەم ھەستەشەوہ ھەلسوكەوت لەگەل ژینگەى دەروہەريشياندا دەكەن، كە مەولەوى تاوہگۆزى بە جۆرىك لە جۆرەكان، دابارىنى بەشيك لەم تيشك و پرشنگەى (خوا)ى بۆ ناو دل و دەروون پىپراوہ و بە پەژارە و دلپراوہ، خۆزگەى گەيشتن بە دابارىنى

۱۸۴ - ھەمان سەرچاوەى پيشوو، ص ۵.

سەرئىخ: ئە نووسىنيەوہى ئەم نمونانەى (مەولەوى رۆمى)دا، رىئوسەكەى دكتور عەبدولكەرىم سەروش — م پەيڕەوكر دووہ.

پرشنگی زیاتر و زیاتر و خۆزگه‌ی ده‌برپینی ئەم تاسه‌یه‌ی، له ئامیڤی (شمشال) دا خواستوو و بێ هیچ دوودلێ و سێ و دوویه‌کیش، له‌م ته‌قه‌للایه‌یدا، جیپه‌نجه و رهن‌گدانه‌وی مه‌وله‌وی رۆمی پێوه‌ دیاره، بۆیه مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی هێشتا خۆی له ژياندا بووه، که شیعردۆستانی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی، هه‌مان ئەم نزیکایه‌تی و رهن‌گدانه‌ویه‌ی شیعری (مه‌وله‌وی رۆمی = به‌لخی) یان له‌ناو شیعری مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی دا، هه‌ست پێکردوو و وه‌ک مامۆستا عه‌لانه‌دین سه‌جادی نووسیویتی: له شاری سنه، له ئاهه‌نگێکی پر ته‌داره‌کدا و له‌سه‌ر فه‌رمانی (غولام شاخان) ی میری ئه‌رده‌لان، به‌ شیویه‌کی ره‌سمی، له‌قه‌بی (مه‌وله‌وی) پێدراوه^{١٨٥}، که ته‌که‌رچی مامۆستا عه‌لانه‌دین سه‌جادی له‌م نووسینه‌یه‌دا، هیچ به‌لگه‌یه‌کی بۆ پشت راستکردنه‌وه و سه‌لماندنی ئەم رووداوه‌ی به‌ دیار نه‌خستوو، به‌لام گێڕانه‌وه‌که‌ی زۆر گومان هه‌لناگرێ، چونکه له پال ئه‌وه‌شدا که مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی، که خۆی ناوی (عه‌بدوڵپه‌حیم) و نازناوی خۆی هه‌ر به (مه‌عدوم) ناوبردوو و له هیچ شیعری‌کیدا ناوی‌کی له‌نازناوی (مه‌وله‌وی) نه‌بردوو، به‌لام هاوته‌مه‌ن و هاوسه‌رده‌مه‌کانی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی به‌ گشتی له نه‌وه‌کانی رۆژگاری ئێمه‌ چاکتر به‌ که‌سایه‌تی و ناوه‌پۆکی شیعره‌کانی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی تی‌گه‌یشتن، بۆیه ئەوان له جیاتی ناوی (سه‌یید عه‌بدوڵپه‌حیم) و نازناوی (مه‌عدوم)، نازناوی (مه‌وله‌وی) یان به‌سه‌ردا دا‌برپوه، چونکه ئەوان زۆربه‌ی (مه‌وله‌وی رۆمیناس) بوون و به‌لای که‌مه‌وه (مپنوی معنوی) و (کلیات شمس تبریزی) (مه‌وله‌وی رۆمی — ١٢٠٧ — ١٢٧٣ز) یان خۆیندۆته‌وه. له‌به‌ر ئەوه‌ رووناکی‌برانی ئەو رۆژگاره و به‌ تایبه‌تیش مامۆستای که‌وره: مه‌لا حامیدی کاتب (١٨١٠ — ١٨٩٢ز) ی هاوڕێ و هاوسه‌رده‌می مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی و ژیننامه‌نووسی مه‌ولاناخالییدی نه‌قه‌شه‌ندی (١٧٧٩ — ١٨٢٧ز) و شیخ عوسمانی سیراجه‌ددین (١٧٨٠ — ١٨٦٦ز)، له کتێبه‌ ناوداره‌که‌یدا: (ریاح‌المشتاقین)، که له رۆژگاری مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی دا نووسیویه‌تی، له هه‌ر بۆنه‌یه‌کدا ویستبێتی ناوی (سه‌یید عه‌بدوڵپه‌حیم — معدوم — مه‌وله‌وی

١٨٥ - عه‌لانه‌دین سه‌جادی: می‌ژووی ئەده‌بی کوردی، چاپی دووه‌م، به‌غدا (١٩٧١)، لاپه‌ره (٢٨١).

تاوه گۆزی) بهینى، هەر به مهولهوى ناوى بردووه^{۱۸۶}. دواتریش هەر ئەم نووسەرە، لە
سەرچاوەى تر و بۆنەى کۆچى دواى مهولهوى تاوه گۆزى دا، که شیعری به (فارسی) بۆ
لاواندنهوهى مهولهوى نووسیوه، هەر به (مهولهوى) ناوى بردووه و (قافیه)ى کۆتایی
شیعره کهشی هەر به ناوى مهولهوى نووسیوه:

آسمان گر خون ببارد بر وفات مولوی
زییدار برگ سیه پوشند اهل دنیوی
مجمع علم و عبادت مخزن صدق و صفا
مظهر عقل و درایت میر ملک معنوی
پیرو شرع محمد شیخ اولاد حسین
سالك راه گریقت در گریق اخروی
فارس نغم و قصاید در حقیقت، در مجاز
ریزه چین جودش صدد امیر دهلوی
بهر تاریخ وفاتش انقدر کردیم فکـر
کاسمان (غش) کرد بر مرگ جناب مولوی^{۱۸۷}

ئەمەش راستگۆترین بەلگەیه لەسەر ئەوهی، که لە دەمی کەوه و هەمیشە،
هەر به ناوی (مهولهوى) ناویان بردووه و هەر به (مهولهوى) یش ناسراوه، که دیاره
مەبەست لەم نازناوهی، جۆریک سەرمەشق کردنی بووه لە (مهولهوى رۆمی).

۱۸۶- بۆ زیاتر زانیاری لەم بارهیهوه، بنواڕه: بیسارانی، ملا حامد، ریاج المشتاقین، به تصحیح و
مقدمه و حواشی و تعلیقات: ابوبکر سپهردین، انتشارات محمد رۆوف سپهردین، چاپی جمالی، چاپی
اول ۱۳۸۶ش، صص: ۲۸۸، ۲۸۹، ۳۱۵

۱۸۷- موده پیس، مه لا عه بدولکه ریم، یادی مهردان، بهرگی دووهم، چاپخانهی کۆری زانیاری
عیراق، به غدا، ۱۹۸۳، ل ۳۶۶.

هه‌لبه‌ته ئەم سەرەمەشقکردنەى مەولەوى تاوەگۆزى، لە مەولەوى رۆمى، جىي لىپرامان و سەرسامىي نىيە، چونکە رىبازەکەى مەولەوى رۆمى لە رۆژگارى خۆيەوه و تا ئىستاش هەر لە زىاد بووندايە و بە سەدان چاولىکار و پەيپەوکار و سەرمەشکاری هەيە و تا دىت دەتەنيئەوه و لە سنوورى خۆرەهەلات تىدەپەپەي و بەرەو ئەوروپا و ئەمريکاش دەچي! چونکە ئەم رىبازى مەولەوى رۆمى، شەقل و شيوەيەکى (دامەزراوە — ئىنستىتوتستىيۆن)ى بەخۆيەوه گرتووه و پەلوپۆي بۆ زۆر هەريم رۆيشتووه. لەم بوارەدا بۆ نمونە دەليين: ئەوليا چەلەبى سالى (١٦٣٥ز)، لەسەر فەرمانى سەلتان محەمەدى چوارەم، ئاماريك لەسەر خانەقاکانى مەولەوى رۆمى کۆدەکاتەوه، کە لەو کاتەدا و هەر لە قەلەمپەوى دەولەتى عوسمانيدا، ژمارەيان بە (٥٥٠) خانەقا و (٦٠٠) حوجرە دادەنى، کە ديارە لەمەدا بەردەوامبوونى رىبازەکە و بەردەوامبوونى نەوهەکانى (مەولەوى رۆمى)يش رۆلى خۆيان لە پاراستن و تەشەنەکردنى شوينەوارى (مەولەوى رۆمى)دا هەبووه^{١٨٨}.

لەم شوين پي هەلگرتن و سەرمەشقکردنەى ئەم شيعرى (شمسال)ەى مەولەوى رۆمى دا، شاعيريکى ناودارى ترى کورد، واتە:هيمن موکريانى، سەد سال دواى مەولەوى تاوەگۆزى و لە ئاکامى ئەو ماوهى (١٢) سال، داپران و دوورکەوتنەوه لە زىد و بنەمالە و دەربەدەرى و ئەو چەرمەسەرييەى بەسەر خۆى و نەتەوهکەيدا هاتبوو، شيعيريکى ناوازه و زۆر بە کول و بە سۆزى بۆ دەردى جودايى خۆى و بە ناوى (نالەى جودايى)، لە (١١١) بەيتدا نووسيوه، کە يەکيکە لە شيعرە هەرە بالاکانى (هيمن) و بەم بەيته دەست پيڤەکات:

١٨٨- جەغفەر، مامۆستا:ميژووى بيرى کوردى، لە بلاوکراوەکانى مەکتەبى بير و هوشيارى (ى.ن.ک) چاپى يەکەم، سلێمانى ٢٠٠٩، ل ٢٠. (بە هەندى دەستکاریى زۆر کەمەوه).

ساقیا! وا بادوه، وا بادوه
روو له لای من که، به جامی بادوه^{۱۸۹}

* * *

(هیمن) له (نالهی جودایی) دا، جگه له وهی هه مان کیش (وهزن) ی شیعی (نه ی =
شمشال) ی مهولهوی رۆمی و پرنسیبه کانی شیعی دوو بهیتی (مپنوی) پهیره و کردوه
و به هه مان کهش و هه وای دهردی جودایی، داد و گازهنده له دهست لیک هه لپران و
نالّه و هاواری گهرم و به کول، بۆ دابران له ژیا نی تازادی و بیزارییی له ژیر دهستی
خۆی و گه له که ی ده کات، له هه مان کاتدا له لایه که وه له چهند جیگه یه کدا تاماره ی
راسته و خۆی به شیعه به ناوبانگه که ی (نه ی — مهولهوی رۆمی) کردوه:

جا که سه رخۆش بووم، به دهنگیکی نهوی
بۆت ده لێم تهو شیعه به رزه ی مهولهوی^{۱۹۰}

* * *

بۆیه نالهم تیکه لێ (نه ی) کـردوه
شیوه نیکم پییه، (نه ی) نه ی کـردوه^{۱۹۱}

* * *

۱۸۹- بارگهی یاران — سه رجه می شیعی هیمن، بهرگی یه کهم، چاپه مه نی تاراس، چاپی دووهم،
هولیتیر (۲۰۰۶)، لایه ره (۱۹۵ — ۲۰۴).

۱۹۰- هه مان سه رچاوه، ل ۱۹۹.

۱۹۱- هه مان سه رچاوه، ل ۲۰۰.

له هه مان کاتدا چهند بهیت و نیوه بهیته شیعرى (شمشمال — ی مهولهوى
 رۆمى) یشى، وهك ئەم نمونانه، له جهستهى شیعرهكەى خۆیدا گونجاندوون:
 ۱. تا نه افتادم ز پا دستم بگیر

(واته: تا له پى نه کهوتووم، دهستم بگره)

۲. بشنو از نی چون حکایت میکند
 از جدائیها شکایت میکند
 ۳. هرکسی کو دور ماند از اصل خویش
 باز جوید روزگار وصل خویش

(واته: هەر کەسێ له زێدی خۆی ههڵکهندری، داواى گهپانهوهى بو زێدهکەى
 خۆى، له رۆژگار دهکات)

مه حوی

میراتگری په یام و هه لویستی جوامیرانه ی مه ولانا خالید

ته گهر داگیرکردنی میرنشینگه له نیمچه سهر به خوکانی کورد - ی قه له مړه وی عوسمانی، له کوژتایی نیوه ی یه که می سده ی نوژده دا، شه قلیکی بیزاریی و توورده بوونی به شیعرى نالی و سالم به خشیی، ته وا ته م بیزارى و توورده بوونه، له سهره تاي نیوه ی دووهم و دواترى هه مان سده دا، به شیویه کی جیاواز و هه لکشاوتر و تا ئاستی یاخیبوون، به میراتی بی بو شاعیرانی وه: مه حوی (۱۸۳۲ - ۱۹۰۶)، حاجی قادری کوئی (۱۸۳۵ - ۱۸۹۷) و شیخ رهزای تاله بانی (۱۸۳۷ - ۱۹۱۰)، به جیده هیلی.. که ته گهر ته م هویه (هو ی داگیرکردن و له ناوبردن میرنشینه کانی کورد)، شیوازیکی نیمچه یه کسان و له یه کچووی به کهش و هه وای شیعرى نالی و سالم دابی، به لام شه قلیکی سهرومر جیاواز و له یه که نه چووی به شیعرى مه حوی و حاجی قادر و شیخ رهزا به خشيوه، که ههر ته نیا و ته نیا هویه کانی داگیرکردنه که، رایه لی هاوبهش و ناوکویی ته م سی شاعیره ی دوايیه و له م بواره شدا ههر به که یان له چه ندان بو نه دا، شیعرى حه سره تتامی زیان بو له ده ستدانی ته و میرنشینانه به گشتی و میرنشینى بابان به تاييه تی هیه (که تیايدا چاویان هه له یئاوه).. ته گینا جگه له وه ی بناوان و داروپه ردوو، واته: ستراکچه رى شیعرى ههر به که له م سی شاعیره، تاييه تمه ندی و بو ن و به رامه و دنگ و رهنک جیاواز و روانگه ی سهر به خو یان هیه. له هه مان کاتیشدا میراتی بی و هه وی نی توورده یی و یاخیبوونی شیعرى مه حوی، ده گه ریته وه بو هو ی تر و بو سهرده می تری پی ش داگیرکردنی میرنشینه کانی کورد، که سهرده می سهره له دان و بلا بوونه وه ی بانگه واز و په یامی مه ولانا خالید (۱۷۷۹ — ۱۸۲۷) ی شاره زوورییه، له دوو

تویی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندیدا و میژووی ئەم ته‌ریقه‌تەش دەگەرێتەوه بۆ چەند سەدهیه‌کی زۆر دیرینه‌تری پێش سەرھەڵدانی مەولانا خالید و وەك بەلگەگەلی میژوویی، پێمان دەڵێن لە پێش پێکھێنانی دەولەتی سەفەوییەوه (۱۵۰۱)، پەلپۆی لە کوردستاندا زۆر بلاوبووێتەوه و لە هەندێ قوناغیشدا، رووناکبیرانی کورد لە رابەرە درەوشاوەکانی ئەم ته‌ریقه‌تە بوون، وەك نمونە (شیخ عەلی کوردی - نامیدی)، کە لە سەرەتای پێکھاتنی دەولەتی سەفەویدا لە دەورووبەری قەزوین، وەك مریدیکی چالاکی عوبەیدوللای ئەحرار (؟ - ۱۴۹۰ز) رابەراییەتی ئەم ته‌ریقه‌تە کردووه و نەیارێکی نەترسی دژی سەفەوییەکان بووه و هەر ئەوانیش لە کاتی هێرشێ رەشەکوژیانەیاندا، بۆ سەر سوننی و نەیارەکانیان، گرتوویانە و کوشتوویانە و ئەم کاری رەشەکوژییە سونیش، زەنگی قەلاچۆکردنی مەزھەبی سوننی بووه لە باکوور و خۆڕئاوای ئێراندا، کە لەم شالآویدا، ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی، هاوھەلوێستیکی دلسۆز و پتەوی مەزھەبی سوننی بوو لە دژی سەفەوییەکان و هەر ئەم ھۆیەش، خودی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی خستە بەر شالآوی راستەوخۆی سەفەوییەکان و جیگە لە مەلەبەندە دیرینەکانیاندا پێ لیژکردن و ناچاری کردن مەلەبەندەکانیان بەرەودوا بۆ تەوریز و ورمی بگۆژنەوه و لە ورمیشەوه بە ھەموو ناوچەکانی کوردستاندا بلاووییەوه و لە ئاکامدا بەو ھۆیەوه کە سولتانەکانی عوسمانی، سوننی مەزھەب بوون و شەری بەردەوامی سەفەوییان کردووه، شاری ئەستەموول و ھەندێ قەلەمپەروی عوسمانی بکەنە دالە و مەلەبەندی چالاکی و دواتریش لە زۆر جیگە ئاسیای ناوەراست و ھیندستاندا بلاوبینەوه و چالاکییان تیدا بنوینن، کە دواي چەند قوناغ و ئالوگۆرپێکی فیکریی بەردەوام بەسەر ئەم ته‌ریقه‌تەدا، یەکیک لە شیوازه سەرەکییەکانی ئەم گۆرانکارییانە، لە ھیندستان، لەسەر دەستی شیخ ئەحمەدی سەرھیندی (۱۵۶۳ - ۱۶۴۲ز)، ناسراو بە (المجدد)دا، شەقل بگرت و پەلپۆی تری بۆ (مەککە) و شوینانی تر، بلاوبیێتەوه.

ئەم شەقلە (مجدد)ە لەسەر دەستی ئەم رابەرەدا گەللە بوو، ئایدیۆلۆژیایەکی جیاواز و خۆنێکی تازە بە بەر ئەم ته‌ریقه‌دا کردەوه و ئەو تیۆری (وحدة الوجود)ە، کە پێشتر ئەم ته‌ریقه‌تە پێدەناسرا، کردییە (وحدة الشهود) و

بەمەش پێچەوانەى بیروباوەرەکانى مێدینى عەرەبى (١١٦٥ - ١٢٤٠ز) بوو، وە،
 کە لە دەمی کەوێتە ئەرەبى یازەى بە چەقەستوویى هیشتبوو و لەهەمان کاتدا
 بەرەنگارى ئەو تەقەللایانەش بوو، وە، کە دەیانویست لە رێگەى تەریقەتى
 نەقشبەندییە، سەرۆپیوەندى ئایینى ئیسلام، لەگەڵ ئایینەکانى تردا گری بەدەن.
 هەر ئەم رابەرە پێى وابوو بۆ کارکردنە سەر بیروباوەرى دەسەلاتداران و
 فەرمانرەوایان و رێنویى و نامۆزگارى و رازیکردنیان، بۆ چاکە و خزمەتى
 خەڵک، پرد و دیالۆگیک لەگەڵیاندا دا بە زرینى و لەم پێناوەشدا نامەیه کى زۆرى بۆ
 ئەو فەرمانرەوا مەغولانە ناردوو کە لەو کاتدا حوکمی هیندستانیان کردوو و
 لەتاکامدا بە بارى سەرخى خۆى، قایلى کردوون و بەم هۆیەو لەسەر دەمی ئەمدا،
 ئەم تەریقەتە، رۆلێکى گەرم و بەرچاوى بەخۆیەو دیو و بەرەو گەشەو و
 کامڵبوون و ڕەگ داکوتان و خۆزگارکردن لە سێبەر و جێبەجێ رێبازەکانى تر،
 هەنگاوى هەلگرتوو و بەردەوام جەماوەرى زۆرتەری لى ئالاف، کە داوتر
 لەسەر دەمی (شاغولام عەلى)، ناسراو بە شیخ عەبدوللای دەهلهوى (١٧٤٥ -
 ١٨٢٤ز) دا، خانەقاەى لە هیندستان بۆتە مەلەبەندى کى درەوشاوە و بەهەزاران
 ئەویندار، لە ولاتانى ئاسیا و ئەفەریقاوە زیارەتیان کردوو، کە مەولانا خالیدی
 شارەزوورى، یە کێک بوو لەو ئەویندارانەى لە سالى (١٨٠٩) دا، بۆ ماوەى دوو
 سال بۆتە شاگردى و ئیجازەى تەریقەتى تازەى نەقشبەندى (المجدد) لى وەرگرتوو
 و سال (١٨١١ز) بۆ کوردستان گەراوێتەو.

بەلام مەولانا خالید بەر لەوێ لە کوردستانەو بەجێتە هیندستان و دواى
 ئەوەش بۆى گەراوێتەو، کوردستان بەگشتى و قەلەمپەوى بابان و پایتەختەکیان
 (سلیمانى) بە تابیەتى، لەوپەرى پشیوى و داپژان و دواکەوتوویدا بوو، چونکە
 چەندین سەدەى شەرى شیعه و سوننى نێوان هەردوو دەولەتى قاجارى و عوسمانى و
 شەرى ئەم دووانەش لەگەڵ دەولەتى ڕوس لە لایەک و شەرى خۆیناوى و
 بەردەوامى میرنشینهکانى بابان، سۆران و ئەردەلان و ئازاوە و ناکۆکی نەپساوەى
 نێوان ئەندامانى بنەمالەى فەرمانرەوایی بابان لەسەر دەسلالت، لە لایەکی ترەو،
 ببوونە مایەى تێکدانى بارى ژيانى کۆمەلایەتى و داتەپینی ئابوورى و بارێکى
 گران بەسەر ئەستۆى جەماوەرەو، خەڵکەکەى بە جۆریک وەرپس و بێزار و شپۆزە

کردبوو، که به دواى دهره تان و چاره سه ریځدا ده گه پان.. بویه هر که مه ولانا خالید
 گه پرایه وه و بانگه وازی بۆ ریبازه تازه که ی به ناو خه لځدا بلاو کرده وه، خه لکه که وهک
 بانگه وازیکی رزگار که به پیرییه وه چوون و پیشوازییان لى کرد“ به تاییه تیش
 چینی جووتیاران و تویتى بازارپی، که شهر و شوپرى خویناوى و به رده وامى
 ناوچه که، ژيانى لى شیواندبوون و زيانى له به رژه وهندییه کانیاں ددها.

له به رته وه له ماوه یه کی زور کورت و چاوه روانه کراودا، به هه زاران که س،
 شه پۆل شه پۆل له هه موو لایه کی کوردستانه وه، له ده وری ریبازه که ی مه ولانا
 خالید ئالان.

به لام سه ربارى شه وه هه موو شهر و ململانى و ناکوکییه ی پیشتر باسماں
 کردن و له ناوچه که دا بوون، میملتیکی سه سه خت و به ربه ستیکی تری پته وى
 به رده م ته ریه ته نه قشبه ندى، که پیشتر له ناوچه که دا بوو، ته ریه ته نه
 (قادری) بوو. شه م ته ریه ته نه زانای گه و ره و ناودار: شیخ ماری نوډى
 (۱۷۵۳ - ۱۸۳۸) رابه رایه ته ده کرد و به وه هییه شه وه که شه م ته ریه ته له
 دیر زه مانه وه، ره گوړپشه ی له هه ریحه که دا بووه و له گه ل سه ران و
 کاربه ده ستانى بابانى و عوسمانیدا، سه روپیوه ندى به هیزی هه بووه و
 هاوکاتیش گه رانه وه ی مه ولانا خالید و بلاو بوونه وه ی خیرا و به رفراوانى
 ته ریه ته نه قشبه ندى، به مه ترسییه کی گه و ره و راسته وخو، بۆ سه رخوى
 زانیوه، بویه هر زوو که وتوته دوژمنایه ته و زمان لیدان و راپورت نووسین
 لای میرانى بابان و سه رانى عوسمانى و ته نگ پیهه لچینی مه ولانا خالید و
 هه ره شه و ته قه للى تا راده ی تیرۆکردنى... هه موو شه مانه شه بوونه ته هوى
 شه وه ی ته ریه ته نه قشبه ندى له لایه نه جه ماوه رى دژ به و سیسته مه وه، وهک
 تاقانه شه لته رناتیش و هه لویتى کی دژ به زولم و زۆردارى و هه ربگیرى... به
 تاییه تیش که مه ولانا خالید هر له سه ره تاي بلاو کرده وه ی په یامه که یه وه، له
 ریگه ی (نووسین) وه بۆ سه رانى بابانى و عوسمانى و قاجارى و ته نانه ت بۆ
 خودى شیخ ماریش، که وتوته سه رکۆنه و ره خنه لیگرتنى سیسته مه
 سه پاوه که و هوشیار کرده وه ی سه ره له به رى خه لک... که به م کاره ی مه ولانا
 خالید، بۆ یه که حجار له میژووى گوتارى رووناکبیری کوردیدا، جوولانه وه یه کی

(شاریی) و شارستانیانی، دیالۆگ و مشتومرپیکى فەرھەنگى و نیشتیمانیانی، لەناو رووناکبیرانى ئەو رۆژگارەدا، دینیتە ئاراو و زەمینەىەكى بەپیت و بەپرشت، بۆ هیئانە کایەى قۆناغیکى نوێى رووناکبیری دەپەخسێ، کە ھەر لەو سەردەمەدا، گەورەترین بزووتنەوێ شیعیری، لەسەر دەستى نالى و سالم و ھاورپیکانیان و گەشەنەوێ دیالیکتى (سلیمانى) سەرھەلەدا، کە تا ئیستا بەردەوامە و سەرەتاکانى دەگەریتەوێ بۆ ئەو رۆژگارەى مەولانا خالید، کە لە رێگەى تەریقەتى نەقشبەندییەو، باس و خواستى تازەى فەرھەنگى دەورووژینى و رەخنەى توند و تیژ لە رابەرانی لە رۆ لادەرى ئایینی ئیسلام و فەرمانرەوایانى ملھور و سیستمى گەندەلېبوی سیاسى دەگرێ... کە ئەگەر لە میژووی بزووتنەوێکەلى ئایینی ئیسلامدا، نمونەى وەك (ئاتەئیزم - ئیلحاد)، (سۆفیزم) و (تەئویلى) و رابەرانی تری وەك (سۆھرەوێردى) و (ئەبن رەواندى - ۸۲۵ - ۸۶۴)، لەناو گوتارى رووناکبیری عەرەبى و ئێرانیدا ھەبووب، ئەوا بزووتنەوێ نەقشبەندى (المجدد)، کە مەولانا خالید لە کوردستاندا پیادەى کردووە، نمونەىەكى بەرجەستەى ئەو بزووتنەوانەى، کە بە گىانى رەخنەى ئایینی و ریفۆرمخوایى و واقع بینانەى کۆمەلگەى کوردستانەو، بۆ چارەسەرى کێشەکانى ئەو کۆمەلگایە، ھەنگاوى ھەلگرتووە و لەم روانگەى شەو بوو، کە ئەو کاتەى مەولانا خالید بۆ خویندن لە ھىندستان بوو، شیعیرى ھەسرەتى دیدار و دیتنەوێ کوردستانى نووسىو و دواتریش ھەر ئەم روانگە نیشتیمانیە، بۆ شاعیرانى وەك نالى و سالم و ھاورپیکانیان بۆتە سەرھەشق و چاولیکەرى.

ئەگەرچى مەولانا خالید ھەر تەنیا (۹) سال (۱۸۱۱ - ۱۸۲۰ز)ى پەر لە مەملەتانى و رووبەرپووبوونەو و دەستەویەخەبوونى ئەو واقعە گەندەلەى پى مەودا دراو لەو (۹) سالەشدا، یەك دووجار رەنجاندیان و گوشاریان بۆ ھینا، تا پایتەختى بابان (سلیمانى) بەجێ بھێلێ، بەلام لە ماوێ ئەو (۹) سالەدا، ئەو واقعەى بەجۆرێک ھینایە جوولە و جۆش و خرۆش، کە پەيام و بانگەواز و لایەنگرەکانى مەولانا خالید، وەك ئاگروپوشوو، بە ئاقارى مەولانا خالیددا، بەرین و بەرینتر

دەتەنیتەو. بەرادیەكە كە تەنیا لە تازە شارێكى وەك ئەو سەرەدەمەى (سلیمانى)دا و وەك كلۆدیوس جیمس ریچ (۱۷۸۷ - ۱۸۲۱)، خۆى لەو رۆژانەدا لەناو واقیعه كەدا بوو و دەیگێرپیتەو، ئامارى مرید و لایەنگرانى گەیشتونەتە (۱۲) هەزار و لە دەرەوێ كوردستانیشدا گەیشتونەتە (۲۰) هەزار مرید و (۳۴) خەلیفەى كورد و (۳۳) خەلیفەى سەر بەنەتەوكانى تر، كە ئەم ئامارە زۆر و جوگرافیا بەرینه، بۆ ئەو ماوە كورتەى مەولانا خالید بۆ كوردستان هاتۆتەو (۱۸۱۱) و تا كوردستانی جیهیشتووه (۱۸۲۰)، جیى سەرنج و لى پامان و بەلگەى ئەو، كە جەماوەر چەند لەو سیستەمەى ئەو رۆژگارە بیزارن و لەسەرەو ئەمەشەو تەواناى ئەم رابەرە پروناكبەرە دەرەخەن، كە چۆن لەناو ئەو واقیعه گەمارۆدراوێ بەمەلەلانى و بەگژداچوونەوێ سەرانى بابانى و عوسمانى و تەریقەتى بالادەستى (قادری)دا، تەوانیوتى ئەو واقیعه سەركوت و بێدەنگ كراو، بەنیتە دەنگ و جوولە و راپەرین و ئەو بزوتنەو فیکرى و پروناكبیریە (شارى)یە هەلایستى و لەناو گوشار و تەنگ پێهەلچینیكى بەردەوامدا، مشتومر و مەلەلانییە كە بە خرۆشاوى بۆ دواى خۆى بەجى بهیلى و بەیەكجارى كوردستان بەجى بهیلى" كە خودى بریار و سەرەلگرتن و جیهیشتنەكەى كوردستانیشى، هەلۆیستىكى تری خویندەوارانە و شاربیانەى مەولانا خالیدە و كاتى دەبینى ئاستى مەلەلانى و رووبەروو بوونەو، كە، خەریكە بگاتە بەكارهێنانى زمانىكى تری جیا لە زمانى نووسین و مشتومر، كە زمانى باوى چەك و یەكتر كوشتن، ئەوسا بەو بریارى سەرەلگرتن و جیهیشتنەى كوردستانی، دەیسەلمىنى كە ئەو پروای بەدیالۆكى (شارى) و شارستانیانە هەبوو.

مەولانا خالید لە دواى كۆچى كتوپرى بۆ بەغدا (۱۸۲۰) و دواىتر لەوێو بۆ شام و مەرگى ناكاوى هەر لە ئاوارەبیدا (۱۸۲۷)، دوو كەس لە خەلیفەكانى، لە هەموو ئەوانىتر چالاكتر و بەنفوزتر بوون و خانەقاكانیان بوون بەناوەندى گەنگى ئیرشاد و رابەراییەتى بلاوكرنەوێ تەریقەت، كە یەكەمیان: شیخ عوسمانى سیراجوددینى بیارە (۱۷۸۰ - ۱۸۶۶) و ئەویتریان شیخ تەهاى شەمزینى (؟) - (۱۸۳۵) بوون، كە ئەگەرچى ناوەندى هەردوو خانەقاکە، لە دەرەوێ قەلەمەرەوێ بابان، واتە: لە دەرەوێ مشتومر و مەلەلانى بەردەوامەكەى مەولانا خالیددا

بوون، بەلّام ئەمى دوایيان بە ھەمان گەرمایی و جۆشی ریفۆرمخووانەى مەولانا خالیدەو، درێژەى بە زیندوو راگرتنى بیروپراکانى تەریقەتى (مجدد)دا و کەوتە سەرکۆنەى ھەردوو سیستەمى حوکمى عوسمانى و قاجارى و لە ئاکامیشدا لە رۆژگارى شیخ عوبەیدوللای نەھرى (١٨٣٠ - ١٨٨٣ز)دا، بۆ چاکترکردنى بارى ژيانى خەلک، راپەرین و شۆرشى بەربلای سالى (١٨٨٠)ى لە دژى رژیى قاجارى لى کەوتەو و دواتریش ھەمان رپرەو، لە شۆرشەکانى شیخ عەبدولسەلامى بارزانى و شیخ سەعیدى پیران و دواترى بەرزان دا بەردەوام بوون و بالى دووھەمیشیان، بالى خانەقاي بیارە و شیخانى ھەورامان بوو، کە ھەر ئەوئەندەى لە مەلەبەند و جەرگەى مەملەت و مشتومپرەکە دوورکەوتەو و لە نێوان سنوورى ھەردوو دەولەتى قاجارى و عوسمانى جیگیر بوو، ئیتەر مۆرکە (رووناکیبرى و ریفۆرمخووانى)یەکەى لە دەست داو و مۆرکى فیرکردنى رۆتىنى نوقسان جیى گرتەو^(١٩٢). کە ئەم ھەلوێستەى ئەم خانەقايە، جیى سەرنج و وردبوونەو، چونکە ھەمان بالى (مجدد)ى نەقشى، لەسەرتاسەرى ناوچەکەدا، بەھەمان گیانى ریفۆرمخووانەى راپەرپو، لەگەل خەم و خۆزگەى خەلکى ستەمدیدەدا بوو و لە دژى زولم و زۆرداری راپەرپو، کە شۆرشەکانى شیخ شامیلی داغستانی (١٧٩٧ - ١٨٧١) و (سۆفى ئیسلام)ى ھیندى و (خواجە یوسفى قەشغەرى) و (عەبدولقادری جەزائیرى)، نمونەى بەرجەستەى پەرپەوانى ئەم بالە (مجدد)ى تەریقەتى نەقشبەندین.

بەلگەشمان لەسەر خو نەبان کردنى خانەقاي بیارە، لە بەرامبەر پەيامى ریفۆرمخووانەى تەریقەتى نەقشبەندى، سەرخوارکردنەو، یەکی خیرا و راگوزارییە، لە جیھانى شیعیرى لووتکەییەکی شیعیرى ناو کەش و ھەوا و تەمتومانى فیکرى خانەقاي بیارە، کە شیعیرى مەولەوى تاوگۆزى یە (١٨٠٦ - ١٨٨٢).

شیعیرى مەولەوى تاوگۆزى لەگەل ئەوئەشدا کە بۆن و بەرامەى نیشتمان بەھەموو کەژ و کوێستان و گەرمیان و رووبار و قەلەبەز و سروە و درەخت و

١- ھەلکەوت ھەکیم: ابعاد ظهور الطريقة النقشبندية فى کردستان - فى اوائل القرن التاسع عشر -

مرۆڤییەوه، بانگمان دەکەن و پێمان دەڵێن کە هەموو جوانییەکانی کردگار،
 وەك (کچە کوردیکی نازدار، بەبەرگ و پۆیلانەی تەواوەوه)^(١٩٣) لە
 کوردستاندا، کەچی لەگەڵ ئەمانەشدا سەرجهمی شیعری مەولەوی، یادیک لە
 میرنشینى بابان ناکات، یادیک بۆ لە دەستدانی میرنشینى بابان، یادیک لە
 رووناکبیران و شاعیرانی پایتەختى بابان ناکات، کە لەو رۆژگارەدا
 درەوشاوترین شاری فەرھەنگی کوردستان بوو. تەنانەت مەولەوی، کە چەندان
 جار لە هەورامانەوه، نامەی شیعریی بۆ بەغدا بۆ (مەحمود پاشای جاف)
 دەنووسی، یان کە مەولەوی خۆی لە بەغدا بوو و لەوێوە نامەی شیعریی بۆ
 (ئەحمەد پریسی)ی بۆ بناری هەورامان دەنووسی، بەسەر (سلیمانی) مەلەبەندی
 مەولانا خالیدی نەقشبەندییدا باز دەدا و لەناوھینانی ئەو شار و شارۆچکە و
 جیگایانەشدا، کە لە دوو تویی شیعەرەکانیدا بەلێشاو ھەن، ناوی تاقە چیا و
 گوند و شارێکیش ناهێنێ، کە لە جوگرافیای میرنشینى بابان، واتە لە
 مەلەبەندی مەولانا خالیدان! لەمانەش سەیرتر، لەسەرتاسەری شیعری
 مەولەویدا، تاقە شیعریک و تاقە بەیتیک، بەلکو تاقە حەرفیکیش بەدی
 ناکەین، کە یادی لە مەولانا خالیدی کردبێت! لە کاتیکیدا (مەحوی)، بە
 سۆزترین قەسیدەی بۆ ستایشی مەولانا خالید نووسیوە، کە ئەمە بەیتی
 یەكەمی سەرھەتا و بەیتی دوابەشی ئەو قەسیدەیە:

دڵم ئەمشەو نەخۆشی نیسبەتی چاویکی بيمـارە
 جگەر غەلتانی خوینی حەسرەتی کێویکی خوونخوارە
 جەمالی رابیکگی، وا دڵ بەرە، بەختی خەوالووشم
 بە ئومێدی تەماشایەك، ھەمیشە چاوی بیدارە^{١٩٤}

٢- ئەوانەى ناو کەوانە کە قسەى شاعیری گەورە (گۆزان)ن.

٣- دیوانی مەحوی، لێکدانەوهی و لێکۆڵینەوهی مەلا عەبدولکەریمی مودەررپس و محەمەدی مەلا
 کەریم، چاپەمنی کۆری زانیاری، بەغدا، سالی (١٩٧٧)، لاپەرە (٤٦١، ٤٦٧).

خۆ ئەگەر ئەم رییاز گۆرپنەى خانەقاي بيارە و هاوتەريب نەبوونی لە گەل پەيامى (مجددى) نەقشبەندى دا، ئاوردانەو و ليكۆلینەوئى تايبەتى بویت“ كە ئیرە جیی نییه، بەلام خۆ جیاكردنەو و جیاوازبوونی روانگە و كەش و هەواى شیعری مەولەوى، لە گەل رییازی مەولانا خالید و شیعری قەلەمەرەوى بابان، هۆى ئەوێهە كە جیهانبینی مەولەوى و داروپەردووى شیعەرەكانى لە سەرچاوە قوولەكانى عیرفانى ئیرانى پاراو دەبێ و ئەم سەرچاوەیەش، تیکەلەیهكى فرە روانگەیی نایینە كۆنەكانى ئیرانە، هەر لە بودایی و میتراپیهو، تا زەرتوشت و ئیزەدى و ئەهلى هەق و ئیسلام، كە سەرباشقە بەرجەستەكانى ئەم شیعەرە، جەلالەددینی رۆمى، واتە: مەولەوى رۆمى (١٢٠٧ — ١٢٧٣ز)یە و پێش مەولەوى تاوگۆزیش هەموو شاعیرانى دیالیکتى گۆران و مەلای جزیرى و دواتریش وەفایى مەهابادى یەو كەمێكیش (بێخود)، هەر لەم سەرچاوەیەو پاراو بوون.

ئەمە لە كاتیكدا كە شاعیرانى هاوڕۆژگارى مەولەوى تاوگۆزى، وەك نالى و سالم و هاوڕێكانیان، كە لە ناوجەرگەى مەملانییەكەى هەردوو رییازی (قادری) و (نەقشى) و سەرھەلگرتن و كۆچى مەولانا خالید، لە سلیمانى دا، سەریان هەلدا، بێ ئەوێش كە هیچیان بە ناشكرا سەر بە رییازگەكەى مەولانا خالید بن، كەچى هەموویان میراتى و هەوینى بزووتنەو و مەملانییەكەى مەولانا خالید گرتنیهو و تارادیهەكیش تێوێهە گلان و بێ سلەمینەو، شیعریان لەو كەش و هەوا جەنجال و خرۆشاویدا چاوى هەلھێنا و ناسنامە و مۆركى سەردەمەكەیان لە شیعەرەكانیاندا هەلگرت.

خۆ ئەگەر نەبوونی سەر و پێوەندى مەولەوى لە گەل نالى و سالم و هاوڕێكانیاندا، بە گریمان و هۆى ئەو دابنێن، كە نالى و سالم، سەر بەتەریقەتى نەقشبەندى نین، ئەى خۆ شاعیرێكى وەك (مەحوى)، كە خۆى و باوكیشى، نەك هەر سەر بەتەریقەتى نەقشبەندین، بەلكو هەردووکیان بەرودوا، خەلیفەى شیخ عوسمانى بيارە، واتە: خەلیفەى هەمان (پیر)ى مەولەوى - ن!، كەچى مەولەوى تاقە شیعەر و تاقە حەرفىكى بۆ (مەحوى)ش نییه!!^(١٩٥) بەلام (مەحوى)، كە

٤- بەلام مەحوى شیعری بۆ مەرگی مەولەوى هەیه، كە ئەمە هەردوو بەیتی سەرەتا و كۆتایی ئەو

مه به سستی سهره کی ئەم نووسینە ی تێمەیه و سەر بە شەپۆلە شیعرییە کە ی دوا ی نالی و سالم و دوا ی رووخان و لە ناوچوونی میرنشینی بابان و دوا ی ماوه یە کە درەنگتری کۆچی مه ولانا خالید، لە گەڵ شاعیرانی هاوتە مەنی خۆی، وەك: (حاجی قادری کۆبی) و (شیخ رهزای تالەبانی) و... هتد دا سەر هەڵدەدات "ئە گەر چەندان رەگەزی شیعری، لە شیعەرەکانیدا جی ی ئاوێر دانه وە و لیکۆلینە وە بن، ئە و بەر جەستە ترین رەگەزی شیعری مه حوی، رەگەزی هەلۆیستە، کە سەر و مری سیماکانی سەر دهمی مه ولانا خالید لە خۆیاندا کۆدە کە نه وە و به هه موویان بنچینه ی شیعەرە کانی مه حوی پیکدینن.

شیعری مه حوی بەر جەستە کردنی جوامیرانه و راستگۆیانە ی ئە و واقعیه، کە مه ولانا خالید خرۆشانندی و بە خرۆشایی بو دوا ی خۆی جی هیش و بە دوا ی شیدا داگیر کردنی دل رەقانه ی لەشکری عوسمانی بو سەر قەلە مپەوی بابان بە سەرداهات و جگە لە مه حوی، کە سی تر نه ی توانی وەك مه حوی، لە ناو جەرگە ی روودا وە کان و پووبە پرووبو نه وە دا بمینیتە وە و بەرگە ی ئە و هه موو تەنگ پی هه لچنین و هه رەشه و زەبر و زەنگ گوشار و گە مارۆ رۆحیه بگری، کە مه حوی لە بەرامبەر یاندا سەنگەری شیعری لیگرتن و لە گە لیاندا دەستە ویه خە بو وە... بەرادیه ک کە لە تیکرای شیعری مه حوی و تەنانەت لە زۆرینه ی بەیتە شیعەرەکانیشیدا، هەست دەکەین: ها ئیستا نا، تاویکی تر، چەند جەندرمیه کی داگیر کەری عوسمانی، هەل دەکو تنه سەر مه حوی و لیی دهنون و بە دەست بە سترایی بو بەر سیداره ی دهبەن و مه حویش لە دەمی کە وە خۆی بو ئەم بەر سیداره بردنه ئاماده کردو وە...

دەوری هەر چاویکی ئە مپۆ دا وە سەد فەوجی بە لا

دین و دل یه غما دە کەن، چاری کەن ئە ی شیخ و مه لا

(مه حوی) ئەم شە و ئە و پەریی شپۆه ی لە خە و دییی، دە بی

بۆیه ئە مپۆ (مه ولەوی) کە وتۆتە حالی هەل وە لا (**))

(*) دیوانی مه حوی لاپەرە (٢٩).

چونکه سه‌رله‌به‌ری شیعی مه‌حوی، شیعی ر‌ه‌خنه‌ی توندوتیژ و پلار و توانج و لاقرتی و ده‌مامک هه‌لم‌الینه، له‌سه‌ر ته‌و واقیعه‌ی، به‌درۆ و ده‌له‌سه و فرت و فیل و چاو و راو، جه‌ماوه‌ر ده‌چه‌وسیننه‌وه و ئایینی ئیسلامیش ده‌که‌نه سوپهر و چه‌تر!

ته‌و واقیعه‌ی مه‌حوی سه‌رکه‌شانه دژی وه‌ستاه‌ته‌وه، ته‌وه‌نده سه‌خت و دژوار بووه، که مه‌حوی به‌ته‌نیا تیایدا ماوه‌ته‌وه و به‌رگری کردووه و وه‌ک (نالی) له قه‌سیده جوانه‌که‌ی: (قوربانی تۆزی ریگه‌تم، ته‌ی بادی خو‌ش مرور) ه‌که‌یدا پیناسه‌ی ده‌کات: ته‌گهر شاعیرێک دلێ له‌به‌رد نه‌بی‌ت، ناتوانی تیایدا بژی... بۆیه که نالی (دوا‌ی جیه‌یشتنی یه‌که‌جاره‌کی ته‌و واقیعه، کاتی له‌شامه‌وه، نامه بو‌و سالم) ی به‌جیماوی ناو ته‌و واقیعه پر ترس و بیمه ده‌نوسی، پینی ده‌لی: ته‌گهر دل‌ت له‌به‌رد نه‌بوایه، چۆن ده‌توانی به‌رکه‌ی ته‌و هه‌موو دژوارییه بگری‌ت؟

حالی بکه به‌خوفیه، که ته‌ی یاری (سه‌نگ دل)

نالی له شه‌هوقی تۆیه ده‌نیژی سه‌لامی دوور^{۱۹۶}

که ههر نالی خو‌ی، له جیه‌یه‌کی تری هه‌مان به‌یتدا، ئاماژه‌یه‌کی سه‌یر، به که‌ش و هه‌وا و زه‌ه‌روزه‌نگ و در‌ندایه‌تی سه‌رده‌مه‌که ده‌کات و به‌ته‌ندازه‌یه‌ک باسی مه‌ترسی و بالی ر‌ه‌شی داگیرکه‌رانی عوسمانی ده‌کات، وه‌ک ته‌وه‌ی سیخوریان له‌سه‌ر هه‌ناسه‌دانی خه‌لکیش دانا‌بی‌ت: (حالی بکه به‌خوفیه!)...

به‌دوا‌ی نالی - شدا، شاعیرانی تری هاو‌رۆژگاری مه‌حوی و هاوته‌مه‌نی، وه‌ک: حاجی قادری کو‌یی و شیخ ره‌زای تاله‌بانی و که‌یفی جوان‌پۆیی، هه‌ر زوو سه‌ری خو‌یان هه‌لگرت و له‌ ته‌سته‌موولدا گیرسانه‌وه و هه‌ر له‌ ئاواره‌ییشدا سه‌ریان نایه‌وه. شیخ ره‌زاش له‌ نیوان سلیمانی و که‌رکووک و به‌غدا و کو‌یه و سنه و بانه و ته‌سته‌موولدا، گه‌ریده‌یه‌کی نه‌گیرساوه‌ی بی لانه و بی دالده بوو.

۵- دیوانی نالی، لی‌کۆلینه‌وه‌و لی‌کدانه‌وه‌ی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم موده‌ریس و فاتح عه‌بدولکه‌ریم، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا سالی (۱۹۷۶)، لاپه‌ره (۱۹۷).
 ۳۷۱

کهچی مه حوی، به هه مان گیانی ره خه گرانه ی مه ولانا خالیده وه، به ته نیا و بی پشتیوان، له مهیدانیکی پرتس و بیمی پرو به پرو بونه وه، که ده سه لاتداران به زه بیان به هیچ زینده وهریکی کوردستاندا نایه ته وه و (سالم) واته نی: ده ست له دار و دره ختی پیروزی سه رگۆری پیاوچا کانیس ده وه شیئن:

زستانی نه وه لێن بوو، دریا به رگی (شیخ هه باس)

رۆمیی نه وه نده شوومن، له شه خسیس ده خه ن زه ره ر^{۱۹۷}

و... ئا له و داروباره دا، مه حوی به تین و تاوی به رزی شیعه وه، بیباکانه و نه ترسانه، به بی نه وه ی بۆ ساتیکیش له هه ق بیژیی بکه ویت، گیانی خۆی ناماده ی مه رگ کردوه و ته شه ری گرتۆته ناهه ق و داکۆکی له هه ق کردوه و له خه م و خه ونی مرۆف دواوه... له کیشهی رۆژانه ی مرۆف دواوه... هه لۆیستی شیعی جوامیرانه ی بۆ دهسته به رکردنی به خته وه ریی مرۆف نواندوه و ره خه ی توندوتیژی له ده سه لاتداران و نه وانه ش گرتوه، که هاوکاری ده سه لاتدارانی بیگانه یان کردوه و به گژ زوڵم و زۆردا چوه. هه میشه له به ره ی هه ق بیژیدا بووه و هه رگیز سازشی له گه ل ده سه لاتداران و فه رمانه وایانی رۆژگادا نه کردوه. ته نانه ت نه و شیعه ره ش که به بۆنه ی سه رکه وتنی سوڵتان عه بدولحه میدی دووهم (۱۸۷۶ - ۱۹۰۹ز)، به سه ر خه لکی یۆناندا نووسیویتی و پیخۆش حالیی خۆی پی دهربرپوه، ده بی به چاوی نه و رۆژگاره سه یر بکری و لیک بدیته وه، که به رای ئیمه، بۆ دوو هو ده گه ریته وه:

۱ - له ماوه ی (۴۰۰) سالی رابردوودا و به سۆنگه ی شه ره کانی نیوان سوننی و شیعه وه، دیدی تایینی به جۆریک تیکه ل دیدی سیاسی بسو، هه لۆیستی سیاسی له سه ر داده پێژرا و له مه شدا مه زه به بی سوننی، لایه نگریی له ده وه لته ی عوسمانی و مه زه به بی شیعه ش لایه نگریی له ده وه لته ی قاجاری ده کرد. به تایبه تیش وه ک پێشتر

۶- دیوانی نالی، لاپه ره (۲۰۰).

وتمان: له کاتی شالۆ بردنه سهر رابه رانی ته ريقه تی نه قشی و لایه نگره کانیاندا، له لایه ن شاهه کانی سه فه وی یه وه، رابه ران و لایه نگرانی نه قشبه ندی، ناچار ده بوون هاو هه لۆیستی له گه ل سونیه کاندا بکه ن و به و هۆیه شه وه که سولتانه کانی عوسمانی، سوننی بوون، بۆیه به هه لیان ده زانی ئەم شالۆه ی سه فه وی بقۆزنه وه و پشتیوانیی له سوننی مه زه هب و مه زه به به ر شالۆه که وتوه کانی سه فه وی بکه ن.

۲ - سالی (۱۸۷۸)، له گه رمه ی خو ناماده کردنی گه لی کورد، به رابه رایه تی شیخ عوبه یدوللای نه هری و هاوته ريقه تی مه حوی، بو رایه پرین و شوړش، دژی پژی می عوسمانی، که تازه له دوا جه نگی دۆراوی له گه ل رووس ببوه وه و به و بۆنه یه شه وه که گه لی ئه رمه ن، له و جه نکه دا، به نه یی و به ئاشکرا، پشتیوانییان له سوپای رووس کردبوو “سوپای رووسیش بو پاداشتدانه وی چاکه ی ئه رمه ن” له کۆنگره ی ناشتی: سان ستیقانو (۳ مارتی ۱۸۷۸) و دواتر له په یماننامه ی به رلین (۱۳ ته مووزی ۱۸۷۸) دا، مه رچی به سه ر ده ولّه تی عوسمانیدا سه پاند، که ده بی یاسای ئۆتۆنۆمی، بو ناوچه ئه رمه ن نشینه کان پیاده بکات و له مه شدا به شیکی زۆری خاکی کوردستان، به ر ئه و یاسایه ده که وت و ده ولّه تانی ئه و روپاش هه مان پشتیوانییان له کی شه ی ئه رمه ن کرد، که ئه گه ر هۆشیاریی شیخ عوبه یدوللا و به ته نکه وه هاتنی گیانی دۆستایه تی کورد و ئه رمه نی نه پاراستبایه، ئەم بریاره ی رووسیا و ده ولّه تانی ئه و روپا، گه لی کورد و ئه رمه نی ده گلانه شه ریکی لابه لا و خویناوییه وه “بۆیه مه حوی ئەم رووداوانه ی به وردی سهرنج داوه و هه موو ژیرکه وتنیکی ئه و روپا و سه رکه وتنی سولتان عه بدولحه میدی عوسمانی، به سه ریاندا پی خوش بووه ... که رووناکیر و شاعیریکی هه مان رۆژگاری وه حاجی قادری کۆیی، که له و کاته دا له ئه سته موول بووه و له نزیکه وه رووداوه کانی سهرنج داوه، له مه دا هه مان هه لۆیستی مه حوی هه بووه . له به رئه وه ئەم شیعه ری مه حوی، بو ئەم سه رکه وتنه ی سولتانی عوسمانی، نایبته مایه ی داکوکی له ده سه لاتداران و فه رمانره وایان، به لکو شیعی ئه و رۆژگار و رووداوانیه، که مه حوی به لای خو یه وه، هه لۆیستی سیاسی له سه ر دارشتوون.

بۆيە شيعرى مه حوى، شيعرى هه لۆيىستى سىياسى و په خنەى رووناكبيرانهى شاعيرىكى (شار) ه و له و روژگار و سەردەمه به زۆر داسەپاوانەدا، كه هه موو ئازادىيه كى مروقى تيدا پيشيل ده كرى و له هه موو زەمان و له هه موو جىگهيه كيشدا، خەمى مروف ده لاوينى "كه ئەم په يامەى مه حوى، جگه له وهى دريژهى په يامى به پيتترين سەردەمى رووناكبيرى كوردىيه، كه بانگه وازه ريفورمخوזה كهى مه ولانا خاليد^(١٩٨) هه ژاندى، له هه مان كاتيشدا ئەزمونىكى ده گمەن و نمونەيه كى ناوازهيه له ميژووى ئەدهبى كورديدا، كه ئەگەر (حافى شيرازى) و (خاقانى) و (عوبيدى زاكانى) له ئەدهبى فارسى و (ئەبونهواس) و (ئەبو عەلاى مه عەبرى) يش له ئەدهبى عەرەبىدا، هه مان په يام و هه لۆيىستيان بۆ ئازادى مروف هه بووبى، ئەوا په يام و هه لۆيىستى شيعرى مه حوى، له هه لۆيىست و په يامى ئەوان كه متر نه بووه.

٧- مه حوى بۆ زياتر به رجه سته كردن و ئاشكرا كردنى هه لۆيىستى خۆى، له هه لۆيىستى مه ولانا خاليد و بيروبوچوونه كانى، قەسیدەى زۆر جوان و هونەرى لێم بواردەدا، بەناوى (ستایشى حەزەرەتى مه ولانا خاليدى نه قشبه ندى) نووسيووه. (بۆ زياتر ئاگادارى، بنواړه ديوانى مه حوى، لێكدانه وه و لێكۆلینه وهى مه لا عەبدولكەریمى مودەریس، ل ٤٦١ - ٤٦٧).

(٥) سەرنج: ئەم نووسینە، بۆ فێستيقاللى مه حوى له هه ولێر، له روژانى (٢١ - ٣٠ ئابى ٢٠٠١) دا ناماده کرابوو.

ماندوووونییکی زۆرو پچرپچر، دەستم بەبەشیکی ئەم گەنجینه شاراوێه گەیشتبوو. بۆیه چیژو زانیارییهکی بەکەلکی دامی و هاوکاتیش بوو مایهێ ئەوێ بههره و سه‌رمەشقی شاگردانه، له شیواز توێژینه‌وه‌ی خۆمالییانه‌ی ئەم نووسەرە فره به‌هره‌یه وەر‌بگرم.

۲. بۆ ئەوێ ئەم به‌ره‌مه به‌پیتته وهك مه‌به‌ستو په‌يامی مامۆستا (تۆفیق وه‌ه‌بی) به‌خوێنه‌ران بگات، هه‌ولم دا جگه له هه‌له‌چنی، له‌گه‌ڵ هه‌ندی و شه‌دا، رێنووسی کوردیی ئیستا له‌به‌رچاو بگرمو له زۆر شوێنی پێویستی ناو رسته‌کانیشدا، جار‌جاره (کاما) یان نوقته‌یه‌ك دابنیم، چونکه له‌ دارشتنی چاپی یه‌که‌می ئەم چه‌پکه نووسینه‌دا، که زۆرینه‌یان (۷۰-۸۰) ساڵ به‌ر له‌ ئیستا و پیتچنی (عه‌ره‌ب) دایان‌رشتوون، بۆ خوێندنه‌وه‌ی ئیستا جو‌ره هه‌لوێسته‌و ته‌موم‌ژێکی دروست ده‌کرد. له‌ هه‌ندی جیگه‌شدا ته‌گه‌ر پێویستی به‌روونکردنه‌وه‌و سه‌رنج و په‌راویژ هه‌بووبی، ورده سه‌رنج و په‌راویژم بۆ کردوون، (وه‌ك راست‌کردنه‌وه‌ی دێره‌ شیعریك، یان شتیکی له‌و باب‌ه‌ته‌) و کوشاوم ئەو په‌راویزو سه‌رنجانه، زۆر که‌م و کورت بن، به‌لام له‌سه‌ر باب‌ه‌تیکیان، که به‌ناوی (پیره‌مه‌گروون) ده‌وه‌ بوو، به‌و هۆیه‌وه که له‌لایه‌که‌وه‌: وتاره‌که‌، بۆ خۆم چیژو زانیاریی زۆرم لی وەرگرتو له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌: نه‌مه‌ده‌توانی به‌بی هه‌لوێسته له‌سه‌رکردنیکی ئارام به‌لایدا تیپه‌رم، بۆیه هه‌رچیم ده‌کرد سه‌رنجه‌که‌م له‌مه‌ی ئیستا بۆ کورت‌ترو چ‌تر نه‌ده‌کرایه‌وه‌. له‌به‌رئیه‌وه‌ ناچار‌بووم له‌ شیوه‌ی په‌راویژی ده‌رهاوێژم و بیه‌که‌مه ئەم روونکردنه‌وه‌یه‌ی، که ناوی (به‌دوادا‌چوون)م لێناوه‌و پیم چاکه به‌سه‌ربه‌خۆو بۆ زیاتریش که‌لک گه‌یان‌دن به‌خوێنه‌ران، لهم وتاره به‌نرخه‌ی مامۆستا (وه‌ه‌بی)، له‌ پیش (به‌دوادا‌چوون) ده‌که‌ی خۆم، وتاره‌که‌ی مامۆستای نا‌ه‌راو، بخه‌مه به‌رده‌ست و چاوی خوێنه‌ران، ته‌وسا روونکردنه‌وه‌که‌ی خۆمی له‌سه‌ر ده‌رده‌ب‌رم. (۱)

پیره‌مه‌گروون (۲)

تۇھىق وەھبى

(ئەگەر لە ملەى تاسلۇوجەۋە ھەلۋىگەپىن بەشاخەكەى نىۋەپۇى خۇرەلاتىداۋ
بىچنە تەپلەسەرىكى بەرزو پروۋبەنە رۇژھەلات، چاۋتان ئەكەۋى بەكىۋو شاخ
دەشتايىي كە سروشت بەھەموو تەردەستىي خۇيەۋە رازاندوۋىيەتەۋە
رەنگاۋرەنگى كردوۋە، بەگشت ئەو رەنگانە كە چاۋ ئەگەشىننەۋە فەرەحى
ئەبەخشن بەدل، ئەۋى بەشىكە لە نىشتمانى كورد، كە شاعىرو ئەدىبە
ھەيرانەكانى، بە (كوردستانى) رەنگىن ناۋى ئەبەن.

لەبەرچاۋتانا، لەۋى، دەشتايىيىكى فراۋان درىژ ئەبىتتەۋە لە شىمالى خۇراۋەۋە بۇ
نىۋەپۇى خۇرەلات، ۋە درىژايى خۇرەلاتى ئەم دەشتايىيە، كە ناۋى (دەشتى سلىمانى)
زۇر لى دى، رىزە دىۋارىكى شاخ كشاۋە موازى بەنجىرە شاخەكەى بەرانان، كە ئەمىيان
دىۋارى خۇراۋايى دەشتەكەيە.

ۋە ئەگەر وردتر برۋانن، راست ئاقارى خۇرەلات لە پەراۋىزى بنارى شاخى
گۇيژە كە يەكىكە لەو رىزە شاخەنەى سنورى خۇرەلاتى دەشتەكە، شارى بەدى
ئەكەن، ئەمە شارى سلىمانىيە، ئەم شارەيە دلە زىندوۋەكەى نىشتمانى كورد.
ئەو رىگايەى لە تەنىشتى چەپانەۋە لە ملەى تاسلۇوجەۋە گلۇرئەبىتتەۋە بۇ
دۆلى تانجەرۇ، ئەكشى بەناۋ دەشتايىيىكى شەپۇلدەرا بەرەۋ خۇرەلات بۇ سلىمانى،
كە لە پاش پەرىنەۋەى ناۋى قلىاسان، بەسەر پردە تازەكەيان، ئىنجا ئەگاتە جى.
سلىمانى شارىكى تازەى كوردستانە (۱۷۸۴/۱۱۹۹) يادگارى ئىبراھىم پاشاى
بابانە.

ۋە ئەگەر چاۋبگىپن بۇ لاي دەستەچەپەۋە، كىۋىكى بلندى تاقانەى بەدەماختان
بەرچاۋ ئەكەۋى كە ھىشتا لىۋوتى بەرزە بەۋ خەرۋىيى دىرىنىيەۋە، خەرۋىيى ئەۋ
رۇژگارەى كە خۋايى بوۋ ھەرىمى سلىمانى ۋ ھاسىكانى ئەپاراست
بەشاخەكانىانەۋە، دۆلۋ پروبارو كانىيەكانىانەۋە، بەمرۆۋىانەۋە، بەگىيان لەبەرۋ
كشتوكالىيانەۋە، ۋە ئاگادارىيان بوۋ. ئەم كىۋە بەسامە خۇشەۋىستە كىۋى

(پېرهمه گروون)ی موقه ده سی دیرینییه، که هیشتا ته مړۆش موقه ده سه له شیعو گۆرانیی کورددا.

کیوی پېرهمه گروون، ته بی وه کو هه موو کیویکی مانه ندی خو، له دهوری بهرددا پهرسترا بی، قوربانی پیشکesh کرابی و سویندی به سهر خورا بی، هه رچه ند خوایه تییه که ی له دهوری تاریخیدا لیی داکه نراوه، به لام موقه ده س ته ماشاکراوه.

ماده کان له سه ده ی هه وته می پیش میلاده وه له رۆژانی جه ژنه یاندا، به وینه، له جه ژنی سهری سالیاندا، له جه ژنه کانی گه پانه وهی به هارو هاوینیاندا، له جه ژنی نۆبه ره ی سه وزی پارانه وه بۆ باران له پاییزدا، وه بۆ رزگار بوون له بی بارانی و نه بوونی و نه خوشیی داگیرکهر و نه خوشی تر، وه بۆ پارانه وه بۆ منال بوون و نه مردن، وه بۆ پارانه وه بۆ دوربوون له دوژمنی داگیرکهر، وه بۆ پیروزی به سهر دوژمن، سهر ته که وتنه ته وقه سهری پېرهمه گروون و قوربانیان پیشکesh ته کرد، به ههر گه وهی گشت خوایه کانیان (دیاس پیتهر) واتا (باوه تاسمان، خوا تاسمان)، وه به خوی نوورو په یمان و سهر راستی، پارێزگاری و لات و دیهات و کهشتگا، (مپیره) ی گه وره (میهر، که له پیشا به خوی خورشید زانراوه)، وه به بانوو خوا (اله)، ته ناهیتا، ناهیدو خوایه کانی تریان.

نه بوخوژنه سهر (به خته نه سهر ۶۰۴-۵۶۱ پیش میلاد) ی شای بابل، قوله عه جایه به که ی بابلی لاسایی (له تاسایی) کیوی پېرهمه گروونی به شکۆ، یان کیویکی تری لووت به رزی وه کو ته وی، دروست کردوه بۆ دلخوشیی بانووشا (مهلیکه) خوشه ویسته که ی، (تامیتیس)، که دویتته ی شای ماد (ته ژنی ده ها که) بوو.

(تامیتیس) ته شی باره ها سهر که وتیته سهر ته و کیوانه بۆ به جیهانی پهرستشی خوی ههره گه وریان (دیاس پیتهر) (باوه تاسمان) و میپره (میهر) و خوایه کانی تریان. خوی نوورو په یمان و وه فاو سهر راستی بوو، به تاییه تی خوی ههره خوشه ویستی ماده کان بوو.

لام وایه هه تا دواپی سه رده می ساسانی پهرستگاییکی ناگربوو بی له چه شنی (چوارتاق)، له ته پله سهری کیوی پېرهمه گروون، بیگومان له زۆر دوروه دیار بووه. ته شی له سهر کیوی (سهرسیر) یش چوارتاقینک بووبی، که ناوی به دییه که ی (چوارتا) وه ماوه ته وه. (۳)

بانوو خوا (الهه) ته ناهیتا له سووړی ساسانیدا (بانۆك ناو)، واتا (خانم ناو) یاد
ته کړا، ته شی که په رستشگاییکی (بانۆك ناو ۹ بووبی له سه رچاوه که ی
پیره مه گروون. سه رچاوه که هر خوی بانوو خوا (ئانا هیتا) بوو، ته یان په رست.

(ته ناهیتا) بانوو خوی سه رچاوه وړو بارو پیتو به رکه تی سه ر زه وی و هی
زاوړی بوو. بوژاندنه وی کانیه کانو زیاد بوونی ناو، ته جه لپی ته و بوو، پیتو
به رکه تی به خش ته کرد به زه وی، وه میړدو منالی ته دا به کانیه کان، وه بانوو خوی
پیروزیش بوو.

له وهی هه تا ئیستا به یانمان کرد وا ده رته که وی که پیره مه گروون ده می خوی
په رستراوه، ده می بوته په رستشگا بو په رستنی ئاسمانو ئاسمانیه کانو ده می بو
ئاگر، ناو، له ده وری ئیسلامیدا بوته جیی مه رقه دی شه خسو پیر، که وا ئیستا
مه رقه دی پیره مه گروونی لییه. پیره مه گروون که وا دیاره، یه کی بووبی له پیره کانی
ئسماعیلی کون، مه رقه ده که ی له بن قوله ی کیوه که دایه، ژنان ته چنه سه ری،
قوربانی بو سه ر ته برن، داوی زگ پر بوونی لی ته که ن. ته م شه خسه یه کی که له وانه
که حاجه تی ناو مالی، که وه کو مه نجه ل و کاسه و که وچک و شتی تر بی، به نیاز بو
ته بری و لای داته نری.

ته شی ته سلې ناوه که ی (پیره نه بر گودروون) (گوردوه) بووبی. پار له سه ردانی
دوایی پیره مه گرووندا، له دئی (زیویه) پیان وتم که پیره مه گروون یه کی که له
ته سحابه کان، دیاره ته وان راست ته که ن.

ته و دئی که ئیستا ناوی (زیویه) یه، هه می شه ئاوا بووه، وه جیگای ئاگره وان،
موگ و هی ربه ده کان بووه که پیاوی دینی زه رده شتی بوون. (زیویه) به پیی
ناوه که یه وه وا دیاره که له ده وری ئیسلامیشدا سه رده میك ناوچه یی کی ته رقه تی
بووبی، وه (زاویه) (ته کیه) یی کی لی بووبی.

* * *

وہک سہرنجمنان دا مامؤستا توفیق وەهہی لہم چہند لاپہرہ زۆر کہ مہدا
 (کہ لہبارہی دیرینہی چیاۓ پیرمہ گروونہوہیہ)، ئەو ھەموو زانیارییہ
 میژوووییہ دەولتە مەندەمان بەو خیراییہ زۆر ھوشیارو زیرەکانہیہ بۆ بەسەر
 دەکاتەوہو دەمانباتەوہ بۆ ئەو سەردەمانە ی کہ ئەم چیاہو ئاقارەکی لہ
 سەدان و ھەزاران سال لہ پیشتەرەوہ، مەلئەندی ئایینی دانیشتوانی ناوچە کہ
 بەگشتی و بەتایبەتیش لہ رۆژگاری دەسەلاتی دەولتەتی (ماد-سەدە ی
 ھەوتەمی پێش زاین) دا، مەلئەندیکی رێبەرائی ئایینی (ماد) بووہو
 رێپورەسی ئایینیان تیدا ئەنجامداوہو لہ تەکیشیدا کہ دیتە سەر ناوی
 گوندی (زێویە) ی ناوجەرگەو ئامیزێ چیا کہ، بەھەمان شیوہ لہم گوندەش
 دەدوی و ئەم گوندەش بەدیرینہی چیا کہوہ دەبەستیتەوہو دەلی: (ئەم دیہی،
 کہ ئیستا ناوی زێویە-یہ، ھەمیشە ئاوابووہو جیگە ی -ئاگرەوان- و-
 موگ- و- ھیربەد- ەکان بووہ، کہ پیاوانی ئایینی زەرتوشتی بوون). .. کہچی
 کہ راقە ی وشەو ناوی گوندی (زێویە) دەکات، دەلی: وا دیارە لہ سەردەمی
 (ئیسلامی) شدا، ناوچە یەکی تەریقەتی بووبی و (زاویە): تەکیە-یەکی لی
 بووبی!! کہ وەک دیارە مامؤستا وەهہی وشە ی (زێویە) ی بە وشە ی
 (زاویە) ی عەرەبی لیکداوہتەوہ، بۆیە ناوی (زاویە) بۆ رۆژگاری ئیسلامی
 دەگێریتەوہ!

بۆیە کاتیک بەپی و شوینی بەسەرکردنەوہکی مامؤستا (توفیق وەهہی) دا
 دەچینەوہ، کہ دەلی: گوندی زێویە، جیگە ی ئاگرەوان-موگ- و- ھیربە- ەکان بووہ،
 بی ھیچ دوودلیہ ئەمە ی لہگەلدا دەسەلمینینو بۆ پشتیوانیکردنی ئەم
 بۆچوونیشی، ئەوہ بەیاد دینینەوہ، کہ ھەر لہ سەر ووتری ئەودیوی چیاۓ
 پیرمہ گروونەوہ ریزە چیاہەکی تری بەرزو زۆر سەخت و رەقەن بەناوی چیاۓ
 (ژیلوان) ەوہ ھەیہ، کہ لہگەل زنجیرە چیاہەکی تر دا بەسەر گوندی (چۆنماخ) ی سەر
 بەدۆلی (جافایەتی) دا دەروان.

چیاۓ (ژیلوان) ھەر لہ ناوہکیەوہ بیرمان بۆ ئەوہ دەبات کہ ئەم چیاہ
 بەدریژایی سالانیکی زۆر (ئەگەر نەلیم چەند سەدە یەکیش) جیگە ی
 (ئاگرەوان=ژیلوان) بووہ، چونکہ تا ئیستاش شوینەواری ئاگری گەورەو کورە ی

گه وړه ی ئاگر به سهر هه موو رووخساری رهداگه پراوی چیاکه و تاته به رده رده شه کانیه وه دیاره و دهریش ده که وې، که له ئاکامو به هوې ته و ته مهنه دریژه ی ته و ئاگره ی له سهرتاسه ری ته م چیا به و ئاقاره که یدا هه بووه، شوینه واری دره ختو سه و زایی لی نییه.

من له دوو قوناغی ژیا نی پېشمه رگایه تیمدا (۱۹۷۴-۱۹۷۵) و (۱۹۸۰-۱۹۸۷) رۆژگار یکی زورم له نزیك هه ردوو چیا ی پیره مه گروون و چیا ی (ژیلوان) دا، به سهر بر دووه، به تاییه تی سالانی (۱۹۸۶-۱۹۸۷)، که به ماله وه له گوندی (میولا که) ی نزیك (چوڅماخ) ی دامینی چیا ی (ژیلوان) بووین، زور جار هه سستی کی قوولی پر له پامان پالی پیوه ده نام به چیا ی (ژیلوان) دا هه لگه پریم و له دیمه نی رده ش و هه لگه وتی سامنا کی چیا که وردبمه وه! سه یر له مه دایه هه ر له تهنیشت چیا ی (ژیلوان) وه، چیا به کی تر به ناوی چیا ی (ئاسنگه ران) هه یه و شیوه هه لگه وتی ته م چیا به ش و یکچووی چیا ی (ژیلوان) ه، وه ک به ناوه که ی ته میشتا دیاره، ته م چیا به تاییه ت بووه به پیشه گه رانی (ئاسن)، بو دروست کردنی که ره سه و چه کی جهنگی، بو سهر بازانو جهنگا وه رانی سوپایی سهر ده مانی پیش هاتنی له شکرو ئایی نی ئیسلام بو ناوچه که.

میژووی (ناوی چیا ی (ژیلوان)، که بی هیچ سی و دوویه ک، گومان له کوردی بوونی (ژیلوان=ژیلوهان) ناکری، ده بی بو سهدان سالی بهر له هاتنی ده سه لاتی عوسمانی بو ناوچه که بی ت، چونکه که ده سه لاتی عوسمانی ده ستیان به سهر ناوچه که دا په یدا کردووه وه وه رده وشت و نه ریتی هه موو داگیر کارانی ک، که پیش هه موو شتی ک ناوه دیرین و ره سه ن و کو نه کانی ناوچه که یان بو زمانی خو یان (تورکی) گوړپوه، هاتوون هه ر به پیودانی ناوی چیا ی (ژیلوان)، ناوی ته و گونده ش، که له دامینی چیا ی (ژیلوان) دایه، به (چوڅماخ = چو قماق = چه قماق) ناونا وه، که هه ر به مانای ئاگر و ژیلوه مو دیت (۴) ..، به لام ته م ناولینانه (چوڅماخ)، ته مهن نزیکه ی (۴۰۰-۵۰۰) ساله ی عوسمانی، نه ک هه ر نه یتوانیوه ناوه دیرینه که ی چیا ی ژیلوان بسر پیته وه و له بیر خه لکی بباته وه، به لکو له هه مانا کتا ناوی (ژیلوان) نه ینییه کی دیرینه ی زمانی کوردی ئاشکرا ده کات، که کورد له سهدان سال پیشتره وه له جیاتی وشه کانی (موبه د، ئاتورووان، ئاسورووان) ی پی ره وانی ئایی نی

زەرتوشتی، کە بە کوردی (تاگرەوان) دەگرێتەو، وشە (ژیلوان) یان بە کارهێناوە. هەر لەم رەهەندەشەو بێر بۆ ئەو دەچێ، کە دواى هاتنى دەسەڵاتی ئیسلام بۆ کوردستان و بۆ پازیکردنى دەسەڵاتدارانى ئیسلام، لە ناوچە کەدا، لە برى وشە (موبەد) و (ئاتوروان)، وشە (ژیلوان) یان بە کارهێنابى. هەر وەك چۆن لە وڵاتی ئێرانیشدا (سەر دەمی ساسانی)، بۆ هەمان مەبەستی دڵنەوايیکردنى فەرماندەکانى ئیسلام، لە برى وشە گەلى ئایینی زەرتوشتى وەك: ئیزەد، موگ، موبەد، وشەکانى: یەزدان، هیرەد و مەلەك (فریشتە) یان بە کاربرد.

دەگەر پێمەو بۆ سەر ناوی (زێویه) و دەلیم: میژووی ناوی (زێویه)، لە میژووی هاتنى ئیسلام کۆنترە و ئەگەر مامۆستا توفیق وەهبى لە گوندی (زێویه) ی لای چىای پیرەمەگروندا شوینەوارى ئایینی ئیسلامى دیبى، ئەمە شتێكى ئاساییە و نەریت و رەوشتى هەموو ئالگۆرپێكى رۆژگارو لە ناوچوونى دەسەڵاتی کۆن و پەیدا بوونی دەسەڵاتدارانى تازە و ئایینی نوێ، ئالگۆرپی هەمەلایەنەش بە دواى خۆیاندا دین، بۆ نمونە: دەسەڵاتدارانى تازە هاتوو، لە شوین دەسەڵاتدارانى پێشوو دادەنرێن و ئایینی تازەش، جیگەى ئایینی کۆن دەگرێتەو. لەم بوارەدا چەند نمونەیهك بۆ بیرخستنەو بەیاد دێنینهو:

خشیارشا (٥٦٥-٤٨٥ پ. ز) هەخامەنشی، کاتى برۆای بە ئایینی (زەرتوش) هینا، هیرش و لەشکرکێشیی کردە سەر پەرستگەو مەلەبەندەکانى ئایینی (موغ-موگ) هەکانى (ماد) و تیکیدان و داواى لەدانیشتوانى قەلەمەرەو هەکەى کرد لە شوین و جیگەى ئەو پەرستگایانەى (موگ) پەرستگەى (زەرتوشى) دروست بکەنەو.. یان کاتى (هۆلاکۆ ١٢١٧-١٢٦٥ ز) هیرشى بۆ سەر ئێران کردو داگیرى کرد لە ناوچە رگەى هەندى پەرستگەى زەرتوشتیدا، مزگەوتى دروستکرد، وەك لە ناو پەرستگەى گەورەو بەناوبانگى (تازەر گشنسب=شیز) دا، مزگەوتى گەورەى بۆ خواپەرستى پێرەوانى ئایینی ئیسلام دروستکرد، بەلام بەم کارە، ناوی دێرینەى پەرستگەى (تازەرگشنسب) لەیاد نەچوو.. کە لەم پروووە دەیان و سەدان نمونەى لەمۆزەرەن.. بۆیە بوونی شوینەوارى ئیسلامى لە گوندی (زێویه) دا مانای ئەو ناکەیهنێ، کە بەهاتنى ئایینی ئیسلام بۆ دۆلى جافایەتى، ناوی گوندی (زێویه) ش لە ناوچووبى، هەروەك نمونەى چىای (ژیلوان) ی پێشتر باسکراو، کە وشەو ناوی

(چۆنماخ)ی تورکی نهیتوانی ناوه دیرینه‌که‌ی (ژیلوان) له‌بیر خه‌لکی ناوچه‌که بباته‌وه.. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه به‌دڵنیاییه‌وه ده‌لێن: ناوی (زیویه) به‌ ناوی (زاویه)ی عه‌ره‌بییه‌وه نه‌هاتوه. به‌لگه‌شمان له‌سه‌ر ئه‌م پێداگرییه‌مان له‌ویوه دیت، که هه‌ر له‌ کوردستاندا ده‌یان گوندو شوینی تر به‌هه‌مان ناوی (زیوی)، زیوکه، زیوه، (زیویه)وه هه‌ن، که هه‌موویان له‌ رووی ناوه‌وه له‌ بنجدا یه‌کنو له‌ هه‌موو ئه‌م گوندانه‌شدا، هاوشیوه‌ی گوندی (زیویه)ی لای چیا‌ی پیره‌مه‌گروون، (مزگه‌وت)یان تێدایه‌، وه‌ك ئه‌م مشته نمونه‌یه‌:

-زیوی-ی لای راژان (ناوچه‌ی مه‌رگه‌وه‌ر).
 -زیویه-و- زیوکه-ی لای شاری (شنۆ).
 -زیویه-ی کۆنه لاجان (لای شاری خانی).
 -زیویه-ی سه‌ر به‌دیستانی (مه‌نکاری)ی سه‌رده‌شت، که به‌سیوه لاسوره به‌ناوبانگه‌.

-زیوه-و به‌ر زیوه-ی ناوچه‌ی با‌له‌کایه‌تی.
 -زیوه-و-ده‌ره زیوه-ی ناوچه‌ی خو‌شناوه‌تی.
 -زیوی-ی ناو شاری که‌رکوک.
 -زیوه مه‌ر-ی ناوچه‌ی قه‌رده‌اخ.
 -زیوی-ی شیخ پیرمووس (ته‌نیشته بامه‌رنی).
 -زیوکه-ی سه‌ر به‌ناحیه‌ی نه‌هلی (نه‌هله‌)ی پارێزگه‌ی مووسل.
 -زیوه-ی سه‌ر به‌ناحیه‌ی نه‌هلی- مووسل.
 -زیوه-ی سه‌یدا، سه‌ر به‌ناحیه‌ی نیروه‌و رێکان.
 -زیوی-ی شکان سه‌ر به‌ناحیه‌ی نیوه‌و رێکان (قه‌زای ئامیدی).
 -زیوکاشین-ی سه‌ر به‌قه‌زای ئامیدی.
 -زیوکاژیری- سه‌ر به‌قه‌زای ئامیدی.
 -زیوا-ی شه‌فیقی- سه‌ر به‌قه‌زای ده‌وک.
 -زیوکا-ی سه‌ر به‌ناحیه‌ی نیروه‌و رێکان.
 -زیوا-ی سه‌ری، سه‌ر به‌ناحیه‌ی نیروه‌و رێکان.
 -زیوه-ی سه‌ر به‌ناحیه‌ی دیانا.

-زێوکه-ی سەر به ناحیهی ناودهشت.
 -زێوه-ی ناوچهی نزار له بارزان (سەر به قهزای ئاکری).
 -زێوهکه-ی که ندالان (ناوچهی دۆسکی).
 -زێوکا عه بوی (ناوچهی دۆسکی).
 -زێوکه-ی محمهد یاسین (ناوچهی دۆسکی).
 -زێوه-ی سەر به ناحیهی زاوێته.
 -زێوکی-ی جیسک (سەر به ناحیهی گولی).
 -زێوکا-ی سنديای (سەر به ناحیهی گولی).
 -زێوه پیرامیس-ی سەر به ناحیهی سهرسهنگ.
 -زێوه-ی سەر به قهزای رانیه.
 -زێویه-ی سەر به قهزای شارباژێر.
 -زێوه-ی سەر به دیستانی دۆل.
 -زێوه-ی سەر به دیستانی گهورك-نه لێن.
 -زێوه-ی سەر به دیستانی ملکاوی.
 -زێوه-ی سەر به دیستانی مهنگوری خۆرهللات.
 -زێوی-ی سەر به دیستانی (تیل تیمور)ی بهشی ناوخوی مههاباد.
 -زێوهگه ووه-ی سەر به دیستانی (سوگمان ئاوا)ی ده وره بهری شاری (خوی).
 -زێوه-ی سەر به دیستانی (فارسینجی)ی سەر به (ئهسه دئاوا)ی پارێزگهی هه مه دان.
 -زێویه-ی سەر به دیستانی (بیله وهر)ی بهشی (کامیاران)ی سەر به پارێزگهی _سنه -کوردستان).
 -زێویه-ی سەر به دیستانی (ئیسفه ندئاوا)ی سەر به شاری (قوروه)ی پارێزگهی (سنه -کوردستان).
 -زێویه-ی سەر به دیستانی ژاوه رۆری هه ورامانی تهخت.
 -زێویه-ی سەر به دیستانی (نه مه شیر)ی شاری (بانه).
 -زێویه-ی سەر به دیستانی (گول ته په)ی ناوچهی فه یزوللا به گی - ده قهری شاری (سه قز)(۵).

که له ناو ئەم لیسته ناوه‌دا و ئەوهی زۆرتر له مەبەسته‌که‌ی ئێمه‌وه نزیکه‌، ئەم دواناوه‌، واته‌: (زیویه‌) ده‌قه‌ری شاری سه‌قه‌زه‌، له‌ خۆره‌ه‌لاتی کوردستان، که‌ نزیکه‌ی (۵۰ کیلۆمه‌تر) ده‌که‌وته‌ باکووری خۆره‌ه‌لاتی سه‌قه‌ز و به‌ هه‌مان شیوه‌ی ناوچه‌ی دۆلی جافایه‌تیش، شه‌قل و مۆرکی _گۆل ته‌په‌) ی تورکی، به‌سه‌ر ناوچه‌که‌وه‌یه‌.

دانیشته‌وانی ئەم گونده‌ کوردن، کاریان کشتوکال و ئاژده‌ل به‌خیۆکردنه‌، که‌شه‌وه‌ای زۆزان و سارده‌ سی‌ره‌ و جی‌گه‌یه‌کی ئاوێژه‌ و به‌ برشته‌. وه‌ک هه‌ر گوندی‌کی تر، قوتابخانه‌ و مزگه‌وته‌ی تێدا‌یه‌. سالی (۱۹۶۳) شوێنه‌وارناس و دێرینه‌ زان، کۆلیاری و پشکنینیان تێدا‌ کرد. دێرینه‌ و شوێنه‌واری شاری‌کی کۆنی تێدا‌ دۆزرایه‌وه‌ و گه‌لی شتومه‌کی تێدا‌ چنگ که‌وت، که‌ نیشانه‌ی پێشکه‌وته‌نی هونه‌ری و ورده‌کاری و پیشه‌یی و خۆنده‌واری بوون. ئەم گونده‌ له‌ بنه‌رته‌دا ناوی (زیویه‌) بووه‌ که‌ له‌ گه‌ل ناوی ئیستایدا‌ زۆر له‌ یه‌که‌وه‌ نزیکن و گوايه‌ ئەم ناوانه‌، له‌و به‌رده‌ نووسه‌ می‌ژوو‌ییانه‌دا‌ نووسراون، که‌ سارگۆنی دووه‌می ئاشووری (۷۲۲-۷۰۵ پ.ز) و ناسراو به‌ (شروکین)ی ئیمپراتۆری ئاشووری، ئەم باسانه‌ی له‌ سالی شه‌شه‌می پاشایه‌تی خۆیدا‌ یاداشت کردوه‌ و نووسیویه‌: (شاری ئیزیرتو) ی وێران کردو سووتاند و دووشاری تری (زیویه‌) و (ئارمانیدیش) یشی داگیر کردوه‌، هه‌ر ئەم (سارگۆن)ه‌ دواتر له‌ به‌رده‌نوو‌سی‌کدا‌ ئاماژه‌ی بۆ ئەوه‌ش کردوه‌، که‌ دوا‌ی داگیرکردن، ئەم دوو شاره‌ی (زیویه‌) و (ئارمانیدش)ه‌ی سووتاندوون.

له‌ ئاکامی ئەو کۆلیاری و پشکنینانه‌ی له‌م گونده‌دا‌ کران، گه‌لی خشل و که‌ره‌سه‌ی زی‌رینی تێدا‌ دۆزرایه‌وه‌. هه‌ندێ له‌و شتانه‌ی تێدا‌ دۆزرایه‌وه‌: سینه‌به‌ند و گه‌ردنبه‌ندی‌کی له‌ زی‌ر دروست‌کرا‌ی هه‌لقه‌هه‌لقه‌یی بوو. که‌ هه‌ردووکیان به‌ وێنه‌ی که‌له‌سه‌ری جانه‌وه‌رانی وه‌کو: شیر، دیو، ده‌عبا و درنده‌ی نه‌ناسرا‌ی ته‌فسانه‌یی نه‌خشی‌نرابوون. هه‌روه‌ها‌ کالانی خه‌نجهر و نی‌زه‌ و په‌یکان و چه‌کی تری جه‌نگی. دیواره‌کانی که‌ له‌ ژێر زه‌ویدا‌ ده‌ره‌ی‌نراون، زۆر سه‌ختن، پلیکانه‌ی به‌تاته‌به‌ردی تاشرا‌ی لووس و نه‌خشی سووره‌وه‌کرا‌ی قالب زل دروست‌کراون. هه‌ندێ له‌ ژوو‌ره‌کانی ئەم ته‌لار سازییه‌ی، به‌ داری (سه‌روو) دا‌ره‌پا‌ کراون، که‌ داری (سه‌روو-

سهول)، ئىستا له و دهقهرانه دا نابيينرئ. ديواره كاني به كاشى سوره وه كراوى رهنگاورهنگ نه خشيئراون.

به پي ليكولئينه وهى ديرينه ناسان، ئم شتانه هه موو، پاشا وهى سه دهى نويه مى پيش زايينن. كه ده ب لي ره دا له يادمان بى، له سه رده مى نويه مى زاييندا، ده ولته تى (مانا)، يان (ماندى) ده سه لآتى به سه ر ئم هه ريما نه دا هه بووه و يه كيك بووه له ده سه ته ده ولته ته كاني (زاگرو س)، كه به ر له ئيمپراتوريه تى (ماد)، لاي باشوورى زه رياچه ي (ورمى)، فه رمان ره وا يه تى كر دووه . به م پييه، شارى (زيويه = زيبيه) و ئه و شارانه ي كه (سارگونى ئاشوورى)، له م هه ريما نه دا دا گيرى كر دوون. له شاره كاني ده ولته تى مانا بوون .

ئىستا ئيت پرسيارىتر دئنه ئاراهه:

۱. ئاخو ئه و گوند و شوينانه ي ناويان (زيوى، زيويه، زيوكه، زيوه) يه، شوينه وارى ناو قه له م ره وهى هه مان شارستانيتى (مانا) ين؟!

۲. ئاخو ناوى (زيوى، زيويه، زيوكه، زيوه) ناوى سه رده مانى پيش ئيمپراتوريه تى (ماد) ن؟!

۳. ئاخو هيج گوند و جيگه يه كيتر له كوردستاندا، ئه وه نده ي ناوى (زيوى، زيويه، زيوكه، زيوه) به م ژماره زوره دووپات بوونه ته وه و هه ن؟!

۴. ئاخو بنه ما و ناوى (زيوى، زيويه، زيوكه، زيوه) چى بى و له بنه رته دا چون بووبى؟!

۵. ئاخو ناوى ئم هه موو گوند و جيگايانه ي ناويان (زيوى، زيويه، زيوكه، زيوه) يه، له وشه و ناوى (زاويه) عه ره بيبه وه هاتوون؟.

پهراویزه‌کان:

۱. نووسینه‌که‌ی مامۆستا (وهه‌بی) به‌هه‌مان شیوازی نووسراوه، که نیوسه‌ده له‌مه‌وبه‌ر، له‌گۆفاری (پیشکه‌وتن) ژماره (۸)، سالی یه‌که‌م، نیسانی ۱۹۵۸، ل ۱-۴دا، بلاوی کردۆته‌وه.

۲. پیشکه‌وتن (گۆفار)، ژماره ۸، سالی یه‌که‌م، نیسان ۱۹۵۸، ل ۱-۴، به‌قه‌له‌می مامۆستا بلاوکراره‌ته‌وه.

۳. له‌باره‌ی (سه‌رسیر) و (چوارتا)وه وتاریکم نووسیوه له‌به‌ره‌وه بلاوی ته‌که‌مه‌وه، له‌سالی ۱۹۴۵دا له‌سلیمانی بۆ یه‌که‌م جار لی‌بنوونه‌وه‌ی ناوی (سه‌رسیر)م بلاوکرده‌بووه‌وه، وه‌وتوبووم که له‌ (سه‌ردسیر)ی فارسییه‌وه هاتووه، که مانای (هاوینه‌هوار)ه.

۴. هه‌ر له‌شیوه‌ی ته‌م ناوه‌ تورکییانه‌ی عوسمانی، له‌هه‌مان ناوچه‌دا، ناوی گوندی (یاخ سه‌مه‌ر) و (قزله‌ر) و چه‌ندان گوندی هاوسی (چۆخماخ) هه‌ن.

۵. بۆ به‌سه‌ر کردنه‌وه‌ی ناوی (زیوی، زیویه، زیوکه، زیوه) سه‌یری ته‌م سه‌رچاوانه‌ش کراون:

۱. فرهنگ ده‌خدا، جلد ۹، ص ۱۳۱۱۹.

ب. محمه‌ده‌ جه‌میل رۆژه‌یانی، ولاته‌که‌ت باشتربناسه. چاپه‌مه‌نی ئاراس: ۲۰۰۵، هه‌ولێر، ل. ۳۱۰-۳۱۳.

ج. د. غه‌فوور عه‌بدوڵلا، گونده‌کانی کوردستان، به‌رگی: ۱، ۲، ۳، ۴، هه‌ولێر، ۲۰۰۵

د. د. غه‌فوور عه‌بدوڵلا، فه‌ره‌نگی جوگرافیایی کوردستان، چاپه‌مه‌نی موکریانی، ۲۰۰۸، هه‌ولێر.

هەندى ئاشناى نامۆ

-۱-

هەندى جار بە دەم نووسىنەو، بېرى واژە و زاراو، دېنە بەر نووکی قەلەم “کە ئەگەرچى بىنەرەت و مەبەستى نووسىنەكە، کارى بەر واژە و زاراوانە نىيە” بەلام لەهەمان کاتىشدا بى ئەو دەسلەلات لە دەست خۆتدا بىت، لەنگەرئىك، يان هەلۆيىستەيەكى كورتى كەم خايەن لە ئاستياندا دەگریت و بە دەمىشەيەو پشووئەك دەدەيت. ئەوسا لەم دەرفەتى پشووئەدا، بەچاويكى ناسياوانە، لە سەر و روخسارى ئەو واژە و زاراوانە ورد دەبىتەو و هانا بۆ بىرەو دەبەيت، تا ناويان و مانايان و ناسياويت لەگەلئاندا بىر بکەيتەو و بزائيت چۆن تىکەل کاروانى ئەو شەپۆلە واژە و زاراو ئاشنا و ناسياو کەوتوون، کە رۆژانە هاوړيەتى قەلەمەكەت دەکەن!

ئەم چەند واژە و زاراوئەش “بېرئىکن لەو نمونانە:

بان؛ نەبان

مامۆستا هەژار موکریانى لە لاپەرە (٤٧)ى بەرگى يەكەمى (هەنەبانە بۆرینە)دا، لەبارەى واژەى ((بان))و ئەو ئاواى نووسىو:

- ١ - بان: بانگى نوێژ (مەلا بانى دا).
- ٢ - گازى: (بانى كە بابى).
- ٣ - لای سەررو: (لە بان ئەو كیفە).
- ٤ - سەربانى خانوو.
- ٥ - بانو: زەمىنى دەشت و بلند: (بان هۆبەتوو، تالەبان).
- ٦ - هۆگر و خاوەن بەزەبى: (ئەو مانگایە لە گوێلكەكەى نەبان بوو).

۷ - بېن، بوون.

ديسان هر ماموستا ههژار، له لاپهړه (۸۷۷) ی بهرگی دووه می
(هه مېانه بۆرینه) دا، له باره ی واژه ی (نه بان) هوه ئاوی نووسیوه:

۱ - شیرده ری که بیچووی خو ی ناوی و شیر ی ناداتی.

۲ - که سی که دهنگی له یه کی گۆریوه: (کاکم لیمان نه بانه و نامان دوینی).

۳ - بهدمیجاز، هه میشه قه لئس و تووره.

به لām له نیوان ههردوو واژه ی (بان) و (نه بان) ی ئەم لیکن دانه و هیه ی ماموستا
(هه ژار) دا، واژه یه کی هاو به شی وهک (نه بان) دووباره بۆته وه، که وهک وتمان: به و
مانایه دیت که شیرده ری که خو ی له بیچووه که ی ده گۆری، یان: نایه وی و شیر ی
ناداتی. که واته مانای گشتی واژه ی (نه بان) ئاوی لی دیت: خو تینه گیانندن و
روویینه دان و دووری لیگرتن و سهیر نه کرد بی “بۆیه له فۆلکلوردا و تراوه:

تەحە لە وریزە خالانە

بۆ من چاکن ئەو چاوانە

یاری خۆمە و لیم (نه بانه)

واته: یار دهزانی من یاری ئەوم “به لām رووی سۆز و بهزه بی لی وەرگیپاوم و رووم
ناداتی و به چاوی جارانی بۆم ناروانیت، بۆیه دهشی دوو که سی ناسیاو، که له ری و
گوزهردا تووشی یهک ده بن، یه کیکیان به ههر سۆنگه یه که وه بوویت، خو ی له وی تریان
بیئاگا و نه دیو دهکات، وهک ئەوه ی خزی و نیشان بدات، که گوايه نهیدیوه و چاوی
به سهیر کردنی شتیکی تره وه خه ری که کردوه، که به مه ده لین خو ی لی (نه بان) کردوه.

ئهی باشه، ئەگەر پیشگری (نه) ی ئەم واژه ی (بان) ه، به و جۆره بیینه وه یاد “که وهک
دهزین له کور دیدا (نه) بجیتته پیش ههر واژه یه که وه، ده بیته پیچه وانهی ئەو شته، وهک:

چوون = نه چوون

خواردن = نه خواردن

خۆش = نه خۆش

خهوتن = نه خهوتن

بینین = نه بینین

بینا = نابینا

ئەوسا واژەى (بان) دەبىتتە پىچەوانەى (نەبان) و ماناى (بان) ىش دەبىتتە:
خۇتىگەياندىن و رووپىدان و سەيرکردن. بۆيە لەفۆلكلورى كوردىدا واژەى (بان) بە
ماناى تىروانىن و سەيرکردن و نزيكى كردنە:

هەتا خۆم كۆپ بووم بە (بان)انەو
كچگەل بە دوعا و بە پارانەو
ئىستاكە پىر بووم، پىم دەلەين خالۆ
بەرتىلىش دەدەم، نامبەنە مالۆ

واتە: هەتا لەتافى لاويدا بووم، كچانى زۆر، پەرۆشى ئەو بوون روويان پى
بدەم و خۆميان تىبگەيەنم و بيانلاوينم و چاوپرکييان لەگەلدا بکەم... كەلە مانا
گشتىيەكەى ئەم واژەيەو، هەر سەيرکردن و بينينمان لا گەلەلە دەبىت، بۆيە دەبى
ماناى واژەى (بان) هەر (بينين) بىت “كە مخابن هيشتا فەرەهەنگەلى كوردى
بەمخۆرەى لەبارەو لىك نەداوئەو.

هەپرى لە بەپرى جيا ناکاتەو

ئەمە پەندىكى پيشينانى كوردىيە، بەلام لە (پەندى پيشينان)ە كەى مامۆستا
(شېخ محەمەدى خال)دا نەهاتو.

لە لاپەرە (٩٦٥)ى بەرگى دووهمى ((هەنبانە بۆرينە))شدا، ماناى واژەى
(هەپ) ئاوا لىكداوئەو.

١ - هەپ: قور.

٢ - زىقە، گريانى مندا.

٣ - زەرەى كەر، گۆرە.

٤ - خاك، خۆل.

بەلام ((هەپ)) و ((هەرگ)) لە دىاليكتى گۆران - دا بە ماناى (قور) و (لىتە)
و (خاكى تەپ) دىت. مەولەوى تاوگۆزى، لەم چەند بەيتەدا ((هەپ))ى بەماناى
قور و لىتە هيناو:

١ - گیتج زریوار هه رسم مهوج وهردهن.

سارای مهريوان ته مام ((ههپ)) كهردهن (ل: ٥٠٠).

واته: زریباری فرمیسمك شهپۆلی داوه و دهشتی مهريوانی كردووه به قور.

٢ - ها، كاوان كاوان، دلّ چون دلّپیشان

((ههپ)) دان وهسهردا، ههردان پهی ویشان (ل: ٥٢٣)

واته: بهرزاییه كان وهك دلّ برینداران، دلّیان لهت بووه و چیاكانیش قورپان

بهسهری خویاندا داوه.

٣ - یاشیخ ((ههپ)) گاوان مهیلهكهی لهیلی

سهر به سهر وهگیان ههرزانه خهیلی (ل: ٥٣)

واته: یا شیخ؟ قورپاویك كه بههوی مهیلی لهیلی - وه له گیانی دلّدار بیرژی

تهوهنده به نرخه تهگهر سهربهسهر، به گیانی خوی بیگۆریتتهوه، هیشتا به ههرزانی

دهست كهوتوه.

كهواته ههپ، بهمانای قور دیت.

بهلام ((بهپ)) واژهیهکی عهربهیییه و بهمانای زهمینی وشك دیت، بۆیه ههردوو

واژهكه، بهدهستی تهنقهست، به پیچهوانهی یهكتر دانراون، تا مانای دژ بهیهك

بدهن و مانا گشتیییهكهی ببیته: ((تهپ و وشك)) كهله بنهپتدا پهندهكه بهرامبهپ

تهو كهسه گیل و نهشارهزایانه بهكار دههینین، كه ئاوهزیان به جیاكردنهوهی: چاك و

خراب، دۆست و دوژمن و تهپ و وشك ناشکی، بۆیه دهلین: (ههپ) له (بهپ) جیا

ناكاتهوه.

سهرنجیکی تر لهسهر ئهم پهنده“ لیكدانی ههردوو واژهی (ههپ) و (بهپ) کییش

و قافیهداره“ كه نمونهی تری تهمجۆره واژه دژبهیهكانه، له زاراوهی تری وهك (تهپ و

بپ) دا دهبینین و من دلّنیام ئهم دوو واژهیهی ئهم زاراوهیهش له بنهپتدا ههر (تهپ و

(بهپ)ی ههمان پیودانی پهندی (ههپ) و (بهپ) بوون، كه ئیستا لهم زاراوهیهدا

بزوینی (بهپ)هكه سواوه و بۆته (بپ) و زاراوهكهش به گشتی مانای هیشتا (تهپ)

دهگهیهنئ“ كه نابی ماناكهی وابیت، بهلكو دهییت به ههمان پیودانی پهندی (ههپ

- ی) لهبهپ - ی جیا ناکاتهوه) سهیری بکریّت.

بۆ بیر هیئانه وهی خوینەر و هەر له م بواره دا، زاراوهی (حازر و بزر)، (بهزمه م پهزم) *، هه لبه ز و دابه ز) مان له کوردی دا هه یه، که به پیودانی زاراوهی پیشوو، هه ردوو واژه که ی ته مانیش، دژ به یه کن و هاوکاتیش (کیش و قافیه) دارن، تا له سه ر زمان و له کاتی به کارهیئاندا ئاسان و وه ک جوړه شیعی کیش بن. هه ر بۆیه له م بواره دا بیر بۆئه وه ده چی، که واژه کانی ته مجوړه نمونانه، هه روا به ریکه وتیک نه چوونه ته پال یه کتری، به لکو ده بی زمانزان، یان فره هه نگ نووسیک، کاری له سه ر کردبن و له م نمونانه ش زۆرت ر بووبن، به لام ئیمه هه ر ته م چهند دانه یه مان سناگوسنگ بۆ مایته وه.

کونه مشکى لیگرد به قهیسهرى!

یان

قهیسهرى لیگرد به کونه مشک!

ئه میش په ندیکى دیرینه یه، ته مه نى له گه ل دروستکردنى (شار و بازار و قهیسهرى) دایه. داخه که م له (په ندی پیشینان) که ی ماموستا شیخ محمه دى خال - دا نه هاتوو. تا ئیستا له زۆر ده قى کوردیدا ده یینم به هه ل به کارى دینن. ته گه ر له رووى واتاو ه سه یرى بکه ین، هه ست ده که ین به و مانایه هاتوو، که به راورد له نیوان دوو جیگه ی وه ک (قهیسهرى) و (کونه مشک) دا ده کات... بیگومان ده شزنین جیاوازی له نیوان ته م دوو جیگه یه دا، ته وهنده زۆره “جیى به راورد نییه.

چونکه رووى ده مى په نده که ش له مرۆقه “ نه ک له مشک، ته وا ده زانین که مرۆقه ده توانی له بازار و قهیسهریدا، به پان و پۆری بازار و قهیسهرییه که دا بسوریته وه. به لام به پیچچه وانه وه، مرۆقه به کونه مشکدا ناچیت. له به ره وه مادام رووى ده مى په نده که هه ر له مرۆقه (وه ک وتمان)، ته وا ده بی ته م مرۆقه (له وکاته دا) ته وهنده به ته نگ هیئراییت، که مه ودا ی هه نگاوه له یئنان و بزووتنى له به رده مدا

* بهزم و پهزم: شادی جهنگ، خوشی و شه ر و هه را.

تەنگەبەر و تەسك و پېر تەنگوچەلەمە كرابىتتەو. واتە: تەگەر لەبەر ھەر ھۆيەكى گوشارى وەك قەرزارى، يان دوزمنكاري، يان ھەزاري بىت“ ئەوا ئاسۆي بەر پى و بەرچاوى، تاريك و تەنگ دەبى و تروسكايىك شك نابات، تا وردە وردە ھەست دەكات تواناي ھەنگاو ھەلھىنان و پەلوپۆ ھاويشتن و دەرەتانيك و دەستگريكى نىيە“ بەدەم ئەم تەنگانەيەيەو بىت. بۆيە ھەست دەكات تەنگى پى ھەلدەچىرى و دىيائى لى بچووك و بچووكتر دەبىتەو“ لەم بارەدايە ئەم مەزقەي ناو ئەم تەنگەژەيە، ئەو شار و بازار و قەيسەريەي جاراني لى تاريك و نووتەك و يەكجار تەنگەبەرە. بۆيە كاتى كەسك، كەسيكى تر بەتەنگ دىنى“ دەلەين: قەيسەري لى كرەوتە كونە مشك. كە غەونەي ترى ئەمچۆرە پەندەمان، بەم شىوانەي تەريش ھەن (ھەرچەندە ھىچيشيان لە - پەندى پىشيانان - ەكەي مامۇستا شىخ مەمەدى خال - دا نەھاتون).

۱ - دىيائى لىكرد بە چەرمى چۆلەكە: واتە ئەوئەندەي گوشار بۆ بردووە و ئەوئەندەي تەنگ پىھەلچىنەو، ئەم سەر زەمىنە بەرىنەي لى تەنگ و بچووك كەدەو“ بەئەندازەي چەرمە چۆلەكەيەك.

۲ - سەرى دىيا بەپووش نەگىراو. واتە: ئەم ئاسمانە بى سنوورەي تا چاو ھەتەر دەكات، ھەر ئاوەلایە، كەچى كە يەكك داد لە دەست تەنگەزەيەك دەكات“ بەرامبەرەكەي دلخۆشەي دەداتەو و پى دەلەي: سەرى دىيا بەپووش نەگىراو. واتە: ھىشتا ئومىد و ئاسۆي رووناك ماون.

لەبەر ئەمانە، شىوہى بەكارھىنانى: ((قەيسەري لىكرد بە كونە مشك)) راستەر، نەك پىچەوانەكەي.

رهنجبه، یان رهنجبار؟

له كورده وايدا به تاييه تيش له ناو گوندنشینه كاندا (رهنجبه) بهو كهسه ده لاین، كه بهرامبه به كریه کی دریاریکراو، کار بو كه سیکی نر ده کات، واته: هه نزیکه به (کریکار) ی ناو شاره کان، كه هه ردوو وشه كه له بنه پرتدا له دوو واژه ی سه ربه خو لیكدراون. چونكه واژه ی (رهنج) به ته نیا به مانای ته قه للا و كۆششه و توانای خستنه کار و وزه به خشین ده گه یه نیټ، وهك چۆن (کریکار) له واژه ی (کری + کار) پیکهاتوه، هه بهو جۆره ش (رهنجبه، یان رهنجبار)، له (رهنج + بهر) و (رهنج + بار) پیکهاتوه.

به لām له وشه ی لیكدراوی (رهنج + بهر)، یان (رهنج + بار) دا، جۆره تیكه لاوی و گۆرانکاریه کی زمانه وانی به سه ردا هاتوه، كه وا پیده چی پاشگری (به)، یان (بار) له بنه پرتدا جۆریکی تر بوویټ و به پیی ته مه نی میژووی دیږینه ی ئه م واژه یه، له كورده وايدا (كه كۆمه لگه یه کی كشتوكاڅ کار بوون) و له ده میكه وه به سه ر زاری زۆربه ی جه ماوه ری خه لكه كه یه وه واژه ش وهك هه ر پپووستیه کی تری ژیان، گۆرانکاری به سه ردا دیت، به تاييه تی به مه به سستی سفتوسۆل بوون و بی گریوگۆل بوون، له سه ر زمان و خیرایی له به کاره ی نانی شدا، كه خیرایی به کاره ی نانی واژه كه، له سه ر زمان، وای سواندوه، هه روهك چۆن ئیستا له سه ر زمان و گویمانه، هه بهو جۆره ش به کاری به یینه وه.

به لām به به راورد له گه ل ده سته واژه هاویاساكانی ترماندا، كه هه مان گۆرانکاریان به سه ردا هاتوه، بۆمان ده رده كه وی، كه واژه ی لیكدراوی (رهنجبه) له سه رتادا (رهنج + بار)، واته: (رهنجبار) بوویټ، چونكه:

۱ - نالی ده لای:

ئاوی سویری چاو و (بار) ی تالی لیو
سویر و تالیی، ده م ده ده م و ژه م ژه م ده خۆم

* * *

واته: قورساييه کي گران له سهر ليئومه، که به ددان ليی ده که مه وه و ده پخوم...
بۆيه له سهر هه مان پيودان ده وترئ: (فلانه کهس، لهش به باره) "واته:
بارستاييه کي قورس له سهر له شيئي، ئيتر نهو بارستاييه، نه خوشي بيټ، يان
نه رکي سه ختي ژيان...

يان ده وترئ: (فلانه کهس، هيچي له باردا نيه، واته: دهسته چاپه و بي
دهسه لات و بي خير.

يان ده وترئ: (فلانه کهس، ناله باره)، واته: نايه ته ژير باري نهو نه رک و
فرمانه وه" که پيوسته بيکات.

يان ده وترئ: (فلانه تافره مندال باره)، واته: مندالي له تهستويه و نه رکي
سه رشانى قورسه.

که واته پوخته ي ماناي (بار)، لهو نمونانه دا" به ماناي گرته نهستو و هاتنه
تهستوي نه رک و فرمان و قورساييه ک، که هه ندي جار مرؤفه که، خو ي به پير
گرته نهستوي نهو (بار) وه ده چيټ، وهک نمونه ي (ره نجبار) هکه و هه ندي جاريش
ديارده کاني تري ژيان، وهک هه ژاري و نه خوينه واري و نه خوشي و کاره ساتي
سروشتي، له تهستوي مرؤفي (بار) ده کات.

۲ - له فۆلکلوري کوردیدا ده وترئ:

له ناو سابلاخ دا، بورجیک دياره به قهده نهو بورجه، خه م له دلّم باره

واته: به بارستايي و قورسايي و به رزايي نهو بورجه، بارته قاي خه م، نيشتوته
سه ر دلّم" بۆيه له سهر پيوداني ته م ريسايه، ده وترئ: فلانه کهس خه م باره، واته:
خه م له تهستويه تي.

۳ - ده وترئ: فلانه کهس (نويزکه ر) ه! که دياره له سه ره تادا وشه ليکدرا وه که،
له وشه ي (نويز + کار) وه هاتوه و ته ميش چونکه له ده ميکه وه" له سه رده مي
په يدا بونوي تاييني ئيسلامه وه، له ناو کوردستاندا به کار ديټ، تيپي (تهلف) ي
وشه ي (کار)، که خو ي زور کورت ديته سه ر زمان و گوئ" بووه به (بزوين = ه) و
له (نويزکار) وه بووه به (نويزکه ر)، که هه رگيز ري تي ناچي ته م وشه ليکدرا وه،
له به نه رده تا به و سووکايه تيبه له دا يک بوويټ، يان دواتر ويسترا بي سووکايه تي پي

بكریت! له كاتیځدا كه بهرپزه وه سهیری ئایینی ئیسلام كراوه، چونكه نمونه ی تری له مجوره وشهیه مان زۆرن، وهك: وشه ی (راوكهر)، كه ته میش دیاره له بنه پهدا (راو + كار) بووه، وهك وشه ی (وهرزشكار).

٤ - تیپی (تهلف) ی تیکرای تهو وشانه ی سه ره وه، كه هه موویان له بنه پهدا ههرفی (تهلف) بوون و له بهر كورتیی تیپه كه، له سه ر زمان و گوپچكه و لهو جینگه یه دا سواون و گۆردراون به تیپی (ه)، واته: به (بزوپین)، ته وه مان لا دروست دهكات، كه وشه ی لیكدراوی (رهنجبه ر)، هه ر (رهنجبار) بووه.

هه رچه نده له شیته لكدنی وشه ی (رهنجبه ر) دا، وا دیته به رهه ست، كه (رهنجبه ر) به و كه سه بلین گوایه به ری رهنج و ته قه للاكه، بو خزی ببات.

به لام وهك وتمان: لهو وشانه دا (بار) ی سواون و بوون به (به ر) و لهو گۆرپان و سواندنه شدا، مانایان ناگۆردی و وهك خویان ده میننه و... ته گینا ته گه ر وابی “تهو كاته كه دهوتری: (فالانه ئافره ت مندا له به ره)” ئاخۆ ده بوایه مانای وابیت، كه گوایه مندا له كه ی دزیوه؟! (*).

* * *

هه‌ندێجار به‌دهم بینین و بیستنه‌وه، بری‌ واژه‌و زار‌وه به‌ر چاو و گوی‌ ده‌که‌ون، ده‌م و ده‌ست به‌ری چاو لیل‌ و گوی‌چکه‌ش له بیست‌ن بی‌زار ده‌که‌ن: ئیتر به‌په‌له‌ بریار ده‌ده‌یت گوی‌چکه‌و چاو‌ت، له‌بیست‌ن و بینینی‌ ئه‌و ره‌شه‌باهیه‌ دوور‌بخه‌یته‌وه، که‌ به‌ مه‌به‌ستی شی‌واندن و کاول‌کاری، رووی له‌زمانی‌ کوردی‌ کردووه‌و هه‌یچ داموده‌زاگایه‌کی‌ (زمانه‌وانی‌)ش ده‌سه‌لاتی‌ به‌رگری‌ له‌م وێران‌کارییه‌ پێناکری‌، که‌له‌ هه‌یچ قوناغی‌کی‌ می‌ژووی‌ زمانی‌ کوریدا، ئه‌وه‌نده‌ی‌ ئیستا، مه‌ترسی‌ی‌ بۆسه‌ر زمانی‌ کوردی‌ په‌یدا‌کردبێ‌. وه‌ک نمونه‌ی‌ (دلۆپێک له‌ زه‌ریا):

ناوزه‌:

واژه‌ی‌ ناوزده‌! له‌چیه‌وه‌ هاتووه‌، که‌ له‌م چه‌ندساله‌ی‌ دوا‌یدا، زۆر نه‌شاره‌زایانه‌ له‌نوسینی‌ کور‌یدا به‌کاری‌ ده‌هی‌ن! بۆیه‌ پێم باشه‌ شتی‌ک له‌سه‌ر ئه‌م واژه‌یه‌ بلی‌م: که‌ (زه‌د) له‌بنه‌رته‌دا چاوگی‌ قرتاوی‌ (زَدَنَ - زه‌ده‌ن)ی‌ زمانی‌ فارسییه‌و به‌مانای‌ (لێدان)ه‌، که‌چی‌ ئه‌وه‌ی‌ سه‌یره‌ ئه‌و نووسه‌رانه‌ی‌ به‌وه‌ی‌یه‌وه‌ که‌ ماناکه‌ی‌ نازانن، زۆرجار واژه‌ی‌ (ناوزه‌!) و هه‌ندی‌ جاریش دیومه‌ و بیستومه‌ به‌ (ناوزه‌نگ)یشی‌ به‌کارده‌بن!... له‌م سه‌رنجه‌مدا له‌سه‌ر ئه‌م واژه‌یه‌، مه‌به‌ستم ئه‌وه‌نیه‌ بلی‌م نابێ‌ واژه‌ی‌ بیانی‌ به‌کار به‌ری‌. به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ من بروام وایه‌ ده‌وله‌مه‌ندترین زمان، ئه‌و زمانه‌یه‌ که‌ (ئه‌نتی‌ن)ی‌ واژه‌ وەرگرتنی‌ زمانگه‌لی‌ بیانی‌ به‌هێژه‌ و زیره‌کانه‌ واژه‌ی‌ بیانی‌ ده‌قۆزیته‌وه‌و له‌ شوینی‌ پتویست و شی‌او و له‌هه‌ناوی‌ رسته‌ی‌ ره‌سه‌نی‌ زمانه‌که‌یدا به‌کاری‌ ده‌هی‌ن. چونکه‌ (زمان) به‌به‌کاره‌ینانی‌ واژه‌ی‌ بیانی‌، نابیتته‌ زمانیک‌ی‌ نامۆ، به‌لکو به‌به‌کاره‌ینانی‌ رسته‌ی‌ سه‌ر به‌ می‌عماری‌ بیانی‌، ده‌بی‌ته‌ زمانیک‌ی‌ ئالۆز و نامۆ... له‌م بواره‌دا ئه‌گه‌ر شاعیرانی‌ کلاسیکی‌ کورد به‌نمونه‌و له‌ناویشیاندا (نالی‌) به‌یاد به‌ی‌نینه‌وه، ده‌بینین واژه‌گه‌لیکی‌ زۆری‌ بیانی‌ (عه‌ره‌بی‌ و فارسی‌) به‌کارده‌هی‌ن، به‌لام له‌ناو که‌ش و هه‌واو هه‌ژموونی‌ رسته‌ی‌ خۆمالییانه‌و ره‌سه‌نی‌ کوردا ده‌یانگو‌نجی‌ن. له‌م بۆنه‌یه‌دا

ئەگەر ھەر لەسەر واژەى (ناوژەد) بوەستىن و بلىين گريمان لەجيى واژەى (ناوژەد)،
 واژەىەكى ترى كورديمان نەبيت، ئەوا قەيناكە رپى پيڊراوہ. بەلام خۆشەختانە
 چەندان واژەى ترمان لەجيى واژەى (ناوژەد) ھەيە وەك ناودپڤر دەكرى، يان:
 ناودەبرى.

* * *

جەنگى جيهانىي يەكەم:

جەنگى جيهانىي دووہم:

ئەم پرستەيە تەرەجەمەيەكى دەقاودەقى عەرەبييە، كەھيچ رستەسازيى و
 بىرکردنەوہيەكى كوردبييانەى تيدا لەبەرچاو نەگىراوہ. كە ئەگەر بەجيا لەسەر
 وشەكانى رستەكە قسەبكەين، ئاواى ليديت: جيهان، مەبەست لەو گۆى زەوييە،
 كە ئىستا ئيمەى لەسەر دەژين. ئيتەر جيهان (لەئىستادا) گۆيەكى ترى زەوى نييە،
 مروقى لەسەر بژى. كەواتە (جيهانى يەكەم و جيهانى دووہم و ستيەم) نييە. بەلام
 مەبەست لە واژەى (جەنگ)ى ئەم پرستەيە، ئەو جەنگەيە كە لەسەدەى رابردوودا
 لەسەر ئەم گۆى (جيهان)ە روويانداوہو مەبەستيش لە جەنگى يەكەم و جەنگى
 دووہم، يان: يەكەم جەنگ و دووہم جەنگە. بەم پيە ميعمارى پرستەكە بۆكوردى
 ئاواى ليديت: (جەنگى يەكەمى جيهانىي) يان: (يەكەم جەنگى جيهانىي) و بۆ
 دووہم جەنگيش بەھەمان شيوہ دەبيتە: جەنگى دووہمى جيهانىي، يان دووہم
 جەنگى جيهانىي.

* * *

(كان)ى پاشگرى (كۆ)، وەك: شاعىرە سۆفییەكان: لیرەدا (كان)ى پاشگر (سۆفى
— ییەكان)، مەبەست و تايبەت لە (كۆ)ى ئەو شاعیرانەییە، كە سۆفى مەشرەب و
سۆفیزم. لەبەرئەو دەبى بنووسى: شاعیرانى سۆفى، یان ئەگەر پاشگرى (گەل)،
كە زۆرتر بۆ ئەمجۆرە (كۆ) یانە بەكاردەبرى و لەبنەچەشدا ئەردەلانییەو لەسەدان
سالەو سەرلەبەرى كورد بەكارى دەبات، شتیكى لەبار و جوانە و لەناوچەكانى
گەرمیان و ئەردەلەندا زۆر رویشتوووە بۆ دەیان وشەى وەك: كۆرگەل، كچەگەل،
پیاوگەل، ژنگەل، گەلى كورد ... هتد، بەكارى دەبن. ئەوسا ئەم رستەیەمان
ئاواى لیدیت: (شاعیرگەلى سۆفى). هەرچەندە هەندىك زمانەوانانى كورد، پێیان
وايە پاشگرى (كان)ى سۆفییە-كان، ئامرازى خستەسەرەو دەشى وەك خۆى:
(شاعیرە سۆفییەكان) بنووسى. كە من لەگەڵ ئەمەدانییم و پێم وایە ئەم (ئامرازى
خستەسەر)ە، تەنیاو تەنیا بۆ (سيفەت) دەبى، وەك: كچە جوانەكان،
كۆرەقۆزەكان، سیوگەرەكان، هەورەزەكان، نەك بۆ (ناو)، كە محابن بەپێودانى
ئەم هەلە باوە، دەیان و دەیان دەستەواژە و رستەى وەك ئەمجۆرە رستە ئالۆز و
شپىزانە، بەبى لەبەرچاوگرتنى هیچ تايبەتمەندییەكى زمانى كوردى لە ئیستادا
بەكاردەبرین و گۆرپنەووە و سڕپنەووەشیان، زۆر سەخت و ئەستەمە، وەك ئەوێ
دەلێن و دەنوسن: حیزە كوردستانییهكان! لەكاتێكدا وەك دەزانین هەر (یەك)
كوردستان هەیه، بەلام لەكوردستاندا چەندان حیزب هەیه، كە دەبى سیغەى (تاك)
بۆ (كوردستان) و سیغەى (كۆش) بۆ (حیزەكانى كوردستان) بەكاربى... بەلام
هەلەباوەكە لەویدا، كە پاشگرى (كان)ى (كوردستان-ییەكان)، بۆ حیزەكانە،
نەك بۆ كوردستان و بەم پێیە دەبیت بوترى و بنووسى: (حیزەكانى كوردستان)،
یان: (حیزەگەلى كوردستان). هەر لەم بوارەدا نمونەى تری لەمجۆرە دەهینینەووە
دەلێن: لەكوردستاندا رووبارو چىای زۆر هەیه و بۆ ناوھێنانیان بە (كۆ)، دەبى
بوترى: رووبارەكانى كوردستان، چىاكانى كوردستان. نەك
رووبارەكوردستانییهكان!، یان چىاكوردستانییهكان... هەر بەو پێودانەش دەبى
بوترى: كچانى سلیمانى، نەك كچە سلیمانییهكان! و شەقامەكانى سنە، نەك
شەقامە سنییهكان!، كۆرەل، یان: كۆرگەلى دیاربەكر، نەك كۆرەدیاربەكرییهكان!.

یان دەوتری و دەنوسری: (ریکخراوه دیموکراتییەکان)!. کە ئەمیش وەک رستەیی پیشوو، دەبی سیغەیی (کۆ) بۆ (ریکخراوهکان) بیّت، نەک بۆ (دیموکراتی). چونکە لە کوردیدا وشەیی (دیموکراتی) جەمە ناکرێتەوه، بەلکو وشەیی ریکخراو جەمە دەکرێتەوه و بۆ ئەم رستەییەش دەبی بوتری و بنوسری: (ریکخراوگەلی دیموکراتی) و هەر لە نمونی ئەم هەڵە باوانەدا دەنوسری: ولاتە ئەوروپیەکان!، هێزە ئەمریکیەکان، هەوالە وەرزشییەکان!. کە لەمەشدا دەزانین (ئەوروپا) بریتیە لە چەندا ولات و بەهەموویان (یەک) کیشوهریان پێک هێناوه و ئەم کیشوهرەش وەک وشەیی (کوردستان)ی پیشتر باسکراو، جەمە ناکرێتەوه. واتە: یەک ئەوروپا هەیە. بۆیە دەبیّت دەستەواژەکە بەمۆرە داپڕی: (ولاتانی ئەوروپی) و... هێزەکانی ئەمریکا، نەک: هێزە ئەمریکیەکان!، هەوالەکانی وەرزش، نەک هەوالە وەرزشییەکان!.

حۆتەگەر بگەرێنێتەوه بۆ خودی ئەو رستەو نمونە عەرەبیانەیی، ئەمۆرە رستە کوردییانەیان لێو تەرجمەکراوه، ئەوسا بۆمان دەردەکەوی کە وەرگێرە کوردەکە، نەزمانی کوردی دەزانی نە عەرەبی. ئەگینا لە رستەو نمونە عەرەبیە کەشدا، ئەو سیغەیی (کۆ)یە ئیمە مەبەستمانە و دەبی بە (کۆ) بنوسرین، لەوێشدا هەر وان، وەک ئەوەی لە عەرەبیدا دەنوسری: الشعراء الصوفیون، الدول الاوربية، الاحزاب الكوردستانية، المنظمات الديمقراطية، القوات الامريكية، الاخبار الرياضية. واتە: وشەکانی الشعراء، الدول، الاحزاب، المنظمات، القوات، الاخبار، هەموویان (کۆ)ن و وشەکانی (الاوربية، الكوردستانية، الديمقراطية، الامريكية، الرياضية)ش، هەموویان بە سیغەیی (تاک) هاتون، کەچی وەرگێرە نەشارەزا کوردە، سەقەتیان دەکات و لەباریان دەبات و بەمۆرە ئەم کوردی نەزانانە، زمانی کوردی کاول دەکەن.

ئەم كىتەبەم خۆيىندەو:

(شارى سەلىمانى - مەملەنئى گروپە كۆمەلەيەتتەكان: ۱۸۲۰-۱۹۲۰)

(۱)

گەرەتەرتەن تەنگەزە لە بەردەم نووسىنەوئەي لايەنە جىاجىياكانى مېژووى گەلى كورددا، نەبوونى سەرچاوەيە، سەرچاوەش بەواتاي نەبوونى نووسەرى كورد خۆي، واتە: نووسەرى خۆمەلەيە! كە ئەم دياردەيە بەتەنياو لە سەرتاسەرى خۆرەلەتەي ناوەرەستدا، هەر تايەت بوو بەكوردو هەر كوردیش بەم شىو سەمەرەيە ماوەتەو پىي وايە دەبى گەريدەو ليكۆلەرو سىياسەتمەدارى بيانى، هەموو كەرسەو پىداويستى و پلانى هەموو بوارەكانى ژيانى ئابوورىي و كۆمەلەيەتتى و سىياسىي و..هتە، بۆ بنووسىتەو دەستەبەر بكەن! ئەمەش بىگومان هەر لە ئەفسانەو مېتۆدەكانى خەيالدا جىگەيان دەيىتەو. كەچى زۆر لە نووسەرانى كورد، ئەم دياردەيە بۆ ئەو دەگەپىنەو، كە كورد بەدرىژايى مېژوو، دەولەتتى نەبوو نەبوونى دەولەتتەش واى كردوو زەمىنەي لەبار، بۆ زۆر كارى گرنگ و لە ناويشاندا بۆ كارى نووسىن نەپەخسابى! كە ئەم قسەيە چەند لە راستىشەو نەزىك بى، بەلام راستىيەكى لاوازە، يان ئەگەر بويم بلييم: بيانويەكى لاوازەو ماناي خۆيەدەستەو دانە بۆ هەلومەرجى سەپاو. چونكە ئەگەر كورد دەولەتتى نەبووبى، بەلام لە سەدان سال لەمەوبەرەو، چەندىن ميرنشيني خۆي هەبوو، كە ئەم ميرنشيانە، ئەگەر دەولەتتەش نەبووبى، نيمچە دەولەت بوون و نەتەو دراوسىكانى ترى كوردستانىش، هەر لە ريگەو ژيىر سىبەرى ئەو ميرنشين و نيمچە دەولەتانەو، سەدان كىتەبان لە بارەي زمان و فەرەنگ و مېژووى خۆيانەو خستۆتە ناو

کتیبخانه کانی دنیاوه^(۱). به لّام ئیمه، له ماوهی نیوان شه (۳۰۰-۴۰۰) ساله ی دهسه لّاتی میرنشینه کانی کورددا، ژماره ی نووسه ری کوردو به رهه مه کانیان (واته: شه به رهه مانه ی له سه ر بابه تیکی فرهه نگی و میژووی کوردیان نووسی)، له ژماره ی په نجه کانی تاقه دهستی که مترن! له بهر شه وه گه رانه وه بو له سه ر نووسی نه هه ر لایه نیکی ژیا نی شه سه ر ده مه ی گه لی کوردو قو ناغی دوا ی له ناوچو نی شه میرنشینانه ش، ده بیته شه کاره دژوارانه ی ره نجی بی پرانه وه خوینی جگه ریان ده ی. چونکه له یه که مین پیوستی و که ره سه ی نووسینه وه، که سه ر چاوه به لگه نامه یه، ئیتر ده بی مه لبه نده کانی ئه رشیفی و لّاتی ده ره وه ی کوردستانیان بو پیشکینری، که شه میش خو ی داستانیکی تره، به تاییه تیش نووسین له سه ر لایه نیکی هیشتا ده ست بو نه برا ی وه بابه تی سوسیولوگی (کومه لّناسی) کوتاییه کانی ژیا نی میرنشین بابان، که له چا و میرنشینه کانی تری کورددا و به نمونه: میرنشین ته رده لّاندا، که له هه موو روویه که وه له میرنشینه کانی تری کورد، سه قامگیرترو دامه زراوتر بو وه، کاریکی سه خته، چونکه میرنشین بابان له دوا په نجا ساله ی ته مه نیدا، به سو نگی شه رو تیته لّچو نیان له گه ل هه ردوو دهسه لّاتی عوسمانی و ئیرانی و هاوکات شه رو ململانی خو به خو ی خویشیاند، کاریکیان به سه ر میرنشینه که هی ناوه، داری به سه ر به ر دییه وه نه می نی.

ماموستا جه عفه ر (فازیل که ریم شه حمه د) کتیبکی به ناویشانی سه ره وه چاپ و بلا و کردو ته وه، که وه له ناویشانی کتیبه که وه ده رده که وی، ته رخانه بو ململانی گرویه کومه لّایه تییه کانی شاری سلیمانی، له نیوان سه د سالی (۱۸۲۰- ۱۹۲۰ز) دا هه لّبژاردنی شه م بابه ت و ته قه لّلاش بو دیتنه وه ی سه ره دا وه کانی سه ره تا و چو نیته شه ململانی، له زو ر رو وه کاریکی:

۱. ئازایانه یه. چونکه شه گه رچی هیما و نیشانه کانی شه زو ران و ململانی نه یی و ئاشکرایه، شه وه نده ئاکامیان لی که وتو ته وه، که چاودی و ردو نزیک، به ئاسانی ده لاقه و درزه کانی پاشا وه ی ململانی که (هه ست) پی ده کات، به لّام هه ر ته نیا (هه ست) پی ده کات، نه ک بتوانی ده ست له سه ر بنه ماو هوی زانستییه کانی شه ململانی دابنی. له بهر شه وه ی سه ره تا کانی شه زو ران و کیشمه کیشمه یه، شه وه نده ته ماوی و پر توونکه توونکه، که چاوی (هه ست) هه ر ته پران ناکات و

دهبى راسته وخۆ ريگه‌ى بۆ له بهر بگيرى. له بهر گرتنى بوارى كيش، كه پيشتر ريچكه‌ى نه شكى نرابى، كارىكى تهسته مه. بۆيه من ئهم كار، به كارى (نه كرده) ناورده بهم، چونكه له لايه كهوه پيشتر كهس نه كردهوه، له لايه كى تریشه وه، به هوى دژوارى ته نجامدانى كار كه وه، له دهست هه موو كهس نايهت، كه نووسه ر خۆى ئهم چه له مانه‌ى له پيشه كى كتيبه كهيدا ديارى كردوه و ليين نه سه له ميه وه ته وه..

٢. زيره كانه شه، چونكه هه ر هه لېژاردنى ته و قوناغه‌ى ژيانى كۆمه لايه تى سله ماني، جياوازيه كى سه روچه‌ى له گه‌ل سه ره له بهرى شاره كانى ترى كوردستاندا هه يه، له بهر ته وه‌ى شارى سله ماني به پى بريارى كى ميرانى بابان دروست كراوه (١٧٨٤ز) و بۆ ته وه‌ش زۆر به خيراى بيه ته مه لبه ندى كى دره وشاوه‌ى فره هه نگى، بازرگانى، كۆمه لايه تى، زۆر به په له‌ش زاناو رووناكبرى ناودارى ته و سه رده مه‌ى كوردستانيان بۆ پايته خته كه يان بانگه يشت كردوه و ته كيه و خانه قاو مه دره سه يان بۆ ئاماده كردون. هاوكات وه ستاكارو پيشه گه‌رى چاك و دهست ره نكي نيشيان بۆ كارى بيناسازى و پيشه‌ى جياجيا، له دره وه‌ى قه له مه وه كه يانه وه و به تايه تيش له شاره كانى (سه نه) و (بانه) و (سه قز) وه بۆ نيشته جي بوون له (سله ماني) دا هانداوه. ته نانه ت جووتيارو كرڀكارو سه ربازيشيان له و ناوچه و ئيلانه وه خواستون، كه بهر له دروست كردنى (سله ماني)، به شداريان له بهر پوه بردنى ميرنشينه كه دا نه بووه^(٢). بهم بۆنه يه وه پي كهاته‌ى سله ماني، پي كهاته يه كى هه مه جوړه و به يه كتر جياوازو نامو بوون. كه له م پي كهاته جياوازانه شدا، شه رم و شكۆ له يه كتر كه متر ده بيه ته وه. بۆيه له م باره دا ئاستى ململانيه كه ش زياتر هه لده كشى و هه ر پۆله يان ويستوويانه به په له ببه خاوه‌نى ده سه لات و داراى و جي كه كرده وه‌ى خويان، كه هه ر خودى ئهم خواست و ته قه للا هه مه جوړه، له هه مان كاتدا ماك و تووى ململانى و بهر به ره كانى يه كى نه ينى و هه ندى جاريش ئاشكراى له پرۆسه‌ى پي كهاته‌ى (سله ماني) دا كردوه و له هه مان كاتدا سه ربارى ئهم دۆخه‌ش، كه هيشتا ململانيه كه شه قلى نه گرتى مو، ململانيه كى توندتر له سالى (١٨١١ز)^(٣) به دواوه، نهك هه ر تي كه ل

ململانی فراوانه که بوو، به لکو جلّه وی ململانییه که یشی به دهسته وه گرت، که تهویش ململانیی نیوان ههردوو ریبازی (قادری) و نه قشبه ندی) بوو، که یه که میان زنانای ناودار شیخ ماری نوډی (۱۷۵۲-۱۸۳۸ز) و دووهمیشیان مهولانا خالید (۱۷۷۹-۱۸۲۷ز) رابه رایه تییان ده کرد.

به لām ئەم ململانییه یان له ململانیی چینو دهسته جیاجیاکانی تری ناوشاری سلیمانی به ته وژمترو ئیقلمگیرتربوو، چونکه به شیکی فراوان له به شداران و پیکهاتهکانی ململانی پیشووه کهش، به دوو شیوهی جیاواز، تیکه له ئەم ململانییه بوون و به مهش پرۆسهی ململانیی گروپگه لی کۆمه لایه تی سلیمانی، تین و تاوی به کولی تیپژاو گه یشته ترۆپک و به جوړیک بینی خوارده وه و رهگی داکوتا، که له دواي مه رگی ههردوو رابه ری ته ریه ته کهش، هه ر درێژه ی کیشاو پسانه وه ی بۆ نه بوو.

بۆیه دووباره ی ده که مه وه، که هه لباردنی ته و قوناغی ژیا نی کۆمه لایه تی شار ی سلیمانی، بۆ لی کۆلینه وه له سیمو کرۆک و جوړی ململانی و کیشمه کیشمهکانی کۆمه لایه تی، هه لباردنیکی ژیرانه یه.. له پال ئەم هه لباردنه شدا، نووسه ر له ناو جه رگه ی ئەم ململانییه دا، بۆ باب ته یکی دیاریکرا و ده گه ری، که پیشت له به رنامه که یدا رهنگی بۆ رشتوو، تهویش به دیار خستنی (چه مکی هاوشارییوون، واته: بازرگان و کاسبو رووناکبیر) ه له شاری سلیمانیدا، که ئەم پۆله خه لکه له پرۆسه یه کی میژوویدا، چینی بورژوا پیکدین و نووسه ر به په رۆشه وه به دواي باب ته ی گه را خست و چرۆکردنی ئەم چینه ی شاری سلیمانیدا ده گه ری و له م پیناوه شدا به ماندوو بوونیکی پشوو درێژانه وه، په لی بۆ زۆر سه رچاوه و به لگه ی ده ست بۆ نه برا ی باب ته که ی بردوو.. به لām محابن، سه ره پای ته وه هه موو ته قه للا یه ش، که چی رۆلی بورژوا ی کوردی له شاری سلیمانیدا، رۆلیکی ساوا و لاوازی بووه. چونکه وه ک نووسه ر خو ی ده لی: (ئیمه ته مپۆش له روومان نایه ت باسی ته وه بکه یین، که چینی بورژوا مان هه یه، یان هه بوویت.. له (پیشه کی).

به لām ده رنه که وتنی رۆلی کارای بورژوا ی کورد له ماوه ی سه د سالی (۱۸۲۰- ۱۹۲۰ز) دیاریکرا ودا، پشوو ی نووسه ری سوار نه کردوو، به لکو به هه مان ته قه للا ی دیتنه وه ی دوورترین تروسکه و بچو وکترین به لگه وه له ئیستگه کان و خالی

رووداوه بچووک و گه وره کانی ته مه نی سلیمانیدا، له نگه ری گرتووه و رووداوه کانی دواندووه.

یه که مین ئیستگهی به رجه سته ی ئه و رووداوانه ش، راپه پینی سالی (۱۸۸۱ز) ی شاری سلیمانییه، که ماوه ی (۳) رۆژی خایاندووه و تیایدا شاری سلیمانی نازاد کردووه.

نوسه ر ئه م زانیارییه ی له سه رچاوه یه کی (میجه رسۆن) هوه هیئاوه (ل ۶۴)، که ئه ویش سه ره تای سه ده ی پێشوو، به سه ردا ئێکی نه ئینی له سلیمانی ماوه ته وه و وه ک (سۆن) باسی ده کات، ئه م راپه پینه، ئاکامی یه که گرتنی نوینه رانی چینی بورژوا ی شاری سلیمانییه، دژی به ره ی شیخان (نه وه کانی شیخ ماری نویدی)، بۆ ئه وه ی له یه ک کاتدا په لاماری حاکمی عه سه کهریی عوسمانی و بنه ماله ی شیخان پێکه وه بدنه و له شاریان ده رپه پینن.

له م راپه پینه دا (وه ک سۆن ده یگێر پێته وه) نوینه رانی چینی بورژوا، پێوه ندییان به هۆزی (هه مه وه ند) هوه کردووه، که ئه و زه مانه به عه شیره تیکی جه نگا وه رو چاونه ترس ناویان رۆیشته وه (ل ۶۴).

له م راپه پینه دا ئه وه ندیه نامینی شار بکه ویتته ده ست کۆمه لانی خه لک، به لام (په لاماری هیزی سه ربازی عوسمانی، به توندی هیرشیان کرده سه ر راپه رپیه کان و سه رکوتیان کردن و. ل ۶۵).

نوسه ر ئه م رووداوه ی له دوو جیگه ی کتێبه که ییدا به سه رکردۆته وه (ل ۱۱)، ۶۴، به لام له هیچ کامیاندا له نگه ری لایان نه گرتووه و که م و زۆر ورده کاریی و سه رنج و لیکدانه وه ی خۆی له سه ر نه کردووه. له کاتی کدا من چاوه نوایم ده کرد هه لۆیسته ی له سه ر بکات و ته قه للای ئه وه بدات چاوه له بخت و ئاسۆی جوگرافیای شاری سلیمانی تیپه رپینی و بۆ ناوچه کانی تری کوردستان له گه ل رووداوه کانی تری شارو ناوچه کانی کوردستاندا، هاوئا هه نگیان پێبکات. به مه ش ده سه ته چيله و پشتیوانیی زیاتر، بۆ روونکردنه وه ی ئه م رووداوه په ییدا ده بوو. که نوسه ر ئه محۆره کاره ی بۆ روونکردنه وه ی چهند بابه تیکی تری کتێبه که ی کردووه، وه ک له (لا په ره کانی: ۵۹، ۹۰) دا، نمونه ی له هه ندی هه وال و رووداوی شاری کرماشانه وه، بۆ سلیمانی گواستۆته وه.

له بهرتهوه پيتم باشه من لای خوځمه وه مۆلته له نووسه وه ربگرم وه بمجوره چرو
 خيڙايه، له م رووداوهی سالی (١٨٨١ز) ی شاری سليمانی بدویم:
 راپهړینی سالی (١٨٨١ز) ی شاری سليمانی، هاوکات و هاواههنگه له گهڼ
 تهنینه وهی جه ماوه ریپانه ی شوړشی (١٨٨٠-١٨٨١) ی کورد، که شیخ
 عوبه یدوللای نه هری (١٨٣٠-١٨٨٣ز) رابه رایه تی کړد. ئەم شوړشه که ناوه ندی
 سه رکړدایه تیبه که ی له (نه هری) ی باره گاکه ی شیخ عوبه یدوللای بو، دوی زنجیره ک
 کوپوونه وهی فراوان له گهڼ نوینه ران و سه رانی هه موو ناوچه جیاجیاکانی کوردستان،
 که نوینه ری شاری (سليمانی)یشیان تیدابوو،^(٤) له به هارو کوټایی هاوینی
 (١٨٨٠ز) دا سازدرا، بریاردرا بو رزگارکردنی کورد، له دهست زولم و سته می
 هه ردوو ده ولته تی قاجاری و عوسمانی، به دوو قوناغ دهست به ئازادکردنی کوردستان
 بکړی. قوناغی یه که م له کوردستانی بندهستی ئیران و پاشانیش کوردستانی
 عوسمانی ئازاد بکړی.

بو ئەم مه به سته، له کوټایی (مانگی ٩/١٨٨٠ز) دا، هیزی سواره و پیاده ی
 کورد،^(٥) له دوو قۆله وه به ره دوا، هیرشیان بو سه ر ناوچه کانی موکریان و
 نازه ربایجانی خوځه لات (ته وریز) و خوځاوا (ورمی) بردو له ماوه یه کی زور کورتدا
 زوږبه ی ناوچه کانیان ئازادکردو له ناوچه کوردنشینه کانی وهک: سابلخ، سه قز،
 بانه دا به نیازی پیکه یینانی ده ولته تی کوردستان، فه رمانه و او کاربه دهستیان بو
 دیاریکردن.

ئەم به رنامه یه ی شیخ عوبه یدوللای هه ره شه یه کی ترسناکی بو ده ولته تی ئیران
 به تاییه تی و بو هه ردوو ده ولته تی عوسمانی و رووسیاش به گشتی دروست کرد. بۆیه
 ئیران به په له هه موو هیزه کانی خو ی له سه رتاسه ری ئیرانه وه، بو سه رکوتکردنی
 شوړشه که خرکردنه وه و رووسیاش به هه مان خيڙایی و بو ریگه گرتن له تهنینه وهی
 شوړشی کورد، هیزی سه ربازی خو ی نارده ناوچه ی (جه لفا) و تورکیاش هیزیکی
 زوړی بو سه ر سنووره کانی ئیران-عوسمانی دامه زراندو به هه موویان گه له کۆمه کی
 سه ربازی و دیپلوماسیشیان له به رنامه کانی شیخ عوبه یدوللای کرد. له به رته وه
 هیزه کانی کورد، له به رامبه ر هیزی سوپای ئیران و چه کدارانی خو به خشی ناوچه
 عه جه م نشینه کاند، نه یان توانی هه ردوو شاری (ته وریز) و (ورمی) بگرن و له دوی

شەپرو تېھەلچوونو پەلامارى خويىناويى لە نيوان ھەردوو ھىزى كوردو سوپاي ئيرانيدا، كە نزىكەى دوو مانگو نيوى خاياند، ھىزەكانى كورد لە (١٢/١١/١٨٨٠ز)دا، تىكشكان و تىكشكاويى بەرەو سنورى عوسمانى (ناوچەى ھەكارى) پاشەكشەيان كرد. دەولەتى ئيرانىش لە (٢٢/١١/١٨٨٠ز) بەدواو، لە تۆلەى ئەم ھىرشەى شۆرشگىرپانى كورددا، كە كوردانى ھەموو ناوچە كوردنشينەكانى ئيران بەھەموو جۆرىك بەشداری و ھاوکاریان كرد، كەوتە سزادانى بەكۆمەل و سوتاندن و كاولكردن و تالانكردنى گوندو مەزراكانیان. دانىشتووانەكانىشيان لە ترسى گيانى خويان، بەدەيان ھەزار كەس ئاوارەى ناوچەو شارەكانى رەواندزو نەھرى و ھەولپرو سلىمانى و شوینە سەختەكان بوون. بەم بۆنەى ھەو نزىكەى (٤-٥) مانگ سوپاي ئيران، زۆر دلرەقانه، ھەموو گوندە كوردنشينەكانیان كاول كردو بوونە چۆلەوانى. شیخ عوبەيدوللا و فەرماندەكانى ترى شۆرشیش، بەھەموو جۆرىك كەوتنە كۆكردنەو دەوالدەدانیان و رىكخستەو ھى جەماوەر بۆ ھەلگىرساندنەو شۆرش و پىوھەندى و نامەگۆرپنەو لەگەل سەرانی خیلەكانى پشەدرو رانیو قەلادزى و كۆیە.

لەم سەروبەندەدا، بەپیداگرى ئيران، ھەردوو دەولەتى روسیاو بەرىتانيا، گوشارى زۆریان بۆ سەر دەولەت و دەربارى عوسمانى دەبرد، تا بەھەر شیوہەك دەبى، رىگە لە سەرھەلدانەو ھى راپەرىنى كورد بگىرى و شیخ عوبەيدوللا لە ناوچەى (ھەكارى) دووربجريتەو. لەم پیناوەدا سەرانی دەولەتى عوسمانى، دەیانویست بەئارامى و لەسەرخۆ لەگەل شیخ عوبەيدوللادا بجوولینەو بەخۆشی لەداوى بجن. لە زستانى (١٨٨١ز)دا، بەگەرمى كەوتنە ھاتوچۆ بۆ لای، لە بارەگاكەى خۆى لە نەھرى. سەرەتای ئەم سەردانەش بەو دەستى پىكرد، كە سولتانى عوسمانى، یاوەرپكى جەنگى خۆى بەناوى (كۆلۆنیل ئەحمەد بەگى یاوەر) بەنۆینەراپەتەى خۆى بۆ لای شیخ عوبەيدوللا ناردو كۆبونەو ھى نھینى و دووقولیان كردو ھى بەناوى سولتانیشەو بەلینى پشتیوانىكردنى لە ھەلگىرساندنەو شۆرش لە ئيرانداو جىبەجىكردنى ھەندى لە داخوایى كانىشى لە قەلەمەروى عوسمانى پىدا. ئىتر ھەر ئەم یاوەرى سولتانى عوسمانى (كۆلۆنیل ئەحمەد بەگ)ە، بەھەمان مەبەست سەردانى شیخ عوبەيدوللاى كردو ھى ھاوئاھەنگى كۆكردنەو سەزدانى

جەماوەری ناوچە جیا جیاکانی کوردستانی لەگەڵ شیخ عوبەیدوللا بە گشتی و لەگەڵ شیخ عەبدولقادری کۆری شیخ عوبەیدوللا بە تاییەتی کردوووە بە جووتەش (شیخ عەبدولقادرو کۆلۆنیل ئەحمەد بەگ)، لە سەرەتای مانگی (٣/١٨٨١ز)دا، سەردانی شاری (رەواندز) و (هەولێر)یان کردوووە لە هەردوو شارەکە، بەرپرسی و ئامۆزگاری ئەحمەد بەگی کۆلۆنیل، کۆبوونەویان بەو سەرۆک عەشایەر و جەماوەرە زۆرەووە کردوووە، کە پێشتر شیخ عوبەیدوللا لە هەموو ناوچەکانەوە بانگهێشتی کردبوون.. لە هەولێریش تەلگرافیکێ تێروتەسەلیان بەناوی جەماوەری کوردستانەووە بۆ خواوەن شکۆ (سولتانی عوسمانی)، بەسکالاو گازەندەووە بەمۆرە کردوووە:

(.. بۆچی دەوڵەتی رووس لایەنگریی لە کۆمەڵ و دینی خوێ، بۆ پشتیوانیی لەگەڵ (قەرەباغ) و (سەرستان) کردوووە، کەچی بەرێزتان، کە خەلیفەی موسڵمانان، چۆن رازی دەبن دەوڵەتی عەجەم، بۆ خزمەتی مەزھەبی خوێ، خوێنی ئێمە برێژی و مالمات تالان بکات و مەزھەبان بگۆڕی و لە نیشتمانی راستەقینەیی خوشمان ئاوارەمان بکات!..) ^(٦).

دوای کۆبوونەووەیەکی هەولێر، شیخ عەبدولقادری کۆری شیخ عوبەیدوللا، بەنیازی بەسەرکردنەووەی عەشایەرەکانی ناوچەیی (کۆیە) و (پژدەر) و ریکخستەنەووەیان، سەردانی کۆیە و پژدەری کردوووە و لەوێشەووە بۆ (بیتوین) چوووە ماوەیەکی میوانی (مامەند ئاغای پیران) بوو. ^(٧)

زانباریی و بەلگەکانی بەردەستم، کە لەسەر شۆڕشی شیخ عوبەیدوللا کۆمکردوونەتەووە، تا ئێرە هەوائی ئەوێان تێدا نییە، کە شیخ عەبدولقادر لەم بەسەرکردنەووەی ناوچەکانی باشووری کوردستاندا، کە لە مانگی (٣/١٨٨١ز)دا کردوونی، سەردان و کۆبوونەووەی بەعەشایەر و جەماوەری شاری (سلیمانی)ش کردبێ، دەشی لە سەرچاووە بەلگەیی تردا، کە چنگ من نەکەوتوون، نوێنەرانی شاری (سلیمانی)یشی دیبێ، بەلام چەند مانگیێک دوای ئەم زنجیرە سەردان و کۆبوونەووە و خۆئامادەکردنەووەی بۆ هەلگیرساندەووەی شۆڕش، دیسانەووە دەرباری عوسمانی، لە ژێر گوشاری ئێران و رووسیا و ئینگلستاندا، گوشاریان بۆ شیخ عوبەیدوللا بردوووە، کە دەبێ سەردانی سولتان و ئەستەموول بکات.. وەک

دەردەكەوێ شیخ عوبەیدوللاش تارادەیهك پرۆای بە بەلێنەکانی دەربارو سەرانی عوسمانی کردبێ، بۆیە دوای تەنگ پێ هەلچنین و گەمارۆدانی بارەگاکە بەهیژی سوپاو، بەناچاریی لە (٤/٦/١٨٨١ز)دا، بۆ ئەستەموول براوه.^(٨)

ئەم بەلێن و پەیمان شکێنییە سولتان و دەرباری عوسمانی بەرامبەر بە شیخ عوبەیدوللا و جەماوەری کوردستان، بۆ داکوکی لە مافەکانی و دواتر گرتن و بردنی شیخ عوبەیدوللا بۆ ئەستەموول، جەماوەری کوردستان و پەڕەوانی رێبازی نەقشی تووڕە و بێزار کردوو و ئەوێ (میجەرسۆن)یش سەبارەت بە پێوەندیکردنی نوێنەرانی شاری سلێمانی، بە خێلی (هەمەوهند)وێ دەهێگیرێتەو، روونکردنەو بەرجەستەکردنێکی جوانی رووداوەکانە. چونکە ئەگەر سەرەداوەکانی ئەم گیرانەوانە، لەگەڵ یەکتر گرێبەهێنەو، وێنەیهکی روونتتری شیوەی راپەرین و بێزاری دەرپرینەکەمان بۆ دەردەكەوێ، بەوێ کە خێلی (هەمەوهند)، وەك خێلیکی سەرکەش و یاخی لە دژی هەموو دام و دەزگاکانی ئیدارەیی دەوڵەتی عوسمانی و بەرێ (شیخان)یش وەك پالپشت و هاوکاریکی رژی عوسمانی، دەبێ بۆ راپەرین دژی دەسەلات و ئیدارەیی عوسمانی، پەنا بۆ هێزێکی دژی عوسمانی ببری، کە لەو کاتەدا خێلی (هەمەوهند)ە.

لەم رووداوەدا وێنەیی دوو دەستەیی دژ بەیهکی ئەو رۆژگارەیی شاری (سلێمانی)مان لە بەرچاودا بەرجەستە دەبێ:

بەرێ دەسەلاتدارانی عوسمانی و هاوکارانی، کە بەرێ (شیخان)و بەرێ نوێنەرانی چینی بورژوا، کە نوێنەرانی ئەم چینه، پیکهاتەیهکی تیکەڵە لە کاسبکاران و پیشەوهران و خۆندهواران و پەڕەوانی رێبازی نەقشی، رۆلی سەرەکییان لەم بەرێدا هەیه، ئەگەر نەلێم هەموو رابەرێتیکردنەکی ئەم بەرێه، وەك دواتریش و بەتایبەتی لە سەرەتای سەدەیی بیستدا، هەر ئەمانن. چونکە ئەو شیعر و لاوندەوانەیی لەو بۆنەدا بۆ گرتن و بردنەکی شیخ عوبەیدوللا بۆ ئەستەموول، لە لایەن پەڕەوانی رێبازی نەقشییەو لە شاری سلێمانی و تراون و دواتریش لە کۆڕ و موناجاتی ئایینیدا، بەدەفەوێ خۆیندراونەتەو، تا دوای سەرەتاکانی سەدەیی پێشووش هەر بەسەر زاری پەڕەوانی نەقشییەکانی

(سليمانى) يەۋە بوون. لەم بارەيەۋە ئەفسەرو رووناكبير: رهشيد شهوقى (۱۹۰۳-
 ۱۸/۱۰/۱۹۶۷ز) لە بېرەۋەرييەكانى مندالى خويىدا ئاۋاي دەگيرتتەۋە:
 ..) چونكە دەنگخۆش بووم، دەفيكيان بۆ دروست كردبووم و فيرى گۆرانى
 دەرويشانيان كردبووم، ئەو گۆرانييەش ئەۋەبوو كە بەسەر شيخ عوبەيدوللاى
 نەهرىدا وتراۋو، كە ئەو خوالىخۆشبوۋە ويستبوۋى لە كوردستانى ئيراندا،
 سەربەخۆيى دەۋلەتتىكى كوردى ريكبختەۋە، بەلام لەبەر نووستوۋىي گەلەكەى و
 هيرشى ئيران و توركى خەلىفە، بۆي سەرنەگرت و توركان بەدیل برديان بۆ بەغداو
 لەۋيشەۋە بۆ ئەستەموول. ئەمەش يەككە لەو گۆرانييانە:

شيخ عوبەيدوللام بەزەلىلى
 برديان بەرەو خوار بەديلى
 حافىزى بى جورائىلى
 دەمرم بۆ شيخ عوبەيدوللام^(۹)

هەلبەتە ھاۋكارىي و پشتيوانىيەكردنى دەستەي بازركان و پيشەۋەر و خويندەۋاران
 لە ريبازى نەقشى، ھەر بەتەنيا لەم بۆنەدا (۱۸۸۱ز) نەۋو، بەلكو لەسەرەتاي
 دەرکەوتن و درەوشانەۋەي (مەولانا خاليد) ۋە، ۋەك كەسىكى رزگاركارو
 ئەلتەرناتيف، بۆ چارەسەرى كيشەكانيان بۆيان ۋاپايەۋە ئومىدى زۆريان پىي بوۋە.
 لە ناو ئەم جەماۋەرە فراۋانەشدا نوينەرانى خويندەۋاران، لە ھەموو دەستەو
 توۋرتك زياتر لە مەولانا خاليد ئالاۋن و داكۆكيان ليكردوۋە. چونكە جگە لەۋەش
 كە ۋەك رابەرىكى ئايىنى، خاۋەن بېرۋوچوون و زانيارىي نوئ ناسيويانە، ھاۋكات
 ۋەك دياردەۋ و ەرسوۋرانيكى نوئى رووناكبيرىي، كە لە ماۋەيەكى زۆر كورتدا
 (۱۸۱۱-۱۸۲۰ز)، گۆمى ليخن و مەندى رووناكبيرى دەقەرەكەيشى شلەقاندوۋە،
 دلبەستەو سەراسيمەي بوون.^(۱۰)

بەم پىيە، ئەو ململانى دريژخايەنەي لە نيوان (بەرى شيخان)ى سليمانى و
 بەرەكەي تردا، كە بازركان و پيشەۋەر و پەيرەۋانى ريبازى نەقشى پىكيان دەھينا،

له ناوهروځدا خویندهواران رابهرايه تییان دهکرد. بهواتیه کی تر: ململانی نیوان خویندهواران و نه خویندهواران بو، که ته مجوره ململانییه، دژوارترین و سهختترین ململانی میژووه، چونکه نه خویندهوار کاتی که دلتیا دهی له گهل خویندهواراندا ده بهزی، تهوسا له شیوازی هه ره شه و توقاندن و تیرور زیاتر، شیوازیکی تر شک نابات و هه ره له سه ره تای ململانییه که شه وه بهر له هه مو که سیك، بهم شیوازه له گهل خودی "مهولانا خالید" دا جولانه وه له شاری سلیمانی دهریان په راند.. که له بهرامبهردا مهولانا خالید، هه لویستی خویندهوارانه و پاراستنی ئاسایشی قه له مپره وی بابان و سهرومالی دانیشتووانی کوردستانی هه لپژارد. هاوکات هه ره خودی مهولانا نش له هه مان روژگاردا، راسته وخو به (شیخ ماری نودی) ی رابه ری به ری شیخانی وتوه: ئیوه له ململانییه تاندا له گهل مندا، پشت به نه خویندهواران ده به ستن^(۱۱) و ناتوان و تووژو دیالوگی خویندهوارانه و رووبه پروو له گه لماندا ساز بکه ن.^(۱۲)

دهر په راندنی مهولانا خالید له شاری سلیمانی، ته گه ر تینو تاوی ململانییه که یشی به هه لچوویی رانه گرتبی و جوړیکیش له هه ره سو پاشه کشی لای به ری لایه نگیرانی مهولانا و خویندهواران نیشاندایی، به لام ململانییه که ی به زیندوویی راگرتووه و هاوه لویستی و سۆزی روونا کیرانی له دژی ناهه قیی و غه در خو ش کردووه و به ری هه کی ئوپۆزسیونی رانه گه یه ندرای لی پیکه یناون.

له م به ری هه دا سه رباری ته وه ی که خه لک، به ری شیخان و ده سه لاتی تورکی عوسمانییان به به ری دژی خو یان داده ناو قینیان بهرامبهریان ته ستورتر ده بو، هاوکات لای خویندهواران به گشتی و لای شاعیرانی وه: سالم و کوردی و نالی به تایبه تی، گیانی بهرگری نیشتمانی، له دژی ده سه لاتی داگیرکارانه ی عوسمانی، په ری سه ندو له شیعو به ره ه میاندا، به زه قیی ره نگیدایه وه و (مهولانا خالید) یان وه که ره مزی ته و غه درو رقه، به کارده هیئا. نالی له و قه سیده به ناوبانگه یدا، که له شامه وه بو (سالم) ی ناردووه و بریتییه له (۴۳) به یت، له (۱۱) به یتیناندا باسی یادو خو شه ویستی خان ه قاکه ی مهولانا خالید ده کات^(۱۳). (سالم) یش له زۆربه ی شیعه رکانیدا، تورکی عوسمانی، به دزیو ترین و دلره قترین دوژمن چواندووه، که دیاره له مه دا هاوپه یمانه کانی تورکی عوسمانیشی مه به سته.

به مجۆره ئهم پرۆسهى مملانييه، ههر دريژهى كيشاوه بهو هوييه شه وه كه لهو سهرده مه دا هوييه كانى راگهياندين: رۆژنامه، راديۆ.. له كوردستاندا نه بوون و شيعرى ئهم شاعيرانه، له خانه قاو ته كيه و مزگه وت و كۆرو كۆمه لى روناكيراندا، ده ستاوده ستى كردوو، ئه وا بهرده وام دهسته و پۆلى ترى جه ماوه رو خوينده وارانى دهسته كانى دواى خويان، بهم گيانه پهروه ده بووه، كه بيزارى نامه كهى بازركان و كاسبكارو زانايانى شارى سليمانى، له كۆتايى سهدهى نۆزده و رونت له سالى (١٩٠٢ز) دا، له دژى گه وه بهرپرسيكى وهك پاريزگا (متصرفى) سليمانى، بۆ سولتاني عوسمانى، ده بيتته دووه مين راپه رپينى دواى يه كه مين راپه رپينى سالى (١٨٨١ز) شارى سليمانى و ئه ميش ههر ته واو كه رو دريژه ده رى ئه و رقه پيشخواردوو هيه، كه جه ماوه رى هوشيارى شارى سليمانى، له دژى ده سه لاتدارانى عوسمانى و هاوپه يمانه كانيان ئه نجاميان داوه.. كه ئهم راپه رپين و مانگرتنه، له وهى بيست سالى پيشترو، خه سترو پشوو دريژ تريشه، چونكه ماوهى مانگيك دريژه كيشاوه.

ئهم بيزارى نامه يه، كه له لاپه ره (٦٥) ي كتيبه كهى ماموستا جه عفه ردا ئامازهى پيكراره، ژماره (١٠٦) كهس ئيمزيان كردوو، له مانه ش (٨٢) يان ئيمزاي بازركان و (٢٦) يان ئيمزاي زانايانى ئايينين، كه دلنيام ته گهر بتوانرايه ليكۆلينه وه بۆ ناسينه وهى ناوى ئه و (٢٦) زانا ئايينييه بكرابايه، ئه وا بى هيچ گومانىك، يهك كهس له كۆى ئه و (٢٦) زانايه، سه ر به رپى بازى (قادري- به ره شيخان) نه بوون.

ئهم رووداوانه و رووداوى پاشتريش، كه (١٥-٢٠) سال دواى ئهم رووداوه ده رده كه وى، سه ره له داني دهسته يه كى ترى نوينه رانى بورژواى نيشتمانپه روه رن، كه بريتين له بازركان و پيشه وه ران به گشتى و به تايبه تيش روناكيران و له ناو ئه و روناكيرانه شدا ئه و دهسته روناكيره ي كه به (مننه وه ران) ناسران.. سه ره له داني ئهم شه پۆله ش، كه ده كه ويته پيش سالانى (١٩٢٠ز) سه دهى پيشوو، ههر به رووبووم سه ره ئه نجامى ئه و پرۆسهى مملانى دريژخايه نهى پيشووتره، كه ئهم شه پۆله ي له هه ناوى خويدا پيگهياندا. ئهم شه پۆله، جگه له و بازركان و پيشه وه رانه ي كه نمونه يان له راپه رپين و مانگرتنه كانى پيشتردا بوون، ژماره يه كى

زۆرى سياسه‌تمه‌دارو نووسه‌رو شاعىرو رۆژنامه‌نووسى گه‌وره‌شيان تىڭدا بون، كه له هه‌لۆيىستى سياسى و به‌رهه‌مى نووسىنو شىعرياندا، زۆر توندتر له ده‌سته‌كانى پيش خويان، دژى لايه‌نگرانى ده‌سه‌لاتى عوسمانى و نه‌خوينده‌واران و به‌ره‌ى شىخان بون، به‌جۆرئىك كه سه‌ره‌پاى تىرۆركردنى دره‌وشاوه‌ترىنى جووته رووناكبرى ناو ئه‌م شه‌پۆله‌ى وه‌ك: جه‌مال عىرفان (١٨٨١-١٢/١٢/١٩٢٢) و عارف صائىب، به‌لام شىلگىرانه‌ترو بى‌ په‌روا، به‌رهه‌مىكى ئه‌دهبىي ره‌خنه‌نامىز و جوامىريان خسته سه‌ر خه‌رمانى ئه‌دهبى كوردى، كه وه‌ك ئاكام، له‌به‌رهه‌مى هىچ كامياندا، ددانى خىر به‌ به‌ره‌ى شىخاندا ناهيئى، به‌لكو سه‌رومى ره‌خنه‌يه له به‌ره‌ى شىخان.. ره‌خنه به‌هه‌موو جۆره‌كانىيه‌وه: ره‌خنه‌ى دلسۆزانه و ژىرانه، ره‌خنه‌ى لاقرتى و كارىكاتىر نامىز.. كه ئىتر هه‌ر ئه‌م ئه‌دهبه‌ش، بووه مۆرك و شه‌قلى سه‌رتاپاداگرى ئه‌دهبى نيوه‌ى يه‌كه‌مى سه‌ده‌ى بىست.

به‌جۆره مله‌لانىي درىژخايه‌نى ئه‌م گروپه كۆمه‌لايه‌تییانه‌ى شارى سليمانى، كه مامۆستا جه‌عفر، ماوه‌ى سه‌د سالى نيوان (١٨٢٠-١٩٢٠ز)ى بۆ ديارى كردون، سه‌ره‌نجام مىژووييه‌كى درىژىشى پر له هه‌موجوول و بزوتنه‌وه‌وه هه‌لچوون و داچوونى به‌هه‌موو بواره‌كانى ژيانى كۆمه‌لايه‌تیی، ئابوورى، سياسى، فره‌هنگىي، ئه‌دهبىي.. به‌شارى سليمانى به‌خشىوه، كه به‌هه‌موو ئه‌م جياوازيانه‌ش، جياوازييه‌كى تاييه‌تمه‌ندى به‌شارى سليمانى داوه‌وه له شاره‌كانى ترى كوردستانى جياكردۆته‌وه‌وه كردوويه‌تى به‌شارىكى نمونه‌وه پيشه‌نگ و ئالای پيش‌ره‌وايه‌تیی له‌و بواره‌دا بى‌ داوه‌وه به‌درىژايى ئه‌و ماوه ديارىكراوه (١٨٢٠-١٩٢٠ز) و دواترىش، ده‌ستپيشخه‌ر بى‌ فره‌هنگى جياجيا، به‌شاره‌كانى ترى كوردستان ببه‌خشىت.

كه‌واته كاتى ئه‌م سىما جياوازانه، شارى سليمانى له چاو شاره‌كانى ترى كوردستاندا جياواز نيشان ده‌ده‌ن، ئىتر ده‌بوويه هه‌ر نووسه‌ر خۆى، وه‌لامى ئه‌و جياوازيانه‌ش بداته‌وه، كه له نيوان شارى سليمانى و شارىكى وه‌كو (ره‌واندز)دا هه‌يه‌وه ده‌پرسى: بۆ هه‌مان ديارده، له شارى ره‌واندز، كه پيته‌ختى ميرنشینی (سۆران) بووه، بىرى بزوتنه‌وه‌ى نه‌ته‌وه‌يى، له‌ویش (ره‌واندز) سه‌رى هه‌لنه‌دا؟! (٣٥).

بیگومان وهلامی ئەم پرسیارە، هەر له ههناوی ئەو ئەنجامگیرییەدا، که
 وتمان: شاری سلیمانی له ئاکامی پرۆسەیهکی مەملانیی پیکهاتهیهکی جیاوازی
 درێژخایه‌ندا، ئەم ئەنجامە ی لیکه‌وته‌وه، که ئەم مەملانییە، له پیش گواستنه‌وه‌ی
 پێته‌ختی میرنیشینی باباندا، که له (قه‌لاچوالان) بوون، رووی نه‌داوه، چونکه شاری
 (ره‌واندز) به‌پێوانه‌ی شاری (سلیمانی)، ئەوه‌نده‌ی پیکهاته‌ی تیکه‌ل و جیاوازی دژ
 به‌رژه‌وه‌ند، تیدا کۆنه‌بوونه‌ته‌وه، تا پرۆسەیه‌کی مەملانی دروست بکه‌ن.. له‌به‌رئه‌وه
 ئەگەر میرانی بابانیش، پێته‌خته‌که‌یان هەر له (قه‌لاچوالان) به‌یشتایه‌ته‌وه، ئەوا
 (قه‌لاچوالان) ی‌ش هه‌روه‌ک شاری (ره‌واندز) ده‌مایه‌وه، ئەگەر نه‌لیم زۆر
 پاشکه‌وتووتریش ده‌بوو.

هەر له‌ باری ئەم به‌راوردانه‌دا، نووسەر ده‌پرسی: بۆ شاریکی چکۆلانه‌ی وه‌کو
 سابلاخ (مه‌هاباد)، که سه‌رده‌می‌ک پێته‌ختی میرنیشینی موکریان بووه، ده‌بیته
 ناوه‌ندی بزوتنه‌وه‌ی نه‌ته‌وایه‌تی، که‌چی شاریکی گه‌وره‌تری وه‌کو (سنه)، که بۆ
 ماوه‌یه‌کی دوورودرێژ پێته‌ختی والیه‌کانی ئەرده‌لان بووه، ناتوانی خه‌رمانه‌ی بیر
 نه‌ته‌وه‌یی له‌ خۆی بنالێنی؟! (٣٥).

وه‌لامی ئەم پرسیاره‌ش ئاسانه، ئەگەر هه‌ول‌به‌ده‌ین پێشینه‌یه‌کی میژووبی
 ده‌قه‌ری موکریان و شاری (سابلاخ) به‌سه‌ر بکه‌ینه‌وه‌ و بلێن: شایه‌کانی سه‌فه‌وی
 رقینکی کۆنیان له‌ کوردانی باکووری خۆرئاوای ئێران له‌سه‌ر ئەوه هه‌لگرتبوو که
 کوردانی سوننی مه‌زه‌به‌ی ئەو ناوچانه، له‌ شه‌ری چال‌دێران (١٥١٤ز) دا،
 پشتیوانیی و هاوکارییه‌کی راسته‌وخۆی سوپای عوسمانیان کردو شوینه‌واری ئەو
 پشتیوانیه‌ش، تا رۆژگاری شا عه‌بباسی یه‌که‌م (١٥٨٧-١٦٢٩ز)، هه‌روا
 به‌زه‌قیی مابوه‌وه‌ و کوردانی ناوچه‌کانی: ته‌رگه‌وه‌ر، مه‌رگه‌وه‌ر، سۆما، برادۆست و
 موکریان، که (ئه‌میرخانی برادۆست- خانی له‌پزیڕین) فه‌رمانه‌ر‌ه‌ایان بوو، هەر
 به‌هێز ده‌بوون و خۆیان قایم ده‌کرد.. شا عه‌بباس ئەم گومانی خۆقایم‌کردنانه‌ی لێ
 کردنه بیانوو‌پێگرتن و له‌ سالی (١٦٠٩ز) دا، هێرشێکی گه‌وره‌ی نارد هه‌ریان.
 پاش شه‌ریکی سه‌خت و ئاب‌ل‌قه‌دانێکی درێژ، شا عه‌بباس قه‌لاکه‌ی ئه‌میرخانی
 گرت و هه‌زاران که‌سی لێ کوشت. شا عه‌بباس به‌وه‌شه‌وه نه‌وه‌ستاو له‌شکره‌که‌ی
 شوین ئەو هێزانه‌ی کورد خست، که مه‌یدانی شه‌ره‌که‌یان رووه‌و موکریان ده‌هینا.

هه‌رشه‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌شی بۆ سه‌ر موکریان کردو له‌ویش کوشتاریکی زۆری له‌ کوردان کرد^(١٤).. ئەم هه‌رشه‌ی شا عه‌هباس که (٦٠) شه‌ست هه‌زار سواربون، ماوه‌ی (٤) رۆژو (٤) شه‌و، خه‌ریکی قه‌تل و عام بوون^(١٥).

نووسه‌ریکی عه‌جه‌م، که باسی شه‌رو کوشتاری دوامه‌یدانی ئەم تیه‌هه‌لچوونه‌ی کوردو سوپای سه‌فه‌وی ده‌کات، ده‌لی: ئەو شوینه‌ی ئەو دوا کوشتاره‌ی کوردیان تیدا کردووه، به‌(کوردق‌ان) ناسراوه^(١٦).. واته‌: سه‌رله‌به‌ری کوردانی جه‌نگاوه‌رو ناوچه‌کانیشیان له‌ ناوبردوون. ئەو مه‌یدانه‌ش که ئەم نووسه‌ره‌ عه‌جه‌مه‌ باسی ده‌کات، ناوچه‌ی (شار وێران)ی ته‌نیشته‌ باکووری خۆره‌هه‌لاتی ئیستای شاری (مه‌هاباد)ه، که نووسه‌رانی سه‌فه‌وی، هه‌ر به‌م کوشتارو کاو‌لکارییه‌شه‌وه نه‌وه‌ستاوون و ده‌یان هه‌زار بنه‌ماله‌ی کوردیان له‌م ناوچانه، بۆ ناوچه‌کانی (خۆراسان)ی خۆره‌هه‌لاتی ئێران گواسته‌وه‌و له‌ جیی ئەوان، ده‌یان هه‌زار بنه‌ماله‌یان له‌ ئیلی ئه‌فشار، له‌ ناوچه‌ کوردنشینه‌کاندا به‌تۆپزی نیشته‌جی کرد.. ئەمه‌ش بووه‌یه‌که‌مین سۆنگه‌ی دروستکردنی ناکوکی قوولی هه‌مه‌لایه‌نه‌ی نه‌ریتی ژیان و جۆری جیهانبینی و خووه‌وشتی کو‌مه‌لایه‌تی و په‌روه‌رده‌ی ئاین و زمان، له‌ نیوان دوو نه‌ته‌وه‌ی جیاواز، واته‌: کوردو عه‌جه‌مدا، که ئەم ناکوکییه‌، هه‌تا هاتووه قوولترو توندتر بۆته‌وه‌و ئارام و ئاسایشی له‌ ناوچه‌که‌دا نه‌ه‌یشتووه، چونکه‌ سوپای عه‌جه‌م به‌به‌رده‌وامیی بۆ ته‌مه‌یکردن و سه‌رپی‌دانه‌واندن ئیله‌کانی کوردو هه‌نانه ژێر باری فه‌رمانبه‌ری، هه‌میشه‌ شه‌ریان به‌کورد فرۆشتووه‌و کوردیش بۆ پاراستنی که‌سایه‌تی سه‌ربه‌خۆی خۆی، هه‌ر له‌به‌ر هه‌لستی و ناکوکی و مملانی‌دا بوون.. که ئەم سته‌م و زو‌لمه‌ نه‌ته‌وایه‌تییه‌ هه‌ر درێژه‌ی کیشاووه‌و زه‌مینه‌ی بۆ چه‌ندان جار یاخیبوون و شه‌روشوپی ئیله‌کانی (بلباس) و دواتریش بۆ شو‌رش‌ی سالی (١٨٨٠ز)ی پی‌شته‌ر باسکراومان خۆش کردووه.. که له‌م شو‌رشه‌دا، یه‌که‌مین شاری کوردنشین، که له‌لایه‌ن شو‌رشگیرپانی کورده‌وه‌ رزگارو ئازادکراو هاوکات به‌مه‌به‌ستی پی‌که‌هینانی ئیداره‌ی ده‌وله‌تی سه‌ربه‌خۆی کورد، فه‌رمانه‌وای کوردی بۆ دیاری کرا، شاری سابلاخ بووه‌و هه‌ر شاری سابلاخیش ناوه‌ندو باره‌گای سه‌ره‌کی فه‌رمانده‌ی هه‌زه‌کانی کورد (قو‌لی ئازه‌ربایجانی خۆره‌هه‌لات). دوا‌ی سه‌رکو‌تکردنی ئەم شو‌رشه‌ش، راپه‌رپینی (سمکو‌ی شکاک له‌ سالانی ١٩١٥-١٩٣٠ز) ده‌ست

پێدەكات، كه چه‌ندان جار شاری سابلاخی له ژێر ده‌سه‌لاتی ئێران ئازاد كردووه. دواى ته‌ویش له سالانى (١٩٤٠ز) به دواوه‌ى سه‌ده‌ى پێشوه‌وه، پێكه‌ينانى كۆمه‌له‌و رێكخراوى نه‌ته‌وه‌یی- سیاسى و دروستبوونی كۆماری كوردستانیش، هه‌ر له هه‌مان ده‌قه‌رى مه‌هاباددا روو ده‌ده‌ن، كه هه‌موو ئه‌م رووداوانه، كامى سه‌ربه‌خۆیی و ئازادىيان به‌م هه‌رىمه‌ به‌خشیوه. بۆیه به‌رده‌وامیش خه‌باتیان بۆ به‌ده‌سته‌پێنانى ئازادى كردووه.

ده‌مێنێته‌وه سه‌ر بره‌گه‌ى دواى پرسياره‌كه‌ى نووسه‌رو سه‌ره‌له‌نه‌دانى بیرى ناسیونالیستی كورد له شاری (سنه‌)دا، كه وه‌لامه‌كه‌یشى ئه‌وه ده‌بی: به‌و هۆیه‌وه ئه‌و هه‌لومه‌رجه‌ى له ناوچه‌ى موكریاندا روویداوه، له شاری (سنه‌)ى پێته‌ختى ئه‌رده‌لاندا رووى نه‌داوه، ئه‌وا دیاره ئه‌م ئاكامه‌یشى لى نه‌كه‌وتۆته‌وه. هه‌رچه‌نده هه‌ر ئه‌وكاته‌ى سه‌رانی سه‌فه‌وى به‌فه‌رمانى (شا عه‌باس)، هێرشیان بۆ سه‌ر ناوچه‌كانى موكریان كرد، له به‌رنامه‌یه‌ياندا هێرش بۆ سه‌ر ناوچه‌كانى ئه‌رده‌لانی‌ش بكه‌ن، به‌لام له‌به‌ر زۆر هۆ (كه ئیره جێى نییه) ئه‌مه‌یان بۆ نه‌چووه سه‌رو دواتر به‌هۆى ئه‌و خزمایه‌تییه‌ى له نیوان شا عه‌باس و خان ئه‌حمه‌دخانى میرى ئه‌رده‌لاندا هاتبوووه گۆڕى و شا عه‌باس (زه‌رین كولاخ خانم)ى خوشكى خۆى به‌خان ئه‌حمه‌دخان دا‌بوو، له كاتى له‌شكرکێشى سوپای سه‌فه‌ویدا، بۆ سه‌ر ناوچه‌كانى موكریان، شا عه‌باس داواى له خان ئه‌حمه‌د خان كرد، تا ته‌ویش له‌شكرو هێزى خۆى كۆبكاته‌وه‌و له‌و هێرشانه‌دا هاوكارى سوپای سه‌فه‌وى بكات. خان ئه‌حمه‌د خانیش له‌شكرى ئه‌رده‌لانى كۆكرده‌وه‌و به‌ده‌م بانگه‌وازی شا عه‌باسه‌وه چووه‌و به‌جۆرێك له‌سه‌ركوتكردنى دانیشتوانى موكریاندا به‌د‌ل‌و به‌كول به‌شداربووه، كه ئه‌و به‌شه دانیشتووه‌ى موكریان، كه له‌ده‌ست سوپاكه‌ى خۆى و شا عه‌باس، رووه‌و (ره‌واندز) هه‌لاتن و خۆیان له‌قه‌لاو شوینه سه‌خته‌كانى ره‌واندزدا قایم كردووه، شونيان كه‌وتوووه‌و گه‌مارۆى دا‌ون و سزای توندى به‌سه‌ردا سه‌پاندوون^(١٧). به‌لام له‌ رۆژگارى ئه‌م له‌شكرکێشى و هێرشانه‌ى سوپای سه‌فه‌وى دا بۆ سه‌ر ناوچه‌كانى موكریان، هێشتا شاری (سنه‌) دروست نه‌كرا‌بوو و پێته‌ختى میرنشینی ئه‌رده‌لان له قه‌لاى (حه‌سه‌ن ئاوا) بوو، چونكه شاری سنه، له سالى (١٦٣٥ز)دا دروست كراوه.

(۳)

بەرلەوہی ئەم چەند سەرئەنجە گشتگرە دوایی پی بەیئەم، بەپیویستی دەزانم چەند وردە سەرئەنجیکی تریش روونبکەمەوہ:

۱. نووسەر لە دوو جێگەی کتێبەکەیدا (ل ۵۳، ۸۳)، لەنگەری لای بابەتی مردن و شویینی ناشتنی (سلیمان پاشای کۆری ئەو پرەحمان پاشای بابان) گرتووە. لە هەردوو جێگەکەشدا چەندین لێکدانەووە بۆچوونی جیاوازی سەبارەت بەهۆی ناشتنی سلیمان پاشای بابان، بەتەنیششت گۆری (شیخ مافی نۆدی) وە دەبرپوہ، کە لە یەکەمیاندا دەلی: (ناشتنی سلیمان پاشای بابان بەتەنیششت گۆری شیخ مافی نۆدیوہ، شتیکی گرنگە و جۆریکە لە پشکداریکردنی پیاوہ ئایینیەکان لە دەسەلاتی دونیاییدا، دوور نییە گەر هاوکیشە پشکداریکردن لە دەسەلاتی سیاسیدا، بەقازانجی مەولانا خالیدو تەریقەتی نەقشبەندی ببوایە، داھاتووی میرنشین بابان بەجۆریکی تر نەبوایە).

لە دووہمیشیاندا دەلی: (مردنی شیخ مافی نۆدی- ۱۸۳۸ز- و ناشتنی لە گردی سەیان و مەرگی سلیمان پاشای بابان لە ھەمان سالدا و ناشتنی بەتەنیششت گۆرەکەیی شیخ مافیوہ، ناکری کاری ریکەوت بیت. دەتوانی لە ئاوینەیی ئەکتیکی سەبۆلی و میتۆلۆجییەوہ، ناشتنی دوو کەسایەتی- دینی- و دنیایی- بەتەنیششت یەکەوہ، کە راستییەکی نەشاراویە، پیاوی- دنیایی- کورد، ھێچ حسابیکی بۆ- پیاوی ئاین-ی نەکردووە و ھەریەکیان لە شویینیکی نیژاوان. میران، پاشا مردنی سلیمان پاشا، ھەستی سیاسی و میژوویی خۆیان ھەبووە و ھەستیان کردووە لە سەر داروپەرەووی دەسەلاتی ئەواندا، ئەو دەسەلاتیکی خەریکە لەداک دەبیت و دەسەلاتی ئەوان بەرەو ئاوابوون و تیکشکان دەچیت و بیانوی بوونی، خەریکە خۆی خۆی دەسپێتەوہ، رەزامەندی یەکسانیبوون، تەنانت لە

گۆرستانیشدا، جۆریك بووه له ددان پیدانانی دهسهلاتی ئایینی ئهوهی رازیووه باوکی بهتهنیش پیاویکی ئایینییهوه بنیژری، ئهحمه پاشای بابان بووه..).

وهك لهسهرووتر وتمان: ئهم لیكدانهوهو بۆچونانهی نووسهر، لهمه پاشتنی سلیمان پاشا، بهتهنیش گۆری شیخ مارفهوه دهریپریون، جگه لهوهی زۆر لهیهكتر جیاوازن، لقو پۆیشیان زۆر لی دهبیتهوه، بۆیه پیم باشه بۆ كۆكردهوهی ئهم بیروپۆچونه جیاوازنهوه سهروبهركردیان، چهند روونكردهوهیهك بجهمه روو:

۱. سهرهتا ئهوه بهیادی نووسهری ئهم كتیبهو خوینهرانیشت دینمهوه، كه (كلودیوس جیمس ریچ) له كاتی سهردانهكهیدا بۆ كوردستان (۱۸۲۰ز) و ئاشنابوونی لهگهڵ میرانی بابانو ئاگاداربوونی له ههلوێستی ئایینی و سیاسییان، له یادداشتی رۆژی (۲۴ ی حوزهیرانی ۱۸۲۰ز) دا، له باسی مهولانا خالیدا دهنووسی: (عوسمان بهگ پیتی وتم: خۆی و مەحمود پاشا و زۆریه سهرانی كورد، مریدی ئهون..)^(۱۸). بعم پێیهو بهگۆیهی ئهم ههوالهی (ریچ)، دهبی (سلیمان بهگی برای مەحمود پاشا، كه دواتر دهبیته: سلیمان پاشا، مریدو لایهنگیری شیخ ماری نۆدی بی.. له یادیشمان بی، كه ئهم ههوالهی (ریچ)، له گهرمهی ناوبانگو دهسهلاتی (مهولانا خالید) دایهوه هیشتا له (سلیمانی) دهرنپهڕینراوه. بۆیه شتیکی ئاساییه ئهگهر سلیمان پاشا له ژیانی خۆیدا وهستی کردبی، گۆرهكیشی له تهنیش گۆری شیخ ماری نۆدی وه بی، كه به رابهری ئایینی خۆی زانیوه.

۲. لهوهشدا كه نووسهر دهلی: (پیاوی دنیایی كورد، هیچ حسابیکی ئاین نهكردوه)، من بیروپام پیچهوانهیهو بۆ ئهمهش دیسان بام ههر له گهشتنامهكهی (ریچ) دا، یادداشتی ههمان رۆژی ناوبراو، بۆ بهلگهی ئهوه بهینمهوه، كه پیاوی دنیایی كورده، زۆر ریزی له پیاوانی ئاین گرتوه، وهك نمونهی نیوانی مەحمود پاشای بابانو مهولانا خالید: (میر -مههستی ریچ له مەحمود پاشای بابانهوه-، وا خوی گرتبوو، له بهرامبهر مهولانا خالیدا بهپێوه بوهستی و قههنه بۆ تیبكات)^(۱۹)

۳. سهبارهت بهو لیكدانهوهیهش كه نووسهر دهلی: (میران، پاش مردنی سلیمان پاشا، ههستی سیاسی و میژوویی خۆیان (ههبووه وهستیان كردوه له سهر داروپهردووی دهسهلاتی ئهواندا، ئهوا دهسهلاتیك خهریکه له دایك دهبیتهو

دهسه لاتی ئەوان بەرەو ئاوابوون و تێکشکان دەچیت و بیانوی بوونی، خەریکە خۆی دەسپێتەو.

من پێم وا نیه میرانی بابان پێشبینی ئەوەیان کردبێ، کە دواى لە ناوچوونی ئەوان، دەسه لاتیکی تر، لە رابەراییەتی (شیخ) و (شیخان) جێگەیان دەگرێتەو! بۆیە بۆ رێژ لێنان لەو دەسه لاتە داها تووی شیخان، بەچاکیان زانیبێ، گۆرەکەى سلیمان پاشا، لە تەنیششت گۆری شیخ مەرفەوێت. خۆ ئەگەر لەم روانگە یەوێ سەیری داها تووی دەسه لاتی خۆیان بکەدایە، واتە: بەهیوای دەستبەردار بوونی دەسه لاتیان بوونایە، دەبوایە (ئەحمەد پاشا) ی کورپو جێنشینی (سلیمان پاشا)، کە راستەوخۆ دواى مەرگی باوکی، دەبێتە میرنشینی بابان، خەریکی ئامادەکردن و پێکھێنانی ئەو سوپا نوێیە نەبێ، کە بۆ بووژاندنەوێ بەھێزکردنی میرنشینی بابان، ئاواتی زۆری پێو بەستووێ زۆری پێو ماندوو بووێ هەر ئەو سوپایەشە، کە (نالی) بەشیر^(۲۰) و ھەموو ئەو گەردانەش، کە لە سەر دەمی فەرمانرەوایی (ئەحمەد پاشا) دا، سەردانی کوردستانیان کردوێ، ستایشی دەکەن.

لە ناو ئەو گەردانەدا، نمونەى وەك (فلیکس جۆنزی) ئینگلیزی، لە بارەى ئەم سوپایەوێ دەلی: ھەر یەك سال دواى بەدەسه لات گەیشتنی، توانی ھێزێکی سەربازی بەرچاو، لە سەر شیوێ تاکتیکی ئەوروپایی رێك بخت و رایان بەینی^(۲۱). ھەر وەھا گەردەى فەرەنسایى (یۆژین فلاندى)، ھەر لە بارەى ئەحمەد پاشا و سوپاکە یەوێ دەلی: (بەرپراپەکی بەرزى لە بارەى گرنگی سوپاکە یەوێ ھەوێ زۆرى ھەز لە ھونەرى جەنگەو ھەز دەکات سوپاکەى لە سەر شیوێ ئەوروپییانە پەرەدە بکات. چەند قوتایییەکی لە ئەستەموڵەوێ ھێنابوو.. لە ناو ئەو قوتاییانەدا، یەکیکیان جێگەى برپاى ئەحمەد پاشا بوو، یەکیك بوو لە ھاوخبەتکارانى خۆى، کوردیک بوو لە ناو ریزی سوپای (میسر) دا خزمەتى کردبوو.. ئەحمەد پاشا بۆ نیشاندانى توانای سوپاکەى، مانۆرێکی لە بەرچاومان پێکردن، کە دەبێ بلێم بەوردییەوێ جێبەجێکران. بۆ ئێمەش دووربوو لەوێ چاوەنارمان دەکرد^(۲۲).

۴. ھەر لە باسو خواسی مەرگی (سلیمان پاشای بابان) و لە جیدانانی (ئەحمەد پاشا)ی کوریدا، نووسەر ئاماژەى بەو شیعرە جوانەى (نالى)ش کردووە، کە بەتایبەتى بۆ ئەم بۆنەىیەى نووسیوەو سەرەتاکەى بەم بەیتە دەست پێدەکات:

تا فەلەك دەورى ئەدا، سەد کەوکه‌بى ئاوا نەبوو
کەوکه‌بەى میهرى موبارەك، طەلەختى پەیدا نەبوو

لەم بۆنەىیەدا پێم خۆشە منیش چەند روونکردنەوێهە کە لەسەر ماناو مەبەستى ئەم شیعرى (بۆنە)یەى نالى دەربێرم:

۱. پێشتر ئاماژەىە کمان بەو کرد، کە (سلیمان پاشا)ى باوکى ئەحمەد پاشا، وەك لایەنى ئاییندارى، سەر بەرێبازى قادری و لایەنگرو مریدى شیخ مارفى نۆدى بوو.

۲. لە رێگەى گەشتنامەکەى (ریچ)یشەو (یادداشتى رۆژى ۱ى حوزەیرانى ۱۸۲۰ز)، لەو دەگەین کە لە کاتى سەردانەکەى (ریچ)دا بۆ سلیمانى، سلیمان پاشا تەمەنى (۳۰) سالان بوو. (۲۳) کە لە سالى (۱۸۳۸ز)یشدا کۆچى دوایى کردووە، ئەوا تەمەنى دەبێتە (۴۸ سال)، ئەم تەمەنەش بۆ تەمەنى پیریتى، هیشتا زۆرى ماو، لە بەرئەو دەشى مردنەکەى وەك شتیکی چاوەنوار نەکراو بووبى و دانیشتوانى (سلیمانى) بۆى بەداخ بووین و بەشیکی (بۆنە)ى شیعرەکەى (نالى)، بەر ئەم لایەنە دەکەوێ. لایەنى تری گەنگ و بەرچاوى شیعرەکەى (نالى)، تایبەت و تەرخانە بۆ ھاتنە سەركارى (ئەحمەد پاشا)ى کورپى سلیمان پاشا و ستایشکردنى و بەلای منەو مەرگی (سلیمان پاشا)، ھەر تەنیا بیانویە کە بۆ شیعر و تنەکەى (نالى) بۆ (ئەحمەد پاشا). چونکە چ مانای گشتى و ئاشکراو شاراوەى شیعرەکەو چ شیعرى تری (نالى) بۆ سوپاکەى ئەحمەد پاشا و چ رووداوەکانى تری دواى مەرگی سلیمان پاشا، بەروونی دەریدەخەن، کە پێوەندى و دۆستایەتى پێشترى نیوان ئەحمەد پاشا و نالى، زۆر توندو پتەو بوو. بۆ سەلماندى

ئەمانەش، با لای ئەو شیعردە نالی ھەلۆیستەیکە بکەین، کە بۆ بۆنە ی مەرگی
سلیمان پاشا و لە جیدانانی ئەحمەد پاشا وتوویەتی:

تا فەلەك دەوری نەدا، سەد کەو کەبی ئاوا نەبوو
کەو کەبە ی میهری موبارەك، طەلەعتی پەیدا نەبوو

مانای ئاشکرای بەیتە کە دەلی: تا سووری گەردوون، خولی خۆی تەواو نەکردو
تا (سلیمان پاشا) ش نەمرد، ئەستێرەیکە گەورەتری وەك (ئەحمەد پاشا)
دەرنەکەوت.

تا نەگريا ئاسمان و تەم ولاتی دانەگرت
گۆل چەمەن ئارا نەبوو، ھەم لیوی غونچە وا نەبوو

واتە: تا رۆژگاری ناخۆش و پڕ ستەمی پێشو (رۆژگاری سلیمان پاشا) بەسەر
نەچوو، رۆژگاریکی جوانتر و سەوز دەرنەکەوت. ھەرچەندە ئەگەر نەیارانی ئەو
رۆژگاردە (نالی) لە سەر ئەوە لێپێچینەویان لەگەڵ نالیدا بکرا، کە بۆچی
دەلی: رۆژگاری سلیمان پاشا، ولات پڕ لە گریان و ھەورو تەم بوو؟ شیعردە کە
ئەو دەلی لە ناوەرۆکدا لەگەڵ خۆیدا ھەلگرتووە، تا نالی لە وەلامدا بلی: مەبەستم لە
گریانی ئاسمان و تەمی ولات، ئەو شیوەن و گریانە ی دانیشتوانی قەلەمپەوی بابانە،
کە بۆ مەرگی سلیمان پاشایان کردووە.

تا چەمەن پیرا لە سەر ئەسلی درەختی لانەدا
فەرعی تازە، خورەم و بەرزو بۆلەند بالا نەبوو
واتە: تا باخەوان لقی سەرەو ی نەبێ (کە سلیمان پاشایە)، لقی تازە (کە
ئەحمەد پاشایە)، سەری دەرنەھینا و بەرز نەبوووە.

وەك قیاسیکی کە موشبەت بی، نەتیجە ی بێتە جی
حەمدولیللا، شەھ کە عالی جا بوو، خالی جا نەبوو

واته: ته گهر تهو قسه و په نده وایی، که ده لّی پیاری گه وره، وه چه ی گه وره ی له پاش به جی نامیښی، ته و سلیمان پاشا و نه بووه، چونکه پایه به رزیکی وه که ته حمده پاشای کوری له دواي خو ی به جی هشتووه.

شاهی جه م جا (نالی)، -تاریخ جم- ته نریخیه

دا نه لّین له م عه صره دا، ته سکه نده ری جه م جا نه بوو

واته: که میژووی سالمه رگی سلیمان پاشا، به پیی -ته نریخ جه م-، که به حیسابی ته بجه د سالی ۱۸۳۸ز- ده گریته ووه، ته و (وه که ماموستا مه سعود محه مه دیش جه خت له سهر ته م مانایه ی ئیمه ده کاته ووه)،^(۲۴) سالی ده سته پی کړدنی فه رمانړه وایی ته حمده پاشاش و ده گه یه نی که سهر ده مه که ی وه که روژگاری (جه مشید شا) ده بی.

۳. ههر (نالی) شیعی تری پیشت باسکراوی بو ته و سوپایه ی بابان هیه، که ته حمده پاشا، به هیوای نوژه نکرده وری سوپای بابان پیکی هیئاوه و ئومیدی زوری له سهر هه لئاوه. ته م شیعه رش ته گهرچی بو ستایشی ته و سوپایه یه، به لام هاوکات ستایشه بو ته حمده پاشای دامه زینه ری ته م سوپایه.

ته م دوو شیعی (بو نه) یه ی نالی، که بو له سهر ته خت دانانی ته حمده پاشا و سوپاکه ی نووسیونی، له باری ده سه لّاتی شاعری تی (نالی) یه وه نیشانی ده دن، که نالی له سالانی سه روبه ندی وتنی ته م شیعه رانه دا، له لووتکه دا بووه، به لام پیش ته م دوو شیعه ر، شیعی بو له سهر ته خت دانانی (سلیمان پاشا) ی باوکی ته حمده پاشا نه وتووه.

۴. ههر ته م دوستانه تی و نزیکایه تی یه نیوان (نالی) و (ته حمده پاشا) بووه، که کوردناسیکی وه که (ته لیکسانده ر خو دزکو)، کاتی داوا له ته حمده پاشا ده کات، تا بو لی کو لّینه وه له سهر زمانی کوردی- دیالیکتی سلیمانی- هاریکاری بکات، ته حمده پاشا له سه رتاسه ری کوردستاندا، ههر ته نیا (نالی) وه که زمانزانی بالا ده ست، بو (خو دزکو) باسده کات.^(۲۵)

۵. ته حمده پاشا دواي ته وری له به رده م سوپای عوسمانی (نه جیب پاشا) دا ده شکي ۱۸۶۱ز)، له ریگه ی کرماشان- گه پروس- ساین قه لا- وه ده چپته (شه مدینان) و ماوه ی (۵ مانگ) له خانه قای (شیخ تاهای نه ری- شه مزینی) ده می نیتته وه.^(۲۶)

ئەم بېرگەيەي دوايى (مانەۋەي پېنچ مانگ لە خانەقاي نەھرى)، بەلگەي بەھيژە بۆ پىشتىۋانىي لەۋەي كە ئەحمەد پاشا سەر بەرپىيازى نەقشەندى و پىشتەر لە لايەنگىرانى رىيازى مەۋلانا خالىد بوۋە ھەر ئەم ھۆيەش لەگەل (نالى)دا، كۆي كىرۋىنەتەۋە دۆستايەتتىيانى توندو بەھيژكىرۋەۋە ھەر لەم روانگەيەشەۋەيە، كە (نالى) ئەم ستايشە زۆرەي لەۋ دوو شىعەرەي پىشتەر باسكىراويدا دەكات.

له بۆنەى چاوكيڭران بەستراكچەرى رستەسازىيى ئەم بەرھەمە بەپيژەدا، بەھەلى دەزائەم ئەم كتيبە بگەمە بيانوو، بۆ زۆر لەو نووسەرانەى كورد، كە شيۆەى دارشتنى رستەسازىيى و رينووسى كوردى نووسينيان، لە روانگەى رستەسازىيى زمانى عەرەبىيەو سەرچاوە دەگرى، كە هەردوو زمانى كوردى و عەرەبى لە رووى دارشتنى رستەسازىيەو زۆر لە يەكتەر جياوازو نامۆن. لەبەر ئەو خۆزگە دەخوام رستەسازىيى و دارشتنە كانبان كوردانەترو روون و روانو زولالتري.

با لہم بواردا ئہم چہند نمونہ ہر لہم کتیبہی لہم پر خوامندا بہ نمونہ
بہنمہوہ:

۱. باشتر وایه دهقه که ی نووسهر، له پاش گوړپنی بو سهر رینووسی هم سهرده مه، سهرله نوی بخوینریتته وه، ههر بو ته وهی خوینهری نازیز، خوئی ناشنایه تی له کهلا شتوازی بیرکدرنه وهی تهو کاته دا بهیدا بکات. (ل. ۳۱).

له راستیدا چەند جاريك ئەم پەرەگرافەم خویندەو، ئەوسا توانیم بزانم نووسەر چی دەلی! له کاتیکیدا دەتوانرا ئەم پەرەگرافە بەم شیوێ روون و رەوانە دابڕیژی: بۆ ئەوەش خوینەری ئازیز، خوێ ئاشنایەتی لەگەڵ شیوازی بیرکردنەوی ئەو کاتەدا پەیدا بکات، باشتر وایە دەقەکی نووسەر (پاش گۆڕینی بۆ سەر رینووسی ئەم سەردەمە)، سەرلەنوی بخوینرتتەو.

۲. به لگه عوسمانییه کان-ل ۳۶: به لگه کانی عوسمانی.

۳. به‌رهه مه کوردییە کان-ل ٤١: به‌رهه می کوردی = به‌رهه مگه لی کوردی.

۴. ناوہندہ بازارگانییہ کانی روژھہ لاتی ناوہراست-۴۱: ناوہندہ کانی بازارگانییہ روژھہ لاتی ناوہراست.

۵. ولاتہ ٹھورویہ کان-ل ۴۲، ۱۰۸: ولاتانی ٹھورویا.

۶. سہ بارہت باری ٹاپووری-۷۴: سہ بارہت (بہ) باری ٹاپووری.

۷. له ولاته عوسمانییه کاند-ل ۴۷: له ولاتانی عوسمانیدا.

۸. ټه فسه ره ټینگلیزه کان-ل ۹۹: ټه فسه رانی ټینگلیز.

۹. جهنگی جیهانی یه که م-ل ۱۰۰: یه که مین جهنگی جیهانی = جهنگی یه که می

جیهانی.

۱۰. ناداد پهروه ری-ل ۱۰۱: بیدادی.

۱۱. سه رچاوه ټینگلیزییه کان-ل ۱۲۵: سه رچاوه کانی ټینگلیز = سه رچاوه گه لی

ټینگلیزی.

۱۲. زۆریه ی زۆری وه کو درکی ناو ئاردی لیټهاتوه-ل ۱۴۷: زۆریه ی زۆری وه کو

ئاردی ناو درکی لیټهاتوه. چونکه ټه گهر (تارد) له ناو (درک) دا. برژی،

کۆناکر ټه وه. (پیره میږدی شاعیر) په ندی ئاردی ناو درکی به مجۆره له شیعر دا

به کاربردوه (سه یریش ټه وه یه شیعره که ی پیره میږدیش هه ر له مه ر شاری سلیمانی و

بۆنه ی گواستنوه ی پیته ختی بابانه، له قه لآچوالانه وه بۆ (سلیمانی) و گله یی

گواستنوه ی پایته خت له سلیمانی ده کات:

ئاردی ناو درک، چۆنه، واین ئیږه

فه رموو: دوو دهسته دۆست هه لټیږه

له گه ل یه ک نارۆین له ریی راسته وه

خوا ټه وه بگری شاری گواسته وه!

۱. ټه و شیعره ی له لاپه ره کانی (۸۶-۹۱) داو به ناوی شیعر ی (مه لا

حه مدوون) وه راگه یه ندر او، به شیعر یکی ده ست هه لټه ستی ټه م روژگاره ی ده زانم.

۲. شیعر یکی (سلم)، که بۆ (عه زیز به گی بابان) ی نووسیوه وه له (میژوو ی

ټه ده بی کوردی-به رگی سییه م) ی دکتۆر مارف خه زنه داری وه رگرتوه وه له

لاپه ره کانی (۱۷۹-۱۹۰) دا بلاویکردۆته وه، زۆریه ی به یته کانی له باری (کیش) وه

له نگ و له باری رینووسیش ه وه پر هه لوه و په لوه و بی سه روبه رنو ساغکردنه وه ی

زۆرتریان ده ی.

پهراویزه‌کان:

۱. له کاتیځدا هه‌ندی لهو میرنشینانه‌ی دراوسی‌ی کورد، وه‌ک: ټاق قۆینولوو و قهره قۆینولوو، ټه‌گه‌رجیش نامۆ نه‌شاره‌زای ټهو ناوچه تازانه‌ش بوون و له سه‌دان و هه‌زاران کیلۆمه‌تر دوورتره‌وه‌و له ریگه‌ی هی‌رش و داگیرکردنه‌وه هاتوونه‌ته ټهو ناوچانه‌و به‌خیراییه‌کی سه‌یر، قه‌واره‌و ده‌سه‌لاتیان تیایاندا دامه‌زراندو به‌و میرنشینانه‌شه‌وه نه‌وه‌ستان و بوونه‌ته ده‌وله‌ت و ټیمپراتۆر!

۲. بۆ نمونه: ټیلی جاف، له دوا‌ی دروستکردنی شاری سلیمانی و له ماوه‌ی ده‌سه‌لات گرتنه‌ده‌ستی ټه‌وپه‌همان پاشای بابان (?- ۱۹۱۳ز) دا ټیکه‌ل سوپاو به‌پۆه‌بردنی میرنشین‌ی بابان بوون. (بۆ زیاتر زانیاری، بنواره: گه‌شتنامه‌ی کلودیوس ریچ بۆ کوردستان، وه‌رگی‌پانی بۆ کوردی محمه‌د حه‌مه باقی، چاپی سییه‌م، چاپ و په‌خشی ده‌زگای ئاراس.

۳. له‌و ساله‌دا مه‌ولانا خالید، دوا‌ی وه‌رگرتنی ټیجازه‌ی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی، له هیندستان بۆ کوردستان گه‌پراوه‌ته‌وه.

۴. ټهم هی‌زانه‌ی کورد له ناوه‌پراستی (مانگی ۱۰/ ۱۸۸۰ز) دا، گه‌یشتنه (۶۰) هه‌زار که‌س.

۵. خالفین: خه‌بات له پیناوی کوردستاندا، ل ۱۱۳، هه‌روه‌ها: شو‌پشی شیخ عوبه‌یدوللا، له به‌لگه‌نامه‌ی قاجاریدا، محمه‌د حه‌مه باقی، ل ۷۷.

۶. امیر نظام گروسی: گزارش‌هاو نامه‌های دیوانی و نظامی، به‌کوشش ایرج افشار، تهران ۱۳۷۳ش، ص ۱۹۶- ۱۹۷.

۷. هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۲۶۳. هه‌روه‌ها: محمه‌د حه‌مه باقی، شو‌پشی شیخ عوبه‌یدوللا له به‌لگه‌نامه‌ی قاجاریدا، ل ۲۳۸.

۸. شو‌پشی شیخ عوبه‌یدوللا له به‌لگه‌نامه‌ی قاجاریدا، ل ۲۴۰.

۹. به‌سه‌ره‌اتووی کاکه ره‌شید شه‌وقی، ناماده‌کردنی سدیق سالح، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی رۆشنی‌ری حکومه‌تی هه‌ریمی کوردستان، زنجیره‌ی ۱۹۵، چاپی یه‌که‌م، سلیمانی ۲۰۰۳، ل ۶۵- ۶۶.

۱۰. بیگومان وهك شاعیریکی پیشه‌نگ و نمونه‌ش، كه بابته و باسو خواسی تازو سوژی نیشتمانیی، ئاویتتهی هه‌لویست و شیعی خۆی كردبوو، لای شاعیرانی ئهو سه‌رده‌مه (نالی و سالم و کوردی و مه‌شوی) چاوی لی‌کراوه و هه‌وینی شیعی ئه‌ویان وهك ده‌سته‌چيله، بۆ شیعی خویان خواستوه، كه ئه‌م راستیه، شاعیریکی وهك (سالم)، له جیاتنی (نالی و کوردی و مه‌شوی) ددانی پیدا ده‌نی و ده‌لی:

له رۆژی ئیمتیحانا دیم به‌راهر طالب و مه‌عشوق كه مه‌ربه‌سته‌ی هونه‌ر هاتن، له تیپی عیشق بازان

له یه‌ك لا: نالی و مه‌شوی، له لای: سالم و کوردی له هه‌لگامه‌ی هونه‌ر گه‌رمیی، تکا جۆ بوون له: (مه‌ولانا). ل. ۳۵

۱۱. بۆ زیاتر زانیاری، بنواړه: موده‌پرس، مه‌لا عه‌بدول‌که‌ریم: یادی مه‌ردان، به‌رگی یه‌که‌م، نامه‌ی ژماره (۵۲) ی مه‌ولانا خالید (به‌زمانی عه‌ره‌بی) بۆ شیخ ماری نۆدی، ل. ۳۹۶-۳۹۸

۱۲. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی ناوبراو. نامه‌ی ژماره (۶۱) ی فارسی، مه‌ولانا خالید بۆ عوسمان پاشای برای مه‌حمود پاشای بابان، ل. ۲۰۹-۲۱۲

۱۳. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل. ۱۷۴-۱۹۷

۱۴. اسکندر بیگ ترکمان: تاریخ عالم آرای عباسی، ج ۲، تهران، انتشارات امیر کبیر، ۱۳۵۰ش، ص ۸۰۷-۸۱۰. نصرالله فلسفی: زندگانی شا عباس اول، ج ۳-۴، تهران، انتشارات علمی، ص. ۱۱۰۲

۱۵. عه‌لی خان گونه‌خان ئه‌فشار، شو‌رشی شیخ عوبه‌یدول‌لای نه‌هری له به‌لگه‌نامه‌ی قاجاریدا، وه‌رگی‌رانی له فارسییه‌وه مه‌مه‌د حه‌مه باقی، له بلاوکراوه‌کانی کۆری زانیاری کوردستان، چاپخانه‌ی ده‌زگای ئاراس، ۲۰۰۷، ل. ۱۴۹-۱۵۰

۱۶. نصرالله فلسفی: زندگانی شا عباس اول، ج ۳-۴، تهران، انتشارات علمی، ص. ۱۱۰۲

۱۷. میژووی ئه‌رده‌لان، مه‌ستوو‌ره‌ی کوردستانی، گۆ‌پینی بۆ کوردی: د. حه‌سه‌ن جاف و شکور مسته‌فا. چاپی دووهم ۲۰۰۵، چاپه‌مه‌نی ئاراس، ل. ۳۸-۴۰. هه‌روه‌ها، علی اکبر وقایع نگار کوردستانی، حدیقه‌ی ناصریه در جغرافیا و تاریخ

کردستان، به تصحیح محمد رئوف توکلی، تهران ۱۳۶۴ش، ص ۱۳۱-۱۳۳ و زۆر سه‌رچاوه‌ی تر.

۱۸. گه‌شتنامه‌ی کلودیوس جیمس ریچ بۆ کوردستان (۱۸۲۰ز) وەرگیرانی له عه‌ره‌بییه‌وه محمه‌د حه‌مه‌ه باقی، چاپی سییه‌م، چاپه‌مه‌نی ئاراس، ل. ۱۴۲۰
۱۹. هه‌مان سه‌رچاوه، ل. ۱۸۸۰

۲۰. ئەمه‌ یه‌که‌مین به‌یتی سه‌ره‌تای ئەو شیع‌ره‌ی نالییه، که له ستایشی سوپاکه‌ی ئەحمه‌د پاشادا وتوویه‌تی
ئەم تاقمه‌ مومتازه، که‌وا خاصه‌یه‌ی شاهن

ناشووبی دلی مه‌مله‌که‌ت و قه‌لبی سوپاهن — دیوانی نالی، ل. ۳۴۰۰
۲۱. ئەلیکسانده‌ر خۆدزکۆ، چه‌ند لی‌کۆئینه‌وه‌یه‌کی فیلۆلۆژی ده‌رباره‌ی زمانی کوردی (دیالیکتی سلیمانی)، وەرگیرانی له فه‌ره‌نسییه‌وه بۆ کوردی: نه‌جاتی عه‌بدوڵلا، چاپه‌مه‌نی بنکه‌ی ژین. سلیمانی، چاپخانه‌ی شقان، سالی ۲۰۰۵، ل. ۴۹.

۲۲. محمه‌د حه‌مه‌ه باقی، کورد له سه‌فه‌رنامه‌ی بیانیدا، وەرگیران له فارسییه‌وه، گو‌فاری رامن، ژماره (۵۹)، ل. ۲۱۰-۲۱۴
۲۳. گه‌شتنامه‌ی ریچ بۆ کوردستان، وەرگیرانی بۆ کوردی محمه‌د حه‌مه‌ه باقی، ل. ۱۳۲۰

۲۴. مه‌سه‌عود محمه‌د: ده‌سته‌و دامانی زالی- چاپی دووهم، چاپه‌مه‌نی ده‌زگای ئاراس، ۲۰۰۷، ل. ۱۱۹

۲۵. بۆ زیاتر زانیاری له‌م باره‌یه‌وه، بنوا‌ره: ئەلیکسانده‌ر خۆدزکۆ- چه‌ند لی‌کۆئینه‌وه‌یه‌کی فیلۆلۆژی ده‌رباره‌ی زمانی کوردی- دیالیکتی سلیمانی- وەرگیرانی بۆ کوردی: نه‌جاتی عه‌بدوڵلا، چاپه‌مه‌نی بنکه‌ی ژین، سلیمانی، ۲۰۰۵.

۲۶. نه‌وشیروان مسته‌فا ئەمین: میرایه‌تی بابان له نیوان به‌رداشی رۆم و عه‌جه‌مدا، چاپی دووهم، چاپه‌مه‌نی خاك، سلیمانی ۱۹۹۸ز، ل. ۱۶۸.

هیمن موکریانى

و

روژنامه‌ی کوردستان (۱۹۵۹-۱۹۶۳)

سەرنج: ئەم وتارە کە لە ژمارە (۲۶) ی گوڤاری (روژنامه‌نووس) دا بلاویۆتەو، هەڵە زۆر و پەلەپەل و شپەزەیی بەسەردا هاتبوو، بۆیە بەشیکی هەرەزۆری (لە نیوەی زۆری) لێ پەرپو و ناتەواو چاپکرا بوو. لەبەرئەو بە پێویستمان زانی سەرلەنوێ هەڵەگیریی و راستکردنەو و ناتەواوییەکانیشی پێ زیاد بکەینەو.

* * *

له دواى شوڤرش، يان كوده تاي (١٤ى ته مووزى ١٩٥٨)ى عيراق، كه رژيمى
 تهو سهرده مەى عيراق، له لايهن ژهنه رالّ عه بدولكه ريم قاسم و چه ند ئه فسه ريكي
 سوپاي عيراقه وه، رووخينرا و رژيمي كووماري هاته جيى و نازادى به زيندانىيانى
 سياسى و روژنامه و گوڤار و چاپه مەنى و كارى ناشكرى حيزبايه تى و
 سه نديكاكانى كرّيكاران و پيشه كارانى ترى نه ته وه كانى عيراق دراو گهلانى عيراق
 ههوايه كى نازادديان ههلمژى و له ماددهى (٣)ى دهستوورى كاتى عيراقيشدا،
 ددان به وه دانرا، كه گهلى كوردى عيراق، له گهلا گهلى عه ره بى عيراقيدا، هاوبه ش
 و براهيه به مەش سهر له نوى باس و خواسى نازادى و مافه كانى گهلى كورد له
 عيراق و دهره وهى عيراقيشدا هاتنه كايه و به شيكيش له م باس و خواسانهى ماف و
 نازادى كورد و تروسكانهى هيو، له خوژه لّاتى كوردستانيشدا دهنگدانه وه زهبرى
 خوى نواند و به م هوپانه وه له به رامبه ر ته ماندها، رژيمي پاشايه تى ئيرانيش، بو
 راگرتنى له نگره رى داروبارى ناوخوى ئيران و پاراستنى ئاسايش و ئارامى
 كوردستانى ئيران و بو ته وهش تهو رژيمه ، له وهلامى تهو گوڤانكارى و
 نازادىيانهى له عيراقدا بو كوردانى باشوور، سهريان ههلاوه و هاوكات بو ته وهى
 هه ر به رواله ت به كوردانى ولّاته كهى خوى و ميدياكانى جيهانيش بلّى كه
 كوردانى خوژه لّاتيش مافى روناكبرى و نازادى ده برينيان ههيه، بويه ههشت -
 نو مانگىك دواى ته م رووداوانهى عيراق، سالى (١٩٥٩)، به چاكى زانى
 روژنامه يه كه به زمانى كوردى و بو چه ندين بابيه تى هه مه لايه نهى كورده وارى
 ده ربكات. بو ته مەش به هاوكارى چه ند نووسه ريكي كوردانى خوژه لّات،
 روژنامه يه كيان به ناوى (كوردستان) وه ده ركرد.

ژماره يه يه كه مى ته م روژنامه يه (كوردستان)، له روژى چوارشه مە: ١٥ى
 مانگى گولانى ٢٥٧١ى كوردى، به رامبه ر به ميژوهه كانى: ئوردىبه ههشتى
 ١٣٣٨ى ههتاوى، شه ووالى ١٣٧٨ى كوچى، ٦ى نيسان (مهى) ١٩٥٩ى
 زابىنى، چاپ و بلابووه وه، كه دهسته ي نووسه رانى بنه ره تى روژنامه كه برىتى
 بوون له:

- ۱ - عەبدولخەمید بەدیع زەمانی، خاوەنی ئیمتیاز و بەرپۆتەبەری لێپرسراو
- ۲ - دکتۆر محەمەد سدیق موفتی زاده - سەرنووسەر
- ۳ - عەبدولرەحمان موفتی زاده - نووسەر
- ۴ - ئەحمەد موفتی زاده - نووسەر
- ۵ - عابید سیراجوودینی - نووسەر
- ۶ - شوکروڵلای بابان - نووسەر
- ۷ - خوسرەو شێخکانلووی میلانی - نووسەر

ئەم رۆژنامەیە بۆ ماوەی چوار ساڵ چاپ و بڵاوئۆتەووە، کە مەکوێ بڵاوکردنەووەکە ی شاری تاران بووە و ئەمەش ناوونیشانی یانەکە ی بووە: مەیدانی بەهارستان - شەقامی سەفی عەلی شا، پلاکی ژمارە (۲۱۸)، ژمارە ی تەلیفۆن: ۳۲۰۰۳.

لە ماوەی ئەو چوار ساڵەشدا (۲۰۹ دوو سەد و نۆ) ژمارە ی لی دەرچوووە و ھەر وەک یە کە مین ژمارە ی لە مانگی نیسانی (۱۹۵۹ز) دا دەرچوووە، بەلام دوا ی چوارساڵ دەرچوونی و دوا ی رووداوە خێراکانی پاش (۱۹۵۸) و سەرەتای دەرکەوتنی پەشیمان بوونەووە ی رژی می عەبدولکەریم قاسم، لە بەلێنەکانی بەرامبەر مافە رەواکانی کورد و ھێرشی راگەیانندنەکانی شیفینیزمانی عەرەبیی دژی کێشە ی کورد و قەدەغەکردنی کاری سیاسی و داخستنی رۆژنامە و گوژاری کوردی لە لایەک و لە لایەکی تریشەووە سەرھەڵدانی شوێرشی ئەیلوولی ۱۹۶۱ و ھێرشی راستەوخۆی سوپای عێراق لە ئەیلوولی (۱۹۶۱) دا بۆ سەر کوردستان و کاولکردنی گوند و ئاوابیەکانی کوردستان، ھەموو ئەمانەش تەقەللا بوون بۆ کپکردنی ھەموو مافیکی کورد، بۆیە رژی می (شا)ش ھاوتەریب لەگەڵ رژی می عێراقدا بۆ کپکردنی دەنگی کورد، لە دەرکردنی رۆژنامە ی کوردستان پەشیمان بوووە و لە مانگی نیسانی (۱۹۶۳) دا، بریاری داخستنی رۆژنامە کە یان دەرکرد.

ئەم رۆژنامەیە، لە ماوە ی چوارساڵ دەرچوویدا بەو ھۆیەووە کە لە لایەکەووە دەستەبەکی رووناکبیری گەورە و قەلەم بە پرشتی کورد، ھەلیان سووراندوووە، باس

و خواس و بابەتی ھەمەجۆری زۆر دەولەتمەند و بابەخدارى بوارەکانى لیكۆلینەوى ئەدەبىي، كۆمەلایەتیی، ئابووری، زمانەوانیی، شۆینەوارناسیی، كەلەپووری تیدا بلاوبۆتەو، لە لایەكى تریشەو و بەو ھۆیەو كە ئەم رۆژنامەییە لەو قۆناغەدا و دواى جوانەمەرگ کردنى **كۆمارى كوردستان** (١٩٤٦) لە مەھاباد و دواى كێکردن و قەدەغەکردنى گۆڤار و رۆژنامە و نووسین بە زمانى كوردی، تاكانە رۆژنامە و تاكانە دەرەتانیك بوو تا نووسەران و رووناكبیرانى خۆرەللاتى كوردستان، بە ھەلى بزائن و بە ئاشكرا بەرھەم و بابەتى خۆيانى تیدا بلاوبكەنەو، بۆیە لە ماوەیەكى زۆر كورتدا، زۆرتەین نووسەر، لە ھەموو ناوچە جیاجیاكانى كوردستانى ئێرانەو (بەتایبەتى)، بى پسانەو بەرھەمى ھەمەجۆرى بۆ بنێرن و بەمەش ھەموو شیوہ دیالیکت و بن دیالیکتەکانى زمانى كوردی تیدا بلاوبۆتەو، كە لەم بوارەدا دەبى بلیین ئەم رۆژنامەییە یەكەمین رۆژنامە و یەكەمین تەقەللايە بۆ بلاوکردنەوى ھەموو شیوہزار و بن زارەکانى زمانى كوردی و لەم پیناوەدا بۆ ھەریەكە لەم زاراوہ و بن زاراوانە، لاپەرەى سەربەخۆ و تەوەر و ستوونى تايبەتییان بۆ تەرخانکردوو و ئەمەشیان لەو روانگە و مەبەستەو کردوو، تا بەھەر شیوہ و دنەدانىك بێت، نووسەرانى بەشە جیاجیاكانى كوردانى خۆرەللات بچوولین و خۆیان بکەونە نووسین و زیندووکردنەوى زمان و كەلەپوورى ناوچەکانى خۆیان و لەم رینگایەشەو لە لایەكەو گەلى نووسەرى شیوہزار و بن زارەکانى تری كوردانى خۆرەللات باس و بابەت و لیكۆلینەوى بابەخداریان لە رۆژنامەكەدا بلاوکردۆتەو، كە شایانى ئاورپلیدانەو. لە لایەكى تریشەو، ھەر ئەم دنەدان و ھاندانەى نووسەرانى ناوچە و شیوہزارە جیاجیاكانى خۆرەللاتى كوردستان، زەمینەى بۆ ئەو خۆشکرد، تا نووسەران و دلسۆزانى ئەو ناوچە و شیوہزارانە، دەستنوسى دیرینەى سەدان سالى پاریزراوى شیعرى ناوچەکانیان و كەلەپوور و فۆلكلۆرىكى فرە دەولەمەندیان بەرچاوخستوو و بۆ رۆژنامەكەیان ناردوو و لەم بوارەدا سامانیكى زۆر بەرخیان لە رینگەى رۆژنامەكەو، بەرچاوى خۆینەران و لیكۆلەران خستوو. ھاوتەریب ھەر بەم كارەى رینگەخۆشکردن بۆ نووسین بە زاراوہ و بن زاراوہکانى زمانى كوردی، ئەم دەستە نووسەرانەى رۆژنامەى **كوردستان**، جگە لەوہى گەلى نووسەرى نەناسراویان بەرچاوخستوو، لە ھەمان کاتیشدا

دەقەر و قەلەمپرەۋى نووسىنىيان بە زمانى كوردى، لەو شىۋەزارە سنووردار و ناسراۋە، ھەراوتر و فراوانتر كرد، كە پىشتەر و لە ئەزموونى رۆژنامەى (كوردستان)ى زامانال و ئۆرگانى كۆمارى كوردستان، لە مەھاباددا قەتئىس بوو و زۆرتر ھەر بە دىيالىكتى (سۆران)، يان (موكرىيان) چاپ و بلاۋدەبۆۋە.

ھەر ئەم كارى ھاندانەى نووسەرانى ناوچە جىياجىكانى خۆرھەلاتى كوردستان، كارىكى كرد زۆربەى نووسەرانى خۆرھەلاتى كوردستان، بەتايىبەتئىش نووسەرانى ھەرىمەكانى سەنە، ئەردەلان، كرماشان، ھەورامان، ئۆرستان، بەشدارىي و ھاوكارىي نووسىنى رۆژنامەكە بىكەن، كە بۆيەكەمىن جار نووسەرانى شارى(سەنە)، نەك ھەر بە (شىعر)، كە لەناو نەتەۋەى كوردا، پىشەنگى بى يەك و دوۋى ھەموو ژانرەكانى ترى ئەدەبىي يە، بەلكو بە (كورتە چىرۆك) بەرھەمىيان تىدا بلاۋكردۆتەۋە و ناوە درەوشاۋەكانى ئەم بوارەش، تا ئىستازۆر كەم لاي چىرۆكنووسانى كوردستان ناسراون. ھاوكات نووسەرانى ترى ناسراو، ۋەك مامۇستا سەبىد تاهىرى ھاشى، ھەژار(۱۹۲۱-۱۹۹۱)، ھىمەن(۱۹۲۱-۱۹۸۶)... بەشدارىي راستەوخۇ و بەردەوامىيان لەگەل ئەم رۆژنامەيەدا نەپساندوۋە.

لەم روۋەۋە ئەۋەندەى بابەتگەلى ئەدەبىي (دەق، لىكۆلىنەۋە، ۋەرگىپران)، مېژوو، زمانى كوردى، لە رۆژنامەكەدا گرنگىيان پى دراۋە ئەۋەندە باس و خواسى سىياسەت لە رۆژنامەكەدا زەق نەكراۋەتەۋە و ھەر تەنبا روۋبەرى لاپەرەى يەكەم و چەند ستوون و نىۋە لاپەرەى سەر رۆژنامەكەى داگىركردوۋە.

لە دەرەۋەى كوردستانى خۆرھەلاتىش، نووسەرانى كورد، لە شارەكانى كوردستانى باشوور و بەغداد و ولاتانى ئەۋروپاۋە نامە و نووسىنىيان بۆ ئەم رۆژنامەيە ناردوۋە و پىۋەندىيان لەگەلدا بەستوۋە و دەستخۆشىي و ھاوكارىيان كرددوۋە.

سەر لەبەرى ژمارەكانى ھەر چوار سالى ئەم رۆژنامەيە (كوردستان)، كە لەدەمىكەۋە لەلايەن شاعىرى ناسراۋى شارى سەقز مامۇستا نافع مەزھەر — شىپزە(۱۹۱۴-۱۹۹۸) ۋە بەشىۋەيەكى زۆر دلسۆزانە، پارىژراو و راگىرابوون و ژمارەكانى ھەر سالىكىش بە جيا، جزوبەند (تەجلىد) كرaboون و بەرپىزىشيان بەۋ بۆنەيەۋە كە لەماۋەى مانەۋەى درىژر خايانى نووسەرى ئەم چەند لاپەرەيەدا،

لەشاری (سەقز)، ئاشنایەتی و پێوەندیان پەیدا کردبوو، پێ سپیری بنەمالەکیانی کردبوو، کە دوای مەرگی خۆی، ژمارەکانی رۆژنامەی (کوردستان) بەمن بسپێرن و بنەمالەکەشیان بە سوپاسەوه هەر وایان کردو ئیستا نزیکەی (۱۳) سالی ئێک دەبێ، ئەو ئەمانەتە بەلای منەوهیە و منیش لە دوای گەرانهەم بۆ هەولێر، کاتی برایانی (بنکە زین)ی خۆشەویست، زانیان ژمارەکانی رۆژنامەی (کوردستان) لای منە، داوایان لێم کرد رینگە بەوان بەدەم سەرلەنۆی چاپی بکەوه، کە ماوهیە کە بنکە نایراو ئامادە ی چاپیان کردوو و لە ماوهیە کێ کورتدا، لە گەڵ ئە کادییای کوردستان، وە ک پرۆژەیه کێ هاوبەش، چاپ و بڵاوی بکەنەوه.

لە ماوه ی ئەم چەندین سالەدا، کە ژمارەکانی رۆژنامەی (کوردستان) بەلامەوه بوون و ناوبەناو لە زۆر دەرەتدا بابەتە جۆریە جۆرەکانیم بەسەر کردوونەتەوه و لای هەندیکیشیان لەنگەری راگوزاریی و لای نووسینە بە پێژەکانی وە ک نمونە ی دکتۆر محەمەد سدیق موفتی زاده (۱۹۱۵-۱۰۸۴) ش بەتایبەتی لەنگەر و هەلۆیستە ی درێژم گرتوو، کە دیارترینیان لیکۆلینەوه بەنامیکە ی ناوبراوه، لەسەر شاعیری گەرە: مەولەوی تاوێ گۆزی^(۱)، جگە لەم لیکۆلینەوهیە ی، لیکۆلینەوه ی قوولیشی لەسەر (باباتاهیری هەمەدانی) و (زمانی کوردی) کردوو.^(۲)

بەلام وە ک پێشتر وتمان رژی می ئێران، هەر بە پڕاڵەت بانگەشە ی باس و خواسی ماف و ئازادیی رووناکبیری کوردیی، لە رۆژنامە ی (کوردستان) دا، بۆ میدیاکانی دەرەوه ی ولات و بەتایبەتیش بۆ راگەیانندنەکانی ولاتانی ئەوروپا مەبەست بوو، کە لەو کاتەدا چالاکی (کۆمەڵە ی خۆیندکارانی کورد) لە ئەوروپادا، لەو پەری گەشەسەندن و ناساندنی کیشە ی کورد بوو بە ولاتانی ئەوروپادا، ئە ک ئالوگۆرێکی راستەقینە و بنەرەتی لێ ناوخۆی کوردستانی ئێران و خاوەرکەنەوه ی ئابلقە لەسەر زمان و ئەدەب و رووناکبیری کوردیی ... تەنانەت ئەم رۆژنامە ییە (کوردستان)یش، کە گواهی بەلگە و نیشانە ی ماف و ئازادیی دەرپڕینی رووناکبیرانی کوردانە، کەچی وە ک کوردانی خۆرەهلات دە یگێرنەوه، ئە گەر خودی رۆژنامە ی (کوردستان)یش، لە ناوخۆی کوردستانی ئێراندا، بە دەست کەسیکە وه بێنرایە، کەسەکیان دەگرت و لە زیندانیان دەنا!.. بەواتەیه کێ تر: خۆینەرانی چاپەمەنی

کوردی یان له ژێر سانسۆر و گوشاری دهسگای (ساواک) دا دادهنان و چاودێریی جوجوولیان دهکردن. که ههر لهسهروبهندي دهچوونی رۆژنامهی (کوردستان) دا، شاعیریکی ناواری وهک (هیمن)، له بیردهویی خۆیدا دهگێرێتهوه^(۳)، دواي جوانههرگ کردنی (کۆماری کوردستان)، لهوپهري تهنگ پی ههڵچنین و ژێر گوشارو ترساندن و لێپێچینهوهی دهسگای (ساواک) ی ئهو سهردهمه دا بووه و تا میژووی دهچوونی ئهم رۆژنامهیهی _کوردستان_ (۱۹۵۹)، دووجار ناچارکراوه ماڵ و منداڵ و زێد و نیشتمانی خۆی بهجی بهیڵی و روو له ئاوارهیی بکات، که جاری یهکه میان له سههرهتای سالی ۱۹۴۷ و جاری دووه مییش سالی (۱۹۵۹) بووه..^(۴) کهچی له لایهکی ترهوه و هاوکات ههر له سههرهتای دهچوونی رۆژنامهی (کوردستان) هوه، پهیتا پهیتا رۆژنامهی (کوردستان) یان بو (هیمن)، بو (مههاباد) ناردووه داواي هاوکاری و بههره میان لی خواستوه!. (هیمن) یش پاش دوو مانگ کهمتر له میژووی دهچوونی رۆژنامهی (کوردستان) هوه، سهروپێوهندی لهگهڵ گرتوون و نامه و بههره می بو ناردوون و له دووتویی (ههندی) لهو شیعر و نووسینه شدا، سووکه باج و گومرگیکی وهک له کۆل خۆکردنهوه و هپورکردنهوهی ئهو گوشاره ی له سهریتی، لهو بههره مانه ی ئاخینۆن، کهمن لیردها هیچ داکۆکی و پاكانهیه کم بو ئهو جۆره باج و گومرگ و ههلوێست و بههره مانه ی (هیمن) نییه و (هیمن) یش خۆی دواتر و دواي کۆکردنهوه و ریکخستن و چاپی یه کهمی دیوانی شیعره کانی خۆی به ناوی (تاریک و روون)، که شه هید قاسملو و پێشه کی بو نووسی و (هیمن) یش به په خشانیککی یه کجار بهرز و شیرین و ناوازه، چمکیکی میژووی خۆی و دهقه ره که ی، کرده سههرهتای (تاریک و روون)، خۆی له ههندی لهو شیعر و نووسینه نه بان کرد، یان خۆی بوارد، که له باری ئه ده بییه وه لاوازن، یان وهک باج و گومرک له رۆژنامه ی (کوردستان) دا بلا بوونه تهوه و له (تاریک و روون) دا چاپی نه کردنهوه.

به ده دم به سههرکردنهوه ی رۆژنامه ی (کوردستان) ه وه، له (۳۱) سی و یهک ژماره ی رۆژنامه که دا، بههره می نووسین و شیعر ی (هیمن) م بهرچا و که وتن. ئهو (۳۱) ژماره ی یش به پێی زنجیره ی بلا و کردنه و دیان ئه مانه ن:

۱. ژماره (۷) ل ۴: شیعری: (کچی مه‌هاباد)
۲. ژماره (۱۲) ل ۴: شیعری: (بانهمه‌پ) - به‌شی یه‌که‌م.
۳. ژماره (۱۳) ل ۴: شیعری: (بانهمه‌پ) - به‌شی دووهم.
۴. ژماره (۱۴) ل ۴: شیعری: (بانهمه‌پ) - به‌شی سییه‌م.
۵. ژماره (۹۳)، ل ۲، ۹، شیعری: (به‌هاری بی‌خه‌زان).
۶. ژماره (۹۵)، ل ۴، ۹، شیعری (رو‌له‌ی ماد).
۷. ژماره (۹۶)، ل ۹، شیعری: (زیکی شاهانه)، (دلی شاعیر)، (خونچه‌ی سیس).
۸. ژماره (۹۷)، ل ۳، شیعری: (به‌هاری لادی) و ل ۱۹ (نامه).
۹. ژماره (۹۸)، ل ۳، ۶، شیعری: (کوچی یار).
۱۰. ژماره (۱۰۰)، ل ۳، شیعری: (بلویری شوان)
۱۱. ژماره (۱۰۶)، ل ۲، نامه‌ی هیمن بو‌روژنامه‌ی کوردستان.
۱۲. ژماره (۱۰۷) ل (۴ - ۹)، شیعری (چاره‌نوسی شاعیر).
۱۳. ژماره (۱۲۲) ل (۳ - ۴)، شیعری (ماچی شیرین).
۱۴. ژماره (۱۲۳) ل ۱۰، شیعری (که‌مته‌رخه‌می).
۱۵. ژماره (۱۳۰)، ل ۲، وتار و نووسین.
۱۶. ژماره (۱۳۱)، ل ۷، ۱۱، نامه، وتار (پاشاوه‌ی ژماره‌ی پیشوو).
۱۷. ژماره (۱۳۲)، ل ۱۱، (پاشاوه‌ی وتاری ژماره‌ی پیشوو).
۱۸. ژماره (۱۳۳)، ل ۴، دوو پارچه شیعیر.
۱۹. ژماره (۱۳۴)، ل ۱۲، (شیعیر).
۲۰. ژماره (۱۳۸)، ل ۸، شیعیر.
۲۱. ژماره (۱۴۳)، ل ۳، شیعیر.
۲۲. ژماره (۱۷۲)، ل ۳، ۱۰، (نامه و شیعیر)
۲۳. ژماره (۱۷۳)، ل ۲، پاشاوه‌ی وتاری ژماره‌ی پیشوو، له‌گه‌ل شیعری:
(سایه‌ی غه‌م).
۲۴. ژماره (۱۷۴)، ل (۳، ۴)، شیعری: (خواه‌نی زیپ).
۲۵. ژماره (۱۷۵) ل ۱۱، شیعری (تاره‌زووی فرپین).
۲۶. ژماره (۱۸۴)، ل (۴، ۹، ۱۰) (چیرۆکی وه‌رگی‌پراو).

۲۷. ژماره (۱۸۵) ل ۶، شیعری (کیژی لادی).
 ۲۸. ژماره (۱۸۶) ل ۳، شیعری (تۆم هەر له بیره).
 ۲۹. ژماره (۱۸۷) ل (۳، ۱۰)، شیعری.
 ۳۰. ژماره (۱۹۴)، ل ۱۱، شیعری (گیژهلۆوکی خهزان).
 ۳۱. ژماره (۲۰۰)، ل ۱۱، شیعری (شینى گۆران)ی شاعیر.

لهو (۳۱) ژمارهیهی رۆژنامهی (کوردستان)دا، که نامه و نووسین و شیعری (هیمن)یان تیدا بلأوبۆتهوه، ئاماژه به ناوینیشانی ئەوانهیان دهکەین، که له (تاریک روون)^(۵) دا بلأوبۆتهوه و ئالوگۆر له ناوونیشان و ژماره‌ی به‌یت و دارشتنه‌وه‌ی تازه‌یان به‌سه‌ردا هاتوه و (هه‌ندی) له‌وانه‌شیان که‌له‌(تاریک و روون)دا بلأوبونه‌ته‌وه.

- ۱ - ژماره (۷) ل ۴: شیعری (کچی مه‌هاباد). ئەم شیعره له رۆژنامه‌ی (کوردستان)دا (۱۰) به‌یته و له (بارگهی یاران، ل ۹۷)دا (۸) به‌یته، که به‌یتی (۳) و (۵) رۆژنامه‌ی کوردستان، له (بارگهی یاران)دا نین و ئەمانه‌ن:
- ۱ - له کوی وه‌ک من ده‌زانی: چه‌نده شیرین و ره‌زا سووکی
 که‌سیکی تۆی له ری‌بازا، له ژێر چارشیی ره‌ش دا دی؟
- ۲ - دلێ سه‌د عاشقت کرده نیشانه‌ی تیری موژگانت
 کچی کوردی، له تیر ئەندازیا، مه‌علومه ئوستادی
- ۲ - ژماره (۱۲) ل ۴، شیعری (بانهمه‌ر)، به‌شی یه‌که‌م، به‌لام له (بارگهی یاران، ل ۹۸)دا، ناوونیشانی ئەم شیعره بۆته (به‌هاری کوردستان).
- ۳ - ژماره (۱۳) ل ۴، شیعری (بانهمه‌ر)، به‌شی دووه‌می.
- ۴ - ژماره (۱۴) ل ۴، شیعری (بانهمه‌ر)، به‌شی سییه‌می.
- ۵ - ژماره (۹۳) ل ۹، شیعری (به‌هاری بی‌خه‌زان)، ئەم شیعره له دیوانی (تاریک و روون)دا نیه‌یه‌ دوای سال و نیویک دابرا‌نی (هیمن) له‌گه‌ل رۆژنامه‌ی (کوردستان)دا، دووباره له میژووی ئەم ژماره‌یه به‌دواوه، سه‌رو پێوه‌ندی (هیمن) له‌گه‌ل ئەم رۆژنامه‌یه‌دا ده‌ست پێده‌کاته‌وه و رۆژنامه‌که‌ش له به‌رامبه‌ر ئەم

سەرلەنۆی پێوەندییە (هیمن) لەگەڵیدا، ئەم پێشەکییە لە لاپەرە (۲) دا نووسیوە:

برای زانا وۆنەر و بەرێژ کاک سەبید محەد ئەمین شیخ الاسلامی لەسەرەتای دەرچوونی رۆژنامەو - که نامە جوانەکت لەگەڵ ئەو هەموو شوینە^(۶) بە نرخانەدا بۆ ناردوین - ئێمە بەدڵ و گیان هەمیشە چاوەڕوانی گەشتنی نامە جوانەکانی تۆ بووین وە رۆژنامەمان بەهەر ناوێشانی بۆت ناردوو، گەراوەتەو، زۆر سەرمان سوور مابوو، که چۆن ئەبێ ئەستێرەییکی رووناکی وەکو تۆ، لە ژێر هەوری چلکێکی گومناوی دا داپۆشری، وە کەسی نەیناسی، تا لەم دوايیدا بە ناوێشانی: (مەهاباد، آقای سلیمان خان آمیری، کارمند بازنشتهی فرهنگ) رۆژنامەمان بۆ ناردی.

ئێستا که لە پاش نزیکی دوو ساڵ دیسان ئێمە بە ناردنی نامە جوانەکت و گەلی هەلبەست و هۆنراوی بەنرخ سەربەرز کردوو، وادە ناردنی وتار و هەلبەستی تەرت پێمان داو، زۆر کەیف خۆش بووین، وە هیوامان وایە ئەم هاوکاری ئێو، درێژە بێ.

نووسەرانی رۆژنامە (کوردستان) بە هاوکاری وەها مرۆییکی زانا و نیشتمان ویست و خوێن خاویێ شانازی ئەکەن وە سەربەرزیی و پێرۆزیتان لە یەزدانی مەزن داوا ئەکەن.

مامۆستا گیان! بە راستی هەموو هەلبەستەکانت بۆ ئەو چاکن که بە ئاوی زیڕ لەسەر تەختە زیووە بنووسری، وە بۆ شانازی و سەربەرزیی هەموو کوردی هەتا هەتایە بێنییەتەو. بە راستی ئێو ئەستێرەییکی رووناکی که لە ئاسمانی وێژە کوردیدا ئەدرەوشییتەو وە دنیایی بە پرشنگی جوانی شوینە بەنرخەکانی خۆتان رووناک ئەکەنەو. خودا بتانپاریژی بۆ هیوادی ئێمە و هەموو برا کوردە نیشتمان ویستەکان. ئەوا لەم ژمارەو دەس ئەکەینەو بە بلاوکردنەوێ گەوهرە هۆنراو بەنرخەکانتان که بە دیاری بۆ رۆژنامە (کوردستان) ناردوو، وە بە کپیاریانی پێ بابیی وێژە کوردی یان ئەنوێنین^(۷).

۶ - رۆڵەي ماد: شیعر، ژمارە (۹۵، ۱/۳/۱۹۶۱)، ل، ۴، ۹. ئەم شیعرە لە تاریخ و روون دا نییە:

كوردە! تۆرۆلەي دليتراني
 ناريابي نەژاد و خوينپاكي
 فەرخەي^(۸) شيرى رۆلەي مادي
 رۆژى سەخت و بەترس و تەنگانە
 ئىمتىحانى شوڭاەتت داوہ
 لەسەر ئەو خاكە، خوینی پاكە رشت
 لە پەلامارى دوژمنى ناراست
 تۆ لە رتي ئىفتىخارى ئيرانا
 زەربى شمشيرى تۆي ئەگەر نەدەچيشت
 تۆ وەشاندت لە ئەرمەنا شمشير
 تۆ بەئمرى شەھنشەھى مەشھور^(۹)
 (ناشور)

تۆ چەقاندت لە (بابل)ى ويران
 ئەوبەرى (دەجلە) و كەنارى (فورات)
 تۆ لەگەڵ پادشاهى ساسانى
 دۆخى شمشيرى تۆ لە ميسر و شام
 تۆ ئەگەيباتە عەرسەيى مەيدان
 زيبك و نازايەتى (صلاح الدين)
 تۆ قبوالت نەكرد نەنگى شكست
 ھەموو سەربازى (نادرى)ى كورد بوون
 كورد بوو، ئەفغان و ئۆزبەكى تارانند
 ئيستەكەش بۆ وەتەن وەفادارى
 تاكو ئيران بيمنى، تۆش ماوى
 وون مەكە شوينى باب و باپيرت
 بەو ھەموو زيبك و غيرەت و ھيزە

زادەي خاكى پاكي ئيراني
 چاونەترس و بە جەرگ و بى باكي
 نەبەز و سەربلند و نازادى
 قەت نەترساوى تۆ لە بىگانە
 نەتەويى^(۹) قەت بە تۆ نەويراوہ
 نەبوو جارى بەكى لە دوژمن پشت
 ئەو سنوورەت بە خوینی خۆت پاراست
 لە ھەموو عەسرىكا سەرت دانا
 ((گزنەفۆن)) خاكى تۆي بەجى نەدەھيشت
 ھەم لە يونان و ئاسياى سەغير
 چرويتە مەيدانى (كەلدە) و

پەرچەمى فەخر و قودرەتى ئيران
 كوردە! كورژنى ئەسپى تۆي لى ھات
 چوويتە (مصر) و (يەمەن) بە ھاسانى
 حيفزى كردووە شەعائيرى ئىسلام
 دەنگى ناقووس دەھات لە باتى نەزان
 دينى ئىسلامى گرتەوہ بە يەقین
 تۆ بەرى ھيرشى سەليبت بەست
 بۆيە وا دوژمنى بەدەست و بردبوون
 سوور و ساتى^(۱۱) لە (مبى)^(۱۲) ئەستاند
 حازرى بۆ ھەموو فيداكارى
 سەر و مالت بنى لە پیناوى
 بوەشيئە لەسەر وەتەن شمشيرت
 وەتەنى ئاريا پياريزە

((سەيد محەمەد ئەمىن شىخ الاسلامى - ھيمن))

۷ - ژماره (۹۶)، ل ۹، سی شیعری (هیمن) یتدایه:

۱ - دلّی شاعیر: ئەم شیعره له دیوانی (بارگهی یاران)ی سەرجه می شیعری هیمن، ل ۱۸۵ دا هیه.

۲ - خونچهی سیس: ئەم شیعره له دیوانی (بارگهی یاران)، ل ۱۱۰ - ۱۱ دا هیه.

۳ - زیکی شاهانه: ئەم شیعره له (تاریک و روون) و (بارگهی یاران)یشدا نییه.

۸ - ژماره (۹۷)، ل ۳، شیعری (بهاری لادی)، ئەم شیعره له دیوانی (بارگهی یاران)، ل ۶۶ دا هیه، هه له لاپهه (۱۹)ی ئەم ژمارهیدا، نامهی (هیمن) هیه، که ئەمه بهشیکی پیشهکی نامهکیه:

سهرتا، رۆژنامه که ئەم چەند دپۆی بۆ نامهکی (هیمن) نووسیوه:

هۆنهری زمان پارای بیرتیژی دل روناکی کورد، کاک سەید محەد ئەمین شیخ الاسلامی (هیمن)، نامهیهکی زۆر گهرم و گوری بۆمان ناردوه، وه له بهرتهوه که مه بهستهکانی ئەم نامهیه له چاوی وێژیهی و کۆمه لایه تیه وه، زۆر شیاوی چاودێری و خویندنهویه، کورتهیهکی بۆ خوینهر به رێژه کان له چاپ ئەهین:

”من له وانه نیم که ده گه ل دوو قسه ی له تو په تم کردو دوو شیعری له نگ و لوێرم وت، پیم وابی که دنیا له شه رافه تی منه وه دروست کراوه، وه چاوه پروان بووم گه له که م دهستی رابگریو ئەمن به سه ریدا برپۆم، وه هه تا ما بم کاریکی نه کا دلم گه ردی بگری، وه پاش مردنیشم کۆته لم بۆ پرازی نیته وه، وه گومبه زم له سه ر گۆریان بۆ دروست بکاو

.. به لکو ئامانج ئەوه بووه ئیستیعادی خودادی خۆم، که م یا زۆر، له ریگی خزمه تی گه ل و نیشتمانه که م به کار به یتم، وه له به رانه ری و یحسانی خۆمه وه شه رمه زار نه بم. جا خه لک کرده وه ی منی پی به که لک بووه، یانه، که یفی خۆیه تی..
.. ژیا نی خسوسیم خۆش بی یا ناخۆش، تال بی یا شیرین، ئیستا خۆم گه لیك به خته وه رو سه ره ره ز ده زانم که له سایه ی.....“

۹ - ژماره (۹۸)، ل ۳: شیعری (گریانی نیوده‌شهو). ئەم شیعەرە لە (بارگە ی یاران)، ل ۱۰۸ - ۱۰۹ دا بڵاویۆتەوه. هەروەها: ل ۶، شیعریکی چوارینە بە ناوی: (کۆچی یار). ئەم شیعەرەش لە گەڵ چەند چوارینەیه‌کی تردا، لە بارگە ی یاران، ل (۱۱۷) دا، چوارەمین ئەو شیعەرەیه، کە ناوی نراوه: (موو نایسینم).

۱۰ - ژماره (۱۰۰)، ل(۳)، شیعری (بلویری شوان)، ئەم شیعەرە لە (بارگە یاران)، ل(۸۸)دا هەیە. هەر لە ژێر ئەم شیعەردا، شیعەریکی تر بە ناوی: (گۆمی خوین) (بلاوکرادەتەو)، ئەم شیعەردە لە (بارگە یاران)، لاپەرە (۱۱۱)دا هەیە. سەیر ئەو دیە ئەم شیعەرە لەم رۆژنامەیەدا بە ناوی شاعیری شاری (سەقز)، مامۆستا (نافیع مەزھەر - شیرزە) دەوێت و پێشکەشی دەکات.

۱۱ - ژماره (۱۰۶)، ل ۲، نامه‌ی هیمن بۆ روژنامه‌ی کوردستان، به بۆنه‌ی بلاوکردنه‌وه‌ی شیعرێکی (هه‌زار موکریان)، به‌ناوونیشانی (کارخانه‌ی قه‌ندی، یا: سیلسیله‌ی مه‌شایخی نه‌قشبه‌ندی)، که له ژماره (۱۰۲) ل (۴، ۹، ۱۰) و ژماره (۱۰۳) ل (۳، ۱۰) ی روژنامه‌ی کوردستاندا بلاو بوته‌وه و هیمن سوپاس و ده‌ستخویشیی له روژنامه‌که ده‌کات و ئه‌مه‌ش ده‌قی نامه‌که‌یه‌تی:

دیاری خوێنه‌ران

نامه‌ی (هێمن)

"زۆر جیگای شانازییه، رۆژنامه‌ی خۆشه‌ویستی کوردستان که ته‌ستیره‌ی گه‌ش و روناکی هیوای هه‌موو کوردێکی پاك و دڵسۆز و شاهدۆست و نیشتمان‌ویسته، رۆژنامه‌ی کوردستان که ئالا‌هه‌ل گری کورد و ناسیونالیزمی ئێران‌ه رۆژ به چاکتر و ته‌واوتر ده‌بێ و خزمه‌تی گه‌وره‌تر به مه‌به‌ستی خاوی‌ن و ئاماڤی به‌رزێ کوردستانی ئێرانی ده‌کا".

وادیاره، که کاربه‌ده‌ستانی ئه‌و رۆژنامه له رێگای په‌رهبی دانی رۆژنامه‌که‌یان و له پێناوی خزمه‌تی گه‌ل و نیشتمان دا، خۆیان بۆ هه‌موو چه‌شنه تی کۆشان و فیدارکارییک ئاماده‌کردوه و ئاسایشی خۆیان له پێناو ئاسایش و هه‌سانه‌وه‌ی گه‌ل داناوه.

یه‌کیک له کاره گه‌وره‌کانی ئه‌وان چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی شوێنه‌واری به‌نرخ‌ی هۆنه‌ره کورده‌کانه. له‌و دوا‌یه‌دا رۆژنامه‌ی کوردستان هه‌لبه‌سته‌تیک‌ی به‌نرخ‌ی هۆنه‌ری به‌ناوبانگی کورد کاک هه‌ژاری له چاپ داوه...

کارخانه‌ی قه‌ندی، یاسه‌سه‌لی مه‌شایخی نه‌قشبه‌ندی یه‌کیکه له جوانترین، به‌که‌لکترین، وه‌په‌ر ئیحه‌ساس ترین ئاشاری هه‌ژار، وه ته‌نانه‌ت ده‌توانم بلیتم به‌ شاکاری وێژه‌ی کوردی ده‌ناسرێ. بلاو‌بوونه‌وه‌ی ئه‌و هه‌لبه‌سته که که‌مه که‌مه له بیرمان ده‌چوه‌وه، سوودی زۆر گه‌وره‌ی لێ وهرده‌گیرێ. ئه‌و هه‌لبه‌سته بیجگه‌له‌وه‌ی که له چاو عیرفانه‌وه ته‌شه‌ریکی به‌رز و بێ وێنه‌یه، له چاو کۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌ش ده‌توانین به‌هره‌ی زۆری لێ وهرگرین. ئه‌وا به‌ کورتی سوودی کۆمه‌لایه‌تی ئه‌وه ده‌خه‌مه به‌رچاو:

۱ - چاپ کردنی ئەو ھەڵبەستە بە کاک ھەژار دەسەلمیڤن - با ئەو لە نێو
ئیمەشدا نەبێ^(۱) با ئەو خۆمان لێ بشاریتەو - ھەر شتیکی بە قازانجی گەل و
نیشتمان بە پینووسی ئەو بنووسری ئیمە سوودی لێ وەرەگیرین و بلاوی
دەکەینەو.

۲ - بە برا شیعە کاغان دەسەلمیڤن کە: ئیمەش ئیمامە کاغان لە کن زۆر گەورە و
پایە بەرز و ماقوولن. وە شاعەرە کاڤی ئیمە وا جوان بە ئیمامە کان و پیشوایانی
دین ھەڵدەلێن.

۳ - بلاو بوونەوێ ئەو پارچە شیعەر بە نرخە کە لەودا کاک ھەژار ئیحساساتی
مەزھەبی خۆی چاک دەرخستوو وە... ئەو تاقمە بە درۆو ئەخاتەو کە ئەلێن
ھەژار شاعریکی بێ دینە و لە مەکتەبی مادیدا پەرەوازە بوو... ئایا کەسێ کە
وہا بە سۆزەو لە خودا بپارێتەو و بلی:

ئیتەر من ھەر بەو ئومیدەوارم
کە تۆ نیت کەریمە و من ھەژارم

پیاویکی مادی و بێ دینە؟! تا ئەو جیڤگایە ئەمن تێ دەگەم، وە تا ئەو
زەمانە ئەمن ھەژارم دەناسی، ھەژار ئیرانی بوو، کورد بوو، خوداناس و
موسلمان بوو... دەبێ ھەموومان پشت لەیەك بەستین، تێ کۆشین، ھەول بەدین و
بە رابەری (...)^(۱) خۆشەویست و مەزن ئیران بکەینەو. ئیرانیك کە چاوی کویری
پێ رووناک ببیتەو.

ژمارە (۱۰۷) ل (۴، ۹)، شیعری (چارەنووسی شاعیر)، (۸) بەیتە، بەلام لە
(بارگە یاران، ل ۱۱۹) دا، (۱۱) بەیتە، کە بەیتی (۵، ۶، ۱۰) ی (بارگە یاران)
زیادکراون و ئەمانە:

(۱) لەو کاتەدا (ھەژار) لە شاری بەغداد نیشتەجێ بوو.

(۱) بۆ ریزه‌یشتنەوێ ھێمن، ئەو جیڤگایەم بە چۆلی ھێشتەو و نەمنووسی.

- ۱ - لەسەر بەفری بەکارنایه، وەکو بیستوومە داوی رەش
لەسەر کوڵمەت ئەدی بۆ دڵگرە ئەو بسکە تاتایە؟
۲ - هونەر ناتوانی جوانی تۆ بە هیچ شیویکی بنوینی

لە مەرمەر چۆن دەتاشری هەیکەلی ئەم بەژن و بالاییە؟
۳ - بەتوو تووش تووشی مەکتەب بۆ دەهاقم من کە زانیابم
خەفەت، مەینەت، کەسەر، حەسرەت، بەشی ئینسانی زانیە

- ۱۳ - ژمارە (۱۲۲) ل (۳، ۴)، شیعری (ماچی شیرین)، (بارگە یاران)
ل ۱۲۱، بەلام لە رۆژنامەی (کوردستان) دا، ئەم پێشەکییە بۆ ئەم شیعەرە نووسیوە

((.... ئاوالێکم دوو شیعری - ئەنوەری - بۆ خوێندمەوە، کە:
هەر بلاتی کز آسمان آید گرچە بر دیگران قضا باشد
بزمین نارسیده میپرسد: خانە ی انوری کجا باشد؟

چونکە وەصفەحالی برای خۆتان بوو، ویستم وەری گیرمەووە سەر کوردی و
بۆتانی بنیڕم، وە ئەوا، وام بەسەرھینا:

هەر بەلائییک لە ئاسمانەو بەی با، لەویش را نەهاتبی بۆ من
کە گەیشتە زەوین، دەکا پرسیار ئەری لە کوئی یە مائی کاک (هێمن)؟

- ۱۴ - ژمارە (۱۲۳) ل ۱۰، شیعری (کەم تەرخەمی)، (۵) چوارینەییە، بەلام لە
(بارگە یاران، ل ۱۱۸) دا، جگەلەووەی ناوی شیعەرەکە ی بۆتە (توورەیی)، هاوکات
کۆپلە ی پێنجەمیشی بۆاردووە، کە ئەمەییە:

هينده كيشاومه رهنجى بيهوده
 پيربووم و توامهوه، وهك شه
 شهرته تازه نهخوم غه مى خهلكى
 خوم بكه شيت و مهست وكه تهرخه

۱۵ - ژماره (۱۳۰)، ل(۲)، وتاريكى زور دريژى (هيمن)ى به ناوونيشانى:
 (هه ره له سايه ئه منيه تهوه، به هه موو ئاواتى به رزى خومان ده گه ين) تيدايه، كه
 رۆژنامه كه ئه م چهند ديره ئى بۆ سه ره تاي ئه و وتاره ئى (هيمن) نووسيوه:
 هونه رى به ناوبانگ و نووسه رى ته واناي كورد، كاك ((سه يد محمده ئه مين شيخ
 الاسلامى - هيمن)) وتاريكى زور جوانى سه باره ت به پيشكه وتنى شاره
 خوشه ويسته كه ئى، يانئ شارى مه هاباد (سابلاغ) نووسيوه و بۆمانى ناردوه، كه
 له چاپى بده ين، تاوه كو هه موو برا كورده كانمان له ئيران و له ده ره وه ئى سنوورى
 نيشتماندا بزائن كه شارى مه هاباد چۆن چۆته پيش، له م ژماره وه ده ستى پى
 ئه كه ين^(۱۳).

۱۶ - ژماره (۱۳۱)، ل(۷) و (۱۱)، پاشاوه ئى وتاره كه ئى ژماره (۱۳۰)ى
 پيشوو.

۱۷ - ژماره (۱۳۲)، ل(۱۱)، پاشاوه ئى وتاره كه ئى ژماره (۱۳۱)ى پيشوو.

۱۸ - ژماره (۱۳۳)، ل(۴)، دوو شيعر، يه كه ميان (هيلانه ئى به تال)، (۷) به يته و
 له (بارگه ئى ياران، ل(۱۲۲)، (۹) به يته، كه ئه م دوو به يته، له (بارگه ئى ياران)دا،
 بۆ شيعره كه زيادكراوه:

۱ - ئه رى ئه ئاسكى ناسك، هه تا كه ئى ده سته مۆ نابى؟

ئه رى پيرۆزه كه ئى خوشفهر، هه تا كه ئى نايه مالى من؟

۲ - گوته: بۆت ديمه جيژوانى، هه زار سويندت به شالم خوارد

له ئاهى عاشقانه ئى من بترسه، نهك له شالى من

ههروهها ئەم بەیتەى (٤)ى رۆژنامەى (كوردستان)يش:

لە مێژە چاوەڕێى مەرگم، كەچى ناى نەجاتم دا
شەوى هيجرانە بۆچى؟ وا درێژە ژينى تالى من؟

لە (بارگەى ياران)دا، كە بۆتە دوابەيت، ئاواى لىكراوه:

رەش و تار و درێژ و پى لە ئازار و خەم و دەردە
بەشى شەوگارى دوورى بوو، سەراسەر ژينى تالى من

پارچە شيعرى دووهەمى هەمان ئەم ژمارەيش، بە ناوى (پەيمان شەكىنى)يە و لە
(بارگەى ياران، ل ١١٧)دا، بۆتە كۆپلەى سىيەمى شيعرى (موو ناپسینم).

١٩ - ژمارە (١٣٤)، ل (١٢)، شيعرى كە ئەم رۆژنامەيشە بە بى ناوونیشان
بلاوبۆتەوه، بەلام لە ديوانى (بارگەى ياران)، ل (١٢٣)دا، بە ناوونیشانى: (گلىنەى
شاعير)هەو بلاوبۆتەوه و لەگەڵ ئەم دەقەى ناو رۆژنامەى (كوردستان)دا،
جینگەگۆرکى هەندى بەيتى پىكراوه.

٢٠ - ژمارە (١٣٨) ل ٨، شيعرى (ژيانم پى لە دەردە و نامرادى)، كە لە
(بارگەى ياران، ل ١١٧)دا، بۆتە كۆپلەى يەكەم و دووهەمى شيعرى (موو ناپسینم).

٢١ - ژمارە (١٤٣) ل ٣، شيعرى (ورپىنەى رۆژوو)، كە لە (بارگەى ياران)دا

نييه و ئەمە دەقەكەيشە:

وېښه ی روژو

نەمن ئەورۆکە پەیدام کردووە بۆ خۆم یەکی دیکە
برۆ خوێڤی! نەکی تۆ بێ یە ئەو جیی ژوانە چی دیکە
بەلێ گرتۆمە یاریکی لەبار و ژیکەلە و تازە
نەتۆم ناوی بەخێرهاتی، برۆ هەرچی دەکی بیکە
کچیکێ چارەسەلە نازەنینم دیتەووە بۆ خۆم
نەتۆ کەلکە نەماوە، هیندە پیری بوویە ئەنتیکە
نەمن ماچی دەم و لێوی ئەوم بۆ هەلکەوی ناخیر
چلۆن وازم دەچیتە تۆ، دەم و لەوست هەمووی لێیکە
نەتۆ پیت وایە لاجاینگ بە ڤشک و چاو بەرپێۆقە
وەکوو تۆ، یارەکی من، نایچوویی تە، نیزیکی
تەماشاکە سەر و بسکی، تەماشاکە دەم و چاوی
ببینە ئەو هەموو صابوون و پودر و روژ و ماتیکە
خەیاڵی وە ی نەکی، یارم وەکوو تۆ کورتەبالایە
دریژ و خان و مان و نازەنین شووش باریکە
وەکوو تۆ گێژ و ناقلۆ و خوار و خێچ نییە هە ی هوو
ئەوئەندە راست و لیک لووس و قیتە، هەر دەلێی پیکە
رەش و رووت و رەجال و پیس و بێ دەریی نییە وە ک تۆ
سەر و بەرگیکی خاوینی هەیه، ئەلبەتتە زۆر شیکە
لە وینە ی بەختەکی من نیرگسی مەستی لە خەودایە
سەر و زولفی وەکو روژی منی بیچارە تاریکە
وەکوو خاسەکی کوێستانی کوردستان دەقاسپینی
ئەو و قوربان ئەتۆش لیت دی وەکوو مەشکە درەزیکە
وەکوو دۆدانە دۆیه مەمکی تۆ ئەما بە مەرگی تۆ
مەمۆلە ی ئەو کچەتیووە وەکوو لامپی ئەلکتریکە

ته گهر ووسته‌ی بکه‌ی ورته له زاری بیته دهر تاوجار
ده‌بی منداڵی تهو دی یهت وه دووخه‌م بۆت بکه‌ن فیکه

* * *

ورپینه‌ی رۆژووه تهو شیعره بی تامه‌ی که فهرموته
ته گهر پیته ناحده‌ه کاکه ته‌تۆ تیڤی ده چاکی که
نیشانی کاک (.....) گهر بده‌ی تهو پارچه هه‌لبه‌سته‌م
ده‌لی تهو شیعره نه‌زمی تۆ نییه سه‌بکی کلاسیکه
شیعر لوطفی هه‌بی، جا تازه بی یا کۆن بی ههر باشه
نیشانه‌ی شاعری طه‌بعی ره‌وان و فیکری باریکه
ته‌من دل به‌سته‌یی هه‌لبه‌سته‌کانی نالی و کوردیم
بلا، تهو شاعیره لاوه بلای (هه‌یمن) فناتیکه

سالتیکی له مانگی ره‌مه‌زان دا، دوو میوانم بوون که هه‌میشه له‌سه‌ر شیعره‌ی
تازه و کۆن کیشه‌یان بوو، ته‌منیش که رۆژوو، نیوه عومر و شپه‌زه و که‌له‌لای
کردبووم، تهو پارچه هه‌لبه‌سته‌م بۆ پی که‌نین نووسی
مه‌هاباد - سید محمد امین شیخ الاسلامی (هه‌یمن)

۲۲ - ژماره (۱۷۲)، ل(۳) و (۱۰)، نامه‌یه کی (هیمن)ه، که ئەمه

دەقه‌کەیه‌تی:

برا بەرپێزەکانم، نووسەرانی گەورە ی روژنامە ی خوڤه‌ویستی کوردستان
لە پاش سلۆی گەرم و سوپاسی زۆر: چەند روژ لەوێ پێش، چوومه شاری
مەهاباد، لە ئاوالێکی کۆن و لەمیژ و دۆستیکی نیزیکی و بە ئەمەگم بیست، که
ئێوه لە نەگەیشتنی دیاری و نامە ی من، پەشیو و دلگیربوون. بە راستی زۆر
سوپاستان دەکەم و هەتا دەژیم، مەمنووتانم، چونکۆو لەو کوردستانە دوور و
درێژەدا، بەلکە لەو دونیا پان و بەرینه‌دا هەر ئێوه‌ن، که جاروبارە یادم دەکەن و
فەرمانۆشتان نەکردووم.

لەوێ که سالی ئەوسال هیچ دیارییه‌کم بۆ ئێوه نەناردوو، بە راستی
شەرمەزارم، بەلام بیر نەکەنەوه که ئەمن لە خزمەتکردنی زمان و ئەدەبیاتەکەم
دڵسارد بوومه‌وه، هەتا ره‌گیکی تەرم مابی، هەرچی لە دەسم بی، کۆتایی ناکەم،
ئەما داخەکەم سەرچاوه‌ی تەبعم ویشک بووه، تەس‌دیق دەفەرموون: شاعیر
ئینسانێکی عادی نییه، نازانم شیت و نەزانە، یا ژیر و وریایه، هەرچی هەیه، وه
خەلکی دی ناچی. هەست و بیرێ دەگەڵ مەردم جیاوازه، وه ئەگەر وه‌ک خەلک بیر
بکاتەوه، ناتوانی شوینەواری بە کەلک لە پاش خۆی بەجی بهێلی، ئەمن جارن
شاعیر بووم و هیچم وه‌ک خەلک نەدەچوو.

دیتنی دیمەنێکی جوانی تەبیعی، لەنجەولاری کیژێک، سەیری هەلپەڕین و
رەشبه‌لەک، تەماشای گۆڵ و شینکه، تیشکه‌ی مانگ، گزینگی هەتاو، گوێ لی
بوونی ئاهەنگی موسیقا، قاسپە ی کهو، ورینگە ی بۆلبول بۆ من، ئیلهام بەخش
بوون. وه هەروەها فرمی‌سکی ژنی زک سووتاو، کورپوزە ی هەتیوی بی باب، فیزی
دەولەمەند، نالە ی هەزار، هەستی منیان دەهینا جۆششەوه. بە کورتی بە هەموو
شتی جوان و دزیوی ئەو جیهانە مۆتەئەئیر دەبووم، وه ئەو تەئەئوره بوو هانی
ئەدام هەستی خۆم دەرپریم و شیعر بلێم، بەلام بەداخه‌وه ئیستا پی لی دەنی‌م که
بوومه‌ته پیاویکی عادی و شاعیر نیم، نەدەتوانم پێبکه‌نم و نەدەتوانم فرمی‌سک
هەلۆه‌رینم. بۆچی وام لی هاتوو نازانم؟ (....)^(۱۴) دەس تەنگی، لی قەومان و
تالی ژیان، ناهومی‌دی، بوونه هۆی ئەوه، یا شتیکی تر، بۆم لیک نادری‌تته‌وه.

خۆشه‌ويسته‌كام! ئىنصاف بدهن، كەسپكى مەجبۇر بى ۈ گوندىكى چووكى (۲۰) مالىدا، كە تاقە خوئىندەوارىكى تىدا نەبى، بژى و هىچ دل و خۆشىكى نەبى، نە تەنيا هىچى تازه فىرنابى، بەلكە ئەوى دەشى زانى، فەرامۆشى دەكا. ئەوە حالى منى هەژارە، بەو حالەشەو هىوادارم ۈ دوارۆژدا بتوانم زىاتر خۇمەت بە زمان و ئەدەبىياتى كوردى بكم، ئەوە دەگەل ئەو نامە، چەند پارچە هەلبەستەى كۆن و تازهى خۆم بۆ ناردن.

۲۳ - ژمارە (۱۷۳)، ل(۲)، پاشاۋەى نامەكەى ژمارەى پىشوى (هيمىن)ە، كە دەستەى نووسەرانى رۆژنامەى (كوردستان)، ئەم پۆزشەيان ۈ بارەيەو نووسىو:

(لىمان بىوورن كە ۈ نامەكەى مامۆستا هيمىن، كە ۈ ژمارەى پىشودا ۈ چاپمان دا، ئەم چەند واتەى خوارەو داکەوتبو):

رۆژىك پۆلىك ۈ لاۋە تازه‌پىگەىشتوو وە خوئىندەۋارەكانى شارەكەمان دەۋرەيان دابووم، وە رەخەنەيان لى دەگرتم، كە بۆچى هەلبەستەى تازه دروست ناكەى؟ گوتم: براكام مەسئەلەى مەشهورە!! هەركەس گۆيزان ۈ هەنبانەى خۆى دەژمىرى))، ئىۋە ناگاتان ۈ حالى من نىيە و نازانن ۈ چ مەحرومىيەت و چارەپەشيدا دەژىم. دواى ئەوە پرسیم: مەگەر ئىۋە عەلاقەتان بە ئاشارى من هەيە؟ تىكرا بەسەرياندا قىژاندم و گوتيان: جا چۆن وا دەفەرموى؟ مامۆستا! گوتم: ئەگەر راست دەكەن، هەريەك ۈ ئىۋە چەند كىتپىكم بە ئەمانەت بۆ بنىرن، كە پاش خوئىندەۋە، بە ئەحمەقىشم بزەنن، بۆتانى دەنيرمەۋە، بەلكە موتالا بتوانى كەمىك ۈ ناپەحەتى و تەنيايى من كەم بكاتەۋە. هەمويان گوتيان: بەچاۋان، بەلام بە گيانى ئىۋە هەردوو كىتپىم پى گەىشتوو.

هەر ۈ هەمان لاپەرەدا و دواى تەۋابوونى ئەو نامەيە، شىعەرىكى (هيمىن)ى تىدايە، بە ناۋى: (سايەى غەم) كە هەر ئەم شىعەرە (لەگەل هەندى جىۋازىيدا)، ۈ (بارگەى ياران)، ل(۱۱۹)دا، بە ناۋى: (بۆسەى رۆژگار)ەۋە بلاۋبۆتەۋە، بەلام ۈ (بارگەى ياران)دا، بەيتى (۳ و ۴)ى پى زىادكراۋە و بۆتە (۹) بەيت و بەيتى ژمارە (۵)ى ئەۋەى رۆژنامەى (كوردستان)ىشى لى دەرەۋاۋىژراۋە، كە ئەم بەيتەيە:

دهردى بى دەرمانى من، چارهى به هيچ كەس ناكړئ
چونكو دەرمانى نىيه، بيجگه له: ماچى دهم نه بى

۲۴ - ژماره (۱۷۴)، ل (۳ و ۴)، شيعريكى (هيمن)ى به ناوى (خاوهنى زيږي)
تيدايه، كه هم شيعره (به جياوازييه كى زوره وه) له (بارگه ي ياران)، ل (۶۱) دا
هه يه. به لام ههردوو شيعره كه، له ههردوو جينگه كه دا، هه ته نيا ناوونيشانه كه يان:
(خاوهنى زيږي) وهك يه كه، نه گينا سهرومړى ههردوو دهقه كه، زور جياوازن و بو
ته وهش خوينه ران زور به ورده كاري جياوازييه كاننيه وه خهريك نه كه ين، دهقه كه ي
روژنامه ي (كوردستان) بو تيره دهگويزينه وه، تا خويان له گهل دهقه كه ي (بارگه ي
ياران) دا به راوردى بكهن:

((خاوهنى زيږي))

ججیل چاك و له باره، خاوهنى زيږ
ته گهر پيريكي خوين تاله و ورگ تير
رهزا شيرينه، شوخه، قيت و قوزه
ته گهر خينگه زله و خوار و شهل و گير

قسه زانه، ته ديبه، خوینده واره
ته گهر نهى خویندې، شەش پیت و دوو ديږ

سلاوى لى ده كهن، سهر داده خن بوى
له رى باز و له كولان و له بازيږ

به لام زيږت نه بى، سووكى، ته گهر تو
بليى دهرسى هه زارى وهك (شكسپير)

۲۵ - ژماره (۱۷۵) ل ۱۱، شیعری (تارەزووی فرین)، (۷) کۆپلەیه، له
(بارگهی یاران، ل ۱۰۹) دا، (۶) کۆپلەیه، که ئەم کۆپلەیهی تیدا نییه:

خێوی بیرێکی بەرز و رووناکم
کهچی له لایان پهستم و نهوی
ئەمن که ده‌لێتی ئاوونگی پاکم
نازانم بۆچی هاتمه سەر زهوی؟

۲۶ - ژماره (۱۸۴)، ل (۴، ۹، ۱۰)، لهو چەند لاپه‌ره‌یه‌ی ئەم ژماره‌یه‌دا
(هێمن) چیرۆکیکی به ناوی (کور) ته‌رجمه‌ کردووه، که رۆژنامه‌که و (هێمن) یش
ئاماژه‌یان به سه‌رچاوه‌ی وه‌رگێڕان و زمانی ده‌قه‌که نه‌کردووه^(۱۵). من به بیرم
نایه‌ت ئەم ته‌رجمه‌یه‌ی (هێمن) م له سه‌رچاوه‌یه‌کی تر دا به‌رچاو که‌وتبێ، بۆیه پێم
باش بوو بۆ ئێره‌ی راگۆیژم:

كوپ

وهرگيږاو له کتیبی ههفته - به پینووسی: ماموستا هیمن

به‌ره‌به‌یانی روژنیکي رهش و تال بوو، هه‌موویان به ریز له لیواری که‌ندالیکدا راگرتبوون، ده که‌س بوون که بریاری کوژرانیان درابوو، له نیو‌ته‌وان را کوپ و بابیک هه‌بوون که ده‌ستی هه‌ردووکیان پیکه‌وه به‌سترابوو. ده‌ستی راسته‌ی باب و ده‌ستی چه‌په‌ی کوپ به‌ره‌للا بوو. بیده‌نگ سه‌ریان داخستبوو، ماندوو و شه‌که‌ت ده‌هاتنه به‌رچاو، له ته‌نیشته‌یه‌کتر راگیرابوون، مچ و موپ و به‌سام بوون، ردینیان نه‌تاشیبوو.

ئه‌فسه‌ری فاشیست گوتی: ده‌ی بیرت کردووه‌ته‌وه.

کوپ گوتی: نا.

ئوستاشا^(۱) به رقه‌وه لیی مۆن بووه‌وه، کوپ تی‌کۆشا خۆی ئازا و نه‌به‌ز نیشان بدا، به‌لام سه‌ر و ملی ده‌له‌رزی، شان و پیلی دیشا، زۆر ماندوو و شپ‌رزه‌ بوو، ئه‌فسه‌ر سه‌ربازه‌کانی له بیست هه‌نگاوی که‌نداله‌که‌وه به ریز راگرتن، وه فه‌رمانی دا فیشه‌ک بجه‌نه تفه‌نگ، ده‌نگی چه‌خاخان هات، کوپ ئاو‌پری بۆ لای که‌ندال داوه، که‌ندال له‌به‌ر چاوی ئه‌و، قول و پان و پر له‌ لیته‌ بوو، هه‌موویان لی‌ره‌دا ده‌نی‌ژرین. کوپ له‌به‌ر خۆیه‌وه گوتی: لی‌ره‌دا...

له‌رزی و پتر له‌وه نه‌یو‌پرا چاو له که‌ندال بکا، باب به‌ژنیکي به‌رز و نیو‌چاوانیکي مۆن و گرژی هه‌بوو، به هه‌موو هی‌زی خۆی هه‌ولئ ده‌دا کۆم نه‌بی‌ته‌وه‌ن زۆریان لی‌دا‌بوو، جه‌زبه‌ه درابوون له له‌ش و چر و چاویدا نیشانه‌ی جه‌زبه‌ه دیار‌بوو - سه‌ربازه‌کان به‌ره‌و رووی که‌ندال به ریز راوه‌ستابوون تفه‌نگیان له ده‌سدا بوو، چاو‌ه‌نۆ‌پری فه‌رمانی ئه‌فسه‌ری خۆیان بوون تا ده‌س‌پ‌ژر بکه‌ن، ده‌یان‌ویست

هەرچی زووتر ئەو کارەساتە دوایی بێن. لە چاوی هیندیکیاندا بێزاری و ماندوویی
وہ لە چاوی ئەوانی تردا دڵسۆزی و بەزەیی دەبیندرا.

دەوی بیرت کردۆتەوہ؟

کۆر گوتی: نا!

ئەفسەر پێکەنی و گوتی: بە جەھەننەم ... لەبەر تۆمە، کۆر بە قینەوہ چاوی
لێ کرد، لەو چاوی لێکردنەدا رق. بێزاری دەبیندرا، وەك سەگ و گورگ تێك
دەفکری.

هەموویان لە لیواری کەندال، لە لیواری گۆر کۆکردبوونەوہ، لە تاو ژان و
ماندوویی توانای راوەستانیان نەمابوو، شتومەکیان بزرگۆر، بزرگۆر بوو، زۆرداران
جل و بەرگی ئەوانیان بە ئامرازی جەزەبە شەڕپەتۆر کەردبوو، بە میلی ئاسن لێیان
راکێشابوون، چارەپەش و بێھیوا، بە جل و بەرگی شەڕ و کلاوی دراوہوہ ریزیکی
خوارو خێچ و بەرز و نەوییان پێکھێنابوو، هەموو دەمیك بیردەکراوہ لەبەر
ماندوویی سەلار ببنەوہ، باب کلاویکی لە پیستی بزنی رەش لەسەر بوو، کلاوی
کۆر لە خوری سپی بوو، سێلی باب رەش و ئەستور بوو، نووکی بادرا بوو، کۆر
لە مێژبوو رێنی نەتاشیبوو، تووکی زەرد و تەنک سەر و رووی داپۆشی بوو،
ئەفسەر لە پشت سەربازەکان راوەستا و فەرمانی دا ئامادە لە پاشان گوتی:
لە چەپەوہ بۆ راست سێ، سێ، تیرەبارانیان بکەن، دوایی قیژاندی: هەرسی
سەربازی، یەکیك بکەنە نیشانە.

دیسان وەك دلیا نەبووبی کە سەربازەکان لە فەرمانی ئەو گەشتین، دووپاتی
کەردوہ: لە چەپەوہ بۆ راست، سەربازەکان سێرەیان گرت ((ئاور)).

تەقەئە گوللە هات، دوو کەلێ رەش لە لولەئە تەقەنگەکان هاتەدەر، سێ کەس
کەوتنە کەندال، خەریک بوو چوارەمیش دەگەل خۆیان سەر و غوون بکەن،
هەرچۆنیک بوو خۆی راگرت، یە کجار پەشیو بوو، دەتگوت: پێی خۆش بوو
ئەویش مردبا، کاری تەواو بووبا، ئەوہ کۆرە کە بوو.

ئەفسەر پرسیری کرد: دەی؟

کۆر گوتی: نا!

ئەفسەر فەرمانى دا تەڧەنگ پېر بىكەنەۋە، دەس بە جى قىزاندى: ئامادە! لولەى
سى تەڧەنگ بۆ لای سىنگى كوپ راداشترا.
لەسەرەخۆبە!...

ئەفسەر بە سەربازەكانى گوت: دەسپېژ مەكەن، دەتگوت بە ئاۋاتەۋە بۆ
كوپىكى تازەپېگەشتوۋ لە مردن رزگار بكا، تەنانت دلخۇشيش بوو، ۋە لەۋەى
كە كوپ بېرى خۆى گۆپىۋە، رازى دەھاتە پېش چاۋ، كوپ بالابەرز و لاۋاز بوو،
رەنگى بېر كاۋو، پالتۆيەكى كەسكى درېژى لەبەرداۋو، گۆپىزىنگى دەگرت.
ۋەك چارەنۋوس، بى بەزىۋى و دل رەق بوون، ئەفسەر بە سەربازەكانى گوت:
بەسېنەۋە، دەنگى لەرزۆك بوو:

دەى؟ دە رۆژ بوو لەسەرىيەك ئەۋەى بە كوپەكە گوتبوو، ۋەلامى ((نا))ى پى
دراۋو، ھەر گوتبوۋى:

دەى؟ ۋە كوپ ۋەلامى دابوۋە: نا!... دە رۆژى تەۋاۋ ۋەخت و بى ۋەخت ئەۋ
پرسىيار و ۋەلامە دوۋپات كرابوۋە، ھەردوۋك لاسارىيان دەكرد. ھىچ كامىيان لە
بىروراي خۇيان لانەدەدا و ئىستا كوپ بەزىبوو. ۋە دەيگوت:
لەسەرەخۆبە!...

ئەفسەر لە كوپى ويستبوو بە دەستى خۆى بابى بكوژى و لەباتى ئەۋ كارە،
ئازاد دەبى و لە مردن رزگار بكرېن، ئاۋاتى ئەۋەبوو بەندىيەكان يەكتەر بكوژن،
نەخۇشى رۆخى ھەبوو، كاتى ئەۋان بەگژيەكدا دەچوون، شاگەشكە دەبوو و
پىدەكەنى كە خۆى ئەۋەندە بەزاكون دەدیت، زۆر شاد دەبوو، ۋە ئىستا لە ھەمىشە
زىاتر، چۈنكو دەدیت بە فەرمانى ئەۋ، كوپىك خەرىكە بابى خۆى بكوژى.
ئەفسەر لە پېشدا لە بابى ويستبوو كە بە دەستى خۆى رۆلەى لاۋى لە خويىناۋ
ۋەردا و لە پاداشتى ئەۋ كارەدا ئازاد بكرېن، بەلام پېرەپىياۋ تورە ببو، ۋە تەنانت
تقى لە نىۋ چاۋان كوتابو، ئەفسەر لە پاشان بىروراي خۆى گۆپى و ئەۋ كارەى لە
كوپ ويست و گوتى: (ئەتۆ ئازاد دەكەم).

كوپ دە رۆژى تەۋاۋ خۆى راگرتبوو و نەچۋوۋە ژىربار و ئىستا جارىكى تر
ئەفسەر لىي دەپرسى: دەى؟ كوپ لال و پال بوو.

ئەفسەر گوتى: لە بىر تە چ وادىكم پى داوى؟ توندى دەواند تا هەمويان
گوپيان لى بى و لە مەبەستى بگەن. كوپ چاوپكى پر لە ناهومىدى لە باب كرد و
لەبەر خۆيەو گوتى: ناتوانم...

باب بە بەژنىكى راست و هەروا بى دەنگ راوەستابوو، دەتگوت تارمايى
لەعنەت و بىزارىيە.

ئەفسەر رووى لە سەربازەكان كرد و فەرمانى دا: ((ئامادە)). كوپ نالاندى
لەسەرەخۆبە...

جا بو؟ كوپ گوتى: كوتكم وىدە، ئەفسەر قىژاندى: ئەگەر مېشكى پرژ و بلاو
بكهى لە مردن رزگار دەبى، كوپ دووپاتى كردهو: كوتكم وىدە، زۆرى لە خۆى
دەكرد، وەك شىتان نەقىژىنى.

ئەفسەر، دەستورى دا، دەستى كوپ بكەنەو سەربازىك كوتكى هينا، كوپ لىوى
كورۆت، رەنگى بە روودا نەماوو.

باب چاوپكى سووكى لە لای كوپ كرد، بەلام كوپ بەرى هەلنەهينا، تا چاوى بە
چاوى باب نەكهوى - وى دەچوو لە دلێ خۆيدا بلێ، بام زۆرىش بى تاوان نىيە،
چەندى لە داىكم دەدا، هۆى گىرانى ئىمە ئەو بوو، ئەو ئەمنى تووشى ئەو داو
كرد، ئەفسەر دەستى لەسەر شانى كوپ دانا!...

باب بە تەنى ماو. فرمىسكى لە چاودا قەتيس ما، دلۆپىك فرمىسكى لە
چاوى هاتە خوار و بە كولمىدا خولۆر بوو و لە نىو مووى سىملىدا شاردراو.
ئەفسەر بە پىكەنەنەو گوتى: كوتك هەلگەر، نىشانەى شادى لە سىمايدا
دەبيندرا، كاتىكى خۆشى رادەبوارد.

لەبەرئەو كە توانىبوو يەك كىك لە بەندىيەكان ئەو نەدە بچووك و پەست
بكاتەو، شايى لە دلدا دەگەرا. كوپ كوتكى بە دەستەو گرت، ئەفسەر گوتى: بە
زەبرىك، سەربازەكان بە بىزارى تەماشاي ئەو كارەساتە دزىو يان دەكرد، ئەفسەر
گوتى: بە هەردوو دەست، كوپ گوتى زۆر چاكە... دەتگوت: هېزى لى براو.

دەست و هەموو گيانى دەلەرزى. كوتك ئارام بە دەورى سەرى كوردا هەلسورا،
ئەفسەر هەلسورانى كوتكى تەماشادەكرد، لەو كاتەدا چاوى بە باب كەوت،
پىرەپىاو بى دەنگ و بى جوولە جوول راوەستابوو.

ژیان، تیځه یاندېبوو که تازه نابې هیوای به هیچ هه بې، کوتک به توندی له هه وادا هه لده سورا، ئه فسه ر و پیره پیاو هه ردوو چاویان تیځه پیاو. له پر هه موو ئه و که سانه ی که چاویان له و کاره پر له سامه بوو، له جیگای خوځان وشک بوون، کوږ که رق و بیژاری هه موو له شی داگرتبوو، زور به چالاکی به دهوړی خویدا سورا وه به هه موو هیژی خوۍ کوتکی له توقی سه ری ئه فسه ر دا، ئه و جار دوو زه بری دیشی لیډا، کوتکی خویناوی بو لای سه ربازه کان هاویشته و به دهنگی به سامه وه قیژاندی: ئه و جار دهسرتڅ بکه ن، بزه یه کی پر له دهر د، لیوی بابی لیک کرده وه.

* * *

مانای وشه‌ی کوپ

میچ و مۆر: رووگرژ و نیوچاو تال

ردین: ریش

شپریو: شپرزه

ئاو: لاکردنه‌وه

پتر: زۆرتتر

بزرگوپ، بزگور: پۆگ و بلاو

ئامراز: وه‌سیله‌ی جه‌زه‌به و ته‌شکه‌نج

خوار و خپچ: لار و چه‌وت

سللار: هاتنه‌لا و مردن

دوپاته: دووباره

سیره: نیشانه

راداشت: روو به روو راگرتن

ره‌نگ بزپکان: ره‌نگ په‌رین

که‌سک: سه‌بز

گوینگ: قولاپه‌ی پی

بی به‌زه‌یی: بی ره‌حم

لاسار: له‌نج، پیداکرتن

زا کون، زۆردار، به‌ده‌سه‌لات

وی ده: بده

قه‌تیس: گیر، به‌ند

دزیو: پیس و ناشرین

۲۷ - ژماره (۱۸۵) ل ۶، شیعری (کیژی لادیی)، (۱۷) بهیته و له (بارگهی یاران، ل ۷۰) دا، (۱۵) بهیته، که ئەم دوو بهیتهی (۶) و (۱۱) ی تیدا نییه:

۶ - گەردنت وه کو مینای بلووره
بی رۆژ و ماتیک، لیوی تۆ سووره
۱۱ - بی فر و فیل و پاک و خاوینی
کچیکی وه تۆ، پاکه داوینی

۲۸ - ژماره (۱۸۶) ل ۳، شیعری (تۆم هەر له بیره). (بارگهی یاران، ل ۶۹).
۲۹ - ژماره (۱۸۷) ل (۳، ۱۰)، شیعریکی بی ناوونیشانه و له (بارگهی یاران) دا نییه و ئەمه دهقکهیهتی:

گوئی گەش به بای شه مائی به هار، ئەشنیتتهوه
قاسپهی کهوی کهژ، به رانبهر نزار، بهرز ئەبیتهوه
من که دیم له ره ی شه پۆلی شنه ی....^(۱) کوردستان
تیکه لاو ئەبی له گه ل جریوه ی ئەستیره ی بهیان
ئهوکاته هیوا و ئامانجی دوورم، ههردوو پیکه وه
ئەبن به پرشنگ، گولاله ی سوورم، ئەگه شیتتهوه

۳۰ - ژماره (۱۹۴) ل ۱۱، شیعری (گیژهلۆکه ی خهزان)^(۲)، (۲۵) بهیته و له (بارگهی یاران، ل ۱۲۳) دا، (۲۱) بهیته، که ئەم بهیتانه ی (۳، ۶، ۱۰، ۱۳، ۱۴) ی رۆژنامه که، له (بارگهی یاران) دا نین و ئەمانه ن:

(۱) له دهقه کهدا ئەو جیگه یه هه روا چۆل بوو، پیده چی وشه ی (ئالا) بی، که له گه ل وشه ی دوااییدا، ده بنه (ئالای کوردستان).

- ۱ - ھەل دەۋىزنى بېساتى دل خۇشى
داي دەمەزىنى حوزن و خامۇشى
- ۲ - بى ئەۋەى ھەر مچوپكى پېدا بى
كوپ لە گريان دەكا لە سوپى بابى
- ۳ - بزهتيك نابىنى لەسەر لىۋى
چاۋە، فرمىسكى خوين دەپالتيۋى
- ۴ - نەبوو قەت فاجعەى ئەۋەندە بەسام
سى برا، پىكەۋە بىن ناکام
- ۵ - دەستى تەقدىر لەت لەتى كردن
گورگى برسى ئەجەل ھەموۋى بردن

۳۱ - ژمارە (۲۰۰) ل ۱۱، شىعەرى (شىنى گۇران) ى شاعىر، (۲۵) بەيتە و لە
(بارگەى ياران، ل ۱۳۲) دا، (۲۶) بەيتە و وردە جياۋازىيەكى زۇرىش لە ھەردوو
دەقەكەدا ھەيە، بۆيە پىم باشە، بە مەبەستى بەراورد، دەقەكەى رۆژنامەى
(كوردستان) بۆ ئېرە راگويزم:

(۲) لە رۆژنامەكەدا بۆنەى شىعەرەكەى ئاۋا نووسىۋە: بە بۆنە پىشاستە ناگەۋارەكەى مەھاباد و
كوژرانى سى براكەۋە.

شىنى گۇران

مامۇستا: ھېمىن

ھەر لە بۆتانەۋە ھەتا سۆران
ھەموو سۆرانى شىنە: بۆ (گۇران)
ھەر لە كۆيستانەۋە ھەتا گەرمىن
يەخەمان دادپىيۈە تا دامىن
لە جزيرە ھەتاكوو دەرياي رەش
نييە كوردىك سەرى نەنابى لە ھەش
لە دياربەكرەۋە ھەتا ورمى
شان بە قور، مل بە كۆينە، نېر و مى
ھەر لە ئامپدەۋە ھەتاكوو سەنە
كوردە غەمناكە، چ پياوچ ژنە
لە مەريوانەۋە ھەتا زىييار
ۋەك زى بارە چاۋى كوردى ھەژار
ھەر لە بۆكانەۋە ھەتا جوانرۆ
جوان و پېر پىكەۋە دەلئىن: ئەى رۆ!
لە دەھۆكا ھەتاكوو ھەورامان
ھەرچى دەى بىنى ھەر دەلئى: ئامان
ھەر لە زاگرۆسەۋە ھەتا ناگرى
كى يە كورد بى و ئەتۆ بلىي ناگرى
لە سوليمانىا، ھەتا سابلاخ

دیاره تێدا نییه دلی بی داخ
 هەر له بیجارهوه ههتا شه مزین
 کچ و کوڕ لاو و پیری کورد، شه مزین
 له شنۆه ههتا کوو سه نجابی
 تووشی کوردیکی شادمان نابی
 هەر له ههولێرهوه ههتا پاوه
 گهلی ئێمه په شیو و داماو
 له ههله بچه ههتا ده گاته سه قز
 هه مو غه مباره، ره نه پڕۆیه و کز
 هەر له بتلیسهوه ههتا سونقور
 ژن و پیاو پیکهوه ده پێون قوڕ
 له نووسبینهوه، ههتا که رکوک
 شینی گۆزان ده کهن، چ گه و ره و چ چوک
 نه ویه حال - وه کو ئێره، وان
 خه بهرم نییه چلۆنه ئێره وان

* * *

جا، چلۆن دل به غه م نه بین، نه گرین؟
 جا چلۆن کوڕی شینی بو نه گرین؟
 شاعریک بوو، به نرخ و بی وینه
 بیری روون تر بوو زۆر له ئاوینه
 خاوهنی بیر و ذهوق و حیسس و ههست
 رهنگ بوو نیوی بنین: (خودای ههلبهست)
 فهخری کوردانه گه نجی ئاثاری
 شیعرێ شیرین و ورد و ساکاری
 داخه کهم نهو بلێسه دامرکا

كە خەرىك بوو: ولاتى روونتكا
گلى پىدا كرا، ھەتا دامرد
ئەو گپەى كوردەۋارى رۆشن كرد
پىم پەرى شىعر و مۆسىقا تۆران
بۆيە بردىانەۋە بەھەشت گۆران
يا خوداى گەۋرە، تورەبوو لىمان
ئەو چرايەى رەۋا نەدى پى مان

شىلان ئاۋى - سابلاخ - ۱۶ى رەشەمىي ۲۵۷۴

پەراوئىز:

(۱) ئەم لىكۆلىنەۋەيە لە ژمارە (۳۰)ى رۆژنامەكەۋە تا دوا ژمارەى رۆژنامەكە (جگە لە يەك دوو ژمارەى، واتە: (۱۷۹) ژمارەى رۆنامەكەى گرتۆتەۋە و ئىستا ئەو لىكۆلىنەۋەيەم كۆكردۆتەۋە و ئامادەى چاپم كىردوۋە.

(۲) دىكتور مۇمەد سىدىق موفتى زادە، سەرنج و پىشنىيارى زۆر زىرەكانە و زانستانەى لەسەر رېنوسى كوردى نووسىۋە، ۋەك ئەۋەى لەجىياتى (ۋا) و (ى)ى درىژ، (سەر: فەتخە)ى بۆ پىشنىيار كىردوۋە، كە (كۆرى زانىيارى كورد)، لە دواى دروستىۋونى (۱۹۷۰)، لە بارەى ئەو دوو پىتەۋە، پىشنىيارە دىرىنەكەى (موفتى زادە)يان پەسەند كىردوۋە و لەسەر لەبەرى بەرھەمى چاپكراۋى ئەو قۇناغەياندا، پىيادە و پىرەۋيان كىردوۋە.

(۳) بۆ زياتر زانىيارى، بنۋارە: بارگەى ياران، سەرجهمى شىعرى ھىمىن (ۋاتە: چاپى دوۋەمى: تارىك روون)، چاپەمەنى دەسگای ئاراس، ھەولېر، ۲۰۰۶، ل ۴۰.

(۴) ھەمان سەرچاۋەى پىشۋو، ل ۵۴.

(۵) دواترىش: بارگەى ياران.

(۶) شۆيىن: مەبەست لە (بەرھەم)ى نووسىنە. كە ديارە تەرجهمەكراۋى (أشر)ى فارسىيە.

(۷) دەقى نووسىنەكەم ۋەك خۆى بۆ ئېرە راگۋاستوۋە.

(۸) فەرخە: بېچۋو، بەچكە.

(۹) نەتەۋىي، دوژمنت (لە دەقەكەدا ئاماژەى - پەراوئىز - ى لەسەر ئەم وشەيە دانادە، بەلام پەراوئىزەكەى بۆ نەنوسىۋە.

(۱۰) مەبەست لە (كورش: ۵۵۹ - ۵۲۹ پىش زايىن)ى شای (ھەمەخامەنشى)يە.

(۱۱) سووروسات: مەسرەفى ئالىك و پىۋىستى ۋلاخى باربەرى جەنگ و لەشكركىشى.

(۱۲) بمبى: مەبەست شارى (بۆمبى)ى ھىندستانە.

(۱۳) بەشیکی وتارەكەى (ههیمن) لەم ژمارەییەى رۆژنامەكەداىە و پاشماوەكەى
لە دوو ژمارەى داهاوودا بلاو بووەتەو، ئەم وتارەى (ههیمن) سەبارەت بە بارى
پیشكەوتن و ئاوەدانى شارى (مەهاباد) ە.

(۱۴) ئەو وشەىە كالّ بوو، نەخویندراىەو.

(۱۵) بەلام رۆژنامەكە ھەر ئەوەندەى نووسىو، كە لە (كتیىى ھەفتە)و
تەرجمە كراو!

(۱۶) (خەلكى یۆگسلاوى بە فاشیستەكانیان دەگوت: ئوستاش).

(۱۷) ههیمن ئەم چەند وشەىەى خوارەو، راقە كردوو، كە لە تەك ئەم
وەرگێرانەدا، ئەو وشانەشمان بۆ ئێرە گواستۆتەو.

بەرھەمی چاپکراوی نووسەر

۱. ژوان، شیعر، چاپی یەكەم، چاپخانهی زانکۆی سلێمانی، (۱۹۸۰).
۲. گەشتی ریج بۆ سلێمانی، وەرگیژان، چاپی یەكەم، بەرگەلوو، (۱۹۸۴).
۳. کێشەیی کورد، وەرگیژان چاپی یەكەم، یاخ سەمەر، (۱۹۸۶).
- چاپی دووھەم، ئێران، تەوڕیز، (۱۹۹۰).
- چاپی سێیەم، ھەولێر، (۱۹۹۲).
۴. گولەکانی دۆزەخ، شیعر، چاپی یەكەم، ئێران، تەوڕیز، (۱۹۹۰).
- چاپی دووھەم، ھەولێر، (۱۹۹۲).
۵. گەشتنامەیی ریج بۆ کوردستان، وەرگیژان، چاپی یەكەم، ئێران، تەوڕیز، (۱۹۹۲).
- چاپی دووھەم، ئێران، تەوڕیز، (۱۹۹۵).
- چاپی سێیەم، ھەولێر، (۲۰۰۲).
- چاپی چوارەم، ھەولێر، (۲۰۱۱).
۶. ئەفسانەیی ئەدونیس، وەرگیژان، چاپی یەكەم، ئێران، تەوڕیز، (۱۹۹۴).
۷. گۆرانی کوردی، وەرگیژان، چاپی یەكەم، ئێران، تەوڕیز، (۱۹۹۴).
۸. مێژووی مۆسیقای کوردی، چاپی یەكەم، ئێران، شەھری کورد، (۱۹۹۴).
- چاپی دووھەم، ھەولێر، (۲۰۰۲)، دەزگای ئاراس.
- چاپی سێیەم، ھەولێر، (۲۰۰۸)، دەزگای موزیک و کەلەپووری کورد.
- چاپی چوارەم، ھەولێر، (۲۰۱۳)، دەزگای موزیک و کەلەپووری کورد.
۹. سەبیدەلی ئەسغەری کوردستانی، چاپی یەكەم، ھەولێر، (۱۹۹۸).
- چاپی دووھەم، ھەولێر، (۲۰۰۲)، دەزگای ئاراس.
۱۰. راوێ گزنگ، وتار و رەخنەیی ئەدەبیی، چاپی یەكەم، ھەولێر، (۱۹۹۸).
۱۱. بێرەوەرێیەکانی وەفایی (تحفہ المریدین)، وەرگیژان، چاپی یەكەم، ھەولێر، (۱۹۹۹).
- چاپی دووھەم، ھەولێر، (۲۰۱۱).
۱۲. کەرۆشکی زیرەك و گورگی دانا، چیرۆکی مندالان، وەرگیژان، چاپی یەكەم، سلێمانی، (۲۰۰۰).

۱۳. شۆرشى شېخ عوبەيدوللاى نەھرى، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، چاپمەنى موكرىيانى، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۰).
۱۴. ميرنشىنى ئەردەلان، بابان، سۆران، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۰).
۱۵. راپەرىنى ھەمزائاغاى مەنگور، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۰).
۱۶. كەرويشك و تانجى، چىرۆكە شىعر بۆ مىندالان، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۵).
۱۷. دىوانى ئەدەب (عەبدوللا بەگى مىسباح دىوان)، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۶).
۱۸. أفتتاح ناسرى، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، نووسىنى عەلى ئەكبەر سەرھەنگ، ۋەرگىپان، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۷).
۱۹. شۆرشى شېخ عوبەيدوللاى نەھرى، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، نووسىنى عەلى خان گۆنەخان ئەفشار، ۋەرگىپان، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۷).
۲۰. شۆرشى شېخ عوبەيدوللاى نەھرى، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، ئىنگلىزى ۋ ئەمەرىكايدا، نووسىنى ۋەدىع جۈەيدە، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، ۋەرگىپان، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۷).
۲۱. شۆرشى شېخ عوبەيدوللاى نەھرى، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، نامەى دەربارى ۋ سەربازىيانە. نووسىنى ھەسەن عەلى خان، ۋەرگىپان، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۷).
۲۲. شۆرشى شېخ عوبەيدوللاى نەھرى، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، بەلگەنامەكانى ۋەزارەتى كاروبارى دەروەى ئىران، ۋەرگىپان، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۷).
۲۳. شۆرشى شېخ عوبەيدوللاى نەھرى، لە بەلگەنامەى ئەرمانىدا، نووسىنى ئەسكەندەر غۇرياس، ۋەرگىپان، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۷).
۲۴. موزىك و گۇرانى كوردى، كۆمەللە ۋ تار، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۱۱).
۲۵. بىرەۋەرىيەكانى د. سەيىد عەزىزى شەمزىنى (ئامادەكردن ۋ پەراۋىز بۆ نووسىنى) مەمەد ھەمەباقى.
۲۶. سەفەرنامەى ژان ئۆتەر، ۋەرگىپان لە فارسىيەۋە، خانەى موكرىيانى، ھەولتېر (۲۰۱۲).
۲۷. ئەفسانە ۋ تەم، (كۆمەللە ۋ تارىكى تەرجمەكراۋ).

بهره‌می داهاتوو

- ۱- مه‌ولانا خالید - خویندنه‌وه‌یه‌کی نوێ
- ۲- مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی - خویندنه‌وه‌یه‌کی نوێ
- ۳- سمکۆی شکاک - له به‌لگه‌نامه‌ی ئێرانیدا
- ۴- نامه و به‌لگه‌نامه‌ی به‌جیمای عه‌بدوللا به‌گی میسباح دیوان - ته‌ده‌ب.
- ۵- چاپی نوێی دیوانی عه‌بدوللا به‌گی میسباح دیوان - ته‌ده‌ب.
- ۶- دیوانی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی
- ۷- کورد له سه‌فه‌نامه‌ی بیانیدا
- ۸- بیره‌وه‌رییه‌کانی لیتن - کونسۆلی ته‌لمانیا له ته‌وریز - ۱۹۱۴
- ۹- مه‌وله‌وی رۆمی - به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی ژیان و بهره‌می
- ۱۰- کورد له به‌لگه‌نامه‌ی ئێرانیدا
- ۱۱- کۆمه‌ڵێک بهره‌می وه‌رگێردراو - له فارسی و عه‌ره‌بییه‌وه.
- ۱۲- نالی و زمانی نالی - خویندنه‌وه‌یه‌کی نوێ